

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

دیاری پیر انشار

مندى رافى الثقافى

www.iqra.ahlamontada.com

که شاندنە ٥٠ ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

نوسەر:

محى الدين برشان

(مه شهۆر به محى الدين كۆي رهش)

پاری پیرانشهر

که شاندنه وه ی ناگری دامر کاوی پیشینیان

(۱)

نوسه ر :

محی الدین برشان (مه شهوور به محی الدین کوی ره ش)

ناشر : سامرند پیران شهر

برشان ، محی الدین ۱۳۱۱ - Barshan

دیاری پیرانشار: که شانده وه ی ناگری دامرکاوی پیشینیان / نوسه ر،
محی الدین برشان . پیرانشهر سامرند. ۱۳۸۴/۳۳۷ ص. ۲۰۰۰ ریال.

ISBN: ۹۶۴-۸۶۲۰-۲۰-۲

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

نثر کردی- قرن ۱۴ . ۲- شعر کردی- قرن ۱۴ .

الف عنوان.

۴ ب ۲۴۷۷/س ۳۲۵۶ PIR ۸/۵/۹/۲۸ ۳۵۹۷۶-۸۴م

کتابخانه ملی ایران

۰۹۱۴۱۴۴۵۳۵۸
۰۴۴۴-۴۲۲۷۷۶۰

انتشارات سامرند پیرانشهر

☒ نام کتاب: دیاری پیرانشار

☒ نویسنده: محی الدین برشان (مشهور به محی الدین گوی ره ش)

☒ ناشر: سامرند

☒ تیراژ: ۲۰۰۰ جلد

☒ نوبت چاپ: اول - ۱۳۸۴

☒ شابک: ۹۶۴ - ۸۶۲۰ - ۲۰ - ۲

☒ قیمت: ۲۰۰۰ تومان

مافی له چاپ دانه وه ی نه م کتیه بو نوسه ر پاریزراوه .

حق چاپ برای نویسنده محفوظ است .

- نیوه رۆک
- ۱ پارانه وه .
- ۲ خۆناساندن و ناساندنی باوکم .
- ۵ پییشه کی .
- ۱۱ جل و بهرگی کوردی .
- ۱۲ کاتی پیری .
- ۱۳ بۆباوکم .
- ۱۴ بۆدایکم .
- ۱۶ بۆکیوه سه ره رزوبه ناوبانگه کانی پیرانشاری .
- ۱۷ کتوی قه ندیلی .
- ۱۸ باسی مه نتیقه ی پیرانشار (شیعر).
- ۲۲ شی کردنه وه ی شیعر پیرانشار .
- ۲۲ وینه ی شه هیدعه لی گوئی ره ش .
- ۲۳ به هاری کوردستان تایبه تی (پیرانشاری) .
- ۳۸ کتوی زاواکتوی .
- ۳۹ شیعرێکی ئاشقانه .
- ۴۰ هه م ئاشقانه وه هه م عارفانه .
- ۴۱ سولتان مه حودوجوتیر .
- ۴۲ سولتان مه حودوجوتیر (شیعره که ی) .
- ۴۴ مه وله وی تاوه گۆزی .
- ۴۵ مه وله وی تاوه گۆزی (شیعره که ی) .

- ۴۶ . (شیعری) گزشت به دهه مۆل و زوپنا .
- ۴۸ . ئەنه وشیره وانی عادل .
- ۴۹ . زنجیری عه دالەت و کەری بریندار .
- ۵۲ . دوداستان دیکه له ئەنه وشیره وانی عادل .
- ۵۷ . خالە ی تۆوه رزنی .
- ۵۸ . (شیعری) خالە ی تۆوه رزنی .
- ۵۹ . خورینج شیعی مه لانه حمەدی پینجوتنی .
- ۶۱ . (شیعری) خورینجی .
- ۶۲ . شی کردنه وهی شیعی خورینجی .
- ۷۰ . به ردی گوژی و به ردی ده خورینجی .
- ۷۱ . حه یاره ی خوئییه .
- ۷۵ . قه ل و کۆتر .
- ۹۳ . (شیعری) قه ل و کۆتران .
- ۱۰۷ . نامه دۆستیک و لامی به (شیعریک) .
- ۱۰۸ . قه یاتی ئالی جوجه .
- ۱۱۱ . ئالی جوجه (شیعره که ی) .
- ۱۱۵ . سی بزنی مام قهره نی .
- ۱۲۰ . هه یاس و تاقی کردنه وهی دۆسته کانیان .
- ۱۲۲ . میوان وه لئا .
- ۱۲۴ . (شیعره که ی) .

- ۱۲۷ کورپوباب.
- ۱۲۸ (شیعره که ی)
- ۱۲۹ مام په مه زان.
- ۱۳۰ مه کری ژنان.
- ۱۳۷ سی ژنی ویکراده وین.
- ۱۳۸ (شیعری) کورپیکي بی مراد.
- ۱۳۹ که ری بۆز.
- ۱۴۲ قاله ونه سالان.
- ۱۴۰ غه نیمه ت .
- ۱۴۷ قه یات.
- ۱۴۹ گه لآخرنوک.
- ۱۵۲ له گه په گئی هه ر شه وهی سه ری پتاوکیان ده بری.
- ۱۵۷ (شیعره که ی)
- ۱۶۲ گلۆله بن کیتله ماست.
- ۱۶۷ پیریزن ویه ردبژیر.
- ۱۶۸ مه لای کتیب سور .
- ۱۷۸ دوژمنایه تی گورابه دۆستایه تی.
- ۱۷۹ مه وای ده ری چۆنه .
- ۱۸۰ هاوپی که م بیژ وشیعره که ی.
- ۱۸۱ مه لی نه دیتری.
- ۱۸۲ که وله گویتلکه .

۱۸۳	کورپه که چه له
۱۸۳	سه کول تۆپیاوه.
۱۸۴	خرچهی چۆن ده خوا
۱۸۵	پیاوی نامه رد. پئیوی گونانی ده خوات.
۱۸۸	خودای نه رزئی.
۱۸۹	نه خواردوله سمیلان مه یوو.
۱۹۱	وای تی خیره.
۱۹۲	جوتیر و کوپه زئی.
۱۹۷	چوئله که ووسی مسقال زئی.
۱۹۸	خاچی نه رمنی.
۱۹۸	مه یاس و تاقی کردنه وهی سی کۆگل.
۲۰۰	مه یاس ونه ججاپ.
۲۰۱	مه یاس.
۲۰۲	گوئیلکه سور.
۲۰۶	تاھیر بۆته جوتیر.
۲۱۳	باسیك له مه لاپه سول نه دیب.
۲۱۴	که چه لی که وان.
۲۲۷	(شیعری) که چه لی که وان.
۲۴۵	سله مان به گ.
۲۴۶	ماله که پان.
۲۴۷	حه زره تی موسا و کرم.

- ۲۴۸ مه لاسیمان .
- ۲۴۹ عه پهبی چاک ده زانی .
- ۲۴۹ عه پهبی زانیکی دیکه ش
- ۲۵۰ سولتان مه محمودوئه سمه ری خال بارامی
- ۲۵۷ (شیعره که ی).
- ۲۶۸ ماسی دیمه ی.
- ۲۷۲ قوتناغ گیتماغ.
- ۲۷۳ بیره وه ریک له سه ره شهیره تی شیخ شه ره فیان
- ۲۷۸ قازو. ورتوی .
- ۲۷۹ (شیعره که ی)
- ۲۸۰ چه قل و مریشکی پیریژنی.
- ۲۸۰ (شیعره که ی)
- ۲۸۱ پتوو. قازو.
- ۲۸۱ (شیعره که ی) .
- ۲۸۲ پتوو. که له شیر و سه زه رد.
- ۲۸۳ (شیعره که ی).
- ۲۸۴ کۆتروکه له شیر.
- ۲۸۴ (شیعره که ی)
- ۲۸۵ وینه ی کۆتريک و که له شیريکی.
- ۲۸۶ پتوی و مریشکی مه لای .
- ۲۸۶ (شیعره که ی)

- ٢٨٧ گورگ و پێوی.
- ٢٨٧ (شیعره که ی)
- ٢٨٩ پێوی و که له شیر.
- ٢٨٩ (شیعره که ی)
- ٢٩٠ بانگ هێشتنی له گ له گ و پێوی.
- ٢٩٠ (شیعره که ی)
- ٢٩١ پێوی کۆیستان خۆرشینه ی گه رمینی .
- ٢٩٢ (شیعره که ی).
- ٢٩٣ وینه ی پێویه .
- ٢٩٤ توتک و سه وتاژی.
- ٢٩٤ (شیعره که ی).
- ٢٩٥ وینه ی تازییه .
- ٢٩٦ بارگینی نه خوش.
- ٢٩٦ (شیعره که ی)
- ٢٩٧ چارویدای.
- ٢٩٧ وینه ی نه سپیکی.
- ٢٩٨ لی کۆلینه وه و پێش نیاریک له سه ره ندی پیشینیان.
- ٣٠٣ ته واو بو نه م کتێبه .
- ٣٠٤ بانگاوازی بۆ مه موخه لکی کردوستان.
- ٣٠٥ فه مه نگۆک.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پارانه‌وه

به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی هه‌م غه‌فووره، هه‌م شه‌کووره، هه‌م هه‌کیمه،
 هه‌م هه‌لیمه، هه‌م هه‌ریمه، هه‌م هه‌حیمه، هه‌م هه‌حمانه، هه‌م هه‌لوقمانه،
 هه‌م هه‌هاره، هه‌م هه‌جباره، هه‌م هه‌سسیمه، هه‌م هه‌سسیمه، هه‌م هه‌سسیمه،
 هه‌م هه‌سسیمه، هه‌م هه‌شهیغه، هه‌م هه‌سمیعه، هه‌م هه‌تیفه، هه‌م هه‌زریفه،
 هه‌م هه‌مبینه، هه‌م هه‌یقینه، هه‌م هه‌زیره، هه‌م هه‌زیره، هه‌م هه‌کیلله، هه‌م هه‌لیلله،
 به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ئه‌وه‌موو ماوه‌راو و ئه‌رز و ئاسمان، به‌هه‌شت و جه‌ه‌ننه‌م،
 مانگ و پۆژ و ئه‌وه‌موو ئه‌ستیرانه‌و که‌هه‌کشان و پوچی بنی‌ئاده‌م و مه‌لائیکه‌و جن و
 په‌ری له‌نه‌بوی خه‌لق کردوون، به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی نه‌نوسراوی ده‌خوینیت‌ه‌وه و
 نه‌گوتراویش ده‌زانیت و هه‌چی لی‌په‌نه‌هان و ون‌نیه‌و به‌نیوی ئه‌و خودایه‌ی که‌ئیمه‌ی
 توفیق‌دا هه‌تا بیناسین و ئیتاعه‌تی بکه‌ین. سه‌له‌ وات و دروود بۆ پوچی پاک و پاک
 خوڵقاوی په‌زگاری ده‌ری عاله‌می به‌شه‌رییه‌ت بۆئه‌و زاته‌ی پێشه‌وا‌ی په‌سولانه‌ و شه‌اره‌زا
 ده‌ری به‌ره‌ی ئاده‌مه‌، و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ شه‌هیعی پۆژی مه‌حه‌شه‌ره‌ و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ به‌
 ئیشاره‌ی قامکی مانگی شه‌ق کردوه و بۆئه‌و زاته‌ی که‌ دینی موبینی ئیسلامی به‌ته‌واوی
 خه‌لکی دنیا‌یه‌ ناساندوه‌و دروودو سلاوبۆئه‌و زاته‌ی زۆر ئه‌مینه‌ بۆئه‌و خودایه‌. شه‌هیعی
 پۆژی جه‌زایه‌،

دو‌نیا و قیامه‌ت له‌به‌ره‌ وی داندرا‌یه‌،

به‌ زار و قه‌له‌می که‌س ته‌عریفی نایه‌،

نیوی پیرۆزه‌و، بۆگشت موئمینین،

ئه‌حه‌مه‌ دو‌مه‌ حمود. مو‌حه‌مه‌ ده‌مین «ص».

((به نیوی خواي مهزن))

خۆناساندن و ناساندنی باوکم

۱- ئەمن نیۆم: محی دینه، نازناوم: بهرشانه، نیوی بابم مام پەحیم و دایکیشم نیوی پورزەینەب بو. پێم دەلێسن «محی دین گوی پەش» چونکە مەرحوومی بابم (بە دەرویش پەحیم گوی پەش) ناویانگی دەکرێبوو.

بابم لە سالی هەزاروسی سەدو حەفتاو شەشی هەتاوی لە تەمەنی نەو و دوو سالی دا ئەمری حەقی بە جی هیناوە و تەرمی پیرۆزی لە سەروست و وەسیەتی خۆی بە دەفە و زیکری بردمانەتە شنۆیە لە گومبەزی لە خزمەت حاجی شیخ سمانلی و حاجی شیخ مارق بە رزنجی کە هەردوکیان، ئوستادی بونە، بە خاکیمان ئەسپاردووە. مەجلیسی پرسەشی لە مزگەوتی حەزەتی ئیبراھیم و لە شاری پیرانشاری بۆدانرا.

۱- ئێمە بە نەتە و دەدە چینه وە سەر تافەشی شیخ شەرەفیان. لە ئاوابی کە و تەرو سەرم ساغلی لە پۆژ ئاوی سابلاغی بۆینە، وەکی باپیرە گەرەمان گێراویە تەو و دەبی بە ملکایەتیش ئەو دو دێی، هی بنەمالەیی ئێمە بووی، دیارە ئەو دەدە پیش دەسەلات داریوون و چەند سالیان دەزەمانی قادر ئاغای ئیندرقاشی دا ئەو دوو گەرە پیاوانە ۱- مەروان ئاغا ۲- خەلسی ئاغا؟ گەرە و ئاغای ئەو دوو دێیەیی بوونە. جانا ئازم هۆی لە دەستدانی ئەو ملکەنە چ بۆه؟

بەلام وادەردە کەوێ لە ئەوزەمانەیی دابووە ئەگەر شیخ شەرەف بۆخۆراسانی بەزۆر. پاگوێزدان، کە هەتاسالەکانی هەزاروسی سەد. هەزاروسی سەد و دووی هەتاوی. قەبالە کە لە لای یەکیەک لە بەرەبابەکان هەرمابو، جانا ئێستا ئازم، ماو و یان نەماو.

۲- وەک هەموو خەلکی پیرانشاری شنو نەغەدە. و زۆر لە خەلکی سابلاغ و سەردەشتی، دەزانن بابم دەنگ خۆش، شاعیر و بۆیۆتیکی زۆر ماھیر بو، شیعرەکانی هەموو عێفانین، مەجازیم تێدا نەدیون، لە چەند شیعران زیاتر. خوا یاریی خەریکی چاپکردنیان دەبم.

دایکم هەروەکوو لە شیعرە کە ی دا ئیشارەم پێ کردووە، لە خزمەت (سەیدی زەنگیای) کە شەخسیکی زۆر گەرە و بە ئیحتیام و خەلک دەچنە سەری بۆ نووبەتیان) نێژراوە.

پوور زینه بی دایکم کچی حاجی مه لاهوسیتنی مه نگوپوه (حاجی) یه که مریدی پایه بهرز خوالی خوشبوی شه مس الدینی بورهانی بووه نه گهر ته مه نی بریک چۆته سه ری که متر هاتۆته وه مالی هر له خانه قایه ده ماوه و خزمه تی خانه قاو ماله شیخی ده کرد. که یه که قورئان خوین یه که پی نیشانده ری مه نسووبه کانی شیخی بورهانی وه نه ستوی خۆگرتبو. حاجی مه لاهوسیتن وه ختی خۆی له نیتومه نگوپان وئاخره که ی زیاترمالی له که له کوکه ی و دۆلی هه وشینان ده بو، که متروابوه به پولی مه لایه تی ژیاپی هه ربه هیزی باسکی کاری کردوه و نانی خوی وژن و مندالی له پینگای کاروکاسپی وئاره قه ی نیتوچاوانیی وه ده ست هیناوه . به لی، نیمه ش هه ربه فه قیریمان هیناوه ؟ بابم به درژیاپی ته مه نی خۆی هه ربینه چیتی کردوه هه میشه هه ر ده ست کورت بوینه وه کو جیرانی کابرای و بریکیش خه رابتر، زۆر پۆژان واهه بووه نه نانمان هه بووه نه دۆو نه جینگای ژیان ونه هیچ . ئاوا به فه قیری به خیوی کردوین .

۳ نازناوی بابم له شیعره کانی دا «عاریفی» و «گوپره ش» دانا بو .

۴- نازناوی خۆم له شیعره کانم دا (په ریشان) داناوه ، که چی که مترم ده نه وکتیبه ی هاویشتونوه که لکم له نازناو وه رنه گرتووه له چه ند شیعران زیاتر .

له شیعره کانی نه و کتیبه ی دانه وه ی بیره وه ریکم هه بووه ؟ له جینگای تاییه تی خۆی دا نووسیومه ته وه ، و نه وه ی باسینشی ل نه کراوه دیاره هیچ بیره وه ریکی تیدانیه و ؟ ! ته نیابۆلێک نیزیک کردنه وه ی، په دیف و قافییه ی شیعره کانه و به س ؟؟ .

۵- نه و داستان و قه یاتانه ی نویسمه ته وه زیاتر له سه دا نه وه له خوالی خوشبوی بابم گوئی بوونه ، چونکه بابم، جگه له شاعیری وده نگه خۆشی و بوژیژی، بیریکی نه وه نده تیژی هه بوو، هیچی له بیرنه ده چۆوه . که م به یتیش هه بوه نه یزانیبا، نه و به یت وگوتنا نه م هه موی له بابم گوئی بوونه « زه بیل فروش »

۱- شیخ فه رخ ۲- عه بدو پره حمان ۳- مه مه ده نیفه ۴- پاییزه ۵- حه یران ۶- سه عید و میرسیوه دین ۷- ئازیزه ۸- لاوکۆو ۹- سوارۆو ۱۰- گوئی گوئی ۱۱- به یتی قه شه م شای

١٢- کاکه میروکاکه شیخ ١٣- حاتمه ١٤- له شکری ١٥- کاکه مه م و خاتوزین ١٦- برایمۆک ١٧- لئی ١٨- ئیسماعیل نامه ١٩- ناگه هان ٢٠- قه تاره ٢١- نمای نمای ٢٢- به هاره ٢٣- وه مووچۆره شیعیکی عیرفانی ٢٤- ورده نا ههنگ به گوتن و به دهنگ.

جا ئه من له کاتی مندالیم هه تا بایم کۆچی دواهی کردوه هه رچی به قسه ش بوئ گێراومه ته وه، هیچ له بیرنه چۆته وه هیناومن نووسیومن و ئه وهی توانیومه کردومه ته شیعر، خوا یاربئی ئه گهر مه رگ مۆله تم بدات له داها تودا ئه وداستان و قه یاتانه ی دیکانه ش پاش کۆکردنه وه و وێک و پێک کردنیان چه ندی کراشیعرو، یاده نا هه ربه نه سر ده یان نووسمه وه ، ئینشا ئه لّا هوو ته عالاو پیش کیش به خوینه رانی خوشه ویستی ده که م.

مام ده رویش ره حیم گوی رهش ده وه ختی شیعر خوینده وه و ده فقه لیدانی دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی

حه‌مد و سه‌نا. بۆ‌ئو خودایه‌ی که که‌سی بی‌که‌سانه، که‌سی له‌ په‌نگی نیسه و ناگای له‌ هه‌ستی مارو می‌رووی هه‌یه و پارزقی پزقی هه‌موو جو‌له‌ وه‌ریکیه و که‌سیشی بی‌به‌ش نه‌کردوه، هه‌ر وه‌کو خوالی خو‌شبوو سه‌عدی شیرازی ده‌فه‌رموی :

ای کریمی که از خزانه غیب   گبر و ترسا وظیفه خور داری
دوستان را کجا کنی محروم   تو که با دشمنان این نظر داری

خۆم به به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم ئه‌و هه‌له‌م بۆ په‌خساو توانیم ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره پیش کیش به‌دۆسته خو‌شه‌ویسته‌کانمی بکه‌م به‌لام به‌رله هه‌مووشتیک داواوم ئه‌وه‌یه ئه‌م پیشه‌کیه‌ی بخو‌ئینه‌وه‌و هه‌رجۆره که‌م و کو‌ریه‌کی هه‌ی بی‌ت تکایه‌به‌گه‌وره‌ی خۆتان بم بورن یاده‌نا به‌نوسراوه پیم رابگه‌یینن چونکه هه‌ی شتیک بی‌که‌م و کو‌ری نابی ئه‌وه‌ش ده‌زانم و ده‌زانم ئه‌گه‌ر چه‌م نه‌نوسیا که‌س په‌خنه‌ی لی‌نه‌ده‌گرتم و یاسیشی نه‌ده‌کردم. چونکه ئیوه‌ی به‌ریز باشی لی‌حالین و ده‌زانن نوسین زۆر زه‌حه‌مه‌ته به‌تایبه‌تی بۆکه‌سیکی که به‌زمانی زگماکی خۆی نه‌یخو‌ئیندی‌ت و نه‌ی نوسی‌بی‌ت ئیستاش بنوسیت؟! په‌خنه‌کان به‌ئو ناو و نیشانه‌ی که له‌ئاخری ئه‌و کتیه‌ی دا نوسیومه بۆم هه‌واله‌بفرمون. زۆر زۆر سوپاستان ده‌که‌م.

په‌خنه‌گران زۆر به‌یان ده‌بی خوشکه‌کان بن. ده‌لین بۆده‌بو بنووسی فلانه‌ژنه‌هه‌بوه و ده‌لاله‌که‌ی فی‌ری کردوه‌خۆی نه‌خۆش کات هه‌تا می‌رده‌که‌ی بنی‌ری‌ته‌گه‌ لاخ‌رنو‌وکان ولانی که‌م دو‌رو‌ژان له‌مالی وه‌دو‌ورده‌که‌و‌یتته‌وه‌.

یان بلین بۆده‌بو بنووسی له‌فلانه‌ماله‌ی کابراژنه‌که‌ی له‌کوله‌که‌ی به‌ستبوو لی‌داوه له‌سه‌رکاری ناحه‌زه‌تاده‌لاله‌که‌شی دمی براوه‌یان فلانه‌ژنه‌بۆوا به‌فیه‌سه‌رانه‌ژنه‌بو ... چونکه هه‌رلای ناحه‌زه‌که‌ی ده‌بینن و ده‌خو‌ئینه‌وه. ئه‌وه‌ش شه‌رتی ئینساف نییه

ئەگەر رويايى ھەر لاي ناھەزى بېيندرى و لاي جوانى چاۋپۇشى لى بىرى.

لاي دىكەي ئەۋەيە، ئەۋەقەيات ۋەنە قل وھىكايە تانەكە كوتراۋن ئەمانەتن ۋە موشيان ديارى كراۋن پياۋ چۆنى گۆلى بۈۋە دەبى ھەرتاۋاش بېنوسىتە ۋە كەم وزياد كىردنى دەيىتە ھۆى سەرلى شىۋاندنى خويىنەر، ۋەخەيانەت بەفۆلكلورى كوردى وزمانى پەسەنى نەتەۋەكە مان، جگەلە ۋەى كارەكەش بى بايەخ دەكا، ديارەكەم ووزۇرىش ھەربۈۋە ھەردەش بى چونكە ئەۋانەسىنگ بەسىنگ ھاتون ۋەكەمترىش ۋابۈلە زمانى كەسىكى خويىندە ۋارەۋە نوسرايىتە ۋە. بىروانە توحفەى موزەفەرىيەى خوالى خوش بوماۋە ستاھىمنى؟ ئوسكا پىمانىكى ئالمانى كوردى نەزان ۋە زمان پىحمان بەكرى بى سەۋادە ۋە نوسراۋە ھەرچەندامام پىحمانى مەپحوم خىزمەتلىكى زۆرگە ۋەرى بەفۆلكلورى كوردى كىردۈۋە جىگەى پىزۇ ھورمەتە.

ئەۋجار؟ دىتوتە چۆن تەعريفى ھەبىبەى ژنى مىرزا برايمى كراۋە ئەگەر مەردانە قۆلى لە تۆلەى ھەلمالىۋە ۋاى خواجه ھەسەن بەسرايى، تەنبى كىردوسمتى مۆركىردۈۋە كىردوشىتە پىياۋى خۆى بە پىپى كاغەز بەلگە ھەتا بىمىنى پىياۋى ئەھمەد ئاغەى كوئىستانى بى،

يان ئەۋزەنى تۆلەى مىردەكەى كىردۈتە ۋە ۋەكەپوۋ لوتى پىگرەكانى بىيون ۋەدايەش بۆتەژنى مەمىندى ۋىاخۋازى چۆن مەلا ۋەسىمى لەخۇرپىاۋ كىردو چۆلە مەشكىنىشى لە مىردەكەى بىردۈتە ۋە. چەند ۋىنەى جوانى دىكانەش ئەۋە لەبەرچاۋە.

چاۋىشم لە ۋەنەبۈۋە ھىرش بەرمە سەرچىن و يان تەبەقەيەكى تايىبەتى. يان خوانەكاخراپەيان بلىم. ۋىستى من زىندو كىردنە ۋە ۋەبىرخستە ۋەى لى زانى و بوىرى پابىردى نەتەۋەكە مان بۈۋە. ھەرچەند بەداخەۋە دەبى بلىين لەپاست ژنان پاكە نىۋەى كۆمەل پىك دىنن، ھەموشيان دايكن يان دەبنەدايك ۋجائىمەش ئاۋابەدايكمان ھەلا دەللىين ۋە ھەمىشە ۋەك بوتىك دەيان پەرىستىن ۋ بەپاست ئەگەر لىي ۋەربىنە ۋە ۋە تىي فكىرن، دىسانىش كەمەبۇدايكان! بە ھەق پابىردىيەكى زۆر تارىكمان ھەيە، نازانم ئەۋدايكانە چۆنمان لى خوش دەبن ياخاۋاۋناۋى خاۋى ھاۋار.

یه کیک له وینه جوانه کان ژن به ژنه یه؟؟؟..

پهنگ بئ بوخۆم وه بیرم نه یهت، ئیوه پیم بلین کام کوپو کچه به دلی خویان پیک گه یشتونه.

کامه کچ ویراویه تی بلی نه من میرد به کوپی فلانه، یا به فلانه که سی ده که م

چه ندجار ئیوه دیتوتانه کچیک که زورجوان وخوین شیرنه، ده گه ل کوپیکی له خوئی خوین شیرن تر و جوان وله به ردلان تر، پیک هاتونه له جی ژوانی یکتریان دیوه له ماچ وموچیش بی بهش نه بونه و، ئاره زویان نه وه بووه. نه و دودلداره پیک بگن و بینه هاوسه ری یه کتری و نه به نه وهیوایه ی رۆژ ژمیریان کردوه، که چی کوپه که؟ یان باربه های نه بووه یان فه قیرو هاوشانی نه و کچه ده وله مهنده ی نه و کچه ئاغایه ی نه بووه، نه یانداوه تی. دیسانیش هیواکیان هه ره بووه رۆژیکی شستیکیان بو پرده خسی. که چی ده بیندری شه ویککی چه ندکه سیك له ماله بابی نه و کچه ی وه ژورده که ون، مه لاشیان نه وه ده گه له، پاش چا خواردنه وه یه ک کچه ی بانگ ده که ن وپی ده لاین، نه وه له فلانه؟ یا له کوپی فلانه که ست ماره ده که ن!!

نه و کچه وه که له بانیرابه ریبته وه پیی وایه چونکه نه وه ستر مانه قه ول و قهراری ده گه ل کیه و له کیی ماره ده که ن؟ نه وه ی به دلی خوئی هه لبرژاردوه کییه؟ نه وه ی ده لاین، لیت ماره ده که ن، کییه؟ به دگوز؟ خوین تال و ناشیرن. به لام ده توانی چ بلی؟

ئاخر نه وه خوشکه که ی ویش له کاکت ماره ده که ن، دایک و بابی و خوشکی گه وره ی روی تی ده که ن وپی ده لاین پوله کاکت نه وه عومری گه یشته چل سالی، که س میردی پی نه کردوه، خو نه و کچه به دبخته ناتوانی هیچ بلسی ویا بلی نا. یا بلی خوشم ناوی، جاری سه بریکی ده گرین؛ چونکه خه نجه ری له سه رحازربوه و، جابه ناچاری ده بی بجیته لای مه لای وبلی نه من رازیم وژریشم خوش ده وی هه تا ماره بکری؛

ئاو اماره کراوه هه مو ئاره زوکانی بونه ته خه ون و خه ونه که شی ئاوا لی هالۆز بووه.

گه وره به چوکه؟؟ و به خوین؟؟!

کوپر کچیک پیک هاتون ده نیریتته سهری، بابی نایداتی وده یکاته هه لاهه لایه ک
مه گه رته و خودایه بزانی، ده لی بابنه من کوپم هه یه، ژنم بو کوپره که م پی نایه جائه گه رکچی
جحیلان هه یه بابی هه تارن به ژنه ی بکه ین، نه من ژن به ژنه ی پی ده که م.

به لی پاش هاتن و چونیکی زور پیک ده که ون چونکه کابرا چاره ی نامینی وده زانی
له ده سستی ده چیتته ده ری،

نه و کوپره خوشکیکی له سهر پشته لانکی هه یه. دینن نه و به سته زمانه ی له یپاویکی
به سهر و سیمما ماره ده که ن، خو هه تا نه و منداله ده گاتی، کابراش ردینی سپی ده بی،
جاوهره نه و منداله بی تاوانه ی بده به کابرایه کی به سهر و سیمما و ردین سپی.

یان کچیک به ناچاری به زور ماره کراویا؟... په دواکه وتوه، کابرای ده هه ولان ده گرن،
گیشه ی له ده سوتینن، ریگای پی ده گرن، بلام کابرا کچی گه وره ی نیه دینن تاوا مندالیکی
ده که نه به رخوین و هیچ بیریکی لی ناکه نه وه. نه گه رتوشی کاریکی گه وره و نه و به یه نیه یدا
وه کو پیا و کوشتن وده ربه ده ربون وزعیکی زور ناخوش و چاوهره پوان نه کراوده بن و شستی
واخه رایبان بو دیتته پیشی و تازه ش به په شیوان بونه وه چاره یان بو ناکری و؟ وه که نه و
باسه ی پیشتر ماره ی ده که ن و هیچ بیریکیش له دلی نه و کچه به سترمانه ی ناکه نه وه؟؟.

به پیویستی ده زانم هه روه کی له ئینسانانی زانا و باوه پییکراوم بیستوه گوتویانه؟؟!

زور که سیش نه و باسه یان دوپات و چه ندر دوتته وه و، نه منیش باوه پم هه روابه تاوانی ته واوی
نه و سهر به سهر و، نه و زولمه گه ورانه و، نه و نابره ربه ی ده زه مانه کانی پیشودا پویان داوه؟
له نه سستی گه وره گه وره کانی نه و کاتی بووه؟ چونکه مسکین له که م هه تا زور ده نه و زه مانه ی دا
هیچ ده سه لاتیکی نه بووه، ته نانه ت له ترسی میروده ربه گه کان، نه یو یز او زه مانیشی بگری؟
هه تا بلای واده که م و، وانا که م؟

خوین کوراند نه وه؟؟

هر نه وجوره ژنانه بنگرتو نه بونه، په دوده که ونه به لئ، ماله کابرای که ژنیان هه لگرتوه ده حه ولان ده گیرین، کلکی گامنیشیان ده بپن، سه روگولاکي چه ند که سان ده شکي، چه ند جاریش ریگیان پئی گرتون، بویان نه گیراون، نه وماله کچیکیان دیناده کرده به رخوین یا خوین کورژنه وه، جل و بهرگ ده کراو؟ لیزه هیچ مافیک بوژنی بهرچاونه ده گیرا، ده یان برد. ده ماله کابرای ژن په دوکه وتویان داویشته که دوژمنیشیان بو، به نه وجوره ی خوینیان پئی ده کورژانده وه به لام نه و بیرهیان نه ده کرد، که نا وره لده کراوه؟ نه و کچه جوانه، نه و کچه بی تاوانه، ته وای هیواوئاره زوه کانی هه لئوه شیننه وه بی نه وهی کابرای دیبی، ناسیبی و دوژمنیش بیت، بیده نی، بویشی بده نی له گه لی بنویت و بیته هاوسه ری نه ی له نه و کاره ناحه زه ی؟ له نه و کاری وا دورله ئینساف، چ ویزدانیکه نه و کاره ی قبول کردوه. چ غیره تیک پیگای به نه و کاره ناحه زو دورله هه مورپنگاوپره سمی مه زه بی ونه ته وایه تی و مورفایه تی داوه، هر نه وجوره ژنانه بونه، به ژورماره کراو، گه وره به چوکه، به رخوین (خوین کورژنه وه، سه رخوین وچی وچی) وه دوی نه و کاره ناحه زانه که وتونه، و هیچ ناحه قیش نه بونه، و سه رنه نجامی نه و زولمانه، و لامیکی به نه وجوره ی دراوه ته وه مالم قه بره هه ق بونه. به لام به خوشیوه. نه و پونه و کاره ناحه زانه زورکه م بونه و، ژنی به میرد. په دوانا که وی و هیچ مه لایه کیش مندالی چوکه ماره ناکات؟

نه دی نه و پوو. نه و پووش کاری ناجوانی دیکه ده بپنرئ نه ک به شیوه ی پیشو؟ وه کوو؟

حاجی سیمان دیاره به نئوی باپیره گه وره مان کراوه،

کیزیکي بؤکوپره که ی خواستبو! : نا ! نا ! باشه ده ی بابونه وه که ی بی !

: ناخر کوپی چوکه به تاییه تی نه گهرله ژنی ناخری بی ژورله کوپره کانی دیکه خوشه ویست تره ! کوا نه وه کاره ، بویه ده لیم پینج سه ت هه تا نه بیته دروو دنا له سه ر نیوه ی ملک و سامانه که ی خو ی ماره کردوه !

که چی ملک و سامانی نه و مامه حاجیه ی به که س حیساب نا کرئ ،

دهی به لکه کامپیوتیریکی هه ورازتر له کارخانه ی بیته ده ری و حیسابی بکات .

جیا له وهی چه ند بلیم چه ندان ماشینیی بۆماره کردنئی ده رییه کردووه ؟

باشه مامه حاجی کوپو کچ فرهقی چیه هه ردوک له جه رگی خۆت نه بونه !

ئو هه موو خه رجه ی بۆکوپه که تی ده که ی ! ئه وه ئه گه ر کچه که ت به میرد . دا ؟

بی ئه وه ی بزانی کابرای کچه که ت داوه تی هه یه تی یا نیسه تی ده لئی ئه من جه یازی

ته واوم ده وی و کاره کائی خۆت نایه ته به رچاوا ! کچه که ت به جه یازی کابرای ده پازینتیوه ،

ئاخر مامه حاجی گیان هه رنه بی پینجیکی بۆکوپه که ت خه رج کردووه بۆکچه که تی خه رج که .

نازانی هه رچه ندی بۆکوپه که تی خه رج که ی وبۆکچه که تی خه رج نه که ی وه رئاوا

به پولی بابی زاوی بیرازینئی وه یا بی حورمه تی وه که به ژن دان و به رخوین یا سه رخوین

و باربه هاو له باتی ژنی به میرد بیده یه دوژمنت ؟

دیسانیش هه ر کچ له کوپری به روحم و موحبیبه ت تره !

زۆریش وه وه ی ده چی به چاوی خۆشت دیبت ؟

یائه وه موزیاده خه رجه ی وکاروانی ماشینان وچاوه ش وگه له کۆیی و به زم وه لالا

و به کلۆپول خه رج کردن وچی وچی فکرت له جیرانه ره ش وپوت و فه قیروبی پوله که ت

کردۆته وه که هه چی نیه ؟ بم بوره هه چی دیکه ت سه ر نا هیشینم ؟؟ !

تیبینی ؟؟

ده بی ئه وه ش به باشی بزانی هیندیک شت گو تراوه ، نوسراوه زۆریش جوان و به چی

بوه ، هینده ش وه پاستان چوه پیاو وای باوه پ پی کردوه ، وهخت بوه سویندیشی بۆبخوا و

بلی ، ئه وه ، قسه لی کردنی ناوی ، پاست و بی درۆیه ؟ به لام . ئه و نه قلله ، ئه و قسانه له پروی

ته جروبیه یه وه داندراوه وچوه و نا کرئی بلای بی شک پوی داوه ...

به عزه شتیک ده نه سری دا هه یه وده شیعریی دانیه یاکه مه . له ئه و باره یه و ، تکایه بم بورن .

جل و بهرگی کوردی

په پوی برینی جه رگی بیا وم
هیاوی دواپوژی نیشتمان ه که م
نه بیه نیشانه ی تیری ئەم وئەو
سمیل تاقنچ بی پترم پی باشه
له گهل که راسیک پرئیشتیا و به له ز
جاسورانیانی به جوت بهرده وه
پیشو لدار دهره ی بهرپشت وده سستی
خپرو قوله پیشوی ده ناجامانی
یا قوله باله که ی قوته ی هه ورامان
خو مالی دولاغ خو هه ربه لاشه
ده سکی بوچاکه ی جا کواده ویری
د یار دی پی وکوژه کاتی چویه پراو
ده لئین زهردوویی ودهردوه لا ده با
خوت مه گنخینه و خیرازینی که
د یاریه که ی ته مال زیاتر بستینه
ماندویتی ده رکردنه و جار دایک وه
لای پوژ ناوا یه بگره گوی سوا نه
له پئنگای کانسی بنگیه گراوی

هو لای کورد م هیژی هه ناوم
چرای پ وناکی کورد وستانه که م
به یانان نه شی زووه سستی له خه و
گويزانت تیزکه وپیشت بتاشه
رانک وچوخه له ی شینکیکی مه رهن
سپی بی وه کو به فری یه کشه وه
له چیتی گول ورد پشتیند به سستی
عه سه شه دیکی مودموکریانی
په سته که سوری دابی لای خو مان
شه مامه به ندی یا هرکه لاشه
خه نجه ری ده بان له شاخی نییری
له به رخه نجه رت کیژدی تیز کراو
ده سحییکی زهرد عه سه له کاره با
بروسوی کویتی و تیرئالیکی که
سه رپاوی بگره وشینه ی هه ستینه
هاتیه وه نه سپی بگریه به جاله وه
به نه و داب وپه سمه به نه و به رگه جوانه
بروانه ورد ورد به سیله ی چاوی

کاتی پیری

پەفیقان پێگەیک بۆ. و دڵە پەشیۆم	بەغەفلەت تابه کە پێگابپیۆم
دەبینی چۆن لەشی پاک داچۆپاوم	نیشانە دیشەباری سەردولیۆم
دڵە! تا کەنگی خۆیناوی دەتۆشی؟	وەبیرخۆت بینەو پۆژانی خوشی
دەنالێنم لە هەسرەت دوری لەیلا	بەتاسەو هەریه گریان و پەرۆشی
سەرم داییم دەسوپی گێژو وێژم	لە چاوم بێ و چان ئەسڕین دەپێژم
لە ئاخەرساتمە خەم هەن لە دەورەم	بەشم وایەو کە هەرتالی بچێژم
کەل و پەل بون ددانی شال و وایم	ئەوێ ماون لە دەستانیان دەنالم
نیە پێگە پوناکیم لەم جیهانە	برۆم بۆ کوێ لە دەستی ژینی تالم
نیشانە پێرییە پشتی چەماوم	بە بێ هیژی و بەجەرگی هەلکزاوم
کە هەستم جێگەم جارێک بگۆرم	دەفیزی و دەمکەوینی قاچی خاوم
پشوسوارو نەخۆش، نوساوە دەنگم	بەلادادیم وەکوسەرخۆشی بەنگم
دلم پێگە ئێوین دەبرێ ئەگەرچی	زینگی گۆیم دەدا ئاوازی مەرگم
لە سەرچاوم تەنیوە تۆپ و تانە	بە هەرلادا برۆم هەر بۆ نەمانە
پەڕیشان و حەزین و موبتەلاخۆم	لەلای دیشم خەم و دەردی زەمانە

بۆ باوکم

وهك شه م سوتابوی له پیی ئه وینت
به نه غمه خوانی و نه وده نگه جوانهت
ویردی زمانت، شه و تا به یانان
هیند زۆره و به کس ته عریفی نایه
کوا، کئی ده توانی بیخاته ئه ژمار؟!
خه لقم نه ده کرد هیچ با هه ر نه با
هیمداد ده خوازی نه به یا هوکی شان
ته ریه قه له شنۆ ده ست پی بکاته وه
خزمه ت شیخانی ئه و خانه دانه
وه جوشت دینان به ئه شعار و ده ف
غه فله ت نه کرد له پۆژی مردن
وهك حه ق په رستیک له ریگه ی پونت
هه ریویه ش بی ده نگ کردت مال تاوا
بو عه بدانی خوی چه ند فریاده سه
چو ن داندراوه لی خوشبون، به خشین
هیچ کس نه بینئ ئه و پۆژی تالم
پونیش ده بینری و بیرو هه سته تو
ناعیلاج ده بی و ده بی لیتم خوشبی
پهزا و په حمه تم له دایک و بابه

بابه! پیتم وایه له ماوه ی ژینت
دهنگی گریان و ناله ی شه وانهت
به مه دح و سه نای ئیزه دی مه ننان
گه وره یی و پوحمی ئه و پادشایه
پیزو حوپمه تی ئه حمه دی موختار
وه حی رایگه یاند: له بهر تو نه با
شاعه بدولقادر مه ولای ده رویشان
شیخ نیزام ئه الدین پاش کانی که وه
له حه لقه ی به زمی ئه و عارفانه
ئاوال مریدان دانیشتن به سه ف
به و زمانی حال زیکرت پی کردن
به پیی زانین ووه سف و بۆ چونت
حه یف نه ناسرای وهك ده بو ئاوا
باوه به و خو ایه ی که سی گشت که سه
نازادم نه که ی تو به دل و یه قین
کارم دزواره و هاوار به مالم
به زه یی و هه مو خوشه و یستی تو
ناخوازی ته نگ و چه له مه م توشبی
خواش فه رمویه تی هه ربه و حیسابه

بۇ دايكم

دايە لەو ەختەى كەبويە دايك وماندو، وشەكەت
 شەولە پۆز ماندوتر و ەرنەتبوكاتى خوشى قەت
 بۇ بژيوى حالى ئيمەى زار ئە لەو پۆزە پەشە
 قەت نەبوى غافل لەخزمەت ويىستى خۆت بوئەوبەشە
 ئەرکى خۆت ەيندە بە دلسۆزى ەكو دايك نواند
 تا تەم و تۆزى نەهاتى و نيكبەتى ئيمەت پەواند
 ئارەزوت بو يېتە بەر، دارى ئوميدت بەلگە تۆش
 لىي بخرى لە بنى بنوى تا نۆر بيبىنى خەوتى خوش
 داخەكەم كۆزت بە ساوايى بەجى ەيشت ئەى درىغ
 كۆمەلىك پەنجەت بەسەر بابدا بەجى ەيشت ئەى درىغ
 بو بە ناسۆر تا دەمى مردن، برىن ەەر مايەو
 كۆچى دوايى تۆو شەهيدم بۆيە ەەر دەكولايەو
 بووشەهيدەى ويىستى تۆويىستى ەموخەلگى دەويىست
 بوو شەهيدىك دەنگى زولم و نۆروزقردارى دەبيىست
 بوو شەهيدەى گيانى خوى دانا لە سەر خاك ولات
 لائىنەدا، پىگەى بېرى تاكو سنورى سورخەلات
 بو دەبولەو سەرزەمينە، بوو برىنەى مەلخەمىك
 كەس نەبا بوى دابنابا و مەنەى گريان با دەمىك
 تا قىامەت با بىمىنى مايەو ەاوار بە خۆم
 با لە جىگەى شادمانىم دەرد و خەسپەت، غەم بخۆم

کواچ ئه ولادیک له ده سستی دی ئه مهگ بیئنی ته وه

نا ئه وه بوخوی "به لام با دایک و باب بخوینی ته وه

خو به برپوای کهس نه بو هینده بزه و غه مخوری تو

سه دهه زار په حمهت له قه برت، پرله نور بی گۆپی تو

ده ئه وچه ندش یعرانه دا، ناله و په روشی باو کم بوه بۆله ده ست دانی پۆله ییکی ئاواقاره مان

ونه ترسیک وه کوکاک عه لی گوێره شی وهیچ دلخۆشیکی نه بوه و، هه تا کو؟ شوپش له ئیرانی

داروی داوه سیبوری به هیچ شتیکی نه ده هات؟!

بو کێوه به‌ناوبانگ و سه‌ربه‌رزه‌کانی پیرانشار
 شاره‌که‌م، شاری پیرانشاره که چه‌ند جوانه دڵم
 هه‌مو خه‌لکی که ده‌لای خونه‌یی خه‌ندانه دڵم
 دیمه‌نی تۆم هه‌بی بی‌باکم له بون و له نه‌بون
 دور له تۆ مه‌مله‌که‌تم پێ وه‌کو زیندانه دڵم
 ناوچه‌که‌م مامه‌ش و لاجان و گه‌ده و به‌ربه‌یه
 به‌ری پیران و نه‌لێنه و به‌ری می‌رگانه دڵم
 کێوه‌کانت به‌قه‌رای ویستی هه‌مو ئازادی خوا
 به‌رزه سه‌ریان تۆ ده‌لای سه‌رله سه‌رئاسمانه دڵم
 تۆ له سه‌ردووندی چیا ی ئه‌سته‌می قه‌ندیلی مه‌زن
 جوان و خوشتر له هه‌مو باغ و گولستانه دڵم
 قه‌لاتی شای ئه‌ری ئه‌ی کێوه له‌می‌ژینه‌که‌مان
 خاوه‌ری وه‌ک سپی سه‌نگ سه‌روه موکریانه دڵم
 کانی خوای به‌رقه‌د و لاپالێ هه‌تا قوچی قه‌لان
 وورد ئه‌گه‌ر بێته‌وه بیرت، خو په‌رێشانه دڵم

***

کټوی قه‌ندیلی

باسی مەنتیقەى پیرانشار

چەند مال زەرگەتەن، دواى كۆنەخانە
 تى كۆشان ھەمو، ويكپا لەو دەورە
 نىوہ كەى خوشە، باسناكەم چىدى
 پياوى بەھىز و، گەورەى لى ژياوہ
 ھەروا دلسۆزى، بۆ دايك و باوان
 بۆ ميوانانت، ھەر خانەدان بى
 بە پاكى و مەردى، ناشى دەغەل بى
 لەم بەرە؟ ياخو، لەگەل پىرانە؟
 كەندە قولانم، خەراپەى ناوئ
 گەنە دارناخر، دواى بەرکەمرانە
 نەكوپىت كەون، بە بەردوگاشان
 بابارگە و بنەى خوئى، لە لا بىخەم
 خو گەپلەسەنیش، گالتەى لى خوشبو
 لای سەيدى شەھىد، دايكەم نىژراوہ
 ئەوقەرەخدرە كوا پاسى دەلى
 خو لە قىر و چاويش، زۆر بارى باران
 دەورانى لاويش، لى گەشاومەوہ
 خوى تەرخان كەردبو، بۆ كارەى يەكسەر
 تا بناغەى عىلم و، دىنى دابريژى
 لەلای زانايان، دەرسەم خوئندووە

شارەكەم پۆژىك، نىويان نا خانە
 عىلى پىرانان، بە چوك و گەورە
 خانەيان نىو نا، پىرانشار ئىدى
 شارم بەو نىوہ خوشەى، ناسراوہ
 بيشكەى پاراوەى، زۆرگەرەپياوان
 پىرانشار! ياخو، ھەر ئاوەدان بى
 لاجان بەھەشتە، مامەش دەگەل بى
 كوا كاسەكەران، ناوچەى لاجانە؟
 گرداشەوانە، لەگەل پىكاوئ
 لاويئە و ئاوەجار، گەردەگۆرانە
 خوتۇنابى بچى، بۆخپى بەرداشان
 لە كەندە قولان، لە لای مام شىخەم
 بۆ وەتمانايەم، دل بە پەرۆش بو
 سالى بىستونۆ، ئە لەو زەنگىاوہ
 لە دايە شىخى، ھەتا توژەلى
 لە سەنجە لى پرا، بۆ شىلم جاپان
 گەردەبنەم زۆرجار، لى گىرساومەوہ
 كاك مەلاقادى، زاناو تىكۆشەر
 مەلای ئاوايى، ھەم بۆپىش نوپىژى
 ھەرگىز نامرى، زانا زىندووە

کيلسه سپانم، بن به ردی گوڤزئ
خو زینوی ئینجیان، دلای ناپه نجی
سه رشاخان چوله، ئیدی پئی ناوئ
به لای هه وشینان، بازارگه و، د لکه
هر له سه رشاخان، ئه و باب به کراوه
به غه لده غه لده بوم، له وحاجی غه لده
له سه ر بلینده ی، کانای مه لایه
هومام بو گه رگول، کوا له سه ر پیه ؟
جیئ ده وله مه نده، ئه و کانای باغه
شاوه له داخوا، ئه و گه و ره دی یه
په سوئ شارده یی، بیانوشی نا وئ
له کانای شکه وتی، هینده خو ماوئ
هه بله س! کوندری، بو وا بئ ده نگه
له په ی به له بان، بئ شه مای کیلی
ده توانم بلیم: ئه و گردکشانه
دیئ سه روکانی، هه تا سو فیانی
با به گو پ گورم، وه بیرد یتسه وه
بابچینه کولیچی، لای مام ده رویشی
وه کو به رینه، کوا له کوئو دیوه
هه روه سه ره کوی، ده چیه گرده سور
سه سه وژ و به رزه، به هاران ماشکان

ده ی؛ باگرداسیش، بیته نیو پیزئ
ریکیان خهینه وه و، ده گه ل خورینجی
کانیه زهره، کیلی، کورئ، سه یداوئ
د و که له کوکه و، شیوه برسییه
وه ک نه همه دغه ریب، له جیئ خو ی ماوه
وه ک لگن به لا، کوا دا بوم هه لده
ده شت قورئ بانگ که، بو ده نگه نا یه
گه رگولی خواریم، پوی ده قه سر یه
جیئ خوش بو زستان، هه رکانی باغه
ده گه ل بایزاوئ، دیتسه سه ر پئی یه
هه ر ملکی وئ یه و، تا سه ر ینچاوئ
بیری نور تیژی، لی بو، تو بزاوئ
گه لیک هاتم و چوم، له و شو زه نگه
له گردکسپیان، با قورئ بشیلی
وه کو نه ندییزئ، سه ر پنگاوبانه
توانیش نیو بینین، له گه ل جه لدیانی
برینی جه رگم، ده برژتسه وه
ده نا ده زانم، شیخ دلای دیشی
گو یزی کاک مه لا و، زیوکه ی پر میوه
بو گردی کاولان، بو ته کیوی تور
له بیرته سیلوی، چه دنا خوش تی شکان

خالدارجىي سەيدو، شال ۋە سەرکەسكان
 ھەوارەبىمان، زۆر لە سەرپىيە
 ئىستا زۆر تەبان، ۋەك لىي دەزام
 درىكەش جىگاى، خەفەتبارەكەم
 بندرېش جارجار، جىي بەلەكچاوان
 ئەگەرتوان دەخووى، بچۆخوواجالى
 لە كۆتەلاجان، گولادېش بۆندى
 لە گرديمخانى، ھەرخۆ مەبزوۋە
 زىدان زىدانەبۇە، كوا ئەۋەش كارە؟
 دارى ئومىدى، بۆ دواپوژ چەقاند
 ئىمناپاد ئەوسال، چەلتوكى دەكات
 نەمنجى داخو، پارىزە بەوكارە
 بابچىنە ماسيان، د قولاپان باۋى
 قەمتەرىش ھەروا، لەگەل تەمەرچيان
 ماويەو لە بىريە، پەففىكى كۆنى
 لە كانىشكەوتى، وگرد پەحمەت پاۋە
 ئاوخواردەوكەپە، بۆم بەپەرۋش بون
 دەرويش و سۆفيان، بېنى و پىك بىخى
 قوبادبەگيانە، و، دوايە د وچۆمان
 بۆ شىت و شوران، ديسان تەپدەستە؟
 ئەلەئەوگەزگەسكەى، زۆر بارى بەلا

ھەمزاۋوشىت بوم، بۆنيوقەدەسكان
 كوا پىرەكانى؟ قوبىيە لە كۆيە؟
 بەردەقەل جىگەى، دوازە حاجيانم
 ھەبلەسى پىران، جىگەرخوارەكەم
 كوا كەلەكىن بو؟ نانانا دەلاۋان
 مەلانا ۋە لىش، خوى لى ھەلمالى
 لە قىسقەپانى، و، يان كاسورەدى
 خۆ لىك نىزىكن، گەزگەسك و زىۋە
 ما ۋە سىگردكان، شىناۋى شارە
 جەپان خۆ پىارى، گەورەى پىگەياند
 چيانە و سۆغانلوى، ھەتاكوقەلات
 قەلاتەپەشى ۋ دىللىزى لە بنارە
 لە ناۋچەى پىران، دىي بادىناۋى
 چۆلە قەلاتى، موتاۋى گوتىيان
 بەرى مېرگانم، كوا پەنگ و بۆنى
 گردشەيتان، بىكۆس، دوا بادىناۋە
 گردباساك لەگەل، كۆي ياران خۆش بون
 جىي شىخ و مريدە، ترەكەشى شىخى
 ترەكەش ناۋەند، مەكۆگەى خۆمان
 شىخى باۋەلىم، ھەر داربەدەستە؟
 لە كانى شىنكى، بچۆ تازەقەلا

لە قەبرى حوسىنى، تا شىۋە مېرى
چۆلن گولفەت و، خەرىپاپ و زەۋيان
بەلى خۇئاۋچەى، مەنگوپىە، نەلېن
بەردە پەشام، كەۋتۇتە نىۋى
ئەۋەت كانى سىۋ، ئەسحابەش لىرە
گەنە دارەكەى، ناۋچەى مەنگوپى
كۈا مەلاخوسىن، ماۋە ھەنگەۋى
مىشەدەى دىارە، كۈانى خات بەسى
خۇشە باۋەلى، چۆلە قاداۋى
نۆر كوپپەگۈى بو، ئەلەۋبەردە كوپە
كى دەلى گۈلەك، كەسىيان پىناۋى
لەۋ باستان بەگەى، ژىاۋن گەۋرە
مام ھىبە خۇشە، يانە شەكراۋى؟
كىچى كۈنەكىچى، شەشيان دۈسىنە
ھەر بە تىزەتيز، سەرتيز ۋا ھەلات
كەرمندار پىاۋى، گەۋرەى لى ژىاۋە
شارستېن حوجران، سەلۇس ۋەرمىشان
گۈدەشىنەم، ۋەك جاران مابى
مىشەدى سەرى، نۆرنەبى مەحتەل
كانى نۆبەتتەى، كانى كىسەلان
گۈردى مرادبەگى، تا سىۋى گەدەى

لە پشت سەپىكان، چۆن خۇدە بوۋىرى
خېرى چەۋندەرى، دىى مالى سۇفيان
گەدەش دەۋرانىك، خۇشەش بوۋىژۋىن
دەزانم، بە پەبەى، ھىچچان ناپىۋى
فاتىحا بخۋىنە، بۆمرد و خىرە
خېرى ئاغەلانىش، نۆر بە خۇى خوپى
پشتىن شل لەكۋىن، ھەرامكەن خەۋى
با بە لەنجەۋلار، بى تەشى بىرىسى
بۆ دەشتى گەنمان، ھىندە خۇداۋى
تا نىۋ شەختانى، بە ھەللاۋىە گۈرە
نۆر بىرە ۋەرىم، ھەن لە بەدراۋى
كۈا بۆگۈر نەلېن، ھەبۈە ئەۋدەۋرە
نۆرى دەمىنى، تاكو شالىاۋى؟
ئەگەر دەيزانى، كۈا ۋلامى بىتتە
خۋىنەگرتەۋە، ھەتا نىۋ قەلات
ۋتەۋ بىرىارى، ئىستاش ھەرمەۋە
مىرگى قوپى دەنناخىرى بازىگان
لە دۆلى گۈيزان، گۈيز خەلاس نابى
ھىچ ۋەخت نابى، دەگەيە قۇتەل
جۈانى ئۇغە نىم، كەۋتتە بەردلان
بچوبۇ كانى كلى، ۋ پىشۋى لىمەدەى

کانی خلیل و، یاقوشیش بو من خرم و دوستی زور، نیزیکی خومن

***

شی کردنه وهی شیغری باسی مهنته قه ی پیرانشاری

ده پیش خانیدا، کۆنه خانیه بووه، له سه رکانه یه کی کۆنه خانیه کاروانسه رای لی بوه. کاروان هات و چۆی کرد وه، له میسر و شام و حه له بان پا بو پهی و کشمیری و هیندوستان، و کوئی و کوئی له ویشرا بو پهی بۆ به غدا و شام و میسر حه له بان...

به زاراهه ی کوردی عیراقی و زاراهه ی زۆره کاروانچه کان، به کاروانسه رایان گوتومه خانه (کاروان سه را) دوايه ش چه ند کاروان سه را له خانیه داندراون، نه زاندراوه هوی ئه وهی چه بووه و؟ له بهرچی کاروان سه را کانی کۆنه خانیه له کارکه وتون و کارو هات و چۆ هه ربو کاروان سه را کانی خانیه بووه، و هه روا کاروان سه را ماونه ته وه پێیان گوتوونه خانه یانی کاروان سه را. جائیستاخانیش ئاواوه دان بوته وه وه کوئیس تاکه دیاره و ده بیبینین زه رگه ته ن و کۆنه خانیشی وه بنه خو دا ون و تیکه له بونه ته وه بوته ئه گه و ره شاره.

جا پاش ئه وهی، به کۆنه خانیه گوتراوه کۆنه خانه (کۆنه کاروان سه را)

***

زه رگه ته ن

ئه ویش چه ند مالیک بوه، به لام ده پیش دا له خانیه زۆرتر بوه به بیرى خوم سالی هه زار و سی سه د و بیست وه شتی هه تاوی هاتومه ته ئه و خانیه ی پێنج شه ش دوکانی هه بون، روبه پوی خانوبه ره که ی گومرگی نیستا. دوکانداره کان.

۱- مه لا عه بدولای نه منجی ۲- حاجی سه ید شامه ۳- چه ند دوکان داری دیکه شی لی بون به لام ئه وانم نه ده ناسین یا له بیرم نه ماون.

خانیه چونکه له ناوچه ی پیرانان هه لکه وتوه، پیران حه ولیان بو دا، نیویان نا پیرانان شار (شاری پیرانان) و زۆریش به جی یه.

بو میوانانت: مه به ستم له ئه و پۆله ئازا و نه به زانه بوه، که بو ئازادی ولات و له ناوچونی حکومه تی په هله وی و بنه بر کردنیان، گیانی خویان به خت کرد ؟

له ساله کانی هه زار و سێ سه دو چل و سێ هه تا هه زارو سێ سه دو په نجای که شوپشی چه کدارانه له مه لبه نده کانی پیرانشار، سه رده شت و سه رسنوروشاخ و کیوه کان ده سستی پی کرد، زۆر پۆژان ته رمی پیرۆزی له خوین دا شه لالسی یه کێک له نه وشه هیده سه ربه رزانه یان دهینانه وه پیرانشاری. دیاره نه گه رله سالی هه زارو سێ سه دو چل وشه شی دادگای نیزامی به سه رکردایه تی «تیمسار ئوه یسی و سه رهنگ سیدقی» له سه ربازخانه ی جه لدیانی دامه زرا، شه هیده کان زووتریبون ده یان لاوی به زیبکی وه ک نامیقی قاره مان و هه والانی تری بانه یی. برامان داریوش و به هه من له هوئی و کاک عه لی گوێ پره ش و کاک سوله یمان که رقه شان و عه ولای بایزه قنجه ی و کاک سالح لاجانی و مینه شیرێژ و حه مه سولتان و حوسین چل کۆچ و قاده ره شه ل و لاوه کانی دیکه ی پیرانشاری له بیدادگای جه لدیانی به نه و حوکمه ناره وایه مه حکوم و گولله باران کران، یا نه وانه ی له کێوان به هوئی جاسوسی سیخوره کانیان شه هید ده کران بۆ چاو ترساندن خه لکی. پاش گێرانیان به هه مو شاره کوردنشینه کان داو، بریکیش له ناو شاره غه یره کورده کان دا؟! ده یان هینانه وه پیرانشاری و ده یان هاویشتنه سه رداشقه ی و دو ژاندارم له گه ل و له ده رکی مرگه وتی حاجی سه یدبرایمی فریانیان ده دان، به لام، خه لکی پیرانشاریش، زۆر ئازایانه ته رمی نه و شه هیدانه یان ده شوشتن و کفنیان ده کردن و له گوپستانی زه رگه ته نی ده یان ناشتن. شه هیده کانی له هوئی و بانه یی و نه وانه ی ده گه ل سالح لاجانی و سوله یمان که رقه شانی بونه هه ر له جه لدیانی وله سه ر پێگایه نیژراون. به قه ولی به عزه که سیکی سوله یمان و په رفیقه کانی وه کوعه ولای بایزه قنجه ی سالح لاجانی و مینه شیرێژ و ٠٠٠٠ له نیو پادگانی به به رگی خۆیان به لوڤ تری وه بن گلیان دا ون و به رگی خۆیان لی بوته کفن.

کاسه که ران: به ئاوه پۆو لاجانه به لام به ناوچه ده گه ل پیرانانه.

که نده قولان: مام شیخ (مام شیخ حه سه نی مه رحوم) که ئینسانیکی زۆرباش و به ئیمان بو زۆریش خزمه تی به خه لکی کرد، نه گه ر مندالی جیرانه کانی نه ویتوه نیوه ی نه خووشی له مه یی یان ده گرت، ده یان برده کن مام شیخ حه سه نی و بۆی لی ده برین و

چاكدده بونه وه .

وه تماناوی: مه پجوم كاك سهید برایمی حاجی سهید وه هابی كه ئینسانیکي زۆر موخته پهم بووه، نه گهرمه رحومی بابم «ده رویش په حیم گوی پەش» ده یگوت نه من بوخۆم كه پامه تم پیوه دیوه و نه وده مهی مالمه له زهنگیاوی بووه .

گه پله سهن: بینه ماله ی قورپچیان به عام قسه خۆش و ساحیب مه جلیس بونه . ده رویش عه ولا قورپچی یه كه مریدی ماله حاجی شیخ سماییل كانی كه وهی شاری شنویه و یه كه ئاوال مرید و دوستی گیانی بابم بو . خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بی ولی یان خۆش بی .

دربكه: عه لی برام نه گهر ده وله تی شای گۆپرکراو، ئیعدامی کرد مالن له دربکه ی بو، نه گهر پۆژی بیست و نۆی خه رمانانی سالی هه زار و سی سه د و چل و هه وتی هه تاوی به پۆژی جومعه ی له جیگای پارگای شوماره د وی ئیستا به ینی كۆنه خانی و خانی له گه ل سی لاوی تیکوشه ری د یکه به ناوه كانی ۱- كاك حسین چل كوچ ۲- كاك هه مه سولتان ۳- كاك قادره شه ل، گولله باران کران .

هه بله س: له هه بله سی را؟! راپۆرت له ئه و لاوانه درا . به ینی شه و پۆژان له پشت پادگانی و بهر كه له كینی را توشی شه پی بون، هه تا ئیواری شه پیان کرد ئاخریكه ی ده قوچی قه لاندا و بو شه وی چونه ئالانی عیراقی بۆنان و فیشه ك ووسائیلی وله وی دیسان توشی شه پی هاتن و برایمی هه مه دی مام عه ولا ی مه نشور به برایمی (ده لاوان) شه هیدکراو عه لی گوێپه ش به دوجیگا بریندار بوو و حسین چل كوچ هه مه سولتان قادره شه لیش هه تادوا، فیشه ك شه پیان کرد و نه گهر، چیان پی نه ما نه و جار به دیل گیران ، دیاره نه وه زۆر دورو دریزه، ئینشانه لله ده داها تودا زۆر به وردی و به جوانی ده ینوسمه وه .

زهنگیاوی: له سالی هه زار و سی سه د و بیست و نۆی دا، دایکم له زهنگیاوی نه مری حه قی به جی هیناوه، له خزمه ت نه و (سهیده ی كه له بناری کۆی سو فی بابه کری

شه هیدکرا بو، وله گوپرستانی زهنگیاوئ نیژراوه، وخه لک بۆنۆبه تییان ده چنه سه ری) به خاکی ئسپیردراوه.

گرده بن: له سالی هزارو سی سهدوسی و دوی پامالئ چۆته گرده بنی، له زهنگیاوئ که له خزمهت مه پحومی بابم و مه لاسهید سماییلی قوره ییشی بریکم خویندبو، له گرده بنیش له خزمهت خوالیخوشبو مام وهستا مه لاقادری جیژنی چوار سالانم خویندوه که زۆربه باشی و به وردی و پیک و پیکی ده گه لمان ههولی ده دا زۆر سپاسی ده که م په حمه تی بۆ ده نیرم، خوای ته عالا ده گه لیان به پوحم بیت ئینشاوالله وهت عالا.

مریتمی دایکی دوه م له گه ل خوشکیکم به نیوی هه لیم و بریه کی چوکه شم به نیوی حاصل له گرده بنی مردون و پورپایی نه نکم وخالی بابم به نیوی وهستا په سول وهستا وسوی له گرده بنی مردون و گلکوی هه موانیان له چاکی گولانه که وتۆته پیش مالی سنجه لی، هه تابه هاری سی وهشت که چوینه ته دریکه ی، ته مه نی تازه لاویم له وی تپه پ کرده، دوما له مامیشم به نیوه کانی ۱- مه پحوم مسته فا بارامی (مازان) ۲- مه پحوم دهویش نه حمه د بارامی له وی بون، که ئیستاش بنه ماله و کوره کانیان هه له وی ماون.

سالی چل و چوار مالم چۆته وه گرده بنی و ژن و مندالم هه بون،

جاریکیش له سالی هه زارو سی سهدو شیستی هه تاوی مالم چۆته وه گرده بنی.

خوړینج: دیاره شیعرم بۆ داناوه لیره هه چی دی باسی ناکه م.

سه رشاخان: چونکه جستانان که میك به فری زیاتر لی ده باری ده دی چولکراون، هاوینان ده چن کاسبی و کشت و کالیان کۆده که نه وه و دینه وه خواری. له خواری خوشتریان بۆ ده گوزهری؟؟ گه رمین، کوپستانی ده که ن په نگ بی وهختیکی بگه پینه وه وی.

حاجی غه لده: به مندالی سالیکیش مالن له وی بوه.

لگین: به راستی بو ئیمه به لایو پۆژ نه بورپییس پاسگا، نه نابو پاسگای و نه گه ر ده شی بردین هه تا پشون ده هات لیی ده داین دیگوت نه نگودیتموکراتن. مام نه حمه دم لیّدانی رپییس پاسگای پیوه نوسا، چاک نه بووه، سالی په نجاویه کی له نه خوشخانه ی،

نهغه دهی عه مه لیشیان کرد چاک هه رنه بووه هه تابه نه خوۆشی لیدانی پئییس پاسگای، نه مری حقی به جی هیتا و گیانی خوۆ فیدای کورد و کوردوستانی کرد. پوچی شادی.

هوما و بایز به گ، دو هه وارگی ماسوه یانن.

تۆبزاوی: مام کاکه لالا، که ناغا و مائی له تۆبزاوی بووبه، مام کاکه لالای تۆبزاوی نیتوبانگی ده رکردبو، ئینسانیککی زۆر زانا قسه خوش و قسه دروست بو.

به له بان: وهختیک له په ی به له بانی به نیتوبانگ بو، قامیک هه بو ده یانگوت؟ ده گه ل لیتوئالی ده کولم وهک له په ی به له بانی.

کیلی: توتنی بی شه مای، کیلی به نیتوبانگ بو به لام و ابزانم کیلی و باب به کراوی سهرشاخان بوه نهک کیلی و به له بانی خوار.

کوندری: سوله یمان که رقه شان، که ئه ویش یه کیک بوله ئه و ئینسانه به غیره و نازایانه، ئه گه رشای خایین، له پادگانی جه لیدانی ئیعدامی کرد، خه لکی کوندری بو.

گردکسپیان: دۆستالی مالی له گردکسپیان بوه زه مانی ناغایان که خه لک به هاران مالی له ئه و دییه ی بۆئه و دییه ی دی ده رویش، کابرایه ک ده چیته گردکسپیان بۆ دلخوۆشی توشی دۆستالی ده بی و دۆستالی ده لی چۆنه هاتویه ئیره.

کابرا ده لی هاتوم بۆ دلخوۆشی. دۆستالی ده لی مه یه ئیره. ئیره گوره!

دۆستالی عه جم بووه و زمانی بۆ کوردی پانه هاتوه و به قورپی گوتوه گور؟ ناغانه و قسه ی ده زانیته وه، وه دوا ی دۆستالی ده نیریت: دۆستالی! ئه گه رخه لک د یته ئیره بۆ دلخوۆشی، ده له ی مه یه ئیره. گوره؟

دۆستالی قسه ی خوی ده ناسیتته وه، زۆر تیک ده چیت، به لام دیسان تائه ندازه یه ک خوی نه دۆراندوه و گوتویه تی ناغا ده لیم گوره! تاو هه لدی، ئیشکه؟ دا!

گردکشانه و نه ندیزی: پاش دروست کردنی ئه و پادگانیه ی که وتۆنه ته سه رپیه .
کولنج: ده روی ش برایم مرادی، ئیستا نابینایه، هه تا بچینه کولیچی، سه ری ده ده یین

وئە حوالی دە پرسین

(شیخ) مه نزوړم له (پیری ته رېقه ته) پیری ده ستگیر(ق) بوو، لیږه نوسراوه، ؟

به رېنه. بارزین هه وارگه ورپگایه کی به نیو بانگه له کویتستانه کانی ده به رېنه ی
کاک موچه مه ممه دی ماملی گزانیه کی به نیوی پاوچیان به ئه وجوره ی خواره وه گوتوه و
به ندیکیشی به بارزینی هه لاگوتوه،

پاوچیان پاوه، ئه ی چ پاوه ئه ی پاوه ده شتی لاجانی
ئه سپان زین که ن، ئه ی لغاوان. تازیان به رنه سه رلانی
ئه ی سه فی سواران چه ند جوانن، ئه ی له به رمالی ماشکانی
* * *

پاوچیان پاوه ئه ی چ پاوه، ئه ی پاوه بنه ی به ردی گوژی
ئه سپان زین که ن ئه ی لغاوان تازیان به رنه ده پرژی
چاری سه رم به رپاوچی ئه ی لیی بستینن پارژی
* * *

پاوچیان پاوه ئه ی چ پاوه، ئه ی پاوه سه ری بارزینی
ئه سپان زین که ن ئه ی لغاوان، ئه ی خو باوینه سه رزینی
جاوه رن سه ری تازیان که ن، ئه ی له گه ل که رویشکه شینی
* * *

له سیلویش ئه وپو داوه دلته زینه پوی داوه و؟

له سه له کانی پێشودا، په نجاوچار سال له وه پێش یا بله ی ن له ئاخری سالی هه زارو
سیسه ت و بیست پینجی هه تاوی، تا قمیک چه کدار له دیوه خانی ئاغا کانی سیلوی وه ژور
ده که ون پاش چه ند ده قیقیه که ئه و ئاغا ونو که رانه ی ده وه تاغی دابون وه بهر تفه نگانیان دان.
نیزیکه ی حه فده هه ژده که سیان به ئاغا ونو که ر، ویان خانه خو یوه کوشتن و مه یقیان
به سه ریه که دا ئیخستن، بو خوشیان ده نیو که لاکه کان دا ده ستیان به نان وچا خواردنی کرد،
پاشان لییان دا پویشتن دیاره نه وکاره ساته پاش تیشکانی دیموکراتی وده ست

به‌سه‌رداگرتنی کورد وستانی له‌لایه‌ن حکومه‌تی ناوه‌ندی ویا له‌کاتی بی‌سه‌ره‌و به‌ره‌یه‌ولاکی دا‌پوی داوه‌.

خالداری: هه‌رله‌قه‌دیمه‌وه ده‌لێن: سه‌یدان شال‌که‌سکه، خالداره‌ گیتی، چل مائی ماوه‌ت عی‌راقه‌ گیتی.

به‌رده‌قه‌ل: نیزیکه‌ی سی سال‌ له‌وه‌ی پیش له‌ به‌رده‌قه‌لی که‌م مائی واه‌بو حاجیان نه‌بیت مائی وا هه‌بو دوکه‌سی چوبونه‌ هه‌جی.

زیدان: له‌ئه‌و نیوه‌ی زیدان وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌و زیاد نه‌بوه‌.

ئیمنا‌باد: ده‌پیش نه‌وه‌ی دا‌برینج هێنده‌ زۆربیت، خواردنی خه‌لکی کوردستانی به‌ زۆری برینجی گرده‌بوه‌ چونکه‌ برینجی سه‌دری ته‌نیا جیژنان نه‌گه‌روه‌ده‌ست که‌وتبا نه‌ویش له‌تاق تاق مالان ده‌ناخۆکه‌س نه‌یده‌دی، جاله‌به‌رته‌وه‌ویییه‌ی له‌ زۆر جیگایان وه‌کو هه‌پان و ئیمنا‌بادو سوغانلوی و زۆرجیگاوناوچه‌ی دیکه‌ش به‌عام چه‌لتوک ده‌کرا.

هه‌پان: جیتی له‌دا‌یک‌بونی پۆله‌ی ئازاوبه‌هه‌رگ، کاک مراد شیرێژه،

بادینا‌وی: ماسی خۆمائی زۆر لی‌یه‌و ماسی په‌روه‌ریشی شی هه‌رزۆن.

ترکه‌ش: بنه‌مائه‌ی حاجی سه‌ید عه‌زیزی ترکه‌شی شیخی سه‌رچاوه‌یه‌کی خا‌وین و زورگه‌وره‌ومیان گروبه‌ئیح‌تیرام بوته‌.

با‌وه‌لی: خال سه‌ید عه‌زیزی با‌وه‌لی شیتان چا‌ک‌ده‌کاته‌وه‌، به‌ شولکان لی‌یان ده‌دات هه‌تا جندوکان هه‌ل‌ده‌ن، نیوی جندوکان له‌کاغه‌زی ده‌نوسی وکاغه‌زه‌که‌ی ده‌سو‌تینیت و شیت چا‌ک ده‌بنه‌وه‌.

مائی سو‌فیان: دییه‌که، ئیستاله‌به‌سه‌ختی رینگایه‌وسه‌رمایه‌، زستانان،؟؟ چۆله‌.

نه‌لێن: له‌ نه‌لێنی مه‌نگوران تی‌په‌ری ده‌گه‌یه‌ نه‌لێنی فه‌قی‌یه‌سیان.

کانی‌سیو: نه‌سحابه‌ی باره‌بیه‌ به‌رانبه‌ربه‌مائی کان‌ی‌سیوی بۆخۆی ده‌خه‌وی مه‌رحوم مام وه‌ستا مه‌لا عه‌ولای کی‌له‌سیان هاتوه‌وگوتویه‌تی ئه‌من نیوم نه‌سحابه‌یوسفه‌جیگام له‌

له شکرى فه خرى کائینات بوه، فه قى هه تا رښگات ده نه ولایه که وت وهره نويزم له سه ر بکه و قورئانیشم بۆ بخوینه نه وکاته ی مام وه ستامه لا عه ولا موسته عید بوه وخویندویه تی.

هه نکه وئ: مه لاحوسینی عه بدوللارزاده گورانیه کی به ئه وجوره ی خواره وه به هه نکه وئ هه لاگوتوه:

ئاوه دان بئ هه نکه وئ باریکی شل و شه وئ

هه رچی لئی ده رده که وئ شل ده به ستن پشتینی

لیم حه رام ده که ن خه و

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ی بازنه که ی

ئه رئ ده ستم نه برده وه نه ابوشه مامه که ی

چاوت نه ستیره ی شه وئ کولمه ت دندوکی که وئ

باسکم بۆ بکه به سه رین به جوت خه ومان لئ بکه وئ

هه رکه س نه تۆی له من کرد ده ک په بی کوستی که وئ

ئۆف خرينگه خرينگه خرينگه خرينگه ی بازنه که ی

ئه رئ ده ستم نه برده وه نه ابوشه مامه که ی

***

میشه دئ: گورانی بیژ کاک محه ممه دی ماملئ ومه لاحوسین

عه بدوللارزاده، گورانیکیان به ئه وجوره ی خواره وه به به سی

هه لاگوتوه: ده لئین به سی خه لکی میشه دیئ بووه و به به سی

نه حمه ده په ی نیوبانگی ده رکردوه:

هه ی به سی عه مره به سی، د وت کوشتون مه یکه به سی

جا به سی له بهر بیلایه ئه رئ جوانه ته شی ده پرسی

هه رکه س وه ک من بی بینئ ده نا شیت ده بی وده عه به سی

خۆ د لیم به تۆوه شاده، پوت بیننه زولفت لاده

هه‌رکەس وه‌ک من نه‌سوتی تا ملانی به‌قوپی‌دادا
 که کوتیان نه‌خۆشه‌له‌یلا ده‌نا وه‌ک شیت به‌سه‌رخۆم‌دادا
 ده‌ی سه‌ری خۆم هه‌لگرت پویم وه‌للاه‌ی به‌کیو به‌سه‌حرا‌دا
 هه‌ی به‌سی عه‌رم به‌سی، جا به‌سی به‌من پازیه
 ئه‌و به‌سیه‌ی من ده‌لهم ئه‌ری د و بسک و چل که‌زیه
 جابه‌سی له‌به‌ربێلایه‌جوانه‌قه‌ت هه‌نتیکه‌ی وانیه
 بو من هه‌زهرتی خدرم عومریکی تولانیم بی
 لی‌قه‌وماوو فه‌قیم هیچ که‌س به‌ده‌ستم نه‌بی
 هات پابرد گه‌ردنی به‌خال یاره‌بی به‌چا وه‌نه‌بی
 شەش دانگ مو‌لکی موکریان ئه‌ری قوربانی چا ویکی بی
 هه‌ی به‌سی عه‌رم به‌سی د وت کوشتون مه‌یکه به‌سی
 جا به‌سی له‌به‌ربێلایه‌ده‌نا پۆبه‌شمینه‌ی ده‌پرسی
 هه‌رکەس وه‌ک من بی بینئ ئه‌ری شیت ده‌بیو ده‌عه‌به‌سی

***

باستانبه‌گ: جیگای هوکمه‌وایی باپیرئاغای هه‌مه‌ئاغای
 مه‌نگورپووه‌که‌به‌هه‌مزائاغای سه‌رپراو نێوبانگی ده‌رکردوه‌که‌ئه‌وه‌ش
 حیکایه‌ت و داستانیکی دورودریژوبه‌یتی هه‌یه‌ئه‌من نازانم به‌یتکه‌ی
 کئ گوتویه‌تی وچۆنه‌به‌لام به‌یتی باپیرئاغای مه‌نگور ده‌تو‌حفه‌ی
 موزه‌فه‌ریه‌ی مام وه‌سته‌اهیمنی‌دایه‌.

که‌رمندار: خۆالی خۆش بومه‌لا په‌سولی که‌رمنداری پیاویکی زۆرکه‌وره‌وبه‌رچا‌ووله
 پێگای عیلم‌دازۆرزانابوه‌، نیستاش خه‌لکه‌که‌هه‌ر باسی ده‌که‌ن: مه‌لا په‌سول فلانه
 شه‌رعه‌ی ئاواکردوه‌و. فلانه‌بریاره‌ی ئاوا‌داوه‌و. زۆریه‌ی خه‌لکی له‌نیومه‌نگوپان سویندی

مه ربه سه ری مه لاره سولئی که رمنداری یابه قورثانه که ی مه لاره سولئی که رمنداری ده خون .

***

(بازرگان) ماملئی گۆرانئیکی به زئیرتۆکی بازرگانی هه لاگوتوه به نه وجوره ی خوارئ
نه گه رده یخۆئین نه وه .

خۆم قاسیدی زئیرتۆکییم، وهره ئه ی سبجی ده پۆم به یانی
کالۆکی خۆم ده پی که م، جوانی! هه ر به تۆفیقی سوبحانی
خۆ ده لیم بینه ماچت که م، ئه ی زئیرتۆکی بازرگانی
خۆم قاسیدی زئیرتۆکییم ئه ی ده پۆم ده چمه خوشناوان
ده چمه کن زئیرین گه ری ئه ی ده سک ده که م دراوان
ناخ وه به ر زئیرتۆکی ده خه م ئه ی به لکوه لئی نی چاوان
خۆم قاسیدی زئیرتۆکییم ئه ی ده پۆم ده چمه زئیری
ده چمه کن وه ستاکاران ئه ی بو م د روست بکاگواری
ئای وه به ر زئیرتۆکی ده خه م جا بیت ده رکی هه ساری
خۆم قاسیدی زئیرتۆکییم ئه ی ده پۆم سبجی سه حه ری
کالۆکی خۆم ده پی کرد ه یات ئه ی له خۆم شه تدا کوده ری
ده چمه کن بابی زئیری جوانی خۆ هه وت سالان به تۆکه ری
جا له به ر خاتری زئیرتۆکی ئه ی به لکو پوحمیم پی به ری

***

گه ده: وه ختیکی هه وارگه بوه و چادر و چیغ ومه پومالات په وه وگاو، گۆل و

گارانی لی بونه ئاوه دانی یان مالی لی نه بوه ؟

وینه‌یه‌کی ته‌واوله‌کاک‌ع‌لی‌گوپره‌شی‌سالی‌ه‌زار و سی‌سه‌د و چل
وشه‌شی‌ه‌تاوی‌له‌به‌ندیخانه‌ی‌ورمی

به‌هاری کوردستان

تایبه‌تی چاک و پیرو‌هه‌وارگه و کویتستانه‌کانی پیرانشاری
(به‌شیعرگوتراوه)

چاوه‌هه‌لینه به‌ئه و به‌لینه دیمه‌نی جوانی به‌هار
تیر‌بینه چهند شیرینه ده‌شت و کیتوانی به‌هار
شاخ و پی‌ده‌شت و ته‌لان زنده‌ک‌ه‌ی په‌نگینه‌کم
کۆلکه‌زپینه‌ن له لاپالان گول و بوانی به‌هار
ده‌نگی بولبول دین له سه‌رچل تیکه‌لاوی سه‌قرو باز
باللورده‌ی کتل‌گه‌ردنانه مزگی‌نی و په‌وانی به‌هار
کوردستانه چاوه‌پوانه ئاوی کویتستانیان ده‌وی
ئه‌ی خودایه‌ که‌ی په‌وایه بی‌به‌شی خوانی به‌هار
ده‌شتی پیران نیوی شارت چۆن له‌خۆ شت داوده‌له‌ی
که‌وتمه به‌ینی و به‌عینی کیتوو ئاوانی به‌هار
شیخ شه‌روو شیخ نایشن ده‌گرن سنور و سه‌رحه‌دان
بۆته پتگا پوژ و شه‌و و تا پاشی شیوانی به‌هار
پر به‌ دل بپوانه دۆله‌ نیه و سه‌ری قه‌ندیل بلی
تاکو ئاجی برایم و سه‌کران^۱ پیز و هه‌یوانی به‌هار
باری دو دیری به‌ سه‌ر میترگان و نه‌شکه‌وتی سی‌کۆ

۱ - هه‌ساری سه‌کران له ئاجی برایمه.

ده روی گوێزان شاخه پوخاو زێده پاروانی به هار
 تا شه مه کورتان و قه بره ستان یا قوچی قه لان
 گو مه شینه^۱ جوان ببینه ته رزی سیروانی به هار
 ناز او او کانی په شن وای به شن بو ملک هوار
 کابه له ک موئی هه با ساغانه زیزوانی به هار
 مانگی جوژه ردان به ری میزگان له کام لاهه برپووی
 مهستی بی مهی خوشه وهه په شه وگه پروژوانی به هار
 تاله گه زتوو^۲ چاکی زینووی بیانه جیی پاز و نیاز
 جا بو قه بری حوسینی غازی پێگه پێوانی به هار
 توه وارگهی کانی زهره جیی^۳ داخ وده ردحاشارگه یه ک
 پاگری پیاوی به جهرگ نه و جوته میوانی به هار
 بو ده بوو وای به بزه و بی پوحم و ویژدان بی نه کهی
 لاگری پێگه و مه پام و دابی پیشوانی به هار
 جی هه وارشیخان و باده له قه پ قه پی و بهرده په شان
 گو په دیمه و کاسه به ردینه له گوئی سوانی به هار
 بابه سهن کو ترهل ده چیته تاتی د وئی بو پراوه که و
 خو له دول پیاواس و بهردستینه هه موانی به هار
 جوان بنووی نه وه وارگهی میزگزان بی برک وژان
 یانه ناوی سپی و له ئا غاسه ره شه پوزوانی به هار

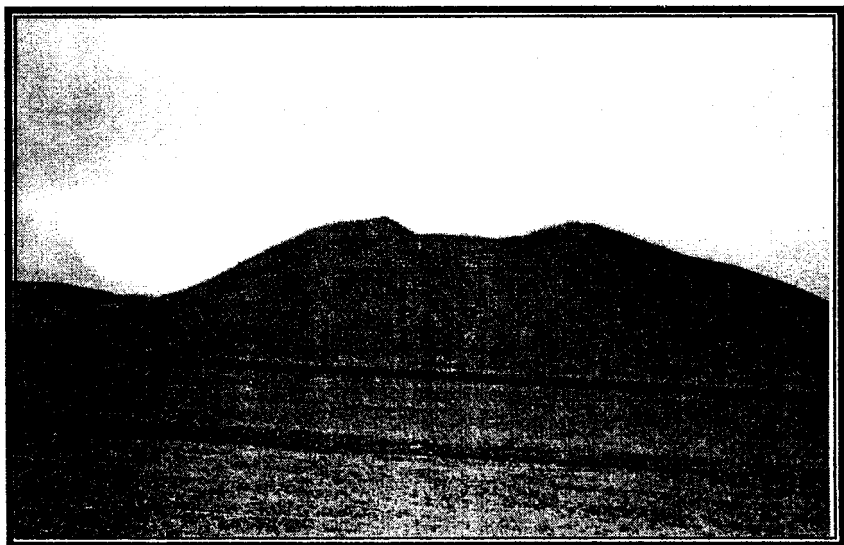
۱- سه ری گۆمێ ۲- چا کی تاله گه زه ی ۳- جیگای شه مید بوئی شه مید مراد شیرینیه

که‌ول و ترشینان و د‌ۆپرە باسکه‌شین و بانە‌پی
 کانی ئاجی مەند و شه‌پگە، د‌ۆل بە‌هاروانی بە‌هار
 تی‌خزاوله‌ می‌گەل و چون هە‌ل‌دراوه‌ چادر و چیغ
 بی‌یه‌وه‌ خەرپاپ و زە‌ویان چون دە‌لە‌ی کوانی بە‌هار
 تا نه‌لێن بو زۆر به‌لێن بو گورگە‌میش با هەر بی‌با
 نه‌عه‌ته‌ی هە‌وری ده‌پە‌ش بی و نم‌نه‌می جوانی بە‌هار
 خوش و بژۆینه‌ گە‌ده‌ و کویت‌تانه‌کانی کانی‌زە‌رد
 وه‌ک سه‌ری له‌ندانی شیخان چه‌شنی شیروانی بە‌هار
 کارگی له‌ندی باب‌ه‌پۆو بیژینگ به‌سه‌رپۆواسه‌که‌ت
 خوشه‌وه‌ک لۆ‌ک و په‌نیری مه‌نجە‌ل نه‌خوانی بە‌هار
 جی هە‌واری کویرکی په‌رژینان و زە‌نگی^۱ و هوڵه‌مار
 وه‌ک هە‌وار ورجان و مانگا زێ‌ر و زۆ‌وانی بە‌هار
 گردبه‌ران و قاق‌ر و پۆ‌بیان و تا گو‌پ‌کی قە‌لات
 زینوی شینکان بیته‌ سه‌رلێ‌ر چین‌چینۆ‌کوانی بە‌هار
 کانی شیخی چه‌وره‌ بی مو‌لێ به‌رانان ته‌ختگاه
 وه‌ک ده‌روی پۆ‌سته‌م بمی‌نی مو‌ر له‌ که‌یوانی بە‌هار
 خوشه‌ ماستاوێ‌ک به‌ ئاوی کانیه‌ سپی که‌ی‌تورگه‌نی
 پ‌ر له‌ پ‌یحانه‌ و شویت بی و شینه‌ قە‌زوانی بە‌هار
 د‌ۆله‌پە‌ش مزگه‌وته‌ پ‌ژده‌ تا بلێ‌ند کانی مه‌لا

بچییه ئه‌شکه‌وتی ده‌روئه‌زه بازو به‌روانی به‌هار
 مامه‌ش و لاجان به بونی شه‌خسی زاواکێو ده‌لێن
 خانه‌خوی زۆر چاک و پیرین جوان که به‌روانی به‌هار
 چاکی جینگه‌جینگه‌ی ده‌میکه‌وه‌ک په‌نايه‌بوته‌خوش
 گوێزی پیرسالی‌ش دوا‌بین مانگ و یا دوانی به‌هار
 بییه سه‌رئه‌سحابه‌ خو‌پیش سنجه‌لی زو‌پیت‌ده‌لی
 چاکی کانی گلانه‌ وه‌ک گل‌خاسه‌ لی پوانی به‌هار
 نی‌وو کاتی میوه‌کانی دایه‌ شی‌خیت پی‌ بلێم
 پایزان در‌دوک و گێ‌وژ تال‌سه‌سیوانی به‌هار
 شه‌یدی زه‌نگی‌اوی که‌خه‌لکی ده‌چنه‌ سه‌ربو‌ تاووله‌رز
 یا له به‌رکه‌مران مرادن بو‌مراد پوانی^۱ به‌هار
 دینه‌ ئه‌و شه‌خسانه‌ داواکاری ئه‌و لاد ی‌ک ده‌بن
 کچ بی‌ بیری و‌کو‌پ مراد حاسل و‌په‌سو شوانی به‌هار
 خزمه‌تی ئه‌سحابه‌ یوسف باری بی‌ لی بو‌ته‌ جی
 چاکی ترشی و‌کابۆره‌ جار‌جار له‌ بیر‌چوانی به‌هار
 خوله‌ زاوا‌خانی د یاره‌ مه‌رقه‌دی پیاو‌چاکه‌کان
 چل شه‌هیدانی شه‌هید چاکی به‌ری توانی به‌هار
 جی نزاو سه‌یرانه‌ چوارشه‌مانه‌ چاکی شی‌خ په‌شی
 ره‌ش به‌له‌ک بی‌ نی‌وب‌یری و‌پێ‌وار و‌گاوانی به‌هار
 به‌ربنه‌ وه‌ک خو‌م ونه‌ کوا گو‌مه‌شینت د یته‌جی

۱- مراد ره‌وان، مراد ره‌سول، مراد حاسل، بیری و شوان

یانه هه‌ر وه‌عه‌ده وه‌عه‌یده و چاوه‌پ‌یی خوانی به‌هار
 هه‌ر له‌ کانی‌خوای هه‌تا کو‌یستانه‌کانی سام‌په‌ند
 لی‌ده‌ده‌ن شمشال‌ به‌ دایم زۆر به‌ سو‌ژ شوانی به‌هار
 تاتی کاران بچی به‌ ده‌ستاره و به‌ره و قوچی‌قه‌لان
 خوشه‌ بارزین جی‌ هه‌وار و پاری پیاوانی به‌هار
 بو‌ به‌ گو‌رانگی‌ ده‌له‌یی بی‌خیره‌ یانه‌ چه‌ق چه‌قه
 سه‌قرو دول‌ مه‌یدان و هه‌لگورد و ده‌ راوانی به‌هار
 خه‌رگه‌ داشان د و‌له‌زه‌نگ کو‌یستانه‌کانی کو‌له‌به‌سه‌ر
 جا به‌له‌ئی تیغه‌ ده‌ری و سی‌چۆم تو‌ چوزوانی به‌هار
 خو‌گله‌زه‌ردان سپی‌پێز سه‌ره‌به‌زێر و که‌نده‌شین
 کوانی بایزبه‌گ خه‌له‌ک ئان اچۆن په‌شیوانی به‌هار
 تاله‌جاران هیزه‌رو‌ت‌نان کانیه‌که‌ی میر‌له‌نگه‌ری
 تا سه‌ری سۆلتان و بن‌په‌ش می‌رگه‌چه‌کوانی به‌هار
 بو‌ په‌ریشان په‌نگ و بو‌نی زۆر به‌هاری دیشی‌بی
 تو‌ژی ماتم نا‌په‌وی‌تی د یاره‌ ناتوانی به‌هار
 اخه‌له‌کان - ۲ می‌رگه‌چکۆ

کیوی (زاوا کیوی)

شیعریکی ناشقانه

کیزه جوانه کی قه دشمشاله کهم بسک ناویشمی پوبه خاله کهم
دل پفینه کی چاو که ژاله کهم چرای پوناکی مال و حاله کهم

هیزی هه لفرینی بو شاباله کهم

بسکت ته نافه و به ژنت سیداره چا و پشت به قازی داندرا دیاره
به گوته ی هه روا کردت نیشاره جهرگم به تیری موژه ت بو پاره

یان له هیجرانت ده بی ناله کهم

چرای زیانمت لی کوژاندمه وه ناگری نه وینت لی گه شاندمه وه
برینه کانمت بو کولاندمه وه تورای وه روانه شت دواندمه وه

هاتی وتیکت دان نیکجی ماله کهم

نه وناشقانه ی بو ت، ده ربه ده ربون وه کومه جنونی شیت وشیدات بون
داوه و نه وینه و، بوت نالقه کردون ده زانم به لی چه ندت لی کوشتون

وه نه ستوم ده گرم سه د نوباله کهم

نه و کیزه کورده نه و بالابه رزه شهیدای نه وله نجه و نه ونازوغه مزه
نه وه ی تو ده لیلی به و توو ته رزه نه وه ش بزانه له سه رنه و نه رزه

پوناکی د واروژ ژینه تاله کهم

نیستاش خو مه یلی جارنم ماوه بو پتیازه کهت سه رم داناوه
بو هه رد وکمانه نه و داوو پاوه په ریشان که وتوم کارم کراوه

دارمال له عیشقت دل عه بداله کهم

***

ههم ناشقانه و ههم عارفانه

په‌نگی زه‌رد و ئاهی سه‌رد و هیمی پرتینت ده‌وی
 دیده پر ئاو په‌نگی گورپاووجه‌رگی پرخوینت ده‌وی
 به‌رهمی من و له‌ ماوه‌ی عومری بی‌حاسل و ه‌کو
 باغی بی‌به‌ر مائی بی‌هه‌ر ده‌رک و په‌ریژینت ده‌وی
 من که پوتم، ویلی پوتم تو به‌ عیشقه پاکه‌که‌ت
 بی‌له‌ فه‌ریام پوله‌ بریام ژبانی شیرینت ده‌وی
 بو‌ت په‌روشم بیرو هوشم چوله‌ پیناوی و ده‌لیی
 خوشه‌ویل‌بون ته‌رزی مه‌جنون کیوه‌ه‌ردینت ده‌وی
 غه‌رقی دل‌ خوین و له‌ پوم دین و به‌زوری پیم‌ده‌لین
 باش بزانه‌و پیی ئه‌وانه‌ی سینا بی‌بو‌شینت ده‌وی
 دوره‌ پنگاودیاره‌ جیگا چو‌ل و هو‌له‌ و پرله‌ خوف
 شو‌تینی خاسان زو‌ر به‌ هاسان بگره‌ه‌ردینت ده‌وی
 من که پیرم کوانی بیرم به‌وه‌مو ده‌ردو‌خه‌مه
 که‌وتمه‌ نیو بیر بومه‌ یه‌خسیرکو‌ت و زنجیرت ده‌وی
 خو‌م په‌ریشان دورله‌ خو‌یشان به‌ودله‌ی پر ماتهم
 به‌ش‌براو‌م و وا‌ دو‌پاو‌م چاو به‌ ئه‌سرینت ده‌وی
 ۱- ئیشاره‌به‌ بو‌مه‌وزو‌غی شیخ محی‌دینی عه‌په‌بی؟

سولتان مه حمودى غه زنه وى وجوتير

سولتان مه حمود پوژيكي، ده گه ل گه وره گه وره كان ده چوو پاي و ده ختيكي وه ده ركه وتن وله ده رى شارى وله قه راغ ريگايه، پياويكي پيروه سالاچو. جوتى ده كرد، سولتان لاي داكن نه مامه پيره ي ؟

وه زيرونايبيش هه موله ده وره يان كو بونه وه، سولتان ده گه ل مامى پير ناواى ده ست به قسان كرد ؟

: مامى پير بو زوجوت نه كرده ؟ مامى پير ؟ زوم جوت كرده خودا نه ي داوه .

سولتان: نه دى مامى پير ده گه ل دوان چوني، مامى پير: دوم لي بون به سى ،

سولتان: باشه مامى پير. دورت چوتن ، مامى پير: ليم نيزيك بونه ته وه ،

سولتان: زورچا كه نه دى مامى پير ؟ خزمه كانت چوتن ؟ مامى پير: خزمه كانيشم شال وال بونه ونه گه رسولتان له نه و پرسيارو لمانه خه لاس بو ده لي ! جامامى پير پاييت بلتم، نه گه ر ؟ مامى پيريش ده لي جا قوريان، به خواى مه گه ر !

سولتان پايى به تال كرد و گه پاره بو مالى و، پوي ده وه زيرو نايبان كرد، پيى

گوتن ؟ وت ويژى من ده گه ل مامى پير چ بوه ؟ چم لي پرسى ؟ نه و چى ولام داومه وه ؟

زوريان حه ولد دا هه مويان بوته چوو سه ريك. سولتانيش هه ره شه ي لي كردن، گوتى

نه گه ر نه يزانن واواو لي ده كه م ؟

ناچار بون چه ندكه سيان چون بولاي مامى پيرو، به ته واوى پازيان كرد، نه ويش ناواى حالى كردن .

پرسيار: بو زو ژنت نه هيناوه ؟ خوا كوپى دابايه ي كارى بو كردباى ته توخه سابايه وه و

له كۆل كو پيره وه رتي كردبايه وه ؟

ولام : زوم ژن هيناوه خوا كوپى نه داومه تي .

سولتان: نه دى لاقت چوتن ؟ مامى پير : بي هيز بونه به گوجانى نه بي ناتوانم بپوم .

نه دى چاوه كانت چوتن ؟ مامى پير: له نيزيكه وه نه بي هيج نابينم، سولتان:

ئه دی ددانه کانت؟ مامی پیر: ددانه کانیشم ده نک ده نک نه بی نه ماون، نه وانیش کرمول بونه.
 نه گهر پیاوه کانی من بین ولیت بپرسن پییان بلای لیت ناره حهت دهیم ها،
 مامی پیر: جا به خوای مه گه به کیفی خویم پازیم کهن.

دوايه پاشا، گله یی. له مامی پیر کرد: نه مگوت نه گهر پییان بلیی لیت ناره حهت دهیم.
 مامی پیر ده لای نه دی قوربان عه رزم نه کردی مه گه به کیفی خویم پازیم کهن،
 نه وانیش ته واو پازیان کردوم، جانه و جار پیم گوتون،

سولتان مه حمود غه زنه وی بریک پیکنی و پیتی خوش بو نه و به زم و په زمه.

سولتان مه حمودی غه زنه وی ده گهل جوتیری ((شیره کهی))

شا سولتان مه حمود پوژیک ده چو وراو	له گهل کومه لیک له زانا و پیکراو
له قه راغ ریگا جوتیریکی پیر	زه وی ده کیلا، چو لای پیری ژیر
له گهل نه و مامه ی دهستی کرد به قسان	ده وره یان دابون وه کو به رپرسان
بو زوت نه کیلا زه ویه کهت به لکو	وه کو نه و خه لکه ی بت با به رو بو
خو زوم کیلاوه هه رخوا نه یداو	د واکه وتوم چ بکه م کولم کوتراوه
داخوا د وت چون وه جار مان	هه روا به گرو هیز یاخو چه ماون
دوم لایون به سی وخته بینه چوار	خللورده به وه ده پرم به ره و خوار
له گهل دور چونی؟ پیم بلای خاله	نیزیک بونه وه خو له میژساله
خرمه کانت چون جیگایان چونه؟	شال وال جیگاش که لاوه کوته
ناره حهت دهیم مامی پیر نه گهر	پاشام خاترجه م، به خوای جامه گهر
نه سپی باداو و راوی کرد به تال	هه موبه کومه ل هاتنه وه بو مال
بانگی کرد کتیه زور ناگاداره	زیره که و زانا، راست و وشیاره
هفته یه که ته واو موله تو ده ده م	نه م وت ویژم به بی زیاد و کم
لیتان ده پرسم نه گهر نه یزانن	به رپرسی دواپوژ نیوه خوتانن

به‌کو‌مه‌ل، ته‌نیا، به‌گروگرده‌وه
 حه‌تمه‌ن هه‌رده‌بو بیکه‌ن چاره‌سه‌ر
 ناعیلاج بون چون بو‌لای مامی پیر
 له‌گه‌ل سولتانی، چاومان له‌تویه
 کواخو‌بو هیچ‌کس وا هه‌لناکه‌وی
 د‌تده‌ینی ته‌واو به‌دل لیت‌ه‌لال
 نه‌وترس و له‌رزه‌ی له‌دل په‌پاندن
 ئاوا به‌ووردی بو‌ی شی‌کردنه‌وه
 له‌و‌ماندوبونه‌ت تو‌پزگار بکا
 بویه‌ده‌مبینی که‌وتومه‌داوه
 به‌گوچان ده‌پوم، قاچم چه‌ماوه
 خو‌هیچ نابینم تانه‌یه‌ینه‌پیش
 جوانیان با‌بزانم ئاکام و‌کارت
 که‌م ماون نه‌ویش بی‌که‌لک بونه
 جا به‌که‌یفی خو‌م پازیم‌که‌ن مه‌گر
 ولامیان نوسی و له‌پیشیان دانا
 به‌وردیش پرسى نه‌و‌باس و خواسه
 ئاوا به‌وردی گلی‌یه‌که‌ی لی‌کرد
 نه‌مگوت جا ته‌واو پازیم‌که‌ن مه‌گر
 زۆر به‌کا وه‌خو‌ش حالیم‌کردونه
 زۆر‌جار د‌یترا‌بوو نه‌و‌جوره‌نه‌زمه

چه‌ندی هه‌لیان‌دا بیریان‌کرده‌وه
 هه‌مویان و‌یگرا بو‌نه‌چووه‌سه‌ر
 هه‌لیان‌بژاردن سی‌چوار‌که‌سی ژیر
 هه‌توین پین‌بلی نه‌و‌گوفت و‌گو‌یه
 هه‌ر ئاوا هاسان مه‌سه‌له‌و‌ده‌وی
 چه‌ندی لیت‌بو‌یین زی‌پو‌پولو‌مال
 پاروی چاک دا‌گرت تی‌شی‌گه‌یاندن
 هه‌موی له‌ده‌وری خو‌ی کو‌کردنه‌وه
 بو‌ژنت نه‌هینا کو‌پت‌کار بکا
 زوم ژن هیناوه‌خوا‌کو‌ری نه‌داوه
 لاقه‌که‌ت چون؟ کوا هیزیان‌ماوه؟
 چاوه‌که‌ت چون؟ نه‌ری مام ده‌رویش
 ده‌ی تو‌خوا چون‌د‌دان و‌زارت
 د‌دانیش هه‌مو‌که‌لو‌په‌ل بونه
 نا‌په‌حه‌ت ده‌م حالیان‌که‌ی نه‌گر
 چونه‌خزمه‌ت شای چه‌ند که‌سی زانا
 هه‌ر که‌تی‌فکری زانی‌چ‌باسه
 پو‌ژیک‌ی پاشا نه‌وامه‌ی بانگ‌کرد
 نه‌مگوت تی‌که‌ده‌چم، حالیان‌که‌ی نه‌گر
 چه‌ندی پیم‌خوش‌بولیم نه‌ستاندونه
 پی‌ناخو‌ش نه‌بو‌سولتان نه‌و‌به‌زمه

مهوله وهی تاوه گۆزی

واده گێپنه وه شاعیری گه وهی کورد له لایه ن حاکی وه خته وه، گه راوه ماوه یه ک به ته نی له به ندی خانه ی دا ماوه ته وه، له ته نیایی زۆر عیج زبوه چونکه پیاو به ته نی ده. دیوێکی دابی زیندانیش نه بی عاجز هه رده بی،

پۆژێکی له نا کاو کورده یه کی ده گرن وده حه پسیی ده که ن، ده ی به نه لای مه وله وهی، ماموستا نه گه ر کا برای ده به نه لای وی و ده شزانێ کورده تانه ندازه یه ک پیی خوشحال ده بی چونکه ئاوده نگه ی بۆ په یدا ده بی: شیعران که ده خوینی ته وه کا برا ئه وه خوێ بۆ پاده ژینێ، ماموستا نه گه ر چاوی به کا برای که وت ئه وه به شیعر خویندنه وه که ی خوی بۆ پاده ژینێ خوشحال تر بووه له باله خوی دا گوته ی جگه له وهی په فیقی به ندی خانه مه وادیاره لی شم حالیه چه. له وهی خوشتر هیه باحه پسیش بم چانه په فیقی ئاوا زانام هه یه،

مام وه ستا پۆژێکی گوته ی با برێکی بدو ینم بزانه چی ئی له ئا که م ؟
به نه وجو ره ی خواره وه دواندی؟

نه ری لالۆ ته تو چۆن له و شیعرانه ی من حال ی؟! کا برا: شیعر؟ شیعر ی چی؟!
ماموستا نه م شیعرانه ی نه یا خوینمه وه!

ماموستا مه وله وهی پیشیکی در ژوجوانی هه بوه،
کا برا: من شیعر ومیعر نازانم.

ماموستا: نه ی چۆنه وه ختی من شیعر نه خوینمه وه، تو خوت ئه لاری نیوه و زۆریش نا په حه تی. کا برا که میکی بیر ئی کرده وه وله نه کاو.

نه ها! نه وه! به خوا ی راست ئیژی؟ نه وه نه زانی چه برا، مام وه ستا ئیژی فره مو،
نه وه نه گه ر و په وه ی نه که یه ت و پشته نه جولیت وه، هه ره کو سام په که ی مالی خالوم
نه چی و، نه وم دیت وه بیرو، بۆ مالی خالوم زۆر به په رۆ شم؟ فره میسکی هاتنه خوار ی!
ماموستا ده لێ کو په خوته وه به نیریم ئی حالیه.

مهوله وی تاوه گۆزی (شیعره که ی)

له تاوه گۆزی بناغهی دانا
 گرتیان و بردیان بو به ندیخانه
 برینی جهرگی زۆر ده کولایه وه
 مایه وه بی قسه هر وا له وه بنده
 خویندنه وهی شیعره پڕله ماتمی
 خستیانه پالی کوردی شاره زور
 جیی خه فه تباریه وه در دوپه رۆشه
 هاتنی ئه و پیاوهی بو بوبه شایی
 ماموستا شیعره که خویندبان وه
 ئی پیشوی بایان، تازهی دانا وه
 راده ژا وهی ند خوی، بی تاقهت ده کرد
 زۆرجار فرمیستی، له چاو ده باری
 ده ست به سه ره نندین، زیندانین به ئی
 نه که له نیو نه زان، له خوشی دا بون
 زانای به پاسستی، ئه و سوتانه مه
 وه که ئه و هاوپیته م، تی بگا و بزانی
 بزانه شتیکی، لی هه لده کړنم
 شیرن بو به دل، هه ر لئی بروانی
 پیت چۆنن، داده ی لی یان بروانه
 نه ی من هه ر نه یلیم، نه خیر نازانم

ماموستای شاعیر، مه وله وی زانا
 له لایه ن حاکم؟ یاشای زه مانه
 ده می که له به ندی ته نیا مایه وه
 وا به تو هه تی پڕ و پاگه بنده
 د و ست و په فیق و یار و هاوده می
 له و پۆزه ی بله ی چه ندله خوشی دور
 به ندی خۆ بو که س نا کر ی بله ی خۆ شه
 چون زۆری چی شت بو ده ردی ته نیایی
 ما وه یه که ئه و دوه، و یگرا مانه وه
 هه ر ئی خوی بایا، هه ر چی خویندبا وه
 ئه و فه قیره ش وا، ده سستی پی ده کرد
 له به ر په رۆشی و، زۆر خه فه تباری
 له به ر خوی ه وه، مه وله وی ده لی
 هاو پی زانایان له به ندی دا بون
 جیا له وه ی هاو پی، به ندی خانه مه
 هه سستی ده رونم کوا کی ده توانی
 نه و جار به خوی گوت با بریکی بدوینم
 ریشی ماموستای له پاکی و جوانی
 لئی پرسسی لالو تو ئه و شیعرانه
 شیعره ی چی؟! خو من شیعر نازانم

بی‌تاقهت ده‌سنت ده چوگ وهرد ینی
من نازانم چیه یا توش چی نیژی
سامره‌که‌ی مالی خالوم بیردینی
خوئه‌منی له‌جیی نیژی داناوه
جیای غم و مهینه‌ت، کوچی بوه‌نسیب

به‌م شیعره، ئه‌ی تو خوت ئه‌لارینی
پاشی که‌می بیر، ئه‌ها! راست نیژی
ویره‌ویر نه‌که‌یت ریش نه‌جولینی
ماموستاش ده‌لی ئه‌م گتله‌پیاوه
ئه‌ وگه‌وره‌پیاوه، زانا، هم ئه‌دیب

گوشت به ده‌هول و زوپنا

کفته و شورباوی ده‌با بو لینی
گوشت له‌سهرده‌ست ولوتی بانگ کردن
تا ده‌رکی مالی ئه‌و یارمه‌تیم ده‌ن
من ده‌پوم ئی‌وه‌ش به‌دوامدا وهرن
ده‌هول و زوپنا و بیکار و مندا
ئه‌و به‌زم و په‌زم و ته‌قه‌ی پی‌زانی
باسی شورباوه و گوشتیه خولاسه!
قه‌رزدار ده‌بم، پول له‌خوم ده‌بم
پشکیکم خواردبی یا نیسکی کفته
بی‌بشم نه‌که‌ی ئه‌ له‌و گوشتاوه
به‌دل به، باش به‌کابه‌ په‌ش نابی
چیدی پی‌ته‌لین حوسین مه‌نده‌مور
له‌شانی راستت سه‌لامت داوه
به‌بی‌باس ده‌گه‌ل، خوتی بی‌نه‌وه

سیکی گوشت کپی ئه‌و پوژه‌ی حوسین
لوتی که‌ دیتن واپاده‌بردن
ده‌هول و زوپنام ده‌پیشدا لیده‌ن
ئه‌وه‌ش دوقوشه‌ها لیم وهرگرن
وه‌پیشیان که‌ووت ووی به‌ره‌و مال
گه‌ینه‌وه ده‌رکی په‌ری خیزانی
هاته‌ده‌روگوتی حوسین چباسه!
ئه‌له‌وچه‌ندجاره‌ی من گوشتی ده‌کرم
جاریکی نه‌بوئه‌ له‌وه‌مو گوشته
ده‌هول و زوپنام بوئه‌هیناوه
په‌ریش پیی ده‌لی تو بی‌به‌ش نابی
ئاخرپیم‌خوشه‌سه‌خی بی و مه‌نشور
جا نویژی شیوان له‌و پوو به‌د واوه
له‌کی و چ کاره‌ی لی مه‌خوینه‌وه

سه‌رت دانوئینه و نوئژت دابه‌سته
 هه‌کو چه‌ند خو‌شه‌گفته‌و؟ وا مفته
 به‌ک هات لئی تی‌ک‌دان کردی به‌گی‌چ‌ل
 نوئژ کرا و حوسین سه‌لامون عه‌لیک
 په‌ریش حالی بو‌کاری لی‌تی‌ک‌چو
 ده‌لی خو‌حوسین پی‌وا‌زمان نییه
 ده‌برێکان بیته تا نان ده‌بی ساز
 نه‌یزانی په‌ری وای به‌سه‌ردینی
 به‌ره‌وپوی کابرای له‌پیش خو‌ی دانان
 هه‌ر لوسی کرد و ده‌یتاشی جار‌جار
 پێک و له‌باری ده‌که‌ی وادیاره
 به‌لام به‌وشه‌وه‌ی فری‌ده‌بو‌دور
 نه‌وه تایبه‌تیه هه‌ر بو‌میوانی
 عاده‌ته‌و سینگ‌ی ده‌بی بکه‌ینه قون
 سینگ‌ی بو‌پاشی میوان ده‌تاشی
 به‌خو‌ی گوت حاشاهه‌م له‌خیر و بیژ
 :چ میوانێک‌بو هینات مل به‌کوین
 دیزه‌ی شوربا‌وی خو‌رفاند و هه‌لات
 حوسینیش که‌وته د وای کابرای به‌غار
 هه‌له‌یه، مه‌پۆ تکای لی‌ده‌کرد
 کابراش ترسابو له‌و سینگ‌ی هینده

کابراشی فی‌ر کرد بچو‌و لای پاسته
 به‌لی خو‌ی ساز کرد تا بخوا گفته
 گفته و فاتیحای لی‌بیون تی‌که‌ل
 په‌حه‌مه‌تو لی‌بی پال وێک‌ده‌ن که‌می‌ک
 کابرای لای پاسته‌ی هیناوه زو‌د زو
 :فی‌تیک ساز نه‌که‌م چ فایده‌ی نییه
 تامی لی‌نایه گوشتی بی‌پی‌واز
 حوسین چو‌ده‌ری پی‌وا‌زان بی‌نی
 هه‌ر پو‌ی ته‌پشو و مشاری هینان
 هینای داری‌کی زو‌د لیک و له‌بار
 کابرا وه‌جواب هات: د یاره نه‌و داره
 په‌نگ بی‌کارێکت پی‌بی زو‌د زه‌رود
 په‌ریش پی‌ده‌لی د یاره نایزانی
 میوان پاش نان و کیشانی قه‌لون
 میوان تی‌که‌یشت، زانی به‌باشی
 هه‌ستا داپه‌ری هه‌لات سه‌روه ژیر
 هه‌ر میوان پو‌ی گه‌یه‌وه حوسین
 ده‌ستی کرد به‌گره‌وه‌هه‌للا‌وشاته‌شات
 :دا سی چوار نانم ویده‌ن به‌نه‌ژمار
 هه‌ر به‌هه‌لاتن بانگی لی‌ده‌کرد
 پاوه‌سته تی‌نیم با من نه‌وه‌نده

بو‌یهی هیناوه تا بیخاته دا و
 وای زانی سینگه‌ودی تا تیی پراکات
 نه و سینگه لوسه‌ی ده بابت پراکه
 نه‌کا به دوامدا هه‌ربیی و سینگم کات
 نه‌گوششت نه‌گوشتاوه‌یچی نه‌دایه

میوان پی‌ی‌وابو نه و سینگى تاشراو
 نان سپی ده‌چوبه‌د وای داده‌هات
 ده‌یگوت نا نه‌وه بو ئیوه چاکه
 حوسین گه‌پاوه‌و، کابراش هه‌ر هه‌لات
 په‌ری به‌نه و به‌زم و ته‌قه و هه‌رایه

نه‌نه‌وشیره‌وانی عادل و به‌خته‌کی وه‌زیر

نه‌و نه‌قله‌م بیستوه ئاوا گوتراوه
 ئیسلام دایده‌گرت دونیا به‌ پاکی
 توانا وه‌پندسه‌خی واهاتبوه‌به‌رچاو
 باشی ده‌زانی هه‌رچیکی زمانه
 ده‌گه‌پان ویکرا پوژژک له‌ نیوشار
 گوشتوگوئیان بودیاربو قه‌ل و کوند
 بو‌کوپه‌که‌م هی‌وای دواپوژم هه‌یه
 تو‌چیم‌ده‌ده‌یتئ تا به‌ کارم بی‌ت
 که‌لاوه کوژنیک چون خواستی تو‌یه
 یان چه‌ده‌وژنیکه، هاتوته‌بیرت
 سه‌د که‌لاوه کوژن، هه‌یه، به‌ پولئ
 له‌ عه‌قل و بیر و هوشته‌وانا
 وادین و ده‌چن له‌ سه‌ر نه‌و دونده
 شا تیک چووده‌تگوت تیری لی‌درا

خو‌زور له‌ میژه‌و زور باس کراوه
 له‌و وه‌خته‌ی دابو تیشکی پوناکی
 نه‌نه‌وشیره‌وان، عه‌دالته‌ به‌ناو
 وه‌زیریکى بو‌پولئ‌ی زه‌مانه
 له‌گه‌ل به‌خته‌کی زیره‌ک و وشیار
 ویکژادنیشتبون نه‌واگورج وتوند
 پی‌ی‌ده‌گوت به‌ کوند کچیکم ده‌یه
 باشه‌ من نه‌وه کچه‌که‌مدا پی‌ت
 زیاتر ده‌ته‌دمئ له‌و به‌ر و بو‌یه
 به‌قه‌ل ده‌لئ‌ی کوند، ده‌ویری بابیرت
 نه‌نه‌وشیره‌وان ئاوا وه‌جو‌لئ
 لی‌ی‌پرسی نه‌ری وه‌زیری زانا
 نه‌وه‌ده‌لئین چی نه‌و قه‌ل و کونده
 چو‌نی گوئ لی‌ببو. هه‌روای گئی‌پاوه

واد یاره ئه منیش ناعه دالته تم
 مه رجه و له وپوڤا هه تاكو مابم
 زنجیرێك وه كو پوكنی عه دالته
 هه ركه س دادی باله راندبای زنجیر
 ئه وهی زنجیری گه ییشتبا دهستی
 دهستی به زنجیركی نه گه ییشتبا به
 زه مان تپه رپو ئاوا چه ند سالتك
 فیلێكیان ساز كرد واخستیا نه كار
 زنجیریش به ودوفیلای واخوت
 زۆر شه رمه زارم له پوی میلله تم
 بوو میله تهی خوّم وه كو باب وابم
 داینا پی پابگا به ده ردی میله ت
 زو بوئی چا ده كرده ره یو خوی ئه میر
 بوین پێكدینا كار و مه به سستی
 تاوانبار، ده كرا ئه له وه زگایه
 نه زانرا، چوّن بو له لایه ن كالتك
 تاله لای زنجیر، برپوا ئیعتیار
 كه س نهید یته وه، له پوو پوكه وت

یه کێك له نمونه کانی

زنجیری عه دالته و كه ری بریندار

كابرایه ك كه رێكی هه بو نه گه ر كه ره كه پیر بوو پشیتیشی هه مو بریندار بو چونكه هه تا
 به كارها ت و باری برد کاری پی كردو نه یه یشت به سی ته وه، و. وه ختێك ئاوا ی لی هات
 به ره لایان كردو. نه یان هیشته بیته وه، له كوچه و كو لانا ن ده گه را، له نیوزبل و زالی
 و ركه نانێك شتیکی وه ده ست كه وی یاجی؟ قه زاوا هات نه و كه ره پوژێکی توشی جێگای
 زنجیری عه دالته ده بی خولاسه هه ر سه ری هه لدینی خوی بخوړینی میشان له خوی
 بره وینی. چه بگا وه زنجیره كه ی ده كه وی و زنجیره بزوی و پاده ژێ پیاوی پاشایی نه گه ر
 هاتن وته ماشایان كرد و دیتیان نه وه كه رێكی پیری پشت برینداره.

هاتنه وه نه وه یان پاگه یاند كه نه وه كه رێكی پیری پشت برینداره.

نه وه وشیره وان ده ستوری دا؟ ساحیبی نه و كه ره م ده بی بو ببیننه وه دیاره نه وه

هاتوته شكایه تی؟

دارو غه چوو نیوشاری به گوپه گوپو، هه لالا هه لالا، ساحیبی كه ری پشت پزوی دیته و

هینایه خرمه ت شا. نه وشیره وانى نه وشیره وان لئی پرسى: نه و كه ره ئى توئه؟

كابر اولامى داوه: به لئی قوربان .

پاشا: بۆ به ره لالت كردوه؟! كابر: چى لى بكم. بۆ كارى نابى، پىربوه.

نه وشیره وان ده لئی، ناخر نه وه تا پشتیشى هه موده گه ل باره بارى برينداره وهیچ

گیانیشى نه ماوه. كابر عه رزى ده كا به لئی قوربان وایه.

نه و جار شاده ستورى پى ده دات: ده بى پشتى نه و كه ره ی زۆر به جوانى چاك كه یه وه و

به جورىك نابى هیچ برینىكى له پشتى بمىنى وپیشى بخوینى؟

كابر مه جبوریو كه رى وه پيشه خویدا هینایه وه مالى،

مال و منداله كه ی لى یان پرسى نه و كه ره ت بۆ هینا وه ته وه؟ نه دى نه وشیره وان

نه توى بۆچه بو؟! نه توو نه وشیره وان ،

كابر زۆر به نا په حه تى ولامى دانه وه گوتى چاره ره شى پوى تى كردوم نه و كه ره سه كه ت

لى دراوه توشى زنجیری عه دالته بو وه نه منیان بۆیه بانك كردوه و پاشا حوكمى لى كردوم

نه و كه ره ی و اچاك كه مه وه نابى برینى له چه جیگایان بمىنى سه ربارى هه موش تى كیش ده بى

بیم به مام وه ستا وپیشى بخوینم یا ئیلامى نه منى چاره ره ش چه بكم؟

ئاواى بىرلى ده كه نه وه؟

هه یان بو كه رىك بۆمه رمالى و كار

بیخه سه ره پشتى یا ئالا باراشى

هه رنه یان ده هیشته رابوه ستى قه ت

پشت و شان و ملی پاك دافه تا بو

بۆچاك كردنه وه ی پى بۆ ده رنه برد

بى حه سانه وه هه ر باره بارى

پیشى خووش نه بوئه گه رچى واى كرد

كابرایه كى زۆر بپچاره وه هه ژار

كارى مه زرايه یانه بۆ ناشى

بپگارى ئاغا و بۆ جیران حاجه ت

هیندیان بۆكارى زۆر بۆ هینا بو

هه رچه ند حه ولى دا و یاسه عى بۆكرد

گه بیبونه وه یه ك پىرى و بریندارى

چاره ی بۆ نه كرا چو به ره لای كرد

کابرا هر چیکی باش کاری بۆبکا
ههتا باری برد و ههتا کاری کرد
شا، ناوای پی دهلی

تا کاری پی کرا هر خزمهت کرد
نیستا که پیربوه و پشتی برینداره
هرچی پیته ده لایم به دلی بسپیژه
که ری به ره وه و بکه وه شوینی
نه و که ره تا کو کاری پیکراوه
سه ر پنج و چالوک خو بۆسه رشتلان
پیت کیشاونه وه ها توچۆی بیستان
د وایه ش نارد و ته نو پۆژ بۆگێره
هرچی پی و یست بووه نه نجامت داوه
به ره لالی بکه ی نا و به و جوره

خزمهتی لازمی زیاتریشی بۆ بکا
له میزان به ده ر خزمه تی پی کرد
زیاد له ئالیکیش هر به خیتوت کرد
به ره لالت کردوه، کوا نه وه کاره ؟
له بریاری من هیچ خۆمه بویره
چاکی بکه ی وه و پیشی بخوینی
که لکی به باشی لی وهرگراوه
گوینی و درودال زیشک و شیلان
تووی مه زرایه و ناردنی بۆ کوستان
بۆ خاله سما یلی فرموته خیره
پیر بووه و بریندار کا ریشی کراوه
نازانی چه ندیش له ویزدان دوره

نه و پیاوه فه قیره کچیکی زۆر زانای هه بوه و به بابی ده لی بپۆ سابون و لفکه و کتیبیک
و دو په شم جو بۆ بکپه و بۆم بینه وه جا هه مو کاره کانت بۆ جی به جی ده که م.

بابه که ی زۆر به نا هومیدی چو چی کچه که ی ویستبوی بۆی هیتا.

نه و کچه هه مو پۆژی دهستی لی هه لده کردو پشتی نه وگویی درێژه فه قیره ی به ناوی گهرم و
سابونی ده شوت و جوان نیشکی ده کرده وه و ده رمانی ده کردو، له . له وه پیش ناگای لی
بوو. تیبری ده کرده تا برینه کانی چاک بونه وه . نه و جار جو ی بۆله سه رکتی بی پۆده کرد،
جو یه که ی ده خوارد دوا یه بۆی وه بن په پیکی کتیبه که ی دا هه ردمی تی هه لدا هه تا په ره که ی
له سه رجو یه که ی وه لا برد و خواردی. نه و جار کردیه دو په پ، سی په پ، و... هه ربۆی ده بن په پی
کتیبه که ی ده دا، که ره که ش هه ر لوتی تی هه لده دا و فیۆری جو ی ببو هه تا وای لی هات

هه رکتییکی بوژدانا با، به لمبوزی هه موی هه لده داوه وله جوئی ده گه را، جائه و جار کهه که
کهری وه پپش بسابی داوپی گوت جافه رموبیه وه خزمه ت شسا نه وه وشیره وانی؟
کابرا که ری هیناوه بولای زنجیری عه دالته، پیای شای هات و بریدانه خزمه ت شای نه یان
ناسیه وه. هه تا کابرا بوخوی نه یگوت

پی پراگه یشتبون هینه به جوانی شوینیک نه مابون، له برینه کانی
جوریک گورابو، نه ده ناسراوه پیان سه یریو، چون واگوراه
جا نه و جار که ره که یان ته ماشا کرد چاک ببووه و. شا لئی پرسى.
: نه دی پیت خوینده؟!

کابرا گوتی به لئ. نه مری کرد کتییکی بوینن، کتیبیان هیناوه له پیشیان دانا به
لمبوزی هه موی ناوه ژو کرده وه. نه وه وشیره وان گوتی نه دی بو چ نالی؟!
کابراش ترسی شکابو گوتی قوریان خویندنی که ری هه ره نه وه نده ده بی؟
شا. خه لاتیکی باشیشی دا به کابرای فه قیرو که ره که شی ویداوه.

که ریک بو نه و دهم بریندار و پیر حوکی لی کردبوین به توندی نه میر
چاک بکریته وه و خویندنیش فییری له خواردن و خه ویش هه رده بی تیری
وه کی ده ی بین چاک چابوته وه له خویندنیش ناواله خو بوته وه

دو داستانیش بوئی ئیعتیار کردنی زنجیری عه دالته
به ییتی ۱ - دزیکی بی شه رمانه :

له زه مانى نه وه وشیره وانی دا، دوکاری خه راپ نیک دزی و نه وی دیکه زور قه بیع بوه.
جا ده لئین له بهر نه و دوفیلانه زنجیری عه دالته هه لکشاره ته وه و کهس نه یدیوه ته وه و
تازه ش کهس نایی نی ته وه؟

یه ک: کابرایه ک دزی له جیرانه که ی ده کا. دزیه کهش نه وه بوه کابرای لیره ی هه بونه
جیرانه که ی ویش چوووه و لیره کانی لی دزیون. بو شاردنه وه و بو فریودانی و که له ک بازی،

چونکه ده یزانی شك هر له وی ده کړی نه وعه سایه ی که به دهستی وه بوه هموی هلۆل
 ده کابه قه رای لیره کان و لیره کانی همو ده نیو عسای کردن و به په پو پالی و ...
 وای لی کردن ده نگیان نه یه و بی هست بن. زپری زه مانى پیشوزیاتر لیره بونه که
 نیستایه ک ود وونیو و پینج لیره هیه. کابرای دزی لی کراو، شکایه تی له کابرای جیرانی کرد.
 دزیک خوئی سازکرد ناوای بیر لی کرد
 وابه بی شه رمیش هات به پیوه ی برد
 نیو وه کازه که ی وا هه لۆل کردبو
 بو لیره دزینتی ناماده ی کردبو
 لیره ی تی تاخنین تابردی بی هست
 دزی لی کراویش شکایه تی کرد
 ده ستوری بو نارد هه رنه وکات نه میر
 چونه لای زنجیر تا کار مه علوم بی
 گهینه زنجیر و توئه و خودایه
 عه سای دا کابرای ده گوتی یا په بی
 زنجیر تو هیوای بو هات و نه هات
 کابرای دن. دهستی هه لیئا و دهستی گه ییشه زنجیری و همو ته ماشایان کرد
 نه وه دهستی گه یوه ته زنجیری و وبی تاوانه.

عه سای له کابرای وه رگرتوه و بریکیش خوی له دزی لی کراوی توپه کردو. گوتی نه تو به
 خو پایی نابروی عاله می ده به ی دزی خوشت ناناسی یاداخوا هه ربو خوشت شار دوتنه وه
 یاجت لی کردن.

چوه مائی نه و ماله حه لاله ی به بی دهنگی خواردوه رگیفه ی سمیلائی ده هات
 و کابرای دزی لی کراویش دم له پوش زپره که ی خوراو که سیش ولامی نه داوه.

نه زپر و نه پول چی بو پانه گرا
 خوله لای حاکمیش کاری بو نه کرا
 لای مال په رستان زپر له گه ل گیانه
 به لام دز ده لیی هه ر لیی نه با نه

ئارهق نه پړژى له سهر زير و مال	ليى نه کوټيه وه چه پامى و چه لال
بوټ پټک بى ئاوا خوښه به پړ چون	پوژى حيسابى کوپړگای ده رچون
خوزگه له وکسه له و پړيه ژباوه	دلى هيچ که سى لى نه نيشاوه
خوزگه له وکسه سى وای رابردووه	خوى مشکلو زمه سى که س نه کردووه

به يتي دو ؟ فيلى ژنيكى فيلاوى

ده لئين کابرايه ک ژنيكى هه بووه له ژنه که سى زه نين بوه به لى که يفى به کابرايه کى دیکه دى به قهولى گوتوانيش ،وا بوه :

پوژيکى ميرده که سى پي ده لى به پاستى نه من له تو زه نينم و هه رچند جورىکى دیکه نه گهر خوټ نيشان دده سى به لام نه من به قات پى تاکم . ژنه ش هه رچنده سويندى به دروئى بو ده خوا ، کابرا به قاي پى تاکا . وه کى شيعره فارسيه که سى که ده لى ؟

ان چيز که عيان است چه حاجت به بيان است

خولاسه به هيچ جورىک کابرا ، به قا به ژنه که سى ناکا ، چونکه حه تمن شتيکى پيوه ديوه دهنه پياو ماله خوى له خورا ويران ناکا . ژنه :

زورم پى سهيره تو وا زه نينى خوشه ويستى خوټ له من نه بينى

خو له توبه دهر نه به و خودايه نيرم پى نير نيه ، له سهر دونيايه

به سهرى بابم و چوار براکامن من هيچ پياوړىکى ، به پياو نازانم

زنجرى عه دالهٔ نيوانگى واده رختبو هه رکاريک و نيشکاليکى خه لکه که بويان پون نه بياوه ده نه وزه مانه سى دا . ده چونه بن زنجرى عه دالهٔ هه تا کاره که يان بوپون بيته وه . ناخره که سى قه راريان دانا سبجه يتي به يانى بچن بو زنجرى عه دالهٔ و کار ته واوبى و بويان مه علوم بى چيبه .

ژنه به کابراى حه ريفى ده لى ، نه تو سبجه ينى گوى دريژيکى ده گه له خوټ بيته و وه ره فلا نه ريگايه سى نه مه به ويذا ده چين بو زنجرى عه دالهٔ ت . نه من له پيه خوټ نه خوش دکم

و سواری که ریم که. دوايه خوّم ده که وینم، نه تو کاریکی وا بکه ده ست و به دنی پوتیم که وی، جا نه وده می بوخوّم ده زانم چ سازده که م.

به لی! سبه یئی به یانی کابرا ده گه ل ژنه که ی وه پیکه وتن هتا بچن بو لای زنجیری عه دالّه ت کاره که یان بو پون کاته وه، له نیو پینگایه دا گه ییشتنه کابرای.

ژنه به میرده که ی گوت ماندوبومه. به نه و کابرایه ی بلی بزانه بریکم سواری نه و که ره ی ناکا، خو به خودای ناتوانم به پینگایه دا برپوّم و بریکیش ناسازم.

به خوای کابراگیان! که میک ناسازم له پی پو یشتنیش بو یه بی وازم به کابرای ساحیب که ری گوت براگیان مندالّه کانم ماندو بونه و بریکیش نه خوشن، زوژی منه ت هیه، بریکی سواری نه و گوی دریزه ی خو ت که ی.

کابراش هر زویه کی له که ره که ی هاته خوار و که ره که ی پاگرت: براژن فه رمو سواریه! ژنه لی سواری که ری بو. بریک پینگارپویشن، میرده که ی وه پیش که وتبو، غه رقی فکران له باره ی ژنه که یه وه، ژنه سواری که ری و، ساحیب که ریش له دوايه و. نه ویش له کابرای میردی ژنه ی پرفکرتربو، گه ییشتنه جوگه له یه کی، له گه ل پازدانی که ری، ژنه خوئی که واند وای کرد به دهنی پوتی و ده ره که وی و کابراشی نه سیحه ت کردبو، هر ده گه ل که وت به غار خوئی که یاندی و ده ستی گرت وه لی نه ستانده وه و له وی ماندو و عاجز لی دانیشت و میرده که شی گه پاوه: نه وه چ بو؟!

ژنه: ده گه ل نه و گوی دریزه له نه وجوگه له ی، پازدی دا وه عه رزی که وتم. بریکی دیش له وی دانیشتن و دوايه هه ستان و که وتنه پی. کابرا: نه دی سوار نابیه وه؟ ژنه: نا. تازه سوار نابمه وه، ناویژم، ده که وم کابرا، به که ره وه، لی داپویشن و تازه کاری وی ته وایبو.

بریک پویشن گه ییشتنه سه ر ناویکی، به میرده که ی گوت نه من ده ست نوژیژ هه لده گرم. میرده که ی: نه دی نه تو ده ست نوژیژ هه لته گرت بو؟

ژنه: نه که ره سه ره و که ره سندان کوشته وی وه عه رزی که وتم، نه و کابرایه مالی ناوه دان

بی، ده‌ستی گرتم و هه‌لی نه‌ستاندم‌وه، خوده‌نا هه‌رده‌شخینکام ده‌نیوئاوه‌که‌ی‌دا. ته‌ماشای نه‌وله‌شهم چی لی‌هاتوه، به ده‌ست‌گرتن و هه‌لستانده‌وه‌ی ده‌ست‌نو‌یزم شکاوه.
به‌لی؟ ژنه‌ی فیله‌زان، ده‌ست‌نو‌یزی هه‌ل‌گرته‌وه و پو‌یشتن گه‌یشتنه
زن‌جیری عه‌داله‌ت.

ژنیک بی هه‌وی چ له‌م‌ی‌ردی بکا   پ‌ی‌گای ده‌زانی چۆن فیلی لی‌بکا
بوسه‌ی به نیفاق خو‌شین کردن   بو‌به‌ل‌گه‌و، هه‌تا باوه‌پی پی‌بکا
جانه‌وجارژنه‌چو ده‌ستی بو‌زن‌جیری عه‌داله‌تی در‌یژ کردو گوتی نه‌ی زن‌جیری
عه‌داله‌ت! نه‌گه‌ر نه‌من له‌م‌ی‌رده‌که‌ی خو‌م و نه‌وکا‌برایه‌ی سواری که‌ره‌که‌ی کردم ده‌ستی
هیچ که‌سیکی دیکه‌م وی‌که‌وتبی، یاره‌بی ده‌ستم نه‌تگاتی ده‌نا ده‌ستم بنگاتی،
هه‌ر ناوا ده‌ستی پاک‌یشاوه‌ستی گه‌یشته زن‌جیری عه‌داله‌ت وله‌پیش چاوی
م‌ی‌رده‌که‌ی.

وکا‌برای م‌ی‌ردی چاوی تی‌بر‌ی‌بو، عیلاجی نه‌بوه‌قای پی‌کرد‌جون‌که‌پوسمی نه‌وزه‌مانی
وابوه، گه‌پانه‌وه‌مالی که‌چی هه‌ر ل‌یشی نیگه‌ران بوو. ده‌یزانی نه‌وژنه‌فیلتیک که‌له‌کیکی
حه‌تمه‌ن ساز کردووه‌شتیکی ده‌باران هه‌یه.

***

خاله‌ی توو هه‌رزنی

سه‌ره به هاری که ده‌ست به کاروکاسپی ده‌کری مام علی له کوپه‌کانی ده‌پرسی : فلانه زه‌ویه‌ی ده‌که‌نه چی؟!

چونکی کوپه‌گه‌وره‌که‌ی زیاتر سه‌روکاری ده‌گه‌ل کشت و کالی بوه، گوتی، باب‌ه پیم‌خوشه بیکه‌ینه هه‌رزنی، به‌لام ده‌زانم توو هه‌رزنی‌شان نیه،

مام علی ده‌لئ پۆله ماله خالت تا نیستا چوار پینچ جاران خه‌به‌ریان داومه‌تی، ده‌چم سه‌ریکیان لی ده‌ده‌م وتوو هه‌رزنی‌شان هه‌یه وچه ندی لا‌زمی بی دینم و دیمه‌وه.

پور خاتون له‌وی دانیشتبو گویی له‌قسه‌کانیان بو، ده‌لئ علی به‌خودای ده‌بی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وی له‌میژه‌ ناگامان لی‌یان نیه خه‌به‌ریکی ساغ و سه‌لامه‌تی وانیشان بو بیته‌وه وتوو هه‌رزنی‌ش زوبینه‌بوئه ولالایان نه‌پۆیی ئه‌توبرێک که‌تره‌ خه‌می؟

به‌لئ مام علی به‌یانی زو وه‌پئ‌که‌وت بچی توو هه‌رزنی بیینی ده‌ی به‌ته‌مای خوای، زۆر نه‌پۆیی توشی سی چوار که‌سان بو، ده‌چونه سه‌ره‌خوشی بیجگه‌ له‌نه‌وه‌ی ئه‌وسی چوار که‌سانه‌ناسیاربون ساحیبی مردوی که‌ ده‌چونه سه‌ره‌خوشییی هه‌م ناسیارو هه‌م خزمیکی زۆرلیک نیریک وله‌پیش بو، په‌گه‌له‌وان که‌وت بو سه‌ره‌خوشی؟ سه‌ره‌خوشی ته‌واونه‌ببو کچی خزمیکیان په‌دواکه‌وت، چونکه‌ مام علی که‌میک به‌ته‌مه‌ن و ئامال که‌یخودابو ده‌گه‌له‌ خویان برده‌وه مائی، له‌وی ماوه هه‌تا کاری مه‌سه‌له‌تی ته‌واوو.

ئه‌وجار به‌سه‌ر لی‌دان له‌خزمان هه‌ردیه‌ی ده‌گه‌ییشتی، ئه‌گه‌ر سه‌ره‌خوشی ونا کۆکی لی‌نه‌با، لانی که‌م دوسی شه‌وان له‌وی ده‌ماوه!

ئاوارپویش هه‌تاگه‌یشته‌ماله‌خه‌زوری؛ وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی به‌سه‌رچوبو چونکه‌ زانی وه‌ختی هه‌رزنی چاندنی تی په‌پویه باسی هه‌رزنی مه‌رزنی نه‌کردو گوتی هه‌ربه‌سه‌ردان هاتومه‌چونکه‌ له‌میژبوخه‌ به‌رمان له‌ساغ و سه‌لامه‌تیونه‌بو،

مام علی به‌نه‌وجوره‌ی که‌ چوبو هه‌ر ئاواش گه‌پاوه، هه‌ر دییه‌ی سی چوار شه‌وانی لی‌ده‌ماوه،

مام علی هه تا به سه لامه تی گه بیشته وه مالی، له قه راغ دیی له نیو زهویه که ی خویان،
 دروینه ی هه رزنیان ده کرد، فکری کرده وه: نئی! خو ئه من بو توو هه رزنی چوبوم.
 نه وه دروینه ی ده که ن چه بکه م، به غار به نیو باقندا بو لای کوره کانی هه لات،
 ده باقه هه رزنیکی هه له نگوت له سه رپا، وه عه رزی که وت وه ستاوه بریکی خوته کاندو.
 واده کا حه که به لاله کاری به تالوکه دا؟! نه من نه وه بو تالوکه ی ده که م.

(شیعری) خالهی توو هه رزنی

کواده یکه ی به چی زهویه که ی سه ری
 خو توویشمان نیه ده بی بو ی بینین
 هیچ کۆسپ وپه له ی له نیو مه هیله
 له بهر پرکاریان هه ر خو م لئ بواردوه
 هه رزنیش چه ندی لازمن بی دینم
 زویکی ده بی بچی و خه به ری بزانی
 بزانی توو هه رزنی دینی و ده چینی؟
 چاوی به سی چوار خزمانی که وت
 پی که وتن ویکرابو سه ره وخووشی
 مایه وه هه رتا میوان خه لاس بون
 په د واکه وت و بو به کیش هه لالا
 بو ده رمالانه ش د یسان گیرساوه
 پیی دوپوژ ه پیی نیزیك و دوری
 بزانی مام علی کواچون ده پوایی
 بییان داگه را به دوست و خزمان

به کوره گه وره که ی مه حمود گیان نه ری
 مه حمود: پیم خو شه هه رزنی بچینین
 مام علی ده لی زهویه که ی بکپه
 خالت سی چوار جار ولامی نارد وه
 بابجم سه رنیکان زو لی هه لئیم
 پور خاتون ده لی علی به یانی
 مام علی ده چی خو ده خاقلینی؟
 به یانی پویششت له دی ده رکه وت
 پاش لی پرسین و چه ند چاکو خووشی
 خزمیکی واله زور لیك نیزیك بون
 نه وکچه ی خزمی زارای مامه لالا
 تا مه سلته کرا هه ر له وی ماوه
 ماله مام علی وماله و خه زوری
 سبجه ی پاش نوژی هه ستا که وت ه پی
 دی به دی پویششت هه روا به سه ردان

پرسه وئاژاوه وه رچې ليې بایه
له وې ده ماوه هروا له کنیان
د وې شې وانی لی هـ رده ماوه
له ویش چن پوژان بی خـم لی خـوت
تو هـ رزنی تازـه بـوچـی و چ لی بـکه
بی فکر و خـیال هـ رواش گـه پـاوه
ده یروانی هـ روا له هاتو وچو یان
نه ی نه ی خو و نه و دروینـی ده کـن
دروینـی ده کـن چو تـیان بدوینـم
هـ له نگوت کـوت ده باقه و سـندان
ده یگوت و ی کـو ی پـه له و هـل سـندان
سـری سـلامـت خو کـس چـه نـالی

دی نه و به ر و به ر یا سـر پـښـگایـه
هـ تا د و پرسـه یان پـښـک هـ اتـنـیان
نه و دی لی نه با پرسـه و ئـاژـاوه
ناخـری گـه یـشتـی چـو وـه ژـورکـوت
کـه رویشـکـه دـه کـردگـه نـم و جـو و شـینـکه
بـه و جـوره چـو بـو چ کـرا و نه کـراوه
گـه یـیـه وـه قـه راغ ئـا وایـی خـو یـان
نـه وـه کـوپـه کـانـن کـوا دـه بـی چـکـن
چـو بـوم تـو و هـ رزنی بـیـنـم بـچـیـنـم
بـه نـیو پـه ریزـدا هـ لـات بـه لـینـگـدان
پـیچ و کـلـو هـ کـی بـه عـه رزی دـادـان
مـام عـلی هـ تا گـه یـیـه وـه مـالی

خورینج

نه گـر ماوه یادی به خـیر یی و نه گـر نه ماوه خوا عافوی کاپیشـم و انیه مایـی.

وابزانم مه لا نه حمه دی پینجوینی له ساله کانی هـ زار و سـی سـد و نـوژـده و بیـست
وه تا ناخـری هـ زار و سـی سـد و بیـست و پینجی . هـ تاوی له ئا وایـی خـورینجـی سـه روه شـاری
پیرانشاری که نه و سـه رده مـی خو الـی خو ش بو، مام و هـ سـتامـه لاسـه یـدقادر، مـه لا و نیمـامی
جه ماعه تی و سـه رپـه رستی حـوجـره کـی خـورینجـیش بـووه . له حـوجـره ی فـه قـیـان، لـه لای
نه و مه لا سـه یـدقادره ی موسـته عیدتـکی زاناولی هـ اتو خـه ریکـی خویندنـی بـوه ؟

نه د هـ وچه ند سالانه دا به تایبه تی ده ئیرانیدا ئال وگوړتکی بـه پـه تی وچاوه پوان نه کراو پوی
داوه ؟

وه کوبی لایـن بونی پـه زاخانی نه و پـه زاخانه ی نه گـر گو تـبوی ئاسـمان بـړوخی بـه سـه ر

نێزەهێ سەربازی پادەگرم؟ دەست بەسەرداگرتنی ئێرانێ لەلایەن قشونەکانی ئینگلیس و لەشکری سووری پوسی، دامەزرانی (فیرقەیی) دیمۆکرات لەنازەربایجانی پوژەهەلات هەرەها دەنەوێ وەل وەرجەیی دا ئاشکراپوێ (کۆمەڵەیی - ژ.ک) لەکوردوستان وگۆزینی بەنیوی حیزبی دیمۆکرات کوردوستان ئێران وەلێژاردنی پیاویکی ئازاو. وقارەمانیکی زانای وەکو (پیشەوا قازی محەمەد) نەمرەسەرکومار ((کوردستان)) ئێران؟!

کاک مەلانی حەمەدلایکی و اشاعیروتیکۆشەرەپیش چاوی خەلکی جوان و شیرین بێجگە لەشیعرە جوان و بەسۆزەکانی ئەگەر بۆ دیمۆکرات و هاندانی خەلکی کوردبۆ ئەک گرتوێ و پێنۆینی و گلاڵەیی دیمۆکراسی دە ئێرانێکی ئازاد، دا، و حەول دانیان لە پێگای ئاوەدانی ولات زەحمەتیکی زۆری کیشاوە جامام وەستامەلانی حەمەد شیعیکی زۆر جوان و پێکی بە ئەوجورەیی کە دە یخویننە وە بۆ خورینجی دانا بۆ لەشیعرە کە ی پراوەرکە و توە ئە و لاوە خوین شیرنە زۆر خوشی گۆزەراندووه، بەلام؟ دەگەل قادی شوان چونکە ئە ویش پیاوی ماله ئاغای بووه. ؟ نازانم چ ناکۆکیکیان هەبوو؟! لە سەرکوردایەتی؟! لە سەر جێلایەتی؟!

دەشیعرە کە ی دانا و اهێرشیکی توندی کردووە سەر خۆالی خوش بومام قادی شوان.؟

ئە وەش شیعرە کە ی مام وەستامەلانی حەمەد ی پێنجوینی لە کەم کۆرییەیی بمبورن؟

چاوی پیسی لی بە دوربی قەسری لوبنانە خورنج؟

پارسی سەت جاریبە قوربان باغی پیزوانە خورنج؟

خۆشە ئە و زاعی مەناخی خاکە کە ی دڵگیری عام؟

ئاوەدان بی ئە ی ئیلاهی عەینی عەدنانە خورنج؟

خۆرەکانی پەزەنی ئایین و دین و مەزەبەن؟

بێ قووی مەقناتیسی دڵکەشی ئینسانە خورنج؟

بۆمە لاوشیخ و فەقی و کرمانج و ئاغاونۆکەری؟

مەرکەزی بەزم و سرورە و جێگە ی ژوانە خورنج؟

سەهە بۆدەر ویش و سوفی تۆبەیان پاناگرن؟

وهك مرید یكن له پښگه ی شیخی سه نعانہ خورنچ؟
 سه ت كه هیته ده باسه فایه دیی خورنچ نه مماج سود؟
 جیی هه زار شه یسانی میسلی قادری شوانه خورنچ؟
 نه ی به : : : : : ده گه : : : : : نه ی : : : : : ی : : : : :
 واسته ی تویه كه نیست اچول ویرانه خورنچ؟
 بهینی نه من وتوب میتنی شه رته ده ردیكت ده می؟
 ئافه رینم کابلئ پیم تیغی بوپرانه خورنچ؟
 زه وقی پژی خوی هه زار میسلی توی پی وهك ریویه؟
 خوی وهكوشیری شكاروسه ففی مهیدانه خورنچ؟

نه من به پیچه وانه ی مام وه ستامه لانه همه دی، و جباله وهی چه خوشی واشم له خورینجی
 نه دیوه به لام چونكه له ئاواپی خورینجی له دایك بومه وه موئینسانیک، له ساری پیویسته
 نه وهنده ی له دهستی بی به زیدی خوی هه لابلئ، جائه من هیناومه، شیعریکم بوخورینجی و
 به رده کانی. بهری په لاساوی، ونه وکتیوو جیگایانه ی سه روه خورینجین به ششی کردنه وه
 دامناوه یا هه رنه وهنده م له دهست هاتوه، هیوادارم خوینه رانی خوشه ویست كه لکی
 لیوه ریگرن. له داهاتودا بو جوانتر کردن و بهرین کردنی نه و شیعره ی و شیعری پیرانشاری نه گهر
 به پیویستی بزائم پییاندا دیمه وه، به تاییه تی بوکتیوو جیگابه ناو بانگه کان سوپاستان ده كه م.

شیعری خورینجی

هه مو خه لکی خورینجی خانه دانه	خورینج هه لکه وتوه خاکی نیرانه
مه لا ده وریش و کرمانج، سوئی ناغا	له گهل ئیکن به حه ققه ت وهك برانه
له شایی و شین و ناخوشی له خوشی	شه ریکی یکنترین زود موخلیسانه
ته ماشای سه نعه تی نه و کردگاره	كه پووی کردونه، به رده هه روهك نیشانه
ده خوین هه نجیر و دودپك و به لالوک	له خه و خوش، قودیله و کانی گولانه

له به ردی کوره ی وله ق ل ه ق که بازده ی
 له به رد سابات که دانیشی و بنوړی
 له به رد هوږ هوږه تا کو به رد وه تاغی
 به یادی کانی سوینه ی چا و شه هینان
 له به رد لانک وه کو جولا لانکه پازام
 بنوړه به رده زه رد تا ق ه ی پتو اسان
 له ناوی نوز له ی تا گردی بی به رد
 له تا ق ه ی پر کرو س ک و به رده سوران
 له به رد گامیش و کانی کوپر و سی کیل
 په لاساوی^۱ کونه پیست و دروژنه
 له سه رخوشی و سه فای شه و ناوچه و یگرا
 جی پړاوگه ی شو په سواران بوه که ماملی^۲
 له پیرسالی^۳ پوال، نیازت بخو ازه
 له شه حمه دده ولت و جی^۴ چوک زریشکان
 له سه رگوږو قه لاتگه و کانی سیوه ک
 غه لی مام کانه بی و چیتکان ببینی
 برایم په شک له سه روی به ردی گوژی^۵
 له چومی بار په ژبان، گرده خه زینه^۶
 گهرمکی کانی کوخه ی^۷ شه حمه داوی
 خورینج! جی نیفتیخاری بو ولاتم
 په ریشانم خورینج: نیوم بزانه

خری میوانه و کانی میرزاخانه
 ده بیینی شه ولاته چه نده جوانه
 په په سلالیزکه کانی که نده لاته
 له سه رسوی تاته به رد یه فره وان
 له به رد حو جره ی ده بینم سه پرپانه
 بله ی بو به رده سیر بی وه ک شه وان
 به لی جینگ جینگیه و هه ندوړه شانه
 خری هه نجیر و کانی کیسه لاته
 له لای دیش به رد مه لایه و به رد به رانه
 هه وارگه ی کانه بی و پی شه حمه دخانه
 به نور لیکیان ده دان گورزی گرانه
 به ده نگ پی شه لگوتوه جوان، ماهیرانه
 وهی، پیغه مبه ری ناخیزه مانه
 خری نه عنه و، قه لاتی شانیشانه^۸
 ده خو له ونه و سپیک سه ید شه حمه دانه^۹
 ده زانم توده لی جی په مکه وان
 که جی پازی سیامه ندو خه جان
 نیشانه ی میژو بو نیه، لیم عه یانه
 هه تا سه رچوم و کانی به رد هه مان
 به بونی شه و هه مو په مزو نیشانه
 کوپی تومه به نیسباتی زه مان

(شی کردنه وهی شیخری خورینجی)

۱. په لاساوی، وهکی باس دهکن وگپړاویانه ته وه زه مانیککی به شی زوری نه ولان وپیران و منگورایه تیه ی جستانان چول بوه ته نیا به هاران له گهرمیتنی پا هاتون به ره میان کورکودنه وه هرچه ند. به شی زوری به ره م و که سب وکاری نه و حیلان تیان له پرتگای نازهداری و به ختوکردنی په وه وگا. وگول و مه پومالاتی و ده دست هاتو دیاره هرکه سه ش جینگای دیاری کراوی خوی مه بو به هاران هاتون و پایزانش گراونه ته وه گهرمیتنی. (کانه بی فقهی وهیسی) که له تایفه ی په مکان و سردارحیلی نه و تایفه ی بووه ده زه مانی خوی دا. پیاوینکی نازاوپالنه وانیکی زه بر به ده دست بوه هاوینه هه واری کانه بی له لاجانی مامه شان سه روه شاری پیرانشاری جینگایکی زورخوش و بژوین بوه، به نیوی په لاساوی که نیستاش نه و موچه بگره له نه وزه مانیش زورخوش ترو بژوین تره.،

هه روابه هاران هاتو و پایزانش و پرای خه لکه که ی گه راوه ته وه بۆگه رمیتنی. کانه بی له که س وکاری خوی له نه وه واره گه ی ته نیاخوازی دایکی ده گه ل بوه هه شی بن براو باب و که س وکاری ده گه ل نه بو له نه وه واره گه ی ژبانیککی خوش و ساحیبی مه پوگاپان په وه ویککی زوربو و بؤخوشی به شی زوری سالی ده گه ل پا و و شکاری خه ریک بوه،

کانه بی عاده تیشی و ابو هه میشه ده دست و په یوه ندوکاردارشوان و گاوانی زیره ک و نازای بؤبه ختو کردنی مه پومالاته که ی راگرتوه که چی نه و سالی کارداری باشی بونه گیرابوو،

کانه بی پوژنیککی به بی غایله. له که ل نکوکه ریککی ده چپته راوی

نه همه دخانیکیش هه بو نه و نه همه دخانه. وه کوکانه بی پالنه وان وزه بر به ده دست بوه و نه زاندر او ده گه ل کانه بی له سه رنه و ملکه ی یا هه ردوژمنایه تی عه شیریه ی؟. کونیان هه بوه.، یاچی و به خو و به پیاوینکی له ده روه بری په لاساوی خوی حاشارداوه واده هرکه و توه چاوه پیتی هه لیککی و ابو هه وله هه موزه مانیکیش دا فسوس و پیاوی خویری هه ره بوه و ناگاداری چونه راوی کانه بی ده بی و ده چی له پشت کونه پیستی را. په وهی کانه بی دینیته خواری و بی فرپینی دوکه س له کاردارو نکوکه ری ده کانه بی له وی ده بن نه وانه که چاویان به نه همه دخانی

ده كه وی ئه وه یكه له وو. هیچیان ناوێرن قهره له قهره ی دهن به لام خوازی دایه كانه بی دیته پیش پوهی وبه ئه همه دخانی ده لئ پوهی به جئ بئله و پری خۆت بگره و پڕۆ ئه وه، پوهی كانه بی فه قئ وه یسیه به پیاوی وه كو تو ناخوری ئه همه دخان جاری، ئه وه لئ ده جوابی خوازی داده لئ پوهی زۆر پیاوی له كانه بی پیاوتریشم خواردوه ئه وه ناخیری هه تی ؟

پوره خواز ده لئ باشه ئه توكی و اغلوربویه به خۆت وبه پیاویكت ،

ئه همه دخان ده لئ ئه من ئه همه دخانم و ئه همه دخنی باله كیم پی ده لئین پاله وانیکێ وه كو من توكه روپیاوی زۆری بۆچه ؟ ئه و جار پوره خواز ده لئ باشه ئه گه رنه تو خانی خان نابێ وه دوا ی کاری دزیو بكه وی وچۆن پوهی ده فپینی ؟ ئه و جار ئه همه دخان قسه ی ده گوپی و ده لئ پوه و پفاندنی چی نئیره هه موی هه رمولگی خۆمه وکی ده توانی چه بلی ،

پوره خواز ده لئ باوه ریم به ئه و قسانه ت نیه و نه سیحه تی من ده گوئ گره، پوهی به جئ بئله و پڕۆ. هه موكون بو ده ست تی پوكر دنی نابن ،

ئه همه دخان به تالوكه به توكه ره كه ی ده لئ ده نگ ده، پوره خواز. ده چیه پیشتره : با پرسیا ریکێ دیت لی بکه ئه همه دخان ده لئ پیرێژن ئه و پرسیا ره شم لی بکه وهیچی دیکه مه خافێنه، پوره خواز : ماره یی دایکی تۆچه ندبوه، ئه همه دخان : ئه وه چه پرسیا ریکه لیم ده كه ی زئیده له دایكان ماره یی داکي من پئنج كه ته دینا ربوه،

پوره خواز ده لئ ماره یی دایکی كانه بی چل لیره بوه، پوهی كانه بی به توناخوری به جیی بئله وله پری خۆت بپووخۆت به هیلاك مه ده .

ئه همه دخان چی دی جوابی پوره خوازی ناداته و پوهی. په پئچه ك ده دا و پوره خوازیش ده زانی تازه به قسه ی ناكا و جوابی ناداته وه. وه كو توكه ره كانیش بیکار پانا وه سستی و ده ست به خۆیدا بر ناداته وه به ردو، و دارو خۆلئ ده به رپوهی هه لداوی و نیوه ی پوهی برده بی و ده گه رپته وه باز ره ده بی وه لدیته وه و ده و باو بسه رینچاوه ی برايم په شكی و یان پشته بردی گوژی، ئه همه دخانیش ناویری چیدی پاوه سستی باقی پوهی ده باوده پوا .

له لای دیشه وه خه به ری بۆ كانه بی ده به ن و نه ویش زویکی ده كه رپته وه په لاساوی

ویرسیاری نۆونیشانه ی ئه وکابرایه ی له دایکی ده کات هه تا بزانی کێیه په وهی فراندوه ، دایکیشی پیی ده لئی . گوتیه تی نیوم ئه حمه دخانه وئه حمه دخانی باله کیم پێده لێن ، ئه وجار له دایکی ده پرسی چی ده بن دابو، دایکی ده لئی سواری ئه سپیکی کویتی قاپ په ش ببوکه فه لئ ئه وهنده پان و به رین بو، ده ت کوت فیله ته ختی له سه ر دابه ستراوه ،

ئیدی کانه بی ده ی نا سیت وه ره به خۆ به نۆکه ریکی وه د وای ئه حمه دخانی ده که وئ ، ئه حمه د خان له زۆرجیگایان خه ریک بوه شوینه وه نکه ی به په وه ی بکا به لام کانه بی شوینی ون نه کردون و که وتوته دوی په وه ی هه تا ده ده شتی شنۆیه ی کردون و گه یشتونه ته قرۆشوائ و له قرۆشوائ شنویه کانه بی ده گاته ئه حمه دخانی به په وه وه ، پێشی لی ده گری و ده لئی ئه حمه د خان ئه وه سه رت له چه ندی هیناوه ها تو ی په وه ی کانه بی ده رفیینی ، ئه حمه د خان ده لئی ئه من پوحم پی کردوی خۆ ده نا مال و مناله که شم به تالان ده هینای هیندیک قسه وه به ریک هه لچون هه په شه ئه و جار ئه و دوپاله وانانه به گورزان وه رده که پێنه یه ک تری، ده گه ل تۆزی به ری پپی ئه سپان هه ورێک دێته پوی ئاسمانی، هه تا هه ردوک شل وشه که ت ده بن ناخه که ی کانه بی په مپیکی له ئه حمه دخانی ده دا وئه حمه د خان له سه ر ئه سه په کویتی ده که وێته خوائ وئه گه ر ئه حمه د خان له سه ر ئه سپی ده که وئ و ده شزانی تازه له که لک بوه و ده مرئ لی ره فیلی له کانه بی ده کا و بو غللو ربونی بریک ته عریفی کانه بی ده کا و بو جی به جی کردنی گه لاله ی فیله که ی خوی ده لئی کانه بی به حه قه ت ئه من هه له م کردوه ، ده ناده با ، لانی که م به قسه ی دا یکتیم کردبا که پپی گوتم په وه ی کانه بی به تۆ ناخو ری راستی پی گوته بوم ، ئیستاش ئه من کوژراوم بانه ورپم و شیرو گورزانه بو شوان و گاوانان نه بن حه یفه وه ره لیم که وه لی ت حه لال بن و قابیل به تۆ نه ،

کانه بیش بی خه یال له وه ی که بزانی ئه حمه د خان فیلی لی ده کا ده چی ئه سپابی شه پپی لی بکاته وه ئه حمه د خان قه ره بینای پی ده بی ئه ویش قه ره بینایه کی له دم و چاوی کانه بی ده دات ئه ویش ده کوژی و که لاک ی به سه رکلاکی ئه حمه دخانی داده که وئ هه ره که ی ده که ونه ده نیو دیراویکی ، نۆکه ره کانی ئه گه ر له په لاسوائ پاده که ونه دوی و ئه و کاره ساته ی

دەبینن پەوێ دەگێژنەوێ وەومەیتی کانهی وئەحمەدخانی دیننەوێ پەلاسوێ وکانهی
 هەرلەپەلاسوێ نێژراوێ وەغەلێ کانهی ئیستاش هەرۆه کوخوی ماوێ تەوێ بەقەراریکی
 دایکی ئەحمەدخانی هاتۆتەپەلاسوێ وەمەیتی هەردوکانی دیوێ وگوتیوێتی کوپی من
 وەکونە کوژابی پێم وایە چونکە بەدەست پالەوانیکی لەخۆی پا لێوانتر کوژاوه،

دایکی ئەحمەدخانی چونکەهیچی نەزانوێ، هیچی نەگوتوێ بەلام دایکی کانهی
 چۆنی بە کوپەکەیی خۆی هەلاکوێتوێ، ئاواش بە ئەحمەدخانی هەلاکوێتوێ،

دیاره پێ هەلاکوێتی خوازی دایە کانهی لەبەر ئەوێ بوێ گوتیوێتی کوپەکەم
 بەدەست خوێژپەپیاوێکی نەکوژراوێ و بەلگە بەدەست پالەوانیکی کوژراوێ لەخۆی
 زۆرپالەوانتروێهە کارترە، ئەوێش نەقلێک وداستانیکی دورو درێژتری هەیه، دیرەدا ناگونجی
 ویا ئەمن چیدی لی نازانم. ئەوێش دوچارینەو. دۆبەیتی دایکی کانهی:

کانهی بو ئەحمەدخان ئەی سەلات لە من کانهی
 جوگەلیکیان بو نیوان، ئەی سەلات لە دایە پابی
 ئەی گورزیان نۆرێه نورلیکدان ئەی سەلات لە من کانهی
 هەردوکیان بون مالوێران ئەی مەگەر قوچ عوسمان وابی
 کانهیم ئەگەر پێ دەزانێ ئەی سەلات لە من کانهی
 ئەسپی دینیتە جولانی ئەی کۆینت دەبەردایە بی
 هات گرتی بەری مەیدانی ئەی سەلات لە دایە پابی
 توژگرتی بەری حاسمانی خۆمەگەر قوچ عوسمان وابی

۱- بەژنی کانهی بەمن بمینی بەوێ داری بەوێ خەلفەچناری ئەگەرشین دەبون

لەسەر کۆتەلی دەناشی

لکێکم لی داوێتەوێ سەرئاوێ وئەوێ دیکەشم لی داوێتەوێ سەرداوێنی شوپەبیه کانی

شاجوگە وولێواری دەجۆیه ناشی،

لەپاش مەرگی کانهی فەقی وەیسێ سەردارحیللی پەمکان تازە هیچ کەس خوازی

سه ربه تال و بایان ویران پاناگری نه به سهر شورو کلفه ت نه به له و قه ره واشی،

۲- ده وهرن نه سپی کانه بیم بویینه وه ده ری له وی خاوی،

یال ویرانی بشون به میشک و عه نهران به عه تروعتوری ده عه تاران ناوه لالا
هه ربه شوشه ی ده گولاوی،

خو له پاش پیاویکی وه کوکانه بی فقهی وهیسی سهر دارحیلی په مکان تازه هېچ کهس
پاناگری خوازی سهر به هه ش ومل به ده وار، به له له ووقه ره واش و سهر شوریشیان پی ناوی.

۲- گورانی: خوالی خوشبو، کاک محه ممه دی ماملی، ده نگ خوش و گورانی بیژی
به ناوبانگی کورد گورانیکی به په لاساوی هه لاکوتوه، نه وه ش چند نمونه ی شیعه رکانی،
وه کی باس ده که ن نه وشیعرا نه کاک سیمانی شاهه له ی دایانوان یان هه رکه سیکی دیکه.

نه سپه کویتم بو زین که ن، ده پوم ده چم بو پاوی

میر ده ستوری پی داوم، بوخوم ده گرم سهر پاوی

خوی لی مه لاس کردومه، له بن پنجی ژاراوی

شینکیت بو هه لده ستیتم، له موچه ی په لاساوی

نه جیبه توّم نه جیبی، بو گشت دهر دم ته بیبی

نه جیب! بیته راموسا نیک، با نه مرم له غه ریبی

نه هاتی روی تی کردوم، که وتومه ناش به تالی

تهیری به ختی من پوی، دای له ته قه ی شابالی

به قسه ی به کره شوفاری، که وتومه، سیاچالی

په شمه له سهر نه سپی کویت، له سهر چی داده مالی

نه جیبه توّم نه جیبی، بو گشت دهر دم ته بیبی

نه جیب بیته ماچت بکه م، با نه مرم له غه ریبی

٣- پیرسال: یه کیک له نه سحابه کان بوه له سه ره وهی په لاساوی له بن په وه زئی، به خاکی نه سپر دراوه. داره گوژی لیڼ وداره گویره کان مه وقفه ی پیر سالیڼ واهه بوه سه یدقادی دیوانه یا که سیکی دیکه نه وگوژانه یان پاوان کردون و بویه شیان پاوان کردون ده یان گوت با. به ناکاملی لی یان نه که نه وه ویا به باشی بگن ده نابؤ فروشتنی نبوه نه وساله ی پاوان کرابان ده که گوژی تکیان پیوه نه ده بو؟ به شاهیدی هه موخه لکی خورینج وده ورپه ری. نه وداره گوژانه ش، بویه تانیستامونه ته وه که س ناویری ده ستیان لی بدات هه رکه س لکه داریکی هینا بیته وه زه ره ریکی زورگه وهی لی که وتوه؟

٤- پیرسال: پیش شه هیدبونی له به ره وهی گلکوکه ی، له به ردی وه سه رکه وتوه، چوکی داداون، نیستا جی چوکی زوربه جوانی له سه به رده که ی دیارن پیی ده لئین جی جوکان.
٥- قه لات، گویاشا یا حاکمی کاتی له سه رقه لاتی ماوه ته وه به قه ولیکی له سه رکانی په لاساوی شیویان لی ناوه وچونکه له سه رقه لاتی ناوکی وای لی نه بوده نا؟ نیستاش ناسه واری خان و به ره و، جی چالوی هه رلی ماون، ده ست به ده ست مه جومعه یان بردوته سه رقه لاتی کتکان چونکه نه وودنده شاخه ی پوه پوی خورینجی قه لاتی کتکانی پی ده لئین.

٦- سهد نه حمه دان: کتویکه و ابرانم که میک له قه لاتی کتکان نه وی تره، که وتوته باشوری گرده بنی و باکوری بابه کراوی و قوبله ی خورینجی. خوالی خوش بو کاک محمه دی ماملی گورانیه کی به نه وجوره ی به سهد نه حمه دان هه لاگوتوه، نیوی به رده سپیلکه ی تیدایه که به رده سپیانه، که وتوته پوژئاوای گرده بنی

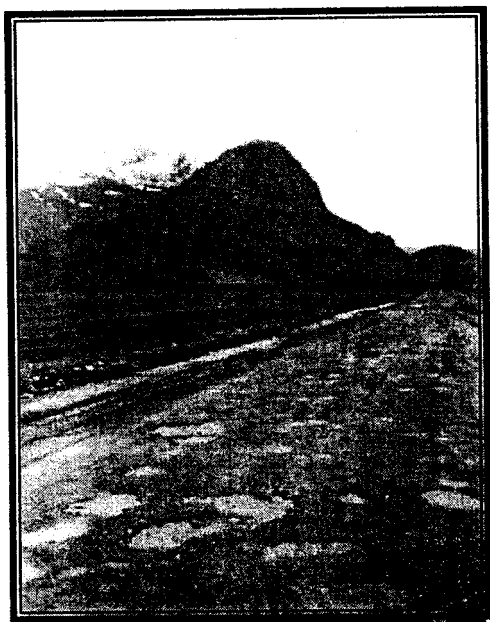
ده چمه سه رسهد نه حمه دان کانی زه ردیم لی دیاره
ده ستت ده عومری گری، شیخی مال له بیاره
به رده سپیلکه چونه، جی پاوگه ی خوّم و یاره
زینه بی هه ی زینه بی، زینه ب دوددانی زیږه

ئومه تی محهمه دیم له دینم وهرمه گیره
 دهردی وای دا ومه تی کا فرحا لم نه بیسنی
 گه لی دوست و برادران بۆم بگێرن گهرمه شیبسنی
 خوده لێن لێره نه ماوه چۆته چین و ما چیسنی
 زینه بی هه ی زینه بی له زینه به نه ی قه لاتان
 دهری بابا نت شیوی نیوت که و ته و لاتان
 ۷- رهوهزی کیوی به ردی گوێزی؟ بۆ لای دتی کیله سپان هه لدره.

له پشته وهی تا نه ندازه یه ک گوێره، نه بهیت و باوانه ی که گوتویانه واده رده که وی،
 خه ج و سیامه ند؛ نه و دو عاشقه میژویانه، که ئاموزای یه کتریش بونه له گورپه پانی پشتی
 به ردی گوێزی، بۆ و چان دان یا خوشاردنه وهی ماونه ته وه. سیامه ند له وی ده گه ل که له کیوی
 به شه پها ته وه، هه رچه ندخه جی ئاموزای، بانگی کردوه و گوتویه تی ئاموزا وهره له شه پی
 که له کیویان گه پی، شه پ ده گه ل نه وانه باش نیه، ئاخیری به قسه ی نه کردوه و خه نه جهریکی
 له که له که ی که له کیوی گچکه لانه که ی دداو که له کیوی ده کوژری له گه ل لینگه فرته ی
 شه قوینکی ده سیامه ندی هه لده داو به سه ره پی لی داره به نی دا، ده که ویت و سیامه ند. ده مری،
 و خه ج شینیکی زۆری بۆ ده گێریت و به به ندان زۆری پی هه لاده لیت، که نه وهش،
 داستانیکی تایبه تی خوی هه یه. دوا یه خه جیش به سه ره پی لی داره به نی دا بدوای سیا مه ندیدا
 خوی هه لده دیتری و ده مری جابراکانی خه جیش ده گه نه سه ریان.

۸- گرد خه زینه: گرد یکی میژوییه و هه ربه نه ونیوهش نیوی ده رکردوه له سه ر. پێگای
 کیله سپان و خورینجه.

۹- کانی کوخه ی: قه دیم دوکتور که م بونه، نه وهی کوخه ی ده گرت، ده چون له کانی
 کوخه ی ئاویان بۆ دینا، ئاوه که ی ده خوآرده وه و چاک ده بوونه وه به لام ئاوه یانه که ی
 ئاواوه ده با به یانان زوچوبان و له وی ئاوریان کرد باوه و، ئاوه که یان هینا تاواری وی
 نه که وتباو، هه تاده گه یشته وه. نه ده با ئاوریشیان دا باوه دوا یه، له نیزیکی کانی نه شکه و تیه.

به‌ردی گویزی

به‌ردی خورینجی

حه یاره ی خوښه

ده گېرپنه وه وده لټن کابرايۀ ک ژنيکي مه بوه . چونکه نه ژنه ، ميړده که ی خوش نه ويستوه ، جا مه علوم نه بوه به رخوين بوه يان ژن به ژنه ی پي کرابو يان .. هه رچيشتيکي لټي نابا بي خوي بو؟ يان له به رسويړيان نه ده خورا . جا بابزانين چه کلاويکي له سهری ميړده که ی دهنی وچون وبوکويي به پي ده کا .

پوژيکي کاک په سول ده لټي نه ری نه سستی نه تونه وشيوانه ی لي يان دهنی زورخوشن ؟ بو يان له به رسويړي ناخوړين يان نه وه نده بي خويه وهيچ تاميکي لي نايه ؟ نه سستی له سهره خو: چت لي وه شيرم ، هه یاره ی خوي يه م له ماله بابم له بيرچوه ، نه وه بو يه شيوه کان يان بي خوي يان دهناسويړن . ژنه بوخوي به خوي گوت هه رنه بي سي چوار پوژان له بهر چاوم ون ده بيت .

په سولي به دبختيش باوه پي پي ده کاو: نه دی نه وه چون ده بيت ؟

نه سستی ده زانی باويه تی خوي لي مون ده کاته وه وده لټي چون ده بيت چپيه ؟!

به غاريکي بچو ماله بابم سه ريکي يان لي ده وله کن دايکم هه یاره که شه م بو يينه و . وه ره وه ! به لټي ! په سول له مەکری ژنان حالي نه بوه ، باوه پي پي ده کا ، به يانی زو پاروه نانتيکي ده خواو وه چا خواردنه وه پانه گه يشته . يا نه يان بوه ، به لکو زو بگه می ، کاله و پيتاوی لي هه لکيشاو بگره ماله خه زورم هاتم به پيتيان وه ره به غار .

سبه يني لای نويزی شيوان که گه يشته وي پاش لي پرسين وچاک وخوشي پورنامانی خه سوی ده لټي نه ری نه سستی چونه ؟

په سول: وه لا زور باشه ، سلاوی لي ده کردن .

پورنامان ده لټي نه دی نه وه چونه هاتوی تيرت پيزانيوه په سول ؟

په سول: ناموژن ! نه سستی هه یاره ی خوي يه لي تيره له بيرچوه و نه منی ناروده بو هه یاره ی خوي يه . پور نامان ده لټي هه ی عه مری نه ميینی به وه ی لي کاويه وه ی تي کا .

په سول: به خودای ناموژن هه تا ده گه مه وه له بيرم ده چپته وه ، پسوام !

پور ئامان: جابو له بیرت ده چیته وه، هه ربړو بلای به وهی لیکه و به وهی تیکه.
 گوتی وه لالا باشه هه رده پوځ و واده لیم. شه وی له وی ماوه به یانی پاش نان و چا
 خواردنی هه ستا خه ریک بو وه پیکه ویت په سول: ئاموژن! جاخو له بیرم چوته وه.
 پوور ئامان وه بیرى هیناوه وپاش خوا حافیزی وه پیکه ده که وی له دی وه دهرده که وی و. که م
 مابود یسان له بیرى بچیته وه و بگه پیته وه بۆکن پور ئامانی، وه بیره خوی هیناوه و، بو شه وهی
 تازه له بیرى نه چیته وه ده سستی پی ده که به وهی لیکه به وهی تیکه. جاروباره ش چون که یفی
 زور ساز بو کرد بویه گورانی زور پوځی گه یشته کا براپه کی جانو شه سپیکى توپیان بوگرت بو،
 سواری بو. هه تا پارام بیت، په سول به ده نگی به رزه وه ده یگوت به وهی لیکه به وهی تیکه.
 هه رایان کردی وگوتیان کا براله سه ره خو! کا برا بی ده نگ به شه چه هه لاله لالات داناوه!
 نه خیر! به کی ده لیی ئاخو له بیرى ده چیته وه، گه یشته لای کا برای سواروگوتی به
 وهی لیکه، به وهی تیکه. جانو شه سپ په ویه وه کا برای سواری له سه رته ختی پشتی له
 عه ززی پاکیشا، جانو شه سپ به ربوه لات و غاریان دا کاک په سولی، هه تا توانیان کوتایان
 وگوتیان شه وه بوی ده نگ نابى به کرى گیرای چه به.

گوتی شه دی بلیم چی؟ وای زانی شه وه چه یاره ی خوی شه نیه گوتیان هه ربړو بلای
 پیروز موباره ک بیت یا خوا لیت موباره ک بیت هه موپوژى خیریکی وات به نسپ بی.

گوتی زور چاکه، چونکه شه وه نده یان لی دابو تیکه و لیکه ی هه رله بیر چو پوځه.

به لی کاک په سول وه پیکه ووت وده سستی پی کرد: پیروز موباره ک بیت یا خوا موباره ک بیت،
 گه بیشته قه راغ شاریکی تاقه کوپه ی پاشای مردبو، ده یان بر دبو قه بران، په سولی به دبه خت
 گه بیشته نیو عاله می: پیروز موباره ک بیت یا خوا لیت موباره ک بیت هه موپوژى خیریکی وات
 به نسپ بی؛ هه چه نده عاله م پیمان ده گوت بی ده نگ به کوپه! بی ده نگ به! نه خیری که
 ده لئی؟! سی چوار که س غاریان دایه و کوته کیکی باشیان لیدا، گوتی شه دی بلیم چی؟!!

گوتیان ده له ی چی هه ربړو بلای خوا عه فوی کا خوا لیتی خوش بیت ده ی چی.

پاش بریک هه سانه وهی که هه ده شی گوت نه بادا له بیرى بچیته وه، وه پیکه ووت

ودهستی پی کرد: خوا عه فوی کا خوا لئی خوش بیت، گه بیشته دیه کی له قه راغ نه و دئییه شه په سهگ بو، سه گیکیان خینکاندبو خه لک له سهیری شه په سهیه پاوه ستابون، گوئیان له په سولئی بوده یگوت خوا عه فوی کات خوالئی خوش بیت! وایان زانی به نه و سه گه ی ده لئی خوا عه فوی کات؟

هه رایان کردی کابرائه وه چ ده لئی؟ بی دهنگ به! خوئه وه سه گه، حيسان نیه نه توده لئی خوا عه فوی کا خوالئی خوش بی؟

نه خیر، هه روای ده یگوت ولئی نه ده برپه وه، دو نه فهر غاریان دایه تیږ و پرپیان کوتا و، ده خوئییان وهردا هه ستاوه، بریکی خو ته کاندو گوتی ناخر نه دی بلیم چیی؟!

گوتیان ده لئی چی؟! هه برپو بلی نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟! به لئی! کاک په سولئی تو زوای زوړ باشه خو لیم نادهن؟! نانا کسه لیت نادا، نه گه ره روابلیی؟ کاک په سول وهری که وت و دهستی پی کرد: نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟! گه بیشته دیه کی له به ره وهی نه و دییه حو جره ی فه قیانی لی بو چاری به فه قیانی که وت دیسان هه رلیی نه ده برپوه و ده یگوت نه وچه قه چه قه چیه؟! نه وچه چه چه چیه؟!!

فه قییه کان له سه رسه کوی پتیش حو جره ی ده وریان ده کرده وه و ده هاتن و ده چون به دیتنی نه وانیش بی دهنگ نه بو، فه قی نه گه ر گوئیان لی بو زوړیان پی ناخوش بو پییان و ابو به وان ده لئی هه رچه ند: بی دهنگ به کاکه بی دهنگ به! بی دهنگ نه ده بو نه بادا هه یاره ی خوییه له به بر بچته وه نه وانیش غاریان دایه هه تا توانیان کوتایان کاک په سول له لیدانی فه قیانییش بی بهش نه بو، گوتی باشه! نه دی نه من بلیم چی؟!!

گوتیان کوړه بی شعور! ملی خو ت بشکینه، هه برپو بلی بینه مه لا، بینه فه قی جار جاره چه پلټیکشی بولیده و. وابلئی له بهر بی عه قلیانی نه یده زانی له سه رنه وکاره بی جیانه ی لی دهن. به لئی کاک په سول پاش نه وه موه کوتانه ی وهری که وت هه رده پووی و ده یگوت بینه فه قی، بینه مه لا، نه گه رچه پله که ی لی ددها هینده ی چه پله پی خوش بو، نیش ونا زاری هه مو لیدانه کانی له بیرده چوئه، به لام نه ویان زوړی ده وام نه بوله دیی و ده رکه وت گه بیشته

سهرکانیټه کی دو پړاوچی چه ندېر ژبو ده سیپه ی دا دانیش تېون سیس بیون؛ هیچیان وده ستنه که وتبو. نه وده مه ی مراویان بو هاتبو به لرلوله ی تفهنگی، نه که رکاک په سولۍ چه مېری به حیندر خو له ولای پاهات گوتی بېنه فه قی بېنه مه لا؛ پړاوچیه کان هه رایان کرد نکابرا بی دهنگبه؟ کوږه بگه پړوه؛ له گهل چه پله لیدان و بېنه فه قی و بېنه مه لای؛ مراوی هه لفرین؛ پړاوچیه کانیش له تاو مراویان؛ غاریان دایه؛ نه وانیش خوری شورۍ چاکیان کوتا؛ په سولۍ سهرلی شتیاو؛ ناخر نه وه چه دندجارو چه یاره پی گوږیم؛ نه دی بلیم چی؟! که گوتی چه یاره بریکی دیکه شیان لیدا زانیاں زور بی ده سلات وخوږیه؟

نه وچار پی ټان گوت ناوا به ماته ماته برپوشتت هه لته یه نټوه ها!

په سول به ماته ماته وهری که وت؛ له وان تی په پی زور پړیو؛ پړگای که وته قه راغ بیستانکی؛ به کوږه کوږه ده پړی؛ تازه دز هاتبونه زگ بیستانی وړتیاں که وتبون؛ نه که رچاویان به کاک په سولۍ که وت که نه وه به ماته ماته دی؛ گوتیاں نه وه تا دز ټکی دیکه به ماته ماته دی. بیستانچیه کان غاریان دایه له بهریان هه ل نه هات و هه ریه کی دوسی شپ و زلله یان لی دا؛ هینده ی وی که وتبو به ده نیاں خاران دبو؛ گوتی نه دی به قوربانوبم بلیم چی؟ بیستانچیه کان زانیاں نه وه دز نیه فیلی لی کراوه زگیاں پی سوتا وگوتیاں کوږه به دبه خت ناوا قیت و قنچ برېو به ماته ماته ده پړی؛ هه ر دامه یه وه.

کاک په سول وهری که وت، هه روا قیت؛ ده تگوت به رچیغی قوت داوه؛ گه بیشته وه ده رکی مالۍ بانگی خیزانی کرد؛ نه سستی؛ نه سستی ده لی! ده وهره ژورۍ! په سول؛ ناتوانم، ده بی سهرده رانم بو هه لدری. نه وچار خات نه سستی هاته ده ری له پشته وهر پتلاقه ټه کی به پشتی دادا په سولۍ گیان خاراو نیوچاوانی وه سهرده رانه کی که وت، پتلاقه کی دیکه ی پیدادا، په سول که وته نټوه راستی ژورۍ و بی هوش بو؛ دوايه که وه خو هاته وه هیچی له بیرنه مابوکه بو نه سستی خانمیتۍ بگړپټه وه؛ نه سستیش له کم مه تا زوری باسی ماله بابی یان چه یاره ی خوی په وهیج شتیکی نه کردو شیوه کانیش چا بونه وه.

قهل و کوتر

له زه مانه کانی قه دیم ده گیرنه وه ده لّین سالیکی ده پاییزی دا، قه لّیک له په فیه کانی به جی مابو، و زورگه پاکوتریکی دیته وه؛ چونکه قه ل نّیره بو کوتره که ش مییه بو، پاش وتو ویزیکی زور کوترپازی بوو ریکه وتن و، میردی به قه له که ی کردو به زه حمه تیکی زور هیلانه یان دروست کرد وه ختی هات دوهیلکه ی تی کردن ده وه ختی خویدا کورک بو جوجکه ی هه لّینان، پاش ماوه یه کی جوجکه کان په پروازه بون، هاتنه هه لّ فرینی، له سهر جوجکه کان قهره یان لی په یدابو، چونکه قه ل ده یگوت نه من هه ربو خوم ته واری خوارده مه نیم بو هیناون وله هه مو باریکه وه، ناگاداریم لی کردون و جوجکه کان ناده م به تو.

له ولامدا کوتره ده یگوت نه توهه رخوت به خیو کردوه. هه ر قازانچ به گیان وله شت گه یشتوه، ته نانه ت له بهر هه وه سی ده گه ل من تیکه ل بویه و نیستاش هیچ حقی مندالانت نیه و نابی باسیان بکه ی، چونکه ته واری کویره وه ری له نه ستوی من بیت و جه نابیشث نیستا هاتویه سهر حازری و ده لّی جوجکان ناده م به تو چۆن وایه.

به لّی! به نه وجوره هیچیان بو هیچیان نه ده سه لماند، ناعیلاج چونه لای قازی هه تا حاکمی مسولمانان ریگایه کتان بودانیت و کتیشه یان خه لاس کات به نه وجوره ی له حزور حاکمی هه ر که سه قسه ی خوئی کردو قازی پیی گوتن، هه رکه سیکی ده لیلی گه وره تری له سه رمخالیفی خوئی بّینیته وه جوجکه کان بووی ده بن، نه به نه وجوره ی قه ل ده سستی پی کرد وچه ندکه سیك له حزور قازی بون وگوئیان له گیشه وهه رای قه ل وکوتری بوخستیاننه ژیرچاوه دیزی خوئیان و، له وی مانه وه وگوتیان بابزانین نه وانه چه ده که ن و جوجکه ده بنه ئی کامه یان.

وتاری قه ل:

جه نابی قازی ده گیرنه وه ده لّین؟ پاشایه کی زورده وله مند. له ولاتیکی ده ژیا هه رچه ند نه وپاشایه وه کوشایه کانی دی مالیکی زور به لام به بینه و به ره وو. زور او ده دان نه بو تا قه کوپکی هه بو نیوی نه حمه د بو، هه رچه ند کوپه که ی خه ریکی خویندن پی بو به لام پاشاهه تابو خوئی مابو، ژنی بو هینا زوری پی ته چو پاشای بابی نه حمه دی مردو نه حمه د

ته نیا مایه وه له گه لّ نه وهی ژنه که ی به خواستی خوئی و به د لّی خوئی میژدی به کوپی پاشای کردبو به دلّی یه ک بون؛ هه موپوژی نه و کوپه وه کو شاگرد مه دره سه یه ک به یانان ده چوو دره سر خویندن، بو نیوپوژ وشه وانه، ده هاته وه مالّی؛ زۆربه خوشی نه و دو دلداره پائان ده بواردو، هه رچه ندجاری نه حمه د. ده هاته وه مالّی و چاری به به ژن ویا لاکفت ولفتی خانمی و وه زعی مالّه که ی ده که وت مالّیکی نه وه نده خویشیشان هه بو که زگه زپی بالاده بو. ومیشک و دلّی بوخویندن هانی دهدا، بی خه به رله وهی ژنی نه حمه دی پوژیکی له سه رقه لارو بالاخانه ی به له نجه ولارده هات و ده چودیتی لایکی تازه پیی گه یشتونیوی سه عدون بوو، مه جومعه یه کی جفاره پییه بو فروشتنی به کوچی داده پوات خیزانی نه حمه دی جفاریکی له سه ری پرا هاویشه نیوجفاره ی سه عدونی جفاره فروش.

سه عدون دیتی، جفاره یه ک هاته نیوجفاره کانی ته ماشای کرد له سه ره وه ژنه ی دیت و گوتی نه وه نه وجفاره ت بو هاویشه نیوجفاره کانی من؟! و

خیزانی نه حمه دی ده لّی جفاره ی من هه ربو نیوجفاره ی تو باشه!

ژنی نه حمه دی له سه ره وه سه عدونی په به نیش له خواری ده ستیان به قسان کردو به کورتی، کاکه و براله یان کرد و پیک هاتن، وادیار بو نه وه له ی زۆرپی خوش بو هه رچه ندجپی ترسی بو به لām جحیل پوژی واترس و مرسی نامینی، به لّی سه عدونی جفاره فروشی برده وه تاغه که ی خوئی و سندوقیکی گه وره ی بو دروست کرد که پیا یان ده گوت به غدان نه گه ر نه حمه دی میژدی ده هاته وه، ده به غدانه که ی دهناو، دهنه ده هاته ده ری و خه ریکی رابواردنی ده بون، هه تا پوژیکی نه حمه د به بی نه وه ی فکرو بیریکی له هیچ شتیکی کرد بیته وه و به بی وه ختی هاته وه مالّی، یانی نه نیوپوژبو نه شه و، هه رچه ند، نه و کو شک و تالاره له ده روازه یه وه تا دیوی دانیشتنی سی زهنگی هه بون به لām خیزانی به شه پریوی دیت و هیچی نه گوت و هه روا به بی دهنگی وه کو هیچ نه بویی گه پاره بو مه دره سه ی.

نه حمه د نه و ماموستای له کنی ده خویند ده گه لّ یه ک زۆر سه میمی بون، هه رپاژیکی نه حمه ده ییابه ماموستای ده گوت، به تایبه تی وه زعی ته ی خوئی و مالّی.

که چۆره‌لای ماموستای ئه‌وه‌ی چاوی‌پی‌که‌ و تبه‌بوژی گێپراوه، مام وه‌ستا پیی گوت
ئه‌حمه‌د بچو، زه‌نگی ئه‌وه‌لی به‌لوکه‌ی بناخه‌ و دیسانیش هه‌ریه‌ بی‌وه‌ختی بچۆه‌ مائی،
ئه‌حمه‌د به‌ده‌ستوری ماموستای کاره‌که‌ی کرد، ئه‌وجارخیزانی شه‌پریوتر دیت هه‌تا
زه‌نگه‌که‌ی دوه‌میشی به‌ست ئاوا، بوئی مه‌علوم بو که شتێک ده‌گوێی دا هه‌یه‌ و
خیزایه‌کی، چو ئه‌ویشی بو ماموستای گێراوه.

ماموستا، گوتی زه‌نگی ئاخیش بیه‌سته‌ وه‌ریه‌ بی‌وه‌ختی بچۆه‌ بزانه‌ چ ده‌بیت
وچ ده‌ بیینی به‌لام هێدی وه‌سه‌ره‌خۆق وشیاریه‌. ئه‌حمه‌د.
ئه‌حمه‌د. ئه‌وجاریش به‌قه‌سی ماموستای کرد زه‌نگی ئاخیشی به‌لوکه‌ی ئاخنی
وه‌ژورکه‌وت خانم هه‌رئه‌وه‌نده‌ی پی‌کرا. سه‌عدونی ده‌سندوقی هاویت و بوخۆشی
هه‌روابه‌پوتی له‌سه‌ر سندوقی دانیشیت

ئه‌حمه‌د. لیبی‌پرسی ئه‌وه‌بوخۆت پوت کردوته‌وه، له‌جوابدا، ده‌لی ئه‌حمه‌دشا، به‌خوای
هێنده‌گه‌رمایه‌ وه‌خته‌بخنکیم هه‌رسۆزه‌ی باشی نایه‌ ئه‌وه‌پۆمائه‌.

ئه‌حمه‌د ئه‌گه‌ر ئاوا دیت له‌به‌رخوێپه‌تی؟ ده‌ست وپی سبیلکه‌یی خۆشه‌ویستی
ژنه‌که‌ی هێچی نه‌گوت به‌لام هه‌موه‌یوایی ژبانی ده‌گه‌ل ئه‌وژنه‌ی چۆه‌ فه‌نایه‌، وه‌ک
ده‌لێن پسه‌که‌ی لی‌بووه‌به‌خوری، وه‌ده‌رکه‌وت وابه‌عاجزی، پوی ده‌چواریاغی کرد له‌سه‌ر
کانیه‌له‌بن دارێکی به‌غه‌مناکی دانیشیت، هه‌رفکرێ له‌وه‌زعی خۆی وژنه‌که‌ی ده‌کرده‌وه،
ئه‌ی ئه‌هلی مه‌جلیس جه‌نابی قازی ژن ئه‌وه‌تاعه‌مه‌لی ئاویان هه‌یه‌، چ به‌قابه‌ژنان
ده‌که‌ی.

ده‌روێشه‌که‌ی دی وه‌خۆ هاته‌وه‌؛ ئیدی له‌بیرچۆه‌بجیت ئه‌وه‌مه‌وزوعه‌ی بۆمه‌لای
بگێرێته‌وه؟ ئه‌وه‌ده‌روێشه‌که‌چکی به‌مندالی کپی بوه‌رله‌مندالێش پاپووسی ئه‌وکچه‌ی
ده‌عه‌سای کردبو پێکه‌وه‌ده‌غاریدا. ده‌ژبان هه‌میشه‌بووه‌موجێگایه‌کیش ئه‌وه‌ساییه‌ی
هه‌ریه‌ده‌ستی وه‌بو؟ ده‌وریش هات له‌بن دارێکی دانیشیت، جانتای داناعه‌رزی وه‌سای
له‌سه‌ر جانتای داناو په‌شته‌مالێکی پاخست، برێکی ته‌ماشای ئه‌ولاو ئه‌ولایان کرد، که‌سی

نه دیت. نه حمه دیش چونکه وای خوئی شارد بووه، نه ویشی نه دیت و، ده رویش عه سای ده ست دایه هه لی هاویشته حه وای، ته ماشای کرد بوبه ژنیک هه تا ده ست هه لیتنی که له گه ت و جوان و خوین شیرین، هه رخوش بو تیی وه پرامیتی.

ده گه ل ده رویشی ده ستیان ده نه ستوی یه کتر کرد و پاش سوحبه ت و عیشق بازی ده رویش ده هوشه وه چو و بی هه ست لیبی که وت.

ژنه ش، هینای بریکی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی ده رویشی داهینا و به ته وای بی هوشی کرد، نه و جارد هه ستی ده باغه لی پاکرد؟ سیتیکی سوروگه شی ده رهینا و هه لی هاویشته بوبه کورپه جحیل یه کی زورله خوی جوانتر، نه و جار نه ودوانه، ده ستیان کرد به که یف و سوحبه تی، پاش نه وهی له هه موشتیکی خه لاس بون ده ستی به سه روچای کورپه ی داهینا بووه به سیوده باغه لی نا هینای بو سوئی له به رده می ده رویشی ساز کرد و نه ویش وه خواته وه،

نه و جارد ده رویش ده ستی به سه روچای ژنه که ی داهینا بووه به عه سا؟ بیخه به ر له هه موشتیکی و چ پوی داوه و چ بوه ده ستی داعه ساو جانتای هه تابروات. نه حمه د نه وه له ی پی باش بوه بوئاشکرا بونی کاری، خوئی پیکای پی ده گری و ده لی نا هیلیم برپی، نه و بو بو نیوه پویه میوانی منی.

هه رچه ننده رویش زوری پیی سه یرده بی ناخر کورپه پاشایه ک ده رویشیکی گه پیده بانگه یشتن کات هه رجوریک بولیی قه بول کردو نه حمه دچووه مائی، پوی ده خانمی کردو کارم به نوکه رونیتومائی نه سی مه جومعان خوارد هه منی بوخومان سازکه، میوانمان هه یه ؛ لیبی پرسى: میوان کی یه ؟ نه حمه د: ده رویش سه عیده !

خانم: باشه سی جیگامان بوچییه ؟ نه توده گه ل ده رویشی هه رمه جومعیکوبه سه ! نه منیش که میکم خوارد یانه خوارد هیچ عه یبی نه !

نه حمه د ده لی نه خیر! نه تو سی مه جومعان بو سازکه و کارت به وهی نه بیت؛

به لی نه وده چون له دیوی تاییه تی دانیشتن. خانم هه رنه وده می مه خافه تی لی به یدابو. و زویشی پی ناخوش بوه ده رویشی برده دیوه که ی خویان و خانم به په له په ل سی

مه‌جومعه‌ خوارده‌مه‌نی حازرکردو هیتای له پیشی دانان.

ئه‌حمەد مه‌جومعه‌یه‌کی له پێشه‌خۆی ویه‌ک له پێش ده‌روێشی ویه‌کی له پێش خیزانی دانا:

ئه‌حمەد به‌ ده‌روێشی گوت: ده‌ی مام ده‌روێش په‌فیقت بێته‌!

ده‌روێش وه‌ک راپه‌چینه‌یی رانه‌چەنی و ده‌لێ په‌فیق؟ ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد. ده‌لێ ده‌بیته‌ بیته‌.. ده‌روێش: باوه‌رکه‌ په‌فیقم نیه‌.

ئه‌حمەد: ده‌هه‌سته‌ عه‌سایه‌که‌ت هه‌لاوی بابزانی چۆن ده‌بی!

ده‌روێش که‌گویی ئێبو گوتی عه‌سایه‌که‌ت هه‌لاوی زانی ئاگای ئێبو! چاری نه‌بو

هه‌ستا عه‌سای هه‌لاوێشت بووه‌به‌ژنه‌که‌!

ئه‌حمەد به‌ ده‌روێشی گوت ئه‌تووهره‌ ده‌گه‌ل من له‌ سه‌ر مه‌جومعه‌یه‌کی دانیشین،

به‌ژنی ده‌روێشی گوت پچو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌مه‌جومعه‌ی دانیشه‌؟

ژنه‌چوله‌کن مه‌جومعه‌که‌ی دانیشته‌ و ئه‌حمەد: ده‌ی خوشکم ئه‌تۆش په‌فیقه‌که‌ت بێته‌.

ژنه‌په‌نگ و پوی گۆرا نه‌گه‌ر. ئه‌حمەد له‌کن ده‌روێشی پێی گوت په‌فیقت بێته‌ ژنه‌ گوتی

په‌فیق چی ئه‌من په‌فیقم نیه‌!

ئه‌حمەد: ده‌ی په‌فیقت بێته‌ ده‌ی ده‌زانم په‌فیقت هه‌یه‌!

ئه‌وه‌جارد ده‌روێشیش ده‌گه‌ل ژنه‌ی سوێندی ده‌خواردو ده‌یگوت په‌فیقی نیه‌!

ژنی ئه‌حمەدی ئه‌گه‌ر چاری به‌ئو عه‌ساییه‌ی که‌وت و بوبه‌ ئه‌وژنه‌ ئه‌ویش زۆر ترسا

ئه‌حمەد به‌ژنی ده‌روێشی گوت ده‌هه‌سته‌ ئه‌تۆش سیوه‌که‌ت ده‌ریته‌ وه‌لێ باوی!

ژنه‌ئه‌گه‌ر زانی ئاگای ئێبو هیتده‌ی دیش تێک چوو هه‌روه‌ک شیتانی ئێهات و پاش

نۆرپرکێشی و به‌زم هه‌للا ولای ده‌رکێشی ئێگیرابو هه‌یج عیلاجی نه‌بو سیوه‌که‌ی له‌باغه‌لێ

ده‌ره‌مینا و هه‌لێ ئاوێشت و بووه‌ به‌کوڕه‌جێته‌که‌!

ئه‌گه‌رده‌روێش چاوی به‌ئو وه‌زعی که‌وت هه‌روه‌کوماخولیا یان هه‌ستا پێ

و ئه‌حمەد. گوتی دانیشه‌وه‌جێگای خۆت جاری کارمان ماوه‌. به‌ژنه‌ش ده‌لێ: ئێوه‌ هه‌ردو کو

له‌سه‌رنه‌و مه‌جومعه‌ی دانیشن.

نه وچار. نه حمده پوي دده روښي کرد وگوتی بزانه په فېقم بوځوت پيدا کرد په فېقم بوځه فېقيشت پيدا کرد، نه توش پياوېه په فېقيکي بوځه وپه فېقه ی من پيدا بکه؟
 د روښ هم له بهر غره زی خوی که وه زعی وای لی هات حالی بوو. پښی خوش بوکاری نه وانیش ناشکراکا. د روښ پوي ده ژنی نه حمده ی کرد وگوتی ده ی خانم نه توش ناوالت بیتنه خانمی نه حمده ی به له رزه له رزو به ترسه وه ده لی نه من ناوال وپه فېقم هر نه حمده شایه. د روښ وای گوی لی ده بی که چه شیریکي پی ده بی، ه لی کښا که چه شیره که ی وپای کرده سر په غدانی، شه پیکي له په غدانی داو سه عدونی له نیو په غدانی به مړخیش مړخیش هیتا ده ری.

نه ی نه هلی مه جلیس: جه نابی قازی چ نعتیار به ژنان ده کن نه وه تا ژن عه مه لی ناوایان هیه.

نه حمده گوتی کابرای جغاره فروش نه توش ده گله خانمی له سر نه و مه جومعه ی دانیسه! هر چه ند ناکریت نابیت و هاواریان کرد، فایده ی نه بو گوتی نیوه ده بی به یه که وه نانی بخون!

به لی! نه حمده، ده گله د روښی و، ژنی د روښی ده گله حریفی و، سه عدون ده گله خیزانی نه حمده ی، نانینان خوار دیا نه خوارد، نه حمده. وده وریش هر دوکیان ژنه کانیان ته لاق دان و به ره لایان کردن.

چونکه زانیان خه تاله ژنه کانیان په عاده تی نه وزه مانه ی وابوه یان له بهر خو پرتیانان جیان به حریف یا که له گای ژنه کانیان نه گوتوه.

به لی! نه وانه ژنه کانیان ده گله حریفیان وده درکه وتن و پوښتن. نه حمده د روښ نه گهر ته نیامانه وه، نه حمده پوده د روښی ده کاوده لی نه من مالیکي زورم هیه، هر که سیکی بلتی بو ت ده خوارم و بو ت دینم. د روښ: نه من نه وژنه م به مندالی کرپوه، وپوحم ده نه وعه سایه ی کرده که بیست و چوار سه عاته به ده ستمه وه یه، دیسان حریفی بوځوی پيدا کرده؟ چون چه ژنیکي پيدا که م و به قای پی بکه؟ نه من هه تاموم

تازه ژنی ناهینم، نه توش بوخوت که یفی خوته !

نه حمه د: هه رچه ند نه من جحیلّم، هه رته جحیلّمه، به لام هه روه کو بوخوت دیتت
نه من کو ره پاشایه کم ونه ژنه م به دلی خۆم هیناوه، هه روه کو نه من به ویستی خۆم هیناوه،
ژنه که ش هه روابه ویستی خۆی بوه و که س زۆری لی نه کردوه، له سه رنه و حاله ی بجیت ئاوا
ئابروی من به ریت، نه و کاره ناحه زه ی بکات نه منیش، تازه هه تا ماوم ژنی ناهینم.

ئه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی! نه وه تا ژن کاری ئاوا ده که ن چ ئیعتیار به
ژنان ده که ن ؟

ده رویش ده گه ل نه حمه دی هه ردوکیان بی ژن مانه وه کو تر له نه و هه مو وه خته ی دا که
بی ده نگ دانیشتبو، نه و جار وه جواب هات.

وتاری کوتری می یه :

پوی ده قازی و مه جلیسی کرد وگوتی.

جه نابی قازی! به لی ژن هه یه ژنو چکه ش هه یه! پیاو هه یه و پیاو و چکه ش هه یه!
ده گێرنه وه ده لێن تاجریک به نیوی خواجه حه سه نی به سراهه خه ریکی توجاره تی بوه
سالی جاریک یابه دوسالان جاریکی ده چۆ به غدایه بو توجاره تی و حو جره یه کیشی له وی
هه بوه و زۆرده وله مندو به نۆو مال و مالداری،

هه ره شاری به سراهه له گه ره کی ماله خواجه حه سه نی، لاوی که به نیوی میرزا برام به
خوی و حه بیبه ی خیزانی وقه ره واشیکی، خه ریکی ژیا نی ئاسایی خویان بون:
نه و جاره ی خواجه حه سه ن نه گه رسازیو برۆ بو توجاره تی ده نگ ده گه ره ک و کۆلانسان
گه را که نه وه خواجه حه سه ن دچینه به غدایه، حه بیبه به میرزا برامی گوت بو نه توش ناچی
بو توجاره تی ده پچو چیدی به بیکاری له مالی دامه نیشه !؟

میرزا برام: ئاخه به چی بچم خۆه یچم به ده سته وه نی به بی پول بۆ کو ی بچم ؟!
حه بیبه ماره یی خۆی سی گه وه ری هه بون له پاش نه ستوی له بن پرچی شار دبو نیه وه. گوتی
گه وه ریکت ده ده می به ره بیفرۆشه، نه سباب و شتومه کی سه فه ری سازکه .

میرزا برایمیش قبولی کرد، گه وهری لی وه رگرت و بردی فروشتی و هه موئه سبابی سه فیری کپی وبه خیزانی گوت نه من نه وه ده پۆم نه گه ر هاتمه وه وگوتم خالکی پهشت له نیوانی سینگ ومه مکانه؛ نه منم ده رکهم لی بکنه وه ده نا له که سی مه که نه وه ها، خیزانیشی گوتی زۆرباشه برپوخوات له گل.

میرزا برابرم په گه ل کاروانی که وت و پۆی. چه ندمه نزل پویشستن، دانیشتبون بۆحه سا نه وهی، ده ستیان کرد به قسان: ژنی فلان که سی ژنی چاکه، فلانه ژنه وایه و ... خواجه حه سه ن به ئانقه ست باسی ژنی میرزا برایمی هیناگوژی.

هه ر پوی ده میرزا برایمی کرد وگوتی نه لجان ژنه که ت پویشستوه هه ربوئه ششی نه توئارد و ته کاروانی! میرزا برابرم گوتی نه خیز؛ وانیه! پاش بریک قسه ویه به ریک هه لاجون وایه وایه قیره و چه قه چق گریویان له سه رکاروانه که یان کرد وگوتی نه وه ده چم نیشانه شت بو دینمه وه. ده نا با کاروانه که ی من بو توژی، چونکه میرزا برابرم هینده ی ئیمان به ژنه که ی بو نه ویش گریوه که ی ده گه ل کرد و لیلی قبول کرد.

خواجه حه سه ن گه پراوه بو مالی. هه تا حيله یه کی سازبکات، هه م ئابروی میرزا برایمی و حه بیبه ی به ریت، هه م کاروانه که ششی لی به ریت وه، نه وه ش بوخوی نه وعه کاسپیک بوله نیوده وله مه نده کاند؟

لیتی سواری نه سپیکی ویرغه بوو! هاته وه وخوی گه یانده ماله جیرانیکی میرزا برایمی، بریکیشی پول دانی و، و بریکی دیکه ششی وه زعی ماله میرزا برایمی لی پرسین به تاییه تی وه زعی حه بیبه ی که چون ده کرئ بیبینم، هه رچه ندی ده لئین پولیشوده ده می! به لام ژنی جیرانی میرزا برایمی پیتی گوت که به هیه ج جوریک نا کرئ ژنی میرزا برایمی ببینی، چونکه قه ت له مالی وه ده رنا که ویت نه گه رکاری بازارپیشی هه بیت قه ره واشی هه یه ده دینیریت بو پیک هینانی کاری بازارپی، بوخوشی هه موپوژی به یینی شه وورپوژان هه لده ستیت هه تامه لا بانگ ده دا هه رغوسلی گوناحان ده کا، پاش مه لا بانگ دانی نوژی ده کات جانه و جارده ست ده کا به کاری مالی.

وه ختیک خواجه حه سه ن گوپی له نه و قسانه بو نه و جار پیی گوتن، باشه له کوئ

غوسلّی ده کاو ده ست نویژی هه لده گریته.

ماله کابرای گوتیان له نه و دیوانه کیهی چه مامی هه یه وله چه مامی غوسلّی ده کاو ده ست نویژی هه لده گری. خواجه چه سه ن گوتی، نه و نه ده یارمه تییه م بده ن نیردیوانیکم ویده ن، هیچی دیکه م له ئیوه ناوی وله به رماله خوشی نهیده ویراخو ئاشکراکات، به ئی ماله کابرای به نه و پولله ی که له خواجه چه سه نیان وهرگرتبو، یارمه تیان داو نیردیوانیکیان ویدا، چونکه سه رچاوه ی هه موکاریکی پولله، نامه رد. ده توانی خوئی پی پاره شیینی.

خواجه چه سه ن شه وی به نیردیوانی داوه سه رکه وت و له تاریکیای شه وی که لگی وهرگرت به قهرای جی چاویکی له دیواری چه مامه کی کون کردو، چاوه پروانی هاتنی چه بیبه ی بو هه تابیت (بوچه مامی)

تازه شه وده زینگاوه، دهنگی لاق وشه قه ی ئافتاوه وله گه نی هات، چه بیبه به چراوه هات له چه مامی خوئی پوت کرده وه، خه ریکی خوشوتنی بو؟ بی خه به رله وهی کاک حاجی چه مامی کون کرده وه ته ماشای له شی پوت وقوتی ژنیکی مسولمان وله خواترس ونامه چه م ده کات.

جه نابی قازی نهی نه هلی مه جلیس؛ ژن هه یه ژنو چکه ش هه یه !

پیاو هه یه و پیاو چکه ش هه یه !

به ئی! نا حاجی چه سه ن ته ماشای کرد، دیتی که دو گه وه ری به بن پرچی وه نه، خیرایه کی هاته وه خوارئ وگه پاره بولای کاروانی.

کاروانه که ش هه رله جینگای خوئی مابو وه چاوه پروانی هاتنه وهی خواجه چه سه نی بون، که دبرونیزیکی کاروانی بو؛ په فیه کانهی چاویان پیتی که وت چونکه پیاوی ده وله مه ند. ریایی له به رده که ن و بریکی به پیره چون هه تا بشزانن خواجه چی کرده؟! له نه و سه فه ره یی قازانجی کرد وه یان زهره ر؟!

گه بیشته وه و سلاوی کردو به خیر هاتنه وه یان کردو بی نه وهی موله تی بده ن لی یان پرسى: خواجه چت کرده؟ شیرى یان پتوی؟!

به‌لّی؛ خواجه وه‌قسه هات ئه‌پڕۆه‌للا ئه‌من نه‌مگوت، خو‌به‌خو‌پایی نیه، پیتان‌وا‌یه
ئه‌من به‌ق‌ه‌ت میرزا برابیمیش نازانم؛ خودا ده‌زانی، هه‌رک‌س بجیت له‌ پشت ده‌رک‌ی ب‌لّی
خا‌ل‌ئ‌ئ‌کی په‌شت له‌ نیوانی سینگ ومه‌م‌کانه ده‌ست به‌ج‌ی ده‌رک‌ی ئ‌ده‌کاته‌وه، و‌ک‌ه‌یف‌ی
خو‌ی ده‌گ‌ه‌ل ب‌که، ئه‌وه له‌ قاوه‌خانان باسکی ئ‌ه‌ه‌ل‌کردون و سه‌مای بو‌ ده‌کات و
چه‌رته‌مه‌شی ده‌گ‌ه‌ل ئ‌ده‌دا، کوا ژنت! به‌رخم من‌دال‌ی. ؟

باشه‌خو‌ک‌س نه‌بو‌ب‌لّی وانیه یاچۆن وایه‌کاروانج‌ی هه‌مولایه‌ک ومیرزا‌برابیمیش لایه‌ک
به‌لّی! میرزا برابیمیش به‌ته‌ن‌ی بی‌ قسه‌ماوه، کاروانه‌ک‌ی دو‌پ‌اند، خه‌ریکی گه‌پانه‌وه‌ی بو،
به‌لام نه‌ی و‌ئ‌را، له‌لایه‌ک له‌ به‌رلۆمه‌ی عه‌بدان وله‌لای دیک‌ش له‌حه‌بیبه‌ی زۆر ده‌ترسا.
نه‌ی و‌ئ‌را ب‌گ‌ه‌پ‌ته‌وه‌و خواجه حه‌سه‌ن‌یش پ‌ی‌ی‌گوت، بو‌ ده‌گ‌ه‌پ‌یه‌وه، ببه‌ پ‌ی‌او‌ی من
حه‌قی خو‌ت ده‌ده‌م‌ی، هه‌تا ده‌چینه به‌غ‌دایه، له‌و‌یش بو‌خو‌ت کاری ب‌که، به‌ل‌کو ش‌ت‌ئ‌ئ‌کی
په‌یدا ب‌ک‌ی و به‌ده‌ستی به‌تال نه‌گ‌ه‌پ‌یه‌وه ؟

له‌لایه‌ک ئه‌ومه‌ره‌ده‌ی به‌سه‌ره‌ئ‌نا له‌لای دیش مال‌داری بو‌ ده‌کردوزگی پ‌ی‌ ده‌سه‌تا.
میرزا برابیم به‌ناچاری قبو‌ل‌ی کردوبه‌پ‌ی‌او‌ی خواجه‌ح‌سه‌نی به‌سرایه. ئه‌وان وه‌پ‌ئ‌که‌وتن،
قوله‌یه‌کیان ده‌گ‌ه‌ل‌بو، ته‌ماع‌ی پ‌ئ‌ن‌یش‌ت وب‌وک‌یف و‌را‌بو‌ارد‌ن‌ئ‌ی بۆماله‌ میرزا برابیمی گه‌پ‌واه،
هه‌تا گه‌ب‌یش‌ته پشت ده‌روازه‌ی چه‌ندی ک‌ئ‌شا،
بانگی کرد: ده‌رک‌م ئ‌ب‌که‌نه‌وه، خا‌ل‌ئ‌ئ‌کی په‌شت له‌نیوانی سینگ ومه‌م‌کانه‌حه‌بیبه‌وقه‌ره‌واشه
ک‌ی عه‌جایب مان گو‌تیان میرزا‌برابیم بۆ‌نا‌ز‌و‌گه‌پ‌اوه‌ته‌وه‌چه‌ب‌وه، شه‌بو. بو‌یان مه‌علوم نه‌بو.
خولاسه‌ی که‌لام ئه‌گه‌رچ‌ون و ده‌رک‌یان کرده‌وه، قوله‌هاته‌ژو‌ری،حه‌بیبه‌ پ‌ی‌ی‌گوت
له‌چی ده‌گ‌ه‌پ‌ی چه‌کاره‌ی؟!

قوله‌گو‌تی ئه‌من به‌ئه‌ونیو‌ر نیشانه‌ی هاتوم بو‌ که‌یف و‌را‌بو‌ارد‌ن‌ئ‌ی.

حه‌بیبه‌به‌خو‌ی وبه‌قه‌ره‌واشه‌ک‌ی به‌ف‌ئ‌ل‌ قوله‌یان گ‌رت وبه‌چارمیخه‌له‌به‌ریکیان
ک‌ئ‌شاوه‌پ‌ر‌ئ‌ئ‌کیان به‌داران ئ‌دا، قوله‌گو‌تی بو‌ خاتری خودای! ل‌ئ‌مه‌ده‌ن حه‌بیبه‌گو‌تی
باشه‌ ل‌ئ‌ت ناده‌م، به‌لام پ‌ئ‌م ب‌لّی بزانم مه‌سه‌له‌چی بۆهاتویه‌ک‌ی ف‌ئ‌ری کردو‌ی، قوله‌گو‌تی

باشه لیم مه دن هه مو شتیکو پی ده لیم!

دهستیان له لی دانیتی هه لگرت وقولهش ته وای مه وزوعی خواجه حه سن و میرزا برایی به پونی بو گیرانه وه.

حه بیبه قولهی به قه ره واش و جیرانی نه سپارد گوتی به ری مه دن. پوژی جاریکی دارکاری که نه هه تا بوخوم ده که پیمه، ده رکهش له کهس مه که نه وه!

به لی! حه بیبه گه وه ریکی دیکهشی له بن پرچان ده رهینا و چو خوردی کرده وه شهش حهوت نه سپی چاکی به هه مو شت و مه که وه کرپن به رگی پیاوانی ده به رکرد و شهش حهوت نوکه ریشی گرتن، هینانی نوکه ره کانی زۆره جوانی ته یار کردن له هه مو باریکه وه. به رگی جوان و نایابی بو نوکه ره کانی کری، نیوی خوینا، نه حمه د ناغای کویتسانی؟

حه بیبه هه رسالیک ده بو نه ده بو میردی به میرزا برایی کردبو، زۆر جوان چاک بوو به هه بیبهت و هه روانیترانه خولقابو، ناوا خوئی ساز کرد بو تو له نه ستانده وه ی له خواجه حه سنی به سراسری؟ که وته دوی. کاروانی خواجه حه سنی. کاروانی خواجه حه سنی گه بیشته به غدایه و نه ویش پاشی دوسی پوژان به خوئی و به نوکه رانی گه بیشته به غدایه، مه نزلکی خوش و نا راسته ی به کری گرت له جیگایه کی خوش و یاسه فا. کاری پوژانه ی، که پان له نیو شاری وه کو قاوه خانه و کاروانسه راو... بو؛ چونکه زۆره دل بو، جاروبار پولی قاوه خانه ی به عزه که سیکی ده دا، به دایمهش پینج شهش نوکه ری بو شناغ و ته یاری ده که ل بون زۆریان خوش ده ویست، ورده ورده خه لک ناسیان. خوئی به میری به غدایهش ناساند.

ده که ل نه و که پان و هات و چویه میرزا برایی د یته وه؟ هه رگه بیشتبونه به غدایه خواجه حه سن ده ری کردبو، چوبو ببوبه شاگرد مزگر.

پوژیکی نه حمه د ناغا چو کن وه ستای پیی گوت مام وه ستا بریکن قاپی پیس هه نه نه و شاگردت بنیره بیان هیئی بون سپی که وه.

وه ستا هه رزۆیکی گوتی میرزا برایم ده خزمهت ناغای پرا بچو، قاپ و مه کان بیته هه تا سپیان که نه وه.

میرزا برایم ره گهل نه حمده ناغای که وت. له پیته به میرزا برایمی گوت بو نایه لای من چونکه نه من پیو یستیم به چه ند نوکه ریکی دیش هه یه نه گه رمیرزا برایم چاوی به نوکه ره کانی نه حمده ناغای که وت له شایان به قای نه ده کرد قبولی کرد و قاپه کانی لی وهرگرتن و بردنی بوکن وه ستای سپیان که نه وه. به وه ستای گوت ده بی ئیجازه م بده ی نه من ده پۆم چیدی کاری ناکه م، وه ستا ده لی باشه خو نه تود و پۆزه کاری ده که ی نه خیر ده پۆم خولاسه وه ستا ئیجازه ی دا و پو یشته.

به لی! میرزا برایم هات بو کن نه حمده ناغای به نوکه ری.

نه حمده ناغاده ستیکی به رگی جوان وه کونوکه ره کانی دیکه ی یابریک جوان تر به نه سب و هه مونه سبابیکه وه بوکری و کردیه نوکه ری خو نوکه ره کانی نه حمده ناغای میرزا برایمیان ده شوپاند و بویان مه علوم نه بوچون و به چه، جوریک گه یوه ته به غدایه، به رگی شاگرد مسگه ره که شی لی وهرگرت و ده بوخچیکی ناوه لی گرتن بۆ پۆزی پی ویست و به لگه. جه نابی قازی! نه ی نه هلی مه جلیس! به لی پیاو هه یه پیاو چکه ش هه یه، نه گه رزن هه یه ژنو چکه ش هه یه!

ده گهل هات وچۆیه شاره زای هه موجیگایه کی ببو، دوکانی خواجه حه سه نیشی دیتبۆه.

له زۆرجیگایانیش باسیان ده کرد چونه فلانه دوکانه ی و فلانه قاوه خانه ی و ده گهل خه لکی که ده داو، ئیحترامی عاله میی راده گرت. خه لک زۆریان خو ش ده ویست وای خو ریک و پیک کردبو به نیقاب و شتومه کان که س نه یده زانی نه وه ژنه.

پۆژیکی ده سه ته به رگیکی جوانی ژنانه ی کپی و بی نه وه ی نوکه ره کانی بزانه زۆر به بی ده نگه به رگه جوانه که ی ده به رکرد و چارشیی به سه سه ری داداو، ده پیشد اموریکیشی به نیوی نه حمده ناغای کوستانی که هه لی قه ندبو، ده باغه لی ناو بریکی میوژو گو یزه لگرتن و ده رمانی بیهوشی پیوه رکردن، له گهل تابله مه و چه ندکه لپه په ژی و بریکیشی ده رمانی بیهوشی زیادی هه لگرت و، به ره و دوکانی خواجه حه سه نی وه پی که وت.

له نه ولولای دوکانې پرېکړاوه ستاوه تادوکانې خواجه ی چول بو، نه و جار وه ژورکه وت گوتی، خواجه زانیومه نه تو گه وه ریکت هیه، نه منیش گه وه ریکم هیه، هاتوم گه وه ری خوتم پی بفروشه یان گه وه ری من بکړه.

خواجه پرېکړل دنیائی به تمه منیش بو، نه گه رچاوی به حه بیبه ی که وت وه ختابوشیت بی له سوئیانی. وگوتی نه من له خودام ده ویت نه و گه وه ره ی دیکم وه دده ست که ویت. هر خیرایه کی دوکانه که ی داخست و حه بیبه ی وه دوا ی خو ی دا، بومه نزلې خوی وه ر ده رکه ی پی داچونه ژوری قفلېکی لې ده داهه تاحه وت ده رکه ی له حه بیبه ی داخستن؛ برديه نه ومزله چوله ی نه گه ره ربونه وکاروفیلانه ی سه روبه رکردبون و نه و جار پوی ده حه بیبه ی کرد: وهره دانیشه. حه بیبه ده لې کړا گه وه ره که ت؟

خواجه ده لې خوات لې پازی بیت گه وه ری چی نه من بوخوم گه وه رم بو تو! حه بیبه: نه منیش هر نه وه م ده ویت نیدی ده وه ره نه توش ده میکی له کم دانیشه و بریکش قسه ی ده خو ش خو شم بو بکه و باهیندیک پی بکه نین قاقایه کی کیشاو.

خواجه هات له کنی دانیش ت ماچ وموچیکې کرد یانا، حه بیبه میوژ وگوژی هیانه ده ری وگوتی وه ره دوسی ده نک میوژوگیزان بخوین وقسه خو شه کانیش بکه ین. خواجه به نه و قسه ی وبه میوژوگیزان زورکه یف خو ش بوله به رپیسینیانی هیچ بیریکې لې نه کرده وه و چوله کن حه بیبه ی دانیش ت وه ر دوده نکې میوژوگیز خواردوبی هوش بو، ولپتی که وت برویکې دیکه شی ده رمانی بی هوشی به دم ولوتی وه ر کرده تا وه هوش نه یه ته وه.

نه و جار هینا ی په ژیه که ی ده نیو تابله مه ی ناو. ناوری پی ونا، تابله مه ی هه ل سوړاند ناوړ گه شاو. خواجه حه سنی پوت کرده وه وموړه که ی به ناوری سوړ کرده وه وبه سمی خواجه یه ونا؛ به جوریک نه گه ربه ناشکرای د یاربو «نه حه دناغای کویتسانی»

شت و مه کی کوکر د نه وه وده رکه کانی یه ک له دوا ی یه کی هه لگرتن وگه راوه بو لای مه نزلې خو ی، بیده نکه ی لې کرد هه تا هشت نوده پوژان.

دوا یه پوژیکې، دوسی نوکری وه دوی خوی دان و چو له دوکانی خواجه حه سنی

وه ژورکه وت.

خواجه! فلانه پارچه ته په بوړانك وجوغه ی پیاوه کان؟

خواجه حه سەن که زورک زولواز ببو ژور به نارپه حه تی توانی ئاوړېداته وه، نه حمه دئاغا لیی پرسی: نه وه بو وای؟ خواجه.

خواجه: نه حمه دئاغا گیتان که میك نه خوشم!

نه حمه دئاغا: نه گەر وایه جار ی لیی گه پړی دوايه د یمه وه.

چووه؛ پاش حه وتویکی دیکه هاته وه دوکانی خواجه ی چاوی لی کرد چاك ببووه خواجه! فلانه پارچه ن بو بیته.

خواجه زویکی هه ستاو: نه وهی ده فەرموی جه نابی نه حمه دئاغای!

به لی! بریکی پارچه کړی و چووه مه نرلی خوی.

نه ی نه هلی مه جلیس! جه نابی قازی! ژن هه یه ژنوچکesh هه یه

پیاو هه یه پیاوچکesh هه یه!

نه حمه دئاغا، کاری گه ییشتبو جیگای خوی وده با دهست به کاریا، به یانی زو نوکهره کانی حازر کردن به بهرگی جوان وموړه تته بی، وه دواي خوی دان، بو دیوانی میری به غدايه، که گه یشتنه ده رکی، به ده رکه وانی گوت عه رزی میری بکه ن، نه حمه دئاغای کویتسانی کاری له خزمه تته هه یه. داخوا ئیجازه یه.

ده رکه وان که چونه ژوری پاش چه ند ده ققه یه کی ئیکیک له نه میندارانی میری هاته ده ری و گوتی نه حمه دئاغا؟ فەرمو.

نه حمه دئاغا که چو ژوری به ئیحتیرامه وه سلاو نه حوالپرسی میری کرد نه ویش

ئیجازه ی دانیشتنی پی دا. پاش سه رقی قاوه وه لیانی ئاواي عه رزی میری کرد

نه من ماوه یه ک له وه پیش، یه کیك له پیاوه کانم بی شوین ببو؟ نه وپوژانه هه رلیره دیتومه ته وه

هه ربو یه ش هاتبومه ئیتره؟ وجانه وه هاتومه ته خزمه ت جه نابت هه تا بزانه چ ده فەرموی؟!

چونکه به بی ئیجازه ی میری به بی نه ده بی ده زانه هه رجوره حه په که بیکی بکه م!

میر: پیاوت هه رکه س بیټ، ئیجازه ت هه یه ده گه له خوتی به ریوه. به لام پیم خوشه بزانه کتیه؟
 نه همه دئاغا عه ززی میری کرد: قوربان! خواجه حه سه نی به سراهه هه یه لیری نه وه پیاوی من!
 میر ته عه ججویی کرد: جا چۆن خواجه حه سه نی به سراهه، پیاوی تویه؟! له وه تی
 نه من خواجه حه سه نی ده ناسم، سالی جارێک یان به دوسالان جارێک هاتوته نه وه غدا یه ی
 بوو! دوسته دی، نه مزانیوه پیاوی که س بیټ.

دیاربومیرباوه پی به قسه ی نه همه دئاغای نه بوچه قیشی بوباو پی نه بی خواجه حه سه ن
 که به دایمی هات وجوی به غدا یه ی ده کردو ئیستاش لاوێکی ئاواکه م ته من بلێ پیا ی منه.
 نه همه دئاغا عه ززی میری کرد: قوربان! نه من نیشانه م هه یه میر: نیشانه ت چیه.
 نه همه دئاغا: نه من هه مونو که ره کانم مورکردون؟
 لی پیرسی چۆنت موړ کردون؟!

گو تی قوربان! پاشه لی هه مو نو که ره کانم مورکردون به نیوی نه همه دئاغای
 کو یستانی! ئیستاش خواجه حه سه ن بابیت نه گه ره کی نه من ده لیم وابیټ نه وه چاکه
 ده نا نه ودا وایه هیچ! حازرم ته نبیش بکریم.

به لی! میر له دوا ی خواجه حه سه نی نارد، وه ختیکی خواجه حه سه ن هات و
 له وی حازربو، نه و قسه و با سه یان پی گوت به هیچ جورێکی، قبولی نه ده کرد.

چونکه بوخوی له وانه ی له وی بون باشترحالی بووده یزانی چ با سه ؟

نه همه دئاغا چۆنی ده پیشدا به میری راگه یاندبو دوپاتی کرده وه.

: نه گه ره له پاشه لی نه نوسرابو، نه همه دئاغای کو یستانی، دیسان حازرم ته نبیش
 بکریم، پاش کیشه وهه رایه کی زۆر میریش هه رپی و ابو داخوا چه مه وزوعیکه ده نا وانیه.
 نه گه ره خواجه حه سه نیان پوت کرده وه به ناشکرای ده خویندراوه نه همه دئاغای کو یستانی.
 میر به خواجه حه سه نی ده لی هیچ قسه ت نیه، په گه له نه همه دئاغای که وه.
 به لی! زۆر به ناعیلاجی ومپرخیش ومپرخیش په گه له نه همه دئاغایان ئیخست هه رتو که ره ی
 پیلکیان گرت و نیوه زۆری و نیوه ناخۆشی خواجه حه سه نی برده وه مه نزل و به رگی

نوکه ریه ی د بهر خواجه حه سنی کرد و نه سپنکی بۆ کړی و پره گه ل نوکه رانی دا.
 به لئ! نه حمه د ناغا؛ کاری خه لاس ببو که ل و په لی کوکړدنه وه و به خو به نوکه ره کانی
 و خواجه حه سنی به ره و مال بونه وه. شه وو پوژان پښکایان بری هه تا گه بیشتنه وه. له
 قه راغ شاری خویان پاگرت هه تا لای نویژی شیوان. له وه خستی بی ده نگی دا، بانگی
 نوکه ره کانی کرد، یه که یه که هموی نیجازه دان که بچنه وه ماله خویان هر له بهر نه وه وی
 له میژه له مالئ و ده درکه وتونه و ماندووبونه، بچنه وه سه ریکی له مالئ بدنه، جیگا په کی
 بۆ د یاری کردن پاش حه وتو یکی له نه و جیگایه ی یه کتری ببیننه وه.

مانه وه نه حمه د ناغا و خواجه حه سن و میرزا براییم.

نه و جار پوی ده میرزا برایمی کرد: نه دی نه تو مالت لیږه نیه؟!

میرزا براییم له ترسی خواجه حه سنی نه ی ویرا بلئ مالیشتم هیه، چونکه خواجه حه سن
 وای ناېو بردبو، له نیتو خه لکی ژنه که ی به خه را پ حیساب کردبو نه گه ر له قاوه خانان
 نه وه چهرته مه ی لی دده دا و سه مایه ده کا و ...

نه و جار پوی ده خواجه حه سنی کرد: نه دی نه تو مالت لیږه یه؟!

خواجه حه سن: به لئ مالم لیږه یه، نه گه ر نیجازه بفرموی ده چمه وه مالئ
 هه روه ختیکی بوم دانبی له خزمه تدا هه مه.

نه حمه د ناغا: باشه ناخر میرزا براییم نه توش مالت لیږه یه، بچووه مالئ و سه ریکی له
 مال و منداله که ت بده ووه ره وه.

میرزا براییم دیسان نه ی ویرا بلئ مالم لیږه یه له ترسی خواجه حه سنی.

نه و جار نه حمه د ناغا بانگی خواجه حه سنی کرد: خواجه وهره؟ کاغه زکی بنوسه و
 نیمزای که نه گه ر نه من پیایو نه حمه د ناغام.

خواجه حه سن کاغه زکی نوسی، نه من هه تا بعینم پیایو نه حمه د ناغای کویتستانیم
 و هرکات و ساتیکی هر کاریکی به منی هه بیت به بی هینانه وهی عوز و به هانه، به
 نه نجامی بگه یه نم.

کاغه‌زه‌که‌ی موژ و ئیمزا کردو ته‌حویلی ئه‌حمه‌دئاغای دا.

جه‌نابی قازی؛ ئه‌ی ئه‌ه‌لی مه‌ جلیس به‌لێ ژن هه‌یه‌ ژنۆچکه‌ هه‌یه‌.

ئه‌گه‌ر پیاو هه‌یه‌ پیاوچکه‌ش هه‌یه‌.

جا ئه‌حمه‌دئاغامیزا برایمی نارد هه‌رێ و پوی ده‌ خواجه‌ هه‌سه‌نی کرد: خواجه‌ هه‌سه‌ن! نامه‌رد، نائینسان! ئه‌تۆ که‌نگی ژنی میرزا برایمیت له‌ قاوه‌خانان دیت سه‌مايه‌ بکات؟! و چه‌رته‌مه‌ی لی‌دات وچه‌بکاو، چی وچی!؛

خواجه‌ هه‌سه‌ن مچوپکێکی له‌به‌ری پیی هاته‌هه‌رێ و چۆده‌توقی سه‌ری زانی ئه‌و دروزه‌لامه‌ی لی‌ ئاشکرا بوه‌وتوشی به‌لایه‌کی گه‌وره‌بوه‌، قوستیه‌وه‌ و گوتی ئه‌من غه‌له‌تم کردوه‌ ده‌نا وانه‌بوه‌ بم بورن، ئه‌گه‌ر ده‌مبورن ته‌واوی کاره‌ساته‌که‌ی له‌ ئه‌وه‌ل‌پا هه‌تا ئاخیر به‌ بێ دروؤ هه‌موتان بو‌ده‌گێرمه‌وه‌، ئه‌حمه‌دئاغا: بۆم بگێره‌وه‌،

هه‌موی به‌وردی بۆ گێژاوه‌ چۆن چۆته‌ ماله‌ جیرانی وبه‌ نێردیوانی‌دا وه‌سه‌رکه‌وتوه‌ وپاستی شوژکه‌ی کورن کردوه‌وته‌ماشای کردوه‌وها‌تۆته‌وه‌ به‌ که‌له‌ك کاروانی له‌ میرزا برایمی بردۆته‌وه‌ وپه‌مزه‌که‌شی له‌جیرانه‌که‌ی گوێ لی‌ ببو.

به‌لێ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌رچی له‌میرزا برایمی ئه‌ستاندبو لی‌ئه‌ستانده‌وه‌، کاغه‌زێکی دیکه‌شی پێ ئیمزا کرد که‌ دوا‌یش هه‌ی چه‌ره‌که‌تێکی نه‌توانیت ده‌گه‌ل‌ ماله‌ میرزا برایمی بکات؛

چو.وه‌سایل و شته‌که‌ی له‌ میرزا برایمی ئه‌ستاندبون، به‌ ئه‌ندازه‌ی وی پو‌لی دایه‌، ته‌حویلی ئه‌حمه‌دئاغای دا، جا خواجه‌ هه‌سه‌نی مه‌ره‌خه‌س کرد چۆوه‌ ماله‌ خوێ.

ئه‌وجار ده‌گه‌ل‌ میرزا برایمی چونه‌وه‌ ماله‌ خو‌یان بێئه‌وه‌ی میرزا برایم بیناسیته‌وه‌، ئه‌گه‌ر له‌ ده‌رکه‌یان‌دا، قه‌ره‌واشه‌که‌ی هه‌رای کرد: کێیه‌؟

میرزا برایم: خالێکی په‌شت له‌ نیوان سینگ ومه‌کانه‌، ئه‌منم. میرزا برایم ده‌رکه‌ی بکه‌نه‌وه‌، ئه‌گه‌ر قه‌ره‌واشه‌که‌: ده‌رکه‌ی کرده‌وه‌وچونه‌ ژورێ میرزا برایم چاوی به‌ قوله‌ی که‌ووت گوتی ئه‌وه‌ چیه‌چ باسه‌؟ چه‌بیه‌له‌کویه‌ئه‌وقوله‌ بۆ لی‌ره‌یه‌.

قه‌ره‌واشه‌که‌ش ئا‌وای بۆ گێژاوه‌: چه‌ندپو‌ژ پاش ئه‌وه‌ی ئه‌تو پو‌یشتی ئه‌وقوله‌ هات

باسی کردوگوتی خواجه حه سەن کاروانی له میرزا برایمی بردۆتته وه، ئیدی هەر ئه وه ده می
حه ببیه له مائی وه ده رکه وتوه وه هاتۆتته وه، جاله ئه وه ده می را نازانم بوکۆی چوه و
چی کردوه و چی به سه رها توه هیچ ناگاداریکی دیکه م لئی نیه و نازانم.

میرزا برایم به کوتنی قه ره واشه که ی وه نیکه رانی که وه ت وگوتی په رنگ بی قسه ی
خواجه حه سەنی راست بی هینده ی دیکه ش نا په حه ت بو به ئه وخه به ره ی له لایه ک کاروانی
بدو پیننی وله لای دیش ئه ورژنه ی هینده خو ش ده ویست و ئه ویش نه میتنی.

ئه و جار حه ببیه خوی لی ئاشکرا کردو به رگی له به ره خوی دا که ند و پیک شادو
شوکر بون و قوله شی به ره لالا کردو درژده یان به ژانی ئاسایی خو یان دا؛
دوا به پیا وه کانی دیتنه وه ئازادی کردن وله دوی خواجه حه سه نیشی ناردخوی له ویش
ئاشکرا کردگوتی ئه وه ئه من بوم ئه ومه ره ده م به سه ر هینای، هه تابۆ جاریکی دیکه ئاقل بی
وبوختانی به که س نه که ئی. هه تابه یینکی زۆر خوشیان پابوارد، هیچ نا په حه تیکیان ده
به یینی دا نه بو به لام نه گه ر میرزا برایم وای کردبا حه ببیه دلی بیشی به رگه مسگه ریه که ی
ده هینا له پیشی داده نا و پیتی ده گوت ئاخر ئه توه ره ئه و پیا وه نه بوی.

جه نابی قازی! ئه ی ئه هلی مه جلیس! پیا وه یه، پیا وۆچکه ش هه یه.

و ژن هه یه ژنۆچکه ش هه یه

چونکه قه یات هه ردوکان زورجوان بووه یچ ئیراد یکیان لی نه ده گه را جاهه ربۆیه
جوجکه کان نه بون به کوتر وه بون به قه ل به لگوبونه قه له سابونه هه لفرین و دایک و بابیان به
جی هیشت ولتیا ندانم پویشتن.

خواجه حه سەن له به عزه جیگایه کی به حاجی حه سەن به سرائی نیوی هاتوه
حه جیشی کردبو هیچ ئیشکالێکی نیه؟

(شیعری) قه‌ل و کوتری

هه‌ردو ته‌نیا بون پیک گیرسانه‌وه
 وه‌کێک به‌خه‌م بن بۆمان و نه‌مان
 کوتره‌شین زۆیکی دو هیلکە‌ی تی کرد
 له‌ هه‌لو و خه‌رتە‌ل، نه‌خۆشی و مردن
 جوی له‌وه‌ی له‌ خۆی هه‌لاواردونه
 له‌ کوتری فه‌قیر، که‌وته‌ به‌هانان
 بو جیگای خۆشتر، زیاتر تی‌کو‌شه
 له‌و به‌ر بویه‌ش هه‌روا بێ‌به‌شه
 هه‌تیویان ناکه‌م، نه‌و جوجه‌لانه
 زۆر له‌ تو‌زیا تر، په‌نجم‌کێش‌اوه
 ژانیان لی‌ شینوا به‌ قسه‌ی سوک و کال
 به‌ شه‌رع و قانون، هه‌رد و بن‌پازی
 هه‌رکە‌س ده‌ردی خوی به‌مام مه‌لا گوت
 بو‌ی شی‌کردنه‌وه، جوان تێی‌گه‌یاندن
 بێ‌ی بگێ‌پێ‌ته‌وه، یان کاره‌ساتێک
 شاهید و ئیسه‌بات به‌ گشت کرده‌وه

کو‌ترێک و قه‌لێک بێ‌جی مانه‌وه
 پیک هاتن کارو جوجه‌ هه‌لێنان
 هیلانه‌یکی جوانیان، دروست کرد
 جوجه‌ی هه‌لێنان، په‌پوازه‌ی کردن
 قه‌ل د یستی جوجه‌، په‌پوازه‌ بونه
 به‌ فیزو ده‌عیه و ژێست و خو‌پانان
 ده‌توانی برۆی هه‌رکۆی پێ‌تخۆشه
 ژن بو‌ کارو مال، چاره‌ی وا په‌شه
 من ناچه‌ ده‌ری قه‌ت له‌و هیلانه
 تا مال و جوجه‌م، په‌نیو هیناوه
 لی‌یان بو به‌ شه‌پ له‌ سه‌ر جوجه‌و مال
 به‌ باشیان زانی، بچنه‌ لای قازی
 لای قازی سلاوێان دا‌کوتا به‌ جوت
 قازی بریاری بو‌ دامه‌زراندن
 له‌ سه‌رموده‌عی هه‌رکە‌س قه‌یاتێک
 کێ هه‌ زال تری‌ی جوجه‌ هی نه‌وه

وتاری قهل

ده یگوت بی ده لیل غه بیته و بوختان
 نابی دلگیرین، یا بمکه ن موفلیس
 کی بی نه دی بی له سر د و نیایه
 کوره پاشایک، هه بو نه حمه دخان
 زو ژنی بو هینا تا بو خوی مابو
 له پیش گواستننه وه و چونه نیو پهر د
 هه سرهت و داخی، چی له گهل خوی برد
 په ندی گه وره کان وه بیر خستننه وه
 وه کو شاگرد یك، نه کو وهك شا یهك
 له گهل ماموستا به که یف و خوشی
 بو یکت به خه م هه ردو داوین پاک
 وه زع، چه ندو چو ن له کووی قه و مابا
 به بی دواکه وتن، هه نه وکات و ده م
 جوان و لاوچاک و، له عه قلش به رچاو
 به رده رکی مالی شای داپویشتن
 جفاریکی خوی، به رداوه خواری
 نه وه بو به هوی ئیکی و تیکه لبون
 بوچ نه و جفاره ت هاویشته خواری
 ده بی جفاره ی من، هه ره کنه تو بی
 سه عدون بچه لای، له دیوه خانا

قهل دهستی پی کرد به زه می ژنان
 جه نابی قازی، نه ی نه هلی مه جلیس
 عه مه لی ژنان نه وه تا وایه
 له شاریکی خوش، پاک و ئاوه دان
 باوکی ده و له مندو چونکه پاشابو
 به کتریان ده ویست ژن و میرد هه ردو
 باوکی نه حمه دیش، وهك نه وخه لکه ی مرد
 پاش مردنی باوکی و زور بیر کردنه وه
 خه ریک بو ده یخویندله لای مه لایهك
 هه ر بو خویندن و تیز کردنی هوشی
 نه حمه دو مه لا، وهك دو دوستی چاک
 له نیو مال و شار هه رچی پوی دابا
 به مه لای ده گوت به بی زور که م
 جفاره فروشیك هه بو سه عدون ناو
 پوژی چه ندجاران بو جفاره فروشتن
 پوژیک شاپانو، وه ختی ئیواری
 هاویشتی بو نیو جفاره ی سه عدون
 دیستی گوتی قه زات له خوم نازداری
 نه وه پیته بلیم هوشته له خو بی
 پیک هاتن زور زو، قه راریان دانا

خانم سندوقی، زور زلی سازکرد
 هرکه سی، هاتبا بو هه رئیس و کار
 بو ده روزوران سی زهنگ دانرابون
 یه کیان ده روزه و سالون دوه م زهنگ
 پوژیک بی نه وهی یا فکریک بکا
 نه حمه د به بی وهخت هاته وه بو مال
 شروشه پریوی که به چاوکه وت
 بو لای ماموستای نه حمه د گه پراوه
 بیبه سته زهنگی ده روزهی ده ری
 زهنگه کی ناخنی، وهختی چیشتانی
 به دو زهنگه کی، دی خانم بزوت
 خانم! بو پوتی؟ چ بو، چه قه وما
 زهنگی دوه مت که به جوانی به ست
 چو سه ری پاشی به ستنی زهنگی دو
 نهی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان نه وه تا وایه
 خوت پوت کرده وه هه دیسان خانم
 به خوای نه حمه دشا، هینده گه رمایه
 چووه مه دره سهی، مه لای حالی بکا
 زهنگی سیه همیش کر بکه و بی دهنگ
 ناخری به ست و چو سه ر وه ک بزوت

له نیو سندوقا، جیگه ی پی پازکرد
 سه عدونی ده خسته نیو سندوق به غار
 بو هاتو چویه و بو خه به رداربون
 سی هم پاشخانه بکا جنگ و دهنگ
 کاری چیه و له کوئی یا سوژیک بکا
 سه ر له خانمدا و بیپرسی نه حوال
 خرپه ی له دلی هات غه مزه ی ری که وت
 نه وجوره ی دیوی چو بوئی گپراوه
 بی ناگاکردن، زو بچوو سه ری
 خیرا سه رکه وت چو حه ره مخانی
 شروشه پریوو سه رو سینگی پوت
 نازانی هیرشی، هیناوه گه رما
 بچوبو سه ری بی خشپه ویی هه ست
 شه پریوتری دی له جاری پیشو
 ورد لیسی پروانن پازی و نا پازی
 کی بی نه ی دی بی نه له و دونیا یه
 عه بیه شوریه یه، قه زات له گیانم
 پشوم لی پراوه، و سوژه ی بای نایه
 بو ناخری و د وایی جا نه و جار چی بکا
 بابه ی نیک وابی نه دهنگ بی و نه زهنگ
 له سه ر سندوقی خانم دانیشست، پوت

زانی چی هه یه له سندوق دایه
هیتد په ریشان بو به و هزغ و حاله
وا ده وره یان دابو، غهم و په ژاره
چو نئو چوارباغی به تیک چرپاوی
ده رویشیک هه بو ده ژیا له نیو غار
پوچی کچیککی له بار و جوان چاک
کهنگی پیی خوش باعه سای هه لداویششت
به یینیک وا پای بوارده به کف و خوشی
وا، حال ته بو، ژن، سه ریزیه
سه ری سو پمابو، چ بیرکاته وه
له بن داریکی، گه لاگهش و جوان
عه سای هه لداویششت، بو به ژنی جاران
پاش سه یرو سوحبهت له گه ل نیگاری
ژنه ده رمانی بی هوشی هینا
بی هوش بو، زویکی، سیوی هینا ده ر
له گه ل نه ولاره، دو دل دو دلدار
دهستی به سه ری دلداردا هینا
به بونی بوسو، وه هوش هاته وه
دهستی په سه ری ژنه ی سو بی هه ست
هه ستا، خه ریک بو ده رکه وی پروا

چون ناشکرای کا، نه دوپی کایه
لیی بو هه نه م نه و ژین و ماله
چون ده بی داخوا ناخری نه وکاره
سپی هه لگه پراوپهنگی گوپاوی
که متر واهه بو بیته وه نئوشار
له عه سای کردبوو، به مندالی و پاک
بوی ده بو به ژنیک، له لای داده نیششت
بو وه زعی خوشتر زور تی ده کوشی
خوی له عه ساداوی ویش له سیوه
ده رویشیکه کی دیو وه خوا هاته وه
ئاوا هات دانیششت به بی سی و دوان
ماچ و موچ باری وه ک پیژنه باران
مام ده رویش، خوی به سه ردا باری
به به رده م و لوت و سه ری دا هینا
هه لئاویششت له سیو لایک هاته ده ر
پایان بوارده تاویک ژبانی پوزگار
بوی بو وه به سیو، له گیرفانینا
خه ریک بو، کهل و پهل، کوکاته وه
بوی بو وه عه ساوه ستاگریه ده ست
نه حمه دشا، نه یهیششت، گیرپایه وه دوا

په نگین و جوانیت، له خوانی من بی
 نه همه دیش خیراب و مال گه پاره
 قهره واش، بیکار یا چهند نه و نه ده
 شیوی شه شکه سان سازکه به نه ژمار
 وشیار و ناگاه، زورزان، گه پیده
 سی که سی دیشن، کوانی نه وان کیمن؟
 مه جمه بی بو دوکس حازرکه و بینه
 سی مه جمه ی جوانی هات له پیش دانان
 په فیکت بینه نه تو مام ده رویش
 هروا سه ییاحم، سی و زع و حال م
 ده ی هه سته خالو، عه سات هه لای
 ناچار هه لست، عه سای هه لایشت
 خانم نه وه ی دی وله وی عه به سا
 ده رویش ده ی به ستوم، سه دجاروه باله
 نه من ده زانم زور له تو چاتر
 ده ی هه سته نه توش، سیوت هه لای
 ناچار بو ناخر، یان ده بوچ بکا
 هه روه کو، کو لمه ی ده دره وشا له دور
 مام ده رویش که ماشیت بی له و فیله
 جا بزانه نه و جار نه من چم ده وی؟
 به بی مه عه لبون، واه به ده ستوبرد

ده بی نیوپوژئی، میوانی من بی
 ده رویش پازی بولای نه همه دماوه
 جوی له کارگه رو ده ستو په یوه نه ده
 میوانمان هه یه، خانم بو نه هار
 کی یه میوانمان؟ ده رویش سه عیده
 میوان یه ک، نه مه ش، دو هه رسی که سین
 سی مه جو معانم بو بنه خشیتنه
 نه هاری سازکردو یکی بوئی هینان
 خانم مه جو معیک بو تو و هره پیش
 خو من هه رته نیام، بی ژن و بی مال م
 ناچارم بابلیم، بیانونی پی ناوی
 لی ناشرکابو سیرپی تی که ییشت
 له نا کاو گوړا، بو به ژن عه سا
 ده لی خوشکم، توش، بینه ناواله
 په فیکی نه بوه له من به ولاتر
 نه و به زم و په زمه، هینده ی پی ناوی
 به وقسه ی تیک چوپنگی بزکا
 هینایه ده ری سیویک، گه ش و سور
 سیوی هه لایشت، بو به کورپه جیله
 نه همه د تی پاخوپی، دانیشه له وی
 بو نیوه چو نم په فیک په یدا کرد

دهی ههسته چیدی خوټ مه خافلینه
 له قسهی نه حمه دشاده رویش زوو زانی
 ده خانم فکری، ئه ویش لیتی پوانی
 خانم! مه رگی خوټ، تو سه ری خالت
 زوډ ترسا خانم به له رزو تاوه
 باوه پم پی بکه نه له و دنیا یه
 ئه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی قازی
 عه مه لی ژنان له گشت لا قاوه
 ده رویش چو ژوری زوډ بی حه وسه له
 سه عدونی له نیو صندوق هیناده ر
 خانمی ده رویش و نه و لاوه مه جمیک
 مه جمه ی سیه میش نه من و مام ده رویش
 ژنیان ته لاق دان، بی هه راو کیشه
 له و وه زعه ی خه راپ که بوئ هاته پیش
 به ینیک پیکه وه، ژیان به بی ژن و مال
 نه حمه د ده رویشی پوژی ده دوینی
 پیم خوشه باشر له من حال بی
 بو هیچ کارو مال خودانا میتیم
 پوچی نه و ژنه م هه ر به مندالی
 که متر واهه بو خه لگی ناسیبا
 له نیو غاری چول، پیکه وه ژیا بوین

بو نه و ئاواله ی منیش، ئاوالیک بیتنه
 فیللی لیکردوه، وه ک خوئی خیزانی
 زانی نوره ی ویه وپاش سی و دوانی
 نه تووش زو هه سته و بیتنه ئاوالت
 ده سسته و نه زه ربو، ولامی داوه
 په فیک و هاو پیم، هه ر نه حمه دشایه
 ورد، لی پروان سن، پازی و ناپازی
 له و فروفیل، جیمان بو ماوه
 شه قیکی مه لدا له سندوقه زله
 نه حمه دشا ده لی کارمان بو، یکسه ر
 ژنکه که ی من و نه و کوپه ش وه کیک
 فهرمون بسم الله له خوان و نه پیش
 هه ردو، نه حمه دشاون و مام ده رویشه
 به جاریک تیکچو، گوڤا مام ده رویش
 بو هینانی ژن، نه یان بو خه یال
 فکر ویری خوئی پی پابگه یینی
 خوانه کایا خو لیم نا پازی بی
 هه رژی تو بله ی حازرم بوټ بیتیم
 کردبومه عه سا، به شلکی و کالی
 ته نیا گه راباو هه موجیی د ییا
 بو یه کتر وه کو، فریشتیک و ابوین

ئاواش فرسه تی وه ده ست خوئی بیئی
شهرت و عه ده بی هه تا بمیتم
ئه همه دشا ده لی هیشتا من لاوم
تا حیکا یه تی، قه لی دوایی هات

وتاری کوتر

پوی کردنی ئه وهی له مه جلس دابون
له قه ل حال یون چی کرابی ونه کراو
هه رچی بوی گوتراو هاته سه ر زاری
له خوبایی نیم خو من وه کو قه ل
ئه ی ئه هلی مه جلس! جه نابی مه لا
به لی، ژن هه یه، ژنو وچکesh هه یه
خواجه هه سه نیک له شاری به سرا
بو تو جار په تی گرتی ته داره ک
هه ر له و گه په که، ژنیک له گه ل شوو
ده ژیان به هیوای، چیمان نسیبه
پی گوت میرزا تو ش بو ناچه سه فه ر
ئه و سی گه وه ره ی ژیر پرچم دایه
ئه سب و ئه سبابی، سه فه ریت سازکه
گه وه ره ی فروشت زو کردی به پول
حه بیبه وکار گه ربه جی مان له مال
له گه ل کاروانی، پوین چه ند مه نزل

خه یانه تی بکا و خوئی بدو پینی
ئه له و دنیا یه ی قه ت ژن نا هیتم
زور ماوه، ماوه و پیکه ی نه پراوم
دانیش توان هه مو بی ده نگ، کپو مات

وه کو به پرسیک، تییان پامابون
ئی ده دلی دابی هه لی پشت ته و او
بی ئینسافانه، یان به زورداری
ده زانم وه ک قه ل بو م نا په خسی هه ل
زانای، تی ده گه ی ئه لحه مدو لیللا
پیاو هه یه و، ناخر پیا وچکesh هه یه
هه بو باش تاجر، ده ول هه مند، دارا
کاروانیک ئه سب و وشتری مه باره ک
ده ژیان به بی کار، به لام به نا برو
میرزا براییم بو، له گه ل حه بیبه
به چی بچم کوا پول کوانی باره به ر
یه کیان بو تو بی، بیکه، ده سمایه
ئه له و بیکاریه ی ده خو ت ده ریا زکه
بو به هاوشانی، پیاوی زور ماقول
به ته گبیرو پاو نیشانه و ئه حوال
خواجه، میرزای دی وه روا لی بو سل

هه ركه س له لایه ك له شتێ ده كرا باس
پوی كرده میرزاوده سستی كرده قسان
ژنت، تویی دهركرد تا خویی نازادبی
بهس قسهی بی جیی ناو خیزان بكه
خووت هه لده كیشی مشتی كراسی
له سهركاروان و هه رچی پیمانیه
گریوه كهی كرد له سهركاروانی
باسی گریوی چوو، بو هین گپراوه
چونی بووت پێك بی یان با له دوریی
ئه وژنه له وماله ی قهت ناییتیه دهرك
چوژن چاكه، ده بی ئاوا تی بكوشی
بوغوسل ونویژی هه لده سستی له خه
له كامه لایه پلوسك و شووركه
نیردیوانیكي درژم بو بیینه
كونیكي تی كرد به قه د جیی چاویك
دیستی، نهك ئاوا بهو تووتیه رزه
زو هاته خواری و له دارو پلوسكان
هه رگه بیشته وهو، له میرزای پوانی
كو ژنت هه تیوه ؟ بوته ره ققاسه
هه رشه و له شوینیك لای پیرو جوانان
دایناوه پاش سه رله بن پرچی رهش

دانیشتبون قسه ومه جلیس عاموخاس
خواجه هه سه نی دل په شی نه زان
لای خووت تو هاتوی ده ول تهت زیادی
میرزا تیی پاخوپی، بهس بوختان بكه
خووتو ژنه كهی خووت وهك من ناناسی
ده با گریوی بكهین، هه ر بو مومانه
میرزا پشت نه ستوربو، زۆر به خیزانی
خواجه به بی هه ست بو شار گه پراوه
وابكه بی بینم، با له حزور بی
هه ی هاته خواجه بووت ناچیتیه سهرك
چهنگیكي پپی، پول كرده كووشی
سالی هه میشه پاشی نیوه شهو
وهه ره پیم بلی، پێگام بو خوشكه
ئه وه له وه رزه ! سه رت هه لینه !
شه و هه مو شه وی تاویك نا تاویك
هاته سهرك شوركه له وكون و ده رزه
دو گه وهه ر له بن پرچی ده تروسكان
زۆر زو گه پراوه و بولای كاروانی
هه ر پێژی ئه وو له نه مگوت ئه وباسه ؟
چه پله ی لی ده دا له قاوه خانان
نیشانهش ئه وه، دو گه وهه ری گهش

قاقا پیکه نی؛ میرزا چی لی هات؟
 نه و قسه ی که بیست میرزای مال ویران
 هه رچی کی پیی بو لیی نه ستاند حاجی
 هه رکات، چومه وه، ره مزو نیشانه
 قسه ی ده درکاند وا بزرکابو
 گوئی بو قسه کانی هه ردوکان پاگرت
 قوله ش گه پاره به بوئی که باب
 پرسیان نه تو کی پیی گوتن نیشان
 به خوو کارگه ری، کوتایان به دار
 ده بی پیم بله ی زور پیک، به جوانی
 حه بیبه ی جوان چاک، کولمه ی گلوکی
 پیکو له بار و نه و قه لافه ته ی
 بالابه رز، قه دی وه داری چنار
 قولی لی هه لکرد، بستینی توله
 گه وه ریکی دی بردخورد کرده وه
 به رگیکی جوانی، پیاوانه ی پوشی
 چه ند نوکه ری گرت، زیره ک و چالاک
 نه سب و نه سبابی خوئی و پیاوانی
 پیی پاگه یاندن، به نوکه رانی
 که وتنه ری، به ره و شاری به غدایه
 نه ی نه هلی مه جلیس جه نابی مه لای!

باله لای خوم بیت بو هیه کوی نه پوات
 خوئی دی یروده ویی ده کوتاوه ک کویران
 کردیه وه رگیپرکه ش به ناعیلاجی
 خالیکت له نیو سینگو مه مکانه
 قوله ره شیکیش له کاروان دابو
 نیشانه و ته ی به دل جوان پاگرت
 تا گه ییه مالئیان، کردی دق الباب
 ده رکیان کرده وه قول خوئی دانیشان
 چی له ده ستنه هات جویی دادو هاوار
 بوئی گپرانه وه، باسی کاروانی
 تازه، نه و ساله ی هاتبو به بوکی
 چاوجوان، به دیمه ن، نه به وه ییه ته ی
 ناوا خولقابو، نیرانه و به کار
 بشکینی ژیست و پیستی، نه و زوله
 خوئی ته واو گوپی به گشت کرده وه
 بو پیکو پیکی، وجوانی تی کووشی
 بو ته قلله بازی و له شه ریش بی پاک
 کرینی وه کیک هه موی به جوانی
 من نه حمه دئاغام، نه حمه د کوپستانی
 چه ند شه وو پوژان، نه به و گه رمایه
 نه له مدولیللا، تی ده گه ی زانای

به لئی ژن هه یه و ژنو و چک هه یه
 وه ختی گه یشتنه، نه وشاره گه وره
 خوشترین جیگا، جوانترین خانوو
 به حاکم وده ستهش خوی پی ناساندن
 من نه حمه دئاغام، کاری هه تانه
 نه وجاره پویی که و ته دوی حاجی
 دهریشی کردبو، میرزای خال به سر
 گه پا، دوکانی وه ستای دیته وه
 هه ر نه و شاگرد ده م، له گه ل بنیره
 میرزا برایمی نارد تا قاپان بیینی
 میرزا له غه م و فکر و په روشی
 نه تو بونایه ی، وه ک نه و پیاوانه
 وتی پیم خوشه، نه و هاتمه لات
 چووه لای وه ستا بو مالاوایی
 بهرگه کو نه که ی مسگری وهرگرت
 گه پاوچو، حو جره ی خواجه ی دیته وه
 پیویستی و مؤر و په ژی ده ستدانی
 پرژاندی دهرمان له میژو گو ژیزان
 مه نزل و حو جره ی و، پی ده زانسی
 بی ده نگ بو، هه تا چول بو دوکانی
 وائیژن، نه توش، گه وه ریکت هه س

پیاوی پیاو هه یه و پیا و چک هه یه
 خوی پی ناساندن، به چوک و گه وره
 به ئیجاره ی گرت بو برو بیانوو
 پهوت و هه بیه تی، هه موی تاساندن
 نه حمه د کو یستانیم، پیم کهن مه تمانه
 چو نی ته نبی بکاو بستینی باجی
 ناچار بو، ببو به شاگرد مسگر
 قاپی پيسمان هه ن، بو ن سپی که وه
 قاپ و قاچاغان، بینیتی نه ئیره
 له پیی تیی گه یاند زور به نه یینی
 هه ر نه ی ناسیوه، ژنه که ی خوشی
 پاک و خاوین بی، بژی وشاهانه
 نه سپیکی بو کپی و ده ستيکیش خه لات
 هه رچوو هاته وه زور به خیرایی
 بو قسه و باسی، دوا پوژی رای گرت
 نیشانه ی کردچون بی ناسیته وه
 به بهرگی ژنانه ی تا که س نه زانی
 هینای گورجیکی له بوخچیکی نان
 لیی وه ژور که وت، خواجه لیی پوانی
 نه و جار پای گه یاند، وه خته که ی زانی
 ئیکیش لای منه، تو بیزانه و بهس

هاتوم لیم بکړه، یان پیم بفروشه
 :مزیگنیت کهوت، من له خودام دهوی
 ههسته، ریک کهوین، بو مالی با پروین
 هر پروین ده رکهی داخست تا کهوت
 تا درهنگ نه بوه، زو بوم بینه ده
 دهی باشه خو منیش بوئه وکاره سازم
 دانیشن به قسهی خوش وگوفت وگو
 خواجه زروقاه، زوری پی خوش بو
 بی خوشتری کرد به بوئی دهرمان
 پاش بی خوش بونی به رگی له بهر کرد
 ده خویند رایه وه، هر زور به جوانی
 ده رکهی هه لگرتن، گه پاوه بو مال
 چهند پیاوی بردن، به رگیان بو بکری
 قوماشم، دهوی، گهش وجوان وپهش
 هه مانه، نه یوتوانی، وا خو پاکیشی
 :خوانه کا چ بوه، بوته به پهروشم
 جاری لی گه پئی، زه حمهت مه کیسه
 چهنده پروی دیکهش خوی لی بوار دجاری
 کوا، نه و قوماشهی نه و پروژه دامنان
 گورجیک دای هاتی و هیئایه پیشی
 چهند دهستی لی کپی، هتا نه زانی

بو هر دو یازیم، کامه ی پیت خوشه
 نه و گه وه ره ی دیش، وه دستم کهوی
 ته ماشایان کهین خواردنیکسی بخوین
 پیی وابو مه له وه نه و داوهی کهوت
 ده له ی چی بو تو هر خوم گه وه
 شهرتیه نه شکینی، ناموس و یازم
 میوژو گو یزم پین، داهایرکان بخو
 هر دوده نکی خوارد زویه کی بی هوش بو
 تابله مه و په ژبو موری دهرینان
 سوربوه مورو سمتی پی موز کرد
 له دوریا ناغا، نه حمه د کویتسانی
 پاش چهند پوژان چو تا بزانی نه حوال
 دوستایه تیشی ده گهل دهر ببری
 به رگی مه حمود و قادر، بو حه مش
 زانی، جی موری هیشتا زور دیشی
 :نه حمه د ناغا گیان که میک نه خوشم
 کاری دیکانه م، هیشتا له پیسه
 پوژیک چوو دوکان، وه ختی نیواری
 بو پانک و چوغه ی خوم و پیاوه کان
 جا نه و جازانی هیچ جیی نایشی
 خوشی حازر کرد سبجه ی به یانی

به پێك و پێكی، بوخوی و چند پیاو
 کوتیه دهركه وان بلی به په لهیه
 وانه حمه دئاغای کوستانانی لیره
 عهززی حاکمی کردگه ورهه سهروه رم
 بو دیاری خوم دهگه پیمه وه
 له پیاوه کانم ئیکیان توژاوه
 نه مرفه رموی، بیته وه لای خوم
 ساحیب ئیختیاری، وته به جیه
 پهنگ بی بیناسی، خواجه حه سه ن ناو
 وه کو من به شی، نه تو له و ماله
 هات و چو دهکا، نه و قسه با به س بی
 بی ته ده بییه و زویش بی جی یه
 چی پیاوه کانم، هه موم هینان
 بی لایه نیک بیت با لیتی پروانی
 حاکم، زوژ تیک چو، به و قال و باسه
 ئیمه هه مومان به وه بوین پازی
 خواجه حه سه ن بی، پوژ بکریته وه
 حاکم نه مری کرد خواجه حه سه ن هات
 خواجه حه ولی دا نه و کاره گه وره ی
 شاش ویستی بگوپی به نه فعی حاجی
 به بی ترسی کوتی وانه حمه دئاغا

هه مویان پێك وله بارو زوژشیواو
 عهززیکی چوکم لای حاکمی هه یه
 با بی تا بزانی چیه دهوی خیره
 له جیی گشت که سم نهی تاجی سه رم
 بو پیی جه نابت پهنگ بی، بیمه وه
 لیره، بازار و حوچره ی داناوه
 بو خواحافیزی، پیش، نه وه ی برۆم
 پیم خوشه بزانه، پیاوه که ت کییه؟
 خواجه ی به سرائی نهی ده مخوش ته و او
 به لام نه و حاجیه زوژ له میژساله
 نه مزانیوه قهت پیاوی هچکس بی
 به لام بوو کاره ی، من به لگه م پی یه
 موری نیوی خوم له سمی داون
 کیشنه خه لاسکا، خیری ئیمانی
 به ناعیلاجی فه رموی ده ی خاسه
 مه حکمه یی ناوی و چونه لای قازی
 پاست بی یان درۆ سور بکریته وه
 تیی فکرین کوتیان، ئاغا پاست ده کهات
 هه ر بیسو پینی نه و باس و ده وره ی
 یا ته حویلی بدات به ناعیلاجی
 زوژ به راشکاوی له نیو وه تاغا

من نه و پیاوهی خوّم نادهم به وشاره
 حاکم ناچار بو، خواجهی دا دهستی
 بهرگی نوکهری له بهر خواجهی کرد
 سواری نه سپان بون هه مویان و یگرا
 پاش چه ندشه و وپوژ گهینه وه مالتیان
 شوین و پوژیکسی بوی دیساری کردن
 ئیجازهی پیدان هه مو بجنه وه
 میرزا اخرتو ش ده بچو وه مالتی
 مالتان له کوئی یه خواجه بابزانم
 کاغه زئی بنوسه ده بلئی پیاوی توّم
 کاغه زی موژ کرد تا هه رکات وسات
 چی له منی بوئی هه رتا بمیّنم
 ئیقرا پیی ده کم، حازربه ئیمزام
 جائه و جار تا غا بانگی خواجهی کرد
 راستیم پی بلئی به خوا ئازادی
 توژنی میرزات له چه ند چا خانان
 له کام مالتدی؟ له گه ل کام لاویک
 خواجه هیند ترسا، هاته وه بیرى
 ناچار بو بیلی و خوشی بشکیّنی
 گه وره من به خوا بوختانم پی کرد
 ده نا خو نه وژنه له دنیا تاکه
 بیّم خوش بو بوخوّت وا ئیقرارت کرد

یاساو قانون کوا، به وه بلّین کاره
 هینایه مزلی زوژیه ته پردهستی
 سایری نوکهران، نه سپی خوی زین کرد
 پیکه وتن به رهو، مالتیان بو به سرا
 یهک یهک لیّی پرسین له ژین و حالتیان
 لیك کو بینه وه بوی مه علوم کردن
 هه ر خواجه و میرزای لایمیّن نه وه
 له ترسی خواجهی زانی چ نالتی
 تو ش ئیجازه بدهم وهک پیاوه کانم
 موری که وته واو، زوژیکسی بیتنه بوّم
 چی نه حمه دئاغا لیّمان داواکات
 به بیّ دواکه وتن بوی به چی بیّنم
 تا هه م نوکهریک، بوژنه حمه دئاغام
 ولا می لیّ ویست نه و پرسیاره ی کرد
 ده نا قازی خوئی ده پرسئی دادی
 دیتت سه ما بکا له پیش بیگانان
 له کامه جیگا، له کام که لاویک
 زوژ تاوان باره و چیییه ته گبیری
 نه گه ر له دنیا چی بو نه میّنی
 به پاکی و چاکی، هه سودیم پی برد
 له راست هه موشتیک وهک شیرى پاکه
 بوختان و دروّت له سه ر خوّت لابر د

به بی کهم و زور بیته بیده وه
چی نه ستاندومه و شتر و نه سب و مال
هرچی تو داینیسی، پیسی ده بم پازی
لای نه حمسه دناغا تـــه حویلی داوه
تی ده گهی، زانای نه لحه مدلیلا
پیاری پیاو هیه پیاو وچکesh هیه
چونه وه مالیش دیسان نه یزانی
به و دره نگوه خته ی له دره که ی ده ده ی؟
نیشانه که شمت، نه وه پی ده لیـــم
میرزا له وه زعی واقی برده وه
چ بووه؟ چ باسه؟ قول بو لییره هیه؟
نه م قوله هیه هات، پی گوتین نه حوال
چی دی نازانم چ بووه کاره سات
به درو بوختانان کوله ی کوترابو
هه بیبه وای د واند نه و جار دلخوش بی
نه و دلـــه خورپه و دودلیـــه ی لابرده
له نازایه تی و مه ردی خیزیانی
په ندیان هاته ده ست، له وه مو درده
تیروپر، بی خه م دانیشتن، به لام
به رگی مزگه ریـــه ی داده نا پیشی
نه وکات و ده مه ی تازه پابدوه

بو نه و گریوه ی چت نه ستاندوه
شهرتیه پیمنه لئی قسه ی سوک و کال
بو نیمه نیمرو تو له جیی قازی
چه ندی داینابو، چو بو ی هیئاوه
نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لئی ژن هیه، ژنو وچکesh هیه
جا نه و جار میرزا ده گه ل خیزیانی
له دره که یان دا گوتیان نه تو کیسی
من میرزا برایم درگا بکه وه لیـــم
قهره واشه که دره کی کرده وه
هه بیبه کوانی؟ نه و قوله کییه؟
پاشی چه ندپوژ ان که ده رچوی له مال
هه بیبه له مال دره که وت نه وکات
نه و میرزا برایمه ی وای قه و مابو
نه وه شی که بیست که م مابی هوش بی
بی په رده و پایه خوی ناشکرا کرد
که م مابو گییانی دره رچی ونه زانی
پیک شادبونه وه نه و ژن و مه رده
زورخوشتیان رابوارد خولاسه ی که لام
میرزا وای کرد با دلی لئی پیشی
دیسان وه په زی گریـــوت کردوه؟

دانیشتوان هه مو، مات له کاره سات
پوخت و پاراوو خوش و به پیژبو
هه لفرین بونه و قه لهی سابونه
تیده گهی؛ زانای نه لحه مدولیللا
پیاری هه یه وئاخر پیاو وچکه ش هه یه

قه یاتی کوتریش، دواپی که پی هات
قه یاتی هه ردوان، چون زور به هیژبو
جوجکه ش ماندوبون له و هات وچونه
نه ی نه هلی مه جلیس، جه نابی مه لا
به لی ژن هه یه، ژنو وچکه ش هه یه

نامه ی دوستیک ولامی به شیعریک

کاک فه قی نه حمه دی شیوه میژی نامه یه کی له مانگی په مه زانی جستانی سالی هه زارو
سیسه دوحه فتاو هه شتی هه تاوی بۆناردبوم و بانگ هیشتنی کردبوم نامه که م درهنگ
پی گهی و پیشم خوش نه بو ده په مه زانی دا سه فه ری بکه م به نه و چه ند شیعرانه ولام
داوه ته وه.

په فیهق وهاو ده م تالی و شیرینم
هانده ر بۆ وره ی پاک و دلسۆ زم
چونی چون له گهل نه و دنیا کوته
ده پرسم ده گهل گشت مال وخیژان
خو نه منیش له سوی یار انم مردوم
دانیشتباین بی خه م وه ک جاری جاران
لای خویی شهریک بۆ، زور شای و شینین
شاهیدم هه یه نه ی که ی به گله یی
له چه نگ نه م ژینه نابی په زگارم
خو ش و ناخو شی ده ستی نین قه رزان
پی م خو شه وه زعی مه لام بۆ پرسی

کاکه فه قی گئی ان برای دیرینم
ها و بیری ریگا ی به رزو پیروزم
داده ی پی م بلی نه حوالت چونه
نه حوالی خو ووت و براو به ریژان
پی ت و ابو هه رتوی ئاره زوت کردوم
پی م خوش بوله گهل کو ی دوست و یاران
هه رنه بی جاری، یه کتر ببینین
نامه که له وهخت درهنگ تر گهی
با نه وهش بلیم هینه پرکارم
به خیر با برپا مانگی په مه زان
چیدی نانوسم به و زگی برسی

قه یاتی ئالی جوجه

سی کهس له بهربیکاری و وه په زیان له بن دیواریکی دانیشتبون، کابرایه که به وی داهات به بی غایله سه لامی لی کردن و پویشست و سی کهسه لیان بو کیشه، ئیکیان ده یگوت سلای له من کرد و وی دیکه ده یگوت سلای له من کرد. سیهه میش ده یگوت ناوه لاله، سلای له من کردوه، گوتیان با کابرای بانگ کهینه وه ولی بیرسین؟

به ئی کابریان بانگ کرده وه و لیان پرسی: ئه ری برادر ئه تو له ئه و سی کهسه مان سلوت له کی هه مان کرد؟ کابرا که نه وه ی گوی ل بو له به ره خو په وه گوتی نه وه شتیکی تیدایه با بی سهیر نه بین و لامی داوه و گوتی نه وه ی له هه مان ئالی تربیت، سلوم له وی کردوه. جا نه وه هه رکهسه نه قلی خو ی ده گیرته وه:

ئیکیان گوتی نه من پوژیکی له مالی دانیشتبوم قهت وابه غیرهت نه بوم، به خیزانم گوت برسیمه نانم بو بیه؟ خیزانم گوتی نانت به چی بو بینم؟!

نه منیش به زمان سوتا و گوتم بزانه دو ته که، ماستاویک ده ناله نه وه ی به ره ژیرترجم گوتبا!

خیزانم به تو په یی گوتی چی؟! چی؟! چی!؟

نه منیش حالی بوم نه گه رلیم له به هانه یه گوتم، هیچ، بریکم نانی ویشکی خواردو

چوومه سه ر کولانه ی هه رام کردو گوتم وه لاله ی ده نا ماستیش و ماستاویش!

خیزانم دهستی دا کوله وه ژۆ و که وته سه رم، هه لاتم، نه مگه یشتی! کابرا ژۆر جوان

گوئی بو ژاگرتبو، گوتی ئی ئه تو ئالی ماستاوی!

دووه می دهستی پی کرد گوتی نه من ژۆرم ئیشتیاله پیوازی بو له ترسی ژنه کهم

نه مده ویرا پیوازی بخۆم. پوژیکی خیزانم دهستی دا گوژه ی بچته ئاوی، کانیه کهش بریک له ناوه دانیه دوربو، نه منیش غارم دا پیوازی کم سپی کردو ده زارم ناگوتم هه تاده گه ریته وه ده یخۆم، له به رتره تالوکه ی فکرم نه کرده وه ناخردوایهش بوئم له زاری دی، نازانم له بهر به دب ختی من یا بوچی خیزانم گه راوه له نیوده رکی تیم هه له نگوت. چاوی لی کردم، گوتی

ئه ولاگویت بو وانه ستوربو ه؟ که پیوازه کهم ده لاگوپی دابو، گوتم نازانم: بو نازانی؟!

بریکی دهست لیداوگوتی خوږه قږه قه چۆسه راوی، ناوی هینا وهاته وه له ترسان نه مویراپیواز هکە ی بخۆم یان فریسی دەم. دیسان بریکی دهست لیدا، گوتی، بیتنه با شلته ی لیتیم. بریکی شلته له لاگویم ناهه تاسبچه یینی که دهستی لیدا گوتی ههروه کوخوی پږه قه ؟ به لئی ! له نه وزه مانیدا له هیندیک دییان ئیوا هه بون، بریکیان له برین و ... ده زانین، پییان ده گوتن دوکتور یا حکیم له نه ویدییه ش پیاویکی زۆر پوچ سوک و باشی لیبو، ده گهل خیزانم چوینه ماله مام هه کیمی، خو نه من نه م ده ویرا قسان بکه م نه بادا لیم ناشکرای فکرم نه ده کرد ناخری ناشکرا هه رده بی؛

خیزانم پیتی گوت، مام هه کیم گیان بزانه نه وه چیه له پومه تی نه و پیاوه ی هاتوه، هه کیم هینای بریکی ته ماشا کردو دهستی لیدا پکی گوتی نایه شی ؟ گوتم نه خیر گوتی ده بی شلته ی لیتیم. خیزانم گوتی به لئی شلته م لئاوه هه وه کو خویته تی. مام هه کیم گوتی نانه من بوخۆم ده بی شلته ی لیتیم نه وشلته ی نه من بوخۆم پیکی ده خه م له گهل شلته ی ئیوه جیاوازه .

به لئی دوباره شلته یان له گویم ناو شه وو پۆژیکی دیکه ش شلته م به لاگوپی وه بو. سبچه یینی چوینه وه لای هه کیمی. مام هه کیم دهستی لیداو گوتی ههروه کو خویته تی ده بی نشته ری لیده م خیزانم گوتی بوخۆت ده زانی ! دهستی دا نشته ری و ده گهل نشته ری ده گوپی پا کردم، ته ماشای کرد، پیلکه پیوازی پیوه هاتبوو، زاری لیک کردم وه و پیوازه که ی ده ره میناو فرییدا چه پوکیکی پیدادام وگوتی نه دی نه گهر پیواز ته ده گوپی دابو، بو ده نگت نه ده کرد، خیزانیشم دو شقی ته پو تازهی تی هه لدام، هه لاته وه مالی، تازه هه تا هه م پیوازی ده گهل چیشتییش هه ر ناخۆم ونیشتیاشم بوئی ناچی ؟

کابراش گوتی ده ی نه توش ئالی سوغانی !

کابرای سی هه میش ناوی دهست پی کرد: مانگ و نیویک له به هاری چوبو، پۆژیکی خیزانم گوتی ده چمه وه ماله بابم، هه تا دیمه وه ئاگات له مالی بیت ده پيشدا پیم خوش بو؛ گوتم زۆر چاکه، مریشکیکن تازه جوجکه ی هه لئینابون، ده دوازه جوجکه ی له به ربون،

گوتی، زۆر به جوانی ناگات له جوجکه کانیش بیت هه لۆق نه یانبات!

گوتم نه خیر ناهیلیم. خیزانم پویششت وگه پراوه، دیسان پوی تی کردم، گوتی، ئیدی ناگات لی بن، جوجکێ چێ لی بیت چاوت ده ردینم، جائه و جار خیزانم پویششت، نه منیش که وتمه فکران: خودایه چ بکه م؟ چۆن ناگام لی بن، دوايه گوتم نه وهی ناهینی، به نیتکم په یداکرد، ده لاقی هه موججکه کانم ئیخست، سه ری دیکه ی به نه که م له لاقی مریشکی گری داوگوتم خو نه و جار هه لۆ ناتوانی هه موان به ریت، جابه خاترجه می مریشک و جوجکه م به ره لاکردن، ناگام لی نه بوخه رته لیک هات، پۆبۆ مریشکی و به جوجکه وه هه موی هه ل گرتن و بردنی پوی. نه منیش ده سته و نه ژنومامه وه، جائه و جار چ جوابی خیزانم بده مه وه، ده یگوت جوجکێ هه لۆ بیبات چاوت ده ردینم، خو ئیستا. نه مریشک ماوه و نه جوجکه!

گوتم، فایده ی نه، هه ستام پیداهاتم هه رماله ی هیلکێک و دو هیلکه م لی وه رگرتن، پۆزی پیش هاتنه وهی خیزانم، چوم له بن پیڕکی جیگام چاک کرد، هیلکه کانم دانان وله سه ریان مات بوم، خیزانم هاته وه، ده رکه ئاوه لآبو، هاته ژورێ بریکی بۆله بۆل کردو: نه وه ده بی له کوێ بیت؟! نه و مال هه ند خاوینه! چمه نه گوت، چوله جیرانانی پرسى: نه ری نه و پیاوه ی مه و نه دیوه؟!

جیرانه کان گوتیان، هاتوه هیلکه ی له مه وه رگرتوه و هیچی دیکه ن ناگا لی نه، خیزانم هاته وه دیسان گه سکی ده ست دایه مالى بمالى، پۆبۆ قولینچکی به په ی پیڕکی هه لیداره قیریکم لی هات، گوتی نه وه بۆ لیره ی؟! نه وه چ ده که ی لیره؟! گوتم حافره ت مریشک و جوجکه هه مو خه رته ل بردونی، هینده م نه ماوه جوجکان هه لبینم لیم گه ری بۆ مریشکه که ش دوايه فکرێکی ده که مه وه! خیزانم پیلێ گرت و له بن پیڕکی هینامه ده ری و دوسى کۆله گه سکی له سه روگۆیلاکان دام و به شه قان وه دیوی ده ری نام، گوتی نه وه جوجکه بوبه توه لدین! نه منیش به نه و جوهره ی نه جاتیم بو. به یینیکی خو م له خیزانم شارده وه. وه نه مد وه یز اچمه وه مالى،

کابرا گوتی وه لآله ی سه لام له تو کردوه ئالى جوجه.

قه‌یات (نالی ماستا و) (نالی سوغان) (نالی جوجه)

(نالی ماستا و)

سی‌که‌س دانیشتبون له بن دیواریک
سه‌لامیکی کرد نه‌یزانی وللا
یه‌ک ده‌یگوت سلای له من کرد بابم
سی‌هه‌میش هه‌ردو وه‌دروخستنه‌وه
هه‌رسیکیان ویکرا پویان له من کرد
:سلای تاییه‌تیم ته‌نیا بوو‌که‌سه
هه‌رکه‌س نه‌قلی خوئی چی به‌سه‌ره‌هاتوه
بوم بگێرنه‌وه نه‌منیش گویم لی‌یه
یه‌ک ده‌ستی پی‌کرد وه‌ختی نیورویه
هاته پیش گوتی پی‌م بلی گویم لی‌بی
زور ترسام گوتم کواخوچم‌ناوئ
هینامه پیش خوم بریکه‌م ورکه‌خوارد
له سه‌ر کولانه‌ی گوپراندم نه‌منیش
کوله‌وه‌ژ به‌ده‌ست دیم به‌دوامدا هات
مه‌گه‌رنه‌یه‌وه؟! هه‌ر پوم له تو‌یه
پی‌م‌گوت به‌لی تو‌نالی ماستاوی

به‌کنیان‌دا پابرد هی‌دی پێ‌واریک
ده‌بیت به‌به‌زم و به‌کیشه‌وه‌للا
دوه‌می ده‌یگوت بو‌ت ته‌سلیم نابم
جا نه‌منیان بانگ کردبو‌پن کردنه‌وه
تو‌نه‌و سلاو‌ه‌ت له کی‌ه‌مان کرد
نالی‌تر له نیو‌هه‌ر نه‌و سی‌که‌سه
سه‌ریان شکاندبی یا زوه‌لا‌توه
جا مه‌علوم ده‌بی نالی‌تر کی‌یه
گوتم برسیمه‌ و نیشتیام له دو‌یه
وات به‌سه‌ر بی‌نم زور چاک ته‌نبی بی
من پی‌م‌خو‌شه‌بخوم هه‌ر نان و ناوئ
به‌ماته‌وماته‌خوم له ژنه‌که‌بو‌ارد
ده‌وه‌للا ده‌نا ماست و ماستاویش
بانگی ده‌کردم من خوم‌دا نه‌جات
ده‌ناپیت ده‌لیم پوت چه‌ند کیلوتیه
وا له حاستی ژنت پانه‌وه‌ستاوی

(نالی سوغان)

بوی گتپاینه وه زور به بیوازی
 به لام چ فایده له ترسی ژنه که م
 پوژیک دیتیم لای چیش تنگاو
 نو بیوازیکی چوکه له م چا کرد
 چی له بیر چوبو بو چی گه پاره
 دیتمی گوتی نه یوگوت بو وایه ؟!
 چوکانیه و هروا زوگه پایه وه
 دهستیکی لیدا و بو ده بی وابی
 شله ی گرتیه وه و له لاگوپی نام
 نابی پیت وابی وه نه زه مانه
 له مەنتیق و هه مو ده ورو بهر
 بیوازیکی پوخوش، دلپاک و سه لیم
 پیگوت دوپوژه گوپی نه وپاوه
 دهستیکی لیدا و بریک لپوانی
 خو دینی شله م لی نابو بوخوم
 هه لموسا دیسان گوپم به شله
 به یانی هه رچوین ده رکه ن کرده وه
 دهستیکی لیدا و هه روه ک خوئ وایه
 نشته ری هیناو ده گوپی پا کرد
 پیلکه بیوازیکی چوکی به خوه
 نه وه ندیم نیشته چوبو پیوازی
 کوا خوبه توتوش بوپیم پوی تیکه م
 گوژه ی هه لگرتن پویششت بو نای
 هه روا گورجیکی ده زارم پا کرد
 منیش که دیتیم کشامه دواوه
 با بجم بو نای و دیمه وه دوايه
 نه موپرا بیخوم پیسواز مایه وه
 هی ن په قه ده بی به ردی تیدابی
 سبجی کردیه وه و هه روا بی تاکام
 دوکتور و ده رمان یا نه خوشخانه
 تاقه که سیك بو نایا وه ک دوکته ر
 ناچار بوین چوینه مالی مام هه کیم
 تی ناگه م بوچی واهه لموسا وه
 با شله ی لی نیم، تا سبه ی به یانی
 نا تا لی نه نیم مه علوم نابی بو م
 قسه کردنیشم لی بو به فلته
 دیتمی و شله ی گرت لی کرده وه
 به نشته ر نه بی عیلاجی نایه
 هینایه ده ری و کاری یه کلا کرد
 هینا و لی پوانی و لی شی به ربووه

قامکی نا زارم پیوازی فری دا
دوکتور جوت چه پوک غاری دا سهرم
ژنهش دو شوق و زللیکی لیدام
هاتمه وه مالی ژۆر به ناپازی
دهی کاکه نه توش ئالی سوغانی

(ئالی جوجه)

کابرای سی هه میش وه ک پیاوئیکی ورد
وتی نۆرده مه به په سمی نه و جار
له مانگی گولاندا، نه وه سلی وا خوش
ته واوی خه لکی پوی له سهیرانه
پۆژیک چیشتانانی ژنه کهم هاته ژۆر
دهمیکه هیهچ باس لای مالی بابم
با بجم سه ریکیان لی بدهم بیخه وه
خو به تاییه تی مریشک و جوجکه کهم
پیم گوت نه رخه یان؛ به دلنیا ئی
که میک پۆییششت و دیسان هاته وه
پیم گوت بیخه به هتا من مابم
ژنه کهم پۆییششت و، ون بو له مالان
جا من مریشکه و نه و جوجه لانه
کهم مابو شیتیم که و تمه فکره کان
بیرم کرده وه خویم ژۆر ماندو کرد

مام حکیم جادهی جنیوم پی دا
هه تا هیزی بو وا کوتایه سهرم
نه وهش نه قلی من خولاسه ی که لام
تازه قهت ئیشتیام ناشته پیوازی
تو مه کرت له وی دی چاتر زانی
(ئالی جوجه)

تا خه لاس نه بون هیهچ قسه ی نه کرد
له نیوه ی پۆژی مانگی دوی به هار
کیووده روده شست هه موسه وزه پۆش
خانوی به ختی منیش تیک چوه ویرانه
پاوه ستا و پوانی که میک له من دور
یان خه به ریک بی تا دلنیا بم
ده بی ووشیاربی تا بگه پیمه وه
ده نکیک نه مینی خوا بزانی چه کهم
مالی بابت یان بجیه سه رشایی
هه تا نه و باسه ی دوپات کاته وه
له مال و جوجکان هه رغافل نابم
عه قل و هوشی منیش پۆیین به تالان
چیان لی بکه م چون بی لیتی بم متمانه
چۆن ناگام لی بن له مریشک و جوجکان
له و فکره ی زیاتر پیم بو ده رنه برد

به‌نیکم هینا و مه‌موم تیک خستن
 مه‌لۆ ناتوانی مه‌موان مه‌لبگری
 له‌ بیر و هوش و له‌ زانایی خوّم
 ده‌ ئه‌ و فکرانه‌دا وا غه‌رق ببوم
 جه‌له‌ی مریشک و جوجکانی پفاند
 ژنه‌که، ده‌یگوت جوجکێک نه‌میینی
 هه‌په‌شه‌ی ده‌کرد چاوم ده‌رییینی
 ده‌ گوتم ئه‌ و حاله‌ ناشی به‌ و حاله‌
 چوم پێداگه‌پام هه‌ر له‌ سه‌ر لاقێک
 هیلکه‌که‌م دانان جی مریشکه‌ کورکی
 ته‌شریفی خانیم وه‌ختیک هاته‌وه
 هاته‌وه‌ که‌چی مالتیک چول و هول
 پویششت لیی پرسین له‌ ژنی جیرانی
 یه‌ک گوتی هیلکێک یه‌کیش گوتی دوان
 گوتیان دواي نه‌وه‌ هیچکه‌س نه‌یدیوه
 هاته‌وه‌ ژوری هه‌روا به‌ بۆله‌
 ده‌ی هه‌ویست مالتی خاوین کاته‌وه
 که‌سک به‌ ده‌ستیک به‌په‌ی گرت و هات
 هه‌رگوتی نه‌پوڤ بۆ لیڤه‌ی چ ده‌که‌ی؟!
 هه‌ر پیلی‌گرتم دو شقه‌ی لی‌دام
 وه‌ره‌ ده‌بپۆ هه‌ی عه‌مرت نه‌میینی

لاقی مه‌موانم ئیک‌ئیک لیک‌به‌ستن
 به‌خوّم گوت عه‌قله‌ ده‌کا به‌رگری
 ته‌حسینم ده‌ناردخوّم بو‌عه‌قلی خوّم
 تا خه‌رت‌هل نه‌هات ناگادار نه‌بوم
 به‌نی مه‌حکه‌می بیرى منی پساند
 چ بو‌خوی بمری، مه‌لۆ بی‌پرفینی
 ئیستاکه‌ بزانی چم به‌سه‌ردینی
 نه‌جولیمه‌وه‌ وه‌زع‌م زۆر تال‌ه
 هیلکه‌م په‌یدا کرد نو‌جوت و تاقیک
 له‌سه‌ریان مات بوم چوم له‌بن پی‌پکی
 جوجکه‌ و مال و حال به‌ سه‌ر کاته‌وه
 جوجکه‌ نه‌مابون کردیه‌ بۆله‌بۆل
 داخوا کابراکه‌م که‌س پی‌ی ده‌زانى
 هات لیی وه‌رگرتین تیگرا له‌ مه‌موان
 بچو بگه‌پى، بزانه‌ لیڤه‌ له‌ و دیوه
 مال ده‌له‌ی چۆله‌، پر تو‌ز و خو‌له
 قاپ و مه‌نجه‌ل‌ان پاک بشواته‌وه
 نه‌منیش زۆر هی‌دی قیریکم لی‌هات
 زو مه‌ل‌یان دینم په‌له‌م لی‌ته‌که‌ی
 به‌ کو‌له‌گه‌سک و مست وه‌ده‌ری‌نام
 تو‌چۆن ده‌توانی جوجکان مه‌ل‌بینی

بە گەسکە کوڵە و زلە و شەق لیی دام
 ھەتا چەند پۆژان خوێنە چومەو
 ھەتا پاش دەرکە ی توند وە دەری نام
 شەوشەو بە دزی بەردەبومەو
 ئالێ جوجە من سلاوم لە تو کرد
 چون ئابروی خوێ و ھاوالانت برد
 تا قسە ئەکا و تا رنە لێ پیاو
 عەیب و زانینی نایەنە بەر چاو

حەکایەتی سی بزنی مام قەرەنی

لە دێیەکێ دە پازدە مالی دا، مام قەرەنی بەخۆبەژنێ و کچۆلێکیشی ھەبو. دەمالێکی زۆر شپەزە دادەژیان، ھیچیان دەمالێ دانەبو ئەوێ بە چوار لاقان پۆی با پشیلێکیان ھەبو ئەویش زۆریان جواب کردبو، بەلام چونکە ئەو پشیلەش تائەندازە یەک وەک پشیلە ی مینە قوڵی بی شەرم بو نەدەپۆشت.

بەسەرھاتی پشیلە ی مینە قوڵە ی

پۆژێک لە پۆژان دانیشتبوم لە مال
 سەر پر لە سەودادەرون پر لە ئیش
 نانەکەت بخوێنە وشی گیانت بی
 کەھات پشیلێکی رەقی دیمباریک
 ختەخت، لە من جەم و دو نانە
 پشیلێکی سەگ بو دیمچەوت نەبو
 ختە! گەر بتدەم لە قەدی دیوار
 پشیلێکی وا، ھێند دیم بەردوکی
 تەندور دایبسا و نیل دابو
 گرتم فێم دا کەوتەنیو تەندور
 دایکم کە زانی ھات وەژورکەووت
 سەر پر لە سەودا، دەرون پر خەیاڵ
 دایکم، نان و دوی بۆ ھێنامە پیش
 بجێ کویش خودا پشتیوانت بی
 ھەر دیتم دنیا م وای بو تاریک
 ئەتو کە ببخوێ لیت بە سندانە
 چەندی دەنگم دا ئەوزەوت نەبو
 بلۆت دەکەم وەک دەنکی ھەنار
 ھەرمن دەنگم داو، دەمی نالە دۆکە
 چون سورببوو کە مرەش سوتابو
 بۆکپۆز پیری کرد ھەمو مال و ژور
 دەست بە کوڵە وەژو ھارپم کەوت

هه تیوه ! سهرت وهك سهری فیله   ئه و به سسته زیانه بو وا زه لیله
پشیله ی سوتاند و له كوله خوی كرده وه . به لام نه پشیله ی مام قهره نی ئاواهینده
بی شهرم بو. نه مام قهره نیش ده ی توانی ئاوا بیسوتیتنی وله كوله خوی كاته وه
مام قهره نی به چه نگ و چرپكی زورته نانه ت به رگ و پیلایوی بوخوی وژن ومنداله كه شی
پی نه كرابو، به قهر زوقول نیوه قهر زونیوه نه غد به نه وهیوا یه هیچی دیکه چاوله ده سستی عاله می
نه بین. هه رچه ند جیرانه كان، مالتیان ئاوه دان بیت زوریان مه منونم و هه تا مردنی له بیرم
ناچی، چونكه قه تیان بی پیخوره كردوین، نه وه وایه ! به لام دیسان پیاوئی خوی بی
چاكره . جا نه به نه وجوره ی ده یخویننه وه سی بزنی به نه و نیو نیشانه ی خواره وه كړین.

باسی كړینی نه و سی بزنه ی

چی هه م بو نه مبو شه ش قوشه	دامن به و بزنه ماست خوشه
یه کیکیان بزنی گورد و پره ش	هی دو هه میش بزنی پوشه
سی هه میان بزنی سور خه زال	به هاری زور جوان بیان دوشه
نازانم كوا قه تت خواردوه	ماستی بزنان چه نده خوشه

مام قهره نی پاش كړینی بزنان بیرى كرده وه وگوتی خوتفاقمان نیه و؛ وه حه ولان
كه وت. به لام وه بیرى هاته وه له دییه کی نیزیكى دبی خوئان براده ریكى هه بو به دوسه د
سی سه د سهریكى مه پ هه بو مام قهره نی گوتی سبه ینی به یانی ده یانبه م بو ماله مام
سه عیدی قاتی ئین شالله نه و سی بزنه م بو به خیه هه ر ده كا، وه ختی خوی زور دوست
بوینه جارئ هه ر ده فكری په یدا كردنی جیگای بزنه كان دابو. به لی؛ به یانی بزنی وه پېشه
خوی دان بردینه ماله مام سه عیدی دوستی خوشه ویستی وجهه په یانه كه ی بو گتراه؛
یاخوا به خیریبی میوانی عازیز   به هار چو پویششت به شه وی پاییز.

مام سه عید : كوپه جا نه وه خو پرس پی كردنی نه ده ویست بریا بیست بزنت
كړیا؟ جابابون به خیه كرابا سی بزنی چه ؟! مام قهرنی: مالت سه دجار ئاوه دان بی مالت
به خانه ی خودای بی؛ خودا هه ر بتداتی. مام سه عید بانگی مندالیکى كرد: داده ی پوله !

خدرۆکه؛ ئەو بزنانە ی مام قەرەنی وه پێشه خۆت دە، بێانبە نێو مێشه ی هەتا ئێوارێ مە پ
دێته وه ناگاو لی بن، جا ئێوارێ پەرگەل مە پێان خەن.

مام قەرەنی پاش نان و چاخواردنێ بە خاترجەمی بو مائی گه پاوه و قسه کانی مام
سه عیدی بو خیزانی گێرانه وه وخیزانیشی: حەک پەببی خودا، سەد هیندە ی داتی؛ کابرا
پێاوی چاکە، بە دلە و ناگای لە فەقیر و فووقە پایانە بو یە خودا هەر بوی تی دەکا خیزانی مام
قەرەنی ئەودەمی زمانی ئاواگەر پاجا بزانین دوا یە چونی تۆک و دوعا یان لی دەکا،

مام قەرەنی جار جاره بو خوی و جاری واش هەبو خیزانیشی بو پەرە پێدان و پان و بەرین
کردنی تەو نەکی چونکە هیندە ی ولات داگرت بو، دەکرده هاویری و یارمەتی لی
وەرده گرت، گوریس و کوین و تێپرو جە وال و هەمو شتیکی لە موی ئەو بزنانە دروست دەکردن
و چادرو چینی حازر کردبون، دەفکری پەیدا کردنی بیتری و شوانی دابو، جار جاره ش دە یگوت
دەگەل ماله مام بایزی دەبە ئاوما ل و یە ک شوانی دەگرین و یە کیشمان بەرخەوانی دەگرین،
بزەکانی هیند زۆر بیون هەرسالی ئەو ئەلی دوی دوانە و ئەوی دیکە بزنی گورد و پەش زۆر
ئاوەدان بو، بە قەت گوێل پارێکی دەبو، ئەوی دانا بوسی کاران بێنی؛ ئەو زستانە ی سەد فکری
لە ئەو بزنانە دەکرد وای حیساب کردبو بە هەشت نو دە سالان دەگە ییشتە وه مە پری مام
سە عیدی، چونکە پاش چوار سالان بزەکانی هەمو بە مە پدان لە بەرچونە کویتسانی. ئاوا بە
بیتری خوی و بە خاترجەمی خوی دەو ل مەند کردبو، ئەو بە ئەو خەیا ل ئەو پایزێرا خوی گە یان دە
بە هاری. ئەگەر زانی مە پلە زەنی پا بو تە وه پۆژێکی یاغریاغر بەرە و ماله مام سە عیدی بو
هینانە وه ی بزەکان کە وتە پێ. جابا بزانین مام قەرەنی بزەگەل و کارەگە لی پی دێتە وه
یان هەزلە نیستە وه بەبی شوانیان بو بگری لە پێگایە کە دە پویتی:

دە چوو بو بزە بردنە وه	هیندی بیر لی دە کردنە وه
دە پویتی بە و فکر و بیرە	چەند کاریلە چەند کویت شیرە
بە پاسستی خو ماسستی بزنان	شایانە بو میر و مە زنان

بە ئەلی: جەنگە ی کە مە پ بەدان دە هاتە وه، دانە مە پری بە یانی گە ییشتە دەرکی ماله مام

سه عیدی، کاره‌ی مه‌پو به‌رغل و هه‌راو هوریا‌ی شوان و بی‌ری ساحیب‌مال، ژن و ژال و مندال و چه‌ق و لوری سه‌گه‌ل و هاش و هوشی بای به‌های دهنکه‌ده‌نکه بارانی‌شی پی‌وه‌بوئه‌وه‌ل مانگی به‌های مام قه‌ره‌نی که‌ئه و هه‌را و به‌زم و هه‌ل‌لایه‌ی گوی لی‌بوئه‌و بزنگه‌ل و مه‌په‌ی که‌دیت چاوی به‌ئه‌ودیمه‌نه‌جوانه‌ی که‌وت شاگه‌شکه‌بو، که‌م ماله‌خو‌شیا‌ن بی‌ه‌وش بی، هاو‌یریا‌ن کردومه‌پو به‌رغل جوی به‌جوی به‌ره‌وله‌وه‌پ‌چونه‌وه‌کی‌وی، مام قه‌ره‌نی بو‌یه‌باسی هیچی نه‌کرد ده‌یزانی مه‌پدانی ئی‌وارئ دیت‌ه‌وه، ده‌گه‌ل دوسته شیرنه‌که‌ی چونکه‌جاری هه‌رشیرن بو. چونه‌ژوری دانیشتن و ده‌پیشدا‌شانسی وی به‌ره ژه‌کی‌ک مابو‌کردیا‌نه‌فرۆو، بو‌یان هینا و پاش فرو‌خواردنی نانیشیا‌ن له‌پیش دانان ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ل پاروی له‌ماستی مه‌پئ ده‌زاری نا؟ دیمه‌نه‌جوانه‌که‌ی حه‌ساری هاته‌وه‌به‌ر چاو له‌ئه‌و ده‌مه‌ه‌پا. برپاری دا ئه‌و فک‌ره‌ی کرد‌بوی که‌پاشی چه‌ند سالان بزنه‌کانی به‌مه‌پیدا، هاته‌وه‌پیری حه‌تمه‌ن ئه‌و کاره‌ی بکا‌وله‌بیری نه‌چی به‌لکه‌زوت‌ریش پاش نان و چاخ‌واردنی به‌کا‌وه‌خو‌و ده‌لئ ئه‌وه‌هاتوم بزنه‌کان به‌رمه‌وه. ده‌باله‌خو‌ئیدا ده‌یگوت قاتی ئیش‌الله دو‌بزنی خوشیم وی ده‌دا ئه‌و سال بابینه‌پینج بزنی دوشینی. مام سه‌عید: یا‌خو‌ا به‌خیر بی. خو‌خه‌به‌رم بو‌ نارد‌بوی، بو‌چما‌پی‌یان نه‌گوت‌بوی! خو‌ مام قه‌ره‌نی فک‌ری مردنی خو‌ئ کرد‌با فک‌ری ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد: ده‌ی جا چ قه‌یدیه‌ئه‌وه‌بو‌خوم هاتوم ئیدی.

میوان به‌خیری یاره‌بی سه‌دجار به‌دریژی پو‌ژی دوامانگی به‌هار پیم سه‌یره ده‌لیتی پی‌یان نه‌گوتومه خه‌به‌رم داویه‌ی خو‌ من دو سئ جار مام قه‌ره‌نی دیسان هه‌رپی و ابو‌خه‌به‌ری نارد‌وه بی بزنه‌کانی خو‌ئ به‌رته‌وه‌یه‌ک دو بزنی زاویشیا‌ن ره‌گه‌ل ده‌خات چونکه‌ئه‌و زه‌مانی عاده‌ت و ابو، که‌سی‌ک حه‌یوانی نه‌با، ده‌وله‌مه‌نده‌کان بزنه‌ دو‌غه‌یا‌ن وی ده‌دا هه‌تا دوی بخوات، پیاوی و ابو پاییزی بی‌چوه‌که‌شی نه‌ده‌ویسته‌وه‌و ده‌یدا به‌کا‌برای فقه‌یر بو‌خو‌ئ بی‌فرۆشیت یا ...:جا بو‌خو‌ت هاتوی زو‌ر به‌خیری بی؟ به‌سه‌ره‌اتی بزنه‌کانت به‌ئه‌وجوره‌ی خو‌اره‌ویه‌که‌عه‌رزت ده‌که‌م:

نه‌نزان‌بو بزنی گو‌ردی هه‌لات پو‌یشیت بو‌هه‌لگو‌ردی

به پەروشم بو بزنێ پۆش	به خوای ئەویشیان ئەتۆ خوش
بو خەزائیش زۆر غەمگینی	که وای له بنه خۆت ده بینی
ئێ مەش ئەگەر هیوان پێیه	ئەو سێ چوار کلکه گروییە
مالی دنیا چلکی دهسته	تا هە ی دلسی پئی مه بهسته
وایان داناهه بزن و میش	پیاوی زۆر زو دههیننه پێش
له دوازی وهکی گوتراوه	ئاواش زوده یکن به ده رویش

مام قهره نی به بیستنی ئەو خه به ره ناخۆشه ی که م مابه ندی جه رگ ودلی بیسی و
 ته وای ئەوه مو ته ونه ی دایمه زرانده ون وپایه لی کردبون بێ تیه ودان مانه وه وه وای
 خه یالی پساندو گوتی ده ک په بیی مالت وێران بی چون له سه ر ئەو هه مو مه په ی توپا ئەو
 سی بزنی من ئاوا به ئەوده ردانه گرفتاربون و هه ر سێ له به ین چون به خوای مام قهره نی
 به سه لتی وه سه لامه تی گه پاوه ئەگه رگه یشته وه، خیزانی: ئەدی بزنه کانت بو
 نه هیناونه ؟! مام قهره نی به ووردی به سه رهاتی بزنه کانی بو خیزانی گێپاوه
 ئەوجار ژنه ش دهستی کرد به توك ودوعاو سینگ کوتانی؛ ده ک په بیی خودا لیی تیکدا،
 مالتی ویران بی؛؟ جاجون له سه ر ئەوه مومه په ی وپا، ئەو ته قه سی بزنی مه مردن و
 چیان به سه رهاتوه په بیی، له سه ید زه نبیلی ته لب ده که م مه په که ی وانیش قپێ
 تی که وی و تاقی لی ته مینی. مام قهره نی و خیزانی له باتی ماست خواردنی خه م و
 په ژاره ییکی زۆریان بو له به ین چونی بزنه کانیان خوارد وله باتی ده ولله مه ندبونێ قهرزدار
 بون و به رگ و پیللو و شت ومه کیان پێ نه کړا، هه ربویه ئاوا گوتراوه:

مالت که هه یه بابلین ده چال دا	ئەگه رده ته وه ی ساحیب ده بال دا
به دهستی خۆت بێ که میش بێ زۆره	به بیگانه ی بێ زۆریش بێ بۆره
ئەو نه سیحه ته ی به دل بسپیره	کاروباری خۆت به که س مه سپیره

هه یاس و تاقی کردنه وهی دوسته کانیان

کورپه که ی هه یاسی هه روه کوباوبوه، بابی هه مه کاره ی سولتان مه حمودی بوه
بوخوشی دوست و په فیقیک یه ک جازوری هه بونه، پوژیک ی هه یاس ده لی، پوله نه وه مو
په فیقانه ی تو که هینده یان ده خه می دای و وه وه کی بوخوش ده بینی چونه و چو نیشیان
بوخه رج ده که ی ماله مه؟ هه موپوژی ده لی مه ولودنامه یه، پره له عالم، نه وه نه گه ر کاریکت
لی بقه و می، نه و براده رانت یارمه تیت ده دن، یا هر یاری نانیه و به س؟

کورپه جیله ی مام هه یاسی ده لی بابه نه وانه هه مو یان دوستی گیانی منن نانی چی
کی وه دوا ی نانی ده که وی، هه یاس ده لی نه من پرواناکه م، نه تونه وه زیاترله دوست دوست
و په فیقت هه یه، نه منیش نیوه په فیقیکم هه یه، بابینین نه و دوستانه مان تاقی که ی نه وه.

هه تابزانین چو نیان حیساب له سه رده که ی و بابو پوژی پیویست دانه میتین و په کو،
په کوبه کارنایه و بریا و امان کردبا؟ بریا و امان نه کردبا ده ردی مه دهرمان ناکا؟

کورپی مام هه یاسی ده لی ژوریشم پینخوشه؟ هه یاس هیئای شه کیکی گوشته وه به خوین
و خوره وه ده نیو جه والیک ی ناو له قولیچکیکی هه ساری حاشاری داو؟

نه و جار به کورپه که ی گوت جا بچونه و دوستانه ی به ته وای باوه پیت پیان هه یه و
به دوستی گیانی خوشیان ده زانی، هه رنه وشو، بچو بلای، قه زاقه دهر ناوا هاتوه،
پیاو یکمان له ده دست زایه بوه و، وهرن کومه گیکم بکه ن، بچین بیشارینه وه، خو نه گه ر
یارمه تیمان نه که ن. به ته وای تیداده چین و مال و ویران ده بین؟

کورپی هه یاسی به هیوا یه کی ژوره وه چو لای دوسته کانی، هه رچی نه و قسه ی
پی ده گوت، به جوریک ی خوی لی ده شارده وه؟ و ده یگوت به گورپی بابی خوییه وه، دوده نکه
برینجی داومه تی ده چم که لاک ی بوده شارمه وه خوم ده که مه شه ریکه قه تل و، نه وی دی
شتیک ی دی، کاریک ی دی ده هینا پیشتی ئی واش هه بو، بونی کردبو، یا پیان گوتبو، چ
باسه خولاسه به جوریک ی دیکه خوی لی ده شارده وه، ناخره که ی که س ده گه لی نه هات،
وبه ته نی هاتوه و هه موی بو بابی گپراوه، بابی گوتی وه مزانی نه وانه دوستی گیانی تونه

وه کی بوخوت ده تگوت جا، نیوه په فیقه که ی منیش فلانه که سه یه، چت به په فیقه کانی
خوت گوتوه نه وشو بچو، هه رنه وهش به وی بلئی زیاد یا که متری مه لئی،
به لئی، کوپه. چو به کابرای گوت؛ کابرا، ده گه ل نه وقسه ی گوی لئ بو، به غار ده گه ل
کوپي مه یاسی هات، پرسى چ بووه؟!

هه یاس ده لئی چت لئ وه شترم، کاره هاتوه، ده گه لمان بشیره وه؛
کابرا گوتی، کواکه لاکه که؟ هه یاس کابرای براده ری برده سرئ وجه والی که لاکى تیدا بو
له دورپا. نیشانی دا، کابراش چاوی پیی که وت و؛

به لئی، کابرای براده ری هه یاسی بی نه وه ی فکرکی کردبی ویا له شته که ی حالئ بوییت
ویان چی؟ گوتی براله نه تو که لاکه که ی وه من ده و کارت پیی ته بیت، که س فکرئ من ناکات،
نه من بوخوم ده چم ده یشارمه وه، خه لک نه تو یا کوپه که ت ده گه له من ببینن باش
نیه له وانه یه ناشکراش بی، که لاکم لئ هه لئین و نه نگو بچونه وه ژوری.

هه یاس نه گه ر ناوای گوی له نیوه براده ره که ی خوئ بو، پوی ده کوپه که ی کردو
گوتی براده ر نه وه یه؟؟ یان ئی تو یه!!

کوپه گوتی بابو. به حه ققه ت نه من براده رم نینه هه تا نه وپوش ناوایان لئ حالئ نه بوم
نه و تاقی کردنه وه به قازانجی من ته وایو و زوریش ت سوپاس ده که م توشی هه لئ ی گه وره تر
نه بوم؟ هه یاس؛ زاری جه والی کرده وه و کابرا چاوی به که لاکى شه کی که وت، لیئ پرسى
نه وه چیه چه به زمیکت ساز کرده هه یاس هه رده پیتولیت کرده؟!

هه یاس: تاقی کردنه وه ی دوسته کانی خوم و کوپه که مه بزاین دوستی کی هه مان
دوستی راستیه هه یاس ده لئی وهره له باتی که لاک شاردنه وه ی باکه بابی بخوین کوپه که ی
هه یاسیش تازه پوی نه دانه و دوسته به پیزونانی نانیا نه ی و ته رکی کردن.

میوان و هه‌لوا

ده‌لێن چه‌ندکەس میوانی مالتیکی ده‌بن و به‌ینیکی له‌وێ ده‌مێن نه‌وه دیاره‌نه‌ وجوره سه‌ردان وهات چۆیه‌ جستان و پایزان زۆربوه‌ به‌ ساحیب مالتیان ده‌لێن پێن خوشه‌ ئه‌توش جارێکی سه‌رێکن لی‌ بده‌ی ولێن میوان بی‌. خانه‌خوی قه‌ولی پێ دان وپاش چه‌ند پوژان چو له‌یه‌ کێک له‌ئه‌وما لانه‌وه‌ ژورکه‌وت، چه‌ند پوژان له‌وی بو‌ هیچ خۆی نه‌ بزات جیی خوش بو‌ حه‌سیره‌ به‌ لبادو جادوایه‌ دۆشه‌ گیان بو‌ پاده‌ خست، ئه‌و ساحیب ماله‌، که‌ تێی فکری زانی میوان نا‌پاوه‌ به‌ تمانیه‌ هه‌رله‌ جیگای خۆی بیزوی، له‌ گه‌ل ژنه‌ که‌ی که‌ وتنه‌ ته‌ که‌یران، چه‌ که‌ین؟ چ نه‌ که‌ین؟! که‌ ابراهه‌ ژنه‌ که‌ی گوت ئه‌و وشو دۆشه‌ گی بو‌ پامه‌یه‌ خه‌، له‌خۆی حالێ ده‌بی و به‌یانی ده‌پوا، هه‌رچه‌ندی عه‌یی شه‌. ئه‌ ممانانم چه‌که‌م خۆ به‌ ته‌مای پویشتنی نیه‌،

شه‌وێ وه‌ختی نوستن، میوان ئه‌گه‌ر چاوی له‌ جیگای خۆی کردو دیتس دۆشه‌گی بو‌ پانه‌یه‌ خرابو حالێ بو‌ ئه‌گه‌ر بو‌چی دۆشه‌ گیان بو‌ پانه‌ خستوه‌ به‌ لام خۆی نه‌ هێنا سه‌رئه‌و حالێ، وگوتی ئووخه‌یش ئه‌و وشو تێر ده‌نوم، ئه‌و دۆشه‌ که‌ زه‌لامه‌ و له‌ کۆل کردمه‌ وه‌. خو، وه‌ که‌ مه‌ر له‌ غه‌ره‌ی نه‌مه‌د توانی بسوپم، ده‌ باهه‌ تارپوژ له‌ سه‌ر ته‌ نیشتیکی بنوم، ساحیب مال له‌ به‌ره‌ خۆیه‌ وه‌ ده‌لی به‌ خوای باه‌ زه‌ریفه‌! ئه‌مه‌ دوشه‌ گن بو‌ پانه‌یه‌ خستوه‌، جوا بن کردوه‌ و له‌خۆی حالێ بی وپروا، ئه‌و به‌ چاکه‌ی ده‌زانی، سبه‌حی شه‌وێ، به‌ خیزانی گوت، ئه‌و وشو لبادیشی بو‌ پامه‌یه‌ خه‌، وه‌ختی نوستن، میوان ئه‌گه‌ر دیتی لباد پانه‌یه‌ خراوه‌، وه‌ کوشه‌وی پێشو، ئه‌و جار کێچی کردنه‌ بیانو، گوتی ئووخه‌یش! کانه‌گی کێچانوله‌ کۆل کردمه‌ وه‌، ئه‌و وشو تێر ده‌نوم؟

که‌برا به‌ ژنه‌ که‌ی گوت سبه‌ی شه‌وێ به‌ په‌شی بو‌ پامه‌یه‌ خه‌ باهه‌ر حه‌سیره‌ی، وه‌ سبه‌حی شه‌وێ وه‌ختی نوستن، ئه‌گه‌ر دیتی هه‌ر حه‌سیره‌ پامه‌ خراوه‌ و چی دی لی‌ نیه‌، میوان گوتی ئووخه‌ی ئه‌وه‌ هاته‌وه‌ سه‌ر قاعیده‌ی ماله‌ خۆمان، چونکه‌ ئه‌مه‌ش له‌ حه‌سیره‌ی پوت زیاتر نیمانه‌. ئه‌و وشو تێر ده‌نوم، سبه‌حی شه‌وێ گوتی هیچ پامه‌یه‌ خه‌و چیشی پێ دامه‌ ده‌. بابرواله‌ کۆلمان بیته‌ وه‌ پێتاو، خۆ بوته‌ چهل و مل،

میوان شه وی نه گه ردیتی هیچ پانه به خراوه و هیچیشیان بونه هیناوه به خوئی دادات، گوتی
 ئووخه شیش عه رزی خودای چه ندبی منه تی. چی که س پانایه خم وچی که سیش به خو
 داناده م، نه وشوتیرده نوم به ناعیلاجی کوته حه سیریکیان بو پراخت و که چه لیفه ییکی پرله
 نه سپیشیان بوهیناوپیشان دادا، به یانی له سه رنان وچای، ژن و میرد هه ربیانویان نه وه بو
 له خو پابه شه پها تن. ژنه پوی ده میوانی کرد: نه ری میوان! نه تو نه ونانه ی ده یخوی و ده پوی
 حه ق به منه یابه و پیاوه یه؟ میوان پاروی ده کردن زو رهیدی ولامی داوه: به نه ونانه ی له پیشمه
 و ده یخوم حه ق به تو یه به لام من نا پوم به نه و سه رماییه ی نه گه ربه هاریش هه وای خوش بوو
 ده پوم! کابرا به خوی و به ژنی گویان له قسه کانی بوگوتیان نه خیره ته مای پوئینی نیه میوان
 نا پوا، نه مه ده پوین. مالیان به جی هیش و لی یاندا پویشتن، میوانیش لاقی ده ته ندورئ کیشان
 ولیی دانیش. له ماله جیرانی پامندا لیکیان ده نارده تابرانن، میوان هه رله و بیته یان پویشته وه؟
 میوان چاوی به مندا له که ی که وت، زانی نه وه ات و چو ته له به ره ویه. له سه ره خو چوله پشت
 که ندوی خوی لی شاردنه وه و گوتی جارئ بالیره خو مات که م بزانم چیه. مندا له که، دیسان
 هات سه ری ده ژوری نا، نه گه ر که سی نه دیت، به غار گه پاره بولای کابرای وژنه ی،
 زوری پی نه چو کابرا به خوی و به ژنی هاتنه وه مالی، پوانیان که سیان نه دیت، گوتیان
 ئووخه شیش شوکر پویشته وه، له کو لمان بوته وه!

کابرا به ژنه ی گوت پوژی له نه و پووخوشتن نابی، بابیکه ی نه جیژنه! بیته هه لویه کی لینی؛
 بیجگه له وهی میوان هه رمانعیش بو. بوه مو شتیکی وشه وکاری ژنه له شایان هه رلاق
 وه عه رزی نه ده که وت زویگی هه لوائی لینا و کابرا به ژنه ی گوت هه لوائی له پشت که ندوی دانی
 باکه میک سار دبیته وه، نه مه ش به رگی ده به رکه ین، نه من به پیشه تو دادیم و ده چم ده له م
 نه من وه ک کی ده چم، جائه تو ش چونت پی چاکه وابلئ. نه و جار نه تو به رگی ده به رکه،
 به پیشه من دا و ره و، لیم بیر سه بلی نه من وه کو کی ده چم؟! جا نه من ده زانم بلیم وه کو کی
 ده چی ژنه به تال تالوکه نه گه یه پیشته وه وه لوائی له کن که ندوی دانا؟!!

به لئ: کابرا به رگیکی هه ره جوانی ده به رکردو به پیش ژنه که ی داها ت و چوو، به ژنه که ی

گوت ئه من وهك كئ دهچم؟ ژنه گوتی ئه توهك خانی لای بانهی دهچی!

ئه وچار ژنه بهرگی ده بهر کردوبه جوانی، خوئی پازانده وه، به پیش میژده که ی دا به ناز هات و پابردو گوتی ئه من وهكو كئ دهچم؟

کابرا؟ به پیکه نینه وه گوتی به خوای ئه توره کو ئه سمه ری کابایزان دهچی!
 هه ردوک به قسه که ی خوایان وله شایه هه لای وړوینی میوانی که وه کوجلوکه ی خوئی داسه پاندبو. تیرتیر پیکه نین. پیکه نینیان خه لاس نه ببو، میوان له پشت که ندوی هه لویه که ی خه لاس کردبو، تاوه ئی به به تالی له سه رسه ری داناوه ات له پیش هه ردوکان پاره ستاو دهستی ده بهر که له که ی ناو گوتی، ئه دی ئه من وهك كئ دهچم جوانم لی برون؟!

ژن ومیژد. که چاویان به کابرای که وت، له پیکه نین که وتن وبه ئه وجوره ی هه ردوکیان وهك عه به سانی عه به سان! چونکه ئه وه لالا و به زم و په زمه وجیژنه وه لوابو پویشتنی میوانی سازکراو. ده ئه وده مهش دا، میوان به ئه وته رحه ی هات وله پیشیان پاره ستا، کابراهه روبه سه رسوپمانه وه گوتی ئه تو وهك میوانه بی شه رمه که ی مه دهچی! ئه تو وهك ئه وه که سه ی دهچی ماله مهت خه راگرد چۆن وهكئ دهچی. دیمه نی ئاخیرکاتی میوانیم پی له ئه وه لویه ی شیرن تربوکه ساحیب مال و ژنه که ی، ده زاریان نه تا!

میوان و هه لوا (شێعره که ی)

میوانی هاتن پیاوێکی مه شه هور
 هه رفکریان نه بو بو پویشتنه وه
 زۆر خوشحال ده بین، پیی دان به لینی
 به بی دهنگ و باس، چه ند شه ولئی خه وت
 به په و لبادی نوی، جا دۆشه گ و نوین
 که وتنه ته گبیران، خوئی و خیزیانی
 تی ده گا و ده روا، هه ر به یانی زو

قسه ی قه دیمه و له دییه کی دور
 چه ند شه وو پوژان له وئ مانه وه
 خالۆ تووش سه ریك له مه هه لینی
 پوژیک له مالاك چوه و ژور که وت
 مالاك چه ندی بله ی و پاک و خاوین
 خو میوان ناروا، خانه خوئی زانی
 بوئی پامه یه یخه، دۆشه گی توك قو

وهختی نوشتن هات که دیتی لباده
 خهوم خوشدهبی با بنوم به پهله
 هه نه ده سوپام وهك مه پری له غه ر
 پیی وابو ده لئی جواب کرام برپوم
 به ژنه ی گوت ئه وشو پامه خه لبادی
 کانگای کیچانو، له کوئل کردمه وه
 گوتی حافره تی، با هه ره سه سیری
 وهختی شه و میوان زانی سه سیره
 ئه وه قاعیده ی مائی خو مانه
 ئه و جار هاتمه وه سه ره ده قی پیشوم
 به ژنه ی گوت ئه ری قهت که سه نه ماوی
 کاتی مال نوشتنان دیتی عه رزی پوت
 ئه وشو تیر ده نوم به و توو ته رزه
 چی که سه پاناخه م، به خوش داناده م
 ژن و میژد، سه به ی، وهختی چیشتانی
 هه ره له خو پایی بی به لگه و نامه
 ویستیان له ورپیته ی، ئه و فیله ی لی بکه ن
 میوان! تو و نانه ی له پیشته ده یخوی
 کامه مان هه قین له من و له و پیاوه
 به و نانه ی ئه وه له پیشمه ده یخوم
 میوانمان ناروا، بوخو مان با برپوین

تی غزا بی ده عیه و زور بی ئیفاده
 له کوئل بووه دوشه گه خه پله
 له سه ره ته نیشتیك نوشتبام یه کسه ر
 نهك بلئی جیگا، خوشترکرا بووم
 میوان، به پره ی دی به که یف و شادی
 ده ردی شه وی دیو له بیر برده مه وه
 چی دی پامه خه زویش دلگیر بی
 ئه وه به پاستی مائی فه قیره
 له سه سیری پوت زیاتر نیمانه
 لیتمگه پین ئه وشو تیرتیر با بنوم
 هیچ پامه یخه و لیفه شسی ناوی
 دانیشته به ئیشتیا و غیره تیشی بزوت
 عاسمانه لیفم پایه خیش عه رزه
 عه رزنی خودایه و، خوم نه سلی ئاده م
 نان و چا ده خورا له نیوکولانی
 کردیانه کیشه و شه پوه نگامه
 بیکه ن به مه لا و دوایه ش ده ری بکه ن
 نان و چای ده خوی هه لده سستی ده پوی
 میوان زور هیادی و لامی داوه
 هه ق به ده ست توپه به لام من نا پوم
 ده بی بله ین ئیمه ین خو میوانی توین

هه ردوکیان پۆیین، له مال چونه دهه
 چه ندجاری سهردا و ده چۆۆه لای وان
 له بهر منه هینده، هاتن و ناردنه وه
 کوپه دیسان هات بو سێ همین جار
 مال چۆل و هۆله، که سسی لێ نه بو
 ئوخه ی پۆیشستوه، له کۆل بوته وه
 به ژنه ی گوت دنیا، هینده ی ناھی نێ
 باسارد بێته و داینی پاش که ندو
 هه لۆای که وته ده ست، به بی پێ پێوان
 کابرا به رگیکی جوانی ده به رکرد
 وه کو کی ده چم دا لیم بپروانه
 نۆره ی ژنه ی هات، خۆی پازانده وه
 ئه ری که س هه یه وه کومن جوان بی؟!
 کابراش زۆر به دل له ژنه که ی پوانی
 تا کو ژن و میرد، جوان خۆیان پانا
 خۆ به نۆره ش بێ نه و جار نۆره مه
 هه ردو تیی فکرین، واقیان و پمابو
 وه کو میوانه بی شه رمه که ی مه ی
 هینده هات م و چوم، خۆکا له م دپا

کوپر جیرانیان ده نارد بو خه بهر
 له قون ته ندوړی، دانیشتبو میوان
 له پشتی که ندوی، خۆی لێشاردنه وه
 هه چکه سی نه دی، چۆۆه هه به غار
 هاتنه وه مائی، گورجیکی هه ردو
 بو وێران بو ه که ی خۆیان چۆته وه
 بیکه ی نه جیژنه و هه لۆایی لێ نێ
 به رگی ده به رکه یین خۆبنوین هه ردو
 هیند چه وروشیرن ده خۆرابه لێوان
 به پیش ژنه ی دا به قه ده م پابرد
 وه که به گزاده که و خانی لای بانه
 پپرهر و بازنه ی بو له رزاندنه وه
 پێک و له بار وا خانمان بی؟!
 وه کو ئه سمه ری کابایزان جوانی
 هه لۆای خوارد؛ تا وه ی له سه سه ردانا
 من وه که کیم له نیو هۆزو تۆره مه
 خۆ ئه و به لایه هه ر لێره مابو
 مال و جیگامان بو پێ چۆل ده که ی
 هه لۆا، نه چه وری هه چم پێ نه برا

کور و باب

کور و باب له مائی دانیشتبون؟ بابزانین نه و کور و باب به باس و خواسیان چیه؟
بابه که؟ چه ده لئی و کور که هی؟ چه و لامیکی ده داته وه،

بابه که هه رای کرد و گوتی پۆله!

کور که گوتی نه! باب که: خو چ کارم بیت نیه کور ده لئی جا خو کاریشت پیم پی
به قسه تناکه م.

بابه که: حه که ره بی پۆله نه گه یه ی

کور: بو ناگه می باب! به یانی زو بپوم هه جیگا یه کی بم هه وی ده گه می، نه گه ر
نویش ده لاکه وت وه پئی ناگه وم خوشیت. نه بومه.

بابه که گوتی نانمان نه ماوه، بچوؤ ناشی نه و باراشه ی لیکه وی هینه وه

کور ده لئی کلاوم ده گه ل که پوله ی ناشی حه یاره یه! بی هینه وه ده پیتومه وه
ده نکیکی که م بی؟ ناشه وانی به گۆری بابی داده پینم.

بابه که گوتی ره بی عومرت دریزنه بی پۆله.

کور که ده لئی. باب نه گه ر عومرم دریزی به قسه ی تو قوله نابی، نه گه ر قوله ش بی
به قسه ی تو دریز نابی

بابه که گوتی ده هه سته بچو ده ری بزانه هه وای چوته ده بارئ. سه گیکیان هه بو نیوی

به له ک، به له ک بو. هه هه ستایی ویه که به خوئی هه رای کرد: به له ک! به له ک! به له ک.

بابه که گوتی به له ک، به له کت، بو چیه؟

کور که ده لئی بابیته ژوری، نه گه ر ته پئی نه وه ده بارئ، نه گه ر نیشکیش بی دیاره نابارئ

بابه که گوتی یاره بی پۆله خودا له منت بستینی؟

کور که ده لئی فکرئ مه که باب، خودا، یان نه من له توده ستینی یان نه توله من ده ستینی.

بابه که گوتی هه سته برۆ ده رکه ی پیوه ده سه رماه،

کور که ده لئی هه موم پیک هینان، نه و جار نوبه ی تویه برۆ بوخوت ده رکه ی

پێوه ده،

بابی ههستانده له قهله ق و ده رکى پى پێوه دا. ئه گه ر کوپ هاته بى ته مری بابی
ئاوایه ((هیوادارم ئه وه به بیته په ندو کوپه کان عیبه ته تی لی وه ریگرن باب بۆبى ئیحتیرامی
نابی یابه لکوه روایان دا نابی و ده ناوانه بى به هه رحال)) !!!

شیعری کورو بابی

دانیشتبون له مال کور له گه ل باوه
باب گوتی پۆله، کور گوتی نه خیر
کارت له لای من نابى جى به جى
هه رکوى بم هه وى به یانی زو برۆم
پیی گوت ده هه سته برۆ بو ناشی
که پوله ی ناشیه و کلام پهن
ده نکیکى که مبی من ده پیومه وه
حه مه درێژ نه بی، یاره ببی پۆله
عومرم درێژی به تو کورت ناکرئ
ده بزانه هه وای چۆته؟ ده باری؟
به له که به له کی بو چی قاوده که ی
با بیته ژورئ، فیلی جارانه
یاره ببی خودا، له منست بستینئ
هه سته پێوه ده، ده رگا، سه رما مه
هه موم پیک هینا ئه و جار تو هه سته

وه ک چاوه روانی لی ده کرى و باوه
هیچ کارم پیت نه ده زانم، نه خیر
حه ک په ببی پۆله قهت نه گه ییه جى
ده ی گه مه ی وخۆمن پاش نوێژی نا پۆم
نانمان نه ماوه، لی که باراشی
هه ردوکیان وه کیک خو گه نمى ده به ن
له ناشه وان شه ش ده ستینمه وه
پیویست نه چی دی نه و بۆله بۆله
ئه جه ل بیته پیم به که س چ ناکرئ
بانگی چوارپی که ی کرد پر به زاری
به رده رک و ژورمان لی گلاو ده که ی
ئیشک بى، خوشه، ته ری بارانه
یان نه من، یان تو، لی که مان ده ستینئ
ئه منیش پیت، بلێم ناخیر که لامه
نۆزه ی تو یه برۆ، ده رگای بیه سته

مام په‌مه‌زان

له‌ دێیه‌کی سه‌روه‌ لیڤه‌واری، پێگایه‌کی گه‌وه‌گه‌وه‌ و ناخۆش، نيزێك کۆتستانه‌کانی چۆلی کوردستانه‌که‌ی خۆمان، و سوو به‌خۆی و فاتئێ ژنی، له‌ئه‌و ئاوابیه‌ ده‌پازده‌مالیه‌ی دا ده‌ژیان. مانگایه‌ک و دو سێ سه‌ریان هه‌یوان هه‌بو، باش بون، به‌شی خۆیان ده‌دوکیان هه‌بو. نه‌مه‌رنه‌ژی پێی برێ ده‌چون، و سوپوژێکی ده‌لێ ئه‌رێ فاتئێ ئه‌ودوکوپه‌ پۆنه‌ی هه‌مانه‌، یه‌کیان به‌ده‌ست که‌ بۆ به‌رخواردی و ئه‌وی دیش دانێ بۆ په‌مه‌زانانی،

به‌لێ؛ فات ژنیکی فه‌قیرو چ نه‌زان وبێ فیڵ بوه‌، کوپێکی به‌ ده‌سته‌وه‌ کرد، خواردیان. پوژێکی و سو چۆبۆ سه‌فه‌رێ. پیاویکی پدین ماش و برینجی هاته‌ نێو دێی. سلّوی کردو سلّویان لێ وه‌رگرتوه‌. هه‌رکس ده‌هات هه‌ر ده‌یگوت: مام په‌مه‌زان ماندو نه‌بی؛ مام په‌مه‌زان به‌خێر بێی. فاتئێ فه‌قیرش ئه‌گه‌ر گوێی له‌ئه‌وه‌مو مام په‌مه‌زان مام په‌مه‌زانێ بو؟ په‌مه‌زانه‌که‌ی دیکه‌ی له‌بیرچۆوه‌و، ده‌ دلی خۆی دا گوتی به‌ خوای بێ و نه‌بی ئه‌وه‌ ئه‌و په‌مه‌زانێ پۆنمان بۆه‌لگرتوه‌و، هه‌وه‌ با بچم بانگی که‌م. پۆنه‌که‌ی خۆی به‌ریتته‌وه‌. فات چوله‌پشته‌وه‌را ده‌ستی مام په‌مه‌زانی ماچ کرد. پاش چاک وچۆنی، گوتی مام په‌مه‌زان ئه‌گه‌ر کاره‌کانت خه‌لاس بو، زه‌حمه‌ت نه‌بی هه‌تاما له‌مه‌وه‌ره‌. مام په‌مه‌زان پاش ته‌واوبونی کاره‌کانی کارێکی واشی نه‌بوچۆماله‌کا برای. فات گوتی مام په‌مه‌زان به‌خوای له‌میژه‌وسو کوپێکی پۆن بۆه‌لگرتوی، جائیستانه‌که‌هاتویه‌ته‌ئێره‌، ده‌گه‌له‌خۆتی به‌ره‌وه‌، مام په‌مه‌زان: زۆری فکر کرده‌وه‌ نه‌که‌سی پێ قه‌رزداربونه‌پولێ پۆنیشی دابو، به‌که‌س ده‌لێ ده‌ی باشه‌؛ کوپه‌ پۆنی ئی وه‌رگرت ئه‌وجارخۆی به‌جورێ کی دی حیساب کردو گوتی خوا به‌زیادی کات، پێق و پۆزی و زیاد بێ. پۆنی وه‌رگرت و پۆیشته‌وه‌. ئاخه‌ره‌که‌ی زانی ئه‌وه‌ وا هه‌رنیه‌؟ و سوو فه‌قیرش ئه‌وه‌ ئاگای له‌هیچ نیه‌وفات هه‌رباسیشی نه‌کرد.

به‌لێ مانگی په‌مه‌زانی هات. شه‌وی ئه‌وه‌و له‌هیچ نه‌بو. شه‌وی دوهم هیچ نه‌بو. شه‌وی سێهه‌م لێی پرسى: ئه‌رێ ئه‌وه‌ بۆ چ لێ نانێی فاتئێ؟! ئاخه‌ر له‌کنه‌خۆ. به‌پوژوینه‌و.

وئه‌وه‌ په‌مه‌زان،

فات جابه چی لئ نئم، چۆن به چی لئ نئم، ئاخر به چی لئ نئم وسو: به پۆنی لئنی،
 فات: خۆپۆنمان نیه؟! وسو: نهی نهی جاپۆن پۆنمان نیه؟! پۆنی چی؟ ئاخر نه مگوت
 کوپیککی بۆ به رخواردی و نه وی دیش هه لگره بۆ به مه زانی؟ فات گوتی ها!! وه للا پۆنه م
 دابه مام په مه زانی. وسو: مام ره مازان، ورد لئنی پرسسی. فات بۆی گیراوه که چۆنی پۆن
 داوه ته مام په مه زانی. وسو سه بری کرد هه تا په مه زان خه لاس بو. سویندی خواردوگوتی
 ده پۆم هه تا توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم نه زان وگیلتر نه بم، ناگه پیمه وه، نه من بله م پۆنی
 بۆ به مه زانی هه لگره بچی پۆنی بدهیه کابرایه کی که س نازانی چه کارهیه وکتیه، که وه پۆی
 پۆیشته هه تاله سی چواردییان تی په پی هه تانه یناسنه وه چونکه به ته مای شتیکی بو
 .دوايه گه ییشته دئییه کی. له ده رکی مالیکی دانیشته. ژۆرماندوبو. ژنیک له ماله که ی وه ده ر
 که وت هه ره وه ک شیتان. هات وگوتی ئه ری کاکه مریشکان ناگری؟ ده گه ل قسه کردنی، وسو
 زو زانی ئه وه له ژنه که ی خۆی گیلتره گوتی به لئ مریشکان ده کرم. ژنه به بی قیمه ت
 برینه وه پولی هه یه یانیه تی و، ده سستی کرد به مریشک گرتنی. هه ر گرتنی ولاقى به ستن.
 مریشکێک مابو. ژۆری پۆی که وت، بۆی نه ده گیرا. مریشکه که، به ته نی مابۆ وه چۆده کۆخی.
 ژنه؟ سه ری ده کۆخی نا مریشکی بگری، وسوش له بنه وه رابه حه سپه ت هه رتی ده فکری و؟!
 به لئ، نه و مریشکی شى گرت و؟ هه موی له وی دانان. جان هه جار و سه وده لئ خۆپولیشم
 پۆی نیه؟ ژنه: نه دی چۆن ده بی. وسو: جاپۆن ده بی، نه و که له بابیه ی من لیتره ببه سته وه
 هه تا ده چم پولی دئیم. جان هه وده می که له بابیه که شم ده گه ل خۆم ده به مه وه. ژنه به بی
 نه وه ی کابرای بناسی یاجی. : ژۆر چاکه. وسو مریشکی ده ست دانئ و تۆله ی دوتوله مام
 په مه زانی له ژنی په شۆی کرده وه.

تۆله ی کوپه پۆن و مام په مه زانی کردی وه بی وه ی هچ که سی بزانی
 مریشکی هه مولا ق به ستن وهینای تابیان خوا به خۆ و گیلته ی خیزانی
 به لئ کابرا پۆیشته ژنه هه تا ئیواری هه رچاوه زوان بوپولی مریشکانی بوپۆینی که چی
 چاوه پوانیه که ی هه ده ر بوئاخر وسو خۆ به ته مای هاتنه وه ی نه بو جابا بزانی نه په شۆنه گه ر

له دروینهی هاته وچه ده لئی وچه ده کا، وه ختیکی ره شو له دروینهی هاته وه ماندومردودیتی که له باب له لایه کی مائی به ستراره ته وه. له ژنه که ی ده پرسى: نه وکه له باب ته بوبه ستوته وه به نه ونویژی شیوان به ریده یان ده کوخى که؟

ژنه ده لئی مریشکه کانم هه موفرۆشتن. کاک ره شۆ: وه لالا باشه، به کئ؟

:کابرام نه ناسی..

نه دی نه و که له باب ی بۆنه برده وه.

ژنه: پولی پی نه بو، چوه پولی بیتئ، نه گهر پول که ی هیتا، جا که له باب که شی ده باته وه، نازانم بۆه رنه هاته وه.

په شۆش زۆر له سه ره خو ده لئی: وه لالا له ... نئی بردوی تازه دیته وه. ژنهش له په شۆی هیدی تر ده لئی به خوای به خۆم نه بو په شوگیان سه رم ده کوخى دابوچم پی نه ده کرا. په شوکه نه وه شی گوئ لئ بو، گوئی زۆر باشه. دپوژم دروینه ماوه له و دروینه ی خه لاس بم، ده پۆم یاده پسیم یان ده بی توشی ژنیکی له ژنه که ی خۆم گیلتر بم ده نا ناگه پیمه وه.

به لئی له دروینه ی خه لاس بو. به یانی زو، کاله وگۆرئ لی هه لکیشاو وه پئ که وت. زۆر پۆیشت، هیلاک ببو و پئگا که شی چول بوسی چوارگه وه ی دیکه ی برین وله دوره وه قه لاپچێک وه ده رکه وت. روی ده قه لایچه که ی کردو. نه گهر گه یشتئ دیتی له بهر قه لایه که ی کانئ و حه وژنیکی زۆر خو ش وئاویکی ساردی لئ بو.

گه یشته کانئ و حه وژی کی زۆرخو ش ماندویتی پئگای زوکردفه را مو ش

به لام فایده ی چی نه حه سایه وه بی حاربێک هینه ره هات به لایه وه

له سه ره حه وزه که ی دانیشته ده ست و چاو ولاقى شتن و برپکی ئاو خواره وه. زۆر ماندو بوو له وه زعی ژنه که شی زۆر ناره حه ت بو. له نا کاو عافره تی که به غار هات به رینگی به په شۆی غه رب گرت: نه رئ کاکه له کوئ پرا هاتوی؟ په شۆش له حالئ خو ی وه په ز بو: بپۆ دایکم چت له من داوه بپۆ وه دوی کارى خو ت که وه. نه خیر! ... ده ستی لئ نه ده کیشاو، کاکه گیان له کوئ پرا هاتوی. په شۆش بۆنه وه ی له کوئ خو ی کاته وه و

زورجار به قه لسی شتی وا قسیکی وا بوله کۆل کردنه وهی ده گوتری و ده لئی له جه هه ننه می
پا هاتوم. ده گه ل په شوئه وهی گوت، ئه وه قه ره واشی ژنی پاشای بو. به غار هه لات بۆکن
خانمی و ده لئی خانم کابرایه ک له سه ره حه وزی ده رکی سه رایه دانیشه وه و ده لئی،
له جه هه ننه می پا هاتوم. خانم نیوی بزورگ خانم ده بی، هه ر قیت ده بیته وه و ده لئی دا
که وشانم بۆدانی بابزانم چ ناگای له بابم نیه.

هینده ی پی نه چو، بزورگ خانم له گه ل قه ره واشی گه بیشته سه ره حه وزی و
ماندونه بون و به خیره اتنی کردو. په شو زوزانی گه بیشتی به لام ده دلی خوی دا ده لئی
له بیرم نه چی. چونکه به نه وه و عافره ته م گوتبو له جه هه ننه می پا هاتوم. هاتنی ئه و خانمی
به خۆپای نیه خواجه به ته مای تو، هه تا هاتنی ئه وانه بریکیش حه ساوه و هاته وه سه ره خۆو.
ئه و جار خانم زور هیدی لی پرسی: براگیان ئه وه له کوپا هاتوی؟ وا ماندوو هیلاکی؟
په شو به توندی ده لئی خانم له جه هه ننه می پا هاتوم بزورگ خانم بریکی لی ده چیته پیشی و
ده لئی ئه دی ئه وه چ ناگات له بابم نیه؟

په شو ش به نیشان دانی ماندویتی زیاتریش خوی له به ریک ده کیشیته وه باویشکیکی
دینیته خوی و ده لئی چۆن ناگام له بابت نیه، ماله بابه که ی بابت خه رابی ئه وه حه وتویه که
ده رینگایه دام. نه نانم خواردوه ته نانه ت ئاویشم نه خواردۆته وه. بابتیان له جه هه ننه می
هه لاوه سیوه، ئه وه به داران لی ده دهن بۆ سه د تمه نی. نیشانه ی ئیره ی پی گوتبوم.
ئه وه ده حه سامه وه، جاده هاتم پی ده گوتی. چاک بو. بۆخۆت هاتی پسساوم ده گه ل گه رانی.
بزورگ خانم ده سستی کرد به فینگه فینگه. بریک گریا و به گریان چۆه مالی و زویکی سه د
تمه نی هیناوه په شو دا. ده لئی ده ناخروه به جینه مالی نانیک، ئاویک.

په شو: خانم! ئه من ده لیم ئه وه حه وتویه که، له تاو بابت نانم به نه وکی دانه چۆته خوارئ.
گوتی هه تا که سه نه یزانیوه فیله که م لی پوچه ل نه بوته، بازویکی هه لیم.

بزورگ خانم هینده ی دیش گریا. په شو پولی و ده رگرت و که وته پی زوزن اوپی ده داوه
دوايه. ده یزانی پاشا بیته وه به قابه نه و درویی ناکار و ده دوام ده که وی. زوری پی نه چو

پاشاله پراوئ هاته وه. پوژده کانی دی، پاشا که ده هاته وه بزورگ خانم، تهنگی لی وه رده گرت و جلّه وی نه سپی راده گرت و... نه وی پوژئی خوی ده پاشای نه که یاندوهه رنه چو ده ریش، پاشاله کاری خانم عه جاب ما؟ بوته هاتوته درئ که چوو ژورئ، خانم ده گریا. پاشا ده لی نه وه چیه؟ چ بوه، بوته گریئ.

بزورگ خانم ده سستی پی کرد: نه تو نه مهت هه ره لکن سوکه، خودمه ناگه ییئنی. هیچ ناگات له که س وکاری من نیه وچی وچی پاشا: باشه ناخرچ بوه؟ خانم ده لی چوئن چ بوه؟ بابمیان له جه هه ننه می بۆ سه د تمه نی هه لاهه سیوه، له وپرا پیاری نارد بو. پاشا: جا ناکا بوته نه نارد بی؟! خانم: به لی بۆم نارد. پاشا: چاکت کردوه.

پاشا زانی نه وه حیلله یه، به لام نه یده زانی حیلله له ویش ده کری. پاشا وه ده رکه وت. پرساری کرد: نه و کابرایه به کوئ دا پویشته وه؟ ریگا که یان نیشان دا پاشا سوار بو وه دوا ی که وت. په شوئاوپی داوه توژه باریکه یکی له ریگای پی دا هاتبو دیت، زانی پاشایه وه دوا ی که وتوه که وته فکران چه بکه م چوئن خوّم نه جات دهم. ناخرده شتیکی چۆل وهیچ حاشارگه ییکی لی دیار نه بوته نیا ئاشیک له وی دیاربو خیراچو ده رکئ ناشی و بانگی ئاشه وانی کرد، هینایه درئ. وگوتی نه ری مام ئاشه وان نه وته پ وتوژه ت دیوه؟ ئاشه وان چاو یکی لی کردو: به لی. گوتی نه وه پاشایه. زورچا که پاشایه به خیری، مه نژورت چیه؟ په شو: پاشایه و تهنگیشی پییه وه رکه سیکی که ری بی ده یکوژی. ئاشه وانی

غریب که وته فکران و بیر کردنه وهی ده لی به خوای نه من به مندالی جاشولیکم ۰۰ وه؟ په شو: بابم نه من سویندم بو خواردوه باب ره که کانمان بگوپینه وه. نه تو خو ت بشاره وه. دوباره نه من سویندی بو ده خوم خوشم تو زوای ده که م نامنا سیتته وه. پاشا بابرواو دوا یه دیسان به ره که کانمان ده گوپینه وه. ده زانم مندالی وردت هه نه با به خو پای نه کوژی.

ئاشه وانیش ده لی نه ری به خوای پینچ مندالی ده وردیله م هه نه وه به قای پی ده کاو په وانه به رگیان گوپینه وه. ئاشه وانی نارد، به رزلانه ی ناشی. به ختی په شوی بو یان به ختی ئاشه وانی نه وی پوژئی چه ئاشیپی لی نه بون په شو بړیک له به رناردی راوه ستا. تاته واو توژی

ناشی له‌سه‌رو چاوی وه‌موگیانی نیشته. پاشا گه‌ییشه‌ته ده‌رکی ناشی وه‌رای کرد:
ناشه‌وان؛ ناشه‌وان؟

په‌شو چۆ ده‌رئ: به‌لئ پاشا. پاشا ده‌لئ کابرا به‌کی پوته‌له‌ بیره‌داهاات نه‌تدیوه؟
په‌شو: به‌لئ دیتم پاشا: چئ لئ هات. پو‌شو: ئه‌وه‌ ده‌به‌رزه‌لانه‌ی ناشی داخوئ
شاردو‌ته‌وه‌نازانم چئ کردوه.

پاشا دابه‌زی گوتی دانه‌ئه‌سه‌پ و تهنه‌نگه‌م بۆبگره‌ چونکه‌ پاشا زۆریه‌ تالۆکه‌ بو، خه‌ریک
بوئه‌ و کابرای فیئلی له‌ خانمئ کرد بۆ بیگری و تۆله‌ی سه‌ت تۆله‌ی لئ بکاته‌وه‌، ناشه‌وانه‌که‌ی
خوئ نه‌ناسیوه‌ وه‌ یگوت خوئه‌ وه‌ ناشه‌وانه‌که‌ی من نیه‌.

په‌شو ئه‌سه‌پ و تهنه‌نگی لئ وه‌رگرت و سه‌ت تمه‌نه‌که‌شی هه‌ربه‌ده‌ستی وه‌بو. پاشا چۆ
ژورئ ناشی هه‌رای کرد: وه‌ره‌ ده‌ری سه‌گ‌باب.

ناشه‌وانی فه‌قیرده‌لئ پاشابه‌ قوربانت بم به‌ خوای به‌ مندالئ ته‌نیا جارئکی جاشولیکم
... وه‌. پاشا نه‌گه‌رئه‌وه‌ی گوئ لئ بۆبه‌ خوئ گوت به‌ خوای ئه‌سه‌پ و تهنه‌نگه‌که‌شم چون. هه‌ر
هاته‌وه‌ ده‌رئ دیستی ئه‌وه‌ په‌شو سواری ئه‌سه‌پی بوه‌ و تهنه‌نگه‌که‌شی به‌ ده‌سته‌وه‌یه‌و،
دورپاوه‌ ستاوه‌، پوی ده‌پاشای کرد گوتی پاشا ئه‌گه‌رخه‌ زۆرت بیته‌وه‌ ده‌بی سواری
وتنه‌نگیشتی پئ‌بی ده‌نا بۆ شانی تۆ که‌سه‌ره‌.

پاشاش له‌وه‌ی به‌ ده‌ره‌چاره‌ی دیکه‌ی نه‌بو ده‌لئ جائه‌که‌روایه‌؛ ئه‌وه‌شت فیشه‌کدان.
فیشه‌کدانی بۆ هاویشته‌. په‌شو به‌ئه‌سه‌پ و تهنه‌نگ و سه‌ت تمه‌نه‌وه‌ گه‌پاوه‌ ماله‌ خوئ تۆله‌ی
وسوی له‌ پاشای و خانمئ کرده‌وه‌. پاشاش به‌ پێیان هی‌دی هی‌دی چۆوه‌ مائئ و به‌
خانمئ کۆت خوئه‌ تۆفکرت نه‌ده‌کرد. ئه‌وه‌ تا ئه‌من ئه‌سه‌پ و تهنه‌نگیشم بۆ بابت ناردن
ئه‌توش هه‌ر لیم ناره‌حه‌ت و نارازی.

مهکری ژنان

هر پښان دهگوت مه لا وهسېم، دنا فهقی بو ژوریشی نه خوښدبو، به لام ژور له نیو
فهقیان مابووه؟.

پوژتیکی کاغز و قهلمی دهست دایه، لیان پرسی: مه لا وهسېم نه وه چ دهکه ی؟
مه لا وهسېم دهلی به قورئانی لیم خوښدوه له نه وړوبه دواوه هیچ ناکم ته نیا مهکری
ژنان دهنوسم. دوسئ فهقی له دوستهکانی خوی پیی دهلین به خوی پهنک بی هیندیان
فریو دابی (عادهتی جیلتی هروابوه) جا نیستا چت پی نه ماوه دهلیتی مهکری ژنان
دهنوسم، وه دوا ی نه کاره ی مهکوه، زهره ری دهکه ی،

به لی به قسه ی دوستهکانی نه کردن و جابابزانین کتیبی مهکری ژنان چون دهنوسی؟
چوډییهکی و له مالیکی وه ژورکهوت ته نیا ژنیک له مالی بو، سلوی کردو ژنه ولامی
سلوی داوه و ژوری به خیرهاتن کردو. دوا یه لی پرسی: مام وستانه وه بو جوحمانه ی هاتوی
به ته نی کوانه پو جوحمه یه؟ مه لاده لی نه خیره هشتی، هاتوم مهکری ژنان دهنوسم
خانه خوی: حه که په بی به خیره یی، وه لاهی نه من دهسته خوشکیکم هیه نه وهنده مهکری
ژنان ده زانی هره پششت نانوسریته وه نه گه ر قهولم پی بده ی به نیوی منیان بنوسی
پاش نوژی بۆت بانگ ده که م هموان بنوسه وه نه ویش هه ربه قسه ی من دهکا. نیدی
به نه و قهول ی بی له کتیبه کهت بنوسی (خوای نه شکبار) پی گوتومه.

مه لاوه سیم نه و قسه ی پی خوش بوو ده لی هه رلیره کتیبه که م ته واوده بی، ده لی به
چاوان، نه وه قهولم پی دای، هه رله کنه توده نوسم نه گه رخوشکه خوای نه شکبار پی گوتوم
و نویسمنه ته وه ده نه و قسانه دابون خوای هه ر قیت بۆوه و له نه و به ری مالان دیار بوگوتی
نه ها، جه لال هاته وه. مه لاوه سیم: جه لال کییه؟ خوای: جه لال میردمه.

: ده ی هاته وه هاته وه چه بو؟ خوای ده لی ناباش نیه، له نیوئه و ژوره یدا نه تو ده گه له
من ببینی بامیوانیش بی. هه رچه ندهیچ نیه به لام نه بادا فکریکی ناجوان له مه بکا. مه لا ده لی
نه دی چ بکه ی. یه غدانیکی زه لامیان له نیومالی بوخوای هه رزویکی ده چیت سه ری

یه غدائی هه لده داته وهو ده لئی وهره بچۆو ده نئوئه ویه غدانهی، نان وچای ده خواو ده پروا، دوایه ده تهینه مه ده ری و گولانیشت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه.

مه لا چاره ی نه بو چۆنئویه غدائی، خوازئ سهری داداوه وزۆیکی قفلئیکی له یه غدانی دا. کاک جه لال هاته وه. وه ژورکه وت: ئه ری خوازئ! برسیمه! زونان وچایه کم ده یه کارم هه یه ده پۆم ئه وه چه ندرۆژه ئه و مالۆسکه م بۆساغ نابیته وه پسساوم ده گه لئی به ئه و گهرمایه ی.

خوازئ واده کانه ری جه لال تازه فه قتییه ک هاتبو، ده یگوت ئه وه مه کری ژنان ده نوسم.

جه لال: ئه دی کوا؟ چی لی هات؟

خوازئ ده لئی ئه وه تا ده ئه و یه غدانه م ناوه.

جه لال: دا کلیلانم ویده، کلیلانم ویده. خوازئیش زۆرله سهره خووه ییدی هیدی، کلیلی له به رۆکی نه کردنه وه. جه لال: ده زویه زوو. کلیلی له به رۆکی کردنه وه. وه جه لالی دا. جه لال غاری دا. سهریه غدائی. نه بهیشت جه لال بگاته سهریه غدائی خوازئ وابه بی وازی ده لئی لیم نه برد یوه؟ هیندیکیش پیکه نی و جه لال له چه یفان کلیلی به عهرزی دادان، نان وچاشی له ماله خویان نه خوارد وه ده رکه وت. گوتی وه للآهی وام زانی به راستیه. مه لاوه سیم ده نئویه غدائی دا ئه گه رگویی له قسه کانی وان بوهره ئه وه نده بودلی نه توقی بو، ده نانه وهی دی قه و مابوقه ییدی نیه، پاش پۆینی جه لالی خوازئ سهری یه غدانی هه لداوه، به لام له بهر بۆگه نیوی که س نه ده حاواوه هه رچۆنئیکی بو. مه لاوه سیمی به داره داره وهه رلاقی نه ده گرت و وه ک جاوی سپی هه گه رابو. له نئویه غدائی هیناده ری: ده لئی وهره دانیشه نان وچایه کی بخۆئنه منیش جاده چم زویکی گولانی ده سته خوشکمت بۆبانگ ده که م جامه کره کان بنوسه وه. مه لاوه سیم هه رچه نگینگی لی هاتبۆوه و گوتی خوشکه خوازئ مه کری تۆئه وه بی ئه گرمه کرانیش نازانی، چۆله مه شکینت له میرده که ت برده وه و ئه ومه رده دشت به سه ره من هینا، ده بی ده سته خوشکه که ت چۆن بی ئه ومه کران ده زانی ئه دی ئه و جار میرده که ت بیته وه ژوری چم لی ده که ی وده کویم ده نیی؟! ئه من هه ر ئه وه نده م به سه و تۆبه.

سى ژنى ويكرا دهوئن

به بابى ده لئى من سى ژنم دهوئ
 له هيز و توانا ته واوم. وبه باو
 به خوى من ويگرا سى ژنم پى نايه
 پاش به ينيكى دى دوى ديت بو دينم
 ئيشه، كارى مال توش مه عتل نه بى
 دو ژنه كه دى ديشت دوايه بو دينم
 تا مال و حاليك بو خوى پيك بيى
 له و پييه دى ده بوفيل له كوپه كه بكا
 كوپه كه بيته ژور، بو هه ر ئيش و كار
 به بى مه عتل بون خو بخه و بيخه كار
 هه رچى ليى ويستى هه ربوى دريژ به
 به تاييه ت كاوه خوى زور له جوش بو
 بو كاوه دى فه قير، شه و پوژ هه ر كار
 ده بى هه موى بخوا، يان سه روبن بى
 بهر تاوى به هه ر هه تروشكا بو
 كش په بى بابو دو ژنو بو بيى
 با ژنيكى ديشى ئيستا بو دينم
 كچيكم خواستبو پيم خوشه بزاني
 له بارى مالى، بپوكيك بى هيژم
 به سه چى دى خوم ناخه مه داوى

كوپه ش هيند فكري لى كرد بون شهوئ
 ناخرئه منيكي ئاوا، تازه لاو
 پوله گيان ناخر كوا جا چون وايه
 با ژنيكت ئيستا جاري بو دينم
 باشه با جاري يه ك دانه هه بى
 نه فريوت ده ده م، نه ده ت خافلينم
 كوپه ش پازى بو، ژنيكى بو بيى
 كا براش زانا بو، ده يزاني چ بكا
 به بوكه كه دى گوت چاوم بى سه دجار
 بى بلئى؟ ئا و يانان چى بيته سه ر زار
 تا كار ديته ده ر نه تو هه ر كيژ به
 بو هه ردوكانيان نه و قسه خوش بو
 به ويستى هه ردوان، تا نيوه دى به هه ر
 ديزه ئاوه لا و كتكيش نه وسن بى
 پوژنيك چه ندى بلئى هينده گه رما بو
 نه يتوانى ميشان له خو بره وينئى
 به خوى گوت لاوه، وه ختبه بيدوينم
 بانگى كرد كاوه ئيمرؤ به يانى
 نه و ژنه شت جاري با بو وه گويزم
 پييده لئى باب به چ ژنى ديم ناوى

نه خیر! من قهولم وا به تو داوه
خوت پاگره جاری پاش به یینکی دیش
هیند به بی وازی نه گه کوتی کاوه!
هر به هر د وکمان، مه یکه وهس وهسه
یه کم بو هینای، دو ژنی دیت ماوه
حه تمن بوژ دینم ژنی سیئه میش
ده بی به قسم بکه ی، باشم داناوه
دایکم ته لاق ده نه و ژنه مان به سه

نه و شیعرانه ی خواره وه دایکیک به کورپه چکۆله که ی هه لاگوتوه له نه وکاته ی دا که
تازه ده یویست پی هه ل بگری بوکۆرپینکی بی مراد. نه منیش کردومنه ته شیعر:

ئه ی خه م په ویینی دهر دانم
بینایی هه ردوک چاوانم
پۆله م، کورپه ی ژیر و جوانم
فیدات بی پوحی په وانم
فیدات بی پوحی په وانم

ئه ی ئاواتی دنیا و دینم
تیر به ژن و بالات ببینم
ئه ی پۆله ی جوان و پره نگینم
شه مامه ی سوری بیستانم
شه مامه ی سوری بیستانم

ئه ی پوناکی تاریکاییم
خۆشه ویستی باب و دایم
دل بزوینی خوشی و شاییم
گلینه ی هه ردو چاوانم
گلینه ی هه ردو چاوانم

داره داره داره سالیته ی
هیمداد بو دایک و خالیته ی
کورم وه خستی ژن و مالیته ی
له جیی گۆپی مردۆکانم
له جیی گۆپی مردۆکانم

ئه ی باخچۆله ی خونه و گۆلم
بولبولی سه ر لک و چلم
ئارام به خشی گوله یی دلم
ده رمانی بوگشت دهر دانم
ده رمانی بوگشت دهر دانم

ئه‌ی کۆرپه‌ی جوان ومدریکم چ‌رای وێران‌ه‌ی تاریکم

له‌ شین و شادیت، شه‌ریکم هی‌وای بو‌ دوا پۆژی ژیانم

هی‌وای بو‌دواپۆژی ژیانم

کوپم ده‌چێته‌ کوێستانێ ده‌که‌ن سه‌یران و دیلانێ

دێنێ حه‌واجی کابانێ مه‌ندۆک و بیزای، کوێستانم

مه‌ندۆک و بیزای کوێستانم

ئاواتمه‌ کوپم بگاتێ ده‌ینیرمه‌ پێزی خه‌باتێ

با بگری پێگه‌ی نه‌جاتی سه‌نگه‌رکری کوردستانم

سه‌نگرگری کوردستانم

***

که‌رێ بۆز

له‌ زه‌مانێک داو له‌ زۆر زه‌مانه‌کانی پێشودا به‌ ئاغا‌یا‌نیان گوتونه‌ پاشاهه‌روه‌کو؟ زه‌مانی ئا‌غا‌یان هه‌رله‌مه‌لبه‌نده‌که‌ی خو‌مان ئا‌غای واهه‌بو‌چه‌نددی هه‌بون وه‌کو‌ماله‌حه‌مه‌د ئا‌غای (ئه‌میرعه‌شایری) هه‌موبه‌ربنه‌ی ئی مائیکی بو‌ه، به‌لام کوند‌رێ و‌زه‌نگیا‌وێش هه‌ریه‌که‌ی به‌شی چه‌ندئا‌غا‌یان بو‌. ده‌بی ئه‌وه‌زه‌مانیش هه‌رئا‌وابو‌ی. ده‌نائه‌وه‌مو‌پاشایه‌ده‌ولاتیکی دا دا‌چۆن حا‌واونه‌ته‌وه‌و‌چۆنیان ره‌فتارکردوه‌چونکه‌ سه‌عدی شیرازی گوتویه‌تی:

ده‌درویش درگلیمی بخش‌بند دوا‌پاشا درا قلیمی نگ‌جند

پاشا، بۆکۆنه‌تۆکه‌ره‌کانیان بابێکاریا‌پیروله‌کارکه‌وتوبان، هه‌رده‌بیریان دا‌بوونه‌.

پۆژیکی یه‌کیک له‌کۆنه‌تۆکه‌ره‌کان که‌زۆریش کۆن‌سال بو‌وه‌ چۆته‌ خ‌زمه‌ت پاشای و عه‌ززی کردوه‌: قوربان مالی دنیا‌یه‌م نیه‌ومندا‌لیشم زۆرن، بێ‌کاروکه‌سه‌بم ناتوانم هه‌مو کارێکی‌ش بکه‌م، په‌نام بۆجه‌نابت هی‌ناوه‌هه‌تا‌کارێکم بو‌وه‌دۆزی یاری‌گایه‌کم بو‌دانێی، با‌مندا‌له‌کانم له‌برسان نه‌مرن ئه‌منیش نه‌مه‌مه‌له‌که‌ی خه‌لکی.

پاشاپاش که‌م بیرکردنه‌وه‌، شه‌ش جو‌ره‌مالیاتێ بو‌دیاری کرد، به‌لام پاشانه‌یده‌زانی

تووشی کئی ده بیی وله کئی وهرده گری؟

به لئی، پاشا. کاغزی بۆنوسى و بۆی ئیمزا کرد. شهش جور مالیاته کان بریتی بون له.

۱- هه رکهس باره ته پالهی بفروشی دوقرآن مالیات

۲- هه رکهس که ری بۆزی پی بی دوقرآن مالیات

۳- هه رکهس نیوی هه یاس بی

۴- هه رکهس ژنی نیوی مامز بی

۵- هه رکهس برای نیوی سیمان بی و

۶- هه رکهس نیوی بابی قویتاس بی؛ هه ریه که ی دوقرآن مالیاتی ده بیی بدهن ،

پاشا. گوتی باشه بۆخۆی هه م ده خافلی وشتیکیش پهیدا هه رده کات.

به لئی کابرای کۆنه تۆکه رحوکه می پاشای ده باغه لئی ناو به یانی زوو پۆیشت بۆنیو شاری.

زۆرگه را هه تا لای ئیواری هه رها ت وچو؛ چی وه ده ست نه که وت له دوسی که سانیشی پرسى

کا که نیوت، چیه هه یاس نیوی وه ده ست نه که وت و نه ده کرا له کابرای بپرسی نه دی بابت

یا براهه ت نیوی چیه وچت پی بووه هه رچه ندی نیو شاری که پرا که ری بۆزی نه دی و توشی

هیچ باره ته پالایش نه بو. به دل ساردی ده که پاوه بۆلای مالی و ده فکری خۆی دا گوتی

وادیا رپاشا هه رده م خافلی نه ده نا کوائه وانه ده بیند ریته وه وه که ی پهیدا ده بن نه که روا

ته ماشای کرد له نیو خۆله پۆتیکى، که ریکی بۆز، کردویه ته ته پ و تۆوز، نه وه خۆده که وزینی،

به په له بۆلای که ره بۆزی چو که سی له ده وره ی نه دی هه رای کرد: نه ی ساحیتی نه و که ره ی،

ساحیتی که ره بۆزی، زۆری هه را کرد، که س دیار نه بو خه ریک بو بپروا له نا کا و کابرایه کی

پوته له ی چۆک و ئانی شک پنو کرا و، ئاره خچنیکى چلگن و سه رو چاوی تۆزاوی، که هه مو و

له شی ده ئاره قه ی دا شه لال ببوو، به غارها ت وه یزانی که ره که ی چۆته ده زه پی یان چ

کاریکى پییه تی؛ به خه ونیش نه و چاوه پوانیه ی نه ده کرد نه ؟ وه ی به سه ری ها ت گوتی به لئی

قوربان، نه مرت هه بوو ساحیتی که ره بۆزی نه منم.

جا گویتان له گفت وگۆی پوته له و کۆنه تۆکه ری بی،

ئه وکهره ئی تویه ؟ : به ئی. : وده ده دو قرپانان : بۆ بابم چی کردوه، زه پى کردوه ؟!

کواچى خوار دوه بوله خوڤاشلتاغم پى ده که ی ؟

باجگیر: نا، بابه حوکمی پاشایه هر که س که ری بۆزی هه بى ده بى دو قرپان باجى بدات.

کابرای پوته له ده سستی ده باغه لى ناهه رجاره ی لاگیر فانیکی ده که راو زۆریه زه حمه ت دو قرپانى ده رهیتنا دای به کابرای باجگیر. زۆر که س هه یه له کاتى لى نه ستاندنى نه و جوړه باجه بى جییانه ده ردیک یاگیر یکی خوی ده لى به لکوز گیان بى بسوتى لى نه ستینن، بیان لانی که م بۆی که م که نه وه، هه ربۆیه گوتى: به خوای بابه باره ته پاله م فروشت!

کۆنه نوکه ر ده لى چی باره ته پاله، باره ته پاله شت پى بووه ؟

پوته له، به لى باره ته پاله م پى بووه: وده ده دو قرپانى دیش ده ی، پوته له: بۆ باره ته پاله ش باجى هه یه ؟ : به لى، به لى. باره ته پاله دو قرپانى باجه. نه و جار کابراهه رخوی نه خوراندو، دو قرپانى ویدا. وگوتى حاه نه وه پولی سیمانى برام بو، ویدا بووم په ره جفاره ی بۆ بۆیکم.

کۆنه نوکه رکه یفی سازبوو، گوتى چۆن براشت نیوى سیمانه ؟

پوته له به چا لى کردنیکی به قینه وه: به لى برام نیوى سیمانه.

باجگیر: وده ده دو قرپانى دیش ده ی. ده سستی بۆ باغه لى نه ده چو، هه رچۆنیک بى، دو قرپانى دیشی ده رهیتنا ووه کۆنه نوکه رى دا. : به خوای بابه خه نه م بۆ زولفى مامزى کړی! باجگیر هاته پيشى: وگوتى مامز چی تویه پوته له ده لى مامز خیزانه کونه نوکه ر: چۆن ژنیشت نیوى مامزه ؟ : به لى، نه دی چۆن ؟ ده وده ده دو قرپانى دیش، نازانى هه رکه س ژنى نیوى مامز بى ده بى دو قرپانىش باجى بدات. له کاتى پول ده رهیتنا داسه رى لى شیوا بوو. نه ی ده زانى چه بکا وگوتى هه ک نه سستۆ شکى هه یاس ده که ل سه فه رى کردت، کۆنه نوکه رکه لى خوش هات بوله سه ریه ک له سه ریه ک دوو قرپان دو قرپانى له پوته له ی وده ده گرت قاقاپیکه نى: نه ی، کوپه نیویشت هه یاسه ؟ : وده ده دو قرپانى دیش. به ده بخت هه وق مابوونه یه زانى چۆن ولام بداته وه، چ بکا، هه ر پى ده که را ده ست ده گیر فانی نیت ودرای ده رهیتنى وچا ویشی ده کابرای باجگیر برى بو. وده لى کوپه نه رى و له لا بابه نیوم

هه‌یاسه. خۆ ئیشاللا، نئویشم لئ قاجاغ ناکه‌ی. ئه‌ویش ده‌لئ کوره‌ نه‌وه‌للا نئوت لئ قاجاغ ناکه‌م ده‌به‌رنئوت مرم به‌لام، نئوت بۆمن دو‌قپانی عه‌واریز تئ‌دا، دو‌قپانه‌که‌م وئ‌ده‌ ده‌ی. پوته‌له‌، به‌ له‌رزه‌له‌رزده‌ستی بۆباغه‌لی برده‌له‌ه‌یفان چاوی هه‌چی نه‌ده‌دیت دو‌ قپانی دیشی بۆده‌ره‌یتناو: باب‌ه‌تالانت کردم، قۆیتاسی بابیشم، پیاونیه‌ئه‌گه‌رئه‌من سالتیکی دیش بی‌مه‌وه‌ئه‌وشاره‌ویران بو‌ه‌ی.

کۆنه‌نۆکه‌رئه‌وچاوه‌پوانیه‌ی نه‌بو‌مه‌موعه‌واریزه‌کانی له‌کابرایه‌کی ئاوافه‌قیروه‌ریگرئ، خو‌ئه‌نده‌شی ئینساف وپتاوه‌تی نه‌بو‌برپیکی پئی ببه‌خشی؟ هه‌نده‌ی که‌یف خو‌ش بو‌و، پئ‌ده‌که‌نی وله‌شایان وه‌خۆنه‌ده‌هاته‌وه‌، ده‌ستیکی هاویشه‌سه‌رشانی کابرای: هه‌ریه‌ راستی، بابیشت نئوی قۆیتاسه‌؟

پوته‌له‌یه‌ک به‌خۆی گوراندی: به‌لئ نئوم هه‌یاسه‌وبابیشم قۆیتاسه‌بادنیا‌بزانئ.

نئوم هه‌یاسه‌، بابم قۆیتاسه‌ به‌سم بدویننه‌له‌وقسه‌واسه‌

ده‌ی باشه‌ئه‌تۆش زارت گرژده‌ ئاخیرعه‌واریز دو‌قپانم وئ‌ده‌

به‌لئ واهات هه‌رشه‌ش عه‌واریزی له‌کابرایه‌کی ئاوا وه‌ده‌ست که‌وت وه‌ده‌ دو‌قپانی دیش ده‌ی. دو‌قپانه‌ی ئاخیری ده‌ره‌یتناو گیرفانی چۆل بو‌و. باجگیر به‌که‌یف خو‌شی ته‌واوه‌وه‌ بۆماله‌خۆی وه‌یاسیش به‌ناپه‌حه‌تی سه‌ری ده‌به‌ره‌خۆی‌نا، نه‌خه‌نه‌بۆزولفی مامزئ، نه‌په‌رپۆسیمانی برای ونه‌ئالیک بۆکه‌ره‌بوزه‌ی به‌پیت و به‌ره‌که‌ت نه‌دوده‌نک تۆغل و شیرنیات بۆمنداله‌ په‌ش وپوته‌کانی، هه‌چی پئ‌نه‌کراوبه‌ده‌ستی به‌تال گه‌پاوه‌بۆ مالی؛ ئه‌وه‌ی پر پئ‌ی دلئ بو‌که‌پرپوله‌بو‌غزوکی‌نه‌وه‌موزولمه‌ی که‌لئ کرابوو، له‌به‌ر په‌ریشانی وناپه‌حه‌تیانی هه‌تاله‌شاری وه‌ده‌رنه‌که‌وت، که‌ره‌که‌ی له‌بیرنه‌بو‌، دوايه‌گه‌پاوه‌ نئو‌شاری به‌زه‌حه‌تیکی زۆرله‌نئوکوچه‌و‌کۆلانان، که‌ره‌بوزه‌ی دیته‌وه‌وه‌نه‌یده‌ویرا بی هه‌ینئ ته‌وه‌، له‌ترسی عه‌واریزی.

ده‌یگوت نه‌بادا؟ ئی دیشیم لئ بستینن.

قاله و نه سلان

قاله ده گهل نه سلانی، هه ربه نئو، ژن و میژد بوون؛ ده نابه ته واوی کرده وه، نه سلان پیاو بوو و قاله ش ژن بوو. به کورتی، نه سلان هه مه کاره ی مائی بوو. قاله چ کاره نه بوو، زۆریش له نه سلانی ده ترسا، به هیچ جور چاره ی نه ده کرد.

نه سلان هیچ خالێکی کزی نه بوو، له وهی به ده ر زۆر به ته ماع بوو. قاله زۆر گه را، زیندانێکی دیته وه فکری گه بیشته نه و جیگایه ی، به هه رجورێک بێ، نه سلانی ده نه و زیندانه ی باوێت و خۆی له ده ست نه و دیوه زمه ی پرگار بکات.

قاله زۆر به خۆه بوو، به پێچه وانه، نه سلان زۆر کز و لاوازیو.

قاله پۆژێکی به په له هاته وه مائی و، گوتی نه سلان! جیگایه کم، دیوه ته وه خه زنتیکی زۆری تێدایه، هه تاکه س نه یزانیوه باجین ده ری بێنن. به ئێ، یه ک دوو گوریس و چه ند تۆر به یان ده ست دانی، و چوونه سه ر، زیندانه که ی و قاله گوریسی ده نئوقه دی خۆی خست، گوتی نه سلان گوریسه که ی بگه ره با بچه خوارێ. نه سلان له لایه ک نهیده توانی قاله ی به خه زینه وه هه لکیشیتته سه رێ، به به تالیش هه ر نهیده توانی وله لای دیش ده ترسا، قاله برێکی له خه زینه که ی بشاریتته وه، جاله به ر نه و دو هۆیه ی، به قاله ی گوت بێنه گوریسه که ی ده نئوقه دی من خه، بۆخۆم ده چه خوارێ. قاله بۆ خاترجه م بوونی نه سلانی، برێکی پرکیشی کرد. ناخه که ی نه سلان گوتی ناخرخوته من ناتوانم نه توه لکیشمه وه و خولاسه هه رچه ندی قاله گوتی، نه سلان قبولی نه کردو گوریسی ده نئوقه دی خۆی خست و سه ری دیکه ی گوریسی وه، قاله ی دا، نه و جار قاله به خاترجه می نه سلانی پۆیه ل کردو به گوریس و مریسه وه ده زیندانه که ی هاویشته و گه راوه بۆ مائی و پشوێکی به ئاسوده یی هه لکیشا،

سبجه ی نێ لای نوێژی شیوان، چۆوه سه ر زیندانه که ی هه تا بزانی چه خه به ره هه ستیک؟ هه رایه ک. دیتی یه کی سه رقرژتۆکه، نه وه له زیندانی دیته ده ری قاله وا ی زانی نه سلانه، دیته ده ری خه ریک بووده زیندانه که ی باوێته وه؛ پێی گوت تێمه هاوێوه، نه وه ندهت قازانج پێ ده گه یه نم، پیت سه رو به رنه بێ. لێی گه را هاته ده ری، ده لی چ

قازانجیکم پی ده گه یینی؟ نه توچی چه کاره ی؟ پیی گوت نه من نه جینه م هر جیگایه کی بجم، به تاییه ت ژن و مندا ل شیت دهن، نه توش خوت بکه دوکتور بگه پی و بلی شیتان به زه مانه ت چاک ده که مه وه. هر جیگایه کی نه تو هاتی، نه من ده پوم، نه گه رنه منیش رویشتم شیت چاک ده بیته وه. نه وه. نه وه له م پیی دای؟ که هاتومه ده ری، قاله پرسیری لی کرد: بوچی له نه وزیندانه ی هاتیه ده ری. وه لای داوه: نازانم چ غه زه ب لی گیراوک نه و ژنه ی دیره هاویشته وه له ترسی وی هاتومه ته ده ری وه لایم هاوارخورام.

قاله ش ده لی باب نه وه نه سلانه. هر چا بو نه ی خواردوی چاکت نه جات بوه. به لی، قاله خوی کرده دوکتور، بریک دهرمان مهرمانی ده کیسولکان کردوچووشاریکی دیکه و. به لی نه من دوکتورم. لییان پرسی: دوکتوری چی؟ نه من دوکتورم؛ شیتان چاک ده که مه وه به زه مانه ت. گوتیان، کچی مه لیک غازانی شیت بووه چ بکه یین؟ چ نه که یین؟ که وتنه گه پانی. نه ولولایان کرد، قاله یان وه ده ست که وت. لییان پرسی: دوکتوری چی؟ ولای دانه وه: دوکتوری شیتانم به زه مانه ت چاکیان ده که مه وه. به لی قاله یان بوماله پاشای برد، ده گه ل قاله چووبولای، نه خوشه که ی جندو که چاری به قاله ی که وت پویشت وشیت به بی نه وه ی به شولکانی لی دهن چاک بووه. پاش چهند پوژی دیکه خه به رها ت، ژنی فلانه پاشایه ی شیت بووه، چونکی خه به ری نه و دوکتوره یان زانی بوو له دوی هاتن، پاش وهرگرتنی، پول و زیپکی زور، رویشت بوماله پاشای که ژنی شیت ببوو، نه ویش هه روا چاک بووه و چهند شیتی دیکه ی چاک کردنه وه، نه و جارگوتیان، کچی والی موسلی شیت بووه له ویرها تن. قاله یان بردو موسلی له پیگایه جندو که پی پی گرت: نه مه، قه رارمان نه وه نه بووه بوته واوی دنیا یه وه دوام که وی، قاله گوتی نه من بویه نه هاتوم شیتان چاک که مه وه، پرسی نه دی له چی ده گه پیی؟

قاله ده لی باب نه سلان له زیندانی هاتوته ده ری له ترسی وی هه لایم.

جندو که ده لی هه ی نه بی.

قاله: به لی. جندو که که ده لی جائه گه روا یه نه من نه وه ده پوم بوئه و به ری به حری ره ش.

غەنىمەت

كاكبراياك جيرانى چاۋەشچىكى بوو. چاۋەش ۋە زىچكى باش، ۋە مندالى دەكۆك ۋە پۆشتە، تىرۈپ، جيرانەكەشى ھىندەفەقىر بوو، ئەگەر ئانى ھەبا دۆى نەبوو، ئەگەر دۆى ھەبانانى نەبوو، پۆزى ۋاش ھەبوو، شتاقى نەبوو. ھەربۇيە پۆزىكى ژنەكەي پىي گوت ئەۋەتە، ئەۋ جيرانەمان ئاۋاتىرۈپ، ئەمەش ھىچمان نى، بۇناچى ھەرنەبى زوپنايەكى لى ۋەربگى، بەلكوئەتۈش، شتىكى بۇمىندالەكان پەيداكەي چىدى ھىندەئىحتىياج نەبىن ئاخىر خۇھىچمان نى ھەچكەين. كاىراى فەقىر، ئاخىرقەتى زوپنا لى نەدابوو، ناچار شەۋى چۇمالە چاۋەشى جيرانى ۋەەر، ۋە ژورىكەوت، بەخۇبە ژن ۋە مندالى لەبەرى ھەستان، زۇريان ئىحتىرام گرت ۋ، بەخىر ھاتىيان كىرد. زۇريان پىي سەربوئە ۋە كاىرايە ھاتوئەمالە چاۋەشچىكى چۈنكە پىئاۋىكى بەجورىچىكى بو، پاش دەمىك دانىشتى لى پىۋى خۇى ھەلاۋىشت: بىرالە ئەگەر ھەتەنە ھەرنەبى زوپنايەكم بەئەمانەت ۋىدە، ۋەللاھى ۋەزەم زۇر شەپىۋە ۋە ھىچمان نى، چاۋەش بەژنەكەي گوت زوپنايەكى بابەگەرەم لەمىژە ھەلگىرتوئە ۋە دەبىن سەرى كۆلەكەكەي ئاخىرى تەۋىلەي دايە، بچوبۇي بىنە بەلكو ئىنشاللا بىز ۋە پۆزى بۇزىدەبى.

بەلى، ژنە زۇپناى بۇھىنا ۋىى دا، مام چاۋش فىرىشى كىرد ئاۋاى لىدەبىچىكى فىرەفىرلى ھىنا. زوپناكەي ۋەرگىرت ۋە ھاتە ۋەمالى، ھەربەيانى زو ۋە پى كەوت ئەبەۋەمە نىزورەي، لە ناۋچەي خۇى بچىتەدەرى ۋە بچىتە جىگايەكى كەس نەيناسى ھەم نەيدەزانى زوپنايە لى دا دوھەمىش پى عەيب بو.

بەلى ئىۋارى گەيشتە قىراغ دىيەكى كۆنە ئاشىكى لى بوو. گوتى ناچمەنىۋ دىيە بانەم ناسن ئەۋشۈلەنىۋەكۆنە ئاشەي دا دەبىم ۋە بىيانىش زو ۋە پى دەكەوم،

دەنىۋكۆنە ئاشى دا دانىشتىبوو، گوتى لەھەستىكى بو، ھاتەدەرى دىتى سۈرىك، ئەۋە بارىكى شتومەك پىيە ۋە كۈۋەپش ۋە نۆپىن ۋە شتى باش ۋە گىران بەقىمەت ۋە... لەدەركى كۆنە ئاشى دابەزى، بارەكەي داناعەرزى. ئەسپەكەي بەستە ۋە جىگاي پاخست؛ ھەر دەھات ۋە دەچۈبەماتە دەپروانى. پاش دەمىكى، ژنىك پەيدا بوو، كاىرا زۇرى جىنىۋ بە

ژنه ی دا بۆادره نگ هاتوی نازانی چه ندله میژنه من لییره مه حتله لی تۆمه ؟

ژنه :ئاخر،هه تانا من داوه وده ست وپیوه ندنم جی به جی کردون هه روام بۆکراوه چبکه م . به لئی، نه و دووه ویکراپاش بریک قسه ی ده خوۆش پیکه نین و سرت و خورتی له سه ر جینگای دریز بوون،کابرای سوارگوتی نه وه نه من له شکری ئینگلیزیم.ژنه ش گوتی نه منیش نه وه عه سکه ری پۆمی مه .کاک عوسمان له به ره خوپه وه گوتی جائه ودوله شکره به شه پین،خۆبه بی شه پیوری شه پی هه رنابی.بانه منیش شه پیوریان بۆلی ده م و نه ودوله شکره ش بابه شه پین؟ ده گه ل فیره ی له زوپنایه هینابه لینگ پوتی ،هه ریه که ی به لایه کی دا هه لاتن و نه سپ و شتومه ک،به جی مان.کاک عوسمان هه رگورجیکی،شت و مه کی کۆ کردنه وه وله نه سپه که ی نان و سواربوو، گه راوه بۆمالی. هه رنه و شه وه ی گه ییشه وه، ژنه که ی هاته ده ری وگوتی به خوای بابه کارت کرد،نانت بۆمنالان په یدا کرد.نه یزانی چه باسه :نه وچاره شه ی جیرانمان ده رپاوه دوومانگ و سئ مانگ نایه ته وه،نه توکو پرا هاتی وه .

کابراش :کارت به وه ی نه بی،به قه د سئ مانگی نه وچاره شه م به شه ویک هیناوه ته وه . کاک عوسمان باره که ی ئیخست نه سپه که ی بردتاقه ت کرد شتومه که کانی بردنه ژورئ نه و جارژنه که شی حالئ کرد؟به لئی،سبجه یئی هیندیکی له نه وشت و مه که ی هینابوی، فروشتنی و بریکی وه سایی بژیوی خوئی و منداله کانی پیک هینا.پاش دو،سئ مانگان برۆکک موحاج ببۆوه نه سپه که ی برده بازاری بیفرۆشی.کابرا له وئ په یدا بووگوتی نه و نه سپه،نه سپی منه،عوسمان سواره که ی ناسیه وه وگوتی نه وه ده له ی چی کاکه ؟

کابرا :ده لیم چی ده لیم نه و نه سپه،نه سپی منه .عوسمان ده لئ باشه نه و نه سپه له شه پی پۆم و ئینگلیزی به غه نیمه ت گیراوه .غه نیمه تیش نادریته وه به که س.

کابرای سواره گه رنه وه ی گوئ لی بوو، قسه که ی خوئی و ژنه که ی وه بیرهاته وه . وه ده وله مه ندانیش ده چو،پاست پۆیشت و.وازی له نه سپه که ی هینا.مام عوسمانیش نه سپه که ی فروشت وله منداله پره ش وپوته کانی خه رج کرد وهاته و؟

قهیات

مام وەتمان پیاویکی زۆر فەقیرو بێ فیل بوو، ئەومام وەتمانە، جوتیکی گا پێبوون، لە مەزرایە لە نیوزەویە کێژنە کە ی خۆی جووتی دەکرد. سوارێک بە پێگایەدا دەڕۆیشت لای دا و ماندوونە بوونی لە مام وەتمانێ کرد و دواوە دەلی برالە ئەگەر بچی نیسکیێکم بۆیینی زۆرم ئیشتیا لی یە ئەوماینت دەدەم، مام وەتمان خێرایەکی چوگایەکانی بەردان؟ کابرا دەلی ئەوە چە دەکە ی مام وەتمان : دەچم نیسکیێنت بۆدینم، کابرا : ئەدی گایەکان چە لی دەکە ی مام وەتمان : دەیانە مەو، کابرای سوار دەلی بابە. بە پێی گاجوتان خۆتە توە تائیوارێ ناگیە وە ئێرە ئەمن ناتوانم هیندە مەحتەل بم مام وەتمان لە تاوماینی هوشی نامینی و دەلی ئەدی چیان لی بکە م ، هەتادەچم نیسکیێنت بۆدینم، سوارە کە دەلی لییان گە پێ هەتاتوانیم جوتیان پێ دەکە م دەنا بەریان دەدەم بابلە وە پێن؟

مام وەتمانیش دەلی زۆرباشە، گاجووتی بە جێ هیشتن و بە غار. ڕۆیشتە وە مالی، نیسکیێنە ی بێنی و ماینی وە دەست کەوی، فکری نە کردە وە ناخوێ وە فیلە دەنا چون کابرا سوار بێ ماینی بە نیسکیێنە دا. گەییشتە وە مالی، بانگی خێزانی کرد: هەمین، وەرە زوونیسکی ئێکم بۆلی نێ بۆ کابرایەکی دەبە م ماینیکم دەداتێ ئەوە لە مەزرایە لە سەرە من مەحتە لە جازو بە خواناردویتی، خوشکە هەمینیش خواوە لئاگری زۆر بە تە پدەستی نیسکی شوشتنە وە. وە سەر ئاوری ناو، مام وەتمان ئە و جاربانگی خێزانی کرد: هە زار جاربە سەری منت کەوی، وەرە هە تانیسکیێنە دەگرتی بە پوشکان، جاری زۆری دەکیشی ئاوم بۆیینه با ناخوێکی بۆ ماینە کە ی دروست کە م ئە منیش بیکاردانە یشم.

هەمین ئاوی بۆ هیئاومام وەتمان ناخوێکی بۆ ماینی دروست کردو، بە هە مینی خێزانی گوت بە پشته وە م دا وەرە لوشکت لێ دەم بزانم دەتگاتی، نە بادا ماینە کە لوشکان باوی، هەمین بە پشته وە ی داها ت مام وەتمان لوشکیکی هاویشت، وەرگی ژنە کە ی کە وت، ژنە کە شێ حامیلە بوو، مندا لی ل بەرچوو، مام وەتمان گوتی ئە گەر ژنە کە شم، بەری هاویشت، ماینە کە م وە دەست کەوی هەر باشە،

به لئی نيسکينه حازربوو، ده ديزه ی کردو، دوو سئ نانی ده زاری ديزه ی ناهه تا نه شله قئ. خه سووی مام وه تماني چاری نه يده دی به لام ناگای له ئه وکینه به ينه ببويانگی کردگوتی توخواو پوله وه تمانه، نه گه رماینت هیناوه وفرۆشتت، ده سمالۆکيکی بۆدایه خو بکړه، مام وه تمان به پيچه وانه، خه سوکه ی زۆر ناخو ش ده ويست، داهاته وه، پوشکيکی هه لگريته وه بولئ ئه و پوشکه شت بۆناکړم، نان له زاری ديزه ی هاته ده ری و نيسکينه ی به سه رسه ری دا پڑاو، هه موسه روچاوی سووتا، ئه و جاريش مام وه تمان بړیک دم وچاوی چه ور ده کاو، ده لئ ئه گه رسه روچاويشم سووتا، ماینه که م وه ده ست که وئ ديسان هه رباشه، به لام هه تائه وه مو، ورده کارانه ی کردن و نيسکينه ی به پووش وپه لاشی کولاند، زۆر دره نگ ببوو، نيسکينه ی تئ کرده وه و، پۆييشته وه بۆلای ماینه کویتي،

به لام به داخه وه کا برای سوار له وئ نه مابوو، گا جوته کانیشی له وئ نه مابوون، کا برای سوار بر دبوونی به لام مام وه تمان ئه و فکره ی نه ده کرد کا برای سوار بر دونی وکا بر اش بۆ فریودان وشۆينه ونکه ی چونکه واده ده که وئ ئه وه ل جاری نه بوه وزۆر جاری دیش ئه و جوره فیله ی کردوه؟ ته پيکی ريخ له سه ر ئاموره که ی دانا بو. مام وه تماني به لئه هاته وه مالئ و ژنه که ی لیئ پرسى: نه دی کوا ماین! گایه کانت بۆنه هیناونه ته وه؟ مام وه تمان ولامی داوه: کا برای سوار له وئ نه مابو زۆر دره نگ چومه وه. گا جوته کانیش پيم وایه مه لاییکان بر دویانن بۆ حاسمانئ له وئ جوتیان پئ بکه ن ديسان په نگ بئ بیستانی بکه ن. هه مین: جاجوزانئ مه لاییکان بر دویاننته حاسمانئ مام وه تمان: چۆن له حاسمانئ پار پيخان به ردا وه ته وه که وتۆته سه ر ئاموره که م، پاست له سه ر نئوه پاستی نیره که ی که وتوه خو هه ردیار.

به لئ مام وه تماني فه قیر ماینی وه ده ست نه که وت، ژنه که شی مندالی له بهر چوو، بۆخو شی سه روچاوی هه موسووتان، له وه ش خه راپتر گایه کانیشی له ده ست دان.

گه لا څړنوک

ده لاین ژنیک دلاری ده کرد وزویشی پیی خوش بووبه لام پینگای نه بوو، چونکه میړده که ی همیشه هرله مالئ بوو. وبو هیچ جیگایه کی نه ده چوو، مالی به جی به نه ده هیشت. ده لالی نه و ژنه ی، ژنیک جیرانی بووو، پوژنیک تووشی هات و پیی گوت ناوا فایده ی نادات، خوت نه خوش که، لیقه ی به سه رسه رت داده و به دزیش نانی بخو هه تاسی چوارپوژان نه توپوواگیل ومال ویرانی. نه وده می کابرات (میړده که ت) بووت وهه ولان ده که ویت و، نه گه ر لپی پرسی له دوی کی بنیرم، بلئ بوخوت ده زانی، که ری که، که هات ونیوی هر ژنیک هه لیدا بلئ نا، هه تا ده گاته من، نه وده می، بلئ که یفی خوته مه لی فلان بابیی، جا نه گه رله دوی من هات، نه منیش هاتم بوخوم ده زانم چ ده که م نه توهرخوت نارپه حه ت وبی حال که و؟ هیچ مه لی. چهنه پوژنیک، نه وژنه خوی له سه رجیی نیخست، به لام میړده که ی باوه ری پی نه ده کردوده زانی نه خوشی فیلییه، پاش سی، چوار پوژان کابرا ته ماشای کرد ژنه زهرده لگه رابوو، نه وچار بوخوی به خوی گوت؟ به زاتی خودای ده لپی نه خوشه ! فکری نه وهی نه کردناخرنیشان چوارپینچ پوژان خوداپوشی زهرده لده که پی؟

چو بن سه ری وگوتی عافره ت بووده که ی؟ کویت دیشی؟

ژنه زوربه بی تاقه تی وبی هیزی ولای داوه: نه وهنده م سه ردیشی قهراری لی هه لگرتوم. خو نه وده میش دوکتورله ولاتی کوردوستانی دانه بوو، بیانرېبادوکتوری نه وهی هه بوهر ده رمانی پروپیریژنان هه بوو. : نه دی کیت بوانگ که م؟

ژنه: که یفی خوته، بوخوت کیت پی خوشه بابیت، مال که شمان بریک بوخاوین کاته وهه. کابراهه رژنیک نیوی هینا، ژنه گوتی نا، هه تاگه ییشته ده لاله که ی، نه وچار گوتی بوخوت ده زانی. عه ولا (میړدی ژنه نه خوشه ی) چوو ده لاله که ی بانگ کردو پیی گوت هه تاماله مه وهره خیزانم زورنه خوشه ودای تو ی کردوه.

ژنه تیوه ره غاروبه پی خواسی خوی گه یانده ماله عه ولای، هرکه ده رکه ی کرده وه و چاوی به جی وبانی ژنه که ی که وت، به سه روگو یلاکی خوی داداو: حه ک خوشکت کویربی!

حهك بوټ نه مینم جه رگم خه رابی! به عه ولای ده لئی نه وه بوټ زوترله دوام نه ده هاتی. پیا وه روایی پو حمن بریکی نه ولانئه ولا کردوده سستی له سه رنیتو چاوانی داناو بریک ده ست وباسکی ریک گوشین وده لئی نه وه له لای دئییه که ی ماله بابیشم، ژنیک هه رنه وه خوشیه ی گرتبوو (ژانه سه ر) له ئیشی سه ری هوشی نامیتی. ده رمانی نه وده رده ی گه لاخرنوک ده گه ل خه نه ی ده یگر نه وه وده سه ری ده دن، وهك یهك ساته ی هه ندویه.

عه ولاکه ژۆره وردی گوئی دابوه ژنه ی چونکه گوتی به ژانه سه ری ده گری، ژنه که شی گوتبوی سه رم دیشی، لییره ش بریکی باوه پ پی کرد. له ژنه ی پرسی گه لاخرنوک له کوئی وه ده ست ده که وی؟

به لئی، جیی گه لاخرنوکانی پی گوت که پینگای شه، وپوژتیکی پیاده ی قوچاغ بو، کابراهه یانی زۆر زووکاله وپی تاوی لئی هه لکیشاودووسی نانی ده بنی توریینی ناو، توریینی له پشتی به ست وگوچانیکی ده ست دایه، بگره گه لاخرنوک هاتم. هه رله دئی وه ده رکه وت ژنیک ی دیکه ی جیرانی که ناگای له نه وه زع و حاله ی نه وژنه ی بو، توووشی عه ولای بوکه ئاواخوی حازر کردوه. ژانی سه فه ریان بو پیک هیئاوه. لئی پرسی: عه ولانه وه بو کوئی ده چی واخوت حازر کرده؟!

: خیزانم نه خوشه، سه ری دیشی ده چم بوگه لاخرنوکان ده گه ل خه نه ی ده سه ری ده دن ده لئین پی چاک ده بیته وه. ژنه: گه لاخرنوک. گه لاخرنوک له کوئی یه؟! ده لئین له دۆله نییه، له ده راوی مائی سو فیان هه یه. ژنه ده لئی مردوت مرئ نه خوشی چی، گه لاخرنوک ی چی؟! نوژی شیان بچوه له سه رکولانه ی خوت مات که بزانه چ ده بیینی؛ عه ولاش که له نه وه به زم وپه زمه ی هه رنیگه ران بو، به قسه ی ژنی جیرانی کرده تاهیتواری له مه زرایه خوی حاشارداو نوژی شیوانیکی تاریک تاریک چوه سه رکولانه ی وته ماشای کردنه خوش نه مابوو، جیگای نه خوشی خپرکابووه، مائیکی پاک وخواوین وژنه ش که راسه نوپکه ی و به رگیکی جوانی ده به رکردبو؛ پاک وخواوین. ده هات وده چو، له نه و وهخته ی دا، کابراهه کی بۆشناغ و زۆرجوان هات وه ژوررکه وت، ژنه گوتی نه وه هاتوی چت بۆهیناوم؟

کابرا ده لئی سیوی سه رچلۆکان.

ژنه ده لئی ئەمنیش ئە وه خۆم بۆپازاندویه ته وه وه کۆوتازه ببووکان.

عه ولّاش له سه رکولانه ی خۆی بۆپانه گیرا وگوتی .

ئەمنیش ئە وه هاتمه وه له گه لاخرنۆکان.

کابرا وژنه ئە گه رگۆتیان له دهنگی عه ولّای بوو، فویان له چرایه کردوده رکیان داخست،

عه ولّا هاته وه پششت ده رکە ی بوبه تاریکه شه وێک چا وچارای نه ده دی هه رچه ند

ده یگوت ده رکە م لئ وه کەن. له ژووری پا ولامیان ده داوه: کابرا! ئە وه شیت بوویه؟!

چیه؟! بۆناچیه وه ماله خۆت، چت له مه ده وی به ئە وشه وهی؟!

به لئ: عه ولّای گێژکۆچه وکۆلّانان ده گه را، ناخرنه وه ماله فلّانه که سیه وئه وهش فلّانه

کۆلّانه یه، وه لّلا ئە وه ماله خۆمانه، ده چوو ه پششت ده رکێ و دیسان هی دی یان ده کەردی

ئه و جار پاش زۆرمه عتەل بوون وئه ولا وئه ولا گه رانی، به گه ره کێ داچۆ خواری، ته وا وێک له ماله

خۆی وه دورکه و تّبۆ وه شه ویش دره نگ ببوو وگوتی له ده نگه ده نگێکی بوو، چۆ پششت ده رکە

که ی زۆری پوانی، دوايه له که لینی چه په ری پاته ماشای کرد دیستی ئە وه کابرایه ک ژنیکی له

کۆله که ی به ستوه هه تاتوانی لئ دوايه جیی هیشت وړۆی. پاش پۆیشتنی کابرای،

ژنیکی دی هات و لئ پرسی گوتی چۆنی ژنه: جاچۆم هیندی لی داوم گوشتومی؛ لئم که وه

بائه تۆ بړێک لئ به ستم لیره مه علوم بوئه وه ده لّاله تی، به لام قسان نه که ی ده نگت

ده ناسی؟: نانا ده نگێ نا که م، ژنه ده لّاله که ی له کۆله که ی به ست بۆخۆشی لئ داپۆیشت

بۆکوی مه علوم بوو؟! کابرا هاته وه و، وه رگه را ده لّاله که ی، وه یزانی ژنه که ی خۆیه تی

هه رچه ندی لئ دا هه یچی نه گوت، ناخرنه ده کرا، جار ان یان ده پا پا وه یان ده یگوت بۆ لئم

ده ده ی؟ ئە و جار هه روا بئ ده نگ بوو کړومات. کابرا هه لئ کیشاکێردی وگوتی وئه وه دیاره

به پیاویشم نازانی ودمی بړی و دیسان لئیدا پۆیشت. پاش ده میکی ژنه گه راوه، ده لّاله که

گوتی بابانت وێران بئ دمیشته به بړین دام، ژنه گوتی قه یدی ناکا، کاری مه ی پئ چاده بی

ده لّاله که ی لئ کرده وه وگوریس وشت ومه کی به خۆینیان گۆرین، ده لّاله که ژنه که ی

له‌کۆله‌که‌ی به‌سته‌وه‌چووله‌سه‌ریانی ماله‌جیرانی بانگی کوپه‌که‌ی کردوگوتی کێرده‌که‌م ده‌بن سه‌رینی لانکی (به‌سیلی دایه) بۆم باوئ بوکی مامه‌ سووری مندالی بوه ده‌چم نیوکی ده‌بپم. کوپه‌که‌ی خه‌والو بوو، ده‌گه‌ل کێردی بۆ هاویشه‌ سه‌ریانی هه‌لاهه‌لای لی په‌یدا بوو. وگوتی قوریم وه‌سه‌ری کێرده‌که‌م وه‌ده‌می که‌وت، دمت بپیم، ده‌لاهه‌که‌چوکاره‌که‌ی ودم ولوتی خۆی ئاواجی به‌جی کرد، پینه‌ کرا،

به‌لی کابراش دیسان گه‌راوه‌بۆلای ژنه‌ی وه‌ری گه‌رایه‌، ژنه‌ده‌ستی پی کردناخر بۆواده‌که‌ی به‌ئه‌نیوه‌شه‌وه‌ی بۆچیم لی‌ده‌ده‌ی؛ سوچم؟ تاوانم ئاخ‌چم کردوه‌؟! کابرا گوتی نۆره‌ی ئه‌وه‌یه‌ده‌می‌ک له‌وه‌پیش چه‌ندم لیدای ده‌نگت نه‌کرد هه‌تادیمش بپری. ژنه: دمی منت بپوه‌؟ کابرا: به‌لی؛ دمی تۆم بپوه‌ئه‌دی دمی کیم بپوه‌ه. ژنه: ئایا پۆدمی په‌ریانته‌بپری، خۆت خه‌جاله‌تی ده‌رگای خوای ته‌باره‌که‌وته‌عالا کردبی قوریم وه‌سه‌ری بو.

کابرا: جابزانه‌شیتیشم ناکه‌ی، ژنه: جاپیاویژگه‌ئه‌مه‌دیین گپۆی ده‌که‌ین ئه‌گه‌رئه‌من دم بپا‌بوو، گهرنت خۆش وئازایی سه‌ریشم بپره‌، ئه‌گه‌ردمیشم نه‌بپا‌بو، ئه‌من هه‌ردوو شه‌قان ده‌تۆ هه‌لده‌دم دیاربوه‌ پیشی فی‌ربوه‌ده‌ناژن چۆن ویراویه‌تی به‌مێردی بلای تیت هه‌لده‌دم ئه‌ویش ده‌وه‌ختیکی وادا.

کابراش چونکه‌به‌ده‌ستی خۆی دمی بپری بو، چوزانی ئه‌وه‌حیلله‌ی لی‌کراوه‌، گپۆی ده‌گه‌ل ژنه‌که‌ی کرد. چووچرای هه‌لگرده‌وه‌، هینای وه‌رچه‌ندی ته‌ماشای کردو دمی ئه‌ودیوئه‌ودیوکردشوئینیشی لی‌ دیارنه‌بوئه‌وجاره‌ینای ژنه‌که‌ی له‌کۆله‌که‌ی کرده‌وه‌، هه‌ستادوو شه‌قی ده‌مێرده‌که‌ی هه‌لداوکی‌شه‌خلّاس بوو.

عه‌ولاش که‌ئه‌وه‌ی چاو پی که‌وت بریک شل بۆوه‌گه‌راوه‌ مانی هه‌تا هاته‌وه‌زۆری گیشابوو، وه‌زعی ماله‌ویش گۆرا‌بوو، هیچ که‌سی نه‌دی، ژنه‌ش چۆبۆوه‌ده‌جیی، وپیکه‌وه‌ نوستن: به‌یانی که‌له‌خه‌وی هه‌ستان باسی گه‌لا خپرونوک ونه‌خۆش مه‌خۆشی نه‌کرا، ژنه‌ش ژانه‌سه‌ری چاک بۆوه‌وده‌ستی کرده‌وه‌به‌کاری پۆژانه‌ی خۆی؟!

لە گەرەككى ھەر شەۋەي سەرى پىئاۋىكيان دەبرى

سولتان مەھمۇد لەئەۋەللى را چونكە عادەتى وابو شەۋانە بە بەرگى دەرويشى و بە ھەموو جورە بەرگىكى دەگە را ھەتابزانى ۋەزى شارى چۆنە. ۋچە باسە، شەۋىكى بە بەرگى كارگەرى لەنىۋ شارى دەسوپاۋە، ژنىك و پىئاۋىك، پىكە ۋە قسەيان دەكرد ژنەكە بەكابرانى دەگوت ۋەرەنە ۋەبەرەي. كابران دەگوت نايەم. ژنە: دەۋەرە، بۆنايەي. كابران گوتى ھەتانە چى سەرى مېردەكەت نەبرى ۋەدەنىۋە ۋەجۇگەي نەھاۋىي ۋەنەيكە يە پردە بازگە ۋەنەم پىي دا نەپەرمە ۋە نايەم.

ژنە كىردىكى بەدەستى ۋە بوزۆرىيە تەپدەستى چۆزۆرىي سەرى مېردەكەي بېرى و

دەجۇگە لەي ھاۋىشت و پىي گوت ئە ۋە جاردە ۋەرە. دەي. كابران ديسان گوتى نايەم،

ژنە: ئە ۋە جار بە ھانەت چىيە بۆنايەي، كابران دەللى چەندەت ۋە فابۇمېردەكەي خوت بۆ ھەرئە ۋەندەشت ۋە فابۇمېن دەبىت. نايەم. ئەۋان، لىك جوى بونەۋە. سولتان چو، گولە دەزۈيكى لەخمخانەي ھىئاۋەركى مالەكەي مۆركردو پۆيىشتە ۋە ماللى و لىي نوست. ژنە چونكە ئە ۋەكارەي كىردو (سەرى مېردەكەي خۆي بېرى) ھەرگۈيس قوللاخ بۆۋ: پاش جى بەجى كردنى كەلاكى. ۋەختىكى شەۋى كە ھاتە دەرىي و دىتى دەركى مۆركراۋە گوتى بەخۋاى بابە زەرىفە، چو ھەشتاگلە دەزۈي ھىئا؛ چل مال لەلايكە و چل ماللىشى لەلاي دىكەي مۆركردن ۋەخۆي شارەۋە، سولتان بەيانى كە چۆۋدە بەرگى غەزەبى، ئەمرى كىرد لە فلانە گەرەكەي ۋە فلانە كولانەي دەركىك مۆركراۋە بچون، ژنى ئەۋ مالەم بۆ بىتن.

پىئاۋى پاشاى ئەگەرچون تەماشايان كىرد. دەركىكى چى، ھەشتاۋىيەك دەركە مۆركراۋن، ھاتنە ۋە ۋەزىيان كىرد: قوربان ھەشتاۋىيەك دەركە مۆركراۋن، بۆن مەعلوم نەبوۋىكە ھەركەيە، دۋايە سولتان مەھمۇد ھەسەن مەمىندى بانگ كىردو گوتى ھەسەن ئەمەن ئەۋە دەچمە پراۋى ھەوت شەۋو ھەوت پۆزان. ھەتادىمە ۋە نەبى ئەۋى ژنە دەشارى غەزەبى دا بىمىنى،

سولتان پۆيىشت بۆپاۋى؛ ھەسەن دەستە ۋە ئۆتۇ ماۋە: يا ئىلامى ئەمەن چ بىكەم، پاش

زۆر فکر کردنه وهی، چۆوه مائی یارمه تی له بابی ویست وگوتی بابو؛ سولتان حوكمیکی ئاوی لی کردوم، چ بکه م؟ بابی ده لئی کوپم نه وقه تل و عامه به تۆناکری هیچ ده ست مه بزئوه. نه گهر سولتان هاته وه و گوتی بۆئه مری منت به جی نه هیناوه بلئی بایم نه یهیشته وه، نه وده می بۆخۆم ولامی ده دمه وه. یان ده ناباته تۆیکوژی؟

به لئی سولتان پاش چهند شه و وپۆژان که گه پاره، حیلکه وپیکه نینی ژنان له کانیه رییه پۆژیککی ده پۆیشت به خۆی گوت به خوای بابو حوكم پره وانه!

هه رپه وانه دابه زی، چۆده به رگی غه زه بی وده ستوری داچه سه ن مه میتنیم بۆبانگ که ن، حه سه ن مه میتندی که هاته حزور سولتانی؟! ده لئی ئه دی نه من چ ده ستوریکم پی دابووی چه باسه. گوتی قوریان هه رئه مریکی به منت داباو هه رجوریک بایه به نه نجام ده گه یاند، نه وه ش بزانه، نه من بۆکه چکه خوینیککی ناپاریمه وه به لام بایم مانع بوو نه یهیشته.

سولتان نه مری کرد: برۆن مه میتنیم بۆبینن. چون مه میتنیدان هینا. له قه راری که بۆیان گیراومه ته وه، مه میتندی هینده پیربووه وچوکه بۆته وه، ده نئوقه فه زی دابووه. گویشی گران بونه وزۆر به زه حمه ت گوئی له قسان بووه،

سولتان گوتی مه میتندی ئه توبۆ نه تهیشته وه حه سه ن نه مری من به جی بگه ینی.

گوتی قوریان نه من بۆخوینی حه سه نی ناپاریمه وه، نه گهر ئیجازه م بده ی، به سه رهاتیکت بۆده گیریمه وه. سولتان گوتی نه گه رتاقه تی گیرانه وه ت هه بی زۆرم پێخۆشه گویم له قسانت بی. گوتی به لئی قوریان تاقه ت هه یه و ئاوی ده ست پی کرد.

ئه له نه وشاره ی غه زنه وی هه رشه وه ی سه ری پیاویکیان ده بری وکه سیش نه یده زانی کئیه و سه ری نه و عاله مه ی بۆده بری به گه رپه کئ داها ته خوارئ هه تاگه ییشته ماله مه، و نه وشه وه ی ده باله ماله مه سه ریک برابا، ئه منیش بیرم لی کرده وه هه رله ئیواری پاخۆم بۆحازر کرد، شیرم له خۆبه ست و نه سپم زین کردو لغاوم به قه لپۆزی زینی دا هینا، دیتم له سه روچه ددی نیوه شه وی، له ده رکه یان دا، گوتم کئیه. ده نگیک گوتی مه میتندی حازری؟ گوتم به لئی. گوتی ئه سپه که ت لغاویش کرده. گوتم نه خیر. گوتی حه یف. نه وه ی

گوت و پویشت. دهرکه م کرده وه، دیتم ره شسواریک و چی دیم بۆمه علوم نه بوو و نه منیش
هره رنگه ران بوم و دهرکه م داخسته وه و خۆم مات کرد،

به لئی ئه وئ شه وئ سهری که س نه برآو، سبهی شه وئ شیرم له خۆبه ست و نه سپم زین
و لغاو کرد، ههرله وه ختی شه وئ دیکه هاته وه، له دهرکه ئ دا، گوتم کییه؟ گوتی مه منیدی
حازری؟ گوتم به لئی قوربان. گوتی وهره به دوام دا. دهرکه م کرده وه و سواربوم و که و تمه
دوی، نه ئه وه بوو بیگه مئ و نه ئه وه بوو وونی که م له پیده شتی که تیپه رین، پوی ده دۆل و
ده ره یکی کرد هه تا توانیمان به سوار، دوايه دابه زی و گوتی ئه و نه سپه م بۆیگره، نه سپم بۆ
گرت و به پییان ده ده ره ی هه لبو، ره شسوارکه پۆی ئه من بۆخۆم به خۆم گوت بۆ
لیره پاوه ستم، نه سپه کانم به ستنه وه و که و تمه دواي ره شسوار و گوتم ئاخر بزانم بۆکوئ
ده چی، چ ده کا؟ بریک به دۆله که ی دارویشت؛ دوايه زۆری هه ست پاگرت و هیدی و له سه ره خۆ
چۆده نه شک و تیکی ئه منیش بی ئه وه ی بزانی، ئه وه ههر به دواي مه وه؛ که چۆده نه تیدوئیکی
ده نه شک و ته که ی دا، له نیو گوپکی دیوه که ی ئاورکرابۆوه، و چه ندکه سیکیش له ده وه ی
ئاگره دامرکاوه که ی به دانیشتنه وه و له سه رته نیشتی و چۆن و چۆن ویا پالیان دابۆوه و خه ویان
لئ که و تبو، دیار بو تاز هه ش له تالانیپا هاتبونه وه و، زۆرماندوو هیلاک بون، ره شسوارکه هه رئاوا
هیدی هیدی هه نگاوی هه لدینان، شمشیری به ده سستی راسته وه بو کیسولگیکیشی له باغه لئ
ده ره ینا به ده سستی چه په ی وه و، چۆزوری دیوه که ی کیسۆلکه ی یه که یه که به دم ولوتی و نه نان
؛ دوايه زانیم ئه وه ده رمانی بی هۆشیه، هه مووی بی هۆش کردن نه و جار هه لئ کیشاکیردئ
و پییان دا هات که پۆلولوتی هه موانی بری و ده کیسۆلکه ی نان، ویستی بیته ده رئ، ئه من هه ر
ئاوا هیدی و له سه ره خۆهاته مه ده رئ، خۆم گه یانده وه کن نه سپه کان، ئه گه ر ره شسوار
هاته وه لای من، نه سپه کانم به ده سته وه بوون، بۆئه وه ی شکی نه کرد بی، ئه من وه دواي
که و توم. تۆربه که ی به ده سته وه بوئه سپه که ی لئ وهرگرتم، سواربوو گوتی وهره. هه رئاوا
گه راپنه وه، هه تاقه راغ شاری؛ له وئ به بی هیچ قسه و یاسیک گوتی مه منیدی خواحافیز،
خه ریک بو برآو. و نه منیش گوتم بۆکوئ خواحافیز؟ ئاخه نه من ده بی بتناسم، بزانم کیی؟ چ

کارەیی؟ گوتی ئیستا ناگرێ، سبەحینی پاش نیوہ پۆیە وەرە فلانە محەللەیی و فلانە مائەیی لەوێ دەتبینمە وە جاقسان دەکەین ولیک حالی دەبین.

بەلێ، شەوێ ھاتمە وە مائێ حەسامە وە بەلام زۆرنا پەحەت بووم ھەردە فکری ئەو کارەیی دابووم ئەو چ بوکێ یە. سبەحینی پاش نیوہ پۆیە ئەو نیو و نیشانەیی دابیومی، چوم؟ مائەکەم دیتەو، لەدەرکەمدا ژنیکی ھات دەرکەیی کردەو. سلاوم کردو گوتم شەوێ نیشانیکیان دابیومی دەبێ ئێرە ھەوێ. ژنە زۆر بە پوخواشی گوتی بەلێ ئێرە یە فەرموو ھەرە ژورێ، چومە ژورێ بڕیک دانیشتم، دوا یە گوتم ئەدیی کوایا وە کە ولە کوێیە؟ ئەمن کارم ھە یە دەبێ بڕۆم.

ژنە کە گوتی پیاوی چی؟! کێت دەوێ؟ بڕیکیش لەخۆم ترسام، گوتم توشی چ بووم. ئاخر شەوێ پیاویک ئەو نیشانەیی دابیو یە من، لەبەر ئەو قسەیی ھاتوم. گوتی کارم پێتە، وەرە ئێرە، ئەوم دەوێ. ژنە گوتی ئەو یە شەوێ پێی گوتی وەرە ئێرە ئەمن بۆخۆم بووم. ئەگەر وای گوت، واقێکم بردە وە تەماشایەکم کردو گوتم باشە ئەدیی ئەو تۆبۆ ئەو قەتڵ و عامەت دەشاری غەزەوێ ئێخست؟

ژنە گوتی چل تەریدان مێردی منیان کوشتوو، ئەو ھەندە کارەیی بەتۆم ھەبو، ھەر ئەو کارەشم بەئێکی دی ھەبو، دەچومە ھەر مائێکی، بانگی کابرام کردبا، یان بێ کەوا، بێ پاتۆل، بەسەرولینگی پوت، دەھاتە دەری، ئەمنیش شیریکم لێ دەداو سەرم دەپەراند، دەمگوت جاتۆخوا ئەتۆش پیاوی؟

لەئەو شارەیی دا، ئەگەر پیاو ھەبێ ئەتۆی، ئەو ئەتۆھاتی ئەسپە کەت بۆگرتم و چوم کە پۆلوتی ئەو پڕیگرە خوێرپیانەم بپری کە مێردە کە یان کوشتبوم تۆلەم لێ کردنەو، تۆر بەکەیی ھێنا لەپێش دانام؛ کە پۆلوتە کانم تەماشاکردن کە بپیبونی و دیتبوشمن و گوتی، جا ئیستا حازرم مێردی بەتۆبکەم ئەگەر پرازی بی و پێت خۆش بی،

سولتانم خۆش بی ئەمن بەشانازی و ھەوێ و شێرە ژنەم ھێنا وە جادوا یە باسی ئەو ھەم بۆگی پراو ھەو ھەوای کە و تبولم و ھەویش زانیبوی ئەگەر وەدوای کە و تومە.

بەلێ ھەسەنی کوپم ئەلە وژنە ی بوە .

کە باسە کە م ناوا بوگێپراوہ ولە دوایە شدا گوتم ئەمر، ھەر ئەمری سولتانانە .

جا قوربان ئە وژنە ی جە نابت دە فەرموی ئە ویش ھە یە وئە وژنە ش ھە بوە سولتان مەحمودیش، زۆری ئە و بە سەرھاتە پێ خوێش بو چونکە قە تی گوێ لێ نە ببو . سوپاسی مە مێندی کردوسە بارە ت بە ئە وژنە قارە مانە ی و تکای مە مێندی لە کوشتنی ژنی شاری غە زنە وێ و خە تای ھە سە ن مە مێندی خوێش بو .

مە مێندیش زۆر خوێش حال بولە ئە و بە خشینە ی و دوای بۆ سولتانان مەحمودی کرد .

(شیعری) ئە گەر ھە کێ ھەر شەوہی سەری پیاویکیان دە بێری

ھەر ئە لە و شارە ی، شاری غە زنە وێ	سەریکیان دە بێری ھەر ھە موشە وێ
شا سولتان مەحمود ئە و شای وا زانا	ھە موشە و لە ناو کوچە و کو لانا
دە گەر پرا وە زعی شار بیتە دەستی	لە جیی داروغە ی زۆر بە بی ھەستی
لە و بەر و ئە و بەری جۆگە لە ئاویک	سرت و خورتیان بو، ژنیک و پیاویک
ئە تو لە و بەری بۆ پراوہ ستاوی	وەرە ئە و بەرە ی، زۆر لە بەر چاوی
ئە نجامی نە دە ی تۆ ئە و داوایە م	ھیچ بو ئە و بەر و بۆلای تۆش نایە م
سەری مێردە کە ت نە بێری وە ک بەرخی	تا گویم لێ نە بی لە قرخە قرخێ
تا نە چی، سەری بپراو نە مێنی	لە نیو ئە و جۆگە ی داینە مە زێنی
نایە م بۆ ئە و بەر ژنە کە بیستی	غاری دا ژوری و کێردی بە دەستی
سەری مێردی بپری وە کو پلینگێ	گەر اوہ سەر و کێردی بە چینگێ
دا ینا نیو جۆگە و بانگی کابرای کرد	وەرە دە ی ئە مری تۆم بە پێوہ برد
تۆ بۆ مێردە کە ی خۆت وە فە ت چە ندە	بۆ منیشی دانئێ، دە ی دو ئە وە ندە
من نایە م، پۆیشت، سولتان زۆر زەرنگ	دە زویکی ھێناو ئە و دەرکە ی کرد پەرنگ
بۆ ھە سە نە وە ی چۆوہ دەر یاری	بۆ گشت کە س شە وێ نوستنە کاری

با بزاین نه و ژنه چ گیره شیونینکی دهکا

هر که س کارى بکا، دورى له ویزدان
 هاته دهر شه وی دیستی دهرک و پهنک
 چل مال له لای چه پ، چلیش له لای پاست
 به یانی به رگی توپه یی پۆشى
 داروغه ی بانگ کرد حالى کرد کوئ یه
 وهختیک داروغه هاته نه و ناوه
 داروغه دیستی و خیرا گه پراوه
 سولتان هه روه کی هیچ پوی نه دابى
 حه سه ن مه میتندی هات، پاشی سلاو
 هه تا حه وتویه کی ناگه ریمه وه
 نه تو نه و کاره ی ده بی پیک بینى

سولتان مه حمود ده چیتته راوی

سولتان و وه کیل ده گه ل چه ند وه زیر
 ریکه وتن و یگرا هه مو به ره و پاو
 حه سه ن مه میتندی وه ک به پرسى شار
 حه سه ن زور دامه، بیری کرده وه
 عه رزی بابی کرد، نه مری سولتانی
 چابو پیم زانی، هاتی بوو نیوه
 کوشتاری ژنی شاری غه زنه وی
 شا با بیته وه، له گه لی بدوین

خیهوت و قشون سه ردار و نه میر
 بو که یف و خوشى شوینی دیاری کراو
 سولتان پیى نه سپارد، تا بکا کوشتار
 ته گیری بو لای بابی برده وه
 نه تو زور له من باشتری ده زانی
 نه تو بوو کاره ی ده ستت مه بزیه
 له چ رینگیه ک، چون له تو ی ده وی؟
 ناشپارینه وه بو دو که چکه خوین

سولتانیش نه گهر، له پاو گه پاوه
 گه ییه وه دیستی قاقا و پیکه نین
 بۆ خۆی به خۆی گوت به لئی زۆر باشه
 گه ییه وه و بهرگی غه زه بی پۆشی
 بۆ پای مه حکمه، حه سه نیان گازکرد
 لئی پرسسی بۆچی بی نه مریت کردوم
 پاشام! هه نه مری به منت نه سپاردوه
 مه میندی باوکم به لام بۆو کاره م
 ده برۆن مه میندیم ئیستا بۆ بینن
 مه میندیان هینا، هیند چوک بیۆوه
 سولتان مه حمودیش زۆر نه رم و هیدی
 بۆچی نه ت هیشته حه سه ن برپارم
 وه زیره پیره ی باوکی سولتانی
 من له گه ل بابت کارم زۆر کردوه
 ئیجازه م بده ی نه من قه یاتیک
 پون ده بیته وه چهند کار و نه کار
 سولتانیش ده لئی تو که توانات بی
 به لئی ده توانم بۆت بگێرمه وه

***

به سه رهاتی مه میندی

پێی وابوله شار، هه رژن نه ماوه
 ژن وینه ی مورو شایه هه لپه پین
 حوکمی سولتانیه و خو هه ر به لاشه
 حه سه ن مه میندی ویست به ناخوشی
 بۆ له سه ردانی، جه لاد خۆی ساز کرد
 له چی ترساوی بۆ ئابروت برردوم
 به بی دوا که وتن به پێوه مبردوه
 مانع بونه ی هیشته جا کوا من چاره م
 خوینم وه جۆش هات دام مه مرکینن
 له نیو قه فه سدا، جوان جیی بیۆوه
 ئاکاری پێشوی مه میندی هیند دی
 به جی بگه یینی تو ی مه نه ی کارم
 ولامی داوه و زۆر به په وانسی
 نه وه ده وره دیاره بۆ من پابردوه
 بۆت بگێرمه وه، یان به سه رهاتیک
 ئیختیار به خۆته نه نجامی نه و جار
 زۆرم پێ خۆشه گویم له قسانت بی
 قه راری هیچت لی نه شه یرمه وه

سولتانیش پێزو قه دری بۆ دانا
 سه ریکیان ده بری هه ره مو شه وی

ئاوای ده ست پێ کرد مه میندی زانا
 هه ره له شاره، شاری غه زنه وی

پی داهات ئاوا، بی نیوان بری
 حیساب واکرابو ئو شه وهی وایا
 له نیواری پرا خوم بو حازر کرد
 وهختی مالتوستنان به گورز و توندی
 وهکو دهنگی خوی و لامم داوه
 هر چه یفیکی، گوت و دیتیم گه راوه
 زانیم دیتیه وه بو سبجی شه وی
 وهختی شه وی پیش، هر نه و رهش سواره
 مه میتدی سازی، و ره بکه وه دوم
 پی دهشتی که بری، پوی کرده دۆلک
 شه ویك وهک مانگی به هاری تارک
 دابه زی دورو نیریک بو له غار
 نه سپه کهی دا من شیر گرتی ده ست
 پاش پویشتن و توند بیرکردنه وه
 که و تمه دوی هر وا شیر به ده ست وه
 له نیو ئو غاره چوبق نیو دیویک
 چه ندکه سیک له وی پالیان دابووه
 خه و ماندوییتی وای یه خه گرتیون
 به سپایی دهستی بو باغه لی برد
 ده رمانی ره دمولوتی هه موان خست
 که زانی هه مو بی هوش بون رور نو

مال به مال هات و هر سه ریان بری
 له مال که کی مه سه ریک برابا
 نه سپم زین، لغاو به قه لپوزدا کرد
 یه ک بانگی کردم: سازی مه میتدی
 نه سپم زین به لام، لغاو نه کراوه
 مه علوم بو کاری، نه نجام نه دراوه
 نه سپم زین و لغاو، پیش وهختی خه وی
 هات بانگی کردم توند تر نه و جاره
 سواربوم که و تمه دوی، دور و نیریک بوم
 چون به ترس و خوف وا چول و هولیک
 وا به ترس خوف، پیی چهخت و بارک
 تروسکیک، هه ستیک لیی ده هات جار جار
 پی پی و رور میتدی ده پویشتن بی هه ست
 خیرا دابه زیم، نه سپم به ستنه وه
 ترسام، خوم پاکرت رور به هه ست وه
 خون مات کرد هر یه ک له لای په سیویک
 له ده وری ئاوری سه ریان نابووه
 نه ک نستو، ده تگوت هه مویان مردون
 کیسه ی ده رهینا و زو ده سستی پی کرد
 کیسه ی دوباره له گیرفانی خست
 لیی هه لده کیشان، کیردی تازه سو

دهسك ماه و زه پ كه دهخوی پاخوپی
ده نیو تۆریكی گه ودهی سپی كرد
به د یتنی نه سپان من گه شامه وه
پهش پۆش گه پرا وه زۆر به ته پدهستی
نه سپی لیوه رگرت، گورچیک گه پراوه
ده هات وه کو با، هر نه سپی لینگدا
له قه راغ شاری، خواحافیزی كرد
مه رۆ با بزانه ئاخو کچی ئه تو
له گه لت هاتوم، بۆو شاخ و دۆله
کارت پینه ما، ئیستا دهرده چی

که پۆو لوتی ئه و چه ند که سه ی زویری
ویستی بیته د وا، من پیش وی پام کرد
ئه و جار ترس و خوف هات به لامه وه
تۆریه ی پر که پۆی برپای به دهستی
ده کوتی بگه پۆوه، کارمان ته واره
نه یگه یمی هر چه ند تانوتم لی دا
وتی من ده پۆم من دا وام لی کرد
ده بزانه چه ند هس نا پاریم له تو
ئه به و تاریکیه ی له م چۆل وهۆله
نابی پیم بلایی تا بزانه تو چی

دوایی و ناگامی کاری مه میندی

ولامی داوه: ناگری به وشه وه
سبه ی پاش نوژی، من چاوه پیتم
له خزمه ت دام، به و کاره و هر کار
ئه وشه وه ی تا پۆژ چاوم نه چۆ خه و
پۆژه که ش هه تا وه خستی د یاری کراو
چوم بۆنه و ماله ی بۆی د یاری کرد بوم
ژنیک هاته دهر زۆر به پوخۆشی
شه وی مالتیکیان پی گوتم له د وری
ژنه به هه بیهت، په وان پیم ده لئ
دانیشتم خافلام، زۆر چاوه پروان بوم

جیگا و شوینی من، وه بیر خۆت خه وه
له فلان کوچه و مال، هر کاری پیتم
خواحافیزی خواست، جیتی هیشتم ئه و جار
سام و هه بیهتی ئه وه ی د یتبوم شه و
توپه و ناره حهت، وه ک زولم لی کرا و
دهق ولبابم کرد زۆر که م مه عتهل بوم
سلاوم لی کرد پاش چاک و خۆشی
داخوا ئیره یه؟ ده بی بمبوری
فه رمو وهره ژور، ئیره یه به لئ
له هاتنه که ی خۆم هیند په شیوان بوم

چونکه له و ماله ی له و ژنه ی به ده ر
 پرسیم: پیاوه که ت کوانی؟ له کوئی به؟
 پیاوی چی؟ نه توها توی کیتده وی؟!
 ده له ی چی نه وه؟! نه من بۆخۆم بوم
 بیرم کرده وه و سست بوم له جیی خۆم
 تیی فکیریم گوتم چۆن بو نه وکاره؟
 زۆر به رهوانی و ئاوا ی دام ولام
 نه و جار به جوانی هات حالی کردم
 بۆم پوز بپۆوه نه و تهریدانه
 هر نه وه ند کاره ی له گه لت کردوم
 سه رتاسه ر گه پام هه موی نه وشاره
 کا برام بانگ ده کرد به حاس ته م، ده بوزوت
 هیند تو په ده بوم نه گه ر وام ده دی
 نه و تو ری ه ی که پۆ و لوتی تهریدان
 له و نامه ردانه تۆ له م کرده وه
 نه گه ر نه وشاره پیاوی تیدا بی
 ده پوانم، هه مو خه لکیش ده بینم
 وا حالی به قسم با ست بۆ ده که م
 من به تۆ رازیم، تۆش که بوی پازی
 له گه ل نه و ژنه ی زه ما وه ندم کرد
 حه سه نی کو پشیم نه و ژنه ی بو وه

که سی دیم نه دی له ژور و له ده ر
 ها توم ببینم زۆرم کار پتی به
 نه و که سه ی ئیره ی پی گوتبوم شه وی
 که بیستم که میك، دپدۆنگی خۆم بوم
 ویستم زو هه لیم پیم نه ما بو بپۆم
 نه و قه تل و عامه ت خسته نه وشاره
 جوان تی ته گه یبوم خۆم پاگرت به لام
 پیم خۆش بو بمرم کوانی ده مردم
 میژدی منیان کوشتبو زۆر نامه ردانه
 کارم نه وه بو، نه سپت بۆ گرتوم
 هر ماله ی ده چوم خو پیری بی کاره
 ده هات بی پاتۆل پی خواس و لینگ پوت
 سه رم نه بر بیان، چم کرد با نه دی؟
 هینای هه لی پشت له گۆپگی مه یدان
 هه سستی ده رونم جوان جوان مرده وه
 نه تۆی، جو ی له تۆ که س بۆ پیاو نابیی
 له وشاره ی ره وای خۆم، که س نابینم
 منیش حافره تم، میژدی هر ده که م
 خۆت ده زانی چۆن ئیزنی ده خوازی
 هه رتا کو ما بو، شانازیم پی کرد
 ئیستا که ش نه مر هر نه مری ترو وه

ئه وهی جه نابت ده فره رموی هه یه به لام شییره ژنی ئاواله شه هه یه
سولتان ئه ونه قلله ی هینده پی خوش بو چونکه نه بییستبو و گویشی لی نه ببو
غیرهت و مه ردی، ئه و ژنه چۆن دی یا به خواهیش و تکای مه میندی
حه سن مه میندیش هه ر کۆنه کاره خوش بو له کوشتنی ژنی ئه وشاره
مه میندی وحه سن له حه یی وه دود ده پارانمه بو سولتان مه حمود

گلۆنه بهن و کیتته له ماست

ئه گهر هه لی ده که ی سه یری ده که ی ئه گهر ده چیژی، ده پیرژی

کاک برایم له مه زایه راهاته وه مائی، مه زاکه یان له مائی دورنه بو. له به ره یوانی له بن کۆله که ی دانیشته. دیاربو زۆریش ماندوو هیلاک بو، بانگی خیزانی کرد و: ئه ری خه جیج ده زانی چه ندیم برسیه وچه ندیش ماندوم نانم بو بینه! خه جیج هه ر زویه کی، نرده نانیکه ده که ولێ دا هیتاله سه ره سه کویه که ی له پینش برایمی دانا، کاک برایم: ئه دی کۆا پتخور؟ ده بریکم ماستی بو بینه، له سوپی ماستی وهخته چاوم سپی هه لگه پین،

خه جیج وه جواب دی وده لی به ناشوکرێ نه بی جاکوا ماست؟! مانگامان هه یه! گامیشمان هه یه؟! بز، مه پ، چمان هه یه؟! مه تاماستمان هه بی.

دیسان کاک برایم ده لی پۆژیکه وه ره وپۆزانه بریکم بۆ په یدا که: کۆپه به سه یدی زه نبیلی سپیاییمان ده مائی دا نه چته بۆ په یدا که م، کاک برایم: هه رنه بی بچۆ ماله کاک مه حمودی خه جیج: به په ری ده قورحانی ناچم، پیژی مامزلیم ناردبوئه وه ته یوه داوای ماستی ده کرد، ژنه گوله که ی هه رله دورپا. ده نکي دابوهای هوهای هو، به خوای بابه مه شکمه ژانده وه دویه که شم پرشته

کاک برایم: ده ی باشه عیلاج نه به بابریکی به ئیشکی بخۆم خواگه وره یه،.

دوايه دوباره پوی ده خه جیجی کردو: ئه ری هیچمان نه به رم بفرۆشم بریکي ماستی پتیکم. خه جیج: نه به خودای هیچمان نه: ده که لیقو ژنیان بگه ری به شقه م شتیکم بۆ په یدا

که‌ی. خه‌جیج برێکی دیش هات وچوو پر به‌نیکی هیناوله‌پیش برایمی دانا. : ئه‌وه‌نده به‌نه‌مان هه‌یه. برێکی ته‌ماشاکردو گوتی هه‌رئه‌وه‌نده‌مان هه‌یه. : ئه‌رێ به‌خودای، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه، ده‌یفروشی و چی‌له‌ده‌که‌ی، دوایه‌ بۆ به‌ندروش مه‌عتله‌ ده‌بین؟

کاک برایم هه‌رچاوی له‌ئولا وئه‌ولایان و به‌نه‌که‌ی ده‌کرد، له‌بن گیشه‌ی چاوی به‌کیسه‌لێکی که‌وت ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌خۆله‌بن گیشه‌ی بشاریته‌وه‌وله‌ئه‌وه‌پۆراییکاته‌ قایمه‌بو جستانی، هه‌رده‌ خه‌جیجی پاخوری: داده‌ی به‌غار بچو ئه‌و کیسه‌له‌م بۆیینه‌ !
خه‌جیج: ئایه‌پۆ! کیسه‌لت بۆچه‌؟! : ئه‌تو بچو بۆم بێنه‌ کارت به‌وه‌ی نه‌بی.

خه‌جیج چوبه‌قیژ؟ بێژ کیسه‌لی گرت وه‌ینای له‌پیش برایمی دانا. کاک برایم هه‌ر گورجێکی ئه‌وپه‌ر به‌نه‌ی له‌سه‌ر کیسه‌لی هه‌لکدرلاق و سه‌ری پێ و ن کردن و کردیه‌گلو لێکی گه‌وره‌. به‌یانێ زو گلو له‌به‌نی وه‌بن هه‌نگلی. داوبه‌ره‌ و بازارکه‌وته‌پێ. ئه‌و بازاره‌ش خوا نه‌ی پڕی چی فکرت لێ نه‌ده‌کرد کرپن و فروشتنی لێ ده‌کرا.

له‌ لای دیکه‌وه‌ کاک مسته‌فاله‌جێخونی پاهاته‌وه‌بانگی خیزانی کرد: نازدار زو نان و چایه‌کم بۆ سازکه‌ و برێکیشم به‌ن بۆیینه‌له‌گه‌ل شوژنه‌که‌ی لێزه‌یان دانێ. ئیواری برێک زو دیمه‌وه‌، ئه‌وجل و جۆرانه‌ په‌رداغ که‌مه‌وه‌، بابوگیاکیشانی حازرین؟

نازدار وه‌ جواب دیت و ده‌لێ خۆ به‌غه‌وسی مال له‌به‌غدا به‌هه‌رداوێکیشمان نه‌تاده‌گا به‌وه‌ی جل و جۆرانی پێ چاکه‌ی، دوینی ئیواری خاتونی خوشکم له‌وێرا نارد بوی بۆ به‌ندروێکی، نه‌مان بو بۆی بنێرم. مسته‌فا: ئه‌دی چ بکه‌ین، به‌خوای ده‌نامه‌حتله‌ ده‌بم ده‌بزانه‌ برێک پۆن یا هه‌ر شتیکی بی بۆم سازکه‌. دوسه‌بی ده‌چمه‌بازاری، بیفروشم و پر به‌نیکی پێ بکرم، بزانه‌حه‌واجی دیکه‌ش چمان پێویسته‌، بێنم. نازدار: بۆ. بۆخۆت نازانی ولاغه‌کانمان ئیشکیان کردوه‌ نازانم ئاوسن یان ئه‌وه‌هه‌تیوه‌ دێزه‌یه‌ نایان له‌وه‌پێنی، چیان تیدا نه‌یه‌.

کاک مسته‌فا: بزانه‌ وه‌ک مه‌ردان چۆن شتیکم بۆ په‌یدا ده‌که‌ی؟

خوشکه‌ نازدارچو، پر به‌شیرێکی ده‌بنی دیزه‌ی داھیناوه‌، له‌پیش مسته‌فای داناو گوتی ئه‌وه‌نده‌ شیرمه‌مان هه‌یه. مسته‌فا ته‌ماشایه‌کی شیرمه‌که‌ی کردو گوتی نازدار بچو

ئه و دیزه ی بشوویه پاک و خاوینی بیته ئیره، شیره کهش بکوئینه. دیزه ی بوهینا،
مسته فاجوله تهویه ی پیخی ده دیزه ی کرده تاها ت پری، شیره کهشی له سه ری را
ده دیزه ی کرده وینی کرد. بۆدوسبه ی به یانی که بیوو به ماستیکی جوان وتونده ک
جهرگی، ئه ویش دوسبه ی پۆژی بازاری دیزه ی ده ست دایه و به ره و بازاپکه وته ری.

ده لئین ئه و دوانه توشی یه کترده بن؛ جاگویتان له قسه کانی ئه و د و فیله زانانه بی .

برایم ده لی کاکه ئه وه چیه پیته؟ مسته فا: ماسته بام.

برایم: چی لی ده که ی؟ مسته فا: ده یفرۆشم.

برایم که گوئی له کابرای بوده لی ماسته و ده یفرۆشم، زۆری ئیشتیا چۆماسته که ی،
چونکه هه ر ئیشتیای له ماستی بو، بۆماست کرینیش هاتبو.

مسته فاش ئه که رگۆله به نی ده بن هه نگلی کابرای دا دیت، ده باله خۆی داگوئی با بزانم
سه و دام ده گه ل ناکات. ئه وه دیاره ماستی ده کری.

لیی چۆپیشی وگوئی ئه دی ئه تۆئه وگۆله به نه ی چ لی ده که ی؟

برایم: وه لالا براله ئه منیش هه رده یفرۆشم. مسته فاده دلی خۆی دا ده لی نا؛ خودا چاکی
دا. هه رچۆنیک بی ده گه لی ده گۆرپه وه، به برایمی گوت بۆنایه ی سه ودا ی بکه ین؟ ئه وگۆله
به نه م ده یه وئه منیش ئه و دیزه ماسته ت ده ده می.

کاک برایم که گوئی له قسه ی کابرای بوله شایان گه شکه بیوو به قای نه ده کرد چونکه
له سوئی ماستی هه رنه مابو. ده لی باشه ئه من سه ودا ی ده که م.

به لی؛ سه ودا یان کرد. کاک برایم گۆله به نی وه مسته فای داو دیزه له ماستی لی
وه رگرت. برایم هه ربه سه رزاری دا هات گوئی

ئه که ره لی ده که ی سه یری ده که ی،

مسته فاش گوئی به خوای بابه .

ئه که ره ده یچیژی ده یریژی.

به لی هه ردوک به که یف خۆشی گه رانه وه مالی هه رگیفه ی سمیلائیان ده هات چونکه

هەردوکیان بە مرادی خۆیان گەشتبۆن بۆ ماستی نە مابوو مستە فاش بۆیەنی مەحتەل بو، هەریەک لەوانە دەفکری خۆیان دا دەیانگوت ئەو قیالەم لە کابرای کردووە و نەشی زانیو؟ ئیدی نە بۆ ماستی فکری لە قسە مستە فای کردووە چە دەپێژی؟ و نە کاک مستە فاش فکری لی کردووە سەیری چ دەکا؟

ئەو جار بایزانین لە مائی چ دەکەن. بۆ ماستی تیر ماستی دەخواکە هێندە نیشتیالە ماستی بو؟! و مستە فاجل و جۆران بۆ گەیا کیشانی چاک دەکا تەو؟!

مالە مستە فای لە بازاری نیزیکی بۆ هەریەکە گەشتە و مائی هەرای کرد: نازدار! ئەو جل و جۆرانەم بۆ پێنە دەگەڵ شوژنە کە، ئەو نە دەم بەن هێناو بەشی دەرو جیرانانیش دەکا. کە یفیان دینی باکو رتانی بۆ گۆی درێژە کانیا برون. زۆر بە دلخۆشی گۆلە ی هێنا پێشە خۆی لایەکی زەرد بۆ کێسە ل پێسی کرد بۆ هەر گۆی نە دایە و. هەو دایەکی لی پائەنگاوت، لاق و سەری کێسە لی وە دەرکە و تن، مستە فابریک لە گشتیە کە ی خاوبۆو و قسە ی کە ی وە بیراتە وە لە سەرە خۆ گۆتی ئەو بۆیە سەگ باب گۆتی ئەو گەرە لی دەکە ی سەیری دەکە ی.

قیالە کە ی خۆی لە بیر نە بو، بە نە کە ی لە لاق و لە تەری کێسە لی کردووە و، کێسە لی هەلداشت؛ جا ئەو جار بایزان کاک بۆ ماستی نیشتیالە ماستی بو چ دەکا؟

هەر لاقی وە عەرزێ نە دەکا و ت لە شایان، دەیزانی چی داو تە کابرای و دیزکی پیری ماست هێناو تە و مائی بە تەواوی نە گەشتبۆو، بانگی خیزانی کرد: خەجیج! وەرە نام بۆ پێنە خۆ ئەم لە سوێی ماستی دڵم تۆقی، ئەو نە دەم ماست هێناو بەشی ماستاو دۆکۆلیویش دەکا، نام بۆ پێنە دە ی.

نانیان لە پێش دانا، دیزە ی هێنا پێشە خۆی و گۆتی جاری بادو سی پاروان لە سەرتویە کە ی بخۆم زۆر چە و روخۆشە. دۆ پاروی لی دا. پاروی سییە ی تە ماشای کرد: ئەو هەجیبە تی دا! خۆ ژنی ئیستا کە مەروایە شیر ی بپالێون هەروا هەوینی دەکەن. پاروی دیکە ی لی دا تە ماشای کرد: ئە ی! ئەو هەجیبە؟! تەمیشی جوان وەکو ماستی نە دەچو ئە ی

ئه‌وه‌بو‌وايه ؟! به‌وردی كه‌لیی پوانی، ئه‌ی ! ئه‌وه‌ده‌له‌ی پرخه ! زۆرجوان دیاربو، سه‌رنجی دایه، ئه‌ری به‌خوای خۆپرخى تێدایه‌له‌جیاتى ماستى خۆبئه‌وه‌شى هه‌پرخه كچی وهره به‌ره‌بهر پێژده، خۆه‌موى هه‌ر پرخه، ئه‌وه‌بو‌یه‌ده‌وید باب ده‌یگوت

«، ئه‌گه‌رده‌یچێژى ده‌یپێژى.

ئه‌وه‌بو سه‌رنه‌نجامه‌ی فیل بازی له‌ دراوسێكه‌ی خۆت.

پیرێژن و به‌ردبێژ

سولتان مه‌حمود پۆژێكى به‌خۆبه‌له‌شكرى ده‌چێته‌پاوى، ته‌ماشای ده‌كات ئه‌وه‌ له‌ قه‌راغ شارى پیرێژنێك به‌ته‌نى له‌ زه‌ویه‌كى گه‌وره‌به‌رداوى به‌ردبێژى ده‌كات.

سولتان پوى ده‌ له‌شكرى كردوگوتى كۆپینه ئه‌وپیرێژنه زۆر قه‌یره، به‌ته‌نى له‌ ئه‌وه‌ زه‌ویه‌ی به‌رداویه‌ی، به‌ردبێژى ده‌كات، زۆرم زگ پێى ده‌سوتى، بابه‌هه‌ركه‌سه‌ی پێنج به‌ردانى بۆفرێده‌نه‌ ده‌رى چى دیم لیوناوى،

له‌شكرى سولتانى وه‌نیوزه‌ویه‌پیرێژنى كه‌وتن، ئێكه‌ی پێنج به‌ردیشى وه‌به‌ر نه‌كه‌وت، به‌رد له‌نیوزه‌ویه‌خه‌لاس بون.

دواى خه‌لاس‌بونى به‌ردان، سولتان مه‌حمود گوتى له‌ پیرێژینى بو، كه‌ده‌یگوت ئای كار كردنى به‌ زۆران؛ نان خواردنى به‌ كه‌مان، چهند خۆشى.

سولتان پێكه‌نى وه‌ه‌رای له‌شكرى كردگوتى، كۆپینه داپیره زۆر سوڤرده‌یه، هه‌ركه‌سه‌ی شه‌ش به‌ردانى بۆباویننه‌وه‌نیو زه‌ویه‌كه‌ی،

له‌شكر، هه‌روه‌كى له‌ فریادانى ئى‌وا هه‌بو پێنج به‌ردى وه‌به‌رنه‌كه‌وتبو، بۆ هاویشته‌وه‌ی نیوزه‌ویش، ئى‌وابو، كه‌وت وه‌شتى هاویشته‌بونه‌وه‌نیو زه‌وى پیرێژنى به‌ جورێكى كه‌ زه‌وى پورپیرێژینى خالیس بو‌به‌رده‌لان جارى.

مه‌لای کتیب سور

ده‌گێرپنه‌وه، له‌زه‌مانی پێشودا، دوروونیزیکی مه‌علوم نیه‌چه‌نده، له‌ ئاوه‌دانیه‌کی چۆکه‌ چه‌ند ماله‌ ده‌وله‌مه‌ندی لی‌بون، مه‌لایه‌کی فه‌قیر که‌م‌خوێندوی، به‌خۆی و‌دوم‌ندال و ژنیکی، ده‌ژیان. چ ژیانیک، ئه‌وه‌ی خوداله‌سه‌ره‌ری دایناوه‌نه‌یان بووشکیان نه‌ده‌برد هه‌رچاویان له‌کاسه‌جیرانه‌تی و‌پێخۆری ئه‌چه‌ند ماله‌ ده‌وله‌مه‌ندانه‌بو. دیاره‌ تی‌ په‌ربونی ئه‌م جوهره‌ژیانه‌جۆی له‌لاوازیونی له‌ش و‌پوچی بنیاده‌می هیچ سویدیکی دیکه‌ی نیه‌. جابه‌م هۆیه‌وه‌پوژیکی مه‌لاژن فکری لی‌کرده‌وه‌وبه‌مه‌لای گوت ئه‌ری مه‌لا ئه‌تو بۆ نشتوان نانوسی بۆچماقورحانی نازانی هه‌رنه‌بی به‌سه‌رقه‌له‌مانه‌کی پێخۆری خۆمان په‌یداده‌که‌ین و‌چیدی منداله‌کان چاوله‌ده‌ست نابن هه‌روه‌کو گوتراوه‌به‌ردیکی له‌به‌ردیکی ده‌ی شتیکی لی‌په‌یدا هه‌رده‌بی.

مه‌لا فکری له‌ئه‌قه‌سه‌ی کرده‌وه‌، شارێکی بچکوله‌نیزیکی دێی ماله‌مه‌لای بو پوژیکی مه‌لابۆچه‌ندحاجه‌تان (چۆنه‌وشاره‌بچکوله‌که‌ی) وله‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی بۆمالی، کتیبیکی نشتوانی کړی، جلدی کتیبه‌که‌ی کاغه‌زێکی سوربو. هه‌رگه‌بیشه‌وه‌مالی به‌مه‌لاژنێی گوت به‌قه‌سم کړدی و‌ئو‌کتیبه‌م کړیوه‌ونشتوان ده‌نوسم. مه‌لاژن زۆتیکی چۆکانی(وژن و ژال له‌سه‌راووده‌راوان باسی هه‌موشتیکی ده‌که‌ن) ژنی جیرانی ماله‌مه‌لای ده‌لی کۆیر به‌م کۆپه‌که‌م ئه‌وه‌دو‌پوژه‌سه‌ری هه‌له‌هیناوه‌نازانم ترساوه‌، سه‌رمای بوه‌چیه‌ده‌ست به‌جی مه‌لاژن ده‌ی‌قوزیته‌وه‌: جاسه‌رقه‌له‌مانه‌ی بۆمه‌لای بێنه‌، نشتوی بۆده‌نوسی ((به‌ده‌مان زه‌مانه‌))

ژنه‌ده‌لی ئه‌ی ده‌به‌رکه‌وشه‌کانی ده‌مرم هه‌رمه‌لاوسه‌رقه‌له‌مانه‌!!

ژنه‌که‌. له‌کانیه‌ نوژیی کردوچۆوه‌مالی، نه‌چۆوه‌ ژووی، هه‌رله‌ ده‌ری‌پا شتومه‌که‌کانی ده‌حه‌ساری هاو‌ب‌ه‌ستن و‌پای کردبۆلای ماله‌مه‌لای، هه‌رله‌پیری نه‌بوسه‌ریکی له‌کوره‌که‌ی بدات و‌بزانی چۆنه‌، ئه‌وه‌ش بزانی باشه‌ئه‌گه‌ربه‌خت و‌شانس پوی ده‌که‌سیکی کردبه‌ژن و‌منداله‌وه‌هه‌قلیان دیته‌ده‌می‌شکی، مه‌لاژن ده‌پیش ژنی جیرانی دا خۆی گه‌یاندوه‌مالی

و به مه لای گوت ئه وه کورپی فلانه که سه ی جیرانمان نه خو شه زو نشتو یکی بۆ بنوسه ، به لکو خواپوحمینکی پی بکات وچاک بیته وه وشتی کیش به مه بگات، له ئه وقسانه دابون ژنی جیرانی وه ژورکه وت، سلاوی کرد سلاویان لی وه رگرته وه وبه خیره اتنیان کرد ومام وه ستا. وه کوکه پامه تداران ده لی بۆ هه تاکورپه که ت نه خو ش نه بونه هاتی. ژنه ش: مامو هستا گیان هاتومه. هه م بۆ به خیره تانی و دوا به ش ئه وه عه رزت ده که م به قورحانی بسم الله یه لی کردوه ئه وه دو پۆژه له تا ونا پاره حه تیه ئه وه هه تیوه ی زه وادم نه برپوه، هاتوم سندوقی سه ری خو ت نشتو یکی بۆ بنوسی، ژنه چاوی پرپیون له ئاو و هه رفرمی سکی ده سترینه وه مه لاش ده لی ئه ی به سه رچاوم، هه ریستا بۆی ده نوسم مه لا له سه رکورسیله ی ده ست نوژی نو ی کرده وه، به نیستی دو په کات سوننه ت نوژی دابه ست مه لاژنی ش ده گه ل ژنه ی ده ستیان به قسان کرد باس وخوا س زه مانه ی؟

مه لاژن زۆری گله یی له ئه و زه مانه ی هه بو له به ر شپه زه بونی وه زعیان، که هه چیان نه بو، بۆ ژنه ی ده گه یز او ه، به لکو ئا وریکیان وی بدا هه رنه بی له به ره پیخوریکی؛ که هه مو پۆژی منداله کانی، نانیان به نیشکی ده خوارد. ژنه ش زۆربه وردی گوپی دابویه و زۆریشی زگ پی ده سوتان فکری ده کرده و، جاروبار پیاله ماستیکیان بۆ بنیتم خیره. مه لاسلاوی نوژیی داوه وفاتیحاو دوعای پاش نوژیی خویندو زویه کی کتیه که ی هینا پی شه خو ی وکو ته کاغه زیکی بۆ ره که له ی له به وه ی گیرفانی ده ره تینا و برپیکی لیو بزواتن و برپیک کتیه که ی ئه ولا نه و لاو نه و دیو نه و دیوی پی کردو، له جیگا یه کی پاوه ستا، وده سستی کرد به نشتونوسی نی؛ نشتوه که ی به ورته ورت نوسی و سی قولینچکی کرد و پی چایه وه و دایه ده سستی وگو تی خوشکی گیان؛ فه رمو، به ده سستی به ده سنو یژ ده میوی گره و. ده ئاوی هه لینه، ده سلاواتان له دیداری پیغه مبه ری (ص) لیده و پینج جاریش بلای استغفر الله، خودایه به شیمانم و برپیکی له ئاوه که ی بده یه بابیخواته وه. وه تیندیکیشی له سه رو چاوی هه لپه ر ژنه چاک ده بیته وه انشاء الله وته عالاو نه توش دوعای به خیرمان بۆ به که.

به لی ژنه نشتوه ی برده وه و به ده ستوری مه لای ده عه مه لی هینا خوا ی تعالی پوحمی

پی کرد کوره که چاک بۆوه.

پۆژێکی پاش نیوه پۆیه، مه لاله ده رکێ دانیشتبو، جیرانه که ی له مه زایه پا هاته وه، مه تانیروئاموری هی دی وله سه ره خۆ. له سه ره کالان وه لایردوکه له کانی ده ته ویله ی کردن خه ره زه نی له ده رکێ له بیرجو، په وانه مه لاجو بڕێکی گل و خۆل به پیمه په ی وه سه رکرد وه ته به جوانی ونی کردو هاته وه له جیی خۆی دانیشه وه وو ده سحیه به کانی هینانه ده ری کابرا. نۆرماندو بیو چونکه له نیوه شه وی پاچۆ بۆ جوتی. له ته ویله ی پا که هاته ده ری بڕێکی چاو به نه ولایان دا گێرا و چۆ وه ژو ری. خه ریکی نان خواردنی بو، پاش دره نگانیکی زانی خه ره زه نی نه هینا وه ته وه مائی. چۆ وه ژو ری و ده ری گه را، خه ره زه نی نه دیته وه. چۆ لای مام وه ستاوی، سلاوی لی کردو گوتی مام وستاگیان، خه ره زه نه که م لی وون بوه. بی زه حه مه بۆن ته ماشایه کی کتیبه که ت که بزانی، له کو ئیه؟! مه لا زویه کی چو کتیبه که ی هینا و لێکی کرده وه و چاکی خه ره زه نه که پی ده زانی، پاش بڕێک گه رانی چوله سه ره خه ره زه نه که ی یا که مێک نه ولاتر پا وه ستا و هه رته ماشای کتیبه که شی ده کرد، گوتی: ئیره بده نه وه. مه لا ته ماشای کتیبی ده کردو کابراش به پیمه په ی، گل و خۆلی لاده داو خه ره زه ن وه ده رکه وت، ساحیبی خه ره زه نه که ی هه لگرته وه و بر دیوه مائی. زن و ژالی کابرای ساحیب خه ره زه ن، دایکی منداله نه خۆشه که ی و مه لارن، له سه رنه وه ی ده ستیان به قسه و یاسان کرد. یه که ده یگوت نه وه مه لایه، وه لیه. نه وی دی ده یگوت دایکم به خودای نه و کتیبه هه موشتیکی تیدا یه و یاسی هه موشتیکی ش ده کا، جیرانه کانی دیکه شیان له نه و یاره یه وه هاو بیریان ده کردن (له سه رنشته و چا که کانی مام وه ستا و کتیبه سوره که ی) شاهیدیان بۆ یگتری ده دا.

(یا په بی هیچ که س نه به چاک و نه به خه راپ نه که ویت به رزاری ژنه ورکان) شه وو پۆژی کانی و سه را و هه رزیله یان ده هات و هه رته عریفی مه لا و کتیبه سوره که ی بو، خه به ربلا و بیۆ وه بۆ ده و روبه ریش. شارێکی گه وره ش له نیزی که نه ودی چکۆله ی بوزو ری پی نه چو پۆژێکی به یانی خه به ریان دابه پاشای و گوتیان هه مو پۆژت له نوئی بی و به رگی نویش ت لی مو باره که بی، نه و شوخه زینه یان بریوه بیست کولیان خه زینه دا گرتو هه بر دیوانه؟

پاشا، نه گهرنه و خه به ره ی بیست دهستیکی که وته نه ولای ودهستیکیشی که وته لای دی، وه زیرونا بیبوهه موکار به دهسته کانی کۆکردنه وه وداوای لی کردن نه و خه زینه ی ده بی ببینه وه؛ ده نا، له سهری هه موانوده دم.

ته و اوای ده ست وپه یوهندی پاشای تفیان ده زاری دا ئیشك ببوبه یکتریان ده گوت چ بکه یین؟ چۆنی بیی نینه وه؟ خۆبه خودای نه گهرنه ی بینینه وه پاشا سهری هه موانمان ده بپری. به لام له لای دیکه وه خه به ری مه لای کتیب سور، به هه موولاتی گه یشتبو، ئیکیک له وه زیره کان چۆخز مه ت پاشای وه رزی کردو؛ پاشا به سلامه ت بی، مه لایه ک له نه و دی چوکه ی په ناخومان هه یه، هه م که رامه تی هه یه وکتیبیکیشی هه یه، هه موشتیکی تیدایه وه رچی هه بی و نه بی باسی ده کات نه گهرنیجازه به رموی له وای ده نیرین، بابیته ئیره؛ وه زعه که مان بو پون بیته وه. پاشاش له تاو خه زینه که ی و. واشی لی تیک چوبوونه و قسه ی زۆر پی خوش بو ده ستوری داهه ر ئیستا بچون مه لای بانگ که ن، چه ندکه س له پیا وه ماقوله کان، چون مه لایان به ئیحترامه وه بانگ کرد که پاشا کاری پیته، مه لاده پیتش دا زۆر تر ساوه وه روه خت بوزه نده قی بچی خۆلاسه هه رجوریکی بو. کۆنه حه بایه کی پنوکراوی هه بو کۆنه حه بای هاویشته سه رشانانی وه پیتش وه زیروکار به ده ستانی پاشای که وت ورویشتن بو دیوانی، ده رکه وانه کان خه به ریان دا نه گهرکار به ده ست وپیا وه کان هاتنه وه، نه وه مه لایه کیشیان ده گه له؛ نیجازه یه بیته ژوری؟

پاشا نیجازه ی پیدان، مه لاده گه ل وه ژور که وت پاشا یه ک پی له به ری هه ستاوله سه ره وه ی خو ی داناو زۆری به خیره ئیئاو ئیحترامی گرت. له پاش سهر ف کردنی چه ندقا وه وقه لیان؛ هیندیک قسه و یاس و نه و جار پاشا. روی ده مه لای کرد و فه رموی ده زانی بو چیم له دواناردوی؟ مه لا وه ختا بوله ترسان دلی بتوقی سهریکی له قاند. پاشاش له ته عریفات مه لای ده ست به جی له قسه ی خو ی په شیمان بو وه گو تی قوربان عه فوم که، خۆده زانم زۆر له مه با شتر ده زانی مه سه له چه یه؟! به لام پیم خوشه پیت رابگه یه نم و لیک حالی بین، نه و بیست کۆله خه زینه ی من که دزرا وه، خوا یاری ده زانم ده شیبینی وه نه وده می بو خۆت هه رجوری

پیت خو شه، دهیان به خشی، جه ریمه یان بو دیاری ده که ی، کارم پی نیه. ته نیا نه ونده یه ماوه مان دیاری، مه تاجل پوژی دی بی بینیه وه، دیاره نه وه ش بو جه نابت کاریکی وانیه که له بیرت بجیتته وه. مه لاده گه ل زور خواردن وله رزینی له ترسی پاشای که توشی به لایه کی گه وره ببوبه لام له گه ل نه وه موقوریان قوریانه ی، فهرموته، به لای به لایه ی، هاته وه سه ره خو و لایه کی حه باکه ی به رببو وه به سه ر شانی دادا وه که میکیش خو ی خر کرده وه و بریکسی لیو بزوتن خولا بومه لای ناشکر کرد ده ناخو ناگای له مه حمودی بی زه وادیش نه بو، به ده نگیکی به رزگوتی قوریان خویار بی هه رنه و ماوه ی جه نابت داتنا وه به لکه زوتریش په یدای ده که مه وه.

مه لا خوا حافیزی خواست و به ره و مال بو وه، هه رله ده رکی مائی پاده مه لاژنی به ربو: خودا غه زه بت لی گری؛ توشی قه هری خودای بی! وه کی نه منت توشی نه و درده سه ریه ی کرد. نه من چی و دیوانی پاشای چی؟! نه من چی و دیتنه وه ی خه زینه ی پاشای چی؟! بولیت نه که پام، جه میکم خوار دبا و ده می ش به برسیاته تی پامبواردبا. هه ر پوژده ی له جیگایه کی گوزه ران دبام. قه هر لی گیراو؛ توشی چ درده سه ریه کت کردم ده فهرمو وه ره خه زینه ی پاشام بو بیننه وه، هه ی کتیبی بکړه کتیبی بکړه ونشتوان بنوسه. نه وه تانشتونه وه ی پیوه یه! مه لاژن هه تا نه وده مه ی بی ده نگ بو نه و جار زور هیدی وئارام؛ وه جواب هات وگوتی مه لانه وه چ بو ه؟ بو هه لچوی؟ چ ته نگانیکت هاتوته پیشی؟ خه می مه خو خویاری هه موکاره کان به باشی جی به جی ده بن. مه لا به کوئیدا جی به جی ده که ی؟ ده بو م جی به جی که؛ نه منیش هه رنه وه م ده وی. مه لاژن: ده وه ره دانیش به بریک له سه ره خو به و. مه لا: کچی له سه ره خو ی چ یم؛ به قورئانی لیم خو یندوه، وه خته شیتیم. مه لاژن مه لای دانا و بریکسی ناوی سارد. دایه و لیتی گه را هه تا بریک حه ساوه و هاته وه سه ره خو، گوتی مه لا وه ره بو م بگتیره وه بزائم چ بو ه، هینده توپه بویه؟ مه لا کاره ساته که ی له نوکه وه بو گتیرا وه. مه لاژن گوتی زورپاشه، مه تاجل پوژی دی خواده مینی و ملکی ده میتی. مه لاژن که زور حه ییاریو چو چل شوتی کرین هه تاحیسابی

چل رۆژه‌يان لی تیک نه‌چی وله‌ته‌ره‌ی دان له‌گه‌ل مه‌لای قه‌رارێان دانا مه‌ر شه‌وه‌ی شوتیکی بخۆن، مه‌تاچل پۆژان، نه‌گه‌ر چ خه‌به‌رنه‌بو، شه‌وی ناخیری مه‌ل‌دین ده‌پۆین. خوا نه‌بی که‌س پێننه‌زانی، خۆه‌یچمان له‌پاش به‌جی‌تامینی.

مه‌لا ته‌کیری مه‌لازنی پی باش بو. هاته‌وه‌سه‌ره‌خۆله‌لای دیکه‌وه‌نه‌گه‌ریاس و خه‌به‌ری مه‌لای له‌مه‌موجی‌گه‌یه‌کی بلاوی‌پۆوه‌وه‌رحیکایه‌ت وباسی نشتوی مه‌لای وکتیه‌ سوره‌که‌ی بو،

به‌لی. چل ته‌ریده‌پاش گه‌رانیکی زۆرلێوله‌وی، ناخه‌ره‌که‌ی شه‌ویکی چون خه‌زینه‌ی پاشایان بری و بیست کولێان زی‌پوچه‌واهێرات دزی، نه‌وخه‌به‌ریان پی‌گه‌یشتبووه‌که‌پاشا مه‌لای کتیب سوری بانگ‌کردوه‌ودا‌وای دیتنه‌وه‌ی خه‌زینه‌که‌ی لی‌کردوه. له‌وه‌زعی باسی مه‌لای وکتیبی مه‌لای، دزان؟ دلێان که‌وته‌خرت‌وپرتی: چ بکه‌ین؟ چ نه‌که‌ین؟

پاش ته‌گبیریکی زۆر، هاتنه‌ سه‌رنه‌وباوه‌ره‌ی شه‌وی نه‌فه‌ریکی بنێرنه‌سه‌رکولانه‌ی ماله‌مه‌لای بزائن چ باسه‌؟ مه‌لا چ ده‌لی باسما ده‌کا؟ کابرای نارده‌ویان، ده‌گه‌ل‌گه‌ییشه‌ سه‌رکولانه‌ی، ده‌نه‌و، وه‌خته‌ی دامه‌لاژن شوتیکی هینا، که‌نه‌وه‌ل شوتی له‌چل شوتیه‌کان بوله‌پیش مه‌لای داناومه‌لا گوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وینیکیان هات.

مه‌لا ده‌گه‌ل چل شوتیه‌کانی بو. په‌یفی چل ته‌ریدان به‌خۆیان حالێ بو. به‌غارچۆوه کن گه‌وره‌که‌یان وی‌وی‌گێپاوه: قوربان به‌قورعان ته‌واونه‌گه‌یبومه‌سه‌رکولانه‌ی مه‌لا فه‌رموی له‌چله‌کان نه‌وه‌یه‌کیان هات. گه‌وره‌که‌یان فکری کرده‌وه، شه‌وی دیکه‌دوکه‌سی ناردن، نه‌ودوکه‌سه‌ده‌گه‌ل‌گه‌یشتنه‌سه‌رکولانه‌ی، مه‌لاژن شوتی دوهمی له‌پیش مه‌لای دانا. دیسان مه‌لاگوتی مه‌لاژن له‌چله‌کان نه‌وه‌دویان هاتن. نه‌ودوکه‌سه‌ش وه‌ک شه‌وی پیشو، به‌غارگه‌رانه‌وه‌به‌گه‌وره‌که‌یان راگه‌یاند: بابم به‌خودای هیچ شتیک له‌کن نه‌ومه‌لایه‌ی وینابی، نه‌وی شه‌وی دی چۆوه‌پاست ده‌کا. ته‌واونه‌گه‌یشتبوینه‌سه‌رکولانه‌ی مام وه‌ستافه‌رموی له‌چله‌کان نه‌وه‌دویان هاتن. شه‌وی سی‌هه‌م، گه‌وره‌که‌به‌باشی باوه‌رێ پی نه‌ده‌کردن پیی وابوخه‌ریکن فی‌لی لی به‌که‌ن. نه‌وجاربو‌خۆی چۆسه‌رکولانه‌ی. کار نه‌گه‌ر پاست هات پاست

دی. مه لاژن تی گه راشوتیه گه وره که ی بو مه لای هیئا، ده گه ل مه لاچاوی به شوتی که وت گوتی مه لاژن هی ئه وشۆله هه موان گه وره تره ! گه وره ی چل ته ریدان به غارچۆوه کن ره فیه کانی وه موی خرکردنه وه، :چ بکهین؟ به خوا ی ئاشکرابوینه . ته وانه گه بیومه سه ر کولانه ی، مام وه ستافه رموی هی ئه وشۆله هه موان گه وره تره، سبه یینی مه لاجیت وبه پاشای بلی، هه موانمان سه رده بپن، ده ی ته کبیر! ته کبیر! ساغیان کرده وه به یانی زوبچن خۆده مهاله مه لای باوین. هه مویان ئه وه یان قبول کرد،

به لئی به یانی نۆر زوه ره چل که س خۆیان ده مهاله مه لای هاویشته سه لام علیکم، سه لام علیکم . . . . ده وخانه وچه کی داچه ندی کردیان چیگایان نه ده بووه گه وره که یان، چو که وش ی مه لای ماچ کردوخۆی ده پشت منداله کانی مه لای هاویشته گوتیان مام وه ستا بۆختری خوا ی ئه مه کردمان ئه تۆنه یکه ی، بام! خودا ده زانی هه ربیست کوله که م داناه و چمان لی خه رج نه کردوه، ده بی بچی له خزمهت پاشای شکوامان بۆبکه ی لیتمان خوش بیته، مه لا له ئه ودیمه نه ی ته عه جوبی کردو ده میکی تاسا:خوایه ئه وه چیه ؟ له چل ته ریدانیشت وابو ئه وه مه لا له گه ل مه لاییکان ده دوی. دوایه هاته وه سه ره خۆ:به لئی! ئه وه هه مان شته، که ده م هه وی وپاشالیتی وسته بوم خه ریک بوم له ترسانی هه لیم، مه لا هه ستا بریکی قسه بۆکردن وخۆی هه لکیشا:به قورئانی لیم خویندوه، پاشاله گولئوگرانترو پی بلی لیتی قه بول ناکه م، هه رله ئه ومه مله که ته ی نامینم، ئیوه ش بچونه وه له جیگای خۆتان به سه سینه وه هه تاله دواتان ده نیرم. چل پۆربۆ سی پۆز پاشی سی رۆژان مه لا کونه عه بای به سه رشانی داداو. به ره ویدیوانی پاشای وه پی که وت، که گه یشته جی به ده رکه وانانه وه. زه ر نه بو یه کسه رچۆژویری. ده رکه وانان هه رچه ندگوتیان هه ی پاوه سته پاوه سته، بزانی چ کاریکت هه یه ؟

مه لا، جوابی نه دانه وه وگوتی کوره برۆن هه ی بی شعورینه، ئه من کارم له لای پاشای نۆر زه روره وه تالۆکه م. له گه ل هه للاهه للاهیه پاشاهاته ده ری وته ماشای کردئه وه کیشه ی مه لای وده رکه وانانه، به دیتی ئه ودیمه نه ی که زۆری پی سه یربوپاشازانی ئه گه رمه لا یه قین

کارێکی مه‌رکردوه‌ به‌خۆپایی نیه، ده‌ده‌رکه‌ وانانی پاخوپی وگوتی ئیجازه‌ی ماموه‌ستای بده‌ن بایته‌ژورئ.

مه‌لاهاته‌ژورئ وپاشا ده‌ستی ده‌ ده‌ستی ناوبه‌خێرهاتنی کرد، وه‌زیروناویه‌کانی لێی کۆبوونه‌وه‌ مه‌لایان به‌خێرهاتن کرد. قاوه‌وقه‌لیان سه‌رف کرا، نه‌وجارمه‌ لا ده‌نگی بلێند کردو ئاواده‌ستی پێکرد.

به‌لێ قوریان پاشابه‌ سلامه‌ت بێ و به‌رگی نویت لێ موبارکه‌ بێ، خه‌زێنه‌که‌م دیتۆته‌وه‌ وداوام له‌جه‌نابت نه‌وه‌یه، مه‌روه‌کی ده‌پێشدا فهرموت ده‌بێ لێیان خۆش‌بێ چونکه‌ بۆخۆیان ئاشکریان کردوه‌و. خۆیان ده‌ماله‌من هاویشته‌وه‌، زیاتر عه‌رزیکم نیه.

پاشاله‌ نه‌وخه‌ به‌ره‌ی زۆرخۆشحال بو، به‌جورێکی ده‌پێستی خۆی دانه‌ده‌حاواو وه‌، پوی ده‌وه‌زیرو نایبان کردو نه‌زه‌ری لێ ویستن، مه‌موان رایان وابو که‌ ده‌بێ نه‌وانه‌مه‌موان به‌ مه‌لای ببه‌خشی. پاشا پوی ده‌مه‌لای کردوگوتی جه‌نابی مام وه‌ستای نه‌من نه‌وه‌نه‌وانم به‌ تۆبه‌خشین جائه‌تۆش بۆخۆت ده‌زانێ. مه‌لابه‌که‌یف خۆشی له‌دوای چل ته‌ریدانی نارد، ده‌ستبه‌جێ، چل ته‌ریده‌به‌خۆیان و به‌خه‌زێنه‌وه‌ هاته‌نخوژر پاشای. پاشا برێکی زێڕ یاپول دابه‌چل ته‌ریدان و به‌پێی کردن له‌به‌ردلی مه‌لای، نه‌وجارمه‌ لاشی پرکردومه‌لابه‌باغه‌لی پرپوه‌ که‌پاوه‌ مالتی وله‌پیش مه‌لازنتی دانا، جامه‌لازن پێیگوت هه‌تا ده‌مری هه‌ر بیه‌خۆ، قه‌تت لێ نابێ. ماوه‌یه‌کی زۆر مه‌لاو مه‌لازن خۆشیان رابواردو توانیان به‌منداله‌کانیان رابگه‌ن (زگیان تێرکه‌ن و به‌رگ و پێلاوی باشیان بۆیکرن) مه‌لازن ده‌یگوت ده‌مه‌ریه‌خۆ هێنده‌له‌ نه‌وکاره‌ی وله‌کتیب و نشتوان ده‌ترسای.

پۆژێکی پاشاله‌دیوانی دانیشته‌بو پوی ده‌وه‌زیرو نایبان کرد.

وگوتی نه‌رئ کورپنه‌مه‌لابۆدیاریه‌؟ داده‌ی بچون بانگی که‌ن! داده‌ی فه‌راش‌باشی، خه‌به‌ربه‌مالتی بده‌ شتوێکی باشمان، بۆنیوه‌پوێه‌بۆلێنتین و بلێ مه‌لامان میوانه‌، فه‌راش‌باشی به‌لایه‌کی داو داروغه‌به‌لایه‌کی داهه‌رکه‌سه‌وه‌دوی کاری خۆی که‌وت. نیوه‌پوێه‌مه‌لاهات وله‌سه‌رنان‌خواردنی باس هاته‌گۆپێ که‌پیاویکی وه‌کومه‌لای حه‌یفه‌

مزگه وتی نه بی پاشاده ستوری به غه زنه داری دا مزگه وتیکی له فلانه محله ی بۆمه لای دروست کهن. به مه لاشی گوت بۆخوشت به سه ری پابگه. هه رکه م وکوریه کی هه ی بویه منی پابگه یه، مه لانه وقسه ی پی خوش نه بوو زۆریشی پی تیک چو، به لام چاره ی نه بو چاکیشی بۆهات بوو نه ی ده ویست تازه له خوئی تیک دا. گه راوه بۆمالی پاش ماوه یه کی ده ست کرا به دروست کردنی مزگه وتی، مه لاش تازه تی هالابو، چۆن زانی باشه، ئاوی کرد هه تا مزگه وت ته واوبو له هه موباریکه وه نیۆمزگه وتی به جوانی وه کو

(ده رکه وه مو، وه سایل په نجه ره، پایه خ و به رمال) هه موپۆژی پۆژی خودایه، ئاوا جومعه بو، ته واوی خه لکی ئه وشاره دییه ی به فقه قیروده و له مه نده وه ... پاشابه وه زیرو نایبه وه له مزگه وتی کۆبونه وه که نوپۆژی جومعه ی له ئه و مزگه وته نوئی یه ی به ئیمامه تی مه لای کتیب سور بکه ن. ته واوی خه لکی، به ده و روبه ره وه دانیشتن و چاوه پوانی مه لای بون، زۆری نه کیشا، مه لای کتیب سور به عه بایه کی تازه وه مندیل و ئه نگوچکیکی سپی وه که به فری، یه که شه وه. وه ژور مزگه وتی که وت له گه ل سلاوکردنی ته واوی حازریان له مزگه وتی له به رمه لای هه ستان. مه لاجوله میجرابی مزگه وتی دانیشتن و ئه وه موخه لکه و پاشا وه زیرو نایبانه ی چاوپێ که وتن، قه تیش پێش نوپۆژی سی که سانی نه کردبو، هه رعه به سا، خودایه چ بکه م؟ مه لاهه ستا بریکی ته ماشای به ری میچی و کاریه و ئالوداره کان کردو تازه قوپه بان کرابو و باری زۆر قورس بوو؟ هه رله ناکاو مه لا گوتی بپۆنه ده ری، مزگه وت پوخا، خه لکه که به به له په ل پایان کردو نیوه ی که وشیان وه ده ست نه که وته وه، ده گه ل دواپی خه لکی که له مزگه وتی هاتنه ده ری، مزگه وت پوخا وته پک بو. ئه و جابه یه که جاری ئه وه ی شکیکیشی له مه لای بو، هه چ شکیکی نه ما؟ که مه لا؟ وه لیه و ئاگای له عه رش و کورسی هه یه.

به ئی؟ خه لکه بلاره ی کرد هه رکه سه بۆلای ماله خوئی پۆیشتنه وه؛ به لام له کوچه و کولان وه مومالان، به تاییه تی له کانی ژنان، باس هه رباسی که رامه تی مه لای بو، مه لاش چۆوه مالی لای مه لازنی و زۆریش خوشحال بو ئه گه رله نه و به لایه ش نه جاتی بو. چه ند پۆژیکی مه لا به ئاسوده یی نانی له ئه وکی چۆخواری. پۆژیکی به یانی پیاری پاشای

هات و به مه لای پاگه یاندکه پاشانه مری کردوه، ته شریف بیئی بۆسه راپه رده ی پاشای. مه لای ده یزانی خه به رچییه؟ خوئی بۆحازر کردکه چ بکات، پویششت بۆدیوانی پاشای. ده رکه وانه کان پاش نه وپۆژه ی که مه لالیان ده گه ل کردبو، پاشانه مری پی کردبون ئیجازه ی مام وه ستای بده ن بیته ژورئی، پڭگیان پی ته ده گرت؛ یه کسه ره چۆژورئی، پاش سلو وپۆژباش و به خیره یئانی، له حزور پاشای دانیش، جیگای خوئی پی ده زانی قه دیم عاده ت وابوه له نه وجوره جیگیانیه. هه رکه سه جیگای تاییه تی خوئی دیاربوه و. بۆخووشی پیی زانیوه، پاش سهرف کردنی قاوه ی، وقه لیان کیشانی، هاتنه سه رباسی مه لای، پوی ده وه زیرو نایان کردوگوتی ده بی مزگه وتی بۆمه لای چاک که ینه وه، نه ومزگه وته پوخا؛ مزگه وتیکی دیکه! مه لاونکه ژۆربه ناره حه تی فکری له مزگه وته که ی دیکه نه جاتی ببو، پوی ده پاشای کردوگوتی قوربان؛ هه رجاری نه وه لی عه رزم ده کردی، به لام گوتم نه بادا دلی پاشای شتیکی بحایشی، ده نا نه من مزگه وتم پیوه نایه به سه ری شیرنت سوینده که نه گه رسه د مزگه وتیشم بۆ دروست که ی نویرم ده ئیکیشیان دا پی ناگری و ده پوخین جاکه وابو، نه چیدی خو ت ناره حه ت که و نه چیدیش زه ره خورده به.

پاشا گوتی وه لاله ی نه من نه ده خه می زه ره ری دام و نه ده خه می ناره حه تی دام. به لام نه گه رمزگه وته که نه بی فایده ی نیه، لیی ده گه ریین. پاشاوازی له مزگه وتی هینا هه تاماوه یه کی ژۆر، مه لاش ژۆربه خووشی ده گه ل مال و منداله کانی گوزه راندی وپاشاش هه تابه ینیکی مه لای له بیرچۆبوه، دیسان پۆژیکی له دوا ی نارد مه لاهات، ده ستوری دا که نیو پۆژیکی باشمان بۆسازکن، مه لامان میوانه، پاش نان خواردنی، پاشاچۆده ری، هه رله ده رکی دیوانی، چاوی به کللویه کی ده که وی، کللوی ده ده سستی ده گری، پاشا ده لی نه وه باشه، لییان دادینم که س هه لی نادا ونا یزانن پاشابه کللوه دیتته وه ژورئی که به لی که س هه لی نادا، رویان تی ده کاوده لی نه وه چیه ده ده ستم دایه؟

یه ک گوتی، یاقوته؟ یه کی دیکه گوتی، گه وه ره، هه رکه سه شتیکی وایان ده گوت که ده کرا ده ده سستی پاشای دابا. مه لا که نیوی نه سلی ((کللۆ)) بو ده پییش داگوتی ناخری

توشی شتیکی هه رده ب، چاری له سه ریك دانابون و، له به ره خۆیه وه گوتی ئای کللق چه ندم پی گوتی (بفره بفره) ئیستانه وه له به رده سستی پاشای دا (تره تره) پاشا چونكه له مه لای نیزیک بوگویی له قسه ی مه لای بو هه ركللوی فری داوگوتی مالت خه رانه بی نا هیلی سو حبه تیکیش بۆخۆمان بکه ین خۆنه من له تۆم دانه هی نابو، وای زانی مه لا به ته وای عیلمی غه یبی هه یه وزانی کللۆویه ده ده سستی پاشای دایه، ته وای وه زیرو نایب هه مومه وته حه ییرمان له زانی غه یبی مه لای، به نه وجوره ی ئیحترام وقه دری مه لای پۆژده گه ل پۆژی ده چۆسه ری وپاشاش معاشیکی باشی بۆپرته وه، مه لابه خیروخۆشی و پاشابه عه دل و دادخه ریکه بون، نه منیش هه ر به نوسین و پیداهاتنه وه که ی زۆر ماندوبوم.

دوژمنایه تی گۆرا بو به دوستانه تی

دوکه س پیکه وه دوژمنایه تیان هه بودوژمنایه تی که شیان هه رله سه رشتی جوکه بو ه ئو دوه بۆسه فه ریکی ده چون، به دوا ی یه کدا نه ورپگایه ی ئه وان پیددا ده پۆیشتن پێگری لی بون و هه رکه س به ویدا پۆیشتبایه. ده یان کوشتن یاروتیان ده کردن ئه و دوکه سه نه و خه به ره یان زانی بو، یه کیک له نه و دوانه که بریک زاناتبو، بانگی دوژمنه که ی کرد و پیتی گوت ئه مه دوژمنین به لام دوژمنی گه وره ترمان له سه ر، پێیه یه و اچاکه دوژمنایه تیه که مان ئه لیتره ده بن نه و به رده ی بنین له نه و سه ری که گه پاینه وه هه ر دوژمنی جارانی!

کابرای دوژمنی چونکه هه رنیگه ران وزۆریش ده ترسا. نه و قسه ی قبول کردو پشنتیان لیکن به ست و دوسێ که سی دیکه شیان په گه ل که وتن و به سه ر دزاندا زال بون و نه یان توانی نه وانه، نه بکوژن نه پوتیان که ن! سه فه ره که یان ته و ابو بو گه پانه وه و گه ییشتنه وه نه و به رده ی که دوژمنایه تی که یان ده بن نابو، پاره ستان یه کیان گوتی جائه و جار بادوژمنایه تی که مان هه لگرینه وه. هه ر نه وکه سه ی که ده پێش داپێش نیاری نه ویه که بونه ی کردبوگوتی جا نه مه به پشنتیوانی یه کتری له نه و سه فه ره ی به سلامه ت ده رچوین چونکه دوژمنایه تیمان ده نئوانی دا نه مابو، تازه بۆ دوژمنایه تی نوی که ینه وه، ناوه لا با تازه خه لاس بیت کابرای دیکه ش قبولی کرد و نه و دو قازانجه یان کردن

۱- دزنه یان توانی پوتیان بکه ن- دوژمنایه تی کۆن که ده نۆوانیان دابوئه ویش خه لاس بو

هه وای ده ری چۆنه؟!

ده زانم له بیرتان ماوه له ساله کانی هه زاروسی سه دوسی هه تا هه زاروسی سه دوچل وپینجی باری گهنم و جوئی له سی تمه نی راهه تاجل تمه نی بو،

ده نه وه سه رده مانه دابو توتنیش که م ده کرا، چه وه ندریش نه ده کرا چونکه ماشین بو بارکردنی وه ده ست نه ده که وت هیندیک له ناغا کانیش پشت پهق ده رهاتبون وکاسپیان پی نه ده کرا، چونکه کاسپی نه وده میش به که ل وگاجوتی وکیشانه وهی به عاره به و. وشران به راستی زۆر زهحمهت بو، هه رچاویان له دهستی کرمانجان بو، له بهر نه وهی، زۆرتری ناغا کان موحتاج بون وهه رچی له توتن وچه وهنده ریش نه گه ره باو. وه ده ستیان که وتباهه تا له شاری خه لاسیان نه کردبایه؟ جابه هه رجوژیکی باعادهت وابه وه قهت نه ده هاتنه وه ماله خویمان،

به تایبه تی یه کیک له نه وئاغا پوتانه له زستانیدا، چونکه شلکه برۆیش زۆر لی ده ندرانه ویش له پۆزانی ساردی جستانی دا. ناغاش سه رمای بوکوره که شسی به که مران واگه رم داهینا بو هه ر پریشکی داویش و برۆیشه شلکه شسی زۆر خواردبو هه روهک په شکه ی هه لموسا بو. بی کاربی و به سه رمایه شلکه برۆیشیش زۆر بخوی. ده نۆونه وه تاغه ی داهینده ی لی بریبوئه وه تاغه چوکه ی پرکردبو ولاتی واقانگ دابو که لین و قوژبنیشی پرکردبو، نوکه ریکی هه بو ده گه ل له ده ری پا ده رکی کرده وه و بۆنی ژوری بۆهات وئاغا لی پیرسی نه ری هه وای ده ری چۆنه چه ده باری، نوکه ره که له به رولامی ناغای نه یتوانی ده رکه ی پیوه داهه تا ناغا، له له قسه کانی خه لاس بو به بۆنی ژوری وه ختا بوفاق سی هه ری بچی ونه ویش ده ولام داگو تی جا ناغا. نه گه ره وای ده ریش وه کوژوری بی ده بی له ده ری حه تمه ن گووبیاری.

(هاورپی کهم بیژ)

دوکه س به ریگایه کی دا ده پزیشن، یه ک له نه ودوانه زوری قسه ده کردو نه یده هیشت
 په فیه که ی قسان بکات، هر بخوی قسه ی ده کردولی نه ده برپوه هه تا گه ییشتنه سهر
 کانیه کی کابرای که زوری گوتبو، ماندوش ببو له ریگایه وتینوو، توشی کانیه کی بون
 وکابرا ؟ یه ک بین دمی به ئاوئ وه نا، کابرای په فیه ی به هه لی زانی ویستی دئو وه خته یدا
 قسیکی بکات، کابرا دمی به ئاوئ وه بو، لاقی پاده وه شانده، به ئیشاره ده یگوت پاره سته با
 نه من ئاوئ بخومه وه جا بوت ده گپرمه وه.

شیعری (هاورپی کهم بیژ)

دو که س هاورپی بون ده چون بۆ سه فه ر
 یه ک هر قسه ی کرد بی نوبه یه کسه ر
 له به ر زوریژ، وریگا و ماندویون
 که میکیش هه ورازو زوریش تینوبون
 گه ییشتنه کانیه ک نه و کابرای زور بیژ
 هه ر پیی دانوسا و لینگی کرد دریژ
 هاورپکه ی دیکه ی زانی فرسه هه ته
 ویستی قسیکی بکا له و وه خته
 تیی گه یشت زانی خه ریکه هاورپی
 قسیکی بکا یان له شتی ک بدوی
 لاق پاره شانده، به ئیشاره ی ده ست
 هاورپی حالی کرد تیی گه یاند مه به ست
 گوتی پاره سته ئاوئ بخومه وه
 دوايه شیرین تر بوت بگیرمه وه

هه لې نه ديږي

دهگه ل چرمه سهري روژگارو چه وسانه وه له ژيږ باري زولمې زالماندا، ته مه نيشي
 نه وه نده تې په پي بو که چاره کانشي هيچيان نه ده ديت و به ته وای کوږ ببو،
 کوږه که ی نيوه شه وې هينای بابی سوارۍ باره به ريکي وه کو گوي دريژيان نه سپيکي
 کردو به يني شه وو پوژان برديه جيگايه کی وه کو دوندی به ردی گويژي که له ناوچه ی مه دا
 جيگايه که په وه زه وه رچی ليی هه لدیږي هه پرون به هر پرون ده بيت دايئا،
 بابه که له کوږه که ی پرسۍ پوله نيږه کوږي؟
 کوږه که ده لي، نيږه، نيږه سه ردوندی به ردی گويژيږي.
 بابه که ده لي باشه ته منت به نه ونيوه شه وې بو هيتاوه ته نيږه،
 کوږه که ده لي بويه م هيتاويه ته نيږه هه تا ليږه را هه لت ديږمه خوراي؟
 بابه که ی قاقا پيډه که نيت!
 کوږه که: ده لي م هيتاومي ليږه را هه لت ده ديږم خوقا قاقا پيډه که نی.
 بابه که ده لي نه من له بهر نه وې پي نا که نم.
 کوږه که ده لي نه دی به چی پي ده که نی؟
 بابه که ی ده لي نه من به وې پيډه که نم ناخر نه منيش بابی خوم ليږه را هه لداشته خوراي!
 نه گه ر بابه که ی نه وقسه ی کردو کوږه که گويي لي بو بريکي فکر له نه وقسه ی کرده وې، وکوتی
 وه لاهي راست ده کا، بابی سوار کرده وې هيتايه وه مالي، هه تابه مردنی خوی مرد هه
 خزمه تی کرد، کوتی، با کوره که ی منيش نه من ليږه را هه لنه ديږي ته خوراي.

که وله گوئیکه

ئه و ژن و میرده پاش سه روبه ربونیان به بی هه لالا و به زم و به بی ناره حه تی ژنیانی
ئاسایی خۆیان تی په رده کرد، ده نیو قساندا هه ر قسه ده قسه ی ده که وت، مرۆت ده یگوت
په حا، ئه من ئه وجوره ژنانه م پی شیتن به هه ویی ناره حه ت ده بن!

به مه رگی ئه و تاقه برایه م، کابرای من دوژنانیش بێنیت له جیاتی ژنیکی ئه من
ناره حه ت نابم و ده خه یالیشم نایه، کابرای میردی ده باله خۆیدا گوتی با ئه و ژنه ی
تاقی که مه وه بزانه هه تا کو بی راسته یاهه ربو فریودانی منه خۆمن خه یالی هیچ نیه؛

نۆر به بیده نگه یهینای که وله گوئیکی فوداو برپکی به رگی جوان وه کو بوکان سپی
ده به ری کردو نه ی هیشت ژنه که ی بزانی پالی پی وه کو له که ی داو داینا،

مرۆت ئه گه رهاته وه مائی له میرده که ی پرسه ی ئه و ژنه کییه؟! میرده که ی گوتی ئه دی
بوخۆت نه ت ده گوت له جیی ژنیکی دوژنانیش بێنی ناره حه ت نابم، ئه و ژنه م هیناوه ..
مرۆت مات بوو چی نه گوت، برپک هات و چووبه بیانی بپه کارتیکی بیهوده ئاو هینانیک ..

ئاو برپکی ویداو گوتی ده زاری بابی خۆت پیبیت خۆزارم لی خوار ده کاته وه!
خات مرۆت برپکی دیکه ش هات و چووبه پێش که وله گوئیکی دا به توندی تیپه پی،
خۆی سه ره نگری کردو راوه ستا: ئایا پۆ! خۆ لاقم وه به ر لاقی هه لده دا حاییه حه ی
جانه وه کو احا وانه وه ی ده گه ل ده کری؟

کابراش به جوانی له دروی ژنه که ی حالی بوو گورجیکی هه ستا په روپایی له به ر
گوئیکی دا که ندو گوئیکه به جوانی وه ده رکه وت و پوی ده مرۆتی کرد و گوتی مال خه رانه بو
ئه وه خۆ که وله گوئیکه که وله گوئیکه ژنی چی.

مرۆت ئه گه رکه وله گوئیکی دیت ئیدی له به رخه جاله تی و دروکانی چی پی نه گوترا!

کۆره که چه نه

پۆژێکی کۆره که چه ئێکی عه جه م ده چێته دێیه کی؛ له قه راغ نه و دێیه ی کانیه کی زۆرخۆشی لی ده بیت، ده گاته سه ر کانیه و خه ریکی ئاو خواردنه وه ی ده بیت کچێکی زۆر جوان به نازو عیشه وه . به گۆزه وه ده گاته وی که ئاوێ مه ئێنجی به رێته وه، که چه له لی ده پرسی و ده لێ (بوکه ندن ئادی نه مه نادێ)؟ کچه ولامی داوه وگوتی خۆجه .

که چه ل (چۆخ خۆش که نددی)، وه ل نه فسوس بوکه ند قانه توشار! کچه که . نه گه ر نه وه ی گۆی لی ده بیت، چونکه زۆری دل به دێیه که ی خۆش بوه لی ده پرسی و ده لێ (نێیه قانه توشه ؟ نه ئۆلۆپ)؟، ؟،

که چه له ده لێ (مه ن سه نن ئویزونه ن ئویپه ره م، سه ن ده های سالر سه ن، سوره که ندن خه لقی یغیشه مه نی ئولدوره جا غلار، بوجور قانه توشار)؛

کچه پێکی بیر کرده وه وه له سه ره خۆ گوتی که چه ل؟ (سه ن مه نی ئویپه سه ن مه ن های سالیم نه ئۆلور)، که چه ل: (ئوندا. هیش زاد ئۆلمور). به لی که چه ل و کچه ئاوابێک هاتن و خه لاس بوو که چه ئیش به مه پامی خۆی گه شت و دێیه که ش خۆینی لی نه پڑا.

سه کول تۆ پیاوه

کابرایه ک به خۆی و بابی، خوشکیکی هه بومالی دونیا یه ش مایه بۆزه یه کیان هه بو سه گێکی قوله شیان له ده رکێ بو. کابرا بۆ کار کردنی دی بۆ ولاتی مه، ماوه ی دو سالان له نه ولاتی ده مینێ ته وه و خه به ری مالی شی نابیت دوا ی نه و وه خته پۆژێکی توشی پیاوێکی خه لکی دێیه که ی خویان ده بیت واده رده که وی ئه ویش هه ربۆکاری هاتبی، پێک شاد و شوکر ده بن و چه شاد و شوکر بونیک؟ لی ده پرسی و

ده ی مالی ئێمه چۆن کابرا: به خوا باشن. هه مو ساقن؟ ئه ری به خوا.

که سمان نه مر دگه ؟ نه به خوا! که سمان نه خۆش نیه ؟ نه به خوا!

کابرا به کاوه خۆ و پاش هه موقسان و که میک بی ده نگی ده لێ سه کول تۆ پیاوه ؟

ئه ویش ده لێ سه کول کابرا: ئه ری ئه ویش ده لێ جا سه کول بۆ تۆ پیاوه ؟

له سه ركه لاکى ماینه بۆره سه گان خینكاندویانه؛ ئه یی به خوا حه یفه ؟

ده ی جاباوه ماینه بۆره بۆ تقیپاوه ؟!

کابرا: به خۆای چه بیژم له بن که لاکى باوکت دا پساوه ! ئه وه قیره هاوارد ده کاو ئه ی قورپوه سه رخۆم باوکم بۆ ئه ی باوکه پۆباوه پۆباوکه گیان؟! کابراش له سه رێک له سه رێک مزگینى خوشتری ده داتى و ده لى له سه ر که جانی خوشکت داپاچراوه؛

ئه و جار لى قیت ده بیته وه و دم و چاوی پرده کاله تف: به گریان وه ده لى ئه ی کێمان ماوه؛ بۆ ئیژی که ستان نه خوش نیه و که ستان نه مردگه خۆکه سمان نه ماوه که مال باوکی درۆزنى باوه حیزتۆئیزی که ستان نه مردگه و که ستان نه خوش نیه ۱۰۰!

خرچه ی چۆن ده خوا

کابرایه ک زۆری ئیشتیاله خرچه ی ده بی و ده چی له نیوباریکی خرچیکی هه لده بژیژی و ده که پى و ده چی له جیگایه کی بلیندلاقى داویته سه رلاقى و به فیزداده نیشیت خرچه که ی دینیته پێشه خویى توێلکه که ی زۆرئه ستورسپى ده کا ده لى بابلین ئاغا یه ک لیڤه خرچه ی خواردوه ؟

به لى خرچه ی ده خوا و ئاخروه لایه کی زگیشى پاناگا.

تیرناخواپى دادى توێلکه کانیش هه موبه جوانى ده کروسیته وه ده لى بابلین ئاغا تۆکه ریکى ده که ل بوه.

دیسانیش تیرناخواه و جار توێلکه کانیش ده خوا و ده لى بابلین ئاغا که ریکیشى پى

بوه،

ئاخرکه متر واهیه پتایه میوه ی تیربخوا تیرناخواه؟ ده ست ده کا به تۆو قرتاندیتى

تۆوه که ش هه مو ده نک ده نک ده قرتینى و ده لى بابلین ئاغا که له بابیکیشى پى بوه ؟

.....

پياوی نامهرد رپوی گونانی ده خوات

مام شه خسه و، شه ختو، پیکه وه به پره فاقه تی ده سه فه ری دابون دیاربو رپیه کی دوریان ده پیش دابو، یان هر گه پریده بون، هر که سه به شی خوی بره نانیکی پی بو؛

وه ختیکي برسی بون شه خسه به شه ختوی گوت باجاری هه رله نانیکی بخوین باخه سار نه بن. ده پیشدا بانانی تو بخوین، نه گه ر خه لاس بو دوايه نانی من ده خوین.

به لئی نه و پیاوه بی قیل بو، قسه که ی لی قه بول کرد، نانی شه ختویان خوارد چه نджاران هه تا خه لاس بو، دوايه شه ختو روی ده شه خسه ی کردوگوتی نانی من خه لاس بو نه و جارینه با نانی تو بخوین؛ شه خسه ده لی نه خیر نه من نانی خوتم ناده می! شه ختو :جاچون نام ناده یه ی؟! : چونی ده وی؟ نات ده می نانی خو مه. شه ختوی فه قیر: چون نه تو هه تا نانی من خلاس بوه نانت ده گه ل خواردوم نیستا ده لئی نانت ناده می؟! : نه خیر نانی خوتم ناده می. نه وه ی گوت ونانی ده ست دایه وه ستا لی دا رویشته. شه ختوی بی قیلش به برسیایه تی له وی ماوه، نیوار بو، رپگی بو چ جیگیان ده رنه کرد، که میک رویشته ناشیک وه ده رکوت زرخوش حال بو به خوی گوت نه وشوله نه وناشیه ده مینمه وه نانیش په یداده کم و به یانیش خواگه وره یه، روی ده ناشه که ی کردووه ختیکي گه یشته وچو به رده رکی دیتی وگوتی نه ی نه ی کورپه خوچوله چاره ی نه بوچونیتو ناشه که ی وشو به سه رده ستان دا هات وتاریکایی په یدابو، کابرا وه نیگه رانی که وت وگوتی هه یاران نه بادا درنده یه ک، شتیک په یدابیت، به برسیاییتی بشخوریم باله جیگیایه کی خو بشارمه وه، چوله به رزه لانه ی ناشی دا خوی شارده وه، دواي خوشاردنه وه ی ده نگه ده نگ په یدابو گویی لی بوگورگ و رپوی و ورچ پیکه وه قسه یان ده کردن و زوریش که یفخوش بون وپی ده که نین و، له مام رپویان برسی: نه ری نه تو بو واه که یفخوشی خو قه ت وانه بویه؟

رپوی: له فلا نه جیگیایه ی نه وه بان بانکیک له به یانی را هه تا کو نیوه رپیه لیران دینی ته ده ری وله به رتاوی هه لیان ده خات وله نویژیش را هه تا کو نیواری ده یانباته وه ژوری، هه ر سه ری نه و بان بانکیک ده که م بویه که یفم واه سازه وه یچ ناگام له دونیایه نیه.

ئه و جارپویان ده گورگی کرد: ئه دی ئه تو بۆوا که یفخووشی چت کردوه؟! گورگ ده لئ: ژنی پاشای شیت بوه و که سیش ده رماني نازانی ته وای مه پوگاپان و به رغهل و ... به ره لالانه، هه رچی پیم خوش بیت ئه وی ده خوم بۆخوم سه رپشکم؛

دوايه لئ بان پرسى: جا ئه وه که ده لئ ژنی پاشای شیت بوه ده رماني هه رنيه يانای زانن. گورگ ده لئ ده رماني هه يه. و که س نازانی؟ لئ ده پرسن چاکه ده رماني چيه؟! گورگ: ئه وه به رانیکی شين به ش ده گه ل مه پى ماله پاشايه بيکوژنه وه وه به ميشکی ئه وه به رانه ی ته وای به ده نی ژنی پاشای پى چه ورکه ن و که ميکيشی ده پۆنى دابۆ سورکه نه وه، بيخوات چاک ده بيته وه و حه له می لئ ده پری.

ئه دی مام ورج ئه تو چۆنه وا شادی؟ ورج: له فلا نه جيگايه ی کانیه کی لئ به به ره وه ی کانیه کی، شه ش، حه وت دارى لئ، له بن ئه و دارانه حه وت کوپه خه زینه ی تیدان، له بن داره گه وره که ی داده نیشم، بوئى ئه وخه زینه م بو دیت واده زانم تازه له دايکی خوم به وه له دبومه.

به لئ پۆژ ده بيته وه وشه ختوی دل و ده رون پاک زگی تير ده کات و ده چى ديار نه ديارى بان بانکی داده نیشی و به بئ ده نگى، هه رکه ديتى ئه وه بان بانک، ليره کان ده باته وه ژورى، غار ده داته بان بانکی، وهه موليره کانى کوژ ده کاته وه و ديان باته وه مالى ياجيگايه کی ديارى کراو؛ ئه و جار ده چيت کوپه خه زینه ی بن داران ده بينيته وه، ئه وانیش ده ردینى، دوايه وه دوى پى وشوینى ماله پاشای ده که وى ئه وه يه ته ماح قه ت پرنا بئ و ده چیت ماله پاشای و ده لئ ئه من هه کیمی شیتانم؛ پاشا ده لئ ئه گه ر ئه وژنه م بۆ چاک که يه وه هه رچی لیت بویم ده ت ده مى و ئه گه ر چاکيشی نه که يه وه له سه رت ده ده م قه رارى من ئه وه يه: جا ئه گه ر پیت چاک ده بيته وه ده ست به ده رمان کردنى بکه و، ده ناخۆ به هيلاک مه ده، کا براش هه ربه قسه ی گورگی گوتى ژۆر چاکه. ناردی به رانیان هینا وه و گوشتیان وه و ميشکه که يان ده رهینا ته وای به ده نی ژنی پاشای پى چه ورکه دوده ستورى شى دابړتکى له ئه وميشکه ی بۆ سورکه نه وه، ئه ويشيان سورکه ده وه دايان به ژنی پاشای و خواردی و پاش چه ند پۆژتکى چاک بۆه؛ پاشا

هه رچه ندی شه ختو ویستی زیاتریشی دایه، هه رده وچه ندی ژدهی دا توشی شه خسهی ره فیقی بو (نه گهر نانی نه دابویه) کابراکه ئاوا ی چاپی کوهت ئه گهرده و له مه ندبوه، لی پیرسی: نه وه نه وه مولیره و زیرو پولت له کوئ و ده ده سته و توه؟! شه ختو که هه روا به دلپاکی و به بی قیلی بوی گیراوه، کونه ناشه که شی پی گوت که له کوئیه و هیچ بیریکی ناحه زیشی لی نه کرده وه، کابرای نامه رد چوله جیگای شه ختوی خوی مات کرد و پاش چه ند شه وان جانه وهر خربونه وه، به لام به پیچه وانه ی جاری پیشو، هه مو یان تورپه و نارپه حهت بون، هه ریه که ی لوتی ده لایه کی بو پویان ده مام پیوی کرد: ئه ری مام پیوی بو واغه مگینی؟! :

جا چۆن غه مگین نه بم؛ نه بان بانك ماوه نه لیره سهیری چه بکه م!

ئه دی مام گورگ ئه تو بوا تیکچویه؟: جاخو ژنی پاشای چاک بوته وه وه مومالات

به ساحیب بونه ته وه به سه وپی سه یانیش تخون مه پوبه رغه لم ناکه ن

ده لئین وه لالا مام ورج ئه توش وا دیاره نارعه تی، ئه تو بو؟! :

خه زینه کانیا ن ده ره تیا ن؛ هیچ که یفم نه ماوه خو ئیستا ناچه م بن داره کانیش،

دوا به خو به خو گوتیا ن ئه وشه وه ی پیکه وه ئه و با سه مان کرد وه ئیره که سیکی لی بو ه

ئاوا له مه حال ی بو ه بنی ئاده م شیر ی خاوی خوار دوه وته ماعی زۆره، رهنگ بی بو قسه و

باسی د یکه ها تبیته وه، با راویکی لی دابه شین بزانی ن تۆله ی لی ناکه ی نه وه،

ئه وانه هه ستان راوی لی دابه شن و کابرای نامه رد له ترسان چۆ ده دۆلاشی ئاشیوه؛

ورج دیتیته وه به لام ده دۆلاشی وه نه ده چو، ئه و جار گورگ له سه ره وه را بۆی شو پ بو ه،

شه خسه داخزا خوار ی و هه ر به داران ده لمبۆزی گورگی ده کوتا، ده گهل هه لات هه لات

وخو شار د نه وه ی وخو ریخشان دنی پاتو لیشی هه مو درابوو. هیچی به لاق وله ته ران وه نه مابو،

ئاگای له خوار ی نه بو له ترسی گورگی، هه تاله ب نه وه را مام پیوی هه ردو گونی خواردن

و نه و به شی خوی تۆله لی کرده وه کابرا ش چی و ده ده سته که وت هیچ پیویش گونی

خواردن، جا له به ره ئه و حه کایه ته یه، که ده لئین پیای نامه رد پیوی گونانی ده خوات.

خودای نه رزی

وه کی میژو بۆمان ده گپرتنه وه له زه مانه کانی پېشودا مه غولیه کان وه کو چه نگیز و مه لاکۆ ته یموره شهل، خه لکیکی زۆریان کوشتبو که ده حیساب نه ده هات، جا نه مه کارمان به نه وه که کایه ته دورودریژه ی نه؛ به لام له زه مانی مه لاکۆ خانی مه غولدا کابرایه ک له ده شتی خۆپاسانی زۆر سه ری حال دانیشته بو وه کو چ نه کرابیت، که چی مه لاکۆ خان چ ولاتی نه هیشتبوئه وه نده ی خه لک کوشته بو، هه رده حیسابیش نه ده هات؛

وه هختیکی له شکر ی مه لاکۆ ی گه یشتنه ده شته که ی و کابرایان دیت نه وه دانیشتوه، مه لاکۆ خان نه گه رده بیینی و ده لێ نه وه کتییه ئاوا بی خه م دانیشتوه دابچون بی هیئن بزانه چه کاره یه، چه ند که سیک چون لیان پرسی: نه تو چ کاره ی؟

کابرائه گه رنه وله شکره ی دی زۆریان لی ترسا. هه ربه سه رزاری داها ت و گوتی نه من خودام! ده لێن چون خودای؟! ده لێ به لێ نه من خودام.

نه یان وێرا ده سستی لی بده ن یا هیچی پی بلێن نه وه خه به ریه یان به مه لاکۆ ی گه یاند، مه لاکۆ بوخۆی ها ت و لێی پرسی نه تو چ کاره ی؟ کابرا گوتی نه من خودام؟ خودای نه رزیم. مه لاکۆ ده لێ ده توانی سابییتی که ی؟

کابراییه ببو که ته فکران و گوتی چ ده لێن بو و وه دی بینم! مه لاکۆ ده لێ نه مه پیاوێکمان هه یه زاری چوکه یه، بریکی بۆگه وره که وه وه رنه وه نده مان له تق ده وی؛ کابرا: نه من ده گه ل خودای ئاسمانی قه رارمان هه یه هه ر که سیکی هه ر کونیکی له پشتی نه ده ره ژیری هه بیت چوکه بی و داوا بکات نه من بو ی گه وره ی ده که م به لام کونی له پشتی نه ده ی هه وراز؟ کاری خودای ئاسمانییه و نه من ده خاله ت ده کاری خودای ئاسمانی دا نا که م ده بیته موداخه له.

مه لاکۆ شوکر زۆری پی پیکه نی و به سه لامه تی به جێیان هیشت.

*****

نه خواردوو له سمنلان مه دیوو

کابرایه ک ژنیکسی زۆر جوانی هه بو، ئه و ژنه چهنده جوان بو، ئه وهندهش به ناموس بوونه وهندهشی میرده که ی خوش دهویست، هه تیویکی خو پریله له کۆلی نه ده بۆوه، پیتی پی ده گرت و له بهری ده پاپاوه و ... ژنهش له بهر هه یای خۆی هه تا ئابپوی نه چیت، پۆژیکسی له گه ل میرده که ی باس ده کات که فلانه هه تیوه پێگام پی ده گرت و له کۆلم نابیته وه ده ترسیم ئابزوم به ریت: کابراش ده گه ل ژنه که ی پاوێژێ ده که ن و ده لێ به هه رجوریکسی بی بی هینیته مالی جاده ردی ده زانم.

به لێ: هه تیو دیسان پسی پی ده گرت. ئه رێ ئاخو دلم توقی، مردم له سوپیان: پوحمیک ... !

ژنه: هه ره له کۆلم نابیته وه؟! هه تیو: نه به خوا، یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده بی بکوژیم. ژنه بۆنه وه ی خاترجه می کات و، نیکه رانی نه مینی ده لێ ئاخو نه گه رنه تو قه ولم پی بده ی پازم له لای که س ئاشکرا نه که ی و هه ره له لای خۆت بیت، نه و ده می ئه منیش قه ولت پی ده ده م. هه تیو: هه ره که ی ده لیم یان ده بی قه ولم پی بده ی یان له سه ره تو ده کوژیم. هه ر ئاواش قه ولت پی ده ده م، له خۆم و له خۆت زیاتر که س نه زانی. ژنه: زۆر چاکه نه وشۆ میرده که م له مالی نابیت له سه ر نان خواردنی و هه ره. به لێ هه تا پۆژ ئاوابو و شه و داها ت هه تیو. وه ختا بوشیت بیت هه ره به ته واوی تاریک نه ببو، خۆی ده ماله کابرای هاویش، ئه و ژن و میرده کاره کانی خۆیان زۆر به جوانی پیز کردبون. هه تیو که له ده رکه ی دا ژنه ده رکه ی لی کرده وه و خه ریک بورا مالی بۆ به ریت ژنه بو خافلانندی پیی گوت ئه تو بۆابه تالو که ی؟! هه تا به یانی نا هیلم بپۆیه وه، خۆ هه مو پۆژی گوله م نا چیت سه فه رێ و نه توم وه ده ست که وێ! به نه و جو ره ی نه به یشت ده ستی لیدا و گلاری کات هه تیو به نه و قسانه نه ر خه یان بووبی ده نگ دانیش، هه ر پاشی دانیشتنی وی له ده رکه یان دا، ژنه زانی میرده که یه تی بانگی کرد: کچی! کابرای میردی ولای داوه و وگوتی ئه منم ژنه: حا کوپرا هاتی وه؟! میرده که ی: بلیم چی بۆم جو رنه هات! ژنه: پاوه سه ته ئه وه له سه ر جی نوێژیم

ئیستا دیم. هه تیوده لئی جاجم لئ ده که ی خو خانوبه ره ی نه وسه رده می به تایبه تی مالی
 قه قیر هه ردیو یکیان هه بوو چه دیوی دی به سه ره وه نه بو؟ ژنه: چت لئ بکه م؟! هیندیکیان بز
 ده لایکی ژورئ کردبون وگوتی شمه کانت فریده هه رنه وکراسه ره شهت با ده به ردا بیت و
 بجو نیو نه و بزنانه نه گه رنوستین نه توش ده رکه ی بکه وه وپرؤو. هه تیو به ناعیلاجی به
 قسه ی ژنه ی کردو چؤو نیو بزنان و ژنه ده رکی له میژده که ی کرده وه، هاته ژورئ و لئی
 پرسى بؤ وازوهاتی وه، قه رار نه بو سبه ی نئ پاش نوژیژئ بییه وه؟! کابرا گوتی وه لئلا
 کاره که م بؤ جورنه هات نه ومام کابرایه هه رله مالیش نه بو، هه تاسبجه یتئ له وئ چم کردبا؟!
 ژنه: باشه ده ی. کابرا هینده دانانیشى وه تیویش ده نیو بزنان دادبینئ به ژنه که ی
 ده لئ ئیشتیام لئیه باکاریکی وابکه یین، ژنه ش هه روه کی قه راری دایان نابو، بریکیشی
 زیاد کردو: نه رئ نه وه بو هه رچاوت پیم که وت وئشتیات ده شتئ هه موپوژئ به نه وئاوه
 سارده ی نه حه مامیک ونه... خؤم پی تاشورئ نابی، کابرا بریکى له بهر ده پارپته وه ژنه خوی
 بؤرپوت ده کاته وه وه وله پیش چاوی هه تیوی ئ... ی خوشیان کردو، پاش ده موکیکی
 دیسان داواله ژنه که ی ده کا: به خوای نابی. کابراش: به خوای نه مده یه ی نه و جارد ه چمه زگ
 نه و بزنانه! ژنه: که یفی خۆته چه ده که ی بکه! کابرا ده چپته نیو بزنان وه بهر هه تیوی
 ده نیشئ وکاری ده گه ل، ته واد ده کات ودوباره ی ده کاته وه له جاری سیته م دیسان به
 ژنه که ی ده لئ با کاریکی وا بکه یین! ژنه هه روای جواب ده داته وه: کوپرا دیسان ئیشتیات
 چوئه وده لئ به خوای نات ده می کابراش هه روا ده لئ نه مده یی نه منیش هه رواده که م
 .ژنه ش ده لئ چ ده که ی بکه، بؤ جاری سیته م که هیزشئ بؤ هه تیوی ده بات مه منابه زه بری
 دوجاره ناره حه ت ببو هه موشتیکی له بیرده چپته وه ده باله خۆی دا گوتی نه گه رنه و جارش
 تخونم بیت نه و سه گ بابا به ده مکوژیت، نه گه رکابرا لئی نیزیک بؤوه هه تیو ده لئ بؤسه گ باب
 هه رنه من بزمن،

نه وه یه سه رنه نجامه ی ناپاکی وته ماح ده ناموسی خلکی کردن؟! ...

وای تیخیڤه

چۆبوه خوئییه له گه رانه وهیدا ده چۆمی كهوت، كه ره كه ی خینكاویه كورتانه وه به
چۆمی دا پۆشت و خوئییه كه شی بوۆه به ناو، به ناعیاج به سه لتی گه راوه بۆمالی
دايك بێخه بهر له هه موشتیكی، لیی ده پرسی: نه دی پۆله كوا كه ر و بارت؟
كوپه كه ده لی دایه گیان كه ره كه م لی ده چۆمی كهوت و خینكاویه كورتانه وه
ده گۆمی كهوت و پۆشت خوئییه كه ش بوۆه به ناو.
دایكی: گوی له كوپه كه ی بوئه گه رده لی چی ولتی حالی ده بی كوپه كه ی ده لی چی
ناخر دایكی فه قیرته نیاده سحیب و سلاوه تی به ش مابون له دونیا یه بیریشی لی نه كرده وه
نه وقسه چاكه ویان خه راپه،؟

له سه ره خو ده لی ده ی كوپم به لكو وای تی خیره!
كوپه ده لی دایه گیان ق... ی توی تی خیره؛
كه ره كه م خینكاوه و خوئییه كه شم به ناوی دا چوه چی تی خیره!!!
د یسان دا یكه كه وای بیرلی ناكاته وه و بیده نگه ی لی ده كا وهیچ نالی؟؟

جوتیر و کویه زیر

ده لئین کابرایه ک جوتی ده کرد ، به هۆهۆو به بابیه وهت ده به رمرم گاشین هه موله شی به ئاره قه و. و زۆریش ماندو پیتی خوش بوده ئه و. وه خته ی دابیانویکی بۆه لکه وی و پیریک به سیته وه. له ناکاو خرپه یه کی له گاسنی هات، ته ماشای کرد؛ چونکه ئه و زه مانیش وه کو ساله کانی هه زاروسی سه دوشیستی به ئه ولاوه که هه موچاک و پیرو قه بری پیاوچاکه کانیا ن داونه ته وه خه به ری ئه و جوره شتانه هه بو؛ به جوانی که ته ماشای کرد کویه لیک بوئه گهر سه ری کویه ی کرده وه، پڕ له لیره؛ دیاره که دیتنه وه ی شتی وا چه نده خو شه و ره ی ده دابه پیاوی، کابرا له شایان گه شکه بو؛ کویه ی ده ره ی ناو، ده ئه و وه خته ی دا سوار لیک به پییه دا ده هات، له ئه ولاولایان ده پیروانی پییه که له قه راغ زه ویه که ی بوئاو پیریکی وه جوتیریش داو ، جوتیر که ئاوردانه وه ی سواری دیت، په وانه کویه له ی ده توره که ی ناو حاشاری دا و گوتی؛ به خوای ئه وه ئه و سواره ئاگی لێ بوه، و ئه وه ده چیت به پاشای بلێ، با بانگی بکه م بیدوینم بزانه هه یج نالێ. مام پیرۆت: هۆی کاکی سوار: کاکی سوار! سوار: به لێ: بی: زه حمه ت هه تا ئیره وه ره. کابرای سوار چوبۆ لای مام پیرۆتی؛ فکری هه مو شتیکی کرد با فکری ئه وه ی نه ده کرد که ئه و جوتیره کویه یه کی لیره دیتۆته وه، به لام فکری ده کرد کارێکی به وی هه یه. سوار: کاکه ماندونه بی! مام پیرۆت ده لێ خوا عافوت کات بوخۆت ماندونه بی. سوار: خوات لێ پازی بیت، کاکی جوتیر ئه منت بو چییه؟! مام پیرۆت: ئه ری به فکری تو ئه و دپوانه بدرۆم یان بیان سوتینم؟ سوار: جا کاکه ئه گهر بیاندرۆی په لیی ده بیت و دپووشی هه رده بیت، به لام ئه گهر بیان سوتینی ئه وانه ی هه یج نابن توویشی نامینی. مام پیرۆت: جا باشه ئه گهر واییت ده یان سوتینم، به لێ سوتاندنیا ن چاکتره. زۆر باشه.

کابرای سوار خوا حافیزی لێ کردو له زه ویه که ی وه ده رکه وت، ده فکری خویدا گوتی جا پیاو هینده نه زان ده بیت! ئاو پیریکی دیکه شی ویدا، دیسان مام پیرۆت گوتی به خوای زانیویه تی و ئه وه ده چیت به پاشای ده لێ؛ دیسان بانگی کرد: کاکی سوار! توخوا تائیره بگه ریۆه. کابرای سوار گه پاوه بو کن مام پیرۆتی و: چت ده وی بابم؟ مام پیرۆت: ئه ری

کاکه نه وره وهی به که شاو بکه م یان به سهر دیر کیه یان باشتن؟! سوار: که شاویش باشه به لام سهر دیر قایم تره. مام پیرۆت: جائه گهر و ابیت به سهر دیری ده که م. سوار: به خوی جا بوخۆت باشت ده زانی. سوار وه پئی که وت وله سهر پیته، ته ماشایه کی مام پیرۆتی کرد و له به رخویه وه گوتی جا نه توجوتیری نه زانی که شاو باشته یا سهر دیر!

مام پیرۆت چاوی له چاوی کردنی سواری بوگوتی، به لئی زانیویه تی وده چیت به پاشای ده لئی؛ دیسان بانگی کابرای سواری کرد: کاکي سوار! کاکي سوار! توخوا بگه پتوه کاریکی دیکه شم پیته. سوار: ناخ؛ هاوار؛ له دهست نه و کابرایه ی نه جاتیم نابیت، ده لئی شیتته، بۆ جاری سیهه م گه راوه بۆلای مام پیرۆتی. گه بیشته لای: به لئی؛ چیه؟! چت ده وی ده ی مام پیرۆت چه برسیاری دیکه نه بو؟! نه ری کاکه نه و گایه چاتره یان نه وی دیکه؟! کابرای سوار: جا بایم نه من چوزانم، گاجوت، گاجوتی خۆتن بوخۆت جوتیان پی ده که ی نه من چ بلیم! نا! نا! نه تو چاتره زانی پیم بلئی. سوار دیتی کابرا ده ست به ردار نابیت پیی گوت هه رگایه کی راست بروات و خه تی خۆار نه کات و مانی نه گری نه و گا، گای چاکه. مام پیرۆت: نه و گابازوه نه وی نه تو ته عریفی ده که ی وایه. سوار: جا نه و گایه له گایه که ی دیکه ت چاتره. کابرای سوار وه پئی که وت، که گه بیشته سهر پتیه که ی ناو پتیکي ویداوه، دیسان له به ره خویه وه بریکیشی ده ست و سه ربزاوتن و گوتی پیم وابی نه و کابرایه ته واونیه، ده ناچۆن گاجوتی خویه تی و بوخۆی جوتی پی ده کاوله من ده پرسیت نه و گایه چاتره یان نه وی دی چابوله کۆلم بۆوه خه لاسیم هات له ده ست نه و کابرا شیتته ی؟! مام پیرۆت که دیتی سوار دیسان ناو پی ویداوه گوتی، نه خیر زانیویه وده چی به پاشای بلئی، بویه هه رئاو پان ده داته وه بانگی کرد: هۆی کاکي سوار! توخوا وه ره کاریکی دیکه شم پیته! سوار: نه ی کوپه خۆله کۆلم نابیته وه به شیتیم ده زانی وه لّلا نایه م. مام پیرۆت: وه لّلا دئی! سوار: وه لّلا نایه م! سوار نه وه ی گوت و پکیفی لیدا وه لّات پویشته. هه ر سوار هه لّات، مام پیرۆت داروباری هاویشته سهر نیری و توره که لئی (کوپه که ی تیداو) له پشتی به ست وهاته وه مائی، مام پیرۆت ژنیکی زۆر زاناو زیره کی هه بو، نه گه رچاوی به میترده که ی که وت وئاوا زوو

له جوتی‌را هاتبۆوه، زانی شتیك پوی داوه، مام پیروٲ بانگی ژنه‌که‌ی کرد: خه‌زال دا نه‌و گایانه‌ داکه! خه‌زال غاری‌دا‌گایه‌کانی‌ دا‌کردن: نه‌دی نه‌وه نه‌تو بۆکوٲ ده‌چی؟!

مام پیروٲ: نه‌من ده‌چمه‌ دیوانی‌ پاشای. خه‌زال شکیکی‌ کرد: وه‌ره ژوری‌ ماله حاجی‌ هه‌باسی‌ ماستیکی‌ نه‌وه‌نده‌خۆشیان بۆهینا‌وین؛ وه‌ره‌پاروه‌نانیکی‌ بخۆنه‌منیش برێك تفاق‌ی ده‌پیش‌گایه‌کان ده‌که‌م، به‌لی؛ خال‌پیروٲی به‌نه‌وجوره‌ی فریودا‌توره‌که‌ی له‌خۆی‌کرده‌وه، بۆ وه‌ی ژنه‌که‌ی فکری‌ نه‌کات ده‌ناخۆئا‌گای له‌هیچ نه‌بوه‌ره‌شکیکی‌ کردبو، توره‌که‌ی له‌ده‌ری‌دانا. خه‌زال نان و ماستی‌ بۆمام پیروٲی داناو به‌به‌هانه‌ی گایه‌ینانی‌ چۆ ده‌ری، کوپه‌له‌ی ده‌توره‌که‌ی‌دا‌دیت، ده‌ری هینا‌و، ده‌کۆخی‌ نا. به‌ردیکی‌ وه‌کو کوپه‌له‌ی خپ‌و له‌باری‌ له‌ده‌رکی‌ بۆ ده‌توره‌که‌ی ناو،

مام پیروٲ دوسی‌ پاروی نان خوارد نه‌و ماسته‌ی خه‌زال ده‌یگوت، هه‌ونه‌بو، نه‌یزانی بۆ فریودانه‌ی به‌تالۆکه‌ هاته‌وه‌ ده‌ری بی‌ نه‌وه‌ی ته‌ماشای توره‌که‌ی بکات چونکه‌خه‌زال زۆر زانا‌یانه‌ده‌گه‌لی هاته‌ده‌ری، توره‌که‌ی له‌خۆی به‌ست وچوبۆ دیوانی‌ پاشای که‌گه‌ییشه‌ باره‌گای پاشای، جوابی‌ ده‌رکه‌وانی نه‌داوه‌ ئاخیره‌که‌ی ئیجازه‌یان بۆ وه‌رگرت؛ چۆ ژوری‌ له‌شایه‌ نه‌وه‌ی خه‌زینه‌ی بۆپاشای هینا‌وه‌. توره‌که‌ی له‌خۆی کرده‌وه‌ وله‌پیش‌پاشای به‌عه‌رزیی داداو، به‌ردیکی‌ خپ‌لکه‌هاته‌ده‌ری‌که‌چاوی به‌نه‌وبه‌رده‌ی که‌وت وه‌ک تاسانی‌ تاسا، پاشاو وه‌زیرونا‌یب که‌ چاویان به‌نه‌و وه‌زعه‌ی که‌وت وه‌وبه‌رده‌خپ‌ه‌وکا‌برانا‌وا به‌پاشکاوی بیته‌دیوانی‌ پاشای لییان‌پرسی نه‌وه‌ چیه‌؟! نه‌و به‌رده‌ت بۆ هینا‌وه‌ته‌ ئیژه‌. مام پیروٲ نه‌شه‌مزاو‌کوٲی نه‌وه‌ ده‌گه‌ل خیزانم گریۆمان کردوه، نه‌من ده‌لیم نه‌وبه‌رده نیوپوت ده‌بیته‌ خیزانیشم ده‌لی نیوپوت نابیت، هه‌موان زانیان نه‌وقسه‌وانیه‌. پاشازۆر هیدی‌ و له‌سه‌ره‌خۆ پی‌گوت ته‌رازو هه‌بو کیشاباو مه‌علوم ده‌بو؛ مام پیروٲ: ئاخ‌ر قوربان له‌ حزۆر جه‌نابی پاشای باشتربو. وه‌زیرێک نه‌گه‌ر چاوی به‌کا‌برای نه‌وه‌ به‌رده‌خپ‌ه‌ی که‌وت به‌پاشای گوت وانیه‌، نه‌وکا‌برایه‌ شتیکی‌ دیوه‌، پاشا گوتی شتی چی دیوه‌؟! با برؤا، وه‌زیر گوتی نه‌خپ‌ر قوربان شتیکی‌ دیوه‌،

هینایان ده دیوکیان کرد، ده رکه که ی کون کون بو بریک ده وی دابو له کونه کان را ته ماشایان کرد به دهستان، ئیشاره ی ده کرد و ته عه ججوبی ده کرد، کوپه ولیره کانی دینانه وه به رفکری خوئی؟ هینایانه ده ری و لی یان پرسى: نه وه چت ده گوت؟!

مام پیرۆت: هیچم نه گوتوه: چۆن هه ر به دهستان ئاوات ده کرد و سهرت راده وه شاند؟ نه ها! نه وه ده مگوت پاشا که لله ی ده لله ی که لله ی دیویه، قینگی هینده زه لامن ده لله ی سه کوی پینه چپانه ... سی دایکیشی نه وه ندوکه یه چۆن تیوه هاتوه؟!!

پاشا بریک پیکه نی و گوتی به ره لالی که ن بابروا،

هه ره وه زیره گوتی نا قوربان! شتیکی دیوه، نه و جار هینایان ده دیوکیان کردو به دوکه لی کایه قانگیان دا. مام پیرۆت وه پشم و هۆر که وت هاواری کرد، دهرم هیننه وه پیو ده لیم، هینایانه ده ری وه زیرو پاشا هه مو راوه ستابون پینان بلئی، ده ی بلئی بزانم. مام پیرۆت زانی بوئی ده چیته سه ری خوئی لی شیت کردن ده لئی پاشا! پیاو به دوکه لی کایه زو ده خینکی، جاریکی دیکه هینده که ره به، که س به دوکه لی کایه قانگ مه ده.

دیسان پاشا گوتی به ره لالی که ن بابروا، وه زیر گوتی نا! پاشا! شتیکی دیوه، به لئی هینایان ده مه رپان ویدان و که بیان له وه ریئی. گوتیان نه وه ده مه رپان مام پیرۆت: به لئی ده مه رپان، ده که سیشیان هینان و گوتیان نه وه ش ده که سن: به لئی ده که سن: هه ره که ی مه ریکی بگرن. هه ره که ی مه ریکیان گرت. دوباره گوتیان ده مه رته واوون؟! مام پیرۆت: به لئی ته واوون: ده برۆه تائیوارئ بیان له وه ریته ئاگات لیپن؟ گوتیان بابزانن هۆشی هه یه ده زانی بیان له وه ریئی و هه مو ان دینیتته وه. خه زال ئاگای لی بو. زانی خه ریکن فیلیکی لی بکه ن کوپه که شی چاک شار دبووه چو بریک مام پیرۆتی خافلاند، به بیانوی نان خواردنیک یا ... هه تا هاته وه مه ریکی لی دزی، مام پیرۆت زانی مه ریک نه ماوه به لام وه سه ره خوئی نه هینا وونه شی ویراییان بژی ریتته وه. ئیوارئ مه ره کانی بردنه وه نه گه ربژاردیان، نۆمه رما بون گوتیان نه وه نۆمه رپن؟! مام پیرۆت: به لئی نۆمه رپن. ناخر به یانی ده مه رپ بون: به لئی ده مه رپ بون: نه دی نه وی دیکه چی لی هات؟! مام پیرۆت: هه ره وه نه ده بون. دوباره پرسیاریان لی کرده وه

باشه‌ناخربه‌یانی ده‌مه‌رنه‌بون مام پیروٚت: به‌لئ ده‌مه‌ریون نیستا خوٚنۆمه‌پماون ، مام پیروٚت : به‌لئ نوٚمه‌پماون ئه‌دی ئه‌وی دی چی لی ٚهاتوه، مام پیروٚت : هه‌رئه‌وه‌نده‌بون. پیاوی پاشای بانگیان کرد. ده‌که‌س هاتن. گوٚتیان ئه‌وه‌ده‌ که‌سن! : مام پیروٚت : به‌لئ ده‌ که‌سن: مه‌رکه‌کانیش ده‌بون: ده‌لئ ده‌بون ئه‌ری بوٚهینده‌ی ده‌لئین! هه‌رکه‌سه‌مه‌ریکی بگرن. هه‌ریه‌که‌مه‌ریکی گرت، پیاویٚکیان بی‌مه‌پماوه. گوٚتیان باشه‌ئه‌دی مه‌ری وه‌ی کوانی؟! مام پیروٚت: ده‌ی خوٚنه‌من ده‌ستی ئه‌وه‌م نه‌به‌ستیون بابوٚخوی وه‌کوٚنه‌وانی دیکه‌ مه‌ریکی گرتباوه. چی لی بکه‌م پاشاگوٚتی بابهلئیه‌گه‌ریٚن بابرواخوٚنه‌وه‌ شیتته! وه‌زیر دیسان گوٚتی قوربان شتیکی دیوه‌ وه‌منی ده‌. پاشا: باشه‌ ئه‌وه‌ وه‌تۆم دا بزائم چی لی ده‌که‌ی؟! ئه‌وجار وه‌زیر بالتۆی خوی ویدا گوٚتی برۆ ئه‌وبالتۆیه‌ی بفروشه‌. مام پیروٚت بالتۆی به‌سه‌رشانی دادا به‌کوچه‌ی دا هاته‌خوار: قه‌زاوقه‌ده‌ر ریگای که‌وته‌ده‌رکی مالنه‌ وه‌زیری، به‌ویدا هاته‌خواری و. ژنی وه‌زیری له‌ ده‌رکی قه‌ده‌می لی ده‌دان، چاوی به‌بالتۆیه‌که‌ی وه‌زیری که‌وت ناسیه‌وه‌وبانگی کرد: کابرا داوه‌ره‌! مام پیروٚت هات: به‌لئ چت ده‌وی خانم؟ : ئه‌وه‌نه‌وبالتۆیه‌ی چ لی ده‌که‌ی؟

مام پیروٚت: ده‌یفروشم. خانم : به‌چه‌ندی؟ مام پیروٚت: به‌تمه‌نیک و ٠٠کی خانم ده‌لئ برۆبرۆ قسه‌ی بی‌جی بو ده‌که‌ی؟ مام پیروٚت: جاخانم مه‌یکره‌! مه‌جبورم نه‌کردی ئه‌من مالی خوٚمه‌و ئاوی ده‌فروشم. مام پیروٚت پوٚیشته‌ و ژنی وه‌زیری به‌قه‌ره‌واشیی گوٚت، به‌خوای بالتۆی وه‌زیری ده‌بی بۆکوٚتی به‌ریت؟ قه‌ره‌واش: خانم خوٚنه‌من ده‌نگی ناکه‌م ئه‌گه‌ر پیت خوٚشه‌ه‌تا بانگی که‌م لیی بکهره‌. ژنی وه‌زیری بوخاتری بالتۆی وه‌زیری که‌به‌خواری نه‌چی ده‌لئ دا بانگی که‌. قه‌ره‌واش به‌غار وه‌دوای که‌وت، مام پیروٚتی هیناوه‌، دوباره‌ لیی پرسسی: ئه‌گه‌ر ده‌یفروشی چه‌ندی ده‌لئیه‌ هه‌تا پوٚت ده‌می؟ مام پیروٚت: خانم عه‌رزم کردی له‌وه‌نده‌ی که‌متری ناده‌م جابوٚخۆت ده‌زانی. به‌لئ خانمی وه‌زیری بالتۆی وه‌زیری به‌دلخوای مام پیروٚتی له‌مام پیروٚتی کرپه‌وه‌. پوٚل وحه‌قه‌که‌ی دایه‌ومام پیروٚت به‌که‌یف خوٚشی گه‌پاوه‌ بو دیوانی

پاشای، پوله که ی له پیش پاشای دانا؛ وه زیر و نایب وه زیریش بوخوی له وی دانیشتبو؛
چون بالتۆنه کت به تمه نیکی داوه؟! نه وه به کیت فروشتوه واهه رزان؟

مام پیروته به ژنی وه زیرم فروشتوه ده لاین به تمه نیکت فروشتوه؟ ناوه لالا؛
به تمه نیکی وبه... کم فروشتوه. نه گه روای گوت، وه زیر پوی لی وه رگی راوژۆری پی نا
خوش بو، هه رای فه راشی کرد: وه ره نه وپیاده ی به ره له ده ری شاری به ره لالی که ن خوشیته،
نه و جار پاشا گوتی: نا! وه زیر! شتیکی دیوه، بریکی دیکه شی له نه ولایان ده بزانه
چی دیکه ی لی پهیدانابی پاشادوسی جارن به وه زیری گوت ده ی ده ی شتیکی دیوه ده ی!
نه و جار مام پیروته هاته وه مالی، بریکی ناره حه تی کیشا، به لام له باتی نه وه موزه حمه ته ی
توله شی کرد بو وه شتیکی وای وه ده ست که وت نه گه رنرخي نه وزه حمه ته ی هه بیت
گه بیشته وه مالی ژنه که ی پی گوت جا هه تا ده مری بیخو له سایه ی نه و. که لله یه وه.

چویلله که و سی مسقال زێر

کابرایه ک چویلله کیکی ده گری، چویلله که لئی ده پرسى: چم لی ده که ی؟ کابراش ده لی
ده ت خۆم چت لی ده که م. چویلله که: مه مخۆسی نه سیحه تانت ده که م به نه وشه رته ی له گوئی
بگری، نه وه چاکتره له پاروه گوشتیکی من. به لی کابرا پازی بو، چویلله که ی له سه ر به ری
ده ستی دانا. چویلله که گوتی ۱- له دوای چوان مه لی ناخ ۲- که تیوان مه که به شه و چراغ
۳- به رکۆپره کانیا ن مه که به باغ، کابراش هه موی گوئی لی بون وگوتی زۆرباشه به قسه ت
ده که م، نه و جار چویلله که چوله سه رداریکی هه لئیشته وپوی ده کابرای کردو گوتی نه تو
نه منت بو به رد! کابرا: بو، چویلله که: ! نه من سی مسقالم زێر ده نه وکی دایه؛ ده که ل
چویلله که وای گوت، کابرا گوتی ناخ چون له قیسم چوی فیلت لی کردم! چویلله که پوی تی
ده کا وده لی باشه قه رار نه بو له دوای چوان نه لی ناخ، ! خو نه من هه مو له شم بیست
مسقال نابیت، سی مسقال زێر چون ده نه وکی من داده حاویته وه کابرا گوتی وه لاهی
وايه، ده ی باشه نه وانی دیکه م پی بلی. چویلله که گوتی نه سیحه تی نه وه لیت زۆر جوان
ده گویی گرت نۆزه ی نه وانی دیکه یه جیقیکی کرد وه لفری وپۆ یشت؟!

خاچی نه ره مه نی

دوکاندارێکی نه ره مه نی خاچی فروشتنیی هه بون، خاچیکی له ده ری هه لاوه سی بو بو فروشتنی؛ په له وه رێک هه موپوژێ ده هات و به خاچه که ی هه لده پیا و ده رویشته، نه و کابرایه به فکری خو ی وای دانا که نه و په له وه ره مسولمانه و خاچی ناخو ش ده وی بو یه پی ی هه لده ری. بو تاقی کردنه وه ی، پیالیکی مه شروپ له قه راغ خاچه که ی دانا هه مان په له وه ره هاته وه، مه شروپه که ی خو ارده وه، دوایه ش به خاچه که ی هه لا پیا و لیی دا رویشته نه و کابرا دوکانداره زوری پی سه یربو. سه ری هه لێنا، هه ر چه ند ته ی ره که له وی نه ما بو، گو تی نه گه رنه تو مسولمانی نه و مه شروپه ت بو خو ارده وه؟ به مه زه بی مسولمانان مه شروپ هه پامه، نه گه رمسولمانیش نی، خاچ له لای غه ی ره مسولمانی خو شه ویست و موقه دده سه، بو به خاچی هه لا پیا ی.

هه یاس و تاقی کردنه وه ی سی کو گل

پوژێکی هه یاس به نیو بازار ی داده رویشته چاوی به کابرایه کی که وت سی کو ی گل دانا بو بو فروشتنی چونک کابرای پی ی گو ت کاکه نه وه کو ی به چه ندیه؟ کابرا، ده لی به سه ی ریکه. هه یاس سه ی ریکه ده ره ی نا. وه کابرای داوگو تی مه ع نای نه و کو یه ی چه ی پی م بلی؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ر نه و که سه ی ئیعتیبار به زالمان ده کات. هه یاس سه ی ریکه دی ده ره ی نا وه کابرای داوگو تی مه ع نای کو ی دو هه م چه ی با نه ویش بزانه؟ کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ر نه و که سه ی سه ی ری خو ی ده به رده سته ژنی نا. هه یاس سه ی ریکه دی که شه دی ده ره ی نا و، وه کابرای داوگو تی مه ع نای کو ی سه ی هه م چه ی با بیزانم و بی خه م بم و دیاره به خو پاییش ناچی؟!

کابرا ده لی نه و خاکه وه سه ر نه و که سه ی بیگانه ی گرت و خو یی به ردا.

به لی نه و سی قسه ی زور جوان هه لگرتن، پوژێکی ده سته کرد به تاقی کردنه وه ی نه و سی قسانه. چو به رانی سولتان مه حمودی هی نا له مالی شار دیه وه، به رانیکی خو ی کو شته وه، له کن ژنه کانی گو تی نه وه به رانی سولتان مه حمودی کو شتومه ته وه. به رانیان

که ول کردوده گوشت وردکردنی دا به هانه ی به ژنه کان گرت وده گهل ژنه کانی به شه پها، چونکه هه یاس دو ژنی هه بونه یه کیان خزمی خوئی بو ئه وهی دیکه ش بیگانه بو، ره ژنه کانی که وت ژنه بیگانه که ی بوئه وهی خه لک بزانی وئه وکاره ی لی ئاشکرا بی له نیو کولانی نه پراندی: خو ئه مه ش به رانی سولتان مه حمودی نین بنکوژی وه. ئه و پویی، ژنه که ی خزمیشی به بی دهنگی چوماله جیرانیک ی: هه یاس ئییکیکی نارد هکن ژنه که ی خزمی و: پیی بلین کیرده که له کوپی هه وه بوی مه حته لم؟! ژنه که: ئه وه له نیو گه لا که له مان دایه ئه وکه له مه ی له بهر ده ستندابو و وردن ده کرد، گوشتی کرده که له م: گوتنی ژنه که ی زور پی خوش بو، بوخوئی چوژنه که ی دلخووشی داره و هینایه وه مالی و ژنه بیگانه که شی قه ت نه هیناوه: خه بهر به سولتان مه حمودی گه ییشته وه که هه یاس به رانی توئی دزیوه و کوشتویه ته وه، هه یاسیان هینا و حوکی درا. ده بی ئیعدام بکریت چونکه خه یانه تی به ئه مانه تی شای کردوه له بن داری ئیعدامیان پاگرت هه یاس خزمی زوربون به لام هات و چوئی له گهل نه بون و نه یده خویندنه وه، ئه گه ر خزمه کانی خه بهری ئه وه یان زانی سولتان هه یاسی له سه ر به رانی ئیعدام ده کات هه موکو بونه وه، هه رچی هه یان بو حازربون بیده نه سولتانی له باتی خوینی به رانی هه تا له هه یاسی خوش بیت و بیگانه کانیش هه مو گیفه ی سمیلانیان ده هات، هه یاس که ئه وه شی تا قی کرده وه بانگی جه لادی کرد: به رانی سولتانی ئه وه له مالی یه و ساغ و سلامه ته: چون به رانی سولتانیان هیناوه. هه ر سئ کوی تا قی کردنه وه جا ئه و جار له ئه و داخه ی خوئی له سولتانی ون کرد، وای خو لی شارده وه هه رچه ندی گه پان نه یان دیته وه ئاخه ر که ی ئه و ته گبیره یان بو کرد، جا هینانیان هه ردیی یه گیسکیکیان به کیشان ته حویل دان هه تاما وه یه کی دیاری کراو به خپوی بکه ن، نابی نه کز بیت ونه قه له و. پاش ماوه که ی گیسکه کانیان هینانه وه، ئی وابو دو سیی زیاد کردبو ئی وابو سیی که م کردبو، هه یاسیش چوبوله دییه کی چوکه له، ببوه ئاشه وان، گیسکیان هینان و گوتیان نابی نه قه له و بیت و نه کز، ئاغای ئه و دییه ی زوری فکر کرده وه دوايه عالم به ئاغایان گوت ئه و کاره کاری ئه و ئاشه وانه یه؟ که س نه یده زانی ئه وه هه یاسه، گیسکیان

وه ئاشه وانی دا. هه یاس دو فخره گورگی گرتن هه تا ئیواری گیسکی زۆربه جوانی به خێوده کرد و ئیواری فخره گورگی پی نیشان ددهان، وه کو خوی لی ده هاته وه، ته نیا گیسکی هه یاسی له قهراری خوی مابو وه دهنای مندار بوشیان تیدا هه بو، به نه وجوره ی هه یاسیان بوسولتان مه حمودی دیته وه.

هه یاس و نه ججار

پۆژیک سولتان مه حمودی غه زنه ی ده گه ل هه یاسی له ئیوشاری ده گه ران؟ نه ججار پیک باسکی هه لکردبون، دهستی ده که له که ی نابون و ده هات و ده چوو، ده یگوت ماشا الله خودایه ئه وه ی ده یزانم هه چ هونه ری نه ده یزانم، ئه وه ی ناییزانم ئه ویش هه ر ده زانم! ده نکه جوی له سه ر نینوکی ده تاشی.

سولتان روی ده هه یاسی کردوگوتی ئه وه بووا ده لی؟ بووا ده کات چیه؟! هه یاس: قوربان ئه وه له مالی دلای خوشه ژنی، ژنی چاکه، بویه وایه!
سولتان: بزانه نایگۆری هه یاس! بزانی ئه وده می چۆنه.

به لی هه یاس چه نکه سی ناردن هه رجوریک بو یا. هه رفیلک، ژنه یان له خسته بردو گۆریان، پۆژیک دیکه سولتان ده گه ل هه یاسی به به رده رکی دوکانی نه ججار پی دا هاتن، باسک و قامکی هه مو بریندار ببون، به په رۆیان به سته بونی و ده یگوت ماشا الله خودایه ئه وه ی نایزانم، نایزانم، ئه وه ی ده مزانی ئه ویش هه رنازانم وله بیرم چۆ ته وه؟
سولتان زگی پی سوتا گوتی هه یاس! زۆر فه قیره، بووی چاک که وه.

هه یاس ده لی قوربان پیم خه راده که ی وپیشم چادکه یه وه؟ سولتان ده لی چاره نه، ئه و جاره هه یاس چو کوته لولینی کی ده ست دایه، کوته عه باومه بای ده به رکردن و چۆ ماله کابرای نه ججار، تاوکی له وی ماوه، دوايه له ژنه که ی پرسی بچه کوئی بریکم کاری ئاوی هه یه و، ده ست نوێژیش هه لده گرم، ژنه ش که لاوێک یاجیگا ته کی نیشان دا،

هه یاس چو، له گه رانه ویدا لولینه ی شکاند و دانیشته وده سستی کرد به شین و گریانیک مه گه رنه و خودایه بزانی! ژنه هات و گوتی کاکه ئه وه بو ده گری چه بوه؟

ھەياسىش: لولېنە كەم شكاۋە بۆلۈلۈپتە كەم دەگىرىم ژنە: جا ئەۋگريانەي بۆ چيە؟
ئەۋەت دوقپان بچو لە بازارپى لولېنىكى تازە ۋىچوان بىكپەۋ، ۋەرەۋە. ھەياس بەگريانەۋە
گوتى ھاي ھو! ھاي ھو؟؟ ئەۋە لە عەيب و عارى من بەلەد بۈۋە ھەتا لولېنىكى دىكە لە
عەيب و عارى من بەلەد دەبىت ئەۋە زۆرى دەكىشى؟؟

ژنە كە ئەۋەقسەي گۈيلى بوزۈپەكى سەرى زباني خۆي گەست وگوتى بەخوداي ئەۋە
بىۋەنە بىۋە ھەياسە ۋەدەگە لە منىتى ۋەدیارە لە كارەكەي من ئاگاداربۈۋە؟ بەخۆراپىي نى، ئەمنىش
ئەۋە لە سەردەستى خوداۋ پىغەمبەران تۆبە؛ ھەياس ھاتە ۋەخەبەرى بەسولتانی دا.

پاش ماۋەيەكى دىكە سولتان دەگەل ھەياسى ھەر بەئەۋ جىگايەي دا پويىشتن
ھەتا بزاننە جىچارۋە زىچۈنە چە دەللى؟ چە دەكا؟ نە جىچارپان دىت ھەرۋەكو پيشو دەستى
دە كەلەكەي نابون ۋەدە ھاتو دەچۈۋ دەيگوت ماشا اللە! خودايە؛ ئەۋەي دەيزانم
ئەۋە دەيزانم ھونەرى نى، ئەۋەي نايزانم ئەۋەش ھەردەزانم، دىسانىش دەنكە جۆي لە سەر
نىنۈكى دەتاشى ئەۋە جارسولتان گوتى زۆرباشە بائاراۋا بىمىنەۋە.

ھەياس

سولتان مەحمود پوژىكى لە دىۋانى دادەنىشى ۋەدەللى ھەياس چە خوشە
ھەياس دەللى ھى (يەنى ھىلكە). چونكە ۋەك ئىستاخۆشت ئاۋا زۆرنەۋە سولتان ھىچ ناللى.
ھەتا چەند مانگان، پوژىكى بۆزانايىي ۋى زانى ھەياسى دەۋەينى تالۈكەي دا دەللى ھەياس
بە چى؟! ھەياس زۈپكى ۋەبىرى دىتەۋە كە فلانە پوژەي لىي پىرسىۋە چە خوشە ۋەۋەش
پىي گوتەۋەي؛ ئىستە دەللى بە چى ئەۋە دەگەل ھىلكەيەتى، ؟
دەگەل گوتى بە چى، ھەياس گوتى . قوربان بە خۆي.

گوئیکه سور

ده لێن کابرایه ک به خوئی و به ژنی، ده مائی داژیانیان پاده بوارد، نه وژنومێرده له سه روته و ساما نی دونیایه ش مانگایه کیان به گوئیکه وه هه بو، له بهر به ده ختی مانگایه کیان مرد گوئیکه سور بو ده رده سهریان ماوه، نه و ژن ومێرده، گوئیکه کیان پی به خێونه ده کرا، هه مورۆژی له سه ر ئاودانی نه و گوئیکه ی لیان ده بی به هه لالا. کابرا به ژنه که ی ده گوت نه و به سته زبانه ی ئاوده. ژنه: بوخۆت ده بی ئاوی ده ی نه وه کاری پیاوانه.

به لێ هه چیان ئاودانی گوئیکه سوریان وه ستوی خۆ نه ده گرت. ئاخیری له سه ر ئاودانی گوئیکه سور ی قول و قه پیان کرد وه ره چی دۆپاندبای ده با گوئیکه سور ی ئاودا با.

ژنه ته شی ده ست دایه و چۆماله جیرانیان، ده ستی به ته شی پرستی و قسه وباسان کرد، ماله جیرانه کیان دوکلیویان لی ئابو، قاپیکیان دوکلیو بو میردی پورنامینی ناردو، خالوش نه وه له مائی لئی دانیشتوه و ده له ی میره، نه و منداله ی دوکلیوی بو بردبو هه ریانگی ده کرد مامه: دوکلیوم بو هیناوی. کابرا هه رجوابی نه ده داوه. منداله پرێک سه ره سو دره و.. به دفه رپو چونکه نه ویش هه چ جوابیکی نه داوه، له سه رپا دوکلیوی به سه رو چاوی کابرای دا پرشت و چۆماله خو یان و باسی هه چی نه کرد پاشان که چه سوالکه رێک وه ژورده که ی و هه رچه ند بانگی ده کاوده لێ ده پی خودایدا خیریکم پی بکه کابرا هه چ جوابی ناداته وه. سوالکه ر که ئاوا ده بینیت واده زانی نه وه که پولا له. دینی لاسمیلتیک و لابروییه ک و لایه کی ردینی کابرای ده تاشیت دیسان خال مامه ند و هه جواب نایه ت ده دلی خۆیدا گوتیه تی قسان ناکه م باتوشی ئاودانی گوئیکه سور ی نه ب و هه ر وه سه ره خوشی ناهینیت له ترسان.

سوالکه ر که ئاوا وه زعی کابرای ژۆرخه راب ده بینیت. وه ره چی هه بو به وه زن سوک و به قیمه ت گران ده ستیکی له ره نیومائی ده خاو له کوئی ده به ستی و لیده دا ده روا؛

ژنی خال مامه ندیش نه وه له ماله جیرانه که یانه و ناگای له هه چ کاره ساتیکی نیه وه ختیکی نه گه رده گه رپته وه مائی، چاوی به میرده که ی ده که وی ده بیینی لاسمیلتیک و لابروییه ک و لایه کی ردینی نه ماوه وه موگیانیشی نه وه به دوکلیو بووه. ئایا پۆته وه بو وای؟! کئی وای لی کردوی؟

خال مامه ند ده ست پی ده کا ئی! لیم نه بر دیه وه برۆ زوگۆلکه سوری ئاوده و جاری له ئه و قسانه گه پئی. پور ئامین: باشه باشه! دۆژاندومه وگۆلکه سوریش ئاوده دهم، به لام پیم بلی بزانم کئ وای لی کردوی؟ خال مامه ند بوئی گپراوه. ئه و جار پور ئامین ته ماشای مائی کرد، چی به که لکیشیان ده مائی دانه ماوه خیرا سوینیکی ئاوله پیش گۆلکه سوری دانا. ئه گه ر خواردیه وه سوینه که ی له پیش وه لابه رد هه تانه شکیت و، پپی گوت ئاگایه کیشته له مائی بیت هه تا دیمه وه.

خال مامه ند: ده چیه کوئی؟ پور ئامین: ده چم ئه و شمه کانه له سوالکه ری ده ستینمه وه. نابی به خورایی بچن، پور ئامین وه پی که وت، له نیزیکی دینیه کی ده یگاتی، سوالکه ر شته کانی له کوئی به ستبون. پور ئامین شته کان ده ناسیته وه، به لام نه یده ویست وابه سوک و ساده یی شته کانی لی بستینیتته وه ده لئ باپه ندیکی به سه ربینم. پور ئامین لی نیزیک بووه ورده ورده به قسه کردن خوئی ده گه ل ریک خست. سوالکه ر؟ ئه توکی چی ده که ی، پور ئامین ده لئ بی که سم. سوالکه رم: میژدت نیه؟ پور ئامین: نانیمه میژده که م له میژه مردوه وه ده به رئه و خاکه ی ده مر م ئه گه رعه بدولکه ریمی تیدایه بریکیشی فرمی سک به درۆ بووه لوه راندو،

سوالکه ر ئه گه رئاوای گوی لی بو، گوتی بزانم فریوی ناده م ئه وه باشه بی که سه چاک ریک ده که وین سوالکه ریش ده لئ ئه منیش ژن نیه، جانه گه ر وایه بو تاییه ی میردی به من بکه ی؟ ئه گه ر پین خوش بوده ست له سوالیش هه لده گرین و کاریک کاسپیکی دی ده که یین پور ئامینیش ئه و قسانه ی بویه کردن هه تا سوالکه ری فریودا پور ئامین: پیم خوشه، هه ردوکن له ته نیای وه ده رده که وین، به لام جاری قه رارمان ئه وه بی هه تا له کن مه لای ماره م نه که ی نابی ده ستم لی بدیه ی باتوشی بی شه رعئ نه بین هی ندیک نه سیحه تانیشته ده که م، ئه گه ر گه ییشتی نه ئه و دییه ی جاری بو خوشم سوالی ده که م، بلئ له شاری خانوبه ره و دوکانم هه یه له ئه و گه وره دییه ی کو ریکم فه قتییه، شت ومه کی تازه م بو بردون و ئه وشت ومه که کو تانه ده به مه وه مائی ده یان که مه خیر ئه و جار ئامین ده لئ شه وی نانی که م بخو چونکه له دیهاتی ده لئین سابلای که م خورن، هه ر دو پاروان بخو بکشویه، هه رچه ندی پیشت بلین بخو،

مه‌خوؤ بلی عاده‌تم نیه شه‌وی نانی زۆر بخۆم، وه‌ختی نوستنیش بلی هاوینه‌ده‌ری له‌ژوری
خۆشتره‌شمه‌کی خۆمان پییه‌وه‌گه‌ل خیزانم له‌سه‌ربانی ده‌نۆین؛ نه‌گه‌پور ئامین له‌قسان
بووه‌، کابرا لئی پرسی: نه‌دی نیوت چیه؟ پور ئامین: وه‌للاهی دایک و بایم نیویکی نه‌وه‌نده
خه‌راپیان لی‌ناوم هه‌رچه‌ندی ده‌که‌م له‌پوم هه‌لئایه‌ت به‌سه‌ر زاری دابینم نه‌وه
عه‌بدولکه‌ریمی ره‌حه‌متیش هه‌رده‌یگوت گچی که‌مه‌رنیوی هه‌لده‌دام. کابرا: نا نا! بیلی
جاهه‌رچی بیت چاره‌ نیه، دوايه‌ نه‌گه‌رپیت خۆش‌بو نیوت لی‌ده‌گوێم. پور ئامین: نیۆم
بریمه‌. به‌لی گه‌یشته‌ دی و له‌مالیکی وه‌ژورکه‌وتن: نه‌وه‌له‌کوی پا هاتون بو‌ کوی ده‌چن؟
سوالکه‌رو پور ئامین: کوپه‌که‌مان له‌ئو دییه‌ی سه‌ری فه‌قییه‌، نوین و شتی تازه‌مان بو
بردوه‌، ده‌گه‌رپینه‌وه‌ مالی، مالمان له‌ شاریه‌ و خانوبه‌ره‌ودوکانمان هه‌یه‌. نه‌و ماله‌ زۆریان
قه‌درو ئیحتراپ گرتن. شه‌وی کاتیک نانتان بو‌ هینان کابرای سوالکه‌ر هه‌ردو پاروه‌ نانی
خواردو کشاوه‌، هه‌رچه‌ندی خانه‌خوی: بابم بخۆ، شیوه‌که‌ زۆر زه‌ریفه‌. سوالکه‌ر: نا ناتوانم،
هه‌ر عاده‌تم نیه‌ شه‌وی نانی زۆر بخۆم. به‌لام پور ئامین به‌که‌یفی خۆی تیی ناخنی و
خواردی. وه‌ختی نوستنی هات، گوتیان له‌سه‌ربانی به‌نوینی خۆمان ده‌نۆین هه‌وی ده‌ری
خۆشه‌هه‌وی ژوری گه‌رمه‌. خانه‌خوی زۆریشی پی خۆش بو. چونه‌سه‌ربانی، پور ئامین له‌
گه‌ل سوالکه‌ری له‌سه‌ربانی درێژبون به‌لام کابرا له‌برسان وله‌تاوکاری دیکه‌خه‌وی
لی‌نه‌ده‌که‌وت، زۆری نه‌ولاونه‌ولا کرد بی‌فایده‌بو، چونکه‌فیژی مفته‌ خۆری و زۆر خۆریش ببو
نه‌وجا به‌پور ئامینی گوت چم لی‌ده‌که‌ی؟ پور ئامین: بو؟ کابرا: به‌خودای نه‌وه‌له‌برسان
ده‌مرم! پور ئامین: جاری ده‌نگی مه‌که‌ باخه‌ویان لی‌بکه‌ویت، نه‌وده‌می به‌ئه‌وکلانه
گه‌وره‌ی دا پویه‌لت ده‌که‌م، بچو دیزه‌ی ماستی له‌بن کۆله‌که‌یه‌و نانیش له‌سه‌ر پی‌کیه‌،
خۆ نه‌منیش نانم نه‌خواردوه‌، نه‌وه‌له‌برسان ده‌مرم. سه‌ریان گرت هه‌تا لی‌یان مه‌علوم بوکه
ماله‌ کابرای نوستونه‌. پور ئامین ده‌لی جا ئیستا وه‌خته‌تی. کابرای پویه‌ل کرده‌ خواری.
سوالکه‌ر زۆر چونه‌ته‌ مالان هه‌مو شتیکی پی‌ده‌زانن، چو نانی دیته‌وه‌و نردویکی نان ده‌بن
هه‌نگلی گرت و دیزه‌ ماستی ده‌ست‌دایه‌ وبه‌ پشت‌دندی سوالکه‌ری پوه‌یشته‌ بو‌ خواری

پشتتنده‌که‌ی پاوه‌شانده، پور ئامین هه‌لی‌کیشاوه، هه‌تا ئیوقه‌دی، له‌نیوه‌پاستی عه‌رزى و به‌رى‌میچی، کابرای پاگرت، پیش‌تردارێکی هیتابو، پشتتنده‌که‌ی لی‌گریدا، کابرا به‌حه‌واوه‌ماپۆوه، ژنه‌شت و مه‌کی ده‌ست‌دانى و گه‌پاوه‌بۆمالی و زویکی گه‌بیشه‌وه‌مالی لای خال مامه‌ندی کابرای سوالکه‌ریش ئه‌وه‌هه‌رخۆی پاده‌وه‌شیینی و پشتتندى پاده‌وه‌شیینی و چ خه‌به‌رنیه. دو سی جارن له‌سه‌ره‌خۆ بانگی ده‌کات: بریم؛ بریم. به‌لام جواب نه‌بو. ئه‌وجار کابرا به‌حه‌وايه‌وه‌شل ده‌بییت و ده‌نگی هه‌لدینیت و ده‌لی بریم؛ بریم! ساحیب مال به‌ده‌نگی سوالکه‌ری و خه‌به‌ر دیت و ده‌لی کابرا! لی‌ره‌مه‌پی؛ کولانه‌یه، بچۆ ئه‌ولای بری وایزانی له‌سه‌ریانیه‌وخه‌ریکه‌گۆی ده‌کولانه‌ی بکات سوالکه‌رناخری ده‌ستی شل ده‌بییت، دیزه‌ماستی له‌ده‌ستی هه‌لده‌خلیسه‌کی و به‌رده‌بیته‌وه‌شلپه‌ی دی و دوايه‌نانه‌که‌شی لی به‌رده‌بیته‌وه، ده‌گه‌ل دیزه‌ماست و عه‌رزى ده‌که‌وئ و دیزه‌ی گلی ده‌شکئ و ده‌بیته‌شلپ و هۆپکابرای ساحیب مال هه‌رای ژنه‌که‌ی ده‌کات: هه‌سته؛ کابرا هیتنده‌ی پیوه‌هیتنده‌ی پیوه، چ ولاتی نه‌هیشتوه، پیتی وابوده‌کولانه‌ی پیوه‌چرایان هه‌لکړده‌وه‌دیتیان کابرا له‌نیوانی عه‌رزى و به‌رى‌میچی، هه‌لاوه‌سراوه، نان و ماستیش به‌گۆپی‌وه‌ربوه، لییان پرسى: ئه‌وه‌چیه‌کاکه؟! ئه‌تو بۆ له‌ویئ نه‌وه‌کی هه‌لی ئاوه‌سیوی؟!

کابرا ده‌لی بۆخاتری خودای جارئ لیم‌گه‌رپن هه‌تا لی‌ره‌م ده‌که‌نه‌وه‌جاهه‌موشتیکو بۆده‌گێپمه‌وه‌پسام؛ چون له‌سه‌ریانى‌را کابرایان لی‌کړده‌وه. ئه‌ویش ئه‌وه‌ی به‌سه‌رى هاتبو بۆی‌گێژانه‌وه. چون چاویان له‌سه‌ریانى کرد نه‌شمه‌ک مابون و نه‌پورئامین ماله‌کابراش هیتدیکیان سوالکه‌رتف و له‌عنه‌ت کردوه‌رئه‌به‌نه‌وشه‌وه‌ی و ده‌دیریان نا. به‌لی؛ پور ئامین به‌نه‌وجوره‌ی کابرای سوالکه‌ری ته‌نبی کردو شمه‌کیشی بۆ مالی بۆ لای خال مامه‌ندی هیتانه‌وه، بژی پور ئامین،

تاهیر بوته جوتیر

کابرایه ک به خوئی و به خوشکی ده مالدابون، خوشکه که ی بریک ده نیوه وه چوبو بو خوشی ته مەنی له خوشکه که ی زیاتربو؛ که هیشتا کاک تاهیر، نه بوخوئی ژنی هینابونه حومه ی پای خوشکیشی، میزدی کردبو، دیاره وای بیرلی ده کری کاک تاهیر چاوه پوان بوئه گەر ژن و پیاویکی وه ده ست که ویت هاوته مەنی خوئی و خوشکی بیت و ژن به ژنه ی پی (ده گهل) بکات، به لام بوئی پیک نه هاتبو ئاوا مابونه وه (چاوه پوانی نه و پوژه ی بوه)

سهره به هاری ئاوا، عهرزی ده دپیری و عهرزیش نه رمتره، پوژیککی تاهیر جوتی ده کرد له ناکاو که لله سهریک وه ده رکوت دهستی دایه و ته ماشای کرد به نه مری نه و خوداییه ی له نیوچاوانی که لله سهره که ی نوسرابوئه و ئینسانه هفتا قه تللی کردوه ؟

نه گه رتاهیر نه وه ی چاوپیی که وت هه تاتوانی و به هه موهیزی خوئی که لله سهره که ی له به ردیککی داو که لله سهر و ردبو به لام شتیکی پون وجوان به قه رای ده نکه موویکی له که لله سهره که ی ها ته ده ری. تاهیر هه لی گرت وه و ژوری ته ماشا کردوئه و جارد به باغه لیلی نابه فکری خوئی گوتی بچمه وه مالی دهیده مه حومه ی پرایه خوشکم. که گه بیشته وه مالی له بیر چووه هه تا پوژیککی تاهیر پاتوئی دانا خوشکی بوئی بشوات، ده پیش شیو کردنی دا عاهدت نه وه به باغه لان بگه پین، حومه ی پرا نه گه ره باغه لی کاک پوانی و نه و شته پونا که ی چاوپیی که وت نه ویش ژوری پی جوان بو، له به ر ون بونی لیرو له وئی ده زاری ناو به هه ردو لیوان گرتبوی و به دهستان شیوی ده کرد له ناکاو چوده گه رویه وه، بی ئیختیار قوتی دا، ئیدی که قوت درا خلاس که س باسی هیچی نه کرد، نه تاهیر و نه حومه ی پرا چونکه تاهیر، هه ره بیر نه مابو و حومه ی پراش پیی شتیکی وانه بو باسی بکات ؟ چوار مانگان دوا به حومه ی پرا به خوئی زانی و تاهیریش چاوی پی که وت که نه وه ورده ورده زگی له ژیللا دی وه کو مه سنه له ی کابرای شیوه که نه وه نده سویر بو خانیش پیی زانی ؟!

پوژیککی تاهیر نه گه ره دیسان چاوی به خوشکی که وت وردتری لی پوانی؛ دیتی به لی! نه ری

به خودای نه وه خه ونه چیه، خوئه وخوشکه ی من له زورپیاوان پیاوتربو جار جارش ده یگوت نا هه روه کوپیشینیان گوتوانه، ژن ناقلی ده کوشی دایه. نه گه ره ستالیی ده پژی خولاسه خوئی پی پانه گیرا گوتی هه تاعاله م نه یزانیوه باعیلاجیکی بکه م. خوشکی بانگ کرده ژوری: نه ری حومه پیرا! خوئه من نه توم پی له زورپیاوان پیاوتربو، نه وه زعه ی نه من ده بیبنم چیه؟! حومه پیرا له قسه ی کاکی حالی ده بی نه گه رده لی چی وه جواب دیت: کاکه! نه وه ی نه تو ده یلئی هه رویه، حازرم به قورحانی یا به هه رچی باوه پیت پی هه یه سویندی بخوم هه رچی نیرینه ده سستی وه ده سستی من نه که وتوه، ته نیا نه وه نده یه پوژیکی پاتولی تووم ده شوشه باغه لی گه رام شتیکی زور جوانی تی دابو به نه ندازه ی ده نکه مورویکی، نه منیش دهرم هی ناویه هه ردولیوانم گرت وشیم ده کردله نا کاو چوده گه رومه وه بی نیختیار قوت درا، له وه ی زیاتر هیچی دیکه م پی شک نایه ت نه وه شم پی شتیکی وانه بو هه تاباسی بکه م، جائه توش نیختیاره ت هه یه، ده مکوژی، زگم ده دپری، یا هه رچی ده یکه ی راوه ستاوم،

تا هیرکه نه وه ی گوی له خوشکی بو، نه ویش وه بیری ها ته وه که نه و پوژهی که لله سه ره که ی شکاند. نه وده نکه یاقوته ی لی ها ته ده رو قسه ی حومه پیرایه ی پی راست بوله سه ری راوه ستا هه تا باری حه ملی دانا و کوپیکی بو، نه و کوپیه که پوژهی دوپوژه بو. هه تا بوبه چوار سالانه ناردیانه حو جره ی فیه قییا ن بوخویندن، نه وده نده زیره که بو نه وه ی پییا ن گوتبا ته نیا جاریکی، تازه له بیری نه ده چووه و زور شتیشی له خووه ده زانی وای لی ها ت به پینچ شه ش سالان هه مو مه لایان نه یانده توانی ده رسی پی بلین، مه لای شاره گچکه لانه که ی خوین پای گرتبو ده رسی پی ده گوت، نیویان له نه و کوپیه ی نابو کامران له نیو عاله می بلاویبو نه گه ر نه و کوپیه له ده نکه یاقوتیکی په یدابوه. پییا ن ده گوت کامران یاقوتی،

نه زاندره بو پییا ن گوتبو؛ بوین گنر ابووه، بابی تا هیری که ده بیته باپیری کامرانی به فتوای قازی نه وشاره ی کوژراوه بوچی وبه چه به هانه یه که ی مه علوم نه بو. پوژیکی له حو جره ی له لای مه لای ده گه ل موسته عیدوفه قییا ن ده رسیان ده خویند پیوای پاشای ها ت و کاغه ریکی

وهمه لای دا، مه لا کاغه زه که ی خوینده وه و ژوری پی ټیک چو، چونکه پاشای نه وشاره ی له سهر پریعت و بېده سه لاتان زوربه زا کون بوته و او ی خه لکی شاری وده ووروبه ری لپی توقی بون، کامران له نا پړه ته ی مه لای حالی بولوی پرسی: ماموستا نه وه چیه بووا ټیکچوی؟!

مه لاش کاغه زه که ی کرده وه وئاوا به دهنګی کی به رز نه به نه وجوره ی بو ی خوینده وه ؟ : به نیوی خوی مه زن، جه نابی مه لا یاسین! هه مومه لاکانم کوکړدونه ته وه، جه نابیشته به گه بیشتنی نه وکاغه زه ی ته شریف دینی بودیوانی نه گه رتوانیو نه و مه سه له م بو حهل که ن (نه مه له حوزی حه ساریداماسیمان زورن، خانم چوته سه رحه وزی و به ماسیه کانی گوتوه ماسینه! نه گهر نیوه نږن نه زرتان له من حه پام بیته و نه گهر مین نه زرتان له من حه لال بیت، ماسیه کان به خانمی پیکه نیون) نه وه چاکه دهناهه رچی لپی پېرسم و نه یزانیته سه ری ده بېرم؛ موسته عیدوفه قییه کانیش نه گه رگوئیان له کاغه ز خوینده وه ی مه لای بو نه وانیش ترسان وچون خویان شارده وه هه رچند که س کاری به وان نه بو، به لام کامران له مه لای چو پېښی: جه نابی ماموستا ی نه وکاغه زه ی وه من ده و نه وکاره به من جی به جی ده بی نه تو ش بچو ده جییه وه وبل ی نه من نه خوشم جائه من ده چم له جیاتی تو جوا بیان ده ده مه وه؟ مه لاش له خودای ده ویست له نه و به لایه ی خلاسی بیت، کاغه زی وه فقی کامرانی دا و بوخوی چو وه مالی و خوی نه خوش کردو ده جی کیه وت،

پیاوی پاشای هاته وه، گوتی جه نابی مه لای فهرمو بودیوانی پاشای،

مه لاپتی گوت نه من نه خوشم، نه وه مه لا کامران له حوجره یه دیت بو حهل کردنی مه سه له ی پاشای: پیاوی پاشای هاته حوجره ی: کوا مه لا کامران کییه؟ کامران هاته پېش پیاوی پاشای؟: مه لا کامران نه منم. پیاوی پاشای ده لی پاشاده ستوری داوه و هره بابو دین بودیوانی. مه لا کامران: بروعه رزی پاشای بکه نه من نه و مه سه له ی بو حهل ده که م به لام ناوا به سوک و هاسانی نایم بودیوا نی بو حهل کردنی نه و مه سه له ی واگه وره .

پیاوی پاشای: چ بکات؟ چون دپییه دیوانی؟! مه لا کامران ده لی ده بی پاشا کاغه رتکم بو بنوسی له باره ی حهل کردنی نه و مه سه له ی هه رکاریکی بیکه م که س حه قی نه بیت رتګام

پي‌بگريت ويا له‌قسه‌م بچيته‌ده‌ري پياوي پاشاي چو‌ده‌ديواني نه‌وه‌ي به‌پاشاي پاگه‌يان‌دو پاشا به‌بي بير‌کردنه‌وه‌له‌ترسي خانمي کاغه‌زيكي به‌نيوي مه‌لا کامراني نوسي، هه‌رکار يكي مه‌لا کامران بيکات هه‌تائه‌وه‌مه‌سه‌له‌ي له‌مه‌لا يانم پرسيوه‌ه‌له‌ ده‌کا که‌س حه‌قي نيه ده‌ستي وه‌به‌رده‌سي بيئي هه‌رکار يكي مه‌لا کامران بيکا، نه‌من کردومه‌و، بوي نارد،

به‌لئ مه‌لا کامران کاغه‌زي خو‌تنده‌وه‌وده‌باغه‌لئ ناو. دوکه‌سي ناردن: بپو‌ن قازي شاريم بو‌زين ولغاوکه‌ن و بو‌م بي‌نن، خوکه‌مي پاشاي پي‌بو، که‌س نه‌يده‌تواني بي‌قسه‌يي بکات، چون قازيان بو‌زين ولغاوکردو هيتايان، سواري قازي بو، به‌له‌قه‌له‌ق چوله‌ده‌رکي پاشاي دابه‌زي، جاري لي‌ره‌تول‌ه‌ي باپيري له‌قازي شاري کرده‌وه‌چا بو‌قازي بره‌کي به‌به‌ره‌وه‌بوو کامرانيش چوکه‌له‌ده‌نا هه‌رله‌وي قازي ده‌پسسسا، چو‌و ژوري، ته‌واوي نه‌وه‌مو مه‌لا و ه‌زيرونايب وکار به‌ده‌ستانه، له‌وي ده‌سته‌ونه‌زه‌ري پاشاي راوه‌ستابون، هه‌موي سام گرتبوني. له‌ژوري که‌دانيشت، ناو قاوه‌يان هه‌رچي بو‌يان هيتا خوارديه‌وه‌وپوي ده‌پاشاي کردو گوته‌ي جه‌نابي پاشاي! مه‌لئ نازاني، به‌لام پيم‌خوشه‌له‌ماناي پيکه‌نيني ماسي گه‌پي. پاشا: نه‌خير! ليئي ناگه‌ريم ده‌بي بيزانم.

مه‌لا کامران پوي ده‌پاشاي کرد: ناخر پاشا پيم‌خوشه‌باسي شتيكي ديکه‌بکي وپرسيا ري جوان ويا شترم لي‌بکه‌ن له‌ماناي پيکه‌نيني ماسي گه‌پي.

پاشا: نه‌خير نه‌من ماناي پيکه‌نيني ماسيه‌م دوي. مه‌لا کامران له‌پاشاي حالي ده‌بي چه‌ند خو‌پريه‌وده‌به‌رده‌ستي خانمي داچون کوليويوي ده‌سه‌لاته؟

ده‌لئ پاشا! باب ويا پيريشيت به‌نه‌وکه‌ريه‌تیه‌ي چونه‌ليئي گه‌پي؟

پاشا: نه‌خير! ليئي ناگه‌ريم، ده‌بي باسي باب ويا پيرانشم بزانم، بو‌م بگي‌پره‌وه،

مه‌لا کامران: هه‌ر ليئي ناگه‌پي؟

پاشا: نه‌خير ليئي ناگه‌ريم، به‌لام ده‌پيش دا ده‌بي باسي باپيرم بو‌بگي‌پره‌وه؟

مه‌لا کامران: پاشا! باپيرت زنده‌له‌په‌له‌وه‌ران توتيه‌کي هه‌بو چونکه‌نه‌وتوتيه نه‌وه‌نده‌زيره‌ک وزانايانه‌ه‌مايه‌ت کرابو. توتيش له‌ماله‌باپيرت زور رازي بو، نه‌وتوتيه‌سالي

جاریکی ده‌چۆه‌هیندوستانی ده‌وه‌ختی دیاری کرا ودا وبی دوا که‌وتن ده‌هاته‌وه؛ جاریکی توتی حازبو بجیته‌وه هیندوستانی پاشایی‌گوت توتی گیان نه‌وجارنه‌گه‌ر چویه‌وه هیندوستانی دیاریه‌کم بو‌بینه‌وه‌ک دیاری که‌س نه‌بیت؟

توتیش گوتی به‌چاوان توتی چۆه‌هیندوستانی وه‌هاته‌وه، پاشایی‌پرسی: ئه‌دی توتی خوشه‌ ویستم کوادیاریه‌که‌ی من؟ توتی وه‌بیری هاته‌وه‌گوتی ئه‌وه‌تاله‌بن باله‌ به‌ستراوه‌تۆی جوره‌سیۆیکم بو‌هیناوی، قولکه‌ی بو‌ه‌لقه‌نه‌وبی چینه‌و‌پوژئی جاریکی ئاوبده‌، شین‌ده‌بیته‌ و یه‌ک ساله‌به‌ری دینی؟ ئه‌تۆسیۆی به‌ری ئه‌وداره‌ی بخۆی، دییه‌وه‌سه‌رحه‌دی چوارده‌سالیته‌، ؛ به‌ئێ: پاشابه‌ده‌ستوری توتیه‌، تۆه‌که‌ی چاند، داره‌ستا، گۆلی کردو چواردانه‌

سیۆی پتۆه‌بو، سیۆه‌کان گه‌وره‌بون، یه‌کیان سیۆیکی سوروگه‌ش وجوان بو، پاشا تکابه‌له‌مانای پیکه‌نینی ماسی گه‌ری.

پاشا: نه‌خیره‌رده‌م هه‌وی. به‌ئێ وه‌زیره‌گه‌رئه‌وه‌ی زانی چونکه‌ پاشا وه‌جاغ‌کوژیو به‌ته‌مای جیی پاشای بوگوتی بابمری، ئه‌من سه‌ره‌ک وه‌زیرم و ده‌چم له‌ جیی پاشای داده‌نیشم؛ چو ده‌رمانی بو‌ده‌نیۆ سیۆه‌سوره‌که‌ی کرد، پاشاش به‌یانی زوچوسیۆه‌ سوره‌که‌ی لی‌کرده‌وه‌و هی‌نایه‌ دیوانی بیخوات: ته‌وا وی کاربه‌ده‌ستانی پاشای مانع‌بون و گوتیان ده‌عبایه‌که‌، قسه‌ی ئیعتیباری بو‌نیه‌ بایده‌نه‌مالاتیکی پیر ئه‌گه‌رجحیل‌بو‌وه‌، جا ئه‌وجار نه‌تۆ سیۆه‌ که‌ی دیکه‌بخۆباسیۆی سورنه‌بی زه‌رد بی ؟ به‌لام سه‌ره‌ک وه‌زیر بی قسه‌وبی ده‌نگ بو، به‌ئێ چون که‌ریکی پیری پشت برینداریان دیته‌وه‌و سیۆه‌که‌یان دایه‌ خواردی ده‌ست به‌جی که‌ره‌که‌ توپی، ده‌گه‌ل ئه‌و خه‌به‌ره‌یان دا به‌ پاشای ئه‌ویش به‌ بی ئه‌وه‌ی لی‌بوکۆلیته‌وه‌ویان له‌توتیه‌پرسی توتی گرت و سه‌ری هه‌لپساندو‌فری‌دا ئیدی سیۆه‌کانی دیکه‌ی له‌بیرچونه‌وه‌؛ ژن ومی‌ردیکی پیرباغه‌وانی پاشای بون، ئه‌و خه‌به‌ره‌یان زانی بوکه‌ ئه‌وسیۆه‌ژه‌هری تیدا‌بو‌ه‌که‌ری توپاندوه‌: پوژیکی ئه‌و ژن ومی‌رده‌به‌شه‌پدین. ژنه‌: ده‌چم ئه‌وسیۆه‌ی ده‌خۆم بابمرم وله‌کۆله‌ تو‌بیمه‌وه‌. غارده‌دا سیۆه‌که‌ی ده‌خوات و دیته‌وه‌ سه‌رحه‌دی چوارده‌سالی و، بانگی می‌رده‌که‌ی ده‌کات: ئه‌توش وه‌ره‌ئه‌و سیۆه‌ی

بخو، نه من خواردم جحیل بومه وه کابر اش هات سیوه که ی دیکه ی خوارد، نه وه یش جحیل بووه، سیوه که ی دیکه شیان له ترسی پاشای له به بن برد پاشا که نه وه ی زانیه وه له داخ وحه سره تی زیاتر هیچی بوته کراوله حه یفان دیقی کرد ،
پاشا ته کایه له مانای پیکه نینی ماسی گه ری زهره ره .

نه خیر هه رده م هه وی ، نه وه به سه رهاتی باپیرم بو، به سه رهاتی بابیشم جاری بو بگریه وه . به لی بابت پاشابو پاشایه کی زوره قودرته و به زا کون بو، پاشا پوژیکی وازی راوی هه ستا، ته داره کی راویان بوگرت وله گه ل چه ندوه زیروکار به دهستان پویشتن بو راوی، باز تکیشی هه بوبه دایمه هه رله سه ریاشای ده گه را، دوی نه وشاخ و نه وکیوگه رانی گه ینه به رده لانیکی ئیشکاروو پاشا تینوی بوژوگره ران ناویان وه ده ست نه که وت دوايه ته ماشایان کرد له نه شکه وتیکی، ناویک تک تک دیته خواری، قاپیکیان له بن دانا . پاشا ماوه ییکی دیتیان قاپه که نیوه بوه، چون بی هیئن پاشا بیخواته وه، نه و بازه ی که هه میشه ده گه ل پاشای بو، بالیکی لیدا و ناوه که ی پشت، پاشا که نه وه ی زانیوه گوتی نه من نه وه له تینوان ده خینکیم نه ویش ناوم لی برژی وه لاهی ده یخوی بی لیکو لینه وه نه ویش بازه که ی گرت و سه ری هه لپساند، جابه بریاری یه کی که له گه وره پیاوانی شای چونکه نه وزانی نه و بازه به خو پراپی نه و ناوه ی نه رشتوه دوايه چون هه تا برانن نه و ناوه له کو ی را دیت، ته ماشایان کرد نه وه هه ژدیهایه ک تو پیوه و، نه و ناوه ژهرو زوخاری نه وه ژدی هایه یه دیته خواری، وه ختی که نه و مه سنه له یان بو بابت گپرا وه نه گه رنه و بازه گیانی تو ی نه جات داوه له حه سره ت خواردنی زیاتر و په روشی بازه که ی هیچی دیکه ی له ده ست نه هات وه ره نه وحه سره ته ی وه چه ند حه سره تی دیکه وه مرد، نه وه ش به سه رهاتی بابت بو .

ديسان پوی ده پاشای کرد و گوتی خواهیشم نه وه یه ؟ له مانای پیکه نینی ماسی گه ری .
نه وه ی پویشته وه . پویشته ولینی گه ری زهره ره ؟

پاشا : نه خیر لینی ناگه ریم، هه رده مه هه وی . مه لاکامران ده لی هه رده ته هه وی ؟ !
به لی هه رده مه هه وی ؟ مه لاکامران نه و جار : پاشا وه پیشم که وه بو نه نده رونی .

پاشاوه پیش که وت مه لاکامپان له دوی پاشای وه زیرونایب وچه ندمه لایه ک به نوینه رایه تی له لایه ن مه لاکانی ده دیکانه که وتنه دویان. چونه حه پره مخانه ی؟

مه لا کامپان به خانمی گوت خانم! تکایه له مانای پیکه نینی ماسی گه پی.

خانم: نه خیر، لئی ناگه پریم ده بی بزائم نه وده عبا بی زمانه بۆبه من پی ده که نی خۆنه من

شتیکی وام نه کوتبو.

نه وچارمه لاکامپان لیان تورپه بو. له یه ک دو وه زیروئه وچه ند مه لایانه به دهر هه موی

به پاشایه وه، وه دیوی دهری نان چونکه حالئ بو ده نه و حاله ته یدا پاشا له ترسی خانمی

له بریاره که ی خوی په شیمان ده بیته وه و ناردنی دیویکی دیکه، خانم چل قهره واشی هه بون

له نیوئه وچل قهره واشی ده، قوله یه کی زه لام و مل نه ستوری به خوی فیڕ کردبو

به بهرگی ژنان، په گه ل قهره و اشانی دابو. نه وچارمه لاکامپان هیتای ته وای قهره و اشه کانی

له دیویکی کو کردنه وه و یه که یه که، پوتی کردنه وه. ته ماشای کردن ده گه ل مه لا کامران

دهستی به نه وکاره ی کرد خانم له رزی وزانی سیرزی ناشکرابو به لام چی بۆنه کرا وپاشاش

له وی نه مابونه مری پی بکا، نه گه رگه بیشته قوله ی. هه رچه ندی خانم هاواری کرد

له وهی گه پین نه وه جیگای مومنهانی خۆمه وله کویم راهیناوه هه رهاواری پاشای ده کرد

وپاشاش له وی نه مابونه مری پی بکات بریاره که ی هه لئوه شینیتته وه، یابلئ مانای پیکه نینی

ماسیه م ناوی مه لا کامپان هه رجوابی نه داوه چونکه هیچ که سسی دی نه یده توانی له قسه ی

بچیته دهری. قوله شی له پیش چاوی نه وچه ند وه زیرونایب و مه لایانه پوت کرده وه

نه وچارده ستوری دا؟ پاشاوه مووه زیرونایب و مه لایه کان بینه وه ژورئ نه وانیش نه گه رها تنه

ژورئ وه مودیتیان که نه وه قهره واش نیه و نه وه پیاوه به نه و جوړه ی بهرگری له کوشتنی

مه لایان کردو سپری خانمی شی بو پاشاوه موعهاله می ناشکر کرد به لام پاشا بو خوشی

چونکه هه ره یچ ده سه لائی خا نمئی نه بو، نه ویش هه ریه داخ وحه سپه تانه وه مرد.

خانم قوله ی به خوی فیڕ کردبو پی نه زهر نه بو به ماسیانی ده گوت نه گه ر نین

نه زهروله من حه رام بی نه گه رمین نه زهروله من حه لال بی.

باسنيك له مه لا په سولې نه ديب

جاريكي مه لا په سولې نه ديب ده چيته سيلوي ماله كاك حوسيني حه مه دناغاي داده نيشيت كاك حوسين زوري به خير ديني وزوريش به هانتې خوشحال ده بي چايه كي ده خواته وه كوڅاي مه زرايه وه ژور وه تاغي ده كه ويت، نكي قوله ي تيك سرماوه ي مه چه ك نه ستور؛ دياربو. بوخوي موزه رډبو. سميلي سپي بيون رهنكي كړدبونه وه له بڼه وه پاسبان لي وه دهر كه وتبونه وه، سميله كانيشي زه لام بون. مه لا په سول نه گه رچاوي به نه وكا برايي ده كه ويت، قه له م وكا غه زي دهر د ښت نه وودو شيعره ي خوراي ده نوسيت وكا غه زه كه ي ده باغه لي ده نيته وه. كاك حوسين ناگاي له نوسيني مه لا په سولې ده بيت كوڅا وه زعي مه زرايه ي به كا حوسيني ناواړا ده گه ييني : ماله سوفي مسته فاي توتني ده چه قينن مام قادريش خاكاوي ده كرد، دوده ستاويش ناو بوته وپه ري ده روا، كوڅا له قسه كاني خلاص بو، هه روه دهر كه وت كاك حوسين ده لي مه لا په سول نه وه چه بونوسيت : مه لا په سول ده لي هېچ كاك حوسين ده لي به سهر ي من چه بو؟!

مه لا په سول نه وجارنا چارده بيت پي ده لي ولي نشي ريته وه، كاك حوسين ده لي ويمده. بابيخوښمه وه. مه لا په سول ده لي بابيخه رانه كه بابو خوم بوت بخوښمه وه : نه وه ش شيعره كاني مه لا په سولې :

په غبه ت له سهر نه وجوره سميلانه نه ماوه

وه ك گوربه يي سوره كه به دهم كه لبي سياوه

نه مزاني سهر ي سوره بني سورخونه مه نحوس

وه مزاني وه كي خويه سه كي تي نه پړاوه

كاك حوسين زوري پي پي كه ني، پي خوش بووزانايي ماموستاي په سند، ده كاوداوي

لي كړدوه چه ندپوزاني به زياديش له لاي بمينيته وه ونه ویش دلي نه شكاندوه ...

کەچەلی کەوان

دەگێرنەوێ کۆرە کەچەلەیک هەبوەبێکەس تەنیا دایکیکی هەبوو گەل خاڵکی و خاڵەکەشی چی مەعلوم نەبوە چۆن بوو تە خاڵ، کەچەل، لە بەریکەسی و... دەچوو بەر گۆتڵکان: هەموو پوژی دوکەوی دەگرتن دەهاتەوێ بەر ئەو کە و گرتنە ی نۆیان لئ نابو کەچەلی کەوان. دارووغەش کەوێکانی لێ دەستاندن بەینیکی زۆر ئاوا ماوێ لە دواوە، و لە داخی دارووغە ناچار دەستی لە گۆتڵکەوانی هەلگرت لێرەوێ دەخولاوێ ئیوارەکی هەربەسەیر بەرگی کچیکی جیرانی دەبەرکرد، کەچەل دەدم و چاودا زۆر جوان چاک و شیرین بو، دارووغەش وادەدەکە ی ژنی نەهیناوە، و ئەو ئیوارە ی بەو ئی دا هات، کەچەل لە کن دایکی دانیشتبو، چاوی پێ کەوت، عاشقی بو، هەربوێ ئەو پوژی چاک و خوشی دەگەل پیریژنی کرد، دەنا قەت... ی بەکلاوی نەپێوابو. دواوە گوتی داپیرە! ئەوێ کچی کێنە؟ کەچەل گوتی، بلی کچی خۆمە پێش کێشە و هیچ قسە و پاسی دیکەت نەبێ و مەقەت لئ نەبێ؛ پیریژن گوتی ئەوێ کچی خۆمە، هەرلەمالە خاڵی دەبو تازە هیناوە تەوێ. پێش کێشە دارووغە. ئیدی لەوێ نەوێ زیاتر بکۆرێ پیریژن هیچی دیکە ی لە زاری نەهاتە دەری دارووغەش. گوتی ئەوێ قەبۆلم کرد جیرانەکانیش لێیان گۆرا وایان زانی ئەوێ کچە و کەس حالی نەبو وایان کردە پێس و گوریس کەچەل کەبۆبە کچی پیریژنی دارووغە بەبێ لئ کۆ لێنەوێ ناردی کەچەلی مارە کردو گوتی هەتا کەس نەیزانیوێ و کارە کەم لئ پوچەل نەبۆتەوێ و هەربە پەلە پەل بەرگ وشت و مەکی بۆکری، کچە سوری گویستەوێ.

با بزانی کەچەل دارووغە ی چۆن دەبەت لێنی.

شەوێ پاش بلایوونی عالەمی بۆک لە پەردوی هاتە دەری و بەناز خوێ نشان دا، دواوە بە دارووغە ی گوت، دارووغە ئەمن خیزانی تۆم، پوژیک دەبیت ئەتوێ مەالی نابی و پاشا بۆشتیکی دەنیریت یا کارێکی دەبیت، ناگری هەتا ئەتوێ گەپێتەوێ هەرمەعتەل بن دەبی هەموو شتێک نیشان دەی. دارووغە زۆری پێ خوش بو، بەلام گوتی ئەوێ ناگری، پاش دو سێ پوژی دیکە، بۆک گوتی نەخێر! هەرنیستا دەبی هەموو شتێک پێ بلی. بەلی!

داروڤه ناچار بو؛ لای دیکه شی زوری ئیشتیا چۆبۆ بوکئی وه پیشی که وت به تال تالوکه
 نه وه عه مباری گه نمیه نه وه عه مباری ناردیه، نه وه عه مباری خوارده مهنی وجووبه رگ
 وسیلاح... به نه وجوره ی هه موی نیشان دان، دیوئک مابو، که چهل دهیزانی نه و دیوه چه رخی
 تیدایه. به داروڤه ی گوت نه و دیوه چیه چی تیدایه؟! داروڤه گوتی نه وه هیچی تیدانیه،
 بوک: نا! هیچ نابی، ده بی بزائم. داروڤه: نه وه چه رخی تیدایه. بوک: نه یه پوچه رخ چیه؟!
 داروڤه: نه وه به کاری توتانیه، نه گه رپاشا رقی له که سیکی هه سستا، ده یئیریت بو لای من،
 نه منیش نه وی له چه رخ ده دم. بوک: داده رکه ی بکه وه بزائم چۆنه، داروڤه ده رکی
 کرده وه. بوک چاوی پی که وت پوی ده داروڤه ی کرد: نه وه چۆنی له چه رخ ده دن؟!!

بوک شاقه لیککی خوئی وه به ردا، داروڤه برپکی بادا هه تاکه میک توندبو، بوک گوتی
 نه یه روکوپه له سه ره خوۆ، وه لالا نه وه شتی چاکه به خوای ده بی کاری نه وه م زۆربه جوانی
 فیرکه ی نه گه رنه توش له مائی نه بی نه من کاری پی بکه م داده ی جارئ بریکم ویده بزائم
 نه منیش ده زانم نه تۆوه به چه رخی بده م؛ که چهل زۆزیره ک بوو. بۆیه شی نه و کاره کردو خۆی
 کرده کهچ به هه رجوریککی بی داروڤه ی ببه تلینی داروڤه ی به دب ختیش وای له خو کردبو
 هه رچی که چهل گوتبای ده یگوت به چاوان، داروڤه شاقه لی خوئی وه به ردا. که چهل بایداهه تا
 بریک توندبو، داروڤه هاواری لی بلیندبو: کچی سه بر! کچی له سه ره خو کچی... هه رداروڤه
 هاواری کرد و که چهل هه لی بۆه لکه وت و بایدا هه تا هه موگیانی تیکشکاندو کردیه که لاک.
 نه و جار. که چهل پی گوت فیرده بی که وان ده خوئی و هه قیان ناده ی. که چهل زو خوئی گوپی
 و به که لیتیککی دا وه ده رکه وت چوله لایه کی دیکه وه ده رکه وت و دایکیشی راگویتست وشارد پۆه
 بوخۆشی هینای بریک ده رمانه سوره و ده رمانی دیکه ی ده تۆربه یه کی کردن، عه باومه بای
 ده به رک کردن و که وته نیوشاری، سی چوارمندالی ده تۆقه و به دفه پری بانگ کردن هه ریه که ی
 دوشایی دانی و پی گوتن وه دوام که ون و بلین مام هه کیم بوکوی ده چی؟! مام هه کیم
 چه ده که ی؟!!

نه منیش لیو تۆره ده بم، به ردا نیشو پی داده دم له دوام نه گه پینه وه ها،.

به لئی جاری! که چهل به بهرگی که کیمان که وته نیوشاری مندالی وه دوکه
 وتن مام که کیم چه ده که ی مام که کیم نه دی نه وه ده چیه کوئی که چهل لئیان
 تورده ده بو به ردی پئی داده دان، وله لای دیکه وه خه بهریان به پاشای دا، مه علوم
 نیه شه وی بوک یاکئی وچون بووه، داروغه ی وه بهر چه رخی داوه هه موگیانی تیک
 شکانده وه لاتوه. خولاسه بوکیش نه ماوه. پاشا: ده بزائن که کیمیکی په یداکه ن
 با دهرمانی بکات وه یان زانی بوکیش چۆته وه ماله که ی خویان ویا له کوئیته؛
 ونه ویش ببینه وه چونه وه ماله بوکی نه پیژژن مابونه که سیش زانی له کوینه
 نه وده سته ی دیش گه ران که چه لیان به که کیمی دیته وه و بردیانه کن پاشای،
 پاشا پئی گوت نه ترحه کیمی چی؟ که چهل: که کیمی نه خوش برین و
 هه موشتیکی، پاشا: نه مه بریندار یکن هه یه ده توانی چاک کی که یه وه؟ که کیم: به
 ببینم! که کیمیان برده سهر، داروغه ی، که چهل: به ده مان زه مان چاک
 ده که مه وه! پا شا: زور چاکه.

که کیم برده دهرمانیکی له قاچ وقولان هه لسو، دوا یه گوتی سیلنکم بو بینن ده گه ل بریک
 داران، به عزه دهرمانیک هه یه ده بی سوری که مه وه دناکاری ناکا. سیل و داریان بو هینا،
 هه روا ورده ورده خه ریک بوخوی خافلاند هه تا شه وی، نه وچار نه وانه ی واله ده ورده ی بون
 پئی گوتن برام! دوکتور بریک بی نینسافن، ده ورده م چول که ن. ده ورده یان چول کرد، پاشان
 قه لاشکری وه بن سیل دان و داروغه ی له سهر سیل داناو پئی گوت فیرده بی که وان
 ده خوی و حقیان ناده ی؛ دوا یه به که لینیکی دا وه ده رکوت و خوی شارده وه چوله لایه کی
 دیکه ی شاری و خه ریکی کاریکی دیکه بووه که سیش نه ی ناسیوه،

لای نیوه شه وی هه ربون چه ک ده هات، چونه پشت ده رکه ی هه رچه ندی هه رایان کرد: مام
 که کیم! دوکتور! که س جوابی نه داوه شانهمری کرد. ده رکه ی بشکینن بزائن چیه؟
 نه گه رده رکه یان شکاند دیتیان داروغه سوتا وه وله سهر سیل به قه دنه وکه وانه ی که له
 که چالی ده ستاندن وده یخواردن به قه دیه کیک له وان مابووه، هه رچه ند ده ورده ی گه ران

هیچ جیبته کی داروغه یان بوئه لئه گیرا.

به لئی! که چهل بهئه وجوره ی توله ی که وانی له داروغه ی کرده وه.

دهداوختنی کچی پاشای:

پاشا خوی به زورده زانی وده شیزا نی شه وه بوی ده بیته دهرده سه ریکی زورگه وره؟
 هه ربویه کچیکی زورجوانی هه بوله دهرده وه ی شاری خیره تی بوئه لئا، وکیشکچی
 له دهرده وه ی دانان شه وکچه چهندي جوان بوئه وه ندش زانا ووزیرک بو پاشا له گه ل کچه که ی
 را ویزی کردو بوئه وه ی شه وکابراسه ر بزیره ته ماحی تی بکابه لگوبه داوی وه بی وچی دی
 گه وره نه بی کچه ش به قسه ی بابی کردو هاته ده خیره ته که ی وهات وچوی دهریی دهر کرد
 وده گه را؟ که چهلش شه وکاره ی به ده سه ته وهات فکری دیکه ی چوده سه ری چای به کچی
 پاشای وکیشکچی وخیوه تی که وت، زانی ته له یان بو دانا وه ته وه، شه ویش ده سستی کردبه
 دارپشتنی گه لاله ی کاره که ی ویری کرده وه چه بکا، به کولانان داهاته خوارو هاواری کرد: کی
 قهرزی له سه ربایم بوه هه تا بیده مه وه. کورپه جوله که یه ک دهنیوئا وده سته داهه رای کردو گوتی
 به چه زره تی موسا (ع) شه منم. که چهل: کوا ده سستی بیته هه تا بیده مه وه، کورپه جو، نه چوده ری
 وگوتی موفته یه بانه م ناسیته وه بیخوم ده سستی به قه لشته دیواری دادریژ کرد که چهل گوتی
 وهره پیش، دوايه ده سستی گرت وکیشای هه تابن هه نگلی وده دهرکه وت، له بن پیلی را
 به گوینانی، خشت ده سستی کورپه جویه ی بری وه لات بردی چوپیلی خوی له بنه وه قایم کردو
 پیلی کورپه جوی له سه ره وه. وده درنا وشه وی هییدی هییدی پاریزی بوکچی پاشای برد پاش
 قسه کردنی پیک هاتن. کچی پاشای گوتی هه لیدی؟! که چهل: نا هه لئایم، شه گه رله هه لاتنیم
 ده ترستی، شه وه تاده ستم به سه ته. ده سستی کورپه جوی ویداو به سستی و به شه وجوره ی خوی
 گه یانده کچی پاشای. چونکه کچی پاشاش سویندی بوخواردبوه تاکاری ده گه ل جی به جی
 نه کات: هاواری نه کا، ناخرنه گه رکچی شای سویندی بوخواردبائه ویش ده سستی بو به سستی
 وی نه ده دا، هه رکاریان خلاس بوهاواری لی بلیندبو: که چهل ته کانیکي دا خوی، چونکه
 پیلی کورپه جوی هه ربه حاسستم قایم کردبوو، هه ربه شه وته کانه چوکه ی، به نه که ی

پساو. و به جی ماو که چهل بوخوی هه لات، کیشکچی هاتن و دیتیان پیلکی ته وابه جی ماوه به یانی نه و خه بهر هشیان دابه پاشای، ده ستوری دا، خیهوت و باره گای بیئنه وه و بزنانن کی بی دهسته، بیگرن؛ پاش گه پانیکی زور کوره جویان دیته وه دهینالاند له تاوی دهستی؛ کوره جویان گرت، به برینداری پاش زور لیرو له وی دانسی مه علوم بوکاری وی نیه، کوره جویان به ره لالا کرد.

به لی نه ویش واهات؛ کچی پاشای ئاوس بو، پاش وه ختی خوی کوریکی بو. کوره زه لام بو پیی هه لگرت بو؟ به لام له نه و بهینهیدا بزنانن که چهل چی کردوه.

که چهل و به سه رهاتی خالی

پاش نه وکارانه که چهل چو ماله خالی (ماله خالیشی هه رله نه و شارهی بو) غه رزی کوئی له خالی بویا چون وچی به خالی گوت خاله و ره بچین هه رچی هیلکه نه له قه لی دزی؟ (خالی که چه لیش کاری هه رزی بو) گوتی زورچاکه بابچین! که چهل ده گهل خالی چون بو دزی هه تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی، که چه لیش پاتولی له خالی دزی.

خالی گوتی بمناسه که چهل بزانه چونم هیلکه له قه لی دزی ها! که چهل گوتی وایه به لام هه تا نه تو هیلکه له قه لی دزی نه منیش پاتولم له تو دزی خاله گیان. خالی نه گه رئاوا ته ماشای خوی کردو: کوره خو پاتولم ده به ردانه ماوه. که چهل: خاله جانه و جار وه ره بابچینه دزی.

خالی که نه و دزیه گه وره ی به که چه لی وه دیت په گه لی که وت، پویشتن بو دزی نه وی شه وی، چون له خه زینه ی پاشای دوتیله که یان دزی، به یانی خه به ریان به پاشای دا: پاشا به رگی نویت لی مه باره ک بی نه و شو دوتیله که یان زێره له خه زینه ی دزیوه.

پاشا به یانی ده گهل چه ندکه سی دی چوته ماشای کردو گوتی نه و کونه ی مه گرنه وه ته ماعیان په به رده که ویت و دینه وه؛ بیئن خه ندکه کی لیدهن، ئیواری خه ندکه که ی پرکه نه له قیر، نه مری پاشایان به جی گه یاند. که چهل، لای ئیواری له نیتو شاری ده سوورپاوه و چاویکی به کونه که ی داگیر ادیتی کونه که نه گیراوه ته وه، به لام زانی حیله یه ک ده نه وکاره ی دا هه یه هه به خورای نیه؛ هاته وه مالی گوتی خاله کونه که ی خه زینه ی پاشای هه روا ئاواله یه

پیتم وابی هه رنه یان زانیوه . شهوی دیسان به خالی گوت بانه وشوش بچین نه ردیکی بینین . خالی قبولی کرد وه پئی که وتن ، که چهل هه تا نیزیکی خه نده کی وه پیش خالی که وت ، له نیزیکی خه نده کی له فیله که ی حالی بو . وه ک شویکی له دی دهی گه پاوه . خالی گوتی نه وه چ بوکه چهل ! بو گه رایه وه ؟ ! که چهل هیچ نه بو ، راستی نه من زورنه زانم چون ده بی پیاو وه پیش خالی که ویت ، خاله گیان فه رمو ! به نه وجوره ی خالی وه پیش خوی دا . دوسی شه قاو رویشتن خالی ده قیری که وت وگه رمای ناخری به هاری و قیر شل هه تا ده جولاهه پترده چو خواری . که چهل پیی له سه رسانی خالی داناو چوتیله کیکی له خه زینه ی هیئاو . ودوا به گه پاوه بولای خالی تیله کیکی دیکه شی هیئاو چه قوی له خالی هه لکیشا ، خالی گوتی نه وه چ ده که ی ؟ ! که چهل ده لی سهرت ده بپم ! خالی فه قیر : کوره نا کرئ ! نابئ . که چهل : خاله ، نا کرئ ، نابئ نیه ؛ سبه یئی نا شکراده بیت وئا بپوم ده چیت ؛ سهری خالی بری وده گهل تیله که ی خالی بر دیه وه مائی وگوتی هائی خالوژن . خالوژنی گوتی نه وه چیه ؟ که چهل : نه وه سهری خالمه . خالوژنی ده سستی کرد به هاوارو به سهری خودادانی ئایا پوقوپم وه سهری و . . . بابانم خه رابوو . . . که چهل گوتی تازه کاره هاتوه بی ده نگه ی لی بکه ، ده ناچارم نیه ده نگت له به ربیتته ده ری وه کو خالم سهری تو ش ده بپم .

به لی ! خالوژنی بی ده نگ بو . به یانی خه به ریان بو پاشای بردکه نه وشو دوتیله که ی دیکه شیئا له خه زینه ی بردوه و حیسانیکی بی سهریشی لی به جئ ماوه . پاشاده ستوری داجاری کونه که ی بگر نه وه وئه وکه لاکه ی له سه ر . پییه کانی ژنان کانیه که ، له ئاوه دانیه یاله شاری بریک دوربو هه لاوه سن ، هه رژیکی دیتوبوی ده گری بیگرن و بیهینن بوئیره ، چل که سیشی کیشکچی له ده وره ی دانان ؛ که چهل چاری پی که وت له داوه که ی حالی بو . چوگه را ، کابرایه کی ده وله مه ند که ریکی پی بوتازه زابو ، پاشوی جاشکه که ی به په پوی به ستبون ؛ چو کن کابرای وگوتی نه وکه رت به چه ندی ؟ کابرا : نایفروشم ؛ که چهل : ناخر لیت ده کپم . کابرا : نایفروشم بابم . که چهل گوتی کوره ناخر لیت ده کپم لی . کابرا گوتی به پینچ قپرانان . که چهل ده لی نه وه ت شه ش قپران . پوله که ی دابه کابرای وکه ری به جاشکه وه

هیناوه مائی جاشکه که ی له ته ویله ی به جی ده هیشت، که ره که ی ده برده ده ری، به دوسی پوژان ته وای کوچه وکولانی شاری به نه وکه ره ی شاره زا کردو. له هه رجیته کی شاری به ره لالت کردبته قله کوت ده هاته وه مائی بۆسه رجاشکه که ی. نه وجاریه خالوژنی گوت: خالوژن پیت خوشه بوخالم بگری. خالوژنی به ترسه وه گوتی نا.

که چه ل چودوگۆزه ی نویی بوکپی وبه خالوژنی گوت بچوکانیه نه وه مهیت خالم به داری وهیه له نه و سه ره ی ناوړان مه ده وه ده گه پانه وهیداله بن داره که ی که لاکی خالمی پیوهیه گۆزان لیکده و بیان شکینه جابه ته وای شینی بوخالم بگری نه گه ر لیان پرسی بو ده گری، نه و که لاکه چی تویه؟ بللی که لاکه چی ده می بابی که لاکه پیم نه من خه سویه کی بی حه یام ههیه بچمه وه له به رنه وگۆزانه شکاون پامناگریته وه. به لی، خالوژنی وه کی که چه ل بوئی دانابو چو سه رئاوی وله گه پانه وهیدا گۆزه ی لیکدان، گۆزه شکان جاوه ره بگری وقوپی وه سه ری خوکه به بیانی گۆزان تیرتیر بۆمیره که ی گریا، کیشک چی لیتی خپونه وه: دایکم بۆ ده گری؟! چ بوه؟! نه و پیاوه چی تویه؟! کاره پوی داوه. ژنه پیاوی چی؟! گو به می بابی نه و پیاوه ی، نه من خه سویه کی بی حه یام ههیه بچمه وه پامناگریته وه، ده لی گۆزه ت شکاندون! کیشکی زگیان پنی سوتا، ته وجینیان بو کرد پولیان بو خر کرده وه و دیانی وبه پریان کرده وه: خالوژنی که چه لی هاته وه بو مائی. که چه ل: خالوژن! تیر گریای؟ نه ری وه لالا تیرتیر گریام. که چه ل بریکی دیشی ته مرین به که ره که ی کردو هات وچویی پی کرد. ئیواری لای پوژپه پی بریکی کونه سپال و که چه ده فیه کی له که ره که ی بار کرد، به خالوژنی گوت نه وشو چاوه پوان به که لاکه خالم ده نیرمه وه، نه وه ی گوت وجاشکه که ی له مائی به سته وه به به رگی ده رویشان به کن کیشکچیان دا، وه پی که وت که نه هوده پۆم له شاری وه ده رده که وم.

دزینه وهی که لاکه خالی:

کیشکچه کان له میژبوله جیگای دیکه له وی بون وه په ز بیون، گوتیان نه ری

ئه‌وشو‌بائه‌وده‌رویش‌ه‌ی له‌کنه‌ خو‌مان پاگرین و‌پرێك سه‌یروسو‌حبه‌تی ده‌گه‌ل بکه‌ین. به‌لێ هه‌موپازی بون و‌ده‌رویشیان بانگ کرد، ئه‌وه‌ش قسه‌کانی (ده‌رویش) و‌ کێشکچیه‌کان. ده‌رویش؛ بابم ئه‌وشوله‌نیۆه‌مه‌به‌. ده‌رویش :ده‌پۆم، کارم هه‌یه‌!

کارت چیه‌؟! کارت هه‌رگه‌رانه‌، چه‌ندی ده‌لێی ده‌ده‌ینی؛ ئه‌وشوله‌نیومان به‌ینه‌وه‌. ده‌رویش: ده‌ی باشه‌، چه‌ندم ده‌ده‌نی؟ قه‌راریان دانا هه‌ر که‌سه‌ی په‌ناتیکێ بده‌نی، ده‌رویش پازی بوو، باره‌که‌ی ئیخست و‌که‌ره‌که‌ی به‌سته‌وه‌هات دانیشته‌، ورده‌ورده‌ ته‌ماشای داره‌که‌ی کرد (وای چاوی کرد که‌ ئه‌ننه‌ هه‌وچه‌ دیوه‌ و‌ناگام له‌هیچ نیه‌) هه‌تاگه‌یه‌شته‌ که‌لاکه‌که‌ی، که‌لاکی دیت و‌گوته‌ی ئه‌وه‌ چیه‌؟ کێشکچیان گوتیان چ کارت به‌وه‌ی داوه‌ ئه‌وه‌ که‌لاکه‌. که‌چه‌ل (ده‌رویش) هه‌ستاشت و‌مه‌کی ده‌ستدانی لیان پرسى. چ ده‌که‌ی؟!

به‌خوای بابم ئه‌وکه‌لاکه‌ که‌ره‌که‌م لێ ده‌دزیته‌: ده‌پۆم. کێشکچى: کوپه‌وانیه‌ که‌لاکی مردوچۆن که‌رێ ده‌دزی، ده‌رویش: ده‌یدزیت؛ ئه‌من ده‌زانم لێره‌نا‌بم! گه‌وره‌ی کێشکچیان هات و‌گوته‌ی ئه‌وه‌ چیه‌؟

ئه‌وانیش بو‌یان گێراوه‌ گوتیان ئه‌وه‌ ده‌رویش ده‌لێ ئه‌وکه‌لاکه‌ که‌ره‌که‌م لێ ده‌دزی گه‌وره‌ی کێشکچیان: که‌لاکی مردوچۆن که‌رێ ده‌دزی که‌چه‌ل: به‌لێ ده‌یدزی: ئێدز باشه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌وکه‌لاکه‌ که‌ری تو‌ی دزی ئه‌من ده‌قرا‌نت ده‌ده‌می ده‌رویش: باشه‌. قاقه‌زم بو‌ بنوسه‌، گه‌وره‌ی کێشکچیان چونکه‌ قه‌تی شتی وانه‌ بیستبو. کاغه‌زی بو‌توسی و‌نیمزای کردو و‌ییدا، ئه‌وئێ شه‌وئێ به‌زمیکى بو‌سازکردن ئه‌وه‌نده‌ پێکه‌نی بون که‌ هه‌مو له‌خو‌ببونه‌وه‌ هه‌تالای پۆژێ نه‌یه‌یشت که‌س بنویت، ئه‌وئێ درێژ ببایه‌لاقه‌یه‌کی پێدا‌ده‌ داوه‌ لێ ده‌ستانده‌ ئاخ‌ری هه‌مو هیلاک ببون هه‌رایان ده‌کردی: باببه‌ ده‌رویش بو‌خاتری خودای! ئاخ‌رکو‌یر بو‌ین له‌سو‌یێ خه‌وئێ لێن گه‌پێ با بنوین. به‌لێ ئاخ‌یری ده‌ستی لێ هه‌لگرتن؛ ده‌گه‌ل سه‌ری وه‌ سه‌نیری کرد پرخه‌ی لێ بلێندبو‌خۆی ده‌خه‌وکرد. له‌به‌ریه‌زم و‌پسێ که‌نینه‌ی له‌بیریان چو‌بو‌گێشکچیان دانین، که‌چه‌ل وای خو‌بئێ نمودوپیس کردبو‌هه‌یج بیریکیان لێ نه‌کرده‌وه‌، هه‌موخه‌ویان لێ که‌وت، که‌چه‌ل هه‌ستاکه‌لاکی له‌داری کرده‌وه‌ له‌که‌ری قایم‌کردو

وشه پیکي له که ری داوگوتی برپوه بو مائی؛ په ژباوی گرتنه وه، دم و لوتی خوئی وه موانی
 په ش کرد، ده رویش دوايه لیلی توست. تاوه لاتی به پیکه نین و فرق وه وړی کیشکچیان
 وه خه به رها ت، خوئی له داری نه زانینی دا: نه وه به چی پیده که نن؟! ناوینه ی له باغه لی
 ده رهیناونه ماشای خوئی کرد، دم و چاوی هه مو په ش کرابو گوتی نه وه کی وای لی کردوم؟!
 نه لحن ده چم شکایه تی ده که م. گوتیان کوپه شکایه تی چی؟! هه مومان وه کو
 توین. ده رویش که ته ماشای کردن نه وانیش وه کو خوئی دم و چاویان په ش ببو. ده نگي
 نه کرد بریک پاره وستا. له ناکا: نه دی که ره که م کوانی؟ به لایه کی دا هه لات هیچی
 نه دیته وه، گه پاره، نه و جاربولای دیکه هه لات دیسان که ره که ی نه دیته وه، گه پاره ته ماشای
 کرد که لاکیش نه مابو: ناها! نه مگوت نه وکه لاکه که ره که م لی ده دزیت نه گه رده رویش گوتی
 که لاک که ره که ی لی دزیوم جاکیشکچیان زانیا ن که لاک نه ماوه؟! ده لی بیتن پول که م
 ده نی ده ی: به لی: بیست قران حه قی شه و له وی مانه وه ی وده قرانیشی پولی که ره که ی
 لی نه ستاندن. (چونکه کاغه زی لی نه ستاندبون نه یانده توانی پولی نه ده نی) ده رویش
 کوته شمه کی به کوئی دادان و به ره و مال وهری که وت که گه بیشته وه مائی گوتی
 خالوژن! که لاکي خالم هاته وه؟! خالوژی: به لی هاته وه. جاتیزی بو بگری. جاری با لیره بیت
 دوايه ده یبه م ده ی نیژم. به یانی که کیشکچیه کان چونه وه بوکن پاشای پتیا ن گوت
 قوربان! که لاکیان لی دزیوین. پاشا هه موی ده حه پس ی کردن نه و خه به ره ش نا وابلو بووه.

نه و پاشایه برایه کی هه بوله شاریکی دیکه پاله سهریک له سهریک لومه ی ده کردو قسه ی
 ده نارد: نه وه هه رنیکیکه نه و کارانه ده کات. جاجون نه تو پاشایه کی، کابرایه کی بره لالت
 بو ناگری و بو ت ته نبی ناگری.

با بزانی و شتری سپی چاوره ش چون ده کوژیته وه

پاشا، و شتریکی هه بو، نه گه رله سه رکویه زیری له وه رابا که س غیره تی نه بوده نگي دات
 که چهل چوباقه یه کی وینجه کړی و به به رد می و شتری دا هات، نه گه ر که س دیار نه با بانگی
 ده کرد نه گه ر خه لکیش دیار با ده نگي ده داو له خوئی وه دورده خسته وه. ورده ورده

هینایه بده رکې، پاش نویژی شیوان و شتری کوښته وه له ت و پیل پیلې کرد و بریدیه ژوری مالې هم مو. ولاتی خاویښ کرده وه و نه ی هیڅ شویندکی لی بمینې ته وه خه به ریان به پاشای دا، نه گه روشترې سپی چاوپه شیش نه ماوه! زورگه پان، خه به ریک نه بو، پیریزنیک هه بونوی سوری عه تیاریو نه و پیریزنه وه کونوی خوی بگره زیاتریش عه تیاریو، بانگیان کرد پاشایی گوت سه ریکت به زړې هه لده کیشم و سه ری دیکه شت به زړی؛ نه گه روشترې سپی چاوپه شم بو ببینی وه.

پیریزن: قوربان! سه ریکم به ورکه نانی هه لکیش و سه ریکیشم به ورکه پیوازی، بو ت ده بینمه وه. و ا ویده چی نه و قسه، په سم وعاده تی نه و جوړه جاسوس و سیخوړانه بوه.

نوره ی سوری عه تیاریه

سوری عه تیاری و نه نیوشاری که وت، ده سستی به گه پانی کرد زور سوړاوه هه تاگه ییښته ماله که چله ی هه روه ژور که وت ده سستی کرد به پارانه وه ی که چله ی له مالې نه بو، به قوربان ت بم نه وه بو کیکی سه لیتهم هه یه مه گیرانی له گوشتی و شترې ده کات، نه گه ره تانه هه رچه ندی بی له پتی خودای دا بده نی. خو پولیشم نیه له بازای بو ی بکرم خالوژنی که چله ی فریوی خواردو لای دیکه شی زوری زگ پی سوتاو گوتی نه وه له بازای کریبویان هه رنه و نه ده شمان ماوه، به قهرا په نجه ده سستی ده بو وید او سوری عه تیاریو ییښت ده دهر کی دا که چله ی گه ییښته وه، گوتی نه وه چه داپیره؟ پیریزن ده لی داپیره ت سه دجارد ه سه رگه پتی بو کیکی سه لیتهم هه یه. مه گیرانی له گوشتی و شترې ده کاجانه وژنه نازانم چته خود ائیمانی به نسیب کات، نه و نه دی داومه تی ده چم بو ی ده برژینم؟

که چله زانی نه وه کارکی به ده سته: وهره. وهره داپیره! کوله پاشام کوتاوه. و شتره که م کوشتو ته وه وهره لاپیلیکی به روه هه موتان بیخون ده ریښه خودای دا. سوری عه تیاریه ماعی پنیشت و به خوی گوت باشه هه تازو تر بی چاکتر. ناشکراده بیت، ده گله که چله ی چوژوری هه تاسه رکه لاکي و شترې و که چله ده لی! نه وه که لاکي و شترې پاشایه! سوری عه تیاریو ژوری که لاکي دیت، که چله پو پو پیلی پیریزنی، لینگی

ده به رلینگی ناکردیه دوپیریژن وهاویشته سه رگوشتی و شتری وگوتی نه وه هاتوی سیرپی که چه لئی ناشکراکه ی. که چه ل چوبه خالوژنی گوت نه و جار مسقاله گوشتیکی بدهیه هه رکه سیککی وه ک سوری عه ییاردوله تت ده که م و ده ته هاویمه سه رکه لاکی و شتری ۰۰ ها. خالوژنی زوری لی ترساو پیریاری دا له قسه ی دهر نه چی.

خه به ریان بو پاشای بردکه سوری عه ییاریش بی شوینه. هه رچه ندگه پان هیسج خه به ریکیان وه ده ست نه که وت.

با بزانی که چه ل کوره که ی چون ده دزیته وه

پاشاهه موچه وله کانی بو. وه ده ست هینانی نه و کارابه دغه پهی بو؟ نه و جار هینای میوانیکی گه وریه ی پیک خست، هه موخه لکی شاری بانگ کردوه رجارپان راهیشت که چه ل زانی چ باسه وچود و فخره که رویشکی کرپن وعه باو شپوشالائی وه خو خستن وکه رویشکه کانی ده بن عه بای نان ورویششت بومه جلیسی، کوره که (کوپری کچی پاشای نه که رکه چه ل چوبوکنی و ...) گه وریه ببو، هینایان له نیتومه جلیسی به ره لایان کرد، گوتیان خوین ده بزوی، بزانی بولای کی بجیت، نه و بابی نه و کوره یه؛ پاشاش ده یزانی نه وه هه رتیکیکه و نه و کارانه ده دکات، کوره که یه ک دوجاران به ته مابوبو لای که چه لئی بجیت، به لام که چه ل که رویشکه کانی نیشان ده دان نه گه رچاویان زهق ده چوکوره هه لده هات، شه ویش به سه رده ستان داهات، له ناکا وکه چه ل که رویشکی به پشتته وه دابه ردان، که رویشک که وتنه نیومه جلیسی. بوبه هه راو هوریاو ... چرا کوژانه وه و ... که چه ل به فورسه تی زانی ووبو کوره که ی پفاندی و بریدیه وه مالی (چونکه مالیان له وی نیزیک بو) به خالوژنی نه سپاردوگه راوه مه جلیسی، دیتی خه لکه که ناوه ن بونه ته وه وه رکه سه له سه رچیگای خوئی دانیشوتته وه. هه رچه ندی گه پان کوره که نه مابو، خه لکه که شسیان که بژاردن هه مویان ته و او بون. گوتیان که س نه چوته ده ری، که چه ل به نه و جوهره ی کوره که شی له پاشای دزیتوه و کوره ی چاک تاقه ت کردو که وته پی و شوینی پاشای که له سه ریک له سه ریک خه به ری ده نارد هه ی عه مری نه مینی جاچون کا برابه ک نه وه موخه رابه ی ده گه ل بکانا زانیت و

نابینیتته وه نه وه بۆناملری.

با بزانی که چهل برای شای چون ده داده خات

که چهل که وله مه پیکی کری، هه رلیسپه ی زهنگولیکی ویخت، که ولی دهست دایه و پویشته بۆشاری برای پاشای چوله وی به پرسیاران چوارباغی پاشای دیته وه و پینان گوت پاشاچ پوژیکی ده جیتته چوارباغی. که چهل چوده نیوچوارباغیداخوی شارده وه و که وله مه پری به خوی دادا چونکه نه و چوارباغی شای چوارباغیکی گه وره ووزدیش خوش بو، پاشا هاته چوارباغی، له نیوچوارباغی دهستی کرد به گه پانی له به ربونی گوله کانی چوارباغی مهست ببوو له بۆن کردنی نه و گول بۆبۆن کردنی گولیکی دیکه، ئاو. خواردنه وه و حه سانه وه وله بن سیبهری شوپه بیه کان نه وه نده دلخوش بوکه هوشی له خوی نه بو هاتبو لای نویژی شیوان له ناکاوکه پاشا ده و په پری خوشی و دل خوشی دابوشتیکی زۆربه سام خوی راوه شانده و بوبه زهنگه زهنگ پاشا که دیتی ناچار دهستی به هاوار کردنی کرد: بۆخاتری خودای نه توچی ؟ که سیشی له ده وره ی نه ما بوهاواری بکات ؟!

که چهل: نه من ؟! حه زه ته قابیزم وهاتوم پوحت بکیشم! پاشاهیچی پی نه ما، دهستی به پارانه وهی کردوگوتی ناخر نه من پاشام ئیجازه م بده بجه وه مالی و خودا حافیزی له مندا له کان بکه م.

که چهل ده نیوکه وله مری دا، ده لی مردن پاشا و هه قیری نازانی. پاشا زۆری له به رپاراهه . که چهل پینی گوت باشه ! ئیجازه ت ده دم به لام به شه رتیک! هه رچی پیت بلیم قبولی بکه ی و نه نجامی بده ی وله قسم ده رنه چی.

پاشا: هه رکاریکی پیم بلی جی به جی ده کم. پاشا زۆر چکوله ببوو. که چهل گوتی نه من ده تور به یه کت ده نیم و ده تبه مه ماله پاشای برات له وی له بنه خومت داده نیم ده تکه مه بن قون و له سه رت داده نیشم داوای مال آلله ی له پاشای ده کم، پاشا ش داوا ده کات: شتیکم بۆلی، نه منیش ده لیم چ نازانم، دوباره ده لی شتیکم بۆلی، نه منیش ده لیم پاشا به خودای هیچ نازانم، ئه ری بن قونی من نه من هیچ ده زانم! نه توش ده لیمی به

خودای پاشا، ده رویش فه قیره وچ نازانیت، نه گهرئه وهی قبول بکھی به ینیکی دیکهت مولهت ده دم. پاشا ناچار بوله مردنیش زورده تر سا قبولی کردونه وجیگایه ی که چهل بوی دیاری کرد بوجوله وی چاوه روانی که چلهی بو.

با بزانی له مائه پاشای چ رووده دات

که چهل گه ییشه لای پاشای و پاشای ده نیو توریه ی نا که چهل زه لایمیک و پاشاش چوکه له وجودیوانی پاشای و داوی مال اللهی کرد؛ پاشا: ده رویش شتیکم بو بلی. ده رویش ده لی به خودای پاشا چ نازانم پاشا: دهی دهی شتیکن بو بلی! ده رویش چون چ نازانم؟! ده رویش: به خوی پاشا چه نازانم؟ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشا ده بن قونی که چلهی داوه جواب دی و ده لی، پاشا به خودای ده رویش فه قیره وچ نازانی پاشا ونه هلی مه جلیسی نه و ده نگه یان بو نا سیار بو زوریان پی عه جایی و سه ییرو، دوباره پاشا بو پون بونه وهی نه و ده نگه ی؟ داوی له ده رویشی کرد: شتیکم بو بلی؛ دیسان ده رویش: به خودای پاشا چ نازانم؛ نه ری بن قونی من نه من چ ده زانم؟! پاشای برای له بن قونی که چلهی نه و جاریش گوتی به خودای پاشا ده رویش فه قیره وچه نازانی!

پاشا گوتی نه و ده نگه چیه؟! کییه؟! که چهل ده لی نه وه پاشای براته! پاشا بلیندبو: بیگرن، بیکوژن، پاشای برای له بن قونی که چلهی وه جواب هات!!! پاشا: نا! پاوه ستن، جارئ نه من بیتنه ده ری. ده ست مه بزین به لی چون پاشایان له توریه ی هینا ده ری. پاشا پوی ده که چلهی کرد: نه تو کیی؟ که چهل ده لی نه من ده لی مهردانه پیته ده لیم و جائه توش مهردا نه کاره کانی دیکه به نه نجام بگه یه نه نه و پاشایه زور عاقل ده بی وقه ولی پی ده داو؟ نه و جار که چلهی ده لی له سه رویژدان وشه رفی تو نه من نه و که سه م که ته وای نه و کارانه نه من کردو من چونکه نه تولیکدا، لیکدا به سه پاشای برات ده رویشتی و ده تگوت چون کابرایه کی به رلات بو نا گیری؛ هات نه توشم نا وابه رده ست کردو گرتومی.

پاشا دیسان مه رای کرد بیکوژن، پاشا برای گوتی نا! و نا بیت کوشتنی چی؟! نه گهرده ته وهی ولاته که ت نارام بیتنه وه. بیتنه که ته تی لی ماره که و بیکه وه زیری ده ست

پاستی چونکه نه وکچه ی تۆتازه بۆکه س نابی وده نا ئه وهی ده کوژی دهشتوانی بیکوژی به لام ده پوژی دیکه ی پی ناچیت، یه کی دیکه په یدا ده بیت له نه وهش خه رابتر به دفه پتر. که چه لیان چه ند پوژان راگرت وپاش برێک بیرل کردنه وه، قسه ی پاشای برای قبول کرد، کچه که ی لی ماره کردو؟ کردیه هه مه کاره وکر دیشیه وه زیری دهسته پاستی نه گه رله شاری و ده ورو به ری میشلوێک جولاباوه، که چه ل ده یزانی وپینگای چاره ی بو ده دۆزیه وه نه وان خه ریکی خوش گوزه رانی بون و نه منیش به زمی که چه ل وکیشکچی کانی که لاکم پی له هه موان سه یرتر بو.

که چه لی که وان (شیعر)

نیویان لی تابو که چه لی که وان	که چه لوکێک بو ببو هگوێلکه وان
ده یگرت به ته پکه و به دار و ده ی	هو ی نیو لی تانی: گشت پوژ دو که ی
به خوشی بایه یان به زۆرداری	که ی لی ده ستاند دارو غه ی شاری
ناچار بو دهستی له وکاره ی هه لگرت	چه ند سالان که ی بو دارو غه ی گرت
به به رگی جوانی کچی هاوسایه	ئیواره ی پوژێک دانیشته لای دایه
کی جوان نه ی دیبا بو ی په شیوان بو	ده سه ر و چاودا که چه ل زۆر جوان بو
له نه کاو چاوی به و جوانه ی که وت	دارو غه ی رێگا یی ده و کوچه ی که وت
هات چاک و خوشی ده گل دایه کرد	که مهابو شیت بی هه ر پنی ده رنه برد
ده نا به کلای قه ت نه پیوابو	له گه ل پیریزنی ئه و پوژه ی وابو
کچی کام به گه و کام خانه دانه؟!	پرسی: داپیره: ئه م کیژه جوانه
بیت خوشه هه تا پیش کیشی توی که م	که چه ل فیزی کرد بلی تاقه کچه که م
دارو غه ش زۆر زو بو خوشی بزوت	داپیره ئاوا ی به دارو غه گوت
بو بوکی کپی ته واو که ل و په ل	دارو غه ناردی، ماره ی کرد که چه ل
با بزانی چۆته ته قدیر و ته گبیر	بوکیان بو هینا بو دارو غه ی پیر

هه رکه س بو مالی خوی گه پانه وه

***

با بزانی، که چهل، داروغهی چوَن ده به تلینی

داروغه ویستی پیک بی مه به سستی
 هات به ره و پیری بوک به غه مزه و ناز
 پیی گوت داروغه گوئی بده فره مانم
 نه وه مه مر کاره ناکری به وشه وه
 پاشی چه ند پوژیک و وچانیك دده دم
 هه ره نه وشو کانه به بی و وچان دان
 ناچار وه پیش که وت هه موی نیشان دان
 هه ر دیویك مابو گوتی با ئه وه
 داروغه پیی گوت چه رخی تیدایه
 تاییه تی منه لای من پوتراوه
 من ده بی بزانه خو چه رخ چیه؟!
 ده رکه که ی دیوی چه رخی کرده وه
 پیم خوشه کاری نه و چه رخی فیریم
 به لکه پوژیکی تو له مال نه بی
 من له جیگای تو ده بی ته نبیی که م
 داروغه ش نه وه ی به دل پی خوش بو
 شاقه لت دانسی زور به وش یاری
 شاقه لی دانا که چهل به بی هه ست
 چه رخی که ی بادا که میک لیتی توند بو

ته نیا زاوا و بوک له وی مانه وه

بچی بو لای بوک و بیته به رده سستی
 له نه ی کوترانی و چاوی وه کو باز
 چی له لای تو یه وه ده بی بیزانم
 نیستا جیی خوشی و دستبازی و خه وه
 چی به رده سستی منه نیشانت دده دم
 ده بی بیان بینم چی له ده ست دان
 غه زنه و جی به ندی هه تا ده غل و دان
 ته ماشا بکه ی و جا وه خستی خه وه
 بو چیه؟! لیتی گه ری به کارت نایه
 بو ته نبی کردنی مسکین دانراوه
 به کاری چی دی و یان کاری چیه؟!
 که چهل خوی ساز کرد بیری کرده وه
 بو کاروبارو بو توش به خیریم
 مسکینیک بینن شا لیتی تو ره بی
 شا لین پازی بی ئاوا کاری بکه م
 هه م به تالوکه و زوریش له جوش بو
 جا ته ماشای که و ببینه کاری
 چه رخی که سوپا کاری که وته ده ست
 به ئه یرو نه یرو هه رای لی بلیند بو

که مابو پشت و لاقم له تبکه ی
 وای خو سازکردبو داروغه بو راو
 دا کوپه گيان نه توش شاقه لت بخه بهر
 داروغه ش ناوا داینا سر شاقه ل
 به بی راوه ستان، که چهل ده یسورانده
 گیانی تیک شکاند کردی شق و پهق
 له سهرا ده رچو خوئی لوه شاردن
 دا بچون ده بزاند دنگ و باس چپیه
 هه روا بی هه ست بون چی بانگیان کردن
 خو هه مو گیانی داروغه شکاوه
 شایان تی گه یاند هه ر زو به یانی
 نه مری کرد زور زو هه کیمیک بیتن
 که چهل خوئی گوپی پاش زگار بونی
 چهند مندالکی توقه ی بانگ کردن
 بلین مام هه کیم نه ری ده چیه کوئی؟
 به دوامدا ورن جنیوو پی بدهم
 مام هه کیم به خوو به عبا و توربان
 مندال له پنگا و کوچه و له سه سر سوئی
 مندالی ئیستا هینده زوززانه
 ناوپی وی ده دان هه کیم چی چیکا؟!
 چهند پیواری پاشای پاش که م گه رانیک

ده بی کاری وه م زور جوان فیریکه ی
 که چهل چی گوتبا، ده یگوت به سه رچاو
 داخوا وه که هی تو ده سوپین ته گه ر
 که چهل توندی کرد هه لکه وت بوئی هه ل
 داروغه ش هه روا که م که م ده یگورپرانده
 گونی فیرده بی که و ده خوی بی حهق
 شا به یانی زو چهند که سی ناردن
 بو بوک و زاوا با سیان لی نییه؟!
 ناچار نه مری شا ده رکیان شکاندن
 له چرپه و گوپی ده هه ر ناله ی ماوه
 زوری پی تیک چو نه گه ر پیی زانی
 نه ویرینانه ی بو وه بر ژینن
 به تۆزیه و ده رمان به هات و چونی
 پولیکی دانسی و جوان حاللی کردن
 هه رچهند من بلیم قرو تی بکه وی
 لیو تو ره بم یان، به ردو پیدابدهم
 ده رویششت پنگاو بو خو نشان دان
 نه ری مام هه کیم نه وه ده چیه کوئی؟!
 پیاو له ده ستانیان چهند هه راسانه
 ده گه ری نه خوش و زامدار چاره بکا
 توشی هه کیم بون له نیو کولانیک

پرسیان تاییه تیت له چ نیش و کار
 دهی باشه دوکتور پی که وین و پروین
 حکیم گه یه جی و چو وه ژور که وت
 برینداریکمان، هه یه بی حاله
 نایا ده توانی بیکه ی ته بابته
 نه خوش نه بینم جوان لی ته پوانم
 مام که چه لیان برد ببو به دوکتر
 دیتی و به خوی گوت دهی کاری کراوه
 پیی گوت به پاشا هر زور به جوانی
 هیندیک ده رمانی کرده لاق و ده ست
 به پاشکاوی بویان هه رنه هینی
 ئیوه ده زانن، بو نه خوش دوکتر
 به لام سیلک و چوار پینج له تکه دار
 چو لای داروغه به گویی دا بخوینی
 سیل له سهر کوچکان، ئاوری کرده وه
 له کون و ده رزیک خوی لی دزینه وه
 هه رچند بانگیان کرد ده رگا که بکه وه
 بوکپروز و بوچه که دایگرتبو ولات
 له شی داروغه ی هین جوان سوتابو
 نه و خه به ره شیان نه گه ردا به شا

وتی تاییه تیم، زامه و بریندار
 له برینداره که ی خو مان خه م بخوین
 پاشا هات چاوی، به دوکتور که وت
 له ده ست هاواری ژینمان لی تاله
 هه تا غه نیت که م له مال و ده ولت
 ئاکامی کار و دواپوژ نازانم
 زامی چوماغ چی بکا چاره سه ر
 هر هه ناسیکی ده به ردا ماوه
 چاک ده که مه وه برینه کانی
 به مقاشیش وابو جیه کی ده گه ست
 نابی له لای مه هیه که سی بمینی
 بی ئینساف نه بی پیی نانا زه فر
 بو م بینن دابینن له قولینچی که سار
 فیرده بی که وان بی حق ده ستینی
 داروغه ی له سه ر سیل کو کرده وه
 وای خو شارده وه هر نه ببیننه وه
 دیاربو که س نه بوتاجواب داده وه
 ده رکیان شکاندن دیتیان کاره سات
 هر به قه د که ویک له سه ر سیل مابو
 له ترس و خوفان هیه هوشی نه ما

پاشا کچی خوئی ناردە ئەوێژو
 بوئی پازاندەوێ چادر و چینگ و کوین
 هەلیاندا لە سەر کانیکەکی پڕئاو
 لە کوچە و کولان دەپوڤشت کەچەل
 لە جیی باوکەم بە کئی قەردارم؟
 کوپە جویک ئەگەر بیستی ئەو قاو
 ووتی بەلێ دەی بە من قەردار
 کوا چەندە پوولت دیتمی وە چابو
 دەستت بێنە پیش فەرمو ها قەرزت
 پیلی لە بنی پرا، گرت و بری خشت
 پیلی خوئی لە بن شت و مەک و ن کرد
 شەو داهاات کەچەل پارێزی بو برد
 وتی، تۆ هەل دیتی بەفات پی تاکەم
 ئەگەر توش وەک من دانیی قەراری
 قەراری هەتا کار خەلاس نەبی
 دەزانم ئەتووش ئەوێت مەبەستە
 دەستی سەرەوێ کەچەلی توند بەست
 خەلاس بو کاری پێی گوت هەراکە
 تا حەرەس هاتن خو کەس نەماو
 کچ ناشرکرای کرد وام خوێدا دەستی

داینا بو تەلەبی ئەو سەر بزیو
 لە جیگایەکی، زۆر خووش و بزۆین
 هەتیو کە دیتی زانی بو وێه پاو
 بە هەراکردن دایمە زواند گێچەل
 بی بیدەمەوێ زۆر شەرەمە زارم
 لە کونی ئاودەستی و لامی داو
 خو هیند لە مێژە کوا ئەوێ کارە؟!
 دە قیران، خو دینا، کەمتر نوسرابو
 سوپاست دەکەم بو وورەیی بەرزت
 بردیەوێ مالی و گەلانی داپرشت
 پیلی دی بە دو تەقەل قایم کرد
 کچی پاشای دی و قسەیی لەگەل کرد
 ووتی نامەردم ئەگەر من پراکەم
 کار تەواو نەبی نەکەیی هاواری
 کارم بە دەنگ و هەرا و باس نەبی
 دەی باش بگرە دەستم و بی بەستە
 دەگەل کچی نوست کەچەل بەبی هەست
 زویکی بەنی پساند کەچەل جا پراکە
 بەلام پیلێکی ساغ بەجی ماو
 ئەمنیش زۆر مەحکەم بی بەستم دەستی

پیلی له بنی را، هه لقه ندراره
 زۆر زو بو مالتی شایان بردنه وه
 زۆر ورد ی بگه پین با بخړتته داو
 فه قیربی و یاغی یان زۆر زه لیل بی
 تی فکرن بزانن چوڼ دی کاره سات
 گرتیان، به لیدان گشت گیانیان شکاند
 بی تاوان ده رچو زو ئازادیان کرد
 به ردیکی دیشی وه خالگه ی کهوت

نیوهش ده بینن ده سستی به ستراره
 خیمه و خه رگایان بو کو کردنه وه
 شا نه مری پی دا ن نهو شارهی ته واو
 جا بگه پین بزانن هه رکه س بی پیل بی
 له سی داری ده ن ئارام بی ولات
 کوپه جو به داد و هاوار ده نیالاند
 زۆر له به رپرسان، هیند پرسایریان کرد
 نه وهش بی تاکام بو ی وه ده رکهوت

***

که چهل و به سه رهاتی خالی

تای نه بو بو دزی له دیهات و شار
 کییه ده توانی بدزی هیلکه ی قه
 که چهل پا توکی له خالی دزی
 کویره وه جاغم له قوم و خزم
 خاله پاتولت کوانی له کوئی یه؟!
 تا دزیم له قه ل کرد دزیم لی کراوه
 هه ر دزیه کی بلیی ده گه لت ده کم
 به بریک له و گه نجه بژیویک بکړین
 توږبه و توره کان جا پرکه و بینه
 پی یان پاگه یاند زوتر تا بزانسی
 به رگی تازه شت لی مه باره ک بی
 شوینیشی ساوه، دیواری بپراوه

که چهل خالیکی هه بو زۆر وشیار
 چو به خالی گوت که چالی ده غه ل
 تا خالی هیلکه ی له قه لی دزی
 کی هیه وه من بلی من دزم
 که چه لیش پی گوت وتت به جیه
 ئاوا پوانیه خو ی ده پیم دزراوه
 مه لی وه جاغم نه ما خو من هم
 خه زینه ی پاشای با نه وشو بپرین
 شه و دامات پوین بو زگ خه زینه
 شه وئی خه زینه برپا بو به یانی
 پاشا! مه جلیست پر ته داره ک بی
 دز هاتون که میک غه زنه دزراوه

هر لیکدا لیکدا نامه ی دهنارد بوئ
 سرکوته ی ده کرد ته عنه ی لی دده دا
 نه توانی ریگی دزیك نغریکی ی
 پری بکن له قیر دهوره ی لی بته نن
 به قه دهم لیدان، یابه پری پیوان
 زو زانی قیلک لوه کاره ی دابه
 کونه کی خه زینه ی هروا به تاله
 جا به یه کجاری وازی لیبتینین
 خنده ک له دهوره ی پر قیر کرابو
 تا سر خه نده کی و یه کجی گه پاره
 من دهورم دیاره خو تو دترسی
 به لام من نابروو هیچ حیا م نییه
 من خه جاله تم عه قوم لیبت دهوی
 چوار شه قا پویششت ده قیری که ووت
 که چهل تیله کیکی برود گه پاره
 هتا خه لاس بو هر هات و چوی کرد
 سهری تو ده بریم، کاری و نه کی!
 سبجی دهنگر لین ناشکرا بی
 خو تازه بو نیوچ پیوان نابم
 توژی له شان کرد و سهری گرت ده ست
 مه وزوع هرچی بو زو بوئ به یان کرد

شا بریه کی بو گوره تر له خوئ
 به پاسپاردان گه پی پی دده دا
 تو نابی بله ی شام بوختان به خوکی ی
 له دهوره ی غه زنه خه نده ک هلقه نن
 که چهل هر گه را تا نویزی شیوان
 کونه کی خه زینه ی دی ناوه لایه
 هر گه بیشته وه بانگی کرد خاله!
 پیمخوشه نه وشوش نه ردیکی بینین
 کون نه گرابووه وه کی خوئ مابو
 که وته پیش پوئی ناوپی نه دلووه
 :بو گه پایه وه؟! خالی لی پرسی
 نه خیر ترس و مرس له لای من نیه
 چون ده بی خوارزا پیش خالی که وئ
 خاله گیان فرمو، خال وه پیش که ووت
 خال ده چو خواری چون ده جولوه
 سرشانی خالی کردبو بازگه و پرد
 هه لیکیشا کیرد، خال: نه وه چ ده کی؟
 ده له ی چی خاله ه ی بی به لابی
 ده بی من بروم ته رکه دنیا بم
 به کیردی سهری خالی بری بی هه ست
 گه یه وه مالی، خالوژنی بانگ کرد

که چه لئی توشکا و کاری خه را کات
هر سوژیک نه له و مالهی بچته دهر
زۆر به بی پوحمی هر تیتنافکرم
که چه ل نه یگوتبا هر قهت نه یبو باس
قیر تییدا ماوه پیئاویکی بی سهر
له پیی کانیه ژنان قیت بیچه قینن
جا بزانم چۆنی لی ده بن وشیار
بیبیتی حه تمه ن بو میرده ی ده گری
به نه زم و نیزام شه و تا به یانان
زانسی ته لیه بوئی هونراوه کار
پیت خوشه تیرتیر بگری بو خالم
گوتی پیم خوشه! زۆر به ترسه وه
بوو بو کانی له و سهری بی هه ست
گوزان بشکینه و بیکه به هاوار
چی گل و قورپی وه سهری خو که
له باره ی که لاک له گه لت ده دوین
به خوای وا دیاره زولمی لی کراوه
نه دی چیه؟ چۆنه وا ده گری به تاو؟!
له ترسی خه سوم گوژه م لی شکاوه
بو کوئی برپوم نه یرونازانم چ بکه م؟!
پام ناگریته وه دنیاش به دار بی

خالوژنی ویستی شین و هه را کات
خوئی لی توره کرد هوئی کوته ماکه ر!
وه ک سهری خالم سهری توش ده برم
خالوژنی ترسا؛ وابو گیژ و کاس
دیسان به یانی وایان دا خه به ر
شا ده ستوری دا داریکی بیتن
که لاکیش بیتن بیخه نه سهر دار
ژنی نه و پیاوه خوئی پی پاناگری
له ده وره ی که لاک کیشکچی دانان
کیشکچی دیتن و که لاک له سهر دار
به خالوژنی گوت، که چه لئی زالم
ژنه گویی لی بو واقعی برده وه
دوگوژه ی بوکپی وهینای دایه ده ست
هر گه را په وه و گه بیشتیه لای دار
چه ندی ده توانی بگری و پۆپۆ که
به و گریان وه کیشکچه کان دین
چی توپه خوشکی نه و سه پراره
من چیم نه دیوه کوانی سهر برپاو
چم له که لاک هوشم لی برپاوه
له به ربی شرمی وحه یای خه سه وه که م
له شکانی گوزان نه و ناگادار بی

ئاوای بو پیک هات موی لانه دابو
کوه بون تیگرا ته وجییان بو کرد
بو که چهل قسه و باسی گپراوه
په روی له پاشوی جاشکی کردبون به ند
پیی گوت نه و که رو جاشکته به چهندي
که چهل گوتی خیر ئاخر لیت ده کرم
نه وهت شهش قران با نیک ئاوا بی
به ره و ته ویله به جوت لیی خو پین
زور زو به له د بو نه و سه ر تا نه و سه ر
ده هاته وه مال به یه ک نیشاره
جوانی تیگه یاند خالوژنی گاس کرد
بیبه ته ویله ی زو بیبه سته وه
جاد وایه بوخوم دیم ده شیرمه وه

به وجوره ئی که چهل که بوئی دانابو
کیشکچی تیگچون، زنه قسه ی کرد
پولیان وه ده ست دا هر زو گه پراوه
که ریکی زابو چلکن ده ولله مه ند
که چهل خیرا چوو لای ده ولله مه ندی
بیفروشم باریه ر چون له خوم بپریم
له پینچ قرانان هیچ که متر نابی
پولی دا که رو جاشکه که ی کرپین
جاشکی به سته وه و که ری کرده ده ر
وای لی هات له کوئی له نیو نه وشاره
بو دزینه وهی که لاک خوئی ساز کرد
وشیار به نه گه ر که رگه یشته وه
که لاک خالمت بو ده نیرمه وه

***

دزینه وهی که لاک خالی

لای کیشکچه کان ویستی تیپه پی
ماندوو وه ره زیون له و بیابانه
به زم و ئاهه نگه بابگپری بومان
بانگیان کرد ده رویش دا بریک وه ره پیش
گه وره ی کیشکچیان باسی له سه رکرد
مه جلیسی شادین بو برا پزینه وه
کارت گه رانه کوا چیت مه به سته ؟!

پوژیک که وته پی وه ختی پوژپه پی
ده میک بو ده سته ی نه و کیشکچپانه
نه وشو ده رویشی پاگرین لای خومان
گویولی بی له قسه ی سورداش وه رویش
پاوه ستا که چهل هویشی له که ر کرد
مام ده رویش نه وشو لامان بمینه وه
ده پوم، ناتوانم کارم به ده سته

ده تدهینئ نه پوئی نه وشو له لان بی
 حه قه بیست قه ران لمان به نه شو
 که چه ل پازی بو هات باره که ی خست
 جوان دانیشته جیی خوش بهر پالینگانی
 هر که لاکه دی هه ستا که وه کار
 پرسیاریان لی کرد چه بوه...؟ چ ده که ی؟!
 شه و نه و که لاکه حالی بوم له خووم
 که لاکه مردو ده ی چون که ده دزی
 به خوا باو که گیان من زور زه نینم
 گه وه ی کیشکچیان گوئی لی بورزهات
 له دوری دیتی گیشه ی مام ده رویش
 ده رویش له سه رچی له چی توو په بویی
 حالیا ن کرد، ده رویش تو په بوه له چی
 گه پراوم دنیام خو زور دیتوه
 پاست ده که ن ئیوه بنوسن قاقه زی
 ده قه رانم ده وئی، له تو پولی که ر
 زانیان نه وکاره نه له و دنیا به
 شه وئی هر پاشی نان و چا خواردن
 نه به یشت که س بنوی تالای به یانی
 جاریک پاشا بو ده پویشته بو پاره
 ده مئیک داروغه و جاریکیش وه زیر

کوا چیم ده دهنئی با لیم عیان بی
 مهرد و مهردانه بارت بخه و مه پو
 خیرا که ریشی ده پچکیکی خست
 داره که ی که لاکه له بنی پاپوانی
 زو حازری کردن کونه و که رو بار
 له چی ناپازی بو کوئی بارده که ی؟!
 که ره که م ده دزی به خوای من ده پوم
 کی بیستویه تی کو له سه ر عه رزی
 هیهچ پونا کایه که لیسره نا بینم
 حالی بی ویزانی چه بوه کاره سات
 بووباس وخوا سه ی زویکی هاته پیش
 کی چی پی گوتوی یاله خو پراهه لچوی
 هاته پیش پی گوت سه رکار کیشکچی
 نه وه ی تو ده لئی که س نه بیستوه
 که هات و که لاک که م لی بدزی
 ده ی هه ریو خوشته ده بیه ده سته بهر
 نه بوه، نه کراوه، کاغه زیان دایه
 به زم و ره زمیکی وای بو ساز کردن
 فرقه و پیکه نین، قاقا و گورانی
 دادیان لی ده خواست ئی زولم لی کراو
 له خوی ده به ستن قایش و قروش و شیر

چی سهیریوبوئی به پتوه بردن
 خه وتبون هیتدیك هه روا به پتوه
 چه ندجاریان بانگ کرد، ده رویش ره جایه
 له پتکه نین و به زم و هه لالا و چی
 له بهر بی خه وی هیند شه پریو بیون
 هه سه ری دانا خوئی لابه لاکرد
 یه کجی کیشکچی خه ویان لی که ووت
 که لاکي داخست قایمی کرد له کهر
 ره ژیاوی هینا هه رئاوای بهش کرد
 جا ئه و جار بی خه م تهخت لی خه ووت
 به فرقه و هوژ و به پتکه نینان
 سه لاتان له خوؤ له ئیش نه زانین
 حالیان کرد ده ری هینا ئاویتنه
 کوا چ خه راپتک له من پوی داوه
 ده چمه لای حاکم شکایهت ده که م
 هه مومان وهک توین، ها ته ماشا که
 وا تی یان فکری گویا نه مدیبون
 دانیشته تا ده میک چ بیرکاته وه
 به ربوه پویشته، کوانی که ره که م؟!
 لابه لاله لات هه تا ماندو بو
 هاته وه ئه و جار له داری پوانی

هه تا خه و هه موی لابه لاکردن
 له هات و چوندا یا هه به پتوه
 هه مومان کویر بوین تو خه ووت نابه
 له بیریان چوبو دانین کیشکچی
 ده لی جا ئه و جار پیو خوشبی بنون
 شکی هه موانی له سه ر خوئی لاکرد
 که چه ل قیت بووه و لیو خه ووت
 پیی گوت ده به پتوه؛ بو مالی یه که سه
 که بو و لوتی خوؤ هه موانی رهش کرد
 نوست هه تا کو تاروه که لله ی که ووت
 شین ده بونه وه هه مو کیشکچیان
 ئه منیش با بزانه، و یگرا پی بکه نین
 جوان له خوئی پوانی و دیستی ئه و وینه
 ئه و ده رده و به سه ر، من بو هینا وه
 کی ئه وه ی کردوه، وای ته نبی ده که م
 نه گه ر درو بو بو لای شا پاکه
 بو چه ند ده قیقیک هه مو بی ده نگ بون
 له نا کا و که ری وه بیر هاته وه
 مالم ویران بو خواجه من چی بکه م
 ئه و جاریش به غار بو سه ر تی هه لبو
 که لاک نه مابو؛ به لی پیی زانی

که‌رم لّده‌دزی دلی من پاکه
 با به تالوکه له لاتان برۆم
 ده‌فه‌که و شره‌ی به کول هه‌لگرتن
 دزیبوشیه‌وه و، که‌لاکی خالی
 بو ناگاکردن وه‌ریه پرسه‌وه
 به گوره‌که‌ی گوت زۆرباش بزانه
 خو‌ی‌پری و لات و لوت پیتان ده‌ویرن
 بو ئیوه هه‌ردوی چاره‌پیتانه
 زۆرباش به وردی سه‌رکوتنه‌ی کردبو

کاکه زوم زانی خو ئه‌و که‌لاکه
 بینن بده‌نی پو‌لی که‌ر و خو‌م
 سی قه‌ران ته‌واوی پول لّوه‌رگرتن
 هاته‌وه مالی زۆر به خو‌ش‌حالی
 جا کیشکچه‌کان زۆر به ترسه‌وه
 شا زانی کاری نه‌و بی عورزانه
 هو‌ی سور و سورداش! هینه‌ده‌ی خیرن
 یان سه‌ر برینه‌ی یان به‌ندیخانه
 دیسان برای شا خه‌به‌ری نارده‌بو

* * *

با بزانی که‌چه‌ل و شتری سپی چاره‌ش چون ده‌کوژیته‌وه

هه‌تا کو‌ی ده‌با ئاوی، هه‌ویری
 له سه‌ر کو‌ی زی‌پا به بی غه‌ل و غه‌ش
 چه‌ند سالتیک ئاوا پۆزگار پاده‌برد
 به پێش و شتردا سه‌بریک تپه‌پری
 و شتر قه‌پالتی له وینجه‌ی داگرت
 ده‌نا زی‌پکیکی بی هه‌ست لّی ده‌دا
 زۆر جوان بو‌ی پیک هات، دیسان نه‌و داوه
 له خه‌وشه‌ی کردی له‌ت له‌ت و پیل‌پیل
 جا بخۆ گوشت و شتر به برژیوی و چیش
 ئا وه‌کیل، وه‌زیر، شا له دیوانی
 خوا به من چیکه‌م؟! ده‌ی کواچارچییه‌!؟

با بزانی که‌چه‌ل چ دیته‌ بیری
 شا و شتریک بو نیوی سپی چاره‌ش
 له ترسی پاشای ده‌ریان نه‌ده‌کرد
 باقه‌ وینجیکسی زۆر جوانی کپری
 وه‌ختی پۆز په‌پۆ بو مال پیی داگرت
 که‌س دیار نه‌بایه، وه‌دوای خوی ده‌دا
 هه‌ر سه‌بر سه‌بره‌و شتری هینه‌اوه
 ووشتری نیخست به کێرد کردی تیل
 له ده‌وروبه‌ری نیشانه‌ی نه‌هیش
 نه‌و خه‌به‌رشیان، پی گوت تا بزانی
 نه‌و پۆ دو پۆزه‌ ووشتر دیارنییه‌

هه رکاری یه که پاک ئه و پوداوه
 سوری عه ییارم زویه کی بو بانگ کهن
 یا ده نا مردوه به شیشی برپاوه
 به بی مه عتلی بون بو لامان با بی
 هه مو شتی پی گوت: خولاسه ی که لام
 له ملک و ماشم ده تکم به هاو به ش
 عومرم له نه بو بو ده ژینی وه
 هه لت ده کیشم سه رتک به زی پی
 سه ری ده یکه شت به زتو سه ربه سه ر
 نه یده زانی چیه ئاکامی کاری
 با هه لم کیشن هه ر به پیوانی
 بو ت ده بینمه وه له بن هه وزان بی

ئه وکاره و هه رچی کارنکی کراوه
 دا فه پراش باشی بو م جاز و قاو کهن
 کوا سوری عه ییار؟ لی مان تو رواه؟!
 ده بپو ن بو م بانگ کهن نه گه ر کو مابی
 سوری عه ییار هات پاش عه رزی سه لام
 بو م ببینی وه ووشتری چاوپه ش
 ووشتری سپیم بو ببینی وه
 لی کولینه وه م با کام بو بگپی
 به راست و دروستی ببینی وه خه به ر
 سوری عه ییاریش تا خو بداد یاری
 پاشام هه ر خوش بی لیم بی پازی
 سه ری دیکه شم با ورکه نان بی

* * *

نۆره ی سوری عه ییاره

بزانی چ خوشیان له خو ی ده بی تی
 به پارانه وه و زۆر به عه ییاری
 کاری وی هه چ که سه نه ی دیبا بریا
 مالی دیتنه وه زۆر له لای خواری
 له مه گیرانی گوشت و شترو بوکی
 چه ند پۆزه له گوشت ووشتری ده گه پیم
 په نجیکم ده نی هه ر ئاوه دان بی
 خو مه گیرانی له گوشتی ده کا

پوره سور پوشت ووشتری وه بی نی
 هه ستا مال به مال گه را له شاری
 هه ر مالی چوبا ده می ک ده گریا
 ئاخری پۆزیکسی وه ختی ئیواری
 هه ر وه ژور کهوت به نوکه نوکی
 پی گوت خوشکی گیان، ده سه رت گه پیم
 خیری ئیمانته ئه گه ر هه تان بی
 بو که که م خودا چاکه ی بو نه کا

گوشت و شتری دا به سورهی دهغل
 گه ییه نیو ده رکی که چهل هاته وه
 سه دجار داپیره ت هر به قوریان بی!
 هاتوم بو گوشتی، سوالیشی بو بکه م
 خو ئینشانالله به هه شتی جیی نه
 ئیشتیا و ئاره زوی یه کجی بمرینم
 کاری به دهسته و زوریش و شیاره
 ماله خوئی ده نا یه کجی خه راکا
 ببینه گوشتی ووشتری چاوپه ش
 سور بو گوشتی زور، کول له بهین چون
 پونتر و هه روا با سبوت تر بی
 چه ندی پیتخوشه به ره وه پوری
 کولکه و دیوار ده رکهی پی له رزی
 هه ردوکی و یگرا ناردن بو نه دیار
 له داخان لیوو، زمانی خوئی ده گه ست
 یا نیسه که گوشتیک بدهی به لاهه
 هیچ تی ببینه ک و پو حمت پی نه که م
 کوا سوری عه ییار نه ویش بی شوینه!
 توژی نه هاتی و به دب ختی لی نیشیت
 به شی تی شکان و سه رکوته مابو
 هه ر به راه ژوی، ده هاته کایه

زو فریوی خوارد خالوژنی که چهل
 ویستی به فکر و گوشت پرواته وه
 داپیره شه وه ده بی میوان بی
 سه ری ده قورپی نی یاخوا نه و بو که م
 نه و ژنه نازانم چی تو به و کییه؟
 بریککی داومه تی بوئی ببرژنیم
 که چهل زو زانی نه نه و سه کساره
 هاتوو هه سیرپی من یا ئاشکرا کا
 نانا داپیره؟ خونات که م بی به ش
 نه و دوه هه ردوکیان لیک له فیالی بون
 لای خوئی وای دانا هه تا زورتر بی
 تا سه ر که لاکی بر دیه وه ژور
 دا هاته سورهی وای دا به نه رزی
 پیی نا سه ر لاقی و کردیه دو عه یار
 نه و جار پوی کرده خالوژنی بی هه ست
 چی بیت هه سه رتو له و پو به ولاره
 وه ک نه و پیر ژنه ی دوله ت ده که م
 شایان تی گه باند له و برپو بیت هه
 په نگ و پوی تیک چو، شا که نه وه ی بیست
 له و چه ند ساله ی دا چی هه ولی دابو
 هه ر ته گبیریکی کردبای نه و شایه

وای لی تیک چوبو خو گریزنه ی کار

***

که چه ل کوره که ی چون دهمزیته وه

سه رکه وتن ده بی یا دیسان داوه
شا زیافه تیکی گه وره ی گرتنه ده ست
دانابو که چی کچه که وتنه پاو
بو به کورپکی زور ژیکه لانه و جوان
هموی بانگ کردن کورین له و دهره
زانسی له و داوه بو له و دانراوه
عه با و میزه ری دیسان خستنه کار
نه یشت به هچ جور، تا خو بدنه نیشان
کورپه شیان له و جار هینا خسته کار
ویستی دو سی جار بی بو لای بابی
بو لایه کی دی پنگای ته نیوه
بو به غارغاردین و فیتنه و پا کردن
که چه ل چو کوره که ی خیرا یه کی پفاند
لیی دانیشته وه تا پیی بلین وایه
وه کی هچ نه بی و نه بی دهنگ و باس
ده گه پان زور رد کسورپه ش نه مابو
دزیشان لی گرا و خه رجه که ش به لاش
هرکس به ره و مال پتیمان گرتنه بهر
لیی پساند له و جار له کوئی بووه

گولله ی ناخیری شا که پیی ماوه
که چه ل پیی مه مو فیلانی لی به ست
پیشتریش پاشا کچه که ی که بو داو
چاو پیکه وتن و پیک گه بیشتنی وان
چی خه لکی شاریون له چوک و گه وره
که چه ل که بیستی له و جار و قاووه
چو دو که رویشکی کرین له نیو شار
که رویشکه کانی له بن عه با ی نان
بو له و بانگ هیشته، هاتن خه لکی شار
خوین ده بزوی، بگه پی ده ی به لکو وابی
چاوی که رویشکی دی و سلله میوه
ده گه ل که رویشکی به ره لالا کردن
کورانه وه چرا هرکس ده یگوراند
داینا و هاته وه هر له و جیگایه
که دانیشته وه هر روا کر و کاس
به تی فکرین و له ژمار ته و او بو
هرچند هاتن و چون گزیر و سورداش
که مکه م خه لکه که ش له و سه و نه و سه
شا ناخر داوی که دانابووه

بزانین که چه‌ل، برای نه‌و شایه‌ی چون ده‌داو ده‌خات؟

چون نه‌وی بگری و پیتی‌بکا کایه
 لیسپه‌ی زه‌نگولئیکی چوکه‌له‌ی ویخست
 شای تیک وهریچی و لیتی بی بی باغی
 گه‌لاله‌ی دانا چوئنی بنیتته داو
 جیگای گه‌پانه و که‌یف و ده‌ماغه
 تاربو، لیتی تیک چوله‌مپه‌ر و نیوان
 که خوی پاوه‌شاند و ابوه زه‌نگه زه‌نگ
 تو خوا نه‌تو چی نیوک و دلم که‌ووت
 روحست ده‌کیشم عومرت ته‌واوه
 چون نابی بزانم من کات و ساتم
 هیچ فهرقیکی نه، خونکار بی و فقیه
 ه‌روا ریک و پیک پیتوئینیت ده‌که‌م
 :بوم‌دانیی چون و شوین و جیگایه‌ک
 دیاره خه‌یانه‌ت من به خوم ده‌که‌م
 ده‌تتیمه تو‌ربه و ده‌تکه‌م به بن‌قون
 داوای ماللا ده‌که‌م یان خیرات
 شیعر بی لی‌لی، ه‌یران، گوزانی
 وانابی، ده‌ی ده‌ی؛ هیچ ه‌ر نازانم
 ه‌ر به گویی نیوه‌ی ده‌گه‌ل باس ده‌که‌م
 هیچ ه‌ر نازانی وه‌ک من ده‌زانم

نه‌وجار که‌ته‌دوی برای نه‌وشایه
 که‌وله مه‌پنکی گه‌وره‌ی و ده‌ست‌خست
 خوی لی‌شارده‌وه له نیو چوارباغی
 راه‌وسستا ه‌تا پوژی دیاری‌کراو
 شا له لای و ابو که نه‌و چوار باغه
 نه‌و پوژه‌ی گه‌را تا نوپژی شیوان
 که‌وله زه‌نگولئیکی ده‌به‌رکرد بی‌ده‌نگ
 شا لاقی سست بو له‌وی لی‌که‌وت
 من عیزانیام وای ولام داوه
 ناخر من پاشام ساحیب ولام
 پی‌گوت بو مردن نه‌و پوژی ناخیر
 خو ناخیر رینگه‌ر حالیت ده‌که‌م
 له قسم ده‌رنه‌چی ه‌یه پینگایه‌ک
 نه‌وه‌ی بوت دانا که به قست نه‌که‌م
 نوری پی‌خوش بو پیک هاتن و یه‌ک بون
 یه‌ک سه‌ر ده‌چینه ماله شای برات
 پیم‌ده‌لین ده‌رویش کوا ه‌رچی بزانسی
 شتیکمان بو‌بلی؛ من هیچ نازانم
 شاهیده بو من جی دانیشتنه‌که‌م
 تو ولام ده‌وه من که نازانم

پازی بو داینایه کتر دیتنه وه
 عه با و عمامه بو ئاخیر دوا جار
 گهینه وه یه کتر پویشتن و یگه را
 پاشا له ترسان هیند چوک بیو وه
 نایه نیو توژی و خستیه سه ر پشستی

پاشامان هه روا به عه‌یش و نووش بی
شتیکن بو بلی و ماله لالاش مه‌یه
ده‌ی ده‌ی بو بلی، چون هیچ نازانم!
شا کوتی خه لاس بی ئه وه‌راو کی‌شه
ئه وه‌دنگه‌یان بیست عه‌وق مان هه‌مو
تا بو‌ی مه‌علوم بی ئه وه‌دنگه‌ کی‌یه
هه‌روه‌کو پیشو من هیچ نازانم
ئه‌ی بن قونی من تو باش ده‌زانی
دیشان که بیستیان ئه وه‌دنگی ناسیار
زویه پی‌م بلی ئه وه‌دنگه‌ کی‌یه؟!
بیگرن بیکوژن با نه‌پوا له‌ ده‌ست
ئه‌من بیننه‌ ده‌ر به‌سیه‌تی هه‌ده‌ر
پرسی ئه‌تو کی‌ی پی‌م بلی بزانم
بی‌گوت چه‌دسه‌اله‌ هه‌رچی‌کی کراوه

کاره ساتی دیش هه رچی پوی داوه
 هه رچه ند من زورجار بوم هه لکه وتوه باو
 چون گزیر کچی پیژیژی بی که س
 مه جلیسیک گیرا به راوو ته گیر
 ده لای بیکوژن، به لی! پیست ده کری
 نه وهی که ده کوژی، تا چه ند پوژی تر
 ده ت هه وی ئارام بیته وه شار ت
 ده ت هه وی یه ک جار کارت بو چابی
 که چه لی بیته، بیکه زاوی خوت
 پاشاش بیریکی زوری کرده وه
 به نه مری مام شا و وه کیل، زور نه میر
 زور به نیحترام نه و مام پاشایه
 که چه ل زاوی شا، یان هه مه کاره
 ده یزانی کئییه، بوچی کسورزاوه
 ناوا پیک هاتن، که چه ل، شا و وه زیر
 چاره یان ده کرد و یگرا پیکه وه
 ته گیری مام شای، شاری دا نه جات

جوی له من کی بوه بیته نه و ناوه
 نه و که س خویری بوه، خوی خستوته داو
 هه روا ده خوازی و ناپرسی له که س
 که چه ل، پالنه وان وه کیل چه ند نه میر
 که چه لی بکوژی کار چاره ده کری؟!
 زور پهیدا ده بی له وهی خه رابتر
 بیته وه ده ست خوت گشت کار و بارت
 نه و کچه ت تازه بو هیچ که س نابی
 بیکه به وه زیر یا غه مخوری خوت
 پازی بو به زمان و کار و کرده وه
 کچی دا که چه ل و کردیشیه وه زیر
 دواپی پی هینا نه به وه لایه
 میشلولیک کوژابا له نیو نه و شاره
 کی کوشتوتیه تی وچیه نه و راوه
 چی هاتبا پیشیان به راوو ته کبیر
 لیزه با و له وی و له لای دیکه وه
 چه ند سالان ناوا رایان گرت ولات

سله مان بهگ

مام خالند پتاويكى زۆربه پوحم و فه قىروباش بو، نه وده مى هيشتا نه چوبو حه جى، زۆريش به دين بو، عه يبه كه ي نه وه بو زۆرله ئاغاي ده ترسا ؟ به كوردى ده وله مه نديكى خويپى وترسه نوگ بو، ماله كه شى له نه و دىي ئاغاي لى بو، زۆردور نه بو.

پوژيكي مام خالند قرتا ليك هيلكه و دودانيكي پپى ماست له كه رى قايم كرد و پينج گيسكه نيزيشى وه پيشه خوڤان و كه وته پى بۆ ماله ئاغاي، چونكه ده يزاني ئاغا سله مان بهگ سىرو ماست و به ربه سىلى زۆر پى خوشه . هات، گه ييشته ده ركى ماله ئاغاي. ئاغا له سه رپليكانان پا وه ستابو، مام خالند نه گه ر چاوى به ئاغاي كه وت، هينده ي ديشى سه رلى شيواو، له جيى نه وه ي بلى سه لاموعه ليك، گوتى (سله مان بهگ)

ئاغاليى حالى بو. ولامى داوه گوتى عه ليه كه سه لام. به خيرهاتنى كرد پوى ده مام خالندى كرد : نه وه گيسكه كان چه نديان نيرن؟

مام خالند له باتى نه وه ي بلى هه ر پينجيان نيرن نه ويشى هه رلى تيك چو، گوتى (هه ر نيريان پينجن) ئاغا نه و جار برىك پيكنى و ديسان پوى ده مام خالندى كرد : نه دى چى ديشت بو هيناوم؟

مام خالند ده لى وه لا ئاغا نه وه تا (قرتا ليك ماست و دودانيك هيلكه) بو هيناوى. نه و جار ئاغا هينده ي ديش پيكنى و زانى مام خالنده وموى هه رلى تيك چوونه و هيناي برىكى لاوانده وه و برديه وه تاغى، به چاپه زى گوت مام خالند ماندووبوه برىكى ئاوى سارد بو يينه، پاش ئاو خواردنه وه ي ئاغا گوتى چايه كى جوانيشى بو تيكه، مام خالند چاي خوارد وه و برىك هه ساوه وهاته وه سه ره خو، نه و جار به ره ومال پىي داگرت و پويشته وه به سواري كه ره بۆزى؟

ماله که ران

کاحه مه سالخی جولآ به خوئی و که جانی خیزانی و حه مه پره سولئی کورپی و خه جولئی کچی و پابیعی خه پره ک رییس، ده ئه و مالهی دا هه مویان که پبون،

پوژئیکی پیاوی ئاغای هاته سه رکولانه ی، بیگارئیکی به جولآی ئه سپارد، که چی مام حه مه سالح له قسه ی پیاوی ئاغای حالئ نه بو، ژنه که ی لیی پرسی: پیاویژگه ئه وه پیاوی ئاغای چی گوت؟ مام حه مه سالح زۆر له خوئی نیگه ران بوئاغا. له خانوی ده رکات له ولام دا گوتی به خوای حافره ت پیتم وایی له خانومان ده رده که ن!

کچه که گوتی ئه ری دایه ده گه ل بابم ئه وه باسی چیتان ده کرد؟ ژنه که زۆری ئیشتیا له گوشتی بوو زۆرله میژ بوگوشتی نه خواردبو: گوتی بابت ده لئی گوشتم کریوه لیت نه ناوه! کهنگی وابوه بابت هینده به دل وده رون بی، گوشتی کری بیته و ئه من لیم نه نابی! ئه و جار کوربه که له خوشکی پرسی: ئه وه ده گه ل دایکم و بابم چتان ده گوت؟ کچه ش له که م هه تازۆر له دایکی حالئ نه بوچی گوت به لام دایکی چه ندی ئیشتیاله گوشتی بوئه ویش ئه وه نده ی ئیشتیاله میردی بو؟

گوتی ئه وه دایکم و بابم ده لئین، به میردن داوی میردت نه کردوه! کهنگی ئه منیان به میردد داوه ئه من میردم نه کرد بیت کواداو یا نمته کی میردم پی نه کرد وه!!

ئه و جار خه پره ک رییس ناگاداری ئه و گوشت وگوئی ی وان بو، به حه مه پره سولئی گوت چونکه لیی نیزیك بو ئه ری ئه وه ئه توده گه ل (بابت و دایکت و خوشکت) باسی چی ده که ن، ئه ویش له هیچ حالئ نه بو به لام زۆری ئیشتیای له خه پره ک ریسی بو، گوتی ئه وانه ده لئین چویه ته زگ خه پره ک ریسی! ئه وه پوئیکی من و پوئیکی تو کهنگی ئه من کارم به توبوه، یاها تبمه زگه تو؟

پابیعیاش به قه دمام حه مه سالخی له ده رکردنی ده ترسا، داخوا کهنگی ده ری ده که ن گوتی جابو ده رم ده که ن سی مانگه کارئ ده که م، مانگی به سی په ناباتان، ده کاته، چوار قپان و په ناتیک، پوله که م بده نی بوخوم ده پوم. به کورتی کهس له کهس حالئ نه بوه!

حه‌زهره‌تی موسا (پ) و کرم

ده‌لێن هه‌زهره‌تی قابیز پوژێکی، ده‌چێته‌ خزمه‌ت هه‌زهره‌تی موسا و عهرزی ده‌کا ئه‌من قابیزم؛ هاتوم پوحت بکێشم، هه‌زهره‌تی موسا. موڵه‌تی لی‌ده‌خوازی، چونکه‌ ئه‌مری خوای بوه‌ لی‌ قه‌بول کرد وه‌ هه‌زهره‌تی موسا ده‌چێته‌ حه‌زور باری ته‌عالا و پاش هه‌زار و یه‌ک که‌لیمه‌، عهرزی خوای ته‌باپه‌ک و ته‌عالا ده‌کات: یا په‌بالعه‌المین له‌خۆت عه‌یا نه‌که‌ هه‌زهره‌تی قابیز بو‌پو‌ح کێشانی من هاتبو؛ جا نازانم ئه‌ومندا ئه‌م چ‌لی بکه‌م چونکه‌ زۆر وردن و که‌سی واشم نه‌ه‌ کاسپیان بو‌بکات و یا به‌خیۆیان کات، خوای ته‌عالا ده‌فه‌رمویت یا موسا، بچو له‌فلانه‌ ده‌ریایه‌ی عه‌سای لێده‌، ئه‌گه‌ر ده‌ریا شه‌ق بو؟ به‌ردیکی سپی تێدایه‌، عه‌سایه‌ کیش له‌به‌رده‌که‌ی ده‌ بزانه‌چی تێدایه‌؟

هه‌زهره‌تی موسا چوله‌جی‌گای دیاری کرا و، عه‌سای له‌ده‌ریایه‌ دا؟ ده‌ریا شه‌ق بو، به‌رده‌که‌ وه‌ ده‌رکه‌وت، و عه‌سایه‌کی له‌به‌رده‌که‌ی دا، به‌رده‌که‌ش له‌ت بو، ده‌ نیو ئه‌و به‌رده‌ په‌قه‌ی داله‌ بن ئه‌و ده‌ریا شینه‌ی دا کرمی‌کی تی‌ دابو گێتیه‌کی شینی به‌دمی‌وه‌بو و ده‌بخوارد،

هه‌زهره‌تی موسا به‌دیتنی ئه‌و کرمه‌ی، پوی ده‌ ئاسمانی کرد و فه‌رموی یا ئیلاهی! گه‌وره‌یی لایه‌ق به‌ تو‌یه‌، زانیو قودپه‌ت و پو‌حم هه‌ر بو‌ تو‌ باشه‌ و به‌س.

مه‌لا سیمان

دی‌شیلَم جاران وه‌کوئه‌وچه‌ندیدی‌ی ۱- گردکسیان ۲- په‌سوئ ۳- جه‌ل‌دیان و ۰۰- هه‌ر له‌قه‌دیمه‌وه‌ئاوه‌دان بوه، مزگه‌وت و حوچره و مه‌لا و فه‌قی‌ی هه‌بونه.
ئه‌و دییه‌ پیاوێکی ده‌وله‌مه‌ندوگه‌وره‌ی لی‌بوه به‌نیوی مه‌لا سیمان،
وابزانم هه‌رنه‌ومه‌لاسیمانه‌بوه‌دوايه‌بوته‌گه‌وره‌ی مه‌لاسیمانیان؟

مه‌لا سیمان مریشکی ژۆر بونه. نازانم جیرانیکیشی له‌به‌ر فه‌قی‌یی یا ۰- له‌ئه‌ومریشک و په‌له‌وه‌رانه‌ غافل نه‌بوه، هه‌ر لی‌ی ده‌دزین، مه‌لاسیمان شکی له‌کابرایه‌که‌ی ده‌بی به‌لام نه‌ده‌کرا بی به‌لگه‌بلێ فلانه‌که‌سه‌مریشکی من ده‌دزی. پۆژێکی جومعه‌ی، هه‌مو‌خه‌لکی شیلَم جاران وله‌دییه‌کانی دیکه‌ش راهاتبون له‌مزگه‌وتی کۆده‌بنه‌وه‌بوه‌جی هی‌نانی نوێژی جومعه‌ی. مه‌لای ئاوه‌دانیه‌ چاوده‌گێڕی و ده‌لی ئه‌وه‌مه‌لاسیمان بو‌دی‌ار نیه، چونکه‌عاده‌ت وابو مه‌لای ئاوه‌دانیه‌له‌ئه‌وجوره‌که‌سانه‌یان ده‌پرسین؟

ژۆری له‌سه‌رمه‌عت‌ل ده‌بن. خوتبه‌ی ده‌خوێنی‌ته‌وه‌ دوايه‌ پیاوێک ده‌لی مه‌لا سیمان ئه‌وه‌هات! مه‌لا ده‌لی قامه‌تی بکه‌ن. قامه‌ت ده‌کرێ و مه‌لا سیمان وه‌ژۆر مزگه‌وتی ده‌که‌ویت ته‌واوی خه‌لکه‌که‌ی به‌پێوه‌ پاده‌وه‌ستن، مه‌لا ده‌لی خوا‌عافوت کامه‌لاسیمان ئه‌وعاله‌مه‌ت بو‌مه‌عت‌ل کردوه، هه‌رکه‌سه، کارێک و ده‌رد یکی هه‌یه.

مه‌لاسیمان: ماموستا بو‌به‌من ده‌لێی، کابرا مریشکه‌کانی منی دزیون وه‌موی خه‌لاس کردوون ده‌ستی بو‌لای جه‌ماعه‌تی پاده‌دی‌ری: ئه‌وه‌تا په‌ره‌مریشکه‌کشی هه‌ربه‌سه‌ری وه‌یه‌و وه‌اتوه‌له‌سه‌فی جه‌ماعه‌تی پاره‌ستاوه‌نوێژی جومعه‌ی ده‌کات هه‌مان کابرای ئه‌گه‌رلیتی زه‌نین بوو، ده‌ستی بو‌سه‌ری برد په‌ره‌مریشکی له‌سه‌ری خو‌ی کاته‌وه‌و هه‌مو‌عاله‌م چاویان پێکه‌وت.؟

مه‌لاسیمان ده‌لی ئه‌وه‌تادزی مریشکه‌کانم، ئیدی ؟
به‌لی مه‌لاسیمان به‌ئه‌وجوره‌ی وه‌زانای خو‌ی دزی مریشکه‌کانی ده‌بینی‌ته‌وه‌.

عه‌ره‌بی چاک ده‌زانیت

کابرایه‌ک کوره‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ نابو، چه‌نده‌ختان هه‌ربو‌ی خه‌رج کرد، پوژێکی مام فه‌قی به‌خۆبه‌مه‌ندیلیکی وه‌. بوسه‌ردانی دایک و بابانی دیته‌وه‌مالی، بابی لێی ده‌پرسی و ده‌لی کورم ئه‌تو ئه‌وه‌چه‌ند وه‌خته ده‌خوینی پیم‌بلی بزانه‌م چ فی‌ربویه؟

فه‌قی ده‌لی بابه‌گیان عه‌ره‌بی فی‌ربومه. بابه‌که‌ی: یانی عه‌ره‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربویه؟! فه‌قی: به‌لی به‌لی بابه‌گیان عه‌ره‌بی به‌ته‌وا وی فی‌ربومه!

باوکی ده‌لی باشه‌ کورم ئه‌گه‌روایه‌ بایه‌ک دو عه‌ره‌بیانت لی‌په‌رسم بزانه‌م چو‌نی؟ کوره‌ ده‌لی فه‌رمو‌بابه‌گیان؟ کابرا ده‌لی عه‌ره‌ب به‌که‌لی ده‌لی چی؟

فه‌قی: بابه‌ئو وه‌زۆرگه‌وره‌یه. بابه‌که‌ی: باشه‌باواییت؟ ئه‌دی عه‌ره‌ب به‌کیچی ده‌لی چی؟ فه‌قی: بابه‌! ئه‌وه‌ش زۆر چوکه‌یه‌ کابرا: ئاخه‌ر بێم چی: باشه‌، یه‌کیان گه‌وره‌ و یه‌کیان چوکه‌یه‌: ئه‌دی به‌ عه‌ره‌بی به‌بزنی ده‌لێن چی؟ فه‌قی:

وه‌لا‌بابه‌نازانه‌م به‌بزنی ده‌لێن چی به‌لام نیویکی زۆرسه‌یریان له‌مه‌پێ هه‌له‌دن.

عه‌ره‌بی زانیکی دیکه‌ش

ئو کابرایه‌ش کوره‌که‌ی ده‌به‌ر خویندنێ ده‌نی و ماوه‌یه‌کی زۆر خه‌رجی بوکێشا هه‌تا پوژێکی له‌دوای نارو هێنایه‌وه‌ مالی؟ پاش نان و چاخو‌اردنی شه‌وی قسه‌خۆش بون و مه‌جلیسیش گه‌رم، بابه‌که‌ی پێتاویکی زۆرزان بو، بانگی کوره‌که‌ی کرد: ده‌وره‌ ره‌و له‌! ئه‌تو ئه‌وه‌ چه‌ند وه‌خته ده‌خوینی ده‌بابزانه‌م چ فی‌ربویه؟!

مام فه‌قی ده‌لی بابه‌گیان عه‌ره‌بی فی‌ربومه. بابی: یانی عه‌ره‌بی به‌ته‌واوی فی‌ربویه؟! کوره‌ به‌لی بابه‌گیان، عه‌ره‌بی به‌ته‌واوی فی‌ربومه.

چونکه‌خویندنی ئه‌وه‌مانی به‌تایبه‌تی له‌نیو فه‌قیان هه‌ره‌عه‌ره‌بی بو.

باشه‌؟ جا ئه‌گه‌ر وایه‌، عه‌ره‌ب به‌شیوی ساردبو‌وه‌ ده‌لێن چی؟ کوره‌که‌ مه‌حته‌لما ئاخه‌ر شتیکی وای لی نه‌پرسی بو ده‌کتیب و نوسرا و اندا هه‌بیته‌ ناچار فکریکی کرده‌وه‌و گوتی عه‌ره‌ب قه‌ت نه‌هێلن شیویان سارد بیته‌وه‌؟ هه‌ره‌به‌گه‌رمی ده‌یخو‌ن!

سولتان مه حمود هه یاس ونه سمه ری خال بارامی

سولتان مه حمود پوژێکی له دیوانی دانیشتبو له عینی که یفخووشی دا له ناکاو بانگی کرد: هه یاس له هه مولایه کی پرا بانگ کرا: هه یاس! هه یاس! دیوان دهنگی داوه و هه یاس گویی لَبو، ولامی داوه. گوئیان، سولتان بانگت دهکات، هه یاس چو خزمهت سولتانی، سلوی لی کرد، ولامی داوه: سولتان نه مری کرد هه یاس دانیشه.

به لئی هه یاس دانیشته. سولتان ده لئی هه یاس! نه وچه ند کارانه م به تو هه ن بو ماوه ی دو سالان، ده بی بو م جی به جی بکه ی هه یاس: فه رمو. قوربان. سولتان مه حمود ده لئی.

۱- کورێکم ده وی کورێ خو م بیت و نه مزانیبی.

۲- نه سپێکم ده ویت له نه سپی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۳- تازییه که م ده ویت له تازی رسته ی خو م بیت و نه مزانیبیته.

۴- به رمالێکم ده ویت، پرسه که ی نه برابیته وه ونه هه لیشه قه ندرابیته وه.

هه یاس برێک داما، دوايه سولتان پیی گوت بو داماوی نازانی د و سالانم مولهت داوی، هه یاس: بو داماوم، یان خه لاته یان به راته.

هه یاس پاش ده میك بیر کردنه وه ده رکه وت، برێک له نێو شاری گه را، ده نه و فکری دا بو، خوايه؟ کی پهیدا بکه م نه وکاره م ژور موشکیله ناخر نه وه چو ن ده کری. چاوی به پێگایه کی که وت، نه و پێگایه ی گرته به رو به فکری وه پویشته، ده گه ل پیاده یه کی که میك پویشتن، هه یاس سه بر ده پویشته وکا براش توند، هه یاسی به جی هیشته،

سوارێکی گه ییشته له گه ل سواره که ی برێک پویشتن، سوار پیاده هه ر. په فاقه تیان نابی. سواریش پکیفی له ماینی دا و هه یاسی به جی هیشته؟ نه و جار کا برایه کی پوته له ی لی پهیدا بو، ماندونه بونیان لیک کردو هه رچه ند هه یاس خو ی مه عتهل کرد به بیانوی چونه سه راوی و ... به جی هه رنه هیشته، هه یاس ده دلی خویداگوتی نه وه په فیکمه!

لیی پرسى: خاله نیتوت چیه؟ کا برار پوته له: نیوم خال بارامه. هه یاس: خه لکی کوی؟

نه وړيگايه يه ك سهرده چټه د بيه كه ي مه نه گره گيشتينه د بيه كه ي نټوي ديه كه شت پي ده لټم. زور وويشتن وگه ييشتنه چوميكی بى پردو بازگه، هياس: خال بارام باليره پردى دروست كه ين. خال بارام كه گويى له كه ليمه ي پرد دروست كړدى بو ده دلى خوئ دا گوتى نه و كابر ايه نه وه ده لى چي؟ چو ليره پردى دروست كه ين.

به لى! يكيان نه وي ديكه ي له كو لى كړد وله چومه كه ي په پانده وه،؟ زور نه وويشتن گه ييشتنه هه ورازىكي دورو دريژ. نه و جار هه ياس گوتى خال بارام با له نه و هه ورازه ي پټپليكانان دروست كه ين. خال بارام نه و جار گويى له قسه وباسي پليكانان دروست كړدى بو گوتى به خواى نه وه شيت، دنا نه و هه ورازه و پليكان، يان چوم و پرد دروست كړدن وابه تالوكه،

به لى ورده ورده به قسه كړدن و نه زيله گيړانه وه، وه سهر كه وټن وگه ييشتنه ناوايه كه ي ماله خال بارامى لى بو. له قه راغ دى خال بارام نټوي د بيه كه شى پي نه گوت، له جياتى نه وه ي بللى ميوان به يافه رموبچينه مالى؟ لى پرسى ئرى كاكه ده چيه كوئى هه ياس ولاى داوه وگوتى نه تو نا مزگه وت.

هه ياس چو مزگه وتى و خال باراميش چوه مالى خال بارام كچيكى هه بوبه نټوي نه سهر، كچيكى زوروشياروزرينگ بو. خال بارام چو باه رجنگا وسه فريكي، كه ده گه پاره مالى، هه رچى ديباى وه سهرى هاتبا بو نه سهرى كچى ده گيړا وه؟

نه وړوژده هه رگه ييسته وه مالى، بانگى كړد: نه سهر! نه سهر! وه ره نه وړو كابر ايه كي زور سهرم ديت ده نه وسه فهره ي دا. نه سهر هات له ته نيشت بابى دانيشت: ده ي بابو گيان بو م بگيړه وه. خال بارام جاجت بو بگيړه وه، كابر اشيت بوشيت، هه ر قسه ي هات ه ران، پاته رانى ده كړدن، نه سهر: چو چى ده گوت: گه ييشتينه چومى كه نده سوري، ده يگوت وه ره با ليره پردى دروست كه ين: ده ي بابو گيان خو نه وچومه بازگه و پردى نيه نه دى چو نه له چومه كه ي په رينه وه؟! جاجو نه په رينه وه؟! نه وكه ميك له من جحي ل تر بو، نه منى له كو لى كړد و په پاندمى وه. نه سهر بريكي فكر كړده وه وگوتى، نا نه وه شيت نه بوه بابم تى

نه گه یشتوه. نه سمەر: دهی بابە گیان چی دیکه ش؟

نه و جارگه ییشتینه نه وه ورا زه ی بەردی یه که ی خو مان ده یگوت باله نه وه ورازه ی پلیکانان دروست که ی ن؟:

دهی بابە نه دی له هه ورازه دوردریژه ی چو ن وه سه رکه وتن جا چو ن وه سه رکه وتین هه ربه سه رهات ونه زیله ی گێژانه وه، نه مزانی چو نیش وه سه رکه وتین!

نه سمەر ده دلی خو ید اگوتی، به خودا ی نه وه وای ده چس ئینسانیکی ژورتیگه ییشتو بوبی له وانه یه هه یاس بیت. دهی نه دی دوا یه: دوا یه گه ییشتینه قه راغ دی، پیم گوت نه دی کاکه ده چیه کو ی؟! هه ره کو شیتان گوتی، نه تو نا مزگه وت!

نه سمەر دوا ره پاش برێک بیر کردنه وه ی هینای دوا زده هیلکه ی کو لیو و نان یکی وه بابی دابو تا قی کردنه وه ی، گوتی بابە گیان نه و نان وه یلکه ی بو نه و کابرا فه قیره ی بیه مزگه وتی، به لام، کابرا هه رچی گوتی، وه ره بو م بگێره وه.

خال بارام نان وه یلکه ی ده ست دایه و. وه ری که وت بو مزگه وتی، له پێگایه نیشیتای چویه، هیلکیکی خوارد، نه گه رنان وه یلکه ی له مزگه وتی، وه هه یاسی دا هه یاس نیی فکری نانێک و یازده هیلکه، لی وهرگرت وگوتی خالو، به نه و که سه ی بلێ که نه و نان هیلکه ی بو م ناردون، چما له لای ئیوه سال یازده مانگه ؟!

به لێ، خال بارام ها ته وه مالی و نه سمەر لی پرسی: بابە گیان، نان وه یلکه ت بو نه و کابرا فه قیره ی برد. خال بارام: به لێ بو م برد. نه سمەر: نه دی چی گوت؟

خال بارام: هیه. نه سمەر: هه ر هیه چی نه گوت؟ خال بارام: نا هه ر نه وه نده گوتی به نه و که سه ی بلێ که نان وه یلکه ی بو تاردوم چما، له لای ئیوه سال یازده مانگه ؟ نه سمەر بیر کردنه وه وزانی بابی هیلکیکی خوراده ؟! نه سمەر: بابە گیان! بو هیلکیکت خواردبو.

خال بارام: نه ری وه ل لا ژورم نیشیتا چو بویه، نه وه چونت زانی؟! نه سمەر نه و جار لی عه یان بو که نه وه هه یاسه و کار یکیشی لی قه و ماوه، نه سمەر. ژۆربه بی ده نگ ی ونه هینی چو مزگه وتی وه هه یاسی هینا وه مالی، پاش خواردنێک و چایی یا ... خواردنه وه یه ک

لیی پرسی: هه یاس ئه وه چۆنه لیڤه په یدابویه، چت لیقه وماوه؟!

هه یاس گوتی ئه تو چۆن ده زانی ئه من هه یاسم؟ ئه سمه برێک له قسه کانی ئه گه ربابی بوی گێژابوو، گێژاپه وه وگوتی به ئه وقسانه ت پاده زانم ئه تو هه یاسی.

هه یاس: ئه من ده ردی خۆم به که سیکی ده لێم که بویم ده رمان بکات. ئه سمه رکاک هه یاس؛ ئه گه ر ده ردی تو به من ده رمان نه کری، به کی ده رمان ده کری. هه یاسیش ئه گه ر ئه وه ی گوی لی بو ده هه بیهت و ئاکارو زرینگی وزانایی ئه و کچه ی فکری بوخۆشی ده دلی خویدا گوتی، ئه و کاره ئه گه ر به ئه و کچه ی نه کری، به که س نا کری! بانگی ئه سمه ری کرد، له کنه خۆی دانا، ئه وه ی سولتان مه حمود لێی ویستبو بوئه سمه ری گێژا وه. ئه سمه رکچیکی که میک ده نیوه چوبوه لام جوان و کار جوان و کار نه خشین بو، بویه ش میڤدی نه کردبوو ما بۆوه خۆی پاگرت بوخۆ لاسه چاوی له سه ره وه بوو؟! بیریکی لی کرده وه وئه وه شی به هه ل زانی و خه ریکی پێک خستنی گه لاله کاره که ی خۆی بوه.

گوتی کاک هه یاس: ئه تو بجۆه ته نیا نه وه ندهم له تو ده وی، ئه گه رسولتان مه حمود چۆپا وی، و بۆه رجیگایه کی چونا گادارم که و جالیم گه پێ.

هه یاس: به چاوان. هه یاس گه راوه بو دیوانی سولتان مه حمودی. به لێ! پاش به ینیکی، سولتان ئه مری کرد ته داره کی پاویم بو بگرن، ده چمه راوی و هه تادوحه و توانیش ناگه پیمه وه. هه یاس ئاگاداری شوینی راوگه که ی بوزانی که ده چپته کوێ له ئه وه ل و دوه مه می مانگی بانه مه پێ و زویکی خه به ری بوئه سمه ری هینا که ده چپته کوێ و گه راوه بو ماله خوی یادییانی سولتانی ئه سمه رله سواری وله هه مو کارێکی وریابو. وه موجوده بازیه کیشی زۆربه باشی ده زانی. به لێ: خپوهت و نه سبابی راوی ساز کرد، لێی سواری ماینیکی شیی عه ره بی بو، دوسی تازی و توله ی و ده وای خۆی دان، چه نده سه ته به رگی ژنان و پیاوانی نۆی و تازه ده گه ل خۆی بردن به ینی شه وو. پوژان، له به رانه به ری خپوهتی سولتان مه حمودی که هاتبو راوی، خپوهتی هه لدا. جارێک به به رگی ژنان و دوسێ جار به به رگی پیاوان هاته ده ری و سه ری ماینه شیی دا و هه رواهات و چویی ده کردبو ده ری، سولتان که چاوی به ئه و

کچه کی که وت وچووه ژوری وئو جار لایک هاته ده ری، گوتی بچون ئه و کورپه جیله م بو بانگه کن. پیاری سولتانی چون له دوی وئو ویش ده ست به جی، به ده ستوری سولتانی هات پاش ئه حوالپرسی، ئه مری کرد، دانیش، پاش قسه وگوفت وگوئی که کی، وای دانا هیچ نه دیوه، لی پیرسی: هه ره ته نی؟! ئه سمه ر: نه خیر قوریان! ده گه ل خوشکم هاتومه سیران وپاوی. پاش قاوه خواردنه وه یه کی لی پیرسی: چ بازیان نازانی؟

ئه سمه ر: به لی قوریان. چ ده زانی؟ چی بفرموی. تاو له ی ده زانی؟ به لی قوریان. ده ستیان به ته خته ی کرد. سولتان لی پیرسی: له سه ر چی بیته؟ ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. سولتان له دورپاکه عاشقی خوشکی ببوه ره بویه ش پی خوش بوبازی ده گه له وی بکا خو ده نازوری ده دیکانه هه بون بازیان دکه ل بکات، گوتی باله سه ردلخواز بیته.

ئه سمه ر: به لی باله سه ردلخواز بیته. ژور زوته خته ی له سولتانی برده وه سولتان: داوا بکه. ئه سمه ر: ئه مریفه رموماینه که م به ته له به له ئه سپی خوت بو م چاکه ن! به لی دوپاندومه، بادا یینی نه وه. ئه سمه ر: فرموی. سولتان: ئه و جار له سه رچی بیته؟

ئه سمه ر: سولتان ده زانیت. باهه ر له سه ردلخوازی. ئه مری سولتانی. ده ستیان کرده وه به ته خته کردنی، ده عه یی بازی دا، لی پیرسی، ئه دی ئه وه چو نه خوشکت له خیوه تی نایه ته ده ری؟ قوریان عاده تی مه ئاویه، هه تانه چه وه مالی، خوشکم نایه ته ده ری. ئه گه ر بانگیشی که ن ولام ناداته وه هه تا بوخوم نه چه وه. سولتان: وه لالا ئه وه عاده تی چاکه.؟

به لی دیسان سولتان ته خته ی دوپاند، پوی ده ئه سمه ری کرد: ته له ب که. ئه سمه ر ده لی ئه مریفه رموتازی که م به بایه له تازی رسته ی خوت بو م چاکه ن! سولتان: ئه ی به چاوان به چاوان، دوپاندومه. ده ستوری دانه و ماین وتازی ی بو نه و کورپه جیله ی چاکه ن شه هوهت وای غه له به بوهی نابو. ئه و ده ستورانه ی تازه به هه یاسی دابوله بییری نه مابو، چوماین و تازی که کان بیتیت. بو ئه وه ی سولتان پتری ئیشتیا بجیت، ئیک، دوجاران به به رگی ژنان هاته ده ره وچووه ژوری، به رگی پیوانی ده به رکردنه وه هاته وه ده ری، ماین وتازی هیان، هه ردوکی چاکردن وبردنیوه له جی خوی به ستنه وه، هاته وه و پاش نه هاری،

ده سستیان کرده وه به ته خته ی دیسان له سه ردلخواز، نه وجارعه مدهن پیی دۆپاندو. پوی ده سولتانی کردو پیی گوت ته له ب که. سولتان تی پاماوگوتی به پاستی، لیاقت وزانایی توبؤوه ی ده بیت که پیاو لیت نیزیک بیته وه، نه گه رلیم قه بول که ی، نه من داوای خوشکت ده که م و خوشکت ده وئ!

نه سمه ر: قوربان! جیگای شانازی به م، دوه میس نه من دۆپاندومه هرچی داوا بکه ی حازرم ده تده می، ده چمه وه خپوه تی ده گه ل خوشکم قسان ده که م چونکه نه مه نه وره سمه شمان هیه، کچ بۆشو کردنی ده بی بۆخوی پازی بیت، ؟

چۆوه ده خپوه تی و زویه کی به رگی گۆپی و دوجاران به به رگه جوانه که ی هاته ده ری و چۆوه ژورئ و دوا به رگی پیاوانی ده به رکرده وه و پاش ماوه یه کی هاته ده ری، پیی داگرت وهاته وه خپوه تی سولتانی، دانیش و گوتی قوربان خوشکیشم پازیه وه منی کرد و ته وه کیل له جه نابتی ماره بکه م، سولتان مه لای بانگ کرد و به نه مری شهرع، خوشکی که بۆخوی بو. له سولتان مه حمودی ماره کرد، دوا ی شامی گوتی قوربان؛ نه من به یانی ده پۆم ده چمه پاوئ و مه تادو پوژی دیکه نایه مه وه، جه نابیش ده گه ل چه ند پیاوی باوه پییکرا وی خۆت ده توانی بچی بولای خوشکم چونکه ته نیا به وحه لالی تویه، نه وکاته ی نه سمه ر چوماین و تاژی جی به جی کردن وهاته وه خپوه تی، ؟

سولتان سبه ی نی لای نویژی شیوان ده گه ل چه ند باوه پییکرا و و قه راولان چۆ خپوه تی کچه ی. تادو سی شه وان له لای بو، سولتان چووه باره گای خوی، نه سمه رشه وئ نه سپی که و ته ده سستی و خپوه تی به لاداهینا و چۆوه ماله خال بارامی بابی. به یانی سولتان و هاو پیانی که هه ستان ته ماشایان کرد چه ته ماشا که نه خپوهت ماوه و نه که سیش دیاره، هه رچه ند سولتان پیاوی ناردن و گه پان، هیچ نه سه ریکیان وه ده ستنه که وت، چونکه ده گه ل هه یاسیش قه راریان دانا بو. هه تائه وکاره ی بۆجی به جی نه کات، حه قی نه بو دا وای هیچ کاریکی دیکه ی لی بکات، باکار و موشکیلی زۆریش گه وره بایه. ؟

سولتان له بهر داغداری وناپهحه تیانى كه وتوله نه مامه ی بی هوده له دهست چۆده رى هینده ناپهحه ت بوو، پراوى به تال كړدو گه پراوه بو مالى. نه سمه ریش چۆ بازارى چه ند بزته مه رهنى كړين و هه موپوژى به شاندى ده كړدن وه تابه شى به رمالئكى لى په یدا كړدن، كړدیه به رمال. نه و جار پاش وه زعى حه ملی، كه حاميله ببو، كوپئكى بوو كوپه كه ی دابه دایانى دایان زۆربه جوانى كوپه كه ی به خپو كړد، ماین وتاژیه كه شى ده وه ختى خویان دا زان، پاش دو سالان، هه یاس، یاغریاغز، چوبولای نه سمه رى هه تابزانیت برپاروقه وله كه ی چى لى هاتوته وه، نه سمه ركه ناگادارى هاتنى هه یاسى بو، به پیریوهات ومام هه یاس چوماله خال بارامى، پاش چاك وخوشى و حه سانه وه ی لى پرسینئكى گهرم وگور، نه سمه رگوتى، مام هه یاس، نه وهت نه سپه كه چۆته ؟ هه یاس: مالم قه بره، هه ریه كن ده گله نه سپى سولتانی، جا چوتاژیه كه شى له ته ویله ی بو ده ركرد، هه یاس، چاوى لى كړد و: به خواى ده لى له تاژیه په سته ی سولتانی درزاوه، نه و جار برديه دیوى ژورى، كوپه كه شى نیشان دا، پپی گوت نه وه شت كوپه كه. هه یاس برپكى ته ماشاى كوپه كه ی كړد كه به جوانى شیبى سولتانی ده هاتى، نه و جار گوتى نه وه شت به رمال، هه یاس سوارى نه سپئكى بو، جانو نه سپى له دواى خوى پاده كیشاو تاژیه كه شى ده په سته ی كړد، كوپه كه شى له پیش خوى دانا، به رمالى به سه رشانان داداو به ره و دیوانى سولتانی كه وته پرى،

كه دورونیزك بو خه به ریان دابه سولتانی: هه یاس هاته وه و سوارى نه سپئكى بووه و جانو نه سپئكى له دواى خوى پاده كیشى و تاژیه كیشى ده په سته ی كړدوه، مندالئكى چوكه شى له پیشه خوى داناوه، سولتان كه چاوى به داخوازیه كانى كه وت، زۆرخوشحال بو، به خیرهاتنه وه ی هه یاسى كړدو په كیه كه ته ماشاى هه موانى كړد، جانو نه سپه كه له بهر مندالئى نه با ده گله نه سپى سولتانی ده گورپا. تاژیه كه شى هه روابو. نه و جار ته ماشاى كوپه كه ی كړد نه ویش زۆربه پونى شیوه ی سولتانی ده دا، به رماله كه شى له پیش داناو حالى كړد چۆن دروست كراوه، نه و جار سولتان پوى ده هه یاسى كړد و پپی گوت هه یاس! به پاستى نه وه ی ده نه وعه سرنى دا به تو ده كړئ، به كه س ناكړئ، خواستى

ناخیرم نه وهیه، نه من ساحیبی نه وانه شم ده ویت، هه یاس که زوری زه حمه تی فکری
 کیشابو، گوتی قوربان! نیمه قسه ی نه وه مان نه کردوه، پاش بریک جه فهنگ لیدانی
 وقسه ی ده خوش، گوتی نه من ساحیبی نه وانه شهت ده ده می، به لام نه وت به که یفی خوّم
 ده ده می. سولتان گوتی نه من هه رچی له توّم ویستوه، هه موت جی به جی کردونه و
 چت نه گوتوه نه منیش لیږه هیچ نالیم چونی نه توبله ی واده که م، جاهه یاس هینای دوباره
 نه سمه ری له سولتان مه حمودی ماره کرده وه به مدعای دلی خوئی به سولتانی را زا
 ندوه و به چه ورو شیرنی بوکیان بو سولتان مه حمودی غه زنه وی دابه زا ند. نه وه مو
 که رویشکه یان له راوی گرتن هه ر سه نگه سیریکیشیان نه داینی شیرنی بوکی.

(شيعری) باسی سولتان مه حمود و هه یاس و نه سمه ری کچی خال بارامی

سولتان مه حمودی خوش به خت و نیقبال	شاد و به که یف و بی خم و خه یال
پۆڤڤک دانیشتبو له و سه راهه رده	جیی ته گبیر بگوڤه، بگره یان به رده
هه ر که گوتی هه یاس! له نیزیک و دور	به بی مه عتله بون، زو هات بو حوڤور
من نه و چه ند کاره ی که به توّم هه یه	هه رتا دو سالیش موله تمان هه یه
نه سپیکم ده وی له یه خته خانه ی	نه سپه کانی خوّم، نه گری به هانه ی
تاژیک له په سته ی تاژیه کانی راو	به پهنگی و په سه ن نیشانه ی ته واو
ده ته وی سولتان که لیّت رازی بی	کوڤیک له خوّم بی ونه شم زانیبی
به رمالیک پیسی نه بزاییته وه	نابی وا هه لیش قه ندرابیته وه
هه یاس وا که وته نیو هیند فکر و بیر	کوا؟ به کی پیکدی نه و خواسته ی نه میر
سولتان پیی ده لی بو و دامای؟!	دو سال موله ته ده ی بوم دانای
پاش نه وه ی که میک گه را ده ور به ر	رینگای گرت نه و جار له شاری چوده ر
له گه ل پیاویکی به یینیکی پویشیت	به تالوکه بو، به جیی هیشت، پویشیت
دوای وی هاوړپکی سواری گه ییشتی	چه ندی توند پوړی هه رنه ی گه ییشتی

به جیی هه رنه هیشت بونه دو یولداش
 پرسى نیتو چیته؟! گوتى خال بارام
 بگه بنی پیت ده لیم مالم له دینه
 بو په زینه وه ناوای بیر لی کرد
 با نه له م ناوای خو مان ده ریا زکین
 کوانی چون ده کرئ ده لی چی نه وه
 که وتنه پئ به قسه و پی که نینه وه
 ناخوش بو، بو پیر نه خوش و بی واز
 نه له وه ورازه، خوم لی مه بویره
 تا چند پوژ ده بی لیره کارئ بکهین
 نه و پیاوه به ش قه م حالئ هه ر وایی
 هینده یان قسه بو یه ک ته رکردبون
 مالی خال بارام هاوپی پی لیه
 ده چیه ماله کی؟! داده ی پی م بلئ
 پیی گوت نه تو نا؛ ده چمه مزگوت
 نه و جار هه ر ته و او به شیتی زانی

خال بارام که چوووه مائی، بو نه سمه ری کچی چ ده گیریتته وه؟!

کچیکی هه بو، عاقل، زور به قام
 بوخت و پاراوئک، جوانئک وه ک گه وهه ر
 ته عریفی به کس نه ده کرا به زار
 به راست نه و نپوه، خه سار نه کرابو

نه و جار گه ییشته هاوپیکی زور باش
 ده پوین هه روا به قسه و زور نارام
 خال بارام نه دی مالت له کوی یه؟!
 گه ییشتنه چو میک به بی بازگه و پرد
 پیی گوت خال بارام با پردئ سازکین
 که میک له و قسه بیرى کرده وه
 یه ک یه کی له کول کرد په پینه وه
 گه یینه رییه کی زور ده ستو هه وراز
 ده یگوت پلیکانان با سازکین لیره
 هینده پلیکانان جا چون دروست کهین
 بوخوی به خوی گوت نابی ته و او بی
 هه و رازیان بری، به بی ماندوبون
 هه ر وه سه رکه وتن، گه ینه نه و دییه
 نیوی دییه که ی پی نه گوت و ده لی
 زانی په فیقی له حاجه ت کهوت
 نه وه شی که بیست دواى هه مو قسانی

با بو ت باس بکه م، نه قلئ خال بارام
 کچه که ی نیوی، لی تابو نه سمه ر
 جوانئکی تا بلئ شیرین و له بار
 نه و کچه نه سمه ر نیوی نرابو

هیچ کارێک نه‌بو که نه‌یزانی با
 باشی ده‌زانین گشت کاری پیاوان
 بو‌ه‌رکوی چوبا و که ده‌گه‌راوه
 ه‌ر گه‌یشت‌وه بانگی کرد: نه‌سمه‌ر
 نه‌سمه‌ر خێرا هات، دانیشته‌ی لای باوه
 توشی پیاوێک بوم قسه‌ی وای ده‌کرد
 :چو‌ن په‌رینه‌وه ئه‌دی له‌و چۆمه
 ده‌ی چی دیش باب‌ه بو‌م بگێره‌وه
 ده‌ی ویست پتیلیکان ئه‌ له‌و ه‌ه‌ورازه
 له‌ ه‌ه‌ورازه‌که چو‌ن وه‌سه‌رکه‌وتن
 ئه‌سمه‌ر به‌ خو‌ی گوت، نه‌خێر وانیه
 ده‌ی باب‌ه ئاخ‌ر چو‌ کو‌ی ئه‌و پیاوه
 گوتم ده‌چیه کو‌ی له‌ پو‌یین‌که‌وت
 زو دوا‌زده هێلکه‌ی هینا بو‌ کولاندن
 نسانی بو‌وپیاوه‌ی به‌ره‌وه‌بی‌ره‌وه
 بابی بو‌ی بردن له‌م هات و چۆیه
 نان و هێلکه‌که‌ی نه‌گه‌ر بو‌داننا
 کی بو‌ی ئاردومه پێی‌ب‌ل‌ی له‌ پیه‌وه
 بابی هاته‌وه باسی چی نه‌کرد
 نان و هێلکه‌که‌ت بردن بو‌و پیاوه
 بو‌م بردن به‌لام ئه‌و هیچی نه‌گوت

با بل‌یین ئه‌و شته‌ی قه‌تی نه‌ی دیبا
 له‌ کاری ژنانیش تا پنج و بناوان
 چی دیبا بو‌ کچه‌ی پاک ده‌گێراوه
 وه‌ره هیناومن هیند باس و خه‌به‌ر
 جا بو‌م بگێره‌وه ه‌هرچی پوی داوه
 پردی له‌ چۆمی زو دروست ده‌کرد
 ئه‌منی له‌ کو‌ل کرد به‌ کو‌مه کو‌مه
 ه‌ه‌موانم پێی‌ب‌ل‌ی، لی‌م مه‌شیره‌وه
 دروست کا ونیوی بنی‌کاری تازه
 به‌ قسه و نه‌زیله‌ه‌کایه‌ت گوتن
 ئه‌و قسه جوانانه له‌خو‌زا نییه
 ه‌ر گه‌ینه نیو دی له‌ دوام گه‌راوه
 ماله تو نه‌بی وده‌چمه‌ مزگه‌وت
 له‌گه‌ل نانێکی، ه‌ه‌موی بو‌ ناردن
 ه‌هرچی گوتی به‌لام بو‌ منی بگێره‌وه
 خو‌اردی هێلکه‌کی واکه‌یفی چۆیه
 لی‌یان‌خوردبو‌وه ه‌ه‌یاسی زانا
 بو‌یا‌زده مانگه سال له‌ لای ئیه‌وه
 نه‌سمه‌ر بانگی کرد، پرس‌یاری لی کرد
 چی‌گوت؟! کوا خو‌ تو چته‌ نه‌گێراوه
 خوش‌بی، مال‌ئاوا، ده‌سته‌خوشی نه‌گوت

بو یازده مانگه سال له لای ئیه
ئه وه تو ده بی هیلکیکت خوارد بی
دهی ئه توش وهره گالته مان پی بکه
له وقسه و باسانه، زانی هه یاسه

با بزانی نه سمه ره گهل هه یاسی چ ده ئی و چ گه لاله یه کی دادم پیر ئی

پوون و به وردی لیتی پرسی ئه حوال
دهردت چیه؟! چونه که وتویه واوه
له قسه و زانیست ئه تو ده ناسم
پیتی ده لیم کی بی زورغه مخور بی بوم
نه که بمخاف لینی و لیشم خه راکا
دهی چاوه پوانیت له کهس هه رنه بی
ئویش قبولی قسه ی ئه سمه ری کرد
چاوه پوانیم کوا بو له کی ده کری
ئه سمه ریک هه بو له و سه رزه مینه
یه لیه که هه موی ورد و به جوانی
شا چو کوئی بو پراو ناگادارم که
پیت ده لیم بو خوم، دیم به په نهانی
تا شا ئه مری کرد بو پراوو شکار
بمینیته وه له جیی دیاری کراو

کی ناردویه تی پیتی بللی له ریوه
بیری کرده وه و پوی کرده بابی
جا چون نانیک و ئه وه مو هیلکه
عه قل و زانا یی ئه و کچه بناسه
ئه سمه ره چو هه یاسی هیناوه بو مال
پیتی گوت مام هه یاس! چت لی قه و ماوه
تو چون ده زانی ئه من هه یاسم
هه یاس پیتی ده لئی ئه من ده ردی خوم
به که سی که ده لیم کارم بو چا کا
پیتی گوت کاری تو به من چانه بی
هه یاسیش ئه گه روا بیری لی کرد
ئه و کاره ئه گه ره به ئه و کچه نه کری
ئه و هه مو عه قل و هوش و زانی نه
پیتی پاگه یانندن خواستی سولتانی
جا گوتی مام هه یاس! کاریکم بو بکه
ده لئی به سه رچاو، پاوگه ی سولتانی
هه یاس گه پاوه دایان نا قه رار
هه ر ئاواش هه تا دو حه وتوی ته و او

هه یا س هات پیتی گوت جیگا که کوئییه؟
که وتنه پی بوڤا و سولتان وه زیر
دابه زین سوار و پیاده دامه زران
له به رقه دی چیا، ناو گول و گولزار
پازاندیاننه وه خیهوت هه موجود
تاژی چوارپه ل سور شینه یان گه وزاند
بله یین که یتک وهیندخویشیان رابوارد
نه سمه رده ست به کارده بی

بوخوی به شداری، کردبو له و جییه
گهینه نه و شوینه ی به پاوته کبیر
له چهند لاهه پیک خیهوت هه لدران
له مانگ گولان داله نه وه ل به هار
زهره و شین و سور ده بینرا له دور
به سهخته داران که بابیان برژاند
چی به زم و شادی له هیچیان نه بوارد

ته وای شمه کی، زوحازز کردن
سی چوار ده ست به رگی زدر جوان ژتانه
دو ده ستیش به رگی پیاوانه ی له گه ل
سواربو له ماینیک نه و شی عه ره بی
نیو شینکه ی به هار نیزیکی کانی
خیو هتیککی جوان سه ره به ژه نگاری
شاهه ستا چاوی به و خهیمه ی که وت
مه گهر دیترا بابه مالی گه وره
هاته دهر خوی نواند هیند به عیشوه و ناز
وای له خو کردبو نه سمه، هه ره بویه
چهند جاران ناوا که هات و چویتی کرد
هاته دهر ماینی هینا سه ره ناوی
سولتان که وای دی که م ما بو شیت بی

چی لازم باوبو، ده گه ل خوی بردن
هه موی نمونه یا بله یین شاهانه
تیکی نان نه شیا و هه مو که ل و په ل
تاژی که دیتیش ده بی ده گه ل بی
هه لی دا پوژیک زدر زو به یانی
تاله دوری پا باخو بدا دیاری
ره نگا وره نگ و جوان، وابه هه لکه وت
نه سمه رکه ته کارگیرای نه وده وره
نیوکه دوه ک شمشال، چا ویش وه کو باز
زیندوهیچ، مردوش، ئیشتبای ده چوئییه
نه و جار چو به رگی کاکی ده به رکرد
تاقه تی کردن ئیتر پیتی ناوی
گوتی دا نه و کو پرده بو بانگ که ن با بی

سولتان توئی ده وئی گزیر پیی دهلی
 قولینچی کی ختوه تی هه لد او هو به لی
 چو ژور به دو دهنگ که میك قسه ی کرد
 هات چو له پیش شا پاش عه رزی سه لام
 سولتان ده ستوری دانیشتنی پی دا
 پاش سه رفی چایی، قاهوه و قه لیان
 و لاه هی به لی سولتانم خوش بیی

بزانین نه سهر چون بازیکی دهکا

دا تا وله ی بیتن: دهی جا له سه ر چی
 له سه ر دلخوازیی جاری نه و ده سته
 ته خته یان هیئا و ده سته ی کرده وه
 دۆراندیم! ته له ب که چی لیتم بخوازی
 ده ستور بفرمو ماینه که م چاکه ن
 به لی! قه بولله با داینیینه وه
 لیی پرسه ی ته نیا چونه وای لییره
 ته نیا نیم خوشکم له که لم دابه
 نه ی چونه خوشکت نایه ته ده ری
 عاده تمان وایه له مال نه بی پیاو
 سولتانیش ده لی خو نه و عاده ته
 نه و جاریش دیسان دۆراندی ته خته
 نه و جا رچت ده وئی نه ی کا که جوانه

هه ر بوخوت داینی چیون و له سه ر چی
 ده یزانی سولتان چیه و چی مه به سته
 زویه کی ده سته یکی له شای برده وه
 به دل ده تده می و لیتم نیم نارپازی
 له نه سپه که ی خوت کارمان ره ها که ن
 ده لی له سه رچی سولتان هه ر نه وه
 په یدابوی به خیر ائیشالله خیره
 ها توین بو سه یران، بو گه شت و کایه
 قاپ شتیك کارک یا ئاوی به ری
 ژن خو هه رنایه ت بو ده ر یا سه ر ئاو
 نیشانه ی زیپک و ژور و شه هامه ته
 ده لی ته ماشای نه و شانس و به خته
 پیتم بللی حازرم چیت چا وه ر وانه

له نه وتازی ره سه ن ده زه سته ت د ا یه
 به فه راشی گوت کاری پیک بیتن
 سهرف بو قاوه به لام به بیواز
 به عه مدی نه وجار، دوزاندی نه سهر
 نه سهر پو ی تی کرد به و چاوی بازی
 شاتیی هه لپوانی و تی پیم وایه
 لی زانی وعه قل ونه ولیاقه ته
 که لیم قه بول که ی خوشکتم ده وی
 عاده ته تی کشمان هه یه و هه ربویه
 به لی من بوخوم خوشکم ده د و ینم
 هه ستا چوره مال، هه وه ژورکه وت
 چوکانی هی دی نا و گه که ی پرکرد
 وای له خو کردبو نه سهر هه ربویه
 هه تا سی چوار جار ده روزوری کرد
 ماینه که ی ناودا، تازی شی هینا
 به خاترجه می هه رتکی بردنه وه
 پاشی چو ژوری بو ماویکی که م
 هاته دهر یه که سه ر چو لای سولتانی
 من چوم بوو کاره خوشکم پازی کرد
 کردمی هه و ه کیلش سوپاسی ده که م
 له دیوانی شا بو وشادمانی

ئه مر بو م چاکه ن تازی م به بایه
 جاری دو پتالان قاوه ی بو بینن
 ته خته دانراوه هه رله سه ر دلخواز
 سولتانیش له کزی یه ک جی هاته دهر
 هه رچی لی ت بویم پیی ده بم پازی
 هاتومه سه ر نه و بیرو بیروایه
 نیزیک بونه وه ی توخو نیعمه ته
 گوتی من زازیم، به لی ده تکه وی
 کچ بو شو کردنی، خوی سه ره خویه
 زورم پی تاچی و، ولامیش دینم
 به و به رگه جوانی وه ک مانگ دهر که وت
 سولتان به دوربین هه ته ماشای کرد
 زیندو هیچ، مردوش نیشتیای ده چویه
 به رگه کورانه که ی خوی هات ده به رکرد
 چاکردن و به کار دواپی پی هینا
 له جیگا و شوینی خوشی به ستنه وه
 نه ننه هو له گه ل خوشکم باس ده که م
 قسه ی له گه ل کرد، شیرین به جوانی
 پاش که می ک سو حبه ت ناوا عه رزی کرد
 مه لایه ک بیتنه لی تی ماره بکه م
 نه ک ناوا به رچاو، هه ر به په نهانی

مه لایان هیتا هر له و ده رباره
جه ناب ده توانی خوشبجه ی شهوی
له سبه ی شهوی پرا من ده چم بو پراو
توبچولای خوشکم، پیت ده لیم بو به
ناژی و مایه که ی پراگو یستن له وی
بی هه را و به زم پیک هات ئه وکاره
به قات به کیه ویاکی ت خوش ده وی
نا شگه پیمه وه، دو شهوی ته و او
لیت ماره کراوه و؟ خه لالی تو به
پی گوتن که نگ ی بی هینن بو کو ی

سولتان مه حمود ده پیت ز او

سولتان مه حمودیش هه رکه شامی خوارد
له گه ل چه ند که سی زور باوه پ پی کراو
شل شل داگه ران، بولای تا زه بوک
پوین بی خشپه چووه ژور که وت
دو شه و و پوژان له لای بوک ماوه
هه ر نیوه ی شه وی ماینی که وته ده ست
هاو یشتنی سه ر و کردنی به بن بار
هاته وه مالی و خو ی لوه شاردن
به یانی هه ستا سولتان چ هه ستی
له جیگای شوخ و شه نگ و چاوبازان
خواردی ئه گه رچی نه یزانی چی خوارد
قراول و گزیر ده ترسا له داو
له لای دیش لیان کردبو دوعا و توک
بوک خو ی ساز کردبو چاویان پیکه وت
بو دیوانی خو ی، ئه و جار گه پاوه
وه سایی هه مو تیک نا لیک به ست
به سستی و لی ی سواریو هیدی یابه غار
هه رتا پوژی خو ی، هه ر خو ی لی بواردن
وای دی پیخوش بوقه تیش هه لئه سستی
کولاره هاتوه نیشتوه له رازان

نه غمه و په روشی سولتان مه حمودی بو ئه سمه ری

ئهی کوا خه یه که ی سه ر به ژنگاری
کوا ئه و لیو به بزه ی بی شه پاب و مه ی
توله نه مامه ی ده م ویست پر به دلم
کوانی له یله که ی زور خو شم ده ویست
کوا سور گوله که ی به له نجه و لاری
مه سستی ده کردم نه م بو هو شمی مه ی
کوا نارام به خشی دله ی پر له کولم
من تو م خوش ده وی جار جار لیم ده بیست

کوا کوئمه سورهی بی سور کرد نی
 کوانی مه چه می دلای پپر پارم
 کوا قه د بلینده ی که مه باریکم
 کوانی چی لی هات نه و به له ک تووره
 کوا خرنگهی بازنه و هاپه ی له رزانه
 سینگم له ته تیری مژولی
 نه و بوئه خوشه ی به کی وه بیتم
 ئا سکم بو پام بو، ده مگوت له و پاره
 نه و ئاسکه ناسکه ی که بوئم که و ته داو
 چه ندی هاتن و چون ده رو ژورو خوار
 کوا ده لیم ئوخه ی دو شه و یا شه ویک
 مه چه ندی گه پان نه و دول و شبوه
 سولتان ناچار بوپا و به تالی کرد له بهر په رویشیان واده ده که وی نه سمه ر که هیئنده
 جوان و زانا بوه، سولتانیش ته مه نی بریک چوته سه ری پیاوی بریک به عومر، جوان و نه رم
 و نول و شوخ و شه نگیکی ئاوا ی وه ده سته که وی و هه ر ئاواش سوک و هاسان له ده سته
 بجی، بی نه وه ی بزانی چی به سه ر هات و چون و چبو، ژور ناخوشه و نه و پی هه لاگوته ی
 ژور به جی بوه .

سولتان ناچار بوپاوی کرد به تال
 له شار و له دی داینا بون مه عومر
 له گه ل هه یاسیش داینا بو بریار
 ژور به بی که یفی هاته وه بو مال
 خه به ریک نه بو، له نیزیك یا دور
 پاشی نه و کاره ی پی بسپیتری کار

چون له بهر ئه وهی هیوای برابو
سولتان مه حمودی به ئه دلی پرکه سه ر
هینده تیک چوبو کاریشی کرابو
جی هیلین با بچین بو لای بوک نه سمر

با بزانی نه سمر نه وانه چون بار دینی

چند بزنه مهره ز سور وه ک سورقوچی
پوژی دوجاران شانیه ده ک کردن
جاری د روستی کرد نه وه لی به رمال
تازی که ی تره کی دو کو لی هینان
پاش نو مانگ و پوژ، خوا کو ریکی
هر بو وهی که سیش فکری نه کردی
ماینی شی خه زالیش پاش ساله وه ختیک
وه ختی دو سال بو ده گه ل سولتانی
پاشی دو سالان نه و مام ه یاسه
کرینی بزانی نه وانه بوچی
به شی به رمالی، پریس لی کو کردن
له پیش هه مو شتیک وه ک بناغی مال
به ختوی کردن، جوان باری هینان
بو به ختو کردن نارديه لای دایه
کاری نه سمریان پری بونه بر د بی
هرچا وه پوان بون بو جانو نه سپیک
وه ختی گه یویه خوشی ده یزانی
چو لای نه سمری بزانی چ باسه

هه یاس چو مائه خال بارامی بو لای نه سمری

نه سمر که زانی به پیری وه هات
نه وه ت جانو نه سپ، جوان لی بپوانه
نه وه ت نه وانه بچینه ژور فه رمو
کو په که ش نه وه تا جوان جوان تیی فکره
وا یان تیی فکری هیند ورد به جوانی
لنیا ن پازی بو، هه روه ک خواستی خو ی
تازی په سته کراو جانوش یه خترمه
پنی پاگه یاند ورد هه مو کاره سات
له تازیه کانیش کی هه ت پی جوانه
کو پیری هه لگرتبو ده هات و ده چو
هه موان یه ک به یه ک ته حویل وه ریگره
به رماله که شی کرد به شانانی
سواربو کو په که شی، دانا له پیش خو ی
که وتنه پی هه روا به قسوپه و پر مه

هاتنه وهی هه یاسیان پاگه یاند به شا
تازه یه که یه که زانیان نه و باسه
جا سولتان مه حمود ده گه لّ مام هه یاس
تی فکری و گوتی له م عسرو ده وره
من به دی ناکه م بیرم بو ناکری
دو سال له وهی پیش، چم پی نه سپاردوی؟
نیستا پیک و پیک حازر کرارون
زور هیدی و شیرن، له کورده که ی پوانی
جانوت به ره لّلا کردببا نّیو پر وه
تازیان به ردا بو هه رگه بیشسته وه
به رماله که شی جوان حالی کردن
سه د جار له عه مر و چاوی منت که وی
هه یاس کاری خوئی که ته وا کردبو
جه فه نگیان لی دا، قسه ی خوش کرا
ده تده می نه ویش چونی پیم خوشه
ده لی چی نه من له توّم ویستوه
وهخت و کاتی خوئی حازرت کرد هینات
نه وهش هه ر کاری خوته هه ر بوخووت
نه سمه ری هینا له شای ماره کرد
به هچکه س بارگه حیساب نه ده کرا
وه که له شکر ده جمی خوئیان تیک به زاند

دیوانی هه موی هاتنه ته ماشا
هه ر ئافه رین بو بو نه و مام هه یاسه
پاش نه حواله پرسی و که میک قسه و باس
وه که تو ئینسانیک زانابی و گه وره
له و زه مانه کی وه که توی پی ده کری
هه تا وهختی خوئی هه ر خوّم لی بواردوی
له کاتی خوئیان هه موت هینا و
هینده جوان ده یدا شی سولتانی
هچکه س نه بو بلّی کی هه یان هه وه
دوا یه ش که س نه بویی ناسیتته وه
پیک هاتبو پرسی له شانه کردن
نه من ساحیبی نه وانهم ده وی
خو ئیمه قسیکی وامان نه کردبو
ئاخریکه ی ئاوابریاری بو درا
ده یزانی سولتان بوی زور له جوشه
شتیک تا نه ورو که س نه بییستوه
له وهی گه وره تر نابینم خه لات
ده گه پیتته وه خو هه ر بو لای خووت
به پای هه ردوکیان جل و به رگی کرد
به قه تتار و شتر ده ریگایه کرا
سواره هاتنه وه و بوکیان دابه زاند

سواره بلاویون که چول بو دیوان	وا خاترجه م بو نه یماون میوان
چو بولای بوکی، دیستی و ناسیه وه	که م مابو شیت بی، لیکیان بانیه وه
بوشتی به یان کرد چه نده په روشی	پاشی نه و شه وهی نه ی دیبو خوشی
سولتان مه شغول بو، نه و به عدل و داد	خاتون نه سمه ریش به شا بو دلشاد
نیمه ی بیکاریش له بهر زور گه پری	سه گ نه بو بویری تا پیمان بوه پری
په حمهت له و که سه ی بو ی گیراومه وه	بو زیندو کردنیان هانی داومه وه

ماسی دیمه ی

مام وه یسه پیاویکی زورفه قیرو مسولمان و بو تو یژانیش بی وینه بوپاش هه مونو یژان ده پاراوه خودایه عه قوم که ی. لیم خوش بی، له نا هی دایک و بابی خوم پزگارم که ی یا په بیی خودایه، له زه الله ی شه یتانم به دور که ی، بزقم زیاد که ی، نا واده پاراوه؛

خیزانیشی وه کوخوی بوو بو پارانه و بو تو یژان نه مماهه موجاری به مام وه یسه ی ده گوت بلای خودایه له مه کری ژنانم به دور که ی. مام وه یسه ش هه رهه موجاران پیی ده یگوت ده بی ده نگ به پیاو، ژن چن ومه کریان چ بیت. ناوا ماوه،

پوژتکی خانمی مام وه یسه ی ناردی له چومی ده پازده ماسیان بوگرت هه ره به نه و کابرایه ی که ماسیه کانی بوگرتبون، ماسیه کانی ناردنه نه و جیگایه ی نه گه ر مام وه یسه جوتی لی ده کرد، ژنه پیی گوت ماسیه کان ده خه تی جوتی نی وهره،

کابراش چو ماسیه کانی ده خه تی جوتی ده پیش گاسنی نان و گه را وه بو مالی.

سبحه ینی مام وه یسه چو مه زرایه و به بی فکر بسم الله. وده سستی به جوتی کردنی کرد، ده گه ل نه وه ل خه تی جوتی ماسی وده رکه وتن، مام وه یسه گوتی نه وه چه یه

خودایه عه جایب ما نه وچار هیئای به بی دهنگی ماسیه کانی ده توره که ی نان و گه پا وه بو مائی، خیزانی زانی نه خشه که ی گرتویه تی پیی سه یربوومام وه یسه وا زوو گه پاوه ته وه، که نه تنه هو ناگام له هیچ نیه چو پییش مام وه یسه ی و: پیایوژگه نه وه بو وازو هاتیه وه خوشو کرهیچ نه بوه، مام وه یسه ده لئی گه وهر ماسیم هیئاونه ته وه!

گه وهر: ماسی؟! ماسی چی؟ نه توو چوبویه جوتی ماسیت له کوئی هیئاونه ته وه؟!

مام وه یسه: خودا ناردویه تی، بیخو فقه قیر، ده خه تی جوتی دابون!

گه وهر ده لئی دهنگی مه که نه وه پزقیکی زیادیه، خودا ناردویه تی باکس نه زانی

بو شه وی سازیان ده که م؟ نه توو کیت پی خوشه بانگی که!

گه وهر هه رنه وه وختی ماسیه کانی به خشین و بو شه ویش هیچی لئه نا. مام وه یسه ش بی خه بهر له کاری خیزانی، دوی نوژی شیوان ده گه پا وه بو مائی دو که س له ره فیه کانی خوئی که جیرانیشی بون، ده گه له خوئی هیئاونه وه مائی: نه وشو شتیکی خوشن هیه ده چین هه م بریک سه یرو سو و حبه تی ده که یین و هه م نان و چیشتیکی خوشیش ده خوین.

مام وه یسه له گه ل میوانه کانی گه ییشتنه وه مائی، خیزانی به خیره اتنی کردن و

چایه کی بو دانان دوايه بانگی مام وه یسه ی کردو.

نه ری وه یسه نه گه ر میوانت ده گه ل خوئ دینانه وه بو ده نگت نه ده کرد شتیکم لئا با!

مام وه یسه: چوئن؟! ناکا ماسیه کانت سازنه کردین؟!

گه وهر: ماسی چی؟! مام وه یسه: نه ی جا چوئن ماسی چی؟!

گه وهر: باشه ماسین له کوئی بوون؟ نه توو هیئاوتن؟! نه توو چوبویه جوتی، نه چوبویه پاوه ماسیه خو له توو به دهر که سمان نیه بچیتته پا وی.

مام وه یسه: نه دی نه وه موه ماسیه م له جوتی پا نه هیئا بووه؟!

گه وهر: چاکه له کوئی جوتیت پا هیئا بونه وه؟!

گه وهر بو یه ئاوا وردلیتی ده پرسی هه تا چاک توشی هه لئی بکات و به هیچ

پینه و په پویه ک بوی چاک نه کریی ته وه ؟

مام وهیسه :کچی ! ئه دی ده خه تی جووتی دا چه ند م ماسی دیتبونه وه و هیئا بومنه وه !
گه وهر : ئایارو ! خه تی جووتی و ماسی ؟ ! میوانه کانی مام وهیسه ی که هر جفاره یان
ده کیشاو چایان ده خواره وه به بیستنی ئه و قسانه عه جاب مان .خوبه خو پیکیان
ده گوت و پیده که نین :خه تی جووتی و ماسی ؟ !

مام وهیسه ئه وه قومارمان پی ده کاده نا پورگه وهر پاست ده کا ئاخه خه تی جوتی
و ماسی مام وهیسه ش زور تیک چوبو له لایه کی خیزانی هیچی لی ته نابو بیخون به تاییه تی
له بهر میوا نه کان له لای دیکه وه پیی به هه له ی خوی بردبو :پا ست ده که ن ئاخه خه تی
جوتی و ماسی ؟ ! به لام نهیده ویست و سه رخوی بینیت . میوانه کانی مام وهیسه ی
ئه وانیش نه یان ده ویست مام وهیسه ی له کن خیزانی بشکینن و گه وهریش ده ست به ردار
نه بو :تو خودا مام گولاوی ! مام و هسمان ئه وه عومری کورپا وارد قه ت زانیوتانه ماسی ده
خه تی جوتی دا بیت ؟ !

مام و هسمان و مام گولاویش ده یان گوت ناوه لالا خوشکه گه وهر ، ماسی هه رده نیو
ئای داده بی ده ئیشکاییه دانای !

به لی کیشه ی مام وهیسه و گه وهری توندبو : ئایارو ! وهیسه شیت بوه ! وهیسه
شیت بوه ! مام وهیسه ش له خه یفان ده یگورپاند ، میوانه کانیش هه رچه ند به گه وهری
خیزانی مام وهیسه یان ده گوت ، بی فایده بو ، ئاخیری به ئه وشه وه ی ته وای خه لکی دییان
لی خپووه ، گه وهر :بو خاتری خودای عاله مینه ، وهیسه ی بگرن شیت بووه ، بیبه نه ماله
شیخی خه لکه که ش بی ئه وه ی بزائن چباسه ، مام وهیسه یان گرت په پیچه ک داو ده ستیان
له پشته وهر پابه ستن و بردیان بو ماله شیخی ، له پنگایه دا هه رچه ندی ده یگوت بابم ! ئه من
شیت نه بومه ئاخه بو کویم ده به ن هه رد وکانیش راستیان ده کرد ؟ ! به لام گوئیان نه دا
به قسه ی مام وهیسه ی به ده بخت . له ماله شیخی مام وهیسه یان و بهر شولکان دا :هه ر
ده یگوت ماسیم ده خه تی جووتی دا گرتوون ! ئاخه که ی خیزانی چو بن گوئی و پی گوت

ئه گه رده مگوت بلی خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی ئه وه یه !

ئێستاش ئه گه روا بلی پزگاردەبی دهنه هه ر ده و حاله ی دا ده بی که ده یینی.

مام وه یسه که زۆری زه جری دیتبوو ناره حه تیان کردبوو، پی خوش بوله ئه وه زعی

نه جاتی بیت، به خیزانی ده لیت باشه چه کم؟

خیزانی: بلی ئه من ماسیم ده خه تی جووتی دانه دیتونه وه.

به لی مام شیخ دیته سه ری ده لی پیم بلی بزانه. مام وه یسه ده لی چت پی بلی مام

شیخ به تورپه یی؟ پیم بلی بزانه نیویان چه؟

مام وه یسه: نیوی چی و حیسابی چی؟! ئه من هه رسو حبه تم ده گه ل گه وه ری ده کرد،

دنه هه مو که س ده زانیت ماسی ده نیو ئاوی دا ده بی ده ئیشکایه دا ناژیت مام شیخ ده لی

زۆر چاکه. بانگی خیزانی مام وه یسه ی ده کات: وه ره پور گه وه ره. پور گه وه ره دیت و

پی ده لی مام وه یسه ده لی ئه من سو حبه تم ده گه ل گه وه ری کردوه دنه هه مو که س

ده زانیت ماسی هه رده نیو ئاوی دا ده بیت و ده ئیشکایی دا ماسی ناژیت. وه ره ده ستانی

بکه وه و ببه وه بو مالی خوا حافیزو بیت.

مام وه یسه ده گه ل پور گه وه ری هاتنه وه مالی؟ له ئه و پۆژه ی به د وا وه مام وه یسه

ئه گه رنوژی ده کرد ده پیش دوعا خویندن ی دا ده یگوت: خودایه له مه کری ژنانم به دورکە ی.

جا دوايه دوعا کانی دیکه ی پاش نوژی ده خویندن.

قوناغ گیتماغ

موحه مه د، ئیسماعیلی ناھارا قوناغ چاغمیشتی. ئیسماعیل ناھار یاخنی یولّه
توشتی موحه مه دن ئیونه گیتسن، حوسینه راست گیتالدى حوسین دیدی ها! ئیسماعیل
ھارادی؟ ئیسماعیل: موحه مه دن ئیونه گیدرم ناھارا قوناغ چاغرب. حوسین: مه ندا گیتالرم،
ئیسماعیل دیدی یاخچی. سەن نه کاره سن؟ حوسین مەن نه کاره یە م؟ مەن توفە یلیە م. باھم
گیتی لار بویول قوربانە راست گیتالدىلار. قوربان دیدی ها! ئیسماعیل حوسین نان ھارا
گیدرسس؟ ئیسماعیل: موحه مه دمەنى چاغرب، حوسین دا دیر مندا توفە یلیە م گیتالرم.
ئوندا قوربان دیدی وه لا مه ندا گیتالرم! ئیسماعیل دیدی یاخچی، مەن قوناغ حوسین
توفە یلی دی سەن نه کاره سن؟

قوربان: مه ندا توفە یلین توفە یلیسیە م بالی، توشتی لار یولّه. موحسین کوچه باشندا
چخدی دیرھا ئیسماعیل ھارا گیدرسز؟

ئیسماعیل دیدی موحه مه دمەنى قوناغ چاغرب بولاردا، ئولوب لارسە لیم جوھەری
دولپاسی، حوسین دیر مەن توفە یلیە م گیتالرم! قوربان دیر مەن توفە یلین توفە یلیسیە م
گیتالرم. موحسین دیدی مه ندا گیتالرم. ئیسماعیل دیدی یاخقی سەن نه مه نه سەن؟
موحسین دیراومەنى تانییر، بالی دویرت نه فری گیتی لار موحه مه دن ئیونه: سە لام سە لام
سە لام سە لام؟

موحه مه د، بیر از باخدی سورە ئیسماعیلە دیدی: مەن سەنى قوناغ چاغمیشم، بولار نه مە نادى -
لار! حوسین دیر مەن توفە یلیە م. موحه مه د: یاخچی بوسەن. قوربان: مەن دا توفە یلین
توفە یلیسیە م. موحه مه د. دیدی قوناغ سەن چوڭ خوشگیتالېسن. توفە یلی سە ندا خوش
گیتالېسن. توفە یلین توفە یلیسی سە ندائیلە چوڭ خوش گیتالېسن، بوکپی ئوغلی نه کارا دی؟
موحسین یولداشلارە باخدی: دیماد او مەنى تانییر؟

بیرمه‌وهریک له‌سه‌ره‌شیره‌تی شیخ شه‌ره‌فیان له‌روانگه‌ی گه‌وره‌پیاوانی زاناو به‌ته‌مه‌نه‌وه

((شیخ شه‌ره‌فی)) له‌ئه‌وه‌له‌وه تائیفه‌یکی زۆرگه‌وره‌و زانابه‌کاربونه‌و له‌چه‌نددییه‌کی عێراقی دا ژیاون به‌لام به‌شی زۆریان له‌کوردوستانی ئێـرانی وه‌کو ۱- که‌وته‌ره‌۲- سه‌رمساغلی ۳- هه‌سه‌ن چه‌پ ۴- سیلمی ۵- باگردان ۶- لیمونج ۷- بێنگوین ۸- شیخان ۹- دۆولی شیخان ۱۰- سیرووی ۱۱- قه‌لاتی سنان ۱۲- سه‌ره‌ولان ۱۳- سه‌رته‌نگ ۱۴- نێلان ۱۵- چۆمان له‌پوژ ئاوی سابلاغی و دییه‌کانی

۱- لگبن ۲- کێلی ۳- بابه‌کرا وی ۴- کانی زه‌رد ۵- ئه‌حمه‌دغه‌ریب ۶- شێوه‌برسی ۷- بازپه‌گه ۸- دێلکه ۹- هه‌وشینان ۱۰- کوری ۱۱- وکه‌له‌کوکه‌کان له‌مه‌نتیفه‌ی خانێ هه‌موولکی شیخ شه‌ره‌فیان بوه (حاجی بایزبابی مه‌حوذا ئاگی شیخ شه‌ره‌فی) گه‌وره‌و و پێدین سپی ته‌واوی ئه‌وته‌یفه‌ی بوه‌له‌گه‌ل چه‌ندکه‌سی عالم و پوناکبیره‌دین سه‌ربه‌ره‌ستی تائیفه‌ی شیخ شه‌ره‌فیانیان وه‌ستوی خوگرتبو؟ و به‌هوی پێنوینی گه‌وره‌گه‌وره‌کانیان له‌کێشه‌وه‌راهه‌- گه‌ل جیرانه‌کان هه‌میشه‌خۆویان پاراستوه‌له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌حاجی بایزله‌دونیاده‌رچه‌و چونکه‌شیخ شه‌ره‌فی هه‌رده‌هات و ده‌سته‌یان ئه‌ستورده‌بۆله‌ئه‌وده‌وره‌وله‌ده‌وره‌کانی پێشوش حکومه‌تی ناوه‌ندی دايمه‌له‌سه‌ربه‌زێوی عه‌شیره‌ته‌کان ترسی هه‌ره‌به‌وه‌که‌متریش وابوه‌راسته‌وخۆبه‌گزیان داچۆبی هه‌ربه‌فیل و ته‌له‌که‌لاوازی کردون، و بۆهێندیک له‌تایفه‌کان بێ به‌لگه، ده‌هوی بۆسازده‌کردن، ئیکیک له‌وانه، و به‌ئه‌وه‌وی هه‌حاکمی مه‌راغه‌ی ئه‌و، و هه‌ختی کێ بوه، کاغه‌زێکی بۆشیخ شه‌ره‌فیان ده‌نوسی و به‌پیاویکی خوی دا بۆیان ده‌نیری: ئه‌گه‌رکه‌یخودا کانه‌وه‌روه‌هاگه‌وره‌پیاوه‌کانوبین بۆمه‌راغه‌ی هه‌تا بۆخۆم هه‌م ملکه‌کانوبۆ- سه‌بت که‌م و قه‌باله‌ی سه‌بتیوه‌وه‌رکه‌سه‌و به‌نیوی خۆبده‌می؟ گه‌وره‌گه‌وره‌کانی شیخ شه‌ره‌فیان به‌بێ بیرکردنه‌وه‌ فریوی حاکم مه‌راغه‌ی ده‌خۆن و تێگه‌راگه‌وره‌پیاوه‌کان و که‌یخودا کان ده‌چن بۆمه‌راغه‌ی چونکه‌هیچ بیروفری خه‌راپیان ده‌ژبه‌حکومه‌تی نه‌بوه، حاکمی مه‌راغه‌ی به‌پێچه‌وانه‌هه‌ستی پاک و بێ خه‌وشی ئه‌وته‌تایفه‌ی و به‌بیرکردن و فکری

ناپاکی خۆی هه موانیان دهست به سهرده کاو. و دهیان نێرێته خۆراسانی وله شارۆچکێکی داین ده مه زێنی شاره که یان نێوناوه (کوردان) و دوايه به مرور گۆپاوه هه روه کی ده لێن بۆته نه و (گورگانه ی) که ئیستاده بیینین؟

وه ختیکی پیاوه به کارهکانی شیخ شه ره فیان ئاودورده خرینه وه و ژن ومنداله کانیشیان له به ربی که سی وبی سه ره پهرستی هیندیکیان ده چن بۆلای پیاوه کانیان نه وانه دیکه ش په ریوه ی هه نده ران ده بن و دییه کانیان هه تچه ندسالان به چۆلی ده میتنه وه، جامه نگورومامه ش له سه رمولکی شیخ شه ره فیان به دمه قال هاتون وقهره یان لی په یدابوه دوايه پێک ده لێن نه ومولکه نه مولکی مه نگورانه ونه مولکی مامه شانه جادوای نه وچه ندساله ی هیندیک مال له شیخ شه ره فیان نه وی دیکه ش هه تاجیگیان بۆته وه هم له دیوی مه نگوران هم له دیوی مامه شان غهیری تی خزاون هه روه کو ئیستاکه ده بیندری؟

به سه رهات وئال وگۆپی که به سه رشێخ شه ره فیان هاتوه دلۆپێک له ده ربایه کیه و نه وه نمونه یه که، بۆ وه بیرمه نانه وه ی؟ هه رکه سیکی به لگه ی هه بیت ده توانی به پیتی به لگه باسی زیاتری له سه ربکات و زۆرتیشی سوپاس ده که ی.

حه مه دئاغا پاشی کۆچی دوا یی مه حمودا غای بابی زیاتر له دیبۆکری ده میتنه وه (به رده بۆری دیبۆکری) که نیشانگه ی حیسابگه ره کانی حه مه داغای بوه هه رماوه.

پاشی دیبۆکری مالی هاتۆته دێلکه وه وشینان وئاخره که ی هاتۆته لگبنی حه مه دئاغای شیخ شه ره فی نه وچه ند ساله ی نه گه رله لگبنی ده میتنه وه هه روه کو له نێوبانگی رادیاره پیاویکی به ئازمون وله حیسابگه ریدا ئینسانیکی زۆر زاناو ماهیر بوه، ئیستاش که ئیستایه حیسابی حه مه دئاغای شیخ شه ره فی هه رماوه و زۆر که س کاره کانی به حیسابی حه مه دئاغای نه نجام ده دات. دیاره نه وحیسابه ده گه ل حیسابی شه مسی پێنج پوژی هه رقه یانی له پێشتره. نه گه رمانگی ناخیری زستانی واتا په شه ممه سی پوژ ته واوبیت به حیسابی حه مه دئاغای شه وی بیست و شه شی په شه ممه یه، نه وروژه، نه گه ر په شه ممه، بیست ونوپوژ بیت شه وی بیست وپێنجی په شه ممه یه نه وروژه.

نه و جار له ولاته کویتستان و به فراوی که ی مه، نه گه رله دوا زده ی په شه ممه یه، ده لوجه ی، بای و ه عده ی دیت ده گه ل ده لوجه ی بای و ه عده ی نه گه رکرپوه و ساخه ت نه بیت له گ له گ له گه رمینی راده گه رپته وه. له پازده ی په شه ممه یه حقه بای دیت له هه ژده ی پابه فر به هه مو بایه کی ده چپته وه. حیا سبه کانی ناخری سالی له نه ووه لی مانگی په شه ممه یه پرا ناوا حساب ده کرین ۱- له نه ووه لی په شه ممه یه پرا هه تا سی پوژان خاتو زه مه ریر شینی بو برایان گپرا وه. چونکه براهه کانی ده نه و سی پوژانه داله کویتستانان سه رمابر دوونی، هه وای زور ناخوشه و کرپوه ی ده کات. له دوا ی وی سی شه شی هه یاسی حساب ده کر ی که شه ش پوژده ی نه ووه لی هه وای زور ناخوشه، شه ش پوژده ی دوه می ناخوش و خوشه، شه ش پوژده ی ناخیری تانه ندازه یه ک خوشه، سی شه ش ده کاته هه ژده و نه ویش سی ده کاته بیست ویه ک. بیست ویه که له ی گورانی

بیست ویه که له ی گورانی، نه گه رنه باری له قولته ی پانی، گوران هیچ له هیچ نازانی هه رله ناخیر مانگی زستانی خه لو تفاقی لی پراوه وجه لو ش تفاقی فروشتینی هه بوه، پیک هاتونه باقی به مه رپکی بداتی، جه لو ده لی نه گه رباقه وینجه له مه رکه ی درژتر بیت، باقه که ی ده برمه وه بابه قه ده مه رکه ی بیت زیادیه که ت ناده می.

خه رنه به رهی پیریژنی: پیریژن له مانگی په شه ممه یه دا کورپه که ی ده چپته سه فره ی، به کورپه که ی ده لی پوله خه ری مه به ره! کورپه که: خه ری ده به رم. دایکه که ی: نه گه ر خه ری ده به ری کورتانی مه به ره کورپه ده لی خه ریش ده به رم، کورتانیش ده به رم. کورپه چو سه فره ی، که ره که ی ده به فری داسه رمابردی و توپی، کورتانه که شی له وی به جی ما. و شتری پیریژنی؟ و شتری پیریژنی به سه رماو کرپوه وه که ل هاتوه.

هیلکه ی له گه له گی: هیلکه ی له گ له گی نه گه رسه هول و سه رمانه بیه سستی نابیته جوجه که بابوشه ویک یا پوژیکیش بیت؟

کابو بوزی یای به گواران؟ هه رله په شه ممه یه ژنیک برای لی میوان ده بیت، بو بارگینی براکه ی تفاقیان نابیت، وه نیو دی ده که ویت ده لی حازرم گواره ی زپری خوم بو بارگینی

کاکم به تفاق بدهم؟ به لام تفاق هیئنده گران ده بیت، به گوارهی زپیش به شی جه میکی پیی ناکریت، شه ویی دهنون، به یانی که وه خه به ردین، بای وه عدهی دیت و به فری شه قارشه قار کرده و بن داران وه دهرکه و وتوه، هر جومه ی نا شگپریکی ئاو پیداد یت.

کا، بو بوزی یای به گواران؟ گو به گو پری بابی کا و کادین داران.
ئه وه خودا پوحمی کرد، وه دهرکه وت بنی داران.

خاکه لیوه. ؟ ئا دار ناچی بی دۆ *** نیسان ناچی بی جو.

د یسان ده لئین مانگی ئا داری؟ بیاری له گوئی داری *** نامینی تا ئیواری

ده شه وهی شوقاقی: ده پۆژ پاش نه ورۆزی، ده شه وهی شوقاقی پی ده لئین، ده ئه و پۆژ دهی داشوقاق تفاقیان لی براوه و لییان قه و ماوه، مه پوما لاتیان هه مو قیرانی کرده. **سیژده به دهر:** سیژده پۆژ پاش نه ورۆزی به.

گیسکی به له مس ؟ گیسکی به له مس گوئی ریواسی ده خوات و ده لی:

خواردم گوئی نیسانی *** پیام له وی زستانی؟ زستانی ده لی
پۆژیکم مابی له کاردا *** لاقت ده که م به داردا.

به فریکی زۆرده باریت، گیسکی به له مس سه رماده بیات و لاقی به دارپوه هه لدا وه سریت؟
وه کی له که وره پیاوانی به ته مه ن و پونا کبیرانی باوه پیتکراوم گوی لی بوه گوتویانه له
له زه مانی حه مه داغای شیخ شهر فی دا. له لگبنی جیاله خه مه داغای حیسابگه ریکی دیکه شی
لی بوه و ده لئین نه ویش هه رنیوی حه مه داغابوه و یان هه رنیویکی هه ی بوه؟ شه ویی له سه ر
هاتنه وهی له گ له گئی له مزگه وتی گرتویان کرده حیسابگه ره که ی دیکه ده لی
نه وشوله گ له گ دیته وه حه مه داغای شیخ شهر فی ده لی نه وشوناگه پیته وه، گریوه که ی
ئا واده که ن هه رکه س دۆراندی، که چه که ی بدات به کوپی نه وی دیکه، خه لک بلاوه ی ده کات
ئه و حیساب گه ره نه گه ر. ده هه وای ده فکری، زۆر ناخوش و سه رما ده بی و پروشه ی
ده کات، دیته وه مالی و به کۆزه کانی ده لی، گرتویکم ده گه ل حه مه داغای کرده و به نه و
هه وایه ی ده ی بینم دۆراندومه، کوپه کانی لی ده پرسن چ گرتویکت کرده؟

ده لئی له سه رله گ له گی؟ گوتومه نه وشوله گ له گ دیتته وه به لام له به رهروژمی سه رمایه ناگاته وه ئیره له ناوه لئی نه حمه دناوی (کانی کوخه ی) ده مینیتته و جا نه گه ریتوانن بچن بیگرن و بیه یتنه وه نه وه چاکه ده ناخوشکودپا وه، به لئی کورپه کانی ده چن له ناوه لئی نه حمه دناوی حاجی له گ له گ که سیره ده بیت و ناتوانی هه لفری ده یگرن و ده یه یتنه وه، له بن کورسی گه رمی ده که نه وه به یینی شه و. وپوژان له سه رقه لاغیی داده نین (حه مه دناغای شیخ شه رف) که هه لده سستی بچیتته نویژی به یانی حاجی له گ له گی له سه رقه لاغی ده بیینی و ده زانیت حاجی له گ له گ بوخوی نه هاتوته وه به ده ست هاتوته وه نه گه رته قه ی له دندوکی دینی وحه مه داغا. ده لئی به خیرییه وه! به خیرییه وه نه گه رچی به لاقی خوشت نه هاتویه ته وه، به یانی نه گه رقه سه بلاو ده بیته وه وه دلین حه مه دناغای شیخ شه رفی گرتوی دپانده وه، به نه و حیسابگه ره یی، حه مه داغا ده لئی: نه گه ر نه تو حازربی سویندی بخوی و بلایی حاجی له گ له گ بوخوی هاتوته وه له باتی کچیکی دوکچانت ده ده می نه ومام حیسابگه ره ش که ناتوانی سویندی بخوا، ئینسانی واگه وره درویه نا کاو سویندیشی له سه ربخوا، کاره که یان پیک دی به ژن به ژنه؟! ژن به ژنه یان کردوه، هه مو خه لکی لاجان و پیران شاهیدی نه و موزوعه نه و، ناگادارن به تاییه تی نه وانه ی بروکیک به ته مه نن.

به عزه که سیك ده لئین له (دایه شیخیرا) له گ له گ یان هیناوه ته وه به لام پنگ بی (نه حمه داوی) پاست بی چونکه دایه شیخی له لگبئی پاژوردوره؟!!

هاوینی و هختی دروینه ی حه مه دناغای شیخ شه رفی ده چیتته گه نه دارئ مامه شان، و هختیکی ده چیتته سه رحه وزی ده ست نویژی هه لگرت، ده ست ده ناوه که ی هه لده دات، و دیتته وه نیودی به خه لکی ناوایی راده گه یه نیت و: بچون پالهی مه زرایه بیتنه وه باران ده باریت، به قای پی نا که ن، نیوسه عاتیک پیته ده خوری، په له هه وریکی په ش دیتته پوی ئاسمانی و دای ده داته بارانه ی سیلاوه ستاوه یه غنیه گه نمی به ساغی به خپری که نده قولاندا هیناوه ته خواری. خه لکی ناوچه ی نه وانه ی ماون نه و سیلاوه یان له زاری باب ومام یابرا گه وره کانئان بیستوه. به تاییه تی خه لکی گه نه دار، به رکه مران و خپری به رداشان.

قاژو، پێوی، قشقه‌له

قاژوێك كوتە بەزێکی دیتەوه، قشقه‌له به‌غار هه‌لی‌گرتەوه، له‌ سه‌ر ئه‌و به‌زه‌ی به‌شه‌پهاتن، به‌چه‌نگ و دندوكان لیکیان ده‌دا، مام پێوی، چاوی پێ‌كه‌وتن: ئه‌وه‌چی‌ه، بو‌ واده‌که‌ن؟ ملکی بابو به‌ش ده‌که‌ن؟ قاژو وه‌جواب هات: چابو هاتی مام پێوی، ئه‌من ئه‌و به‌زهم دیتۆته‌وه‌و قشقه‌له هه‌لی‌گرتۆته‌وه‌؟ وێماناداته‌وه‌، قشقه‌له قاژوی وه‌درۆخسته‌وه‌و گوتی نه‌خیری بو‌خۆم هه‌لم‌گرتۆته‌وه‌. ئه‌تۆه‌رنه‌شت دیوه‌ مام پێوی زۆری ئیشتیا‌چۆ به‌زه‌که‌ی، له‌ به‌ره‌خویه‌وه‌ گوتی؟ و‌ا‌چا‌که‌ فێلیکی سازکه‌م و بو‌خۆم به‌زه‌که‌ی بخۆم ئه‌وانه له‌ به‌رشه‌پوه‌له‌یه‌ پێیان ناخوری پێی‌گوتن ئه‌و هه‌للایه‌ی ناوی‌ی وازی‌لی‌بینن؟ به‌لام قاژو ده‌ست هه‌لگر نه‌بو‌و قشقه‌له‌ش نه‌یده‌دا وه‌، ئه‌وجار مام پێوی به‌ خوی گوت نه‌خشه‌که‌م گرتی. پوی تی‌کردن پێی گوتن ئه‌من پێگایه‌کو بو‌ داده‌نیم ئیوه‌ش وه‌رن به‌ قسه‌ی من بکه‌ن باهه‌للایه‌ خه‌لاس بێ. چونکه ئه‌من به‌ دل به‌ شه‌ری ئیوه‌ نا‌په‌حه‌تم.

قاژوو قشقه‌له ئه‌گه‌ر مام پێویان ئه‌وا به‌ دل‌سوژی دیت، قه‌ولی‌ان‌دا له‌ قسه‌ی ده‌رنه‌چن و چۆنی مام پێوی بو‌یان دانسی‌ پازی‌ بن. مام پێوی ده‌لی به‌لی، زۆرچا‌که ته‌رازوێکی په‌یدا‌که‌ن هه‌تا ئه‌من لیۆ به‌ش‌که‌م وه‌ره‌یه‌که‌ی نیوه‌ی بخۆن، هه‌ردو‌ پازی‌ بون و به‌زه‌حه‌م‌ه‌تیکی زۆر ته‌رازویان هه‌ینا‌وله‌ پێش مام پێویان‌ دانا، گوتیان؟ ئه‌وه‌ ته‌رازوو ئه‌وه‌ش به‌زه‌که‌. مام پێوی پۆی بو‌یه به‌زه‌که‌ی، له‌ت کرد، به‌لام وای له‌ت کرد، له‌تیک گه‌وره‌تر بێ، له‌ پێش چاوی وان، ده‌ به‌ر ته‌رازوی نا. له‌تیک قورس‌تر بو‌بو‌ پێکی دم ولوت لسته‌وه‌ قه‌پال‌تیک له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی دا ئه‌وجار ئه‌وی دی قورس‌تر بو‌، قه‌پال‌تیک له‌ له‌ته‌ قورس‌که‌ی دا، ئه‌وجار له‌ته‌که‌ی دی قورس‌تر بو‌، به‌ قه‌پال‌تان هه‌مو‌جاری له‌ له‌ته‌ گه‌وره‌که‌ی ده‌دا، هه‌تا وای‌لی‌هات هه‌ر له‌ته‌ی به‌ قه‌ده‌ مه‌په‌ره شوشیکی چو‌که مابونه‌وه‌، هه‌ردو‌کی به‌دوی یه‌ک‌ دا هاویشه‌ زاری و پوی ده‌ قشقه‌له‌و قاژوی کردو گوتی وه‌للایه‌ ئه‌نده‌ چو‌ک ببوونه‌وه‌ بو‌به‌ش‌کردنی نه‌ده‌بون. خولاسه به‌مه‌کرو حيله‌و دۆستایه‌تی به‌زه‌که‌ی لی‌خواردن.

(شیرعی) قازو، ریوی، قشقه له

قازویهک، به زینکی له پئی دیته وه
له سه ره نهو به زه بو به هه لالاو جه نگ
قازوکه ده یگوت، هه ر لیت ده ستنیم
قشقه له ش ده یگوت چیژی لی ناکی
ریوی په یدابو، نهو شه پهی که دی
مام ریوی به زی دی ئیشتای چو به
هه ی نه زانیه، بوچی وا ده که ن؟
قازو: نهو به زه، من دیتومه وه
هین تیک چوم نه بو، شه پرو هه لایه
بووداده نیم من، ریگای جوان ورون
نه گه ر. پیویان دی، واهینده غه مخوار
قازو. قشقه له، دایان به لینی
ئیوه شه ریکن ته رازوئیک بئین
به ز بو به دولت، میزان حازر بو
قه پالیتیکی دا له وه ته گه وره
سمیلی بادا به فیکه و جیکه
هه ر به قه پالتان ده یخواردن زوزو
هاویشتنی زاری هه ردو به یکجار
پاستی له ئیوه زور شه رمه زارم
ده زانی چبکا، ریوی قازی بی

قشقه له ش به تاو هه لی گرته وه
وا لیکیان ده دا به دندوک و چه نگ
له سه ره نهو به زه ی من ده ت فه وتینم
نه گه ر ده پوژیش به دوام دا پاکی
توپه بو. وگوتی هوی نه دی ویدی
به خوی گوت فیلیک ساز که م هه ریویه
میراتی بابو هاتون به ش ده که ن؟
قشقه له ش ده یگوت، من گرتومه وه
هوشم لی برپاوه، نه به و خولایه
ئیوه ش مه ردانه، له قسم ده رمه چون
زانیان دورکه وتون، زور له شوین و بوار
پازی بون دواپی، به نه و کی شه بیینی
هه تا لیو به ش که م، واز له شه پینن
له تیک له وی دی که هیندی زیاتر بو
چه نده به تام بو، نهو به زه چه وره
که وته بهر هیرش پارچه کی دیکه
به قه د مه پمهریک مانه وه هه ردو
فیزمالی دایه و پویششت به ره و خوار
بوم به شنه ده کرا هاویشتمه زارم
وه زعیش مه علومه، کی نارازی بی

چه قه ل و مریشکی پیریژنی

چه قه ل مریشکی پیریژنیکی فراند، پیریژن به داد و هاوار وه دوی ده که وت و ده یگوت،
خومریشکه سپی من دوسی ده بو، چه قه ل به نه و درویییه ی پیریژنی زور نارپه حه تبو،
له داخان سور ه لگه را، مام ریوی به لای چه قه ل دا هات گوتی نه وه بو و نارپه حه تبویه ؟
چه قه ل گوتی، له حه یفی پیریژنی سه گسار؟ خو نه و مریشکه چاره گیک نابی، پیریژن
به درو ده لی، دوسی ده بو. ریوی گوتی ؟ دا وه منی ده بزانه چه ند ده بی ؟!
ریوی ده گه ل مریشکی که وته ده ست، فراندی وه لات. ده هه لاتی دا گوتی چه قه ل
به داپیره هی بلی با چوار سی یان له سهره من بنوسی به قهرز.

(شیعری) چه قه ل و مریشکی پیریژنی

(له فارسیه وه)

چه قه ل، مریشکی پیریژنیی رفاند	به پلار و جوین له دوی، ده یگوپراند
دوسی پتر بو مریشکه سپی من	چه قه ل رفاندی له بن سهری من
چه قه ل به و درویییه ی هیند تورپه بیو	له داخان پیگای خوی لی ونبیو
ریوی هات چاوی به و وه زعی که وت	زوانی پاروی ده پوتی که وت
چته؟ بو قه لسی؟ بوچی شیواوی؟	له چی تورپه بویی سور ه لگه راوی؟
له داخ پیریژنی مه یمونی سه گسار	به شیرپه شیر و به بو لک و هاوار
خو نه و مریشکه چاره گیک نابی	نه گهر درو بکه م مالم خه رابی
داده ی وه منی ده، هه لی سه نگیتیم	گهره و چوکه یی با وه ده ست بیتیم
ریوی، مریشکی که وته ده ست؛ پای کرد	به نیشاره و ده ست، هه روا هه رای کرد
چه قه ل زه حتم که می بو بکیشه	به په لیم پیگای دورم له پیشه
به داپیره بلی باش چاپلوسی	له سهر من چوار سی قهرز با بنوسی

پړیوی و قارژو

قارژویهك سه لکه په نیریکی دیته وه، هه لی گرت ه وه و چو سهر داریکی بلیند بیخوا. پړیوی له وی مل و موی ده کرد چونکه پرسقی پیویه هه رله سه رلاقانه و، نه گه رچاوی به په نیره که ی که وت زوری ئیشنتیا چو ته، گوتی و اچا که فیلیکی ساز که م، به لکو ئه و په نیره ی بخوم. ده ستی کرد به ته عریفات و جوانی قارژوی بو فریودانی: نه من پرهشی و جوانم نه دیوه چاو نه و په ر و باله و لاقه ت چه نده پرهش و جوانم، وهك بوخوت جوانی ده نگیششت ئاوا خوش با ته عریفت به که س ته و او نه ده بو، قارژو فریوی خوارد و گوتی بابخوینم به لکو ده نگیشم وه کور په نگم جوان بی. دندوکی لیک کرده وه و په نیر که و ته خواری، پړیوی هه لی گرت ه وه، ده با قارژو هه ر قاره قاری بکات بزانی په نیری دیکه ی وه ده ست ده که ویت ه وه.

(شیعری) پړیوی و قارژو

له فارسیه وه بو کوردی

په نیریکی دیت له سهر پړنگایهك	هه لی گرت ه وه قارژو خیرایهك
چو سهر داریکی بلیند، قه له مه	نوشی گیانی کات، په نیر ده له مه
پاده برد؛ دیتی پړیوی جادوکار	بو فریودانی قارژو که و ته کار
ئرئ چند جوانی، چند شوخ و شهنگی	به راست له تو دی جوانی و چه له نگي
ئه و په پرو باله ت چند جوان و پره شه	دندوك و لاقه ت، له پرهشیان گه شه
ده نگیششت وه کو پرهنگت خوش بایه	جا ده مگوت به که س ته عریفت نایه
هه وای چو ده سهر، ویستی بخوینی	وهك په پوبالی ده نگي بنوینی
نوکی کرده وه، په نیر که و ته خوار	پړیوی دای هاتی و گرتیه وه و به غار
دهی تا ده توانی قاره قاری بکا	تا په نیر یا شت چی په یدای بکا

پۆی که له شیر و سه زهره

سالتیکی پاییزی که له بابێک ده گه له سه گیکێ، له کوته دێه کی مابونه وه یابه جیی مابون، سهیه که له بن دیواری وهر که وتبو که له بابیش ده گه پا و چینه ی ده کرد به جینجروکان عهززی هولده کوژی، مام پۆی چاوی پێ که وت گوتی، خودا چاکی دا، نه و نیتو چهره م وه ده ست که وت جارێ لێی نیتو که بووه و چاک و خوشی ده گه له کرد، لێ پرسی: نه وه چۆنه به ته نێ لێره پهیدا بویه؟

که له شیر: به ته نێ نیم. مام پۆی: نه دی؟ که له باب: کاکیشم ده گه له. هاتوینه نێره ناوه دان کهینه وه. پۆی: نه دی کوا کاکت؟ که له باب: له نه و بن دیواره ی نوستوه سه ری دیشیت. مام پۆی وای زانی، کاکێ قه له مونه یه ک یا په له وه رییکێ له خوی گه وره تره. گوتی، نه خیر خودا چاکتری دا، نه وه بونه دو. مام پۆی چو بوته وجیگایه ی که له باب نیشا په ئی پێ کردبو، له نا کاو به سه سه زه ردی دا که وت و به دیتنی سه زه ردی واپا چه نی وه لات. سه زه رده ده وره ی کوته دیی دا دوسی ده ورانی پێ که وت، مام پۆی له ترسان هه مو شتیکی له بیر چووه، که له باب بانگی کرد: مام پۆی وه ره! بو کوێ ده پۆی؟! وه ره بۆمان بیه به کوێ خا فه عله مان بۆیگره کارمان بۆ بکه.

مام پۆی له ولام دا گوتی بپو خولات بپێ، نه توی وا قه رچه ناغ و کاکت وا توپه، به سه د سالتی دیش نه ود تیه و بو ناوه دان نایته وه.

(شیعری) ریوی و که‌له‌شیرو سه‌زرد

په‌ند و په‌زا سوک وه‌ک گولی سه‌رچل
جه‌نگ و دم له‌ شه‌ره‌وه‌کو پله‌نگ
به‌ بی‌ بژیوی وه‌ختی سه‌رما و سول
چاوی ده‌دره‌وشا هه‌روه‌ک نه‌ستیره
پارویکی چه‌وره و زۆریش به‌تامه
چۆنه‌ په‌یدابوی له‌و کۆنه‌ دییه‌؟
چاک بکه‌ینه‌وه ئیره‌ وه‌ک پیشو
کاری هه‌تا نه‌ یاریده‌و بکه‌م
سه‌ری ژان نه‌کا، تۆزی مانده‌وه
یا بالنده‌یه‌ک وه‌کو خه‌رتله‌
بزانسی هه‌روا چه‌وره‌و نیزیکه
لی‌ترسا هه‌لات نه‌ویاسکه‌ و باسک
نه‌وجار که‌له‌شتیر مام زۆی گاس کرد
ده‌بی به‌ کوخا، کارمان بو‌ده‌که‌ی
چاک نابیتوه‌ ئاواش پهل‌ په‌له‌
نه‌و کاره‌ی ئیه‌وه سه‌دسال ده‌کیشی

که‌له‌شتیریکی جوان و له‌به‌ر دل
له‌گه‌ل گه‌مالێک چابوک و زره‌نگ
پایزی مانه‌وه له‌ دییه‌کی چول
مام ریوی که‌ دی نه‌و که‌له‌شتیره
لی‌ نیزیک بو‌وه و به‌ خو‌ی گوت مامه
پاش چاک و خو‌شی؛ ساحیب‌مال کیه‌؟
هه‌ر من و کاکم هاتوین دوه‌دو
نه‌ی کوانی کاکت زیاره‌تی بکه‌م
له‌و بن دیواره‌ی کاکم نستوه
وه‌یزانی کاکی مام‌یا قه‌له‌
چوو تا ببینی پاروه‌که‌ی دیکه
ریوی سه‌ زه‌رده‌ی که‌ دی وه‌ک ئاسک
زۆر زیره‌کانه‌ تا خو‌ی خه‌لاس کرد
وه‌ره‌ هه‌له‌مه‌یه‌، له‌ چی سل‌ده‌که‌ی
تو‌ی قه‌ره‌چه‌ناغ، کاک بی‌حه‌وسه‌له‌
با من پیت‌بلتیم دل‌ت نه‌ئیشی

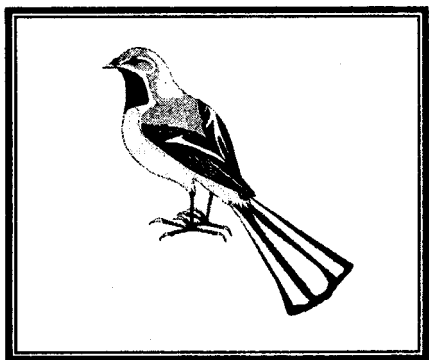

کوتر و که له باب

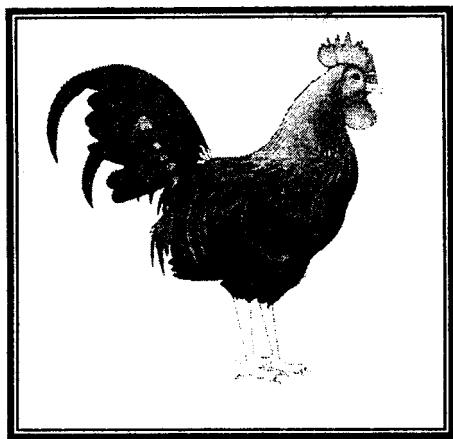
مریشک به هیلکه بو، هه ربه ئیرویه وی داده پریشته: کابان وه دوای که وتبوه قوربان
 و سه ده قه ی ده بوبه لام مریشک هه ربه نه ولولایان داده پریشته و جوابی کابانی نه ده داوه،
 کوتر نه وهی دی زۆری پی تاخوش بو، پوی ده مریشکه سوری کردویی گوت به خوت
 و به هیلکیکی جیقناوی عه یی نا که ی کابانت ئاوانا په حهت ده که ی. نه من سالی
 یازده جار کورک ده بم و جوجکان هه لدینم، به قه ده تو منه تی له سه رسا حییم دانانیم. که له باب
 به غار هات و گوتی خوشکی نه وه حافره ته و ناقیس ئاقله بلای هه تا جوابت ده مه وه
 کوتر به که له بابی ده لی، نه من ده که له توقسان، نا که م چونکه سی عه یی گه ورهت هه نه،
 ا به بی وه ختی بانگ ده ده ی ۲۰۰ وی ده خۆی و ده شوینی ۳ سواری دایه خوشت ده بی؟

(شیعری) کوتر و که له بابی

کابان به یانی هاته وه مالی	هه مو شوین گه را تا بن هه رزالی
لیم سوو عه ی نه، خو به هیلکه یه	کوخ و جی پاو که ی له لای ده رکه یه
ئاخری دیتیه وه زۆر له بهر مالان	له ژیر پلار و هیرشی مندالان
به فیزو ده عیه و قیره و گاره گار	ده چۆوه، دیسان هه روا به ره و خوار
کوتر له و به رزه ی که نه وانه ی دین	هات لای وه جواب هات زۆر به بوغز و قین
: سالی یازده جار جوجکان هه لدینم	له لای ساحیم هه ر خو نانۆنیم
که له شیر که دی له دور کاره سات	بو لای مامر و کوتری به غار هات
گوتی عافره ته و عه قل ناقیسه	له گه ل من بدوی، و لام بییسه
: پێش چاوم چۆل که لاکه وه برۆ	قسه و باس نا که م نه من له گه ل تو
ئاخر هه ی نه زان به و سی عه یانه	له تو دا هه یه و من لیم عه یانه
شه وو نیوه شه و دایمه ده خوینی	دوای وی بو خواردنی پیس دانامینی
نیستا که هاتووی، به نیازی چاکه ی	هیچ فه رقی دایک و بیگانه ی نا که ی

کوئر

که‌له‌شیر

پۆی و مریشکی مه‌لای

جاریکی پۆیه‌ک تازه‌فیڕه‌پا وده‌بوئیتافیڕی فیتلبازیه‌کانی پۆیه‌نه‌بیو،
 مریشکی ماله‌ مه‌لای پفاند، بردیه‌وه مه‌نزلی بیخوات، لی‌یان‌پرسی ئه‌و مریشکه
 قه‌له‌وه‌ت له‌ کۆی هیناوه‌ده‌له‌ی چرگه‌؟
 کاک پۆی: وه‌للآ، له‌ ده‌رکی ماله‌ مه‌لای گرتم و هینام، پێیان‌گوت هه‌سته‌ خێرا
 ببیه‌وه‌له‌ جیگای خۆی دانێ وه‌ره‌ هه‌تا مه‌لا نه‌یزانیوه‌، وفتوای نه‌داوه‌،
 ناگاداربیت وه‌ه‌ربه‌ قوماریش بلێ پۆی حه‌للآه‌ تاقیکمان لی‌ناهیلان.

(شیعری) پۆی و مریشکی مه‌لای

ده‌لێن پۆیه‌کی تازه‌ بیۆ‌پاوکه‌ر	مریشکی گرت و له‌ دیی برده‌ده‌ر
هینایه‌ لانه‌ هیلاک و برسی	باوکی لی‌پوانی و له‌ کۆپه‌که‌ی پرسی
به‌خێر بیی‌ه‌وه‌؛ وه‌ره‌ دابه‌زه‌	له‌ کۆیت هیناوه‌ ئه‌و خه‌زو به‌زه‌
هه‌ر توشی هاتم، دیم له‌به‌ر مالان	مریشکی مه‌لایه‌، هینام به‌ تالان
که‌مێک توپه‌بو پپی گوت هه‌تیوه‌!	هیشتا تو‌ جاری دنیات نه‌دیوه‌
من له‌گه‌ل مه‌لا نابم به‌ دوژمن	هه‌سته‌ ببیه‌وه‌! خێرا کۆپی من
تا نه‌یزانیوه‌ و فتوای نه‌داوه‌	مریشک به‌ره‌و بگه‌ڕێ دواوه‌
به‌ قوماریش بلێ؛ پۆی حه‌للآه‌	تاقمان ناهیلان ئه‌ له‌و محاله‌

گورگ و ریوی

ریویک له‌که‌لین و قوربینان هه‌روا ملّ و موّی ده‌کردوده‌گه‌را، له‌نه‌کا و گورگیکی برسی دایهاتی و گرتی له‌گورگی برسی: چیه؟ بوّ و ا ره‌نگت زه‌رده‌لگه‌پاوه. گورگ ولامی دا وه؟

برسیمه‌وله‌برسان هیزوتوانام نه‌ماوه ناهیلّم ببزوی هه‌ر ئیستا ده‌تخۆم. ریوی گوتی به‌لاقی خێویوه، به‌خوای زه‌ریفه، به‌خوای بابّه داوه‌تم بوّ کوپم کرد، ژنم بوّ کوپم هینا، نه‌من نه‌وه‌چهنه‌ند پۆژه له‌تۆده‌گه‌رپم و چه‌جیی نه‌ماوه‌نه‌یجی و نه‌وه‌دیسان له‌دوای توّ هاتومه‌ته‌وه ئیژه، دا وه‌تمه‌وژنی بوّ کوپم دینم هه‌سته وه‌پیشم که‌وه با برۆین.

گورگ بیّ قسه‌و فریوی ریوی خوارد و به‌لاکه‌لاک، وه‌پیشی که‌وت. ریوی خوّی ده‌کونیککی پاکرد خوّی بوّ نه‌شێردراوه‌وه‌هاته‌ده‌ری گورگ لیّ برسی: بوّ چویه وی؟

مام ریوی: ماله‌ دۆستیکی بو چوم لیّم گێپاوه! نه‌وجارکه‌لینیکی په‌یدا کرد و به‌چیره‌چیر خوّی تێپا کرد، زانی گورگ قه‌ت زه‌فه‌ری پی‌تابا ریوی نۆزی پێچوگورگیش نه‌وه‌له‌وی قونه‌تسه‌ی داوه‌ومه‌حته‌له‌ نه‌وجار: هه‌رای کردی ده‌وه‌ره‌مام ریوی بوّ خووت مه‌عتل ده‌که‌ی؟ مام ریوی گوتی ده‌برۆده‌فنه‌به‌ نه‌وه‌ دو و ۰۰ و ۰۰ ی کالم بوّ که‌ندی، به‌خوای بابّه نه‌کوپم ژنی دینی و نه‌ دا وه‌تی ده‌که‌م، ویستم خوّم له‌ده‌سته توّ خلاص که‌م گورگ نۆزی نه‌ولاو نه‌لا کردو، ریوی نه‌دیده‌وه‌و لی دارویشته‌هه‌ربه‌لاکه‌لاک.

(شێعره‌که‌ی) گورگ و ریوی

مام ریوی بیرێ پۆزی خوّی ده‌کرد	له‌و تیش و بن‌به‌رد، ملّ و موّی ده‌کرد
له‌پر، قیت بووه‌ گورگیکی برسی	هه‌روا دایهاتی و ریوی لیّی برسی
چیه؟ نه‌خۆشی؟ بوّ و ا شێواوی؟	زۆربه‌داخم بوّت، کز و داماوای
برسیم، له‌ برسان هیزم نیه‌ برپوم	نایه‌لم ببزوی، هه‌ر ئیستا ده‌تخۆم
به‌خوای زه‌ریفه‌ به‌لاقی خێوی	زه‌ماوه‌ندی کرد بوّ کوپی ریوی

پٽوي، کوا گوشتي و کوا چيڙو تامي
شايه و له وي چي خوش بو ده يخوين
به به له، پٽوي خوي ده کونیک پوکرد
به ناعيلاجي، ها ته وه دواوه دواوه
بو به خوږايي، خوټ مه عتل ده که ي
له و نيو به ردانه ش، که رویشکم ماوه
هر به چيره چيرد خوي ده کون پاکرد
زاني، قهت گورگ پيتي تابا زه فەر
پوژ رډر دره نگه، خو مه خافليته
دو و دو و سي کالم بو که ندي
ويستم له ده ست تو خوم خه لاس بکه م

پێوی و که له شیر

پێویهک له قه راغ دییه کی که له بابیکی فراندو هه لات، سه گه ل که وته دووی. ته نگاویان کردبو که له باب گوته نه گه رده تهه وهی له ده ست نه وانه پزگار بی، بانگیان که بلی نه وه ئی دیی ئیوه نیه، په فیقی خومه، له نه و دییه ی د یکه رابو خوی هاتوه باله کۆلت بنه وه؟ مام پێوی فریوی که له شیر خوارد ده گه ل زاری لێک کرده وه حالیان کات که له باب هه لفری و هه لات ده گه ل باله فرهی که له بابی، پێوی که وت و سه گه ل گرتیان و که ولتان له حاجه ت ئیخست،

که له باب هه م خوی نه جات داوه م تو له ی ئیده د یکانه شی له پێویه کردنه وه .

(شتیعی) پێوی و که له شیر

پێویهک جارێکی به دییه کدا هات	که له شیرێکی قه پدایه و هه لات
سه گه ل که وته دووی مام پێویان په تاند	نۆر به چالاکی، نیتوچیری پفاند
که له شیر گوته نه گه رحه ز ده که ی	له چه نگه مال گه ل خو ت خه لاس بکه ی
بانگیان که و بلی نه وه که له شیر	په فیقی خومه و به یاری فیره
له و دیی دیکه پا، بو خوی بو لام هات	هی دیی ئیوه نیه، به سه که ن شانه شات
ته نگاویان کردبوو سه گه ل و تاجی	زاری کرده وه و به ناعیلاجی
هه تا حالیان کات، چیه کاره سات	که له شیر سور، تیی تو پاند، هه لات
له گه ل فرین و باله په زه و قری	پێویشیان گلاند، فرزه یان بپی
بو جارێکیش بی، نه ستاندی تو له	خو شی پزگار کرد، له ده ست نه و زوله

بانگه یشتنی له گاله گ و پئیوی

پوژیکێ پئیوی خوی پیاوی چاک ده کاوده چی وله گله گی بانگیشتن ده کا، له سه ره مو خوارده مه نی دونیا یه، په لوی بۆلی ده نی چونکه ده یزانی به دندۆکی هه لئاگێری و دینی بۆی له سه ره به رد یکی پانیش پۆده کا، ده لی ده ی حاجی فره موو ده ی! بخۆ. پئیوی به زبانی ده ی لیسته وه، هه تا خه لاسی کرد، له گله گی فره قیریش دوجاری دندوک پی دادا وه ختابو دندوکیشی بشکی وهیچی پی نه خورا؟

ئه و جار له گله گ فکری کرده وه چه بۆ پئیوی لی نی چۆنی تۆ له لی بکاته وه پئیوی بانگ کردوئه ویش دانوی بۆ لی نا، ده نیو کوله کیکی مل درێژی کرد، له گله گ به دندووکان ده نک ده نک دانوی ده رده هی نا ن و ده یگوت فره مو ده ی مام پئیوی، خوشیویکی زۆر زه ریفه ئه وه بۆ ئیشتیات نیه ئه به ئه و جوره ی له گ له گ تۆ له ی له مام پئیوی کرده وه، نه یه یشت ده نک یکی بخا وه به برسیایه تی به پئی کرده وه.

بانگه یشتنی له گاله گ و پئیوی

(شیعره که ی)

له گله گی، بانگ کرد، پوژیکێ پئیوی	نیو پوژێ ساز کرد له چۆل و کێوی
په لوی بۆ لی نا هیند به ده ست و برد	له سه ره، به رد یکی، زۆر پانی پوکرد
حاجی وه ره پێش، فره مو بسم الله	واده بی، غه زا ئه شه دو بالله
تایبه ت میوانیه، ئه و شپۆی وا خوش	هیوادارم تۆش نه مکه ی فره اموش
هه موی لسته وه، تا بلێی یك و دوو	له گله گیش له وێ تی و هه رامابوو
نۆره ی حاجی هات بانگی بکا پئیوی	تا به ربه و گه زی کو یخا ی به پئیوی

دانبوی بولینا، زور به تام و چیر
 ده ری ده هینان به دندوک دانوو
 نه یوانی ده نکیک باویتسه زاری
 توله ی کرده وه له گله گ له ریوی
 کردیه نیو کدویکی زلی ملدریژ
 مام ریویش له لای، هه لروشکابوو
 سه ری به رداوه به شه رمه زاری
 نه یه یشته چیرژی بکا، له نان و شیوی

ریوی کوستان خوور شینه ی گهرمینی

پاش نه ولانه لاوکه رانیکی زور. ریویکی گهرمینی و ریویکی کوستانی توشی یه ک بون
 و بونه ربه فیک. ریوی کوستانی به ریوی گهرمینی گوت، له میژه گهریده ی پیم بللی بزنا نم
 چهند فیلان ده زانی؟ گوتی هه زار فیلیش زیاترده زانم، نه دی نه توچه ند فیلان ده زانی؟
 ریوی کوستانی گوتی نه من هه رنه خوش بومه چم له بیرنه ماوه ته نیافیلیکی پوچه له
 ده زانم. وه ری که وتن به زیک دیاربو، ریوی گهرمینی غاری دایه، ریوی کوستانی گوتی
 کوپه نه یکه ی نه وه ته له یه به خورای لیږه دانهدرا وه نه که ی، ریوی گهرمینی گوتی
 کوپه نه یخوم دلده توقی، هه رها ت وچوله ناکاو ته له ترازا و ریوی پیوه بو، دهستی کرد
 به هاوار هاواری، هه رای ریوی کوستانی ده کرد: کوپه چاره یه کم بکه ریوی
 کوستانی. گوتی ناخر پیم نه گوتی ته له یه، بو خوت ده وی هاویشته. ریوی گهرمینی
 : تازه کاره هاتوو. ریوی کوستانی: نه ی نه تونه ت ده گوت هه زار فیلیش ده زانم
 ئیکیکی ده کارکه وخوت نه جات ده ویا نه مهش نه وفیله ی توفیرین: ریوی گهرمینی: نه من
 فیله کانم هه موده کیسولکیکی کردبون له بن کلکم هه لاوه سیببون، به ته قه ی
 ته له ی، هه مویه رت وبلابون زوریشم لی روانین هیچم نه دیتنه وه. ریوی کوستانی
 : وه لاا نه منیش وه کی پیم گوتی هه رفیلیکی پوچه له ده زانم، نه ویش نه وه یه: نه توخوت
 له مردن ده، پا وچی نه گهرها ت، له ته له ت ده کاته وه وده لی حه یفه منداربوه، نه منیشمن
 نه وه له هووه ی خوده مرینم چاری به من ده که وی وده لی نه وه ده بی ده رمانیان خوارد بی

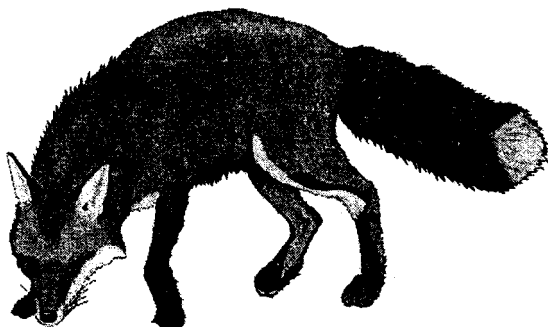
چیە؟ ده گهل بولای من هات نابی بم گاتی نه من هه لډیم، ده گهل ناوپی بو لای تو دا وه نه تو ش ته پرده ستیکی هه لی؟ به لی پیوی گه رمینی خو ی مراندو پیوی کویستانی ش له دوری ته له ی خو ی مراند، پاوچی هات له دورچاوی پیی که وت وگوتی له دایه منت که وی گه یشته سه ری وچاوی پی که وت وگوتی حه یف منداریوه وادیاره تازه ش منداریوه له ته له ی کرده وه وه ستاپی وپوانی چاوی به پیویکه ی دیکه که وت بولای چووگوتی نه وه ده بی ده رمانین خواردبی پاوچی چو بولای پیوی، نه ی گه یشتی پیوی هه لات ناوپی دا وه وپیوی کن ته لش نه مابو وه کی دایان نابو ناوا پیوی نه جاتیان بوو، وپاوچیش دم له پوش هاته ده ری؟

(شیعری) پیوی کویستان خور، شینه ی گه رمینی

له چرو دولی یه کتریان بیی	پیوی کویستانی و شینه ی گه رمینی
لی پیرسی لالو، چهند له و فیلان	فه ریامان که وی پوژی ته نگانه
پیویه شین ده لی قه زات له گیانم	له هه زار فیلبش، زیاتر ده زانم
تو ش وه کو منی، یا بگره زیاتر	نه وه ش ده زانم، تا پتر، چاتر
ده ی بو م به یان که، با دلنیابم	بو نیچیر گرتن با زووتر پام
نه وه ی ده ی زانم، فیلیکی چوکه	له نیو فیلاندا، چرووک و پووک
په گه لم که وه هه سته با بروین	برسیمه و شتیك په یداگه یین و بخوین
هه ره وپی که وتن له قه راغ په زیك	به جوانی دیاربون دو گوشت و به زیك
پیویه شین به غار، هه لی کوتابه سه ر	هاتبوو بیگاتی، په نجه ی دایه به ر
نه که ی ته له یه، ناخر برای خو م	ده یگوت خو دلم ده توقی نه یخو م
ده هات و ده چو، گه پا ده ورو به ر	ته له ترازا و لاقی که وته به ر
به هاوار ده یگوت هو ی برای گیانم	به قسم نه کردی، زور په شیمانم
چاره یه ک بکه و بگره فریام	له بیرو هو ش و فه ننن، دلنیام

ئه‌تۆبۆی ده‌تگوت، زیاتر له‌ هه‌زار
له‌ هه‌زار فیله، یه‌کیان ده‌کارکه
گشت فیله‌کانم ناو کیسیک نابون
به‌ ته‌قه‌ی ته‌له‌ پهرت و بلاویون
خۆت له‌ مردن ده‌، هیچ خۆمه‌ بزۆوه
لاقت ده‌ردینی له‌ ته‌له‌، یه‌قین
ده‌پوانی ده‌وره‌و ویستی بو‌لام بی
نابی بمگاتی تی ده‌تورپنم
وه‌ کی داینابوو گه‌پا کاره‌سات
پاوچیش دم له‌ پوش چی نه‌که‌وته‌داو

فیلان ده‌زانم به‌ سیا و به‌ ئه‌ژمار
ده‌رسیک بو‌مه‌ بی و خۆشت په‌ژگارکه
وا له‌ ژیر کلکم، هه‌لاوه‌ س‌رابون
وردیش لیم پوانین هیجیان نه‌ مابون
هه‌تا پاوچی دی، منیش به‌و پیوه
حه‌یفه‌ مندارییوه، ده‌لی پتیوه‌شین
ده‌بی ئه‌وانه‌ ده‌رمانیان خواردبی
هه‌ر من هه‌لام تو‌بکه‌وه‌ شوینم
پتیوی هه‌لاتن، فیلیان به‌ کاره‌ات
فریوی پتیوی خواردناقل نات‌ه‌واو

توتک و سهوو تازی

ده لّین سالتیکی گورگیک پنگای که وته قه راغ د بیه کی ده پویی، سهی ده وّله مهندي، تازی ناغای و توتکی فه قیری پی که وتن، بریکیان له به ره لات، دوايه کوتی با بزائم، نه وانه چکاره ن پره من ده که ون؟ گورگ له به ریان پاره ستاوه و، نه وانیش هه رسی له ده وره ی گورگی پا وهستان. پوی ده سهیه که ی کردو کوتی سه رزه لامی پیچک ناشه وان، نه تو چکاره ی؟ ولّامی دا وه: نه من سهی ده وّله مهنديم.

گورگ کوتی به لّی هه قته نه گه ر نه تو گورگی نه خنکینی، ساحیت نانت ناداتی؟ دوايه پوی ده تازی کرد کوتی لینگ دریزی کلک باریک نه تو چکاره ی؟ تازی ولّامی داوه، نه من تازی ناغام. به لّی نه توش حه قته. چونکه سوکه پیی، هه رچی دیتت ده بی مهیدانیکی پی که وی.

پوی ده توتکی فه قیری کرد، لیبی پرسی نه دی خرینه نه تو چی؟ به ده نگیکی نوساوو فه قیرانه ولّامی داوه که به زه حمه ت گوئی لی ده بو: من توتکی داپیره م. بی که س و فه قیرین. گورگ به له سه ره خوئی کوتی ئاخو چت پی بلّیم، سهی ده وّله مهندي نی، گورگی بخنکینی، تازی ناغاش نی، بلّی سوکه پییم هه رچی دیتت مهیدانیکی پی که وی.

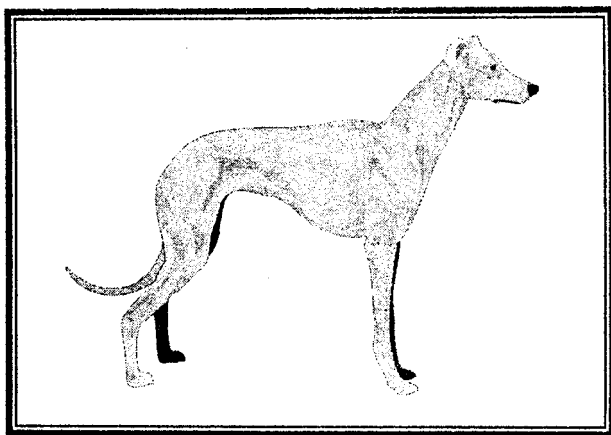
توتکی فه قیری، چه پوکیکت پی داده م هه ردو چاوانت رو پۆزیم.

(شیعی) توتک و سهوو تازی

له قه راغ دیه ک، گورگیک پاده برد	توتک و سهو تازی هیرشیان بو برد
له به ریان هه لات تاویکی به غار	دوايه گه پاره لیبی کردن پرسیار
ئیوه ده زانن ئاخو نه من کیم؟	چونو ویره وه وا بینه سه ر پیم؟!
پوی ده گه مال کرد: زلی نا هه موار	چکاره ی ده گری پنگا له پتیار

لای دهوله مەند یه جیگه و مه کانم
سه ی دهوله مەندی به برپو بین بی
ئه تو چی داده ی وهره پیتم بیژه
پیتمه سپیژاره تا ئه و سنوره
جیم له وه تاغه، دوايه وهرکه وم
تاسه وله ی که می تریش په یدابکه ی
کولکنه ی خرپن ئه تو چکاره ی؟
له و خوايه به دهر نیمه فیه یادپرس
جوانی حالی بکاوه لیت جابه غار
یا هه موشتیکی وده دست خوت بیانی
تا هه رچی دیتم، به دوا ی دا هه لیم
به دو چه پوگان چاوت بیتمه دهر

کارم مه علومه من پاسه وانم
به لای تو ده بی گورگ خنکین بی
کلك و لینگ باریک هوی دمدریژه
من تاژی ئاغام چوارپه لم سوره
هه رچی بی بینم تاوی پئی که وم
ئه شهه دوبیلا ده بی ئاوا بکه ی
شانازی ده که م ئا ئه به وکاره ی
توتکی داپیره م بی هیوا و بی که س
گورگه شین هیدی پویتی کردئه و جار
سه ی دهوله مەندی گورکی بخنکین
تاژی ئاغاش نی، بله ی سوکه پیتم
توتکی فیه قیری، بی که س و بی دهر

بارگینی نه خوش

ده لئین کابرایه ک بارگینیکی نه خوشی فروشت جله وی وه دهست کپاری داو پپی گوت
برایان، به خوی چرای خوم کوزانده وهو چرای توم هه لکرد.
کابرا زوربه که یفخوشی، بارگینی برده وه مالی وای زانی شتیکی چاکی وه دهست
که وتوه. شه وی وه ختی نوشتنی بارگین دهستی کرد به کوخینی. کابرا هه ر لاقیکی له
ژوری بوو لاقی دیشی له ته ویله ی بوو. ناچار هیئای له ته ویله ی له بن سه ری بارگینی
چرای بو هه لکردو هه تا پوژ بارگین هه ر کوخی و چراش ئاییسا.
کابرای فه قیر له سه ره خو گوتی کوره ئه وه بویه کابرای فیله زان گوتی چرای توم
هه ل کردو چرای خوم کوزا نده وه،
ئه وه به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت.

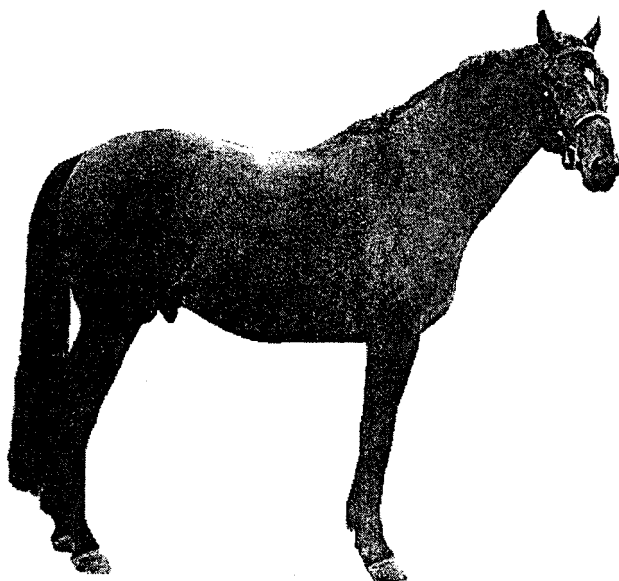
(شیره که ی)

پیاویکی بی فیله ئه سپیکی کپی	پوله که ی دایه، قیমে تیان بری
کابرای فرو شیارده یگوت به تا نه	ئه که ر پیم ده که ی به قا وموتمانه
ئه من چرا که ی خوم کوزانده وه	چراو پ ونا کی توم گه شاندنه وه
برد یو ه مالی له وه خته ی شه وی	ئالیکی بو برد پیش کاتی شه وی
دیتی ده کوخی بارگین نا سازه	خو هیچ ناخوات ونزیش بی وازه
هه ر هه ته ژورووچووه ته ویله	ناچار دا گیر ساند چرا و فتیله
چرا ئا یسا تا پوژ هاته دهر	بوره شن کوخی ئه وشه وه ی یه کسه ر
کابراش به بی خه وه روا هات وچو	به ورته ده یگوت هیلاک وماندو
فیلاوی ئه که ر وای به من ده گوت	به چرای بن سه ری بارگینی ده گوت

چاروی دار

(شیعر) له فارسیه‌وه

د ده‌کهری پی‌بون بیان‌خاته ژیر بار	پویشته بو سه‌فه‌رکا برای چارویدار
لی‌یان خوردبووه، نو هاتنه ئه ژمار	سواربوو له یه‌کی په‌تاندنی به‌غار
ئه ژماردنی ئه‌وجار ده‌هاتنه حیساب	دابه‌زی، که‌وته ناخوشتی و عه‌زاب
کهری ئه ژماردن، خو به‌کیان که‌مه	سواربوکه‌ پویشته که‌وته هم‌همه
شل‌بووه‌وه‌کو به‌نیکی زور خاو	دابه‌زی و دیتنی، ده‌کهر بون ته‌واو
به سواربوونی من که‌ریک نه‌می‌نی	سوار نه‌بوو گوتی ئه‌وه‌ی نا‌هینی

دەبىي ھەموشمان ئەۋەدى بىسەلمىنىن وبە باشى بىزانىن ئەگەرھىچ پەندىك بەبى ھۆپپك
نەھاتوۋەھەرپەندىكى ھاتوتەسەرزمانان وخەلكەكەمان دەيلىن رۇدا ويكى بەخۆۋەديۋەر

به هوی رودا ویک کاریکی کراوئه وپه نده پیک هاتوه . دا ندرا وه .

جائه گهرئه مه بین قه یاته کانی روداوی ئه وپه ندانه بنوسین و بیانخوینینه وه به زۆریانان ئه له ئه و په ندانه ئه وه نده پی ده که نین له خۆده بینه وه به سه رسوپمانه وه له هیدیکانیش ده پوانین و ده لیین؟؟ چۆن ئه وپه نده له به رئه وکاره ی ئه وشته ی ئه وقسه ی داندره وه؟؟

له رابردودا زۆرله زاناوشاعیره کورده کان بۆکۆکردنه وه ی په ندی پیشینیان هه ولیان داوه و نه یان هیشته و هه بینه ده سته چیه ی ناگریسان له نیوکه لینه دیواره گلێکان وکۆنه چاله گه نم و جۆیه کان دابرزن وله ناویجن و ،خوا هه لئ ناگری له ئه و بواره دا زۆریش سه رکه وتوبونه و کاره کانیشیان ئه وه نده ی بله به رچاوه ،جائه گهرنوسه رخۆی به خاوه ن؟ به دانهری راسته قینه ی ئه وپه ندانه نه زانی خۆینه رپرزیان لی دگرن و ده به رابه ریاندا کړنۆش ده که ن بۆپاراستنی بیرو هۆشی پیشینیان که ئه و پۆوه کوخه زینه یه یکی زانستی وایه بۆنه ته وه که مان ، لیره دابه پی ویستی ده زانم له هه مو هۆگرانی فۆکلۆروپونا کبیرانی به ریزداوا بکه م هه رقه یات و به سه رهاتیک که ده بیته هۆی پیک هاتنی هه رپه ندیکی جاچه قه یات بی ولۆلۆولی لی بنیشته خۆشکه یا هه رچی بی وه کوئه و سئ قه یاته ی ئه وه له ناخری ئه وکتیبه ی دانوسیومه ته وه به خه تیکی جوان بۆم بنوسنه وه و به ئه و ناوونیشانه ی بۆم بنیرن ده پیش هه موشتیک داسوپاس بی سنورخۆم به ئیوه ی زاناراده گه یه نم خوا یاریی هه موپه نده کان کۆده که مه وه و ده نوسرا ویککی جیاوا زدا پیش کیش به خۆینه رانی خۆشه ویستی ده که م .

رهنگ بی بتوانم زۆرله ئه وباس و قه یاتانه له کتیبه فارسیه کانیش بدۆزمه وه به لام خۆشیکه ی ئه وه یه . له زاری ، بیژهری ، رابنوسریته وه ؟!

*** ** * * * * * نه وه ش سئ قه یاته کان

۱- ناردی خۆپا سانێ * * * تیری پور ئامانی

پیتان وانەبێ هەرلە نیۆه خۆماندا ئە وجورە مە تەل و قسە نە سستە قانە مە بونە ،
 وادە گێرنە وە ژۆرپیش ئە وێژ کە ئە و سەر دە مە ی خۆپاسان شارۆچکێک زیاترنە بوە لە
 ئە و خۆپاسانە ی ژنیکی فیلە زان و پیاویکی گێل و نە زانی لی ژیاون .
 ئە و ژنە نانە گول گولێهە کانی دە دابە خزم و کەس و کارە کە ی خۆی و . . یا هەرکە سێک
 و کە پە کە کە شێ دە کردە کوللیرە و موللیرە و دە رخوا ردی گێلە ی میژدی دە دا
 ئاخەرە کە ی گێلە ، لە کە پە ک خواردنی جاپز دە بی چونکە ژۆرلە ژنە کە شێ دە ترسا . پۆژێکی
 ژۆرە پارێزە وە لە ژنە کە ی دە پرسسی و دە لێ ئەرێ خانم ئە و نانە ی مە بۆ هەرکە پە کە ،
 وادە ردە کە وێ وە کێ لای مە . لە مالان و . هەر ژنانیش نانیان کردووە ، وە ک ئە وێژ نانی
 نانە وە خانە ی نە بوە .

ژنە ش : بۆ نازنی * * * کابرا گێلە : نابە خوای

ژنە : ئە وە خوشکە سە لێتە کە ت لە سە را وانێ دە تیری ئاردە کە ی مە لێرە بادە ییاو
 و کە پە کە کە ش دە مینی تە وە گێلە ئە و قسە ی ژۆرپێ ناخۆش دە بی و دە بالە خۆیدادە لێ
 خۆادە زانی دە بی بچم دە ردیکی بە سەر بێنم هەرخوا بی زانی چۆنە ،
 بە لێ ژۆری نە کێشسا . ژۆرێکی گێلە بە رە وجیی ماله خوشکی کە و تە پری و گە یشتە جی
 و چولە ماله جیرانیکی خوشکی وە ژۆرکە و ت ؟

ژنی جیرانی کابرای دە ناسی و دە چێ بە خوشکامانی دە لێ کاکت ئە وە لە ماله مە یە
 خوشکامان پێی ناخۆش دە بی و خێرایە کێ دە چێ بۆ لای و کاکێ ئە گەرچی کاکێ پوێکی
 وای ناداتی ولوت و لێوێکی ژۆرگژو ناخۆشی دە بی هەر جۆرێکی بو ، خوشکامان کاکێ
 بە خێر هاتن دە کا ، و دوا یە دە لێ هەر چە ندی ئێرە وە کوما لە بابی خۆمە بە لام پیاو ماله خوشکی
 خۆی لە جیگایە کێ بێ چۆن دە چێتە مالی دە دیکانە هە سستە بابچینە وە ماله خۆمان کاکە گیان .

گیله ده لئی جاچۆن نه من دیمه ماله بی شه رمی وه کوتوئه وه چه ندساله که په کم ده رخوارد ده دهی، خوشکامان راچه نی: نه یه پۆخوا به تۆ به کاکه گیان خوانه کایا خواجا چون نه من که په کی ده رخواردی تۆ ده ده م،؟

گیله: جاچۆنی بۆچه نه تۆ لیره ده تری ئارده که ی مه باده بیا و که په کیش ده مینیتیه وه خوشکامانیش حیلله وحه والی زانیون وزوده زانی نه وه کاری ژنه که یه تی وده لئی باشه نه تۆ وه ره وه بابجینه وه ماله خۆمان جائه منیش له نه و پۆراتۆ به ی ده کم ناتپم . به لئی هه رجوریکی بو خوشکامان کاکی برده وه ماله خۆیان کوتی کاکه گیان ده زانم زۆرت برسیه جاری باهیکه و ژۆنیکت بۆ سازکه م، گیلش ده لئی نه ری وه لا نه وه له برسان ده مرم . به لئی خوشکامان پۆنی ده تا وه ی ده کاو ده با. له سه رکولانه ی وه سه ری ده نی وله ئاورگی بن کولانه ی ژوری را، ده پیشدائه وکولانه و ئاورگه زۆریون، بۆ دوکه ل کیشانی ئاورری وه به رده دا. زۆری پیوه ده خوری خۆه رتینیشی بۆناچی وئاخره که ی گیلزگی وه قوپه قورپه که وی له برسان وه جواب دی وده لئی دیاره کاره که ی دیکه شت وا یه ده نا هیلکه و پۆن له سه رکولانه ی وئاور. ده ئاورگی ژۆریدا نه وه یکه و پۆنه چۆن ده بیته وکه نکی ده خوری.

خوشکامانیش هه ربۆ نه و قسه به لگه ی نه وگه لالی دارشتبو، زویکی ده یقوزیته وه وده لئی جا کاکه. نه گه ر نه له وه نده ی را ئاور نه گاته نه وکولانه ی چۆن ترله سه راوانی را ده گاته شه ره که ی تۆ له نیو متبه قه که ش ئاوا ئاردی به با ده کات.

۲. * * * پادارن بگرن بێ پائی خۆنە * * *

هەرله نۆنۆه و کورده واریه ی خۆماندا تایفه یه ک هه بون و ئیستاش هه ره نه ئه وه مانى خه لک به گشتى که مێک له شارستانییه ت دوربونه ئه وتایفه هه رکاریکی کردبایان هه رچه وت و به راوه ژو ده هاته ده ری و پودا وی زۆرسه بیران به سه رده هات خه لکه که باوه رپیان پیی نه ده کردن وه دیانگوت ئینسان هینده نه زان نابى و وانیه .

جَاهِنَنَیَان بۆتاقی کردنه وه ی چه ندکه سیان به گه وه که یانه وه له دیوانی میری یاله دیوانی یه کیک له مه زنه کان بانگ هیشتن کردن دابی کورده واری و ابو، پاش نان خواردنی به تایبه تی له شه وه کانی دورودریژی پایزوجهستانی دا، شه وچه ره یان داده ناشه وچه ره ش ده ئه و زه مانى دا له نۆه مه ، میوزوگوین، میوزوله تکه . مه نار، بریشکه ، تۆوی سوپرو، ئه وجوره شتانه داده ندران بلام ئه وشه وه ی به تایبه تی بۆنه ومیوانه به ریزوخۆشه ویستانه هیندیکیان قالۆچه په شکبه بۆ گرتبهر و ده گه ل میوزه په شان بۆیان لیک دابون ده قاپیکی دا له نکه ریکیان بۆله سه ردانا بون و دیاره بو بۆه مومه جلیسی له نگه ری له سه ر قاپه میوزوگوینزه کان دا ندرابو؟

ئه و خله کى ئه گه رله مه جلیسه که ئ دابون له نگه ریان له سه رمیوزوگوینزان وه لا بردوده ستیان کردبه خواردنی و، میوانه کانیش وه کوئه وخه لکه ی ده گه ل له نگه ریان له سه ر قاپه که ی وه لا برد قالۆچه که وتنه جوله جول وه لاتنی گه وه که یان ئه گه ر ئاواى دی ده په فیه که کانی پاخوپی وگوتی له بابی منوکه وی پادارن بگرن بێ پائی خۆمانن ..

تى بىنى؟! قه ولىكى دىكش هه یه وده لئى؟ میرى كۆره ی په واندزى، زۆربه توپه یی ده نیریته سه رنه وتایفه ی چونکه زۆرله میژبۆه زه کات، یان خه رج و باجیان، نه ناروده وه وتایفه ش چه ند که سیکیان هه لئاردونه و نارودیان به بخزمه ت میری ومیریش حالى ده که ن که نه وتایفه بپوکیک که تره خه من؟ جاده لئى له وی بوه، ئه گه ر قالۆچه ومیوزه په شه یان بۆلیک داو و گه وه ره که یان گوتویه تی پاداران بگرن بێ پائی خۆمانن ؟

وه ختیکی میرله دیوانی ئاویان ده بىنى لى یان خو ش ده بى وده لى ئه وتایفه له به زۆرزانیه

لاساریان نه‌کردوه‌وبه‌لکو، هه‌رئه‌ونده‌له‌دونیا‌یه‌حالی‌نه‌؟

۲- * * * عوزله‌قه‌باعه‌تێ خه‌راپ‌تر * * *

پیاوێکی ساحیب مالّ و دیوودیوه‌خان کارداریکێ بۆکاره‌کانی مالّی دیووه‌خان و شاروبازاپ

هه‌روه‌هاخزمه‌تی میوان و ورده‌کاره‌کانی دیکه‌ی مالّی ده‌گری؟

ماوه‌یه‌ک ئه‌وتۆکه‌ره‌له‌ئه‌ومال‌ه‌ی ده‌مینیته‌وه‌وه‌موجیگایه‌کی به‌له‌ده‌به‌ی و به‌پاشکاو

ده‌رو و ژورا ن ده‌کاوناغاش له‌خزمه‌ته‌که‌ی زۆر پا‌زی ده‌بی که‌به‌لێ کارداریکێ زۆر باشم

وه‌ده‌ست که‌وتوه‌ و خه‌می مالّ و میوانانم نیه‌ و ئاسوده‌م .

به‌لێ پۆژیکێ پاش به‌پێ کردنی هیندیک له‌میوانه‌کان ئاغای ساحیب مالّ ده‌پیشداوکاردار

له‌دوی ئاغای ده‌پۆیشتنه‌وه‌ بۆباله‌خانه‌ی له‌پێلیکانان وه‌سه‌رده‌که‌وتن کارداره‌که‌

ده‌ستیکێ له‌سمتی ئاغای ده‌دا؟! ئاغاش زۆر به‌تۆپه‌بی لیبی ده‌گه‌پێته‌وه‌وخه‌ریک ده‌بی

ئانگژای نوکه‌ره‌که‌ی بێ و ده‌لێ ئه‌وه‌چیه‌ بۆ واده‌که‌ی هه‌ی...

نوکه‌ره‌که‌ش زۆر هیندی وله‌سه‌ره‌خۆده‌لێ

ئاغا بم بوره‌ وه‌مزانێ. ئی خانمیته‌،؟؟

* * *

ته‌وا و بو به‌پوحم ولوتفی خوای ته‌باره‌ک وته‌عالا ئه‌م کتێبه‌به‌نیوی.

دیاری پیرانشار

((گه‌شاندنه‌وه‌ی ناگری دامرکاوی پیشینیان))

به‌پۆژی جومعه‌ی چوارم مانگی چۆزه‌ردان سالی هه‌زاروسی سەت وه‌هشتای هه‌تاوی

به‌رابه‌ربه‌یه‌که‌می مانگ سه‌فه‌رێ سه‌ره‌تای سالی هه‌زاروچوارسه‌ده‌وبیست ودوی

له‌پیرانشاری وله‌باغه‌سێ ساله‌که‌م جابه‌ته‌مای خوای گه‌وره‌بابزانین که‌نگی بۆن، چاپ

ده‌کرێ یا هه‌رناکرێ و ئاواتی ئه‌وه‌شم وه‌کوئاوته‌کان دیکه‌ده‌دلی دابمینیته‌وه‌؟

((بانگاوازیك بو هه مو خه لکی کوردستان))

له هه مو ئه و به پێزو خوشه و یستانه ی که هه رجوره ئاگاداریکیان له سه ره شه هیده کانی مه لبه ندی پیرانشارو ده وروپه ری، له سه رده می حکومه تی شای گوپکرا ودا که شه هید، و یان گولله باران کرا ون، هه یانه وه کو:

الف - ژیان نامه. ب - وه سیه نامه. ج - وینه. د - ناوونیشانیکی ته و و (بیوگرافی) ه - پۆژو شوینی شه هیدبون و یان گولله باران کردنیان، وه کو یی به خاکی نه سپێردراون، به ناو و نیشانی خواره وه بۆم بنێرن. وه هه مونه وگه ورا نه م دا واده که م بۆله بارکردن ودا پشتنی کتیبیک ونا ساندنی کاک مراد شیرێژ و هه والانی، به ته مام ده داهاتویکی نیزیکدا، زۆریه پێک و پێکی و به ته وای بینوسمه وه، له هه موباریکه وه هاوکاریم بکه ن پێش نیاربو دانی نیوی کی جوانیش بۆکتیبه که ی، سوپاستان ده که م.

چونکه به پاستی زۆر حه یفه نه ولاوه ئازایانه نه ولاوه خوینی گه رمانه نه و ئینسانه له خۆ بردوانه نه گه رده پۆژیک داکه س نه یده وێرا، به راشکاوێ به رگه جوانه که ی خۆی (به رگی کوردی) ده به رکاو کوردی نوسین تاوانیکی ئاواگه و ره بوکه حکومه ت به هه یج جور چاوپۆشی لی نه ده کرد، گیانی خۆیان له پێگای ئازادی ولات و به ربه ره کانی له گه ل پیاوه خۆین خۆره کانی بنه ماله ی په هله وی به خت کرد وه و به خوینی گه شیان ولات کوروستانیان پنگاندوه هه رئاوا بی نیو بمیننه وه که سیش باسیان نه کاوه یج که س هه یج ئاگاداریکی لی یان نه بی و به یه کجاری له بیر بچه وه که س وکاره کانی خۆشیان ته نانه ت به گلگۆکه شه یان نه زانن، نه وکه سانه ی ئاگادارن و بێده نه گه ی لی ده که ن نابی له بیر یان بچی نه وانه ده به را به ر میژودا به پرسن.

ناو نیشان ۱- پیرانشار- شه قامی ئازادی پۆژئاوا. کتیب فروشی مه وله وی ۲. بگات به ده سته محی دین به رشان (گوێ په ش) ژوماره ی ته له فون، ۰۴۴۴۴۲۲۶۲۱۶ و موبایل

۰۹۱۴۴۴۲۷۴۸۹.

فه رهه نگوک

ئه م فه رهه نگوکه ته نیا تاییه تی ئه م کتیه یه

ئه لف

ناپارسته حازر. ئاماده و. جوان ولیک وله بار،

ئاخوړ جیگای تفاق تی کردنی ئاژه لیه.

ئاره خچن کلار. ته قیله.

ئا کام نه تیجه. ئاخری کار.

ئالی کولیوی به رده سستی ژنی.

ئالیک خوارده مه نی تاییه تی ئه سپ ئیستروگوئی دریژ...

ئامور باسکیش ودهنده ی لیک ده به سترین بو جوتی پیان ده لئین ئامور.

ئاوه دان مالاتیکی له میزان خوئی گه وره تربو. ده لئین مالاتیکی ئاوه دانه.

ئاوه ل گه رمک. جیگای گیتا و گوگل وکانیاوی گه رم.

ئه جیننه جندوکه، شتی نادیار ئه گه رزور که س به دیتنی شیت بونه.

ئه رک پی سپی دراو. وه زیفه.

ئه رخه یان به خاترجه م به.

ئه سلان نیوی ژنیکی به دغه ربوه.

ئه سکوی که چکیکی گه وره بوله داری دروست ده کراشیویان له مه نجه لی

یاله دیزه ی پا پی ده قاپان ده کرد.

ئیغنی گالیشی گه نم وجوی ودانه ویله ی.

ئیخترمه ولاخی به جل و به پیا به زینه وه وکه سی سوار نه بی

ب

باج عه واریز.

بازره ره وینه وهی ئه سپ وئیسترو مالاتی ده دیکانه.

بازو	نیوی گاجوتیه. بازو. به له ک. گاشین. پیاله. قنجه.
باقه	گه نم وگیاو. نه گه رده دروی ده پیشداده کریتته باقه.
باویه تی	هه لی وه ده دست که وتوه، فرسه تی وه ده دست هیناو.
بايخ	قیمه ت. نه رزش. به ها.
بحایشینی	بیری لی بکه یه وه به راوه ژو.
بزرکاو	په نگ گوڤاو.
بنوت	داری سه ره ناوړ. وه ئینسان زوږزیره کیش ده لئین.
بنوین	به جیگایه کی ده گوتری که له وه پو ناو و هه وای خوشی هه بیټ.
بژیو	نازوقه. خوارده مهنی.
بوخچه	په رویه کی خاوین شتومه کی خاوینیان تی ده نان له جیاتی ساکی.
بوچه ک	سوتانی شتی ده گه ل پوئی.
بوختان	تومه ت.
بۆز	په ش و سپی تیکه ل.
بوسه ی به نیفاق	ماچ کردنی به درو. و بوڤریودانی وفیل لی کردنی.
بوشناغ	پیاو یاژنیک خاوین بیټ و بهرگی خاوین و باش ده بهرکات.
به ته له به	ماین نه گه روه که ل هات ده لئین به فال یا به ته له به.
به دی ناکم	پیم شک نایه. نایه ته بهرچاوم.
به دان	به هاران مه پ به یانان و ئیوا ران بو دوشین و تی بهردانی نه گه ر
	دیته وه ده لئین مه پ به دان دیته وه.
به رپرس	مه سئول. لی پرسراو.
به رزه لانه	ناوه شه م. بن بهرداشی.
به رهه م	به روپوو. داهات.

به رچینگ	داری ده ووری تالی . داری خوری شوتنی و .
به په	پیشورپایان ده خست و به سه ریپرک و کورسی و ته ندوریان داده دا .
به رخوارد	خوارد ه منی بو ئینسانی و تفاق بو تازهلای به شیکی دیاری ده که ن و ده لاین بو به رخواردی
به رو و بو	به ره م . داهات . تازوقه ،
به له ک	په ش و سپی پنوک . پنوک .
به لادامینان	چادروچینگ به بی دهنگی وله نا کاو ، کو ده کرتته وه ووه لا ده چی .
به لکه	مه دپه ک . شتی ک بو سبوت کردنی کارویاشتی دیکه .
بی شه ما	نه وعه توتنیکه وه ختیکی له کوردوستانی زورده کرا .
بیشکه	لانک .
بی خه وش	پاک و خاوین . بی و فیل بی درو .
بیگار	کار به که سیکی کردن به زوری و به بی پولی .
پ	
پاریز	بی هست و به بی دهنگی بو شتیکی چون .
پاداران بگرن بی	مه نزورله شتیکیه ، نه وهی به بیرو پرواده زاندری خریکه له ده سست
پا ، ئی خونن	بجی ده بی ده پیشدا نه وی و ده سست بی نی
پالاوتن	شت پالاوتن ، به تاییه تی شیرده پیشدا ده بی بی پالتوی و دوايه
پاله	بی کو لیتی (به هه لاتنی به دزیش ده لاین) .
پرده بازگه	نه وکه سه ی گه نم یاجوی ده درو یته وه .
پرسه	چوم شای ته نک نه گه ر پردی نه بی به ردانی بو داده نی ن بو
پروشه	په پینه وهی پی ده لاین پرده بازگه .
	سه ره خوشی .
	جار جاره کرپوه و بای سارد .

پرووپاگه نده	قسه بلاوکردنه وه . ته بلیغات .
پلوسك	لوساوك
پلار	دارهاویشتن بو دوری .
پنج ویناوان	یانی هه تا ئاخیری . هه مو شتیك .
پوپه شمینه	له خوری دروست ده كرا . ته نك له كاتی نوستنی داله به رمیش
	ومیشولان به خویان داده دا .
په حا	به عزه ژنیك له به عزه قسیكی داو ، اده لی .
په ری	فریشته .
په ریوه	ئاواره بون پویشتن بو جیگای نامه علوم .
په روزه	له خه م پستن . گه وره بون .
په رزین	وارش .
په ردو	جیگایه ك له نیو مالایدا به جیغ و به رچیغان بو بوك وزاوايانیان دروست
	ده كرد .
په شته مال	پارچه یاشتیکی خاوین .
په له باقی	له قه دیمه وه زورگو تراوه وده بی کاریکی زور . زه حمه ت بی له كشت
	وكالی كابر ازوریش ماندوبی ده لئین خو په له باقیت نه كردوه ،
په له وه ر	بالنده . بالدار .
په لو	خواردنه مه نیکه به ئاردی چاك ده كری بوئینسان بی ددان .
پیایوژكه	به تا به تی . زیاتر ژن به میزدی ده لی ،
پیتول	شت زان ، زورزان ، له شتی حالی بوو
پینز	كیش وهیز
پیلاو	كه وش .
پپرک	هه رزال . جیگای نوینان .

پیشه نگ	ده پیش کاروانی داده پوایوتاقی کردنه وهی ریگایه .
پچک	مه چه کی نه ستور . چپچکی کورسی .
ت	
تابله مه	تورپکی چوکه یه تیلی پیپوه یه به نه وتیله ی هه لیانده سوپاند بوپه ژی
	گه شاندنه وهی وهختیکی سه ماوهری په ژئ هه بوئه ویش زوربو .
تانوت	زوربو هینان . هه ول دان ؟
تاسا	عه جایب ما . عه به سا .
تاوان	گونه .
تاو له	ته خته نه رد .
تفاق	خواردنه مه نی ئار لیه .
توزان	زیزبون . له ناپه حه تیان . پویشتن .
تورنه سپ	توره که ی جوی بوئه سپ وئیسترو . که وه سه ری هه لداوه سن .
توریه	کیسه بوشت تی کردنی .
توپ	جانوئه سپ یا جانو ماین و . که هیشتا سواری نه بوین .
توتوتیز	نه به نه جور هی . نه به باشی .
توتو	به هیچ جور .
توقه	به دفره . شلوغ . نا نه هل .
ته پاله	ریخی مالاتی که ئیشک ده بی .
تیرز	به مانای وه کو . هه روبا ریک وله باریش ،
تیره	توتن له تهره ده درابگات . شوتی له تهره ده دراخه رانه بی
ته عنه	به سه رپویشتن
ته قله بازی	به نه سپ وگوئی دریزئی ومندا لیش بوخویان غار غاردینی ده که ن .

داوا بکه . لیم بخوازه .

ته له ب که

راوچی نه گهر چو پاوی و تازی پی بو که رویشکی دیته وه ده لی

ته مال

ته ماله و تازی تی بهرده دا .

ته یار

حازر . ناماده .

تی توراندن

هه لاتن له کاتی مناسب و وهختی باشدا .

تیشو

خوارده مه نی تاییه تی شوانیه .

تیک سپماو

نه ستور . قایم . به جه م .

چ

چارز

ناره حهت ووه پزبون له شتیکی .

چارپاهیشتن

خه لك ناگادار کردن .

جندوکه

شتیکی نادیار . زورکه س به دیتنی شیت بووه .

جوّم

خریکی چوکه له چاو دولیکی .

جه زره به

ناره حه تی .

جه له

مریشک یا ولاغان به به نی یان به گوریسی لیک قایم که ن و تیکیان

خه ن، جه له ی پی ده لین .

جه وال

له به نی دروست ده کرا . نیستا، ته لیس له جیگای وی کارئ ده کا .

جیخون

خه رمان .

چ

چالاک

زیره ک .

چارویدار

قه تارچی .

چاپ لوس

پی هه لاگوتنی به دروو .

چل ته ریده

چه ند که سیك پیکه وه . یه کرتوده بون بودزی وری گرتنی .

چهرته مه

به سی چوارقامکی دهستان لی ده درئ بو شادمانی .

چهره سه‌ری	کویره وه‌ری وناپه‌حه‌تی .
چرخ	گۆیا ؟ که رسته‌یه‌ک بووه . ده‌زه‌مانی پیشودابو‌عه‌زیه‌ت وناپه‌حه‌ت
چه‌قل	کردنی پ‌عه‌تان وشکانندی له‌شیان .
چه‌لتوک	وه‌ک پ‌تیوه‌واپه‌له‌گه‌رمیتی زۆره .
چه‌له‌نگ	برینج وه‌ختی چاندنی وخه‌رمان هه‌لگرتنی .
چه‌ل ومل	پ‌ک . له‌بار .
چه‌مان	خو‌به‌ستوداب‌رین .
چیش‌ت	خواربونه‌وه .
چیره‌چپر	شیو . شو‌رباو .
چینه	به‌زۆری خو‌تی‌پاکردن .
چیژ	مریشک و که‌له‌باب وپه‌له‌وه‌ر به‌دندوک و لاقیان هه‌رزی
چیشته‌نگاوی	هه‌لده‌کو‌لن بو‌ وه‌ده‌ست هیتانی کرم و . .
ح	تام‌کردن .
حاشاری دا	چیش‌تانی ، پاشی نان وچاخواردنی به‌یانان ، به‌شیک له‌پوژئی ده‌پوا .
حافه‌رت	شاردپوه . ونی کرد .
حوجره	به‌تایبه‌تی ، می‌رد زیات‌ربه‌ژنی ده‌لی ،
حەریف	به‌دوکانی تایبه‌تی تاجران وجی‌گای خو‌یندنی فه‌قییان ده‌لین .
حه‌رامزاده	ژنیک نه‌گه‌ربه‌غیری می‌ردی خو‌ی له‌گه‌ل که‌سیکی دیکه‌تی‌که‌ل
حه‌سود	بو‌بی ده‌لین حەریف هه‌یه .
حه‌سیر	زول ، بیژو .
	به‌خیل .
	له‌جه‌گنی وپه‌له‌غی دروست ده‌کرا بو‌له‌سه‌ردانیشتنی .

هوق مان	عه جاییب مان . باوهر نه کردن به ئه وکاره ی .
ه یار	فیله زان . جادوباز .
ه یاره	میزان . ئه ندازه .
هیندرحوو	توندرپویشتن . به هه لپه رین .
ه یله یه ک	فیلتیک . که له کیک .
خ	
خاتوزه مه ریر	نیوی سی پوژ له پوژده ساده کانی ئه وه ل مانگی ره شه مه ییه .
خاچ	سه لیب نیشانه ی عیسه ویانه .
خاسان	ئینسانانی باش وله خواترس .
خرپن	به مندال مالات چوارپی قه له وه لئین .
خمخانه	پرسیان بو مافوره وشتی دیکانه له وی پنگ ده کردوئیسشتاش هه ره ه یه .
خوتبه	له نوژی جومعه ی داده خویندریته وه .
خوگنخاندن	خو خافلاندن . کاریک یاشتی که وه پاش گو یان ئیخستن .
خوف	ترسان . نیگه ران .
خه پله	زه لام ، ناقولا .
خه رته ل	دالاش .
خه ره زه ن	له چه رمی دروست ده کری وجوتیریه ده سستی وه ده گری بو لی خو پینی که لان . ئیستازورکه مه ،
خه په ک	که رسته بیکی جولاییه . به نی پی له مه کوکه ی ده هالئینن .
خه زوبه ز	په له وه ریابه شتی دیش ده لئین ئه گه رزورقه له وبی .
د	
دایاچراو	پاکیشانی ژن وکچ به زوری .

دادوسته د	مه عامه له سه وداکردن.
دارمال	پراویر:
دلم مه مرکینن	مه م کوریننه وه. لیم گهرین کولی خوم به پیرم.
دانو	گه نم نوک یا گوله پیغه مبه ره و.. کولاو.
دای هاتی	له ناکاو گرتی .
دروینه	درونی گه نم و جوودانه ویله .
دروژنه	کانیه و. ته نیا به هاران ئاوی هه یه .
دریشه	که ره سته ییکی پینه چیتیه بودرونه وهی که وش وشتی دیکه ش .
دروشانه وه	شوق دان . پوناکای په یدا بون.
دردونگ	له شتیک ناپازی بون. ناقایل.
دزیو	ناحز، ناله به ردلان،
دله خورپه	نیگه رانی له شتیکی ترسان.
دم له پوش	که سیك شتیکی نه غد، له ده ست خوئی بدا.
دم چوت	به بی ئاقلی شتیکی ، لی بستینن، له ده سستی ده ربینن،
دوغه	ده وله مه ندان قه دیم حه یوانیان وه فه قیران ده دان دوئی بخوون ئی
	واش هه بوپایزی بیچوکه شی نه ده ویسته وه ده یدا به کابرای فه قیر.
دولاش	به دولاشی داناو ده هاته سه ره پری ئاشی ئاوی و، به رد ئاشی
	ده سورپاند
دوگه	پاشه لی مه پ و به رانی.
دوزام	گولی. جوړه نه خوشیکی زور ناجوره.
دودانه	که ولی مه پورانیان خوش ده کردودیان تی ده کرد، سی په کیان
	بو نیسی له سه ردروست ده کرد، پرپوله شویت قه زوان.
ده زینگاهوه	له نیوه شه وی کات تی ده په پری.

دهسته وا	چه ندکەس دە چونه یاریده ی مائیکی بوکاری، نه و ماله یە ک یە که دە.
دهسته بهر	چوونه وه کاری نه وانه ی هاتبونه یاریده یان دهسته وای پی ده لئین.
ده شوپاند	زامن، به رعو ده بون.
ده عبا	پیتم وایه دیتومه. ده مناسی.
ده غل	جانه وه ریک. ده عبا یە ک. یابە شتیکی نامه علوم ده گوتری.
ده له مه	نازوقه. گه نم. قوت.
ده مان. زه مان	شیرنه گه رده کریتته په نیر. ده پیشدا. ده له مه یه.
ده نه	به زه مانەت. به زامن.
ده وۆ	هان دان.
دییار	ته له که بازی. به فیل.
دیاردی	ولات. زید. جیگای له دایک بون.
دیراو	که رویشک، یانه وه ی له پراوی ده گبری.
ر	خەتی توتن و بیستان و نه و کرداره ی به دیراو ده کرین.
پانه نگاوت	به ندر ویک یانه گه رپرئکی له گلولئیکی ده که یه وه.
پاشکاو ی	بی په رده و پایه،
پاموسان	ماچی شیرن.
پاوژ	ته کبیر. بیر و فکری کردنه وه.
پاوکه	به عزه مریشکیک هه یه ده بی هیلکە ی له بن دانسی جاهیلکە ی
په	ده کا. پیی ده لئین راوه.
په به ن	پیوانه یه کی ه دره می، صاع.
په پیچە ک دان	سه لت. بی ژن و مال.
	خر کرده نه وه ولی خورینتیکی زۆد به تالوکه.

په تاندن	لی خورپینی به غار .
پخسان	جوربون . جیبه جی بون . هه لکه وتن .
په ز	باغی تریی .
په ژی	سه خته داری نیوه سوتاو .
په سه ن	حه سل بی و، به ده ل نه بی .
په سه ت	پزگار بون .
په غبه ت	ئیشیتیا ، ئاره زو .
په گه ز	بنه چه که .
په ند	(لیتره دابه مانای) جوان . زه ریف . زورچاک ،
په نیتو	گه یاندنه حاسلاتی . وپیگه یاندن ،
پیخ	پیمسای ئاژلیه .
رئیس	به ن وبالی ریسراو .
ز	
زاکون	به سام . به هه بیته . و له به رچاو .
زوقاوه	وه که یف هاته وه وهاتنه وهی سه رحاله تی پیشوی .
زوشک	وه کوشیلانی وایه ده خوری و به ئیشکیش له سه رپالویی پۆده که ن .
زوپنا	ئه وه وی چاوه ش ده گه ل ده هوئی لیی ده ده ن .
زۆل	بیژو حه رام زاده .
زه رده لکه پا و	په نگ و پویه کی نه خوشی .
زه ر	زه رپدان زه رره .
زه رنه بو	به قسه ی نه کرد . به قسه یه وه رپانه وه ستا . جوابی نه داوه .
زه فهر	ده ره قه ت ، پیوه ستان .
زه لله	کاری بی جی ونه فسانی کردن .

زهن	مه‌پ‌ئه‌گه ده‌ستی کرد به زانی ده‌لّین زه‌نی مه‌پی.
زه‌نده‌ق	لی‌ترسانیکی زۆرو، وزۆربه سام.
زه‌نین	شک لی‌بون. شه‌ک لی‌کردن.
زه‌وادم نه‌برپوه	یانی نان یا هیچ شتی‌کم نه‌خواردوه.
زیبک	غیره‌ت. ئازایه‌تی.
ژ	
ژوشک	جوله‌وه‌ریکی هه‌زاردپو.
ژه‌ک	ئه‌وه‌وه‌ل‌شیری پاش زانی ئازه‌لی.
ژیڕ	زانا عاقل.
س	
سامپه	له‌چه‌ندناوچان به‌نی‌ری ده‌لّین سامپه.
سام‌گرتن	له‌شتیکی ترس هی‌نه‌ر. زورترسان.
سایری ئه‌وانه	وه‌کوئه‌وانه. وه‌ک ئه‌وه‌عاله‌مه‌ی ئه‌وخه‌لکه‌ی.
سه‌له‌میوه	په‌ویوه. لی‌گه‌پاوه.
سنده	گلمه‌ت، سنده‌گل.
سوچ	گوناح. خه‌تا.
سوری عه‌یار	په‌ریژنیکی جاسوسی شای بوه.
سور	پاش گه‌یره‌کردن وه‌لاویشتنی گه‌نم وجودانه‌ویله‌که‌ساغ بووه
	وه‌لّیان داوه‌پیی ده‌لّین سور.
سوریک‌ریته‌وه	مه‌علوم بیت.
سوروسورداش	خو‌پ‌پی و بی‌کاره‌ی شای بونه.
سوژه	له‌کاریکی سپ‌ری له‌شتیکی ناگات لی‌نه‌بی وخه‌به‌ریکت وه‌ده‌ست
	که‌وی.

سوته	نیره مراوی.
سوینه	ته شت له گلی دروست ده کرائیستانایلوَن له جیگای وی کارئ ده کا
سه خله ت	هه وای ناخوشی جستانی.
سه دئوبالم	لیره دایانی (وه بال به ستوم)
سه رکوته	لومه کردن به سه رویشتن.
سه ردیر	پاش کیلان وچاندنی زه وی ئاو ده دن.
سهره	ده پیش پیدابونی جه نه پوخه رمه نکوبی ولاغیان به گوریسی له ملی یه کتری ده به ستن وگیره یان پی ده کردن بوکلوش وردکردنی نه وهی له سه ری باسه ره بو، به ئی بنه وه شیان ده گوت بنه.
سه رقه له مانه	نه وانه ی دوعاو ئایه تی قورئانی (به نشتو) ده نوسن شتیکیاده ده نی به نیوی سه رقه له مانه.
سه ری زمانی خوئی	شتیکی وه بیر هاته وه. له شتیکی حالی بو.
گه ست	
سه وه	سه وه ته تفاق پی ده به ن بوئاژه لی وته ویله وژوریشیان پی خاوین ده کردنه وه، ئیستاخاوین کردنه وه به فه رغونیه.
سه کول	سه گی قوله.
سه گسار	به پیرئنی خوین تال و. ناشیرن ده لئین.
سی تا	جوره به نیکه بو دروست کردنی جه وال و به ره و.. به کاردی.
سیاق	حیساب.
سیل	نانی له سه رده که ن بوکولیچه له سه رکردن وژورشتی دیش به کاردی
سیپه	راوچیان له قه راغ کانیا ودم چومان جیگایه کیان بوخو حاشاردانی دروست ده کردو پییان ده گوت سیپه.

ش	
شايي	داوت . هه لپه پکي .
شانه شات	هه لالا هه لالا ي نيرانه .
شېره	هالوز . ناپک .
شکوا	پارانه وه بولل خوش بوني ، تکا کردن .
شلته	چه ندجوره گيايان پیکه وه ده کوتان نه گه رجیگایه ک نه ستوربا يا نیشابا ، لییان دنا هه تاده ربا .
شوقاق	عه شیره تیکن .
شورکه	جیی خوئی شوتنی بو زه مانى پیشو .
شه لال	هه موجیگایه کی گرتبی دهاره قه یداشه لال بوه .
شه وچه ره	(شه وچه له ش هه یه) میوه یان شتیکی پاش نان وچای ده خوئی .
شه پیور	بو شه پری و بو سانی له شکه ری لی ده درئ .
شیخ شه ره فی	عه شیره تیکی گه وره ن له مه لبه نده کانی پیرانشار ، سه رده شت ، سابلا غ ، نه غه ده و ئیراقی .
شینه	نه ویش هه ره به که رویشکی ده لین .
شیره شیر	هه لالا هه لالای پیریژنانه .
ع	
عاره به	وه کو داشقه ی بو ، که لیان ده به ره ده کردن ده یان کی شیا بو کی شانه وه ی شتو به ک و ده غل و دان و توتن و که ره سته ی مالی .
عه سر	ده ور ، زه مانه .
عه وق ما	عه جاییب مان ، عه به سان سه رسام له نه وکاره ی .
عه مدنه	به نانقه ست . به فکرو ویستی خوئی .
عه یان	مه علوم . ناشکرا .

غ	غایله	فکر، بیرکردنه‌وه.
غللور	غللور	که سێک یا مالاتیک له‌میزانی خو‌ی زیاده‌په‌وی بکاده‌لێن غللو‌ریوه.
غوسل	غوسل	خاوین‌کردنه‌وه‌ی له‌شی چه‌په‌ل.
غهرق	غهرق	هه‌موگیانی ون بو‌ه‌ده‌فکراندا، غهرقی خه‌یالاتیه.
غهرقبون	غهرقبون	نوقم بون.
غهمزه	غهمزه	ناز، عیشوه.
غهنیمه‌ت	غهنیمه‌ت	ده‌ست که‌وتی شه‌پی.
غهو‌زه	غهو‌زه	پیک هاتن، پنگ گۆران، سیس بون.
غه‌بیه‌ت	غه‌بیه‌ت	پاش مله‌باس کردن.
ف	فام	ناقل، زانانی،
فاق	فاق	به‌بو‌تی ناخو‌ش ده‌لێن فاقی سه‌رم چو.
فرو‌ز	فرو‌ز	له‌ژه‌کی دروست ده‌کری.
فرزه	فرزه	جیگا نه‌مان بو‌به‌ربه‌ره‌کانی، زۆڤو‌ میتاوه.
فسوس	فسوس	خو‌پ‌پی، که‌جاسوسی له‌کاری خو‌پ‌پیا‌نه‌ده‌کا.
فه‌رخه	فه‌رخه	جوجکه.
ق	قاپ و قاچاغ	قاپ و مه‌نجه‌ل و مه‌جومه‌ و ...
قانگ	قانگ	که سێک یا جو‌له‌وه‌ریکی ده‌دیو‌یکی که‌ی و دو‌که‌لی ده‌پال که‌ی.
قانگ‌لاشک	قانگ‌لاشک	که‌نگری ئیشک بو.
قاوت	قاوت	ئه‌و‌بریشکانه‌ی ناته‌قنه‌وه. ده‌ی هاپن و ده‌پانکه‌نه‌قاوت.
قپ‌په	قپ‌په	کێشه، هه‌را، چه‌قه.

له سه وه ته ی چوکه تره بو شت تی کردنی وه کو سه وه ته ی	قرتاله
به شولکان دروست ده کریت. قاپیان تی ده نان جار جار	
دانه ویله شیان تیدا ده شوشته وه.	
قسیک یاشتیك نه هیلی بکه ویته عه رزی.	قواستنه وه
جوره پولی قه دیمیه.	قوشه
له شکر قشون،	قوشه ن
دوکه س له دیار یه کتری هه رکامیان قسه بکا ده دۆزینی.	قول و قه پ
کاریکی زورناحه ز.	قه بیج
گرتنی ئازایانه.	قه پ دان
وه کو تاپوړی بوه قوله تر، وه کو ساچمه زه نی له سه ری پراپرا وه ته وه	قه ره بینا
زوربلی.	قه ره چه ناغ
ده بیندرا پاله وانیک. که سیک زوردار بوه ونه یویرا وه تی.	قه ره له قه ره دان
کیشکچی.	قه ره ول
جیگای حه پسی په له وه ریه.	قه فه س
له تکه دار بو سوتاندنی.	قه لاشکری
سه ره وه ی زینی پیشه وه ی.	قه لپوز
داستان. چیروک.	قه یات
قه دیم ریزه دوکان سازده کران سه ریان داده پوشین پییان ده گوتن	قه یسه ری
قه یسه ی ئیستاش هه ره یه.	
	ک
جیگای شیروخه نجه ریه.	کالان
له چه رمی که ل وگامیش وگاجوتی دروستیان ده کردوله باتی	کاله
که وش ی ده پییان ده کرد.	

کدو	کدوسه رئاوی قه دیم زۆږبو. پۆن خوئی بیباری ئیشک وشستی دیکه یان تی ده کردن.
کوئ وزنجر	له به ندیخانان ده کارده کران.
کوته ک	داریکی له باره به ده ست که له وان و پێبوا ری . . ووه یه .
کوچک	له قورپی دروستیان ده کرد بۆمه نچه ل له سه ردانانی.
کوخ	جیگای مریشک و په له وهریه .
کۆز	جیگای کاریله و به رخی ساوا به .
کوز	خه تی جوتی که بو ییستان و توتنیی لی ده درین .
کۆله وه ژ	ئه وداره ی ئه گه رته ندوری پی تی وه رده دهن .
کۆلکه	کۆته ره .
کۆله کو تراو	کویره وه ری . نا په حه تی دیتو .
کۆنه ما که ر	جینۆیکی چو که یه بو حافره تان .
کۆبزد	ئه گه رخه رمانی ده غلی هه لداوین ده مالو سکیدا جویی ده که نه وه .
کوین	پارچه ی په شمالي په ش له موی بزنان دروست ده کری
کوئخا	کاربه دهستی ناغای .
که پوله	پێوانه یه که بوله ناشی گه ن میان پی ده پێوا له داری دروست ده کرا .
که په نه ک	له به رگنی دروست ده کری تایبه تی شوانیه به خوئی داده دات وشه ویش پی ده نویت .
که تره خه م	به که سیکی ده لێن زۆر بیر له شتی نه کاته وه ویی فکرو خه یال،
که سیره	سپ له سه رمان .
که شاو	ده پێش دا زه وی ئاوده دهن جاتووی پی وه رده که ن و ده یکی لێن
که فه ل	پیی ده لێن که شاو .
	پشته وه ی نه سپ و نیسترو .

که ندو	وهك ته ندورئ له گلي دوست ده كرابوتارد تيكردنئ وئارد
كېن	تيدار اگرتنئ وپريك له ته ندورئ گلي، گه وره تربو.
گ	بق وغه رهي كون.
گاسن	ده دهنده يان ده خست بوغريز هه لقه ندي ده جوتيدا.
گلاندی	ئوخستی له غه رزی دا.
گرژ	مون زاهیری توپه.
گراو	دوست. يار.
گرينه	شتيك زورخه راپ بي. ده لين له گرينه چوه،
گوزد	كرسته يكي شهري. قه ديمي.
گورج	تونودوتول. زيرهك وئازا.
گوريس	له به ني موي دروست ده كرا، ئيستانه پستين له جيگاي گوريسي
	كاري ده كا.
گوزان	شاعير. حيسابگر. وعه شيره تيكن.
گوزه	وه كو تونگه ي نايلوني نيستابو. بوئاوتيداهينان وئاوتيدار اگرتنئ
	و.. وله گليان دروست ده كرد؟
گوله دهنو	زه مانيك بوهره كه مؤركردن پينه چيتي و مافوره دروست كردنئ
	ده كار ده كرا ئيستاش بوغه رشي به كاردئ.
گويله وسار	په تكيكه ده ستوي مانگا وگويلك و.. ده كه ن.
گويزان	قه ديم گويزان هه بوسه روپدين و... يان پئ ده تاشي.
گويس قولاغ	سل. بوشتيكي گوي راگرتن.
كه مال	چوارپئ. سه گ.
كه لاخرنوك	جوره گيايه كي كوستانه.

گیفه ی سمیلان	به که یف بون . پازی بون .
گیل	نه زان . فه قیر .
ل	
لات	چه قو کیش .
لار	خوار .
لاو	ججیل .
لاواز	کز . بیگوشته و پیستی ته نکه .
لمبوژ	دم ولوتی گوید ریژوئه سپ و ئیسترو جانه وه ری .
لوت	که پو .
لولینه	ئا فتاوه ی له گلی ، ئیستاله جیگای وی مه سینه کاری ده کات .
له خشته بردن	گو پینی که سیکی به لای ناچه زدا .
له گن	قه دیم . مه بوله ته شتی چوکه ترولتیویان له ته شتی بلیندترو ، مس یان
	له زه ردیش دروست ده کرا .
له مایی	جو ره نه خو شینیکی مندا لانی ساوابو .
له نگه ری	ده وری . پیشخوری .
لیا قه ت	لی ها توی .
لیره	زیپ .
لیکدا لیکدا	له سه ریك له سه ریك وزوزو .
م	
ماتم	خه م . په ژاره .
ماخولیا	ئا گاله خو پراو . وه ک شی تان .
ماش و برینجی	به شیک له ردینی نه گه رسپی بوده لین ردینی ماش و بریجیه .
ماقول	پیاوی ده وله مه ند ؟ گه وره ؟ به نیح تیرام .

مالوسک	به شتیکی له خه یانی برده دهن وه لئ داوین پیی ده لئین مالوسک.
ماله لالا	ده رویش نه گه رده چونه به عزه مالیکی له جیی نه وهی بلین شتیکیان دهنی ده یان گوت ماله لالامان دهنی.
مشت	مشت هه مرسته.
موتمانه	خاترجه م بون. به قاپی کردن.
موتحه بیر	عجایب مان. باوه رنه کردن.
موشکیل	زه حمه ت. پیک نه یه ت.
مه تاع	وه سائیل. شتومه ک.
مه حزون	غه م وپه ژاره. نارپه حه ت.
مه خافه تی	نیگه ران. دله خورپه. خوف کردن.
مه رده	ده رد. ناخوشی. به سه ره یینان.
مه زن	به پیاوی گه وره و به نیحیرام ده گوترا.
مه عاش	حقوق. دیاری کراوی مانگانه وه رگرتن.
مه عسوم	پاک و خاوین و به ری له هه موگونا ه وشتیکی.
مه لحه که	جیگای قومار پیی کردنی خه لکی، گه مه پیی کردن.
مه نحوس	به راوه ژوو
مه نقل	ناوری تیداده که نه وه، بۆکه باب برژاندن و..
مه لاس	خومات و بی هه ست کردن.
ن	
ناسور	برینی ته شه نابو.
ناندین	لیره دامه نزور له که سیکی نه گه رله مالیکی بیت و خه راپه شیان
نایاب	ده گهل بکات.
	شتیکی به زه حمه ت وه ده ست که وی.

نردو	نانی زۆرله سه رکه ولی له سه رسفره ی.
نشته ر	وهك ده ر زی بوز وانه، سه ری به قولایه .
نشتو	دوعا وئایه تی قورئانی بوئه خوش و بیحالا ن ده نوسری.
نغزو	پوچون، ویزان کردن بۆ به رگری،
نۆبه تی	جوره نه خوشیکی به تاووله رزه .
نه دی بدی	به که سیکی ده لئین هیچی نه دیبی به تاییه تی به منالان ده لئین
نه زیله	قه یات، چه کایه ت.
نه غمه	ئاوازیك شیعرێك. ئه گه ره ناره . ده خویندریته وه .
نه لئین	دوناوچه ی منگوروگه ورکانه له مه لبه ندی پیرانشاروسه رده شتی .
نه مرنه زی	ژیاننیککی زۆر به ناره حه تی وه قیری
نه هینی	په نهان . سپری . مه حربه مانه .
نیری	وهك به رانی نیرینه ی ئاژه لئه، بو بزنان .
نیکه بت	چاره ره ش .
نیر	جیگای که له وه ی هه یه داویشریته سه رملی که ل وگا جوتان . بو جوت کردنی .
نیچیر	ئه وه ی له پاوی ده گیری نیچیر، یانیوچیری پی ده لئین .
نیسان	نیوی مانگیکی رۆمیه .
و	
واقی برده وه	عه جایب ما .
وه جاغ کویر	که سیك ئه گه ر ئه ولادی نیرینه ی نه بیته .
وهك گیسکس هه یاسی	مه سه له ییکی مه نشوروزوردوره ؟؟
وه لی	پیاوی چاک وله خواترس .

هاندان	دهنه دان . ته حريك كردن . وه غيره ت ئیخستن .
هالۆز	شه پریو . شپرزه .
هاویر	مه پویچو لیک جوئی کردنه وه .
هروژم	هیرشی شلیوه وبای توند .
هۆره	داریکه سه ری باریک ده که ن بۆقه لشانندی داری دیکه (داری گه وه)
هه رزه	نه فام . تی نه گه یشو .
هه لۆا	خواردنه مه نیکه به ئاردو پۆن وشه کرود و شاویش دروست ده کری .
هه لسه نگاندن	له که م وزۆری شتیکی حالی بون .
هه لاواردن	جوئی کردنه وه ی دویان چه ندشتان لیکتری .
هه لاواردونه	مریشک و په له وه . نه گه رجوجکان له خۆ جوئی ده که نه وه .
هه لچون	شیریا شتیك له سه رئاویری نه گه رکولی یا که سینک نه گه رتوپه بو .
هه لئینجی	ئاوله کانیه هه لئینجان . که میکی تی که ی . لئی هه لئینجی .
هه م هه مه	دلخه خورپه ، ترسان .
هه مبانه	پیشستی مه پو . به رانیان ده خاران دو . دانه ویله یان تی ده کرد .
هه ندران	ئیرۆنه وی . جیگای نادیار . و نامه علوم .
هه وین	شیرپاش کولاندنی بریک سارد دبینه وه که میکی ماست په گه ل
هه وی	خه ی نه گه رنه بو بو هه وینی دوی رگه ل خه ی هه وینی پی ده لئین .
هه وئ	دوژنی پئاوینکی هه وی ئیکترین .
هه وه س	ئیشتیای نه فسانی .
هه ویان	پیش ده رکه ی داده پوشرا بو تیسسی . یان بۆلی دانیشتنی .
هه ی دی	لی توپه بون و ده نگدان ، ده رکردن به ده نگی زۆره وه .
هه یاران ؟ نه ی یاران	نه و کاره ی بو نه که م .
هیزه	له پیشستی به ران وه پری گه وه دروست ده کرا بو پۆن تی کردنی

هیم	لیره‌دا به‌مانای دل.
هین	لیره‌به‌ژنی ده‌لال و‌خه‌راپ ده‌گوتری.
ی	
یاغر یاغر	سه‌برسه‌بر، به‌گاوه‌خو.
یه‌غدان	سندوقیکی گه‌وره‌بو، شت و مه‌کیان ده‌نیوده‌نا.
یه‌کساته‌ی هه‌ندوی	شتیکی زو جی به‌جی بی به‌په‌له‌و فه‌وری.

مزگینی

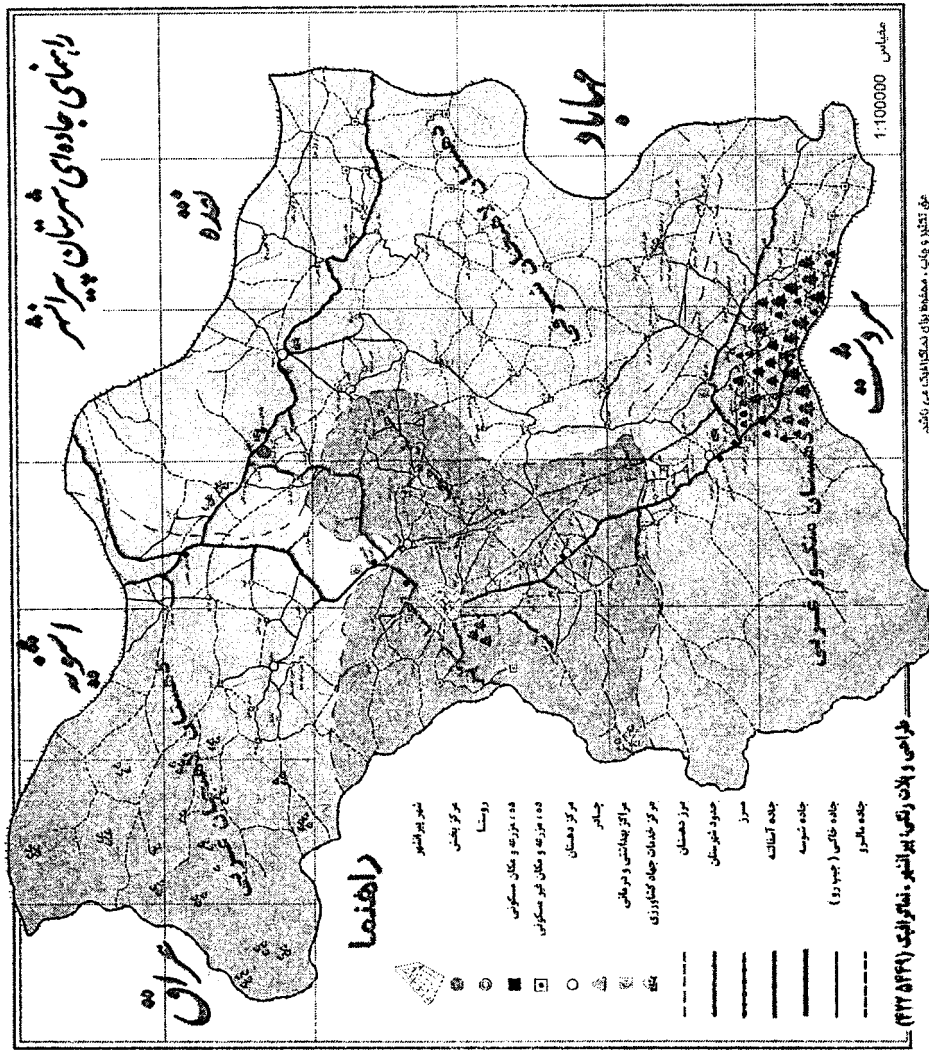
مزگینی

به‌هه‌موخوینه‌رانی به‌پرزوخوشه‌ویست راده‌گه‌یه‌نم که‌کتیپی په‌ندی پیشینیان
 به‌نیوه‌روکیکی جوان نه‌گه‌ر، لایه‌کی نه‌سره‌که‌یه‌تی و لای دیکه‌شی شیعره. ده
 پینج سه‌ت و ده‌لاپه‌ره‌یدا ده‌ژیر چاپ دایه‌وه‌ره‌به‌نه‌وزوانه. به‌چاپ ده‌گاوبلاوده‌بیته‌وه.

مقیاس 1:100000

طراحی و پلان رنگی: پیران شهر، ۱۳۶۴ (۱۳۶۴)

راهنما

- شهر پیرانشهر
- مرکز بخش
- روستا
- ۵۵: مرز و مکان مسکونی
- ۵۵: مرز و مکان غیر مسکونی
- مرکز دهستان
- چهار
- مراکز بهداشتی و درمانی
- مرکز خدمات چهار کشاورزی
- مرز دهستان
- حدود شهرستان
- سرز
- جاده آسفالته
- جاده نرسیده
- جاده خاکی (چهار رو)
- جاده ملغور

